

LEXICON
ISLANDICO-LATINO-DANICUM
BIÖRNONIS HALDORSONII.

Biörn Haldorsens islandske Lexikon.

EX MANUSCRIPTIS LEGATI ARNA-MAGNÆANI

.CURA

R. K. RASKII EDITUM.

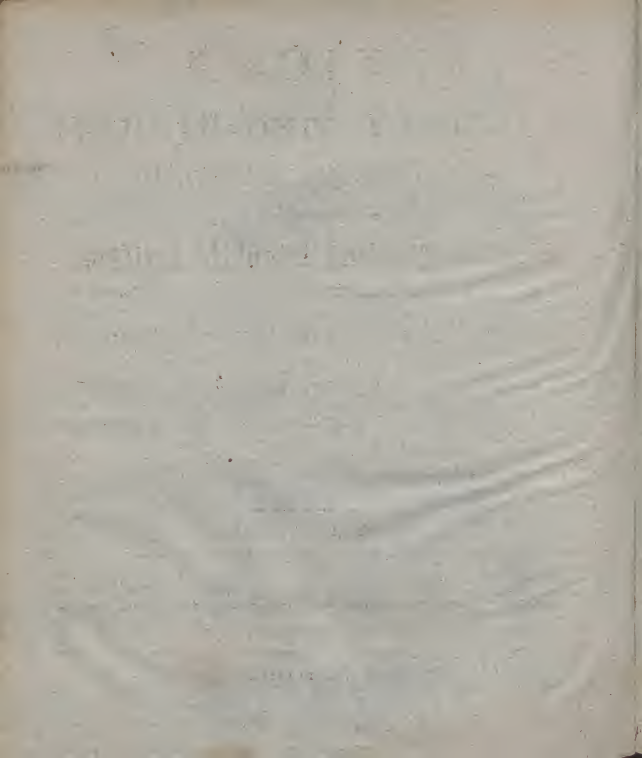
PRÆFATUS EST P. E. MÜLLER.

VOL. II.

HAVNIÆ MDCCCXIV.

APUD J. H. SCHUBOTHUM, AULÆ REGIÆ BIBLIOPOLAM.

TYPIS J. R. THIELII.

L.

Lá, *f. aquor*, Havet, digt. 2) *unda, item udor*, Bølge, Vand, Vandske. Hér heyriz hvörgi til lár né ár, *omnia silene etiam aquor es sorrens*, her høres ikke det mindste at røre sig.

Lá, *f. coma, crines*, Haar, *vid. ló.* 2) *idem ac: járnlá.* 3) *fangvis*, Vled (digt.)

Labba (at labba), *repsare*, rokker affted, krybter frem. *gs. lappa* á lópp.

Labbakátr, *m. homo debilis et defes*, et langsomt, ubeneigt Menneske, (Mathue, Solhag).

Labbi, *m. vid. lubbi.*

Lád, *n. solum fertile, terra gramínosa*, frugtbar, græsbevoksen Jord; *vid. lóð.*

Lada (at lada), *ducere*, saa Søm. *dicitur de clavis ferreis, dum in typum adiguntur*, siges naar man saaer Sømmene i Nageltovet; *vid. lóð.* At lada prióna, *filum ferreum ducere*, gjøre Staaltraad.

Inden Deel.

Lada (at lada), *invitare*, indbyde; *germ. laden.*

At lada menn at lér, *affabilis esse*, trække Folk til sig, være indbydende; Þóra sat á stóli og ladadi gæsti, *Þóra ex sedibulo advenas invitavit*, Þóra sad paa en Stof og indbød Gæster.

Ladan, *f. invisacio*, Indbydelse.

Ládeyda, *f. pellacia, mare murum, flustrum, tranquillitas maris*, Havblis.

Ladord, *n. vid. laden.*

Laf, *n. ala pallii*, Flig, Skjød.

Lafadull, *n. peniculamentum*, Djalter eller deél, der hænger uordentlig og skjodesløst.

Lafsyrdr, *flaccus, flaccis auribus, flustret, langvret.*

Lafhræddr, *formidine flaccus et pendens*, saabange som en Hare.

Lafhægr, *facillimus*, overmaade let, uden al Vanskelighed. Það er mér lafhægt, *facilli-*

num est, instar ala pallii in mea potestate est,
det er mig en smal Sag.

Låfi, *m. media pars horrei, area,* den Plads i
en Lo, hvor Kørnerne falde, Lo.

Lafi (lafdi, at lafa), *pendere, flaccessere,* hånge
slattet og skjodesløst, hånge og dingle.

Lafnódr, *valde anhelus,* meget træt, pustende.

Láfangadr, *m. area, areola, lo,* Lærseplads.

Lög, *f. locus depressus, soli depressio,* Fordyb-
ning, lille Dal. 2) *aqualis extensio omnium
in tela filorum,* den lige Udbjændelse af alle
Traade i Nødbegarnet. At liggia i lög, *lazere,*
være skjult. Þad ligger ecki i löginni, *in pa-
zulo est,* det er klart nok.

Lag, *n. ordo, stratura, et lag, 2) modus, dex-
teritas,* Maade, rette Skik, Behændighed.
Hnauka lag i vegg, *stratura caespium in ag-
gere,* et Lag Græstørve til en Væg. Lagit
þarf til alls, *est modus in rebus,* der er Maas-
de med alt. Nå er lagit á, *dextere cedit,* nu
gaar det ret for sig (mest ironisk). Þad fer
nærri lagi, *non procul aberrat à via,* det
gaar saa nogenledes, saa omtrent.

Lag, *n. (vid sigar strönd), fluctuatio remissens
intermittens, insermedia,* Skilheden eller Op-
holdet imellem flere ulige store og umiddel-
bar paa hinanden følgende Brændinger ved
Strandbrædden. Lag og ólag, *fluctuatio perio-
dica,* de afvekslende Brændinger og Skilthed.
At sæta lögum, *fluctuationes periodicas obser-
vare,* passe paa og benytte sig af hin Skilthed
til at larde.

Lag, *n. ictus armis intentatus, Stif, Skub.*
Lagit nam i hiarta stad, *ictus hastæ cor per-
tigit, Stifket ramte hans Hjerte.* Lagit tók
hann ecki, *ictus non pertigit illum, Stifket
ramte hann ikke.*

Lag, *n. tenor, melodia in cantu, Melodi, Tone.*
At hafa lagit á, *modulos canere,* kunne To-
nen paa, synge rigtig.

Lag, *n. mos, jus receptum, Skik, Vedtægt.*
Þad var lag i Þeirri sveit, *inter contribules
receptum erat,* det var vedtaget i deres Sels-
skab. Þad er lag er ólegst, *moses consuetu-
dine inveterascunt et jus adipiscuntur* 3: pro
infelici lege est inevitabile malum, det er
Skjæbne, hvad der møder os 3: dette Uheld
var (ham) uundgaelig bestemt.

Lag, *n. vid. lega.* Þar var skip á lagi, *in portu
navis erat,* der var et Skib paa Neden, i
Havnen.

Lag, *n. societas, fadus, Lav, Kammeradskab.*
At leggia lag vid einn, *societatem inire,* træde
i Forbindelse, Fællesskab med en. Hónum
fylgdi kona at lagi, *concubinam habuit,* han
holdt en Nættresse. hann var at lagi vid
konu, *idem.* hann átti lag-vid konu, *idem.*

Lag, *n. Sautum, lex, sapius in plur. Lög, Ved-
tægt, Lov, oftere i Pl. lög.*

Lagu (at laga), *aptare, concinnare, lave, mage,
passe sammen, læmpe. 2) emanare, flyde ud,
rinde, strømme ud.* Þad lagaz, *in ordinem
redigitur,* det kommer i Lave. Þar lagadi

- blød år sårinu, *ex vulnere sanguis emanavit*, der strømmede Blod ud af Saaret.
- Lagabrot, *n. prævaricatio, anomia*, Forbrydelse, Overtrædelse.
- Lagabrigdi, *n. idem*.
- Lagabriötr, *m. violator legis*, Forbryder.
- Lagabættir, *m. emendator legum*, Lovforbedret. (*Agnomem quondam Magni Regis Hagvini*, et Tilnavn til den norske Kong Magnus Haagenzen).
- Lagadeilur, *f. pl. controversia forenses*, Retsfager, Professorer.
- Lagaflakkiur, *f. pl. trica forenses*, Lovtrækker Fl., Lovtrækkerier.
- Lagamadr, *m. juris consultus, vel peritus*, Lovkyndig.
- Lágardr, *m. fluctuatio litoral*, et Sted, hvor der immer gaar stærke og høje Brøndinger.
- Laga-rifingar, *f. pl. relinquo, retractus fundi*, Indløsning af en Gaard (efter Odelsretten).
- Lagasetiari, *m. legislator*, Lovgiver.
- Lagasetning, *f. legislatio, nomothesia*, Lovgivning.
- Lagofnæpe, *m. rabula, sycophanta, legulejus*, en Lovtrækker, Rabulist.
- Laga-lökniur, *f. pl. lites forenses*, Retsfager, Processer. 3 Sing. Aktors Udførelse af Sagen, Sagsførelse.
- Laga-Þriötr, *m. contemtor legum*, en Foragter af Lovene, som overtræder dem af Trodsighed.
- Lagda (at lagda), *villosum reddere*, gjøre haaret, lodden; *metaph. donis beare*, berige.
- Lagdadr, *dicatus*, beriget, varm inden Dørre.
- Lagdr, *positus*, lagt. 2) *trajectus*, gjennemskudt, gjennemboret. 3) *ambriatus*, bebræmet, besat. Lagdr i gægn, *confessus*, gjennemboret (med Spyd eller Sværd). Gullilagdr, *auro inductus*, udfaset, klistret med Guld.
- Lagdr, *m. cirrus*, Lok, Tot (af den længere Uld).
- Lágkæta, *f. vulpes*, Ræv, (eg. den lavbenede).
- Lagfæri-at lagfæra, *reformare*, rette, forbedre.
- Lagfæring, *f. reformatio*, Retteise, Forbedring.
- Lagfærsla, *f. idem*.
- Lagga (at lagga), *fundum per incisuras aptare vasa ligneo*, at sætte Bund i et Trækar, ved at gjøre en Rende (Krævning) i Karret, Kræse.
- Laggódr, *aptus, idoneus*, (*de re*), beqvem, belevlig. 2) *dexter, habilis* (*de homine*), dygtig, nyttig, behødvig.
- Laginn, *positus, status*, lagt, bestemt. 2) *predestinatus*, forudbestemt, af Skjæbnen bestemt. Lagit mun hönnum verda þessa, *ea fors illum manebit*, det vil blive ham bestemt, foreslagt. Þad er i löfa lagit, *facile in manu est*, det er let at komme afsted med.
- Lag-klaufr, *f. ungula postica*, en Bagløve.
- Lagkænn, *dexter*, behødvig.
- Lagkænsla, *f. dexteritas*, Behødvighed.
- Laglaus, *rudis, imperitus*, uerfaren, ubehødvig, som ingen Manceer har paa sig.
- Laglegr, *dexter*, bekvem, i sin Skik, ordentlig.

Láglendi, *n. planities, campus*, jævnt Land, Elette.

Láglendis-urtir, *f. pl. herbae infernales*, Urter, som vokse paa Eletter, hvor de faa Solkin.

Lagleyfa, *f. ruditas, inertia*, Plumshed, Ubehændighed.

Lagleyfi, *n. idem*.

Lágmali, *n. pl. arcanum*, Hemmelighed.

Lágmælt, *voce submissa*, laumalet.

Láagna-at lágna, *frasescere*, begynde at ankomme, faa en Tanke.

Lágnadr, *frasescens, fracidus*, som har begyndt at ankomme, faaet en Tanke.

Lagnadr, *m. fors, fatum*, Etjæbne, Bestemelse, hvad der er forundt eller givet af Etjæbnen (lagid).

Lagnadar-is, *m. glacies conveza continenti*, Is, som er lagt til jævnt og af sig selv, uden Drivis.

Lagnet, *n. rete*, Fiskeæt, Fiskegarn.

Lagneyti, *n. bos iusto pretio promercalis*, et Nød, som er tilfals for lovbefalet Pris.

Lagning, *f. positio, depositio, v. constructio*, Stilling, Indretning, Lempelse.

Lágreistr, *humilis*, lav, ikke høj.

Lágreyst, *v. lágraustadr, voce suppressa*, lavrøstet.

Lagfauðr, *m. verber legalis pretio promercalis*, en Bede, som er fal til lovlig Pris.

Lags-bróðir, *m. sodalis*, Kammerad.

Lagfelta, *f. falsilago*, Page, Saltfage.

Lagskona, *f. socia*, Medsøster, Omgangsføster; *item concubina*, Trille.

Lagsnaðr, *m. socius, sodalis*, Kammerad.

Lagflyðr, *absurdus*, upassende, ubehændig.

Lagtækr, *dexter*, behændig.

Lagvopn, *n. hostile*, Stiknaaben, Rastevaaen.

Lágr, *brevis*, kort, (lav. 2) *humilis, depressus*, lav, sid. At góra lágr undir höfði, *despicere, prohibere ne caput extollat*, see ned paa, nedtøpfe.

Laki, *m. ventriculus tertius ruminantium centipellis*, pantice, omasum, den tredje Mave hos de drøvtyggende Dyr, Ladesappen.

Lái (at lá), *vituperare, improbare*, dable, misbillige. Eeki er einum at lá, *nullus sine noxa*, vi ere jo alle Menneker.

Lack, *n. cera sigillaris, lacca*, Lak, Seglak. (N. O.)

Lacka, *obsignare*, forsegle (med Lak). R.

Laklega, *vilitur, abjecte*, ringe, daarlige, slet.

Laklegr, *vilis, exigui pretii*, daarlige, elendig.

Lakja (at lakra), *agre fluere*, rinde saa sagte. Áin lakrar í gríóti, *amnis potius stillat quam fluit, fere exsiccata est*, Aaen rinder, flyder med Nød og neppe, saa libet Vand er der i den.

Lakvis, *m. glycyrrhiza*, Lakrits. (N. O.)

Lakr, *n. stillatio*, besværlig, langsom Flyden, Ninden.

Lakr, *vid. laklegr*.

Lálaus, *pacificus tranquillus (de agnore)*, blif, stille (om Svæn).

Láleyfa, *f. vid. ládeyda.*
 Lalla (at lalla), *gradatim, ægre ambulare*, begynde at gaa ene, neppe kunne gaa. 2) *lallare*, latter, luller, synger i Søvn.
 Lall, *n. puerorum primus usus pedum*, Begyndelsen med at gaa ene.
 Lalli, *m. circulator vacillans*, en som neppe kan gaa.
 Lam, *n. fractura, et Knæf. 2) debilitatio*, Svækkelse.
 Lama, *o. membris fractus v. viribus*, bestabiget, Kvættet; Kvættet (Sjalden alene). *vid. fórlama, farlama.*
 Lama (at lama), *debilitare, frangere*, svække, knække, bestabige.
 Lamadr, *viribus fractus*, bestabiget, svækket, knækket.
 Lama-regn, *procella, imber*, Plaskregn, Skylsregn.
 Lama-sels, *m. decubitus quassatorum, v. aliorum, invalidorum*, Lafaret, *it. ubrugelig Tilstand.* Hann ligger i lamasteli, *invalidus decumbit*, han er ganske astøgt.
 Lamb, *n. agnus*, Lam. lamb sidborid, *agnus cordus*, Sidsfodning.
 Lamba-blómi, *m. filene, cucubalus acaulis*, liden Smelle, Norff: Smelblomsk.
 Lambá, *f. ovis subrumans, et Faar*, som har Lam.
 Lamba-gærur, *f. pl. pelles agninae*, Lammeskind med Ulde paa.
 Lamba-lótt, *f. atrophia*, Vissenhed. Hann ætler

at deya í lúsum og lambalótt, *morbo pediculari et atrophia conficitur*, han er særbig at dø af Urentlighed og Sult.
 Lamba-lúra, *f. rumex foliis acutis*, RødsKreppe.
 Lamb-burdur, *m. tempus pariendi ovium*, den Tid, da Faarene faa Lam.
 Lambgimbur, *f. agna*, Gimmerlam.
 Lambhús, *n. agnile*, Lammehus.
 Lambs-gota, *f. ovis agnello orbata recenti, et Faar*, som straks mister sit Lam.
 Lambskins-kofii, *m. pescia*, en laaden Huc af Lammeskind.
 Lambsluga, *f. ovis lactens*, Dattelam.
 Lami, *o. fractus, knækket, svækket; vid. lama.*
 Lami, *m. fractura, Knæf. (Knækkelse). 2) res fracta inutilis*, noget knækket, ubrugbart. 3) *morricinium*, (Koldbrand?).
 Lampi, *m. lampas, lychnus*, Lampe.
 Lampa-qveikr, *m. myxa, ellychnium*, en Lampe-væge.
 Lamvidri, *a. calamitas, Ulykke, Elendighed; à lem. 2) spurcissima tempestas*, Regnvejr, Stød.
 Lán, *n. mutuum, Laan. 2) commodatum*, det Laante. At taka lán, *v. til lán*, *mutuari, mutuari*, tage til Laans. At kaupá uppá lán, *in diem emere*, kjøbe paa Kredit. Fá oft at láni, *mutuare*, faa, tage ofte til Laans. Lán sé, lánad sé, *pecunia mutuicia*, laante Penge. Lánslitr, *in color, vultus non naturalis, mutuatius dicitur quando ex affectu mentis color mutatur*, laant Farve: som kommer af en eller anden Sindsbevægelse. Borga

- lán med láni, *versuram facere*, at gjøre Gjæld paa et Sted for at betale paa et andet, betale et Laan med et andet. Sialdan kémr lán hlzáendi aptr, *raro commodatum melioratur*, Krukken gaar saalænge til Vandt, at den kommer hankfæls hjem.
- Látr, *n. felicitas, fortuna secunda, qs. res à Deo commodata*, Lykke, Formue. Láns-madr, *homo fortunatus*, en Mand i gode, lykkelige Omstændigheder.
- Lán, *f. fors*, Skjæbne, Løb.
- Lánar-drottinn, *m. dominus*, retmæssig Herre, Ejermand, Kreditor.
- Lána (at lána), *mutuum dare, credere; commodare, pro manu dare pecuniam*, laane ud.
- Lana (at lana hey), *fenum in measa construere*, sætte Hø i Stalle.
- Land, *n. terra continens*, Land, Landjord. 2) *civitas*, Land og Rige. 3) *rus*, Landet; *item prædiij*, Landsted. Land af landi, *regionalis*, Land for Land, fra Land til Land. Hann kom utan af landi, *redijt rure*, han kom ind fra Landet. At byggja lönd sin, *prædia locare*, at sætte sine Jorde ud.
- Landa-bók, *f. atlas, liber geographicus*, et Atlas, Landfort.
- Landa-brigdi, *n. pl. retractio*, Indløsning af en Landejendom efter Odelsretten.
- Landa-brigda-bálkr, *m. titulus de retractu, v. reclusionie fundorum*, den Bog (Affinit) i Loven, som handler om Odelsretten.
- Landa-fólk, *n. villatici*, Landboer, Landesbyfólk.

- vulgo collectores ovorum insulari, i Almindelighed*, de Følk paa Herne, som indsamle Fugleæg.
- Landa-kríngtr, *m. orbis terrarum*, Verden, Jordens Kredt. 2) *poet. oceanus ambiens terram*, hos Digterne: Verdenshavet, som omgiver Landene.
- Landa-merki, *n. pl. limites, termini*, Landemærke.
- Landamerkia-nes, *n. compromontorium*, Grændseforbjerg, Grændsefæst.
- Landa-mæri, *f. termini regnorum*, Grændse, Landemærke.
- Landa-skípan, *f. situs regnorum terræ*, Landenes Beliggenhed. 2) *Geographia*, Jordbeskrivelse.
- Landa-stefna, *f. conventus prædiarvius rusticorum*, en Sammenkomst af Bønder angaaende de Jordegode.
- Land-audn, *f. desolatio terræ*, et Landt Blotelse for Indbyggere.
- Landa-uppskrift, *f. Geographia*, Jordbeskrivelse eller Jordfortegnelse. (N. O.)
- Land-aurar, *m. pl. res promercales, merx proba*, Handelsvarer, gode Varer. 2) *scavantium, porcorum peregrinorum in Norvegia, et quidem decem œra, sive 60 ulna panni promercales*, Havnetold, Havnepenge, som fremmede maa betale i Norge, nemlig 10 Ore eller 60 Alen Havnevadmel.
- Landblær, *m. etesia, etesia flabra*, en sagte Landvind.

Land-brot, *n. terra decidua*, Jordskred.
 Land-bú, *n. oeconomia publica*, Landhusholdning;
 Land-búli, *m. agricola, ruricola*, Landbo.
 Landeigandi, *m. dominus fundi*, Landejer, Jordejer.
 Landeign, *f. ager, fundus, it. territorium*, Landejendom, Jordejendom, ens Distrikt.
 Land-far-sótt, *f. morbus epidemicus, endemius*, Omgangssyge, smitsom Syge.
 Land-fastr, *appulsus*, landet, kommer til Lands.
 2) *contiguus terræ*, landsfast.
 Landflótt, *n. exul*, landsflygtig.
 Landflótti, *m. idem*. 2) *exilium*, landsflygtig hed.
 Land-flæmndr, *extorris*, landesforvist, fordreven.
 Land-flóttu-madr, *m. profugus*, en landsflygtig.
 Land-flógeti, *m. quæstor regni, provincialis*, Landfoged.
 Landgánga, *f. exsecutio*, fiendelig Landgang. Kn.
 Landgánger, *m. exsecutio*, det at komme paa Land, Landgang. Landgánger síðar, *inundatio maris*; Søens Oversvømmelse. Landgánger fiska, *piscium ejectionem in terram v. in litora*, Fiskenes Opdriven paa Strånbrededen. At göra land-gánger, *exsecutionem facere*, at gjøre Landgang.
 Landgéginn, *pascuis*, som græsser, gaar paa Græs. Landgéginn naut, *boves pascuales*, Kveg, som gaar paa Græs.
 Landgreifi, *m. comes provincialis*, Landgreve.
 (N. O.)

Land-gudir, *m. pl. Dii tutelares regionum*, Skytæguder for et vist Landskab.
 Landgædi, *n. pl. terra fertilis*, Jordbundens Frugtbarhed.
 Land-hlaupsi, *m. erro, circulator, homo vagus, circumforaneus*, en Landløber, Landstryger.
 Land-hornamadr, *m. idem*.
 Land-hreinslan, *f. purgatio reipublicæ, membri v. membrorum ejus nocivorum amputatio*, Landrenselse; Fortsættelse af et eller flere for Staten skadelige Lemmer.
 Landi, *m. popularis*, Landmand. R.
 Land-kort, *n. mappa geographica*, Landkort.
 (N. O.)
 Land-kostir, *m. pl. vid. landgædi*.
 Landlega, *f. tempus procellosum, quod piscatores a piscatura prohibet*. Hjemmeliggen, den stormfulde Tid, da Fiskerne ikke kan være paa Søen.
 Landlægr, *montanus*, fra Bjældene, fra Landet af. land-lægir vindar, *venti montani, apogei*, Bjældvinde, Landvinde.
 Land-maling, *f. geometria*, Geometri, Jordmaling.
 Land-nám, *n. occupatio fundi vacui primaria*, Landnam, Besiddelsestageselse af ubeboet Land.
 2) *tractus terræ occupatus*, den Landstrækning, der tages i Besiddelse. 3) *violætionis fundi alieni, præter reparacionem damni*, Landnam, en Mulk, der foruden Erstatning gives af den der har gjort Indgreb i en andens Jordejendom.

Landnáma-bók, *f. liber aboriginum*, en Bog om Landets første Bebyggelse.

Landnáma-menn, *m. pl. aborigines*, første Beboere.

Landnáms-menn, *idem*.

Landnordan, *ex evroborea*, fra Nordost.

Landnordan-ått, *f. regio euroaquilonis*, Nordøstkanten, Nordost.

Landnyrdíngur, *m. evroboreas cæcias meses*, Nordøstvinden.

Landplága, *f. calamitas publica*, Landeplage.

Landrád, *n. pl. perduellio*, Forræderi, Landets forræderi. 2) *summum imperium*, *quod cum subditis sibi arrogat, perduellis habetur*, den højeste Magt, Regjering, Del i Regjeringen.

Landráða-madr, *m. perduellis*, Forræder, Landets forræder.

Lands-álfa, *f. tractus terra, regio*, Landstrækning, Landskab.

Lands-bygd, *f. rus, pagus*, Landeshøjde, Landets by, Landet.

Lands-drottinn, *m. dominus fundi*, Landesherre.

Lands-dómari, *m. prætor*, Landsdommer. (M.O.)

Landfæri, *m. prædii conductor*, Fæster.

Lands-flórdúngur, *m. quarta pars, quadrans terræ*, Landssjærding.

Lands-fólk, *n. gens inquilina, populus*, Indbyggere, Folk.

Lands-fridr, *m. securitas publica*, Landefred, offentlig Sikkerhed.

Lands-horn, *n. extremitas terræ*, Krog, Hjorne, Udkant af Landet.

Lands-húfdíngi, *m. vir præcipuus, magnus*, Magnat, Stormand, Herremand.

Landsídr, *m. mos patrius*, Landets Etik og Brug. Så er lýttur er ei fylgig landsídnun, *patrios mores deserere vitio vertitur*, man badler den, der ej følger Strømmen; man skal enten Etik følge eller Land fly.

Landskrifari, *m. notarius publicus*, Landstingshører, Landstingskriver, Lovstingskriver.

Landskapr, *m. inveterata consuetudo*, gammel indgroet Etik. Þeir skorudu samviðskur manna á fornann landskap, *conscientias hominum provocarunt ad inveteratam consuetudinem*, de opfordrede Folks Samvittighed til den gamle Etik.

Landskjalfti, *m. terra motus*, Jordstjælv.

Landskuld, *f. locarium, reditus prædianus*, Landsskyld.

Landslag, *n. natura loci*, Landets Beskaffenhed.

Landsleg, *n. situs terræ naturalis*, Landets Beliggenhed.

Landsleiga, *f. vid. landskuld*.

Landsleigu-bálkr, *m. titulus juris de conductione et locatione*, den Bog, det Afsnit i Loven om Fæste og Leje af Landejendom.

Landsmadr, *m. popularis conservaneus*, Landets mand. (*hoc sensu mel. landi*). 2) *incola*, Indbygger, Indsædt.

Lands-nyttar, *f. pl. proventus ruris, sive sit fundi, sive pecorum*, Nytte, Indtægt af Landet, eller Jordegods.

Landstada, *f. clima loci*, et Lands Klimat. 2) *situatio loci*, et Steds, Lands Deligheden.
 Landstjórn, *f. administratio reipublica*, Statús bestyrelse, Regjering.
 Lands-vani, *m. mos patriæ, mores gentici*, Lands Skik og Brug.
 Lands-venia, *f. idem*.
 Landsudr, *n. regio euronosi, vulturnus*, Sydsøst; *vid. vindr*.
 Lands-vist, *f. securitas publica*, Sikkerhed i et Land, det at kunne opholde sig i et Land. 2) *exulis restitutio in jus territoriale*, Tilladelse for en Landesforvist, at opholde sig i Landet.
 Landfunnan, *ex euronoto*, fra Sydsøst.
 Landsynningr, *m. euronotus, vulturnus*, Sydsøstvind.
 Land-tiöld, *n. pl. sensoria, castra*, Telt, Lejr. at ská landtiöldum, *castra metari*, at slaa Lejr.
 Landvarnar-nienn, *m. pl. milites præfidiarii*, Landvernsmænd.
 Landvarnar-skíp, *n. navis præfidiaria*, Landes værnsskib.
 Landvegr, *m. iter terrestre*, Vej til Lands.
 Landvindr, *m. apogeus*, Landvind.
 Landvinna, *f. opera rustica*, Landarbejde.
 Landvörn, *f. præfidium, propugnatio terræ*, Landbeværn.
 Landvörðr, *m. protector terræ*, et Lands Beskytter. 2) *pensio pro navali*, Havnetold.
 Land-vættir, *m. pl. genii terræ tutelares*, et Lands Skytsaander, Vætter.

Anden Deel.

Landþing, *n. forum generale*, Landsting.
 Landþingskrifari, *vid. landskrifari*.
 Lánga, *f. asellus, v. gadus longus, dorso monopterygio major*, Norð: Brosme.
 Lángafi, *m. proavus*, Oldefader.
 Långamma, *f. proavia*, Oldemoder.
 Långafa-fadir, *m. abavus*, Oldefaders Fader.
 Långömmu-móðir, *f. ahavia*, Oldemoders Moder.
 Långafa-afi, *m. avavus*, Oldefaders Bedstefader.
 Långömmu amma, *f. avavia*, Oldemoders Bedstemoder.
 Långafa-långafi, *m. tritavus*, Tjopoldefader.
 Långömmu-långamma, *f. tritavia*, Tjopoldefoder.
 Långafa-bróðir, *m. patruus major, abpatruus*, Oldefaders Broder.
 Långafa-systir, *f. abanita*, Oldefaders Søster.
 Långömmu-bróðir, *m. avavunculus, avunculus major*, Oldemoders Broder.
 Långömmu-systir, *f. abmatertera*, Oldemoders Søster.
 Långafa-óðr-bróðir, *m. aspatruus, patruus maximus*, Oldefaders Farbroder.
 Långafa-óðr-systir, *f. asanita*, Oldefaders Søster.
 Långömmu-móður-bróðir, *m. avavunculus, avunculus maximus*, Oldemoders Morbroder.
 Långömmu-móðir-systir, *f. amatertera*, Oldemoders Møster.
 Langa-fasta, *f. carniprivium*, Fasten.
 Långalan, *n. commodatum diuturnum*, langt Laan, langvarende Laan.

B

Långar (at långa), *desiderare, appetere, longae, attraa*. långar mig, *desidero*, jeg længe.

Långarmadr, *longimanus*, langarmet.

Långatång, *f. digitus impudicus, medius, verpus famosus, v. infamis*, Mellemfinger.

Långbacki, *m. nubilum pelagicum spissum et fixum, quod diurnam tempestatem praesagit*, en lang og tyk Række af Øyer, som betyder et langvarigt Uvejr. Et i långbackann står, *si tempestates statim moram injiciunt*, dersom det faar i med et langvarigt Uvejr.

Långbeckr, *m. subsellium*, Bænk, lang Bænk.

Långbord, *n. mensa perpetua*, langt Bord.

Långhönd, *n. pl. signa lateralia, subregulanea sigilla*, Røgter, egentlig: Sommerstøffe, større end vore Røgter, der i en videre Afstand lægges tværs paa Spærrene.

Långéinn, *fortunatus, felix*, formuende, lykkelig.

Långéini, *f. felicitas*, Lykke, lykkelige Omstændighed.

Långfedgar, *m. pl. majores*, Forfædre, Aner.

Långframi, *m. diurnitas*, Langvarighed, Længde.
 Þad dugir ecki til långframa, *non eris diurnum*, det hjælper, nytter ikke i Længden.

Långfætt, *pedo, longipes*, langbenet.

Långgædi, *n. diurnitas*, Langvarighed.

Långgædr, *diurnus*, langvarig, som man længe har godt af.

Långhefill, *m. dolabella longiuscula*, en lang Høv, Rusbænk.

Långhendr, *longimanns*, langhaandet.

Långi, *m. colon*, den lange Tarm, Stortarmen.

Långkål, *n. minus oleraceum*, Panksaal.

Långlegr, *radiosus, longinquus*, kjedelig, langvarig, lang.

Långlega, *longinque*, langsommelig, kjedelig.

Långleitr, *facie oblonga*, langagtig af Ansigt.

Långlifr, *longavus*, gammel, som lever længe.

Långlifi, *n. longavitas*, langt Liv.

Långlund, *f. longanimitas*, Langmodighed.

Långlundargéd, *n. idem*.

Långlyndi, *n. idem*.

Långlundaflamr, *longanivus*, langmodig.

Långlundaflamega, *pariemer*, langmodigen.

Långmæddr, *diurnus agritudine fractus*, lange trøttet, plaget.

Långnefia, *f. alca rostro acuminato tenui*, Norff: Spidsnebbet Nisse.

Långordr, *longus, oratione perseverans*, ubørlig, vidtløftig i Tale.

Långrakinn, *pertinax ira et offensa*, som længe er vred, hufter, bærer Had.

Långrakni, *f. odium inveteratum*, den Egenffab at man længe bærer Had.

Långflamr, *longus, longinquus; item radiosus*, lang, langsommelig, kjedelig.

Långflamegr, *radiosus*, kjedelig, kjedsommelig.

Långflamega, *radiose, diurnus*, kjedelig, langvarig.

Långflami, *f. radium*, Kjedsommelighed, Kjedsommelighed.

Lánga-estir, *in longirudinem*, langø ester, langø med.
 Lángskip, *n. navis longa, priflis bellica*, Langskip, Krigsskib.
 Lángfög, *f. ferra, quæ in longirudinem fecat*, et langt Sav, stort Sav.
 Lángspönn, *f. spirhana major, v. dodrans*, et Spand, den tredie Del af en Aen.
 Lángstædr, *longinquus*, langvarig. Lángstædr ká, *vacca diu secca ante partum*, en Kø, som længe er sen førend hun faar Kalv.
 Lángstæi, *f. prudentia*, Klogskab, det at see vidt ud i Fremtiden.
 Lángstær, *prudens, providus*, klog, forsigtig, som ser langt ind i Fremtiden.
 Lángt, lengra, lengst, longe, longius, longissime, langt, længer, længst.
 Lángt á burtu, *procul hinc, peregre*, langt borte.
 Lángtaladr, *vid. langodr*.
 Lángtefrá, *longe, eminus*, langt borte fra.
 Lángtum, *multo*, langt, meget (*sequ. compar.*)
 Lángt um betr, *multo melius*, langt bedre.
 Lángtentr, *dento*, med lange Tænder (om Ting).
 Lángvaranlegr, *diutinus*, langvarig.
 Lángvaranlega, *diutine*, langvarigen.
 Lángvaranlegleiki, *m. diuturnitas*, langvarighed.
 Lángvesall, *diu cum malis colluctatus*, som længe er uheldig, ulykkelig.
 Lángvidrasamr, *semperie aeris durabilis*, stadig, vedholdende i Henseende til Vejret, som længe har samme Vejrlig.

Lángvidri, *n. eadem facies cali diutina*, stadigt Vejr, samme Vejrlig, som varer længe ved.
 Lángvígi, *m. alca rostro acuminato major*, Norf: Pomvie, Dansk Nalge.
 Lángvinnr, *diurnus*, langvarig. Lángvinnr lött, *f. morbus polychronicus*, en langvarig Syge.
 Lángvinr, *m. amicus longo usu probatus*, en gammel Ven, længe prøvet Ven.
 Lángviftir, *f. pl. mansio diurna*, langvarig, stadig Ophold.
 Lángv, *longus*, lang; *item procerus*, høj, rang. Fyri laungu, *ante longum tempus, olim*, for længe siden.
 Lángv, *m. longitudo*, Længde. At draga á lán-ginn, *feris usibus reservare*, at gjenne hen for Eftertiden.
 Lánlaus, *infelix*, ulykkelig, uheldig.
 Lánleysi, *n. infortunium*, Uheld, Ulykke.
 Lánfamr, *felix*, heldig, lykkelig.
 Lánseini, *f. continua felicitas*, bestandigt Held og Lykke.
 Lánsmadr, *m. vir fortunatus*, en lykkelig Mand.
 Lap, *n. forbillum*, Låben, Slabberi.
 Lapi, *m. homo sui negligens*, en (især i sin Gang) Stjodestløs Person.
 Lapalegr, *fordide et pigre harenis*, Stjodestløs i sin Gang, slantevorenen.
 Lapi (at lapa), *vid. slapa*.
 Lapp, *n. fucus*, Tang, Klør, Tarre.
 Lappa (at lappa), *farcire, reparare*, lappe, fliske, bøde. 2) *idem ac. labba a löpp.*

Lappi, *m. affumentum*, en Klub, Lap, Bødes Klub.

Lápr v. loþr, *m. canis carcharias, a carnibus mollissimis*, Haisfisk. Noek: Haaffjærding.

Lar, *m. arca v. capsula*, Kasse til Fruentimmerfager, Uldturo, Syfuro, Syffrin.

Lar, *n. vid. lam.*

Lára (at lára), *frangere debilitare*, svække, knække, matte.

Láradr, *fractus*, knækket.

Laradr, *agendo defessus*: mat, saa træt, at man neppe kan røre sig.

Larfr, *m. vestis paniosa, lacera, serua*, et pjaltet, bødt, lappet Klædeskjætte. Hönnum sigr larfr, *sorpidus vix vestes irabit*, han bliver træt, og taber Klæderne.

Lás, *m. sera pensilis*, Laas, Hængelaas. 2) *laqueus*, en Lykke paa et Dreb. 3) *curvatura*, Krumning. Hann fór i handlái ofan bergit, *laqueo funis manui circumdato rupem descendit*, han klatrede ned af Bjerget ved Hjælp af et Dreb med Lykker paa. Þeir gördi lás á fylkingu, *aciem lunatam formarunt*, de gjorde en Krumning paa Slagtordenen, dannde en maaneformig Slagtorden.

Las v. los, *n. splusio v. debilitatio*, Løsnelse, Løs, Svækkelse.

Lasian, *lacer, item lassus*, beskadiget, revet, it. træt. 2) *invalidus, debilis*, upasselig, daarlig.

Lastegr, *caducus, lacero similis*, beskadiget, falder færdig.

Lastega, *invalida*, ikke fast, skrøbelig. Lastega

bygt hús, *ædes caduca*, et daarlig bygt Hus.

Laska (at laska), *divellere*, beskadige, ruinere. Laskadr, *lacer, item debiscens*, beskadiget, gæbende.

Laski, *m. (i tré), pecten*, Flamme i For og Grantre. (á vetti) *carpus*, Hu, Flosning paa en Handske. (á búfu) *quadrans pilei*, et af de spidse Stykker Tøj, hvortil en Hne synes.

Lastna (at lastna), *lacerari, fatiscere*, komme til Bræk, beskadiges.

Lastpra (at lastpra), *ohjurgare, increpare*, stjæle, stjænde paa.

Lastúra (at lastúra), *lacerare*, beskadige. 2) *lacerata male reficere*, reparere paa en fuseres vorren Maade.

Last, *n. calumnia, obrectatio*, Daddel, Bagtalselse.

Lasta (at lasta), *calumniari, diffamare*, badle, laste.

Lastafullr, *visiosus*, lastefuld.

Lastlegr, *idem*, lastelig, dabselig.

Lastlega, *ignominiose*, daddelsværdig, uanstændig.

Lastmæli, *n. pl. vid. last.*

Lastvar, *integer vice*, som holder sig ren og ubesmittet fra Laster; som afholder sig fra at dable andre; å löstr v. last.

Lastverdr, *vituperio dignus*, lastsværdig.

Lát, *n. amissio*, Tab; *item obitus, mors*, Afgang, Død. *fic. lílát, v. andlát, amissio*

- vira*, Død, Afgang. Mannslát, *n. amissio hominis*, en Mand's Død, Tabet af en Mand. Felát, *amissio pecunie*, Pengetab.
- Lát, *n. fragilitas v. flexibilitas*, Bøjelighed. Par er eekert lát á, *inflexibile est*, det er ikke at faa Bugt med, at komme nogen Vej med.
- Látarglaumr, *m. pretextus*, Forevendning.
- Látalæti, *n. pl. simulatio*, Forstillelse.
- Látbragd, *n. gestus*, Gebærde.
- Látbragr, *m. idem*.
- Látbragsmikill, *gestuosus*, som har mange Gebærder.
- Látgædi, *n. pl. gesticulatio*, Gebærder, Lader.
- Látgædisfullr, *ludibundus, ludio*, spøgfuld, morsom.
- Látina, *f. lingua latina, romana vetus*, Latin.
- Látinn, *amissus*, tabt, død. Madurinn er látinn, *homo amissus est* v. *moisus*, Manden er død.
- Látlaus, *modestus*, ligefrem, uden Gebærder. 2) *firmus solidus*, ubøielig, stiv.
- Latmannlega, *segniter*, dorst, trang, dovent.
- Larmenska, *f. torpor*, Dorsthed, Sløvhed, Mattedhed, Doventskab.
- Latra (at latra), *torpere*, udmattes, sløves. Hönnim latrar fundit, *deficit v. pigrescit nando*, han udmattes af Svømmingen.
- Látfari, *m. ibrafo*, Sprædebaale.
- Látungr, *m. vid. hólátungr*.
- Látun, *n. orichalcum*, Messing. Gall: laiton.
- Latr, piger, *ignavus*, dovent, lad, sen.
- Látr, *n. stabulum phocarum, v. lalenorum in sinibus littorum, v. rupibus in continenti*, Sælhundes eller Hvalers Leje i Bugter af Strandbredden eller Klipper paa det faste Land. *Hinc nomina propria*. Hval-látr, sel-látr, þra-látr, saur-látr, *quæ omnia sinus depressioris fundi et angustos indignant*. Hets af en Del Stæders Navne, der alle tilfjende give en snæver og lav Bugt, f. Eff. Hval-látr o. s. v.
- Látr-selr, *m. phoca, in eodem scopulo littoris sepe stabulans*, en Sæl, som jævnlig har sit Leje paa samme Sted.
- Latædi, *n. mores externi, gestus corporis*, Lader, Maader at bære og bevæge Legemet.
- Lav, *n. collegium*, et Lav (er Danst).
- Lávadr, *m. tutor collegii; item Symposiarcha*, Herre, Beskytter, Eng. Lord.
- Lavdi, *f. domina,ATRIX*, Frue. Angl. Lady.
- Lauf, *n. folium arboris*, Lov, Blad paa Træ.
- Laufblad, *n. idem*.
- Lauf, *n. (i beygli)*, *frontale equi*, Stjærnesblad, Stjærneræm (paa Heste).
- Laufbladalaus, *infrons*, uden Blade, nøgen (om Træet).
- Laufgadr, *foliis vestitus*, som har Blade, beklædt med Blade.
- Laufgaz (at laufgaz), *frondescere*, faa Blade.
- Laufgrænn, *prasinus*, grædgrøn, løggrøn.
- Lauhi, *m. gladius, à forma laminae frondiformi veterum*, et Slags Sværd hos de Gamle, kaldet saa af Bladets Skikkelse.

- Lauffétr, *perlevis*, saa let som en Fjer.
- Lauffkåli, *m. tabernaculum e virgulis, diata*,
Løvhytte, Løvsal.
- Lauffkåli-håtid, *f. festum tabernaculorum*, Løvsalernes Fæst.
- Laufverk, *n. flores picti, v. exsculpi*, Løvsærf.
- Laug, *f. lavacrum*, Bad.
- Lauga (at lauga), *lavare, abluere*, bade, vaske.
- Laugan, *f. lavasio*, Badning.
- Laugar, *f. pl. thermæ*, Både, varme Både.
- Laugardagr, *m. Dies saturni, v. lavationis*, Løvsdag, eller egentlig Vassedag. *Tum enim balneis usi sunt veteres, et adhuc infantes eo die lavantur*, de Gamle brugde nemlig da Både, og endnu vaskes og bades Vorn paa den Dag.
- Laugartrog, *n. labrum*, Badeskar.
- Laukr, *m. (å kōri) lardum pingue*, det fede af Rjod. 2) (*i ætt*) *flor familia, decus gentis*, en Families, en Stammes Hæder. 3) *radix bulbosa, specialiter cepe, allium, porro*, en Svibelrod, især Løg. 4) *quævis herba succulenta*, enhver saftfuld Urt. 5) *idem ac: figla*, Maast.
- Laukagardr, *m. cepina, allietum*, Løghave. 2) *hortus olitorius*, Urtehave, Have til Madurter i Almindelighed.
- Lauma (at lauma at einum), *oculie aliquid alicui porrigere, v. insinuare*, rækte eller fly en noget ufornærkt; ogsaa et Slags Kortspil.
- Laumíngr, *m. oculatio*, Ufornærktbed; v. læmíngr.

- Laun, *n. pl. premium*, Løn, Betaling. Stidsmanne-laun, *stipendium*, Sold; *vid. máli*.
- Dags-vinnu-laun, *diarium*, Dagleje. Månadar-vinnu-laun, *menstruum*, Månedsløn.
- Læknis-laun, *fostrum*, Lægeløn, Doktorløn.
- Yfirsetu-qvenna-laun, *mæcrum*, Jordemoderløn.
- Barnfóstru-laun, *nurricia*, Ammeløn.
- Laun, *clam, clanculum*, hemmelig, skjult, i Løn á laun *idem*.
- Launa (at launa), *remunerare*, lønne, betale.
- Launa-verdr, *premio dignus*, som fortjener Belønning.
- Laungétinn, *nothús*, uogte, Slegfreds.
- Laungradleiki, *m. crypsorchis, testicularum in abdomine occultatio*, Testiklernes Leje i Underlivet isteden for i Pungene (hos Heste især).
- Laungu-áidar, *multo post*, længe efter. Fyri laungu, *jam pridem*, for længe siden.
- Laungun, *f. desiderium*, Længsel. 2) *pica muliebris*, svangre Kræntimmers Lystenbed. At vekia laungun, *exandefacere aliquem cupiditate*, sætte en i Lykke.
- Launheitr, *præcalidus*, overmaade heed. 2) *vaffer, dolosus*, snedig, tredsk.
- Launkofi, *m. gurgustium*, Lønkrog, Lønkammer.
- Launmæli, *n. pl. dicitum sub cautela silentii*, en betroet Hemmelighed.
- Launfátr, *n. insidiæ*, Dagholt; *vid. fyrifátr*.
- Launsonr, *m. filius illegitimus*, Slegfredsøn.
- Launstígr, *m. trames abditus*, Lønvej, Lønsti.
- Launsvík, *n. pl. frau occulta*, skjult Svig, lumsf Bedrag.

Launfvit, *m. transpiratio insensibilis, diaphoresis*, den umærkelige Uddunstning.

Launúng, *f. occultatio*, Skjulen, Dølgen.

Launúngarmál, *vid. launmæli*.

Laupr, *m. capinus*, en Kurv, en Løb. 2) *mensura butyri, olim us et hodie Norvegis 72 pondo, capino condita, facio et cortice et culmo*, et Maal paa Smør, der ogsaa har Sted i Norge, nemlig 72 Pund, som lægges i en Kurv af Bark og Straa (?).

Laupr, *m. conignatio inferior domus*, det nederste Stokværk af et Hus, Skroget. Er þeir Gizor höfdu dvaliz 5 daga i eyunum og reistan laup kyrkiunnar, *post dies quinque exactos, in insulis, et conignata ligna omnia subtegulanea templi, atque erecta*, da Gissur og hans Folk havde opholdt sig fem Dage i Þerne og rejst det nederste af Kirken (under Taget).

Laus, *liber, fri*. 2) *solutus, laxus*, løs. 3) *mobilis*, bevægelig, ikke fast; *in compositis: sine*, ex. gr.: vélalaus, *sine dolo*. Háskalaus (háskalaust), *sine periculo*, i Sammensætning betyder det uden, f. Ex. vélalaus-t, uden Svig; háskalaus-t, uden Fare. Laus á velli, *inconstans in pugna, fugam arripiens*, som ikke holder Stand i Kampen, griber Flugten. Laus jörd, *terra levis, quæ facile conteritur*, løs Jord, som let smultrer. Laus vidr i hálsum (ecki naglfatr), *ligna exemptilia*, løst Træ, ikke næglefast i Huset. At

segia lausu (ábýli), *renunciare conductioni*, at sige op, sige ud.

Laufabekr, *m. scamnum, v. sedile portatile*, en løs, flyttelig Bænk.

Laufafé, *n. bona mobilia, rorsigt Gods*. Kn.

Laufagólf, *n. sedes incerta, uvist Opholdssted, Uvisshed*. Hann er á lausu-gólfi, *incertus, vagatus*, han har ingen blivende Sted, er ustabil.

Lausa-hár, *n. pl. crimes adoptivi*, løse Haar, falsk Haar.

Lausa-kona, *f. famina mercenaria*, en enliglevende Kone, ledigt Fruentimmer, Løsgjængerisse. 2) *impudica*, en letfærdig Kvinde.

Lausahestr, *m. equus parippus*, en Skiftehest, som de Rejsende tage med sig.

Lausaleikr, *m. concubitus illegitimus*, Lejermaal, ulovligt Samleje.

Lausomadr, *m. homo solitarius, sui juris*, en enliglevende Mand, en løs og ledig Mand.

Lausarúm, *n. lectus portatilis*, en flyttelig Sæng.

Lausa-læng, *f. idem*.

Lausa-lvid, *n. pl. partes externa*, de yderste Dele.

Laufbeygsladr, *effrenis*, uden Tøjle, Vidset. 2) *sui juris, isem osiosus*, sin egen Herre, it. ledig.

Laufgángari, *m. circulator, agyrta*, en Omløber, Landstryger.

Laufgáfinn, *manumissus*, løsgiven, frigiven. 2) *exactoratus*, aftakket, afflediget.

Laufhendtr, *manuum inconcinens*, løshaandet,

som ikke holder fast. 2) *prodigus*, øbful.
3) *largus*, rund.

Laufringi, *m. proteus mutabilis*, letfærdig, ustadig.

Laufrir aurar, *m. pl. res mobiles*, rorsigt Gode.
Laufrifé *idem*.

Laufrátr, *libidinosus*, løssagtig, letfærdig. 2) *dissolutus*, lidertlig, løs.

Laufrigr, *facilis, ad manus*, løs, let at gaa til. 2) *inconstans*, ikke fast.

Laufriga, *solute, leviser*, løselig.

Laufrýndi, *n. levitas*, Letfærdighed, Ustadighed.

Laufrýndr, *varius, inconstans*, ustadig, flygtig.

Laufrætti, *n. lascivia*, Løssagtighed. 2) *levitas*, Letfærdighed.

Laufrmall, *lingvæ incontinens*, aabenmundet.

Laufrmæli, *n. pl. incontinens lingvæ*, Aabensmundethed.

Laufrn, *f. liberatio, redemptio*, Frelsning, Gjenkjøbelse.

Laufrnargjald, *n. redemptionis precium*, Lyrón, Løsepenge.

Laufrnari, *m. liberator, redemptor*, Gjenkjøber, Frelsøser.

Laufrnarsteinn, *m. faba quarina, ita vocatur pomum quoddam exoticum; quod hic ejicitur in littora*, Løsningsten, adskillige amerikanske Frugter og Fes, som opkastes paa Strandbreddene af Island, Norge og Færøerne.

Laufr, *leviter, parum, vid. laus*, løselig, ringe, lidet. Hann trúir laufr, *parum credit*, han troer det ikke fuldkommen, bygger ikke paa

det. Hann sefr laufr, *levifominis est*, han sover let.

Laufrung, *f. lascivia*, Løssagtighed. 2) *levitas*, Letfærdighed, Flygtighed. Giallda skal laufrung vid kygi, *mendacium levitate excipiendum*: *fides non habenda furo, ars delinatur arte*, Man skal betale Letfærdighed for Løgn: der skal en stedse til en tredse. Þeir lá á sig laufrung, *tracant omnia leviter*, de behandle alt med Letfærdighed, gjøre ikke Noget af noget.

Laufrung, *f. extra pecorum*, Indvold af Kvæg. (*vid. nota ad Prov. 20. 25*).

Laufr, *f. lacuna, locus depressus*, en Jordbøining, lille dyb Dal.

Lax, *m. salmo vulgaris*, en Laks.

Laxakista, *f. excipula*, Lakselisse, et trekantet Indelukke, som sættes midt paa et Stjæde over en Aa for at fange Laks.

Laxanet, *n. idem*, et Laksenet.

Leband, *n. corrigia qua falx alligatur capulo*, den Bæm, hvormed man binder Leen til Skæftet.

Ledda, *f. holis*, Sankelod, Dybselod.

Ledia, *f. cænum, lurum*, Dynd, Skarn.

Ledr, *n. corium, pellis armentorum*, Læder.

Ledr-belgr, *m. ascopera, culcus, uter, Læderbelg*, Læderskæppe, Lædersæk.

Ledr-húfa, *f. galea*, Læderhjaln.

Ledr-kofri, *m. idem*.

Ledr-secker, *m. vid. ledr-belgr*, Læderpose.

Ledr-taska, *f. idem*.

Leg, *n. cubile, item sepulcrum, Leje, it. Lejesled, Grav.*

Legi, *f. cubatus aegrotorum, decubitus, Syggesleje, Liggen.* Hann átti lánga legu, *diu aegrotus decubuit,* han saa lánge sig, var lánge sángeiliggende. 2) *portus, Havn, Héd.* Skipid komst nauduglega á leguna, *navis aegre portum accessit,* Skibet naade med Nád og neppe Havnen.

Legáti, *m. nuncius, legatus, Legat, Gesandt (pavelig).*

Legendur, *f. pl. legenda, Legender.*

Legg (lagdi, hefi lagt, at leggja), *ponere, collocare, lægge.* Leggja stúd á, *operam dare,* gjöre sig af nuelig Umáge for, lægge Bind paa. Leggja ástundan, *v. stund á, idem.* Leggja á einn, *fascinare aliquem, diris devovere,* forhæfse, forgjøre en. Leggja á heft, *insternere equum,* lægge paa en Hest, sætle. Leggja á minnid, *memoria mandare,* betró blot til Hukommelsen. Leggja af, a) *marescere,* sætte af; b) *desufscere,* lægge af, aflægge. Vopnabudr lagdiz af, *gestatio armorum obsolevit,* det blev lagt af at gaa med Vaaben. Leggja af sér embætti, *officio se abdicare,* nedlægge; frastje sig sit Embede. Leggja at einum, *aggredi aliquem,* angribe en (stær til Egg). Leggja at velli, *profertere,* sætle, lade bide i Græstet. Leggja at landi, *appellere navim,* lægge til Pands. Leggja elld at, *subjicere ignem,* sætte Ild paa. Leggja eitthvad ord til, *afferre in medium,*

Anden Deel.

give sit Ord i Rædet, sig sin Mening. Leggja frá landi, *navim solvere,* lægge fra Land. Leggja fyrri lidid, *copiis alendis impendere,* lægge hen til Trossernes Underholdning. Leggja fyrir einn, *imperare quid dicat aut faciat,* befale en hvad han skal sigge eller gjöre. Leggja fyrri sig, *profiteri,* lægge sig efter. Hvad sem þá legst fyrri, *quoocunque sum facta erabunt,* i hvad saa Skjæbnen dá vil bestemme. Leggja hendur á sig edr adra, *violenter manus sibi vel alius inferre,* lægge Haand paa sig selv eller andre. Leggjaz hendur á, *in manus caedes ruere,* lægge Hænder paa hinanden. Leggja hug á, *animum applicare, ambire,* lægge Bind paa, bestræbe sig for. Leggja lag vid einn, *coire in societatem cum aliquo,* give sig i Forbindelse, Selskab med eu. Leggja mætur á, *in deliciis habere,* sætte Pris paa. Leggjaz í hernad, *dare novum militia,* gaa i Krig, paa Strigstog. Leggjaz á hugi vid konu, *occulte deperire,* søge at vinde et Fruentimners Kjærlighed. Leggjaz med konu, *concumbere cum muliere,* ligge hos, besvangre et Fruentimmer. Leggja sér til munnis, *in cibum vertere,* bruge til Føde, spise. Leggja nidr talid edr þrætuna, *a sermone vel lise desistere,* holde op med Taler eller Trætten. Leggja nidr med sér, *secum conferre,* overveje, overtænke hos sig selv. Leggja eggjum, *hvolpum, de avibus et canibus dicitur parturientibus,* lægge Egg, Hvalpe. Leggja ráð, *lid, dare consilium, ferre*

C

auxilium, give Raad, Hjælp. Leggiar siákr, *in morbum incidere*, falde i en Sygdom. Leggia sig i hættu, *opponere se periculo*, udsette sig for Fare. Leggia spíóti, *lancea percutere v. confodere*, gjennembore med Spyd. Leggiar, *curvari*, lægge sig, slaa sig, give sig, bøjes; spíótid lagdir syri, *bastia curvabatur*, Spydet bøjede sig. Leggia til med einum, *commendare aliquem*, anbefale en. Leggia til eins, a) *impetere aliquem*, stille til, overfalde, angribe eu. b) *non sinere aliquem latere*, opdage, sige hvor en er skjult. Leggia til hvad betr ferr, *saniora dare consilia*, raade hvad der er det rigtigste. Leggia til kíta, *vizio vertere*, lægge til Last. Leggia toll edr eid uppá, *imperare vectigal v. juramentum*, paalægge Told, Ed. Leggia vid eyrum, *aures admovere*, række Dret til, høre til. Leggiar um borg, *urbem obsidione cingere*, belejre en By, egentlig begynde, give sig til at belejre. Leggia uppá dreng eins, *bona fide commodare*, betro til en's blotte Hærlighed. Leggia út bók; *transferre librum*, versere, oversætte eu Bog. Leggiar undir pening, *papilio lactens v. lactifuga esse*, patte en fremmed Moder (især om Kvæg). Leggia undir á skipi, *navem inbibere v. in gyrum agere*, stifte Haverie ned i Vandet ved den ene Side for at vende, eller ved begge Sider, for at standse Haanden; se liama. Vel leggst á med þeim, *bene inter eos convenit*, de kommer vel ud af det med Hinauden.

Leggiabúnd, *n. pl. fascia cruales, periscelia*, Strømpebaand.
 Leggiar háfud, *n. condylus, caput, kno, knoffel*.
 Leggr, *m. scapus, Stilk*; *vid. grasleggr*. 2) *crus*, Ben; det lange Ben i Venent, Laarene eller Armene. Kominn á legg, *adulterus*, komme fra Haanden, fuldvoksen.
 Legkaup, *n. sepulcrale, mortuarium*, Betaling for Lejested.
 Legord, *n. stuprum (prop. fama stupri)*, Lejermaal.
 Legords-tek, *f. crimen stupri*, Lejermaalsfog.
 Legstadr, *m. sepulcrum, locus sepulturae*, Lejested.
 Legsteinn, *m. cippus*, Gravsten.
 Legunautr, *m. conubernalis*, Sovefammerat.
 Leguneyti, *n. conubernium*, Soveselskab; det at sove sammen.
 Legr, *m. vid. lögr*. 2) *castra v. stazio militum*, Leje. (N. O.)
 Legurám, *n. lectus, cubile*, Sæng, Sængerum.
 Leid, *f. iter, via, Vej, (Led)*. Un leid, *eadem via, per viam, in via*, paa Vejen, med det samme. At koma á leid, *v. til leidar, efficere*, bringe til Veje, udrette. At snú á leid, *reversere*, give sig paa Vej videre ell. tilbage.
 Leid, *f. conventus, ad novellas pasciendas et ad ordinandas praefecturas*, en Forsamling til at beskjeftigjøre Forordninger og besætte visse Embeder. At helga leidina, *conventum sacrare*, at lyse Fred paa Leidertinget.

- Leidángur, *m. expeditio navalis*, Ledding, Søstog. 2) *contributio in praesidium patriae*, en Afgift til at udruste et saadant Tog, Ledding.
- Leidarbréf, *n. securitatis publicæ documentum, salvi conductus litteræ*, Lejdebrev.
- Leidarsteinn, *m. magnes (q. lapis via)*, Magnet, Søglsten.
- Leidartíarna, *f. Helice, Cynosura, Arctos, Ursæ*, Karlevoguen, Nordsjørnen.
- Leidarvísir, *m. manuductio*, Vejledning.
- Leidarþing, *n. vid. leid.*
- Leidbeini (at leidbeina), *promovere*, understøtte, hjælpe en frem paa sin Vej.
- Leidbeini, *m. adjumentum viatori exhibitum*, Hjælp til en Rejses Fortsættelse.
- Leiddr, *manuductus*, ledet, ført. 2) *sepulcrum*, begravet; å leidi.
- Leidi, *n. sepulcrum, monumentum*, Begravelse, Gravsted, Gravminde.
- Leidi, *m. tadium, fastidium*, Kjedsommelighed, Lede. Þad orkar leida, *fastidium movere*, det opvækker Lede.
- Leidi (at leida), *ducere*, lede, føre. 2) *movzuum efferre*, begrave. Leida á veg, *deducere*, følge en bort, ud, paa Vejen. L. afvega, *seducere*, forsøre. Leida i liós, *in medium proferre*, bringe for Lyset, belysning, udgive. Leida sér i hug, *in animum inducere*, faa i Sinde, sætte sig i Hovedet, forestille sig. Fluglinn leidir ut, *avis pullos educit*, Fuglen faar Unger. Hroflid leidir, *equa pullum se-*
- vacem habet*, Hoppen har et Føl hos sig.
- Leida fyrri siónir, *demonstrare*, vise, foreholde. Leida hiá sér, *præterire, connivere*, overse, se igjennem Fingre med.
- Leidindi, *n. pl. fastidium*, Kjedsommelighed, Lede. Gángaz fyrir af leiddindum, *radio senescere*, fortæres af Kjedsommelighed.
- Leiding, *f. ducens, ductio*, Ledelse, Førelse.
- Leidugamadr, *m. sequax, facilis*, let at lede, følgagtig.
- Leidingi, *m. dux, ductor*, Leder, Føret.
- Leidinlega, *radiose*, kjedelig, kjedsommelig.
- Leidinlegr, *radiofus*, kjedelig, kjedsommelig.
- Leiditamar, *sequax, morigerus*, følgagtig.
- Leidiz (at leidaz), *fastidire*, kjeder, bliver kjedsommelig. Mér leidiz, *tædet me*, jeg bliver kjed (af det).
- Leidiz (at leidaz), *adduci*, bevæges til noget, bringes til at.
- Leidrétta (at leidrétta), *reformare, reducere*, rette, bringe i Skik, berigtige.
- Leidrétta, *f. emendatio, correctio*, en Rettelse, Rettefættelse.
- Leidrétting, *f. idem*. 2) *melioratio rei*, Berigtigelse af en Sag.
- Leidsla, *f. ductus*, Ledelse, Førelse. 2) *insomnia*, urolige Drømme, Fantasier. Hann var i leidsla, og þóektiz margt síá, *per phantasmas nocturna multa sibi visus est videre*, Han fantaserede (i Søvne) og havde allehaande Syner.

Leidsögumadr, *m. dux, via ductor*, Fører, Vejviser.

Leidsögn, *f. via praemonstratio*, Vejvisning.

Leidtoqi, *m. vid. leidsögumadr*, Pedsager.

Leidr, *invisus; item radiosus*, led, fjedelig, fjedsommelig. Liúfr verdr leidr ef lengi sitr, *etiam hospites acceptissimi tandem vilescunt*, selv fjære Venner fjede, naar Besøget varer lange.

Leisar, *c. pl. reliquia*, Løvulnger. Hér er ecki til leifanna deilt, *hic ultra necessitatem praesentem non est deponitum v. appositum accumulibus*, her er ikke frembaaren til at lavne af v: mer end høyst nødvendigt.

Leifr, *m. hostia, oblata, buccella*, Oblat, Hostie, Mundfuld, en Leve. 2) *unus panis v. cibus integer, olim hleifr*, et helt Brød, en hel Ost ell. deøl, hos de gamle hleifr. Med hálfum hleif, og höllu kéi féck ég mér félaga, *dimidiato pane uno et vase simplicio mihi socium acquisivi*, med det halve af et Brød og med et halsbet (ikke fuldt) Kar fik jeg mig en Selskabsbroder.

Leifi, *m. gigas*, en Jätte.

Leifi (at leifa), *relinquere, reliquum habere*, lavne, faa tilovers, efterlade.

Leiga, *f. locarium*, Leje. 2) *fanus pecuarium*, Leje (gjærne betalt i Smør), som gives Ejers manden, hvis Mælketrog man benytter. 3) *premium*, Betaling for Arbejde, Dagleje.

Leigi (at leigia), *locare, elocare*, leje, leje ud.

Leigia jörd, *elocare fundum*, leje Jord ud.

Leigfel (at leigselia), *idem*.

Leigi (at leigia), *conducere*, leje, fæste. Taka til leigu, *idem*.

Leigill, *m. feria*, en Lejel.

Leigufé, *n. pecus conductitium*, Lejetrog.

Leiglendingr, *m. conductor*, Lejstænding, Fæster bonde.

Leiguhestr, *m. equus conductivus*, Lejehest.

Leigujörd, *f. fundus conductivus, praedium, meritorium, conductum*, Fæstjörd, Fæstegaard.

Leigulaujörd, *f. fundus gratuitus*, Jord, som man kan faa uden Leje.

Leigulidi, *conductor, locarius*, Lejer, Fæster.

2) *mercenarius*, Daglejer, Lejesvend.

Leigumáli, *m. conductio*, Skuld, Fæste Lejekontrakt. 2) *proventus fundi locati*, Afgift af Fæstjörd.

Leigumadr, *m. conductor, villicus, colonus*, Fæster, Fæstebonde.

Leigustadr, *m. conductio; item qualitas conductoris*, Leje, it. Lejerens Bestaaenbed. Hann átti níkkid fé á leigustöðum, *ingentem pecuniam elocatum possidet*, han havde meget Gods i Leje (paa Rente). Honum þótti leigustadurinn ecki góðr, *conductoris fides ei suspecta erat*, han syntes hans Venge siðd ikke paa et godt Sted.

Leik (lék, hafi leikid, at leika), *ludere, lege*, spille. Hann lék sér at því, *per ludum v. facillime fecit*, det var ham kun Leg, kun en smal Sag. Þeir léku hann illa út, *male*

eum mulctarunt, de tilfædde ham ilde. Hann lék á löfum, *quam delicatissime tractabatur*, han legte med sin egen Håle. Elldurinn lék um þá, *flamma illis hausit*, Ilden spilsede om dem. Leika á einn, *illudere alicui*, dri.: Spot med en. Þad lék hönum í skapi, *animo volebat*, det þænsede han paa. Hér leikr á, *hic rotundatur, voluitur*, hér paa, herom løber det. Þad leikr á tveim tångum, *varie narratur*, en siger saa, en anden saa.

Leika, *f. socia ludi v. lecti*, Deltagerinde í Leg ell. Spæg. *Hinc sol vocatur: dvalins leika*, heraf kaldes Solen dvalins leika hos Dig: terne; *qs. socia temporis v. cum tempore col-ludens, poetice.*

Leikandi, *m. axis*, Afjel. 2) atlas (?).

Leikandi, *facillime, qs. per jocum v. ludum*, legende, lettelig.

Leikari, *m. ludio, lusor*, en Spiller, Gjøgler. 2) ribicen, Spillemand.

Leikara-sæla, *f. ludibrium*, Gjøgleri, Gjøgle: værk, Vidunder.

Leikarahátr, *m. ludicrum*, Gjøglespil.

Leikbródir, *m. collator*, Legebrøder, Medlegende.

Leikfáng, *n. genus ludi*, Leg, en Art Leg.

Leiksimr, *peritus ludendi*, behændig, stærk í at lege.

Leikinn, *idem. 2) ludibundus*, legende, spils: leude. 3) *habitus*, behændet. Illa v. hart leikinn, *male habitus*, ilde tilfædt.

Leiknadr, *m. laicus, secularis*; læg Mænd.

Leikmanna pláts í kyrkiu, *gremium templi*, Skibet af Kirken, Tilhørernes Plads.

Leikpláts, *n. palastra*, Legeplads.

Leikspil, *n. spectaculum, ludicrum*, Skuespil, Leg, Spilleværk.

Leikr, *m. (vid. leiknadr)*, læg (modf. gejstlig).

Leikr, *m. lusus, ludus*, Leg, Spil. At göra leik til eins, *ludibrio habere*, gjøre Næg af en. Hann hefr leik við, *ludus illi adhuc est*, han gjør ikke Alvor af det.

Leir, *m. argilla*, Ler. 2) *lutum, cantum*, Dynd, Snaud.

Leirburdr, *m. rudis et inepta versificatio pro-coacervatio luti*, Versemageri, Versesmåreft.

Leirga (at leirga), *collusare, lusuare*, besudle.

Leirjörd, *f. terra argillacea, opyra*, Lerjorb.

Leirkér, *n. fidelia, vos facile*, Lerkar, Lerkrulle.

Leirkéra-smidr, *m. fgulus*, Pottemager.

Leirliós, *ochroleucus*, lysegul, granaaglig (om Heste).

Leirpott, *m. olla*, Lerpotte, Potte.

Leirvelta, *f. opus lutuum*, en Sæle.

Leirugr, *lutulentus, lutosus*, Dyndet.

Leita (at leita), *vid. leyta*.

Lek (lak, hefi lekid, at leka), *stillare*, dryppe, rinde, lakke. 2) *colore*, si, slaa Ighennem (Dørfag ell. deet.) Kyrnar leka sig, *vaccæ lac stillant*, Rjørne lade Melken rinde, dryppe. Háfild lekr, *secum domus perfluit*, Husset rinder, er ikke tætt. Leka skyr, *oxygalum colare*, at si tyk, sur Mælk.

Lekalnadr, *m. fillicidium*, Tægdryp, egentlig

Stedet, hvor Tagdryp eller deslige falder ned.

Lekavatn, *n. aqua cadauca*, ubdryppende Vand, Tagdryp.

Leki, *m. stillaris*, Dryppen, Rindes, Læffen.

Lektari, *m. pluteus*, en Læsestol, Nodestol, Bogstol.

Lekr; *rimosus*, læt, utæt. Lekakofi, *casa rimosa*, en utæt Hytte, Kove.

Lem (at lemia), *verberare, percutere*, prygle, slaa fordørvet.

Lemba (at lemha á), *ovem inire, fetare*, siges om Væddere, som springe med Faarene.

Lembdr á-saudr, *ovis fatà*, et Faar, som er med Lam.

Lembing, *f. satura ovium*, den Tid et Faar er med Lam.

Lempa (at lempa), *moderari, temperare*, lempe, mage. Lempa sig estir einum, *acommodare se ad voluntatem alicujus*, lempe sig efter en. Lempa sig estir tidinni, *tempori inservire*, lempe sig efter Tiden. (N. O.)

Lempi, *n. moderatio; item gratia, favor*, Lempe; Yndest, Gunst.

Lempilegr, *dexter*, tempelig, lemfælsdig, behændig.

Lempilega, *dextre*, tempeligen, lemfælsdigen.

Lempinn, *dexter*, tempelig, lempsom.

Lempni, *f. modestia, dexteritas*, Lempe, Lempelighed. Med lempni skal lönd vinna, *prudens moderatio omnia vincit*, med Lempe kan man faa et Væg i en Humlesæk.

Lemstra (at lemstra), *vulnerare, contundere*, saare, støde fordørvet, knuse.

Lemstradr, *contusus*, stødt, saaret.

Lemstran, *f. contusio*, Saaren, Støden.

Lemstra-lár, *n. iccus orbis, ubi re aliqua obvrsa vulnus insignitur*, stødt, saaret, Naaret Skade.

Lemstr, *n. contusio, plaga*, Stød, Slag, Saar, à lem.

Len v. lien, *n. feudum censuale*, Len.

Lena (at lena), *conferre, concedere*, forlene, skænke.

Lena, *f. stragulum eorum*, Hestedække eller Tæppe.

Lenadr, *concessus*, forlenet.

Lend, *f. lumbus*, Lend.

Lenda, *f. sepius in plurali lendur, pradia, fundi*, Landgods, Jordegods.

Lenda-verkr, *m. lumbago*, Lendeve, Lendeværk.

Lenda-visinn, *depygis*, lendelam, leudevissen.

Lendi (at lenda), *navem appellere*, lande, lægge til Land. 2) *sedem sibi figere*, nedsatte sig, opstaa sin Høflig. Þar vid lendti, *hoc ultimum erat*, det blev Enden, Þar mun vid lenda, *eveniet tandem*, det vil blive Udfaldet. Hér læt ég vid lenda, *manus de tabula*, dette vil jeg lade det blive ved, slutte med.

Lending, *f. appulsus, item portus*, Landen, Landsted.

Lendur (gs. lendur) madr, *baro, dynasta vassallus regni*, Lendemand, Vasal; à len.

Lendver, *n. dorsuale eorum*, Skabraf.

Lengd, *f. longitudo*, Langde.

Lengia, *f. lamina, sapius coriacea oblonga*, en Strimmel Pæder, skaaren paa laugs af Huden, til Sko.

Lengi, lengr, lengst, *diu, diutius, diutissime*, længe, længer, længst.

Lengi-(at lengia), *prolongare, differre*, forlænge, udsætte.

Lengiz (at lengiaz), *longescere*, forlænges, længes. Lengiz mér, *radio afficior, v: tempus mihi non currit sed producitur et prolongatur*, Tiden bliver mig lang. Honum lengdiz um menn sína, *de militibus suis multum eras sollicitus*, han længtes efter sine Folk.

Leni, *n. lamina ferri subacea, falci eudenda apia*, en Plade til at snæde en Le af.

Lensmadr, *m. sarrapa*; Lensmand. (N. D.)

Lenfa, *f. lancea*, en Lanse, et Sværd.

Leo, *m. leo*, Løve; *vid. líón*.

Lep (at lepia), *canino more lambere*, at labe.

Lepill, *m. cochleare v. lingua*, en lille Skje, Børneskje; à lep.

Leppáláði, *m. pannis obfusus feyex*, en gammel pjaltet Mand.

Leppr, *m. panniculus*, en Lap, Klud især ulden. 2) *idem ac*; lockr. 3) *umbra*. Leppurinn fylgir godanum, *sub umbra potensum immunitas (?)*, Sadelen følger Hesten.

Lepra, *f. forbillum*, Skabberi.

Lepfa, *f. cernunculus*, noget af Klude sammenlappet.

Lera, *f. vid. lora*.

Lérest, *n. linseum*, Lærred.

Lérests-fat, *n. vestis linsea*, Lærredskåder.

Lérests-klútr, *m. linseolum*, linned Klæde, Lærredsklæde.

Leri, *m. vilissima pars rei*, det stætteste af noget (sjaelden allene), *vid. atleri*.

Lerka (at lerka), *infringere, debilitare, tundere, svæffe, støde, banke*. 2) *coercere, torquere*, tvinge, plage; à turkr.

Lerkadr, *fractus membra labore*, aflags, forslidt. Lerkad fat, *in plicas contracta v. contractoria vestis*, et forkrøllet Klædestykke.

Les, *n. lanificium*, Ulbvarer, uldne især striskefedesager.

Les (las, at lesa), *legere, recitare, læser, opsæser*. 2) *colligere*, samler. At lesa bók, *legere librum v. recitare ex libro*, læse en Bog. Lesa ber, *legere v. colligere baccas*, læse, indsamle Bær. Elldurinn las sig estir skóginum, *ignis per sylvas continuo grassabatur*, Ilden udbredte sig hen over Skoven.

Lesari, *m. lector*; læser.

Lesinn, *lectus*, læst. 2) *multa lectionis*, belast.

Lesliós, *lectioi librorum sufficiens lux*, Lyse, som er tilstrækkelig til at se at læse.

Leshing, *lectio, varietas lectionis*, Læsmaade, Variant. R.

Lest, *f. mensura oneris nautici, et læst*, Maal paa Skibsladning. 2) *cohors chellariorum*, en Flok eller Hætte sammenbundne Heste.

Lestalestr, *equus sarcinarius*, Hest til at bære, Læstbrager.

Lestamadr, *m. agaso*, Hesterogter, Hestevogter paa Rejser.

Lesti (at lesta), *frangere, inutile reddere*, slaa i Stykker, fordarve, gjøre ubrugelig. Hann had lesta skip Peirra, *eorum naves infringere jussit*, han besalede at odelægge deres Skibe; *vid. löstr.*

Lestrar, *m. agaso, equiso*, Hesterogter, Stalds-knegt.

Lestrar-hliöd, *n. vox legensis*, Røselyd, Røses stemme.

Lestrarlag, *n. sonus v. gestus legensis*, Maade eller Tone at læse med.

Lestrækr, *agasoni commodus equus*, vant til at gaa i lest, let at drive (om Heste).

Lestr, *lesus, fractus*, fordarvet, gjort ubrugelig, forslaaet.

Lestr, *m. lectio*, Læsning. 2) *calumnia*, Bagtalelse.

Let (latti, at letia), *pigrum reddere*, tratte, matte (en Hest). 2) *disvadere, deborvari*, fraraade, raade fra; ð latr. Ecki læt eg letiaz, *deborvari non locum do*, jeg lader mig ikke bringe derfra.

Leti, *f. pigrisia, segnities*, Læthed, Dovenskab.

Letilegr, *ardus, segnis*, lad, dorff, sen.

Letingi, *m. homo piger*, en doven Krabat.

Letlk (lattiz, at letiaz), *pigrifcere, defazigari*, trættes, kjedes.

Létta-drengr, *m. puer astans, astituens*, en Dreng til at gaa Vrinder.

Léttingr, *n. via facilis*, en let Vej.

Létta-sótt, *f. parturientis dolor, cui levomen cito sperandum*, Darsel, Nedkomst, den fødende Kvinde's Sygdom.

Léttrýnn, *hilavis, elato supercilio*, munter, egentl. som har lette Hjembryne.

Léttrýndr, *idem*.

Léttrær, *levis, facilis*, let, let at taale og bære.

Létreygdr, *patus*, som let kaster Øinene omkring.

Léttfæri, *m. solutarius equus*, en Hest, som gaar i Trav.

Léttfær, *pernix*, hurtig, raff til Bens.

Létti, *m. levator*, Sængebaand. 2) *instrumentum bajulorum*, en Bese over Skuldrene til at bære noget med. At leggja létann á, *labori non parcere*, at tage fat paa et Arbejde for Alvor, ikke spare sig. Leggja létann á streng, *idem*. At tala af létta, *facile et fluenter eloqui*, at tale let og flydende, at sige alt rent ud, ligefrem.

Létti (at letta), *cessare*, holdt op. 2) *levare, sublevare*, lette, lindre, hjælpe. Mér létitir, *sublevor*, jeg føler Lettelse, Lindring. Peir léttu verki, *ab opere defestebant*, de holdt op med Arbejdet. Peir léttu æckrum, *nochoras levarunt*, de lettede Anker.

Léttilegr, *facilis*, let. 2) *vegetus*, let, fyrrig.

Léttilega, *facile*, lettelig.

Léttir, *m. levamen, auxilium*, Lettelse, Lindring, Hjælp. 2) *balanus quaedam minuscula, qua supra libellam maris multas orgyas se elevare posse à piscatoribus refertur. Exteris videt-*

zur esse physeter v. orca. Springeren (delphinus orca?).

Létrískip, *n. liburna*, et let hurtigseilende Skib.

Létrískáta, *f. celox*, en let Skude, Sagt.

Létrleiki, *m. agilitas, celeritas*, Lethed, Hurtighed, Raffhed.

Létrlyndi, *n. hilaritas*, Munterhed.

Létrfinni, *idem*.

Létrlyndr, *saugvineus*, sanguiniff.

Létrlekti, *n. facilitas, comitas*, Høflighed. Þeir báðu hann hafa Þöck fyri létlati sitt, *gratias egerant illi pro comitare ejus*, de takkede ham meget for sin Artighed.

Léttmeti, *n. victus tenuis, cibus oligotrophus*, let, ikke nærende Føde. At lifa á léttmeti, *oligotrophia uti*, at leve ved lidet nærende Fødemidler.

Léttfinna, *bilaris, item placabilis*, munter, som ikke tager sig noget nar.

Léttfinnadr, *idem*.

Léttidugr, *alacer, impiger*, munter, raff.

Léttvígr, *idem*. 2) *pr. peritus gladiator*, let, behændig til at slaas.

Létt, *levis*, let (ikke tung). 2) *exigui pretii*, let (ikke dyr). 3) *expeditus, celer*, let, raff, gefvandt paa sig. Létt á sér, *idem*. Létt vinna, *facilis labor*, et let Arbejde. Létt falla loftverk, *leve fit quod heve ferunt omni*, det man gjerne gjør er intet Arbejde. At verða léttrari, *paruum eniti*, gjøre Varsel. Hann var á léttaða skeidi, *in summo vigore araris erat*, han var i sin bedste Alder.

Anden Deel,

Léttvægis, *exigui ponderis*, af liden Vigtighed, Bægt, Betydighed.

Léttvægr, *levis, vilis*, uvigtig, ubetydelig.

Letr, *n. literatura, litera*, Bogstaver, Skrift.

At fara i letr, *literis mandare*, at optegne.

Mád, óskiet letr, *litera fugiens, exolefcens*, udslættet, utydeligt Bogstav.

Leyfi, *n. venia, permissio*, Tilladelse, Lov; á lof. Med leyfi, *bona venia*, med Tilladelse. Med leyfi at legia, *bonos fit auribus, praefscine dixerim*, med Tilladelse, Tugt at sig, Slam at tale om.

Leyfi (at leyfa), *laudare*, love, prise. 2) *veniam dare, permittere*, tillade. Adams barna finst ei neinn, hvørs vænleik vér so leyfum, *inter posteros Adamni nemo est cujus formositatem adeo laudamus*, af Adams Børn findes ikke en, hvis Skjønhed vi rose saameget. Þad leyfiz, *licet*, det er tilladt.

Leyfdr, *laudatus*, lovet, rost. 2) *permissus*, tilladt.

Leyfisbréf, *n. codicilli indulgentia*, Bevilling.

Leynd, *f. occultatio*, Skjulen, Dølgen.

Leyndardóm, *m. mysterium*, Hemmelighed, Landom.

Leyndarlimir, *m. pl. verenda*, Skambelt, Nøle, lemmer.

Leyndarlóstr, *virium occultum*, en hemmelig Laft.

Leyndar-rád, *n. secretarius, qui est á secretis*, hemmeligt Raad, Gehejmraad.

Leyndar-mál, *n. pl. secreta confilia*, hemmeslige, skjulte Anslag.

Leyndir, *f. pl. vid. leynd*. At vera í leyndum, *oculari*, skjule sig, være skjult.

Leyndr, *clandestinus*, hemmelig, skjult.

Leyni, *n. tribulum, secretum*, Skjul, Skjulessted. At liggja í leyni, *in latibulo barere*, -at sigge í Skjul, paa Lur.

Leyni (at leyna), *occultare, tegere*, skjule, dølge.

Leyniðyr, *f. pl. pusticum, pseudohyrum*, Dagador, Lønder.

Leynigánger, *m. cuniculus, cryptoporticus*, en Løngang.

Leynilega, *clam*, hemmeligen, lønligen.

Leynilegr, *occulus*, hemmelig, skjult.

Leynikápr (í vegg), *riscus*, et skjult Skab (í en Væg).

Leynitaumr, *m. postomis*, Hvitomme, skjult Snor.

Leyniz (at leynaz), *latere, latitare*, være skjult.

Leyptra (at leyptra), *fulgurare*, lynne.

Leyptran, *f. fulgur, fulgeirum*, Lyn, Lynen.

Leyptr, *n. idem*. 2) *balena quædam velocissima*, Tumlereu, (delphinus delphis?).

Leyfa, *f. vacuum, nihil*, en Mangel, Intet (mest som Afstedsendelse). Veidileysa, *nihil piscatura v. captura*, Mangel paa Fiskeri og Jagt.

Leylandi, *solubilis*, opløselig, som kan, skal løses.

Leyfi, *n. vid. leysa*. Það er ecki leyfi, *non est nihil*, der er ikke fuldkommen Mangel.

Leyfi (at leysa), *solvere, expedire*, løse, rede ud. Leyfa ækéri, *anchoras solvere*, løse, sette Anker. Leyfa upp, *idem*. Leyfa úr höfnum; *è portu solvere*, gaa ud af Havnen. Leyfa út, *redimere*, løse ud, skjæbe fri. Leyfa úr skulld, *vere alieno exsolvere*, udbetale en Gjæld. Leyfa út med gjöfum, *honorifice dimittere*, sende bort med Afstedgaver. Sníðinn leysir, *nives diffugiunt*, Sneen tør bort. Skipin leyfti í sundr, *naves diffubantur*, Skibene opløstes, splittedes. Konunni leyftiz höfin, *mulier abortum fecit*, Konen aborterede, kom for tidlig.

Leyfing, *f. solutio*, Løsning, Opløsning. 2) *regulatio*, Optøen.

Leyfingarvatn, *n. aqua vernalis periodica*, optøet Vand, som løber ned fra Fjældene.

Leyfingi, *m. liberius, nexus, manumissus*, frígiven, løsladt Fange eller Slave.

Leyfingia-son, *m. liberinus*, en frígivens Son.

Leyfingia-dóttir, *f. liberina*, en frígivens Datter.

Leystr v. lystr, *m. solea, foccus*, Saal, Sof. (liotr) *vid. söckalystr*, skóleystr.

Leysta-brákur, *f. pl. bracca, quibus caliga cum soleis affixa sunt*, Bukser og Strømper ud í et, Langebukser.

Leyta (leytadi, at leyta), *querere*, søde, søge.

Leyta allra bragða, *nihil intentatum relinquerere*, prøve alle Kunster. Leyta lags, *modum querere*, søge, passe Lejlighed. Leyta

vinfergis, *quarere locum gratiae*, søge Ben-
staa med en. Leytaz vid v. fyr, *contri*,
allaborare, forsøge paa, bestræbe sig for.

Leyt, *f. inquisitio, indagatio*, Leden, Søgen,
(å, laur). Fara á leytr, *quarere*, gaa ud at
lede efter noget. Koma i leytruar, *conspi-*
ciendum se prabere, blive funden naar man
ledet.

Leyti, *n. colliculus, specula, dorsum campi*, en-
hver Forhøjning af Jorden, som indskræn-
ker Synet. 2) *momentum temporis*, en Tidés-
punkt, Tid (kun i den Talemaade): Um
þad leyti, *circa id tempus*, omtrent ved den
Tid. 3) *pars*, Del, Part (i nogle Tale-
maader): At miklu leyti, *magna ex parte*,
for en stor Del. Fyri mit leyti, *pro me*
v. mea parte, for min Part.

Leytr, en Afstedsendelse til Adjektiverne, der
tilkjendegiver et Udseende; *vid. composita*:
fráleytr, kamleytr, afleytr, fólleytr, rogin-
leytr &c.

Lia-smidr, *m. faber, falcarius*, en Ledsmed.

Liá, *f. gramen nuper demensum*, nys slaaet
Græs.

Liá-mús, *f. glebula fenaria*, en lille Jord-
klump med Græsrødder, som stundum staa-
ves op med Leen, naar man slaar Hø.

Liár, *m. falx, secula*, en Le, Segel. Liár i
orði, *falx manubriata*, en Le med Skaft paa.

Lid, *n. auxilium*, Hjælp. 2) *familia*, ens Folk,
Slægtninger; *vid. Skuldalid*. 3) *auxilia*,

auxiliares copia, Hjælp, Hjælpetropper, Krigs-
folk i Almindelighed. At liggia á lidi annara,
aliti oneri esse, ligge andre paa Hænde, være
dem til Byrde.

Lid (leid, hefi lidit, at lida), *ferri, praterire*,
forløbe, lide. At lida í lopti, *per aerem*
ferri, at føres i Luften. Lida undir lok,
mori, esse desinere, dø, gaa til Grunde.
Æfin lide, *tempus, atas labitur*, Tiden liden,
Tiden gaar. Hann var mestr tignar-madr
i hernum þegar keyfaran leid, *post impera-*
torem in omni exercitu eminentissimus erat,
han var den største Høvding i Hæren næst
efter Keiseren. Fer ord ef um mann lide,
semel effuita verba facile dimanant, naar et
Ord først er sagt, udbreder det sig let. Nú
lidr yfir hann, *deliquium patitur*, nu besvi-
mer han. Af honum lidr, *revalescit*, han
kommer til sig selv igjen. Þá leid at hönum,
v. at mætti hans, morti vicinus erat, da var
det mod Enden med ham.

Lid (leid, at lida), 1) *pati, sustinere*, lide,
taale. 2) *tolerare, non impedire*, taale, ikke
forhindre. Þér lidst þad, *conceditur*, man
taaler dig det. At lida med einum líuft og
leit, *boni, maligne confortem esse*, at dese
ondt og godt med en. Gud lidr þad snargr,
hann leyfir eeki, *multa non impedit, quæ*
tamen non probat Deus, Gud taaler meget,
som han ikke tillader.

Lida (at lida, i sundr), *articulatum dividere*,
dearticulare, sønderlemme, skille led fra led.

- 2) *enucleare, dilucidare*, udvifle, sætte ud fra hinanden.
- Lidakringlur, *f. pl. ossa sesamoidea* v. *officula orbicularia inter vertebras dorſi*, Ledbeben.
- Lidamiøkr, *agilis*, ledemys, adræt.
- Lidamør, *n. pl. arsus, internodium, ginglymus*, Ledemod, Ledenes Sammenføjning.
- Lidan, *f. passio*, Liden, Lidelse.
- Lidandi, *tolerandus*, taalelig, som maa lides, 2) *vergens*, som det lider med, er mod Enden. 3) *declivis*, hældende, f.aa. Å lidandi degi, *vergente die*, ud paa Dagen, Es termiddagen.
- Lidandi, *m. acclivitas v. declivitas*, Skraahed, Hælding.
- Lidanlega, *toleranter*, taalefugen.
- Lidanlegr, *tolerabilis*, taalelig.
- Lidar; *m. pl. auxilia, commilitones socii, Kammerater*, Hjalpere. (Digt.)
- Lida-sinar, *f. pl. synneuroses, Sener*, som sans menbinde Ledene.
- Lidavatin, *n. lymphæ, synovia*, Ledevand.
- Lidaveitk, *m. morbus articularis, arthritidis*, Ledes værk, Gigt i Ledene.
- Lidda, *f. homo nanci*, et Drog. 2) *servus*, en Træl.
- Liddrått, *m. delectus militum*, Soldaters Udskrivning, egentlig det at samle Krigsfolk.
- Lidfar, *par militia*, krigsdygtig.
- Lidgødr, *manu pronus et fortis*, tapper og dygtig, god at have til Kammerat.
- Lidi, *m. socius, Kammerat* (Hjælden i Enkelt.) *vid. lidar*,
- Lidka (at lidka), *diducere, extendere*, bevæge, rjre, (ikke).
- Lidlångr, *longinquus, ad finem usque*, langvarig, udslagen, hel. Han takli lidlångar, *nottina, totam noctem moratus est*, han tøvede, nstede den hele udslagne Nat.
- Lidlega, *dextre, commode*, behændig, bekvemt.
- Lidlegr, *dexter, commodus*, behændig, bekvemt.
- Lidlaus, *enervis, virium expert*, ledeløs, kraftløs.
- Lidlitill, *imbecillis*, svag, som man ej har synsderlig Hjalp af.
- Lidlaskia, *f. homo nanci*, Døgenigt.
- Lidmannlega, *commode, apte*, bekvemt, passende.
- Lidmannlegr, *aptus, habilis*, behændig, duelig.
- Lidrækr, *impar aliis ad expeditionem rejectavens*, udygtig til Krigstjeneste, kaffret.
- Lidsafi, *m. copta, magus militum numerus*, Mængde af Tropper, Stykke. Kn.
- Lidsafindr, *m. vid. liddrått*.
- Lidsbeini, *m. vid. lidsemd*.
- Lidsbón, *f. postulario auxiliorum*, det at bede om Hjalp, især om Hjalptropper.
- Lidsemd, *f. auxilium*, Hjalp, Understøttelse.
- Lidsemi, *f. idem*.
- Lidsinni, *n. favor, benevolentia*, Hjælpsomhed, Hjalp.
- Lidsinni (at lidsinna), *favere*, hjælpe.

Lids-köstr, *m. copia*, Krigétroppers Beskaffenhed (Mængde og Duellighed).
 Lidskyldr, *vasallus, cliens*, pligtig at hjælpe i Krig, Vasal.
 Lidsmanr, *m. copiarum disparitas*, ulige Mængde af begge Parters Tropper.
 Lidsmunir, *m. pl. auxilium*, Styrke (af en Armé).
 Lidsyrdi, *n. commendatio*, Ubefalelse, Hjælp med Ord.
 Lidtækr, *vid. lidfær*.
 Lidveitsla, *f. auxilium*, Hjælpen, Understøttelse.
 Lidvikni, *f. gratificatio*, en Føjelighed, Tjeneste.
 Liduglega, *facile*, let, bekvemt, behændigen.
 Lidugleiki, *m. promittendo, facilitas*, Lethed, Hurtighed.
 Lidugr, *facilis, dexter*, let, behændig. 2) *vacuus*, ledig.
 Lidun, *f. tolerancia (creditoris in re pecuniaria)*, Taalmodighed (som Kreditoren som ikke angster sin Debitor).
 Lidr, *m. articulus, et led*. 2) *nodus*, Knude, Led (paa en Stilk). 3) *generatio*, et Led af en Slægt; *vid. attlidr*. Lid frá lid, *articulatum*, Led fra Led. Lidr á nefi, *uber in naso*, en Bugt, Krumning paa Næsen.
 Lidr á færi, en Krølle paa en Suor, der er snoet for haardt; *vid. gólm*.
 Liedr, *commodatus*, laant; *v. liæ*.
 Lieimgna, *deficiens*, flap, sløv, dorff; *v. lemagna*.

Lien, *n. vid. len*.
 Lif, *n. vita*, Liv. 2) *abdomen, uterus*, Bug, Mave, Liv.
 Lif, *n. pl. medicamenta, pharmaca*, Lægemidler.
 2) *semen vitale*, Livsæd. 3) *coagulum*, Løbe (til Mælk). Lital lif qveda lifa sona, því var hann Gautrekr getinn, *minutissimum seminis sufficit procreationi hominum, cujus exemplum Göttricus est*.
 Lifadr, *vivax*, levende. 2) *procax indomitus*, overgiven.
 Lifackóri, *n. anchora sacra*, Pligtauker.
 Lifandi, *vivus, vitalis*, levende. Lifandi imynd, *viva imago v. representatio*, en levende Borestilling.
 Liferni, *n. vita, mores*, Levnet, Opførsel. 2) *dieta*, Levemaade.
 Lifga (at lifga), *in vitam revocare*, bringe til Live. 2) *refocillare*, vedervøge.
 Lifgan, *f. animatio*, det at gjøre levende.
 Lifhimna, *f. peritonæum*, Bughinden.
 Lifhræddr, *mortem ultro metuens*, som frygter for sit Liv.
 Lif, *m. frater germanus*, kjædelig Broder. à lif.
 Lifi (at lifa), *vivere*, leve. At lifa einn af stocki, *supervivere*, overleve. At lifa einn, *idem*. Hann bad þá vel lifa, *valedixit*, han sagde dem Farvel, ønskede dem at leve vel.
 Lifsa (at lifsa), *sanare*, helbrede, kurere. Lifsa elli, *tollere e medio*; *prop. senectutem sanare*, *quod morte fit*, rydde af Vejen, egentl. helbrede Alderdommen, som skjer ved Døden.

- Lifsa-gras, *n. pingvula vulgaris*, Visebødt.
- Lifslát, *n. amissio vitæ, cædes, Død, Afgang.*
- Liflaus, *exanimis, affjælet.* 2) *innimicus, liv-*
 los, død.
- Liflega, *vivide, levende adverb.*
- Lifleg, *vivax, vividus, levende, livlig.*
- Liflicill, *seminivmis, meget svag, nær ved Døden.*
- Lifmikkil v. lifleg.
- Lifna (at lifna), *revivescere, at komme til Live.*
- Lifnadr, *m. vita, moves, Levnet, Opførel.*
- Lifnadr, *incrassatus, levret, stærket. Lifrad*
 blód, *cruor, levret Blod.*
- Lifrar-biága, *n. zomaculum, Leverpølse. Liítar*
 pylsa, *idem.*
- Lifrarbólga, *f. hepatitis, Leverbetændelse.*
- Lifrar-broddr, *m. lobus hepatis, en Flap af*
 Leveren.
- Lifrar-sjúkr, *hepaticus, syg i Leveren.*
- Lifrar-sýki, *f. morbus v. fluxus hepaticus, Le-*
 ver-syge.
- Lifraudr, *colore hepatis fulvus, bycinthinus,*
 leverrød, kaffebrun.
- Lifraz (at lifraz), *condensari, incrassari, levret,*
 storknet.
- Lif-saga, *f. vita, res gesta, Levnetsbeskrivelse.*
- Lifsandar, *m. pl. spiritus animales, fluidum ner-*
 veum, Livsaander.
- Lifs-leiding, *f. radium vitæ, Kjedsomhed til*
 Livet, eller en høj Grad af Kjedsomhed,
 Lede. 2) *progressus vitæ, Livets Førelse,*
 Gang.
- Lifsteint, *m. lapis philosophicus, de vises Sten.*

- 2) *immortalitatis juxta plebejam credulitatem,*
 Livesten, lægende, frelsende Sten (ester Al-
 muenes Overtro).
- Lifstraff, *n. supplicium, Livestraf.*
- Lifsvarmi, *m. calor vitalis, Livsvarme.*
- Lifskýki, *f. diarræa, Mavesyge, Buglób.*
- Lifstión, *n. v. liflát.*
- Lifur, *f. jecur, lever, Lever.*
- Lifvænn, *spem vitæ habens, sanabilis, som man*
 venter vil leve, helbredelig. Kn.
- Lifvæd, *f. arteria, den store Slagaare, Horte.*
 2) *arteria, Slagaare, Pulsåare. Lifvæd-*
 arnar slá, *arteria micans, Pulsaaarerne slaa.*
- Ligg (lág, hafi legit, at liggia), *jacere, ligge.*
 At liggia konu v. med konu, *concupere,*
 at ligge hós et Fruentimmer, beligge, besvau-
 gre. Leginn kona, *mulier deflorata, et Fruen-*
 timmer, som har mistet sin Modom. Kotit
 liggir undir gardin heima, *villa ad prædium*
portinet, Huset hører hen under Gaarden.
 Þad liggir fyrir oss, *manebit nos, det fore-*
 ligger os, er os bestemt. At liggia sjúkr,
decumbere, ligge syg. At liggia i vegi, ob-
jacere, ligge i Vejen. Mikid liggir á því,
multi interest, det er meget magtpaaliggende.
 Þar liggir makt á, *idem. Þad lá hönum illa,*
male v. agre id habuit, det var han ilde til-
 freds med. Þeim lá vid skada, *agre dan-*
num evasere, de havde nar taget Skade. Þad
 liggir ei laust fyrri v. á laufu, *difficiliter pa-*
rabile est, det hanger ikke saa løst. Þar liggir
 vid, *sequitur, det gjesker, koster (f. Ets. Et*

- ved), dermed er forbanden (som Tab, Straf). *Mýrar láu illa, paludes constricta erant glacie, at infirma*, Moserne vare ikke fast tilfrusne. *Liggia á hálsi, reprehendere*, dable, udtyde ilde. *Nætti lá þer, ægre evassifi*, det var nær ved dig, kunde snart have ráummet dig. *Það lá hönum eeki i lausu rámi, fixum illi erat in animo*, det var ikke et løst Sindfald af ham. *Opt liggir illa á hönum, sæpe est animo molesto*, han er ofte i slet Lune. *Það liggir til, faciendum est*, det er nødvendigt, maa gjøres. *Fyrir ofs liggir foldin græn, ante oculos viridaria habemus*, den grønne Mark ligger for os. *Liggia i eyrum á einum, omnium ad illam deferre*, for tælle en alt hvad man hører og ser. *Liggia vid ackéri, in anchoris expectata, super anchorarum stare*, ligge for Anker. *Liggia úti undir beram himni, sub dno pernoctare*, ligge ude under aaben Himmel.
- Liggiandi, cubans, liggende.*
- Liggiandi, m. punctum temporis v. interstium inter accessum et recessum maris, quando summa tranquillitas est*, det Mellemrum inellem Floed og Ebbe, da Vandet er paa det højeste, førend det igjen begynder at synke.
- Lik, n. funus, et lig. 2) corpus, et Legeme. 3) caro excoriata*, Skindet naar Huden er flaaet af. *Hann konst þar inn med heilu liki, illæsus illuc evassit*, han slap derind med hest Skind.
- Lika, quoque, etiam, ogsaa.*

- Likalem, sicut, quemadmodum, ligesom (M. O. for svofem).*
- Likabaung, f. campana major, in exequiis exera ordinem pulsari solita, Ligklokke*, som er større og ellers ikke plejer at ringes; å hanga.
- Likamr v. likami, cutis, vulgo, corpus, (Hud) Legeme; rectius likhamr.*
- Likama-þáungr, corpulentus, fôr, svær af Krop.*
- Likamlega, corporalizer, legemligen.*
- Likamlegr, corporalis, legemlig.*
- Likar (at lika), arridere, placere v. assimulari, behage, være fornøjet med. Hann lét sér, það vel lika, eo contentus erat, han var vel tilfreds dermed.*
- Likblæa, f. amiculum ferale, palla sepulcratis, Ligklæde, Jordelagen.*
- Likbönd, n. pl. vitta, instita, fasciæ funebres, Ligbaand.*
- Likböndur, f. pl. ferecerum, sandapila, Ligbaar.*
- Likför, f. exequia, Jordeførd, Begravelse. 2) pompa feralis, Ligstæde, Ligfølge. At hallda likför, justa preragere, holde Begravelse.*
- Likfylgd, f. idem. At fylgia liki, funus deducere, at følge lig.*
- Liki, n. v. lik.*
- Liki, m. par equalis, Lige, Mage.*
- Liki (at likia saman), comparare aliquid alicui, ligne sammen, sammenhælde. Þér skal ég likia við þestu meann, cum optimis viris te conferam, dig maa jeg sætte i Ligning med de bedste Mænd.*

Likindi, *n. pl. probabilias, similitudo veri*, Nærmelighed, Sandsynlighed.

Liking, *f. similitudo*, Ligning, Lighed.

Likiz (at likiaz), *assimilari*, ligne. Hann likiz i ætt sína, *refert genus, progenitoribus suis similis evadet*, han ligner sin Familie.

Likkia, *f. fibula*, Hægte; Løffe (*rectius lyckia*). Lickia á leidinni, *diverticulum viae, redius*, en Krog, Dugt paa Vejen.

Lik-kista, *f. capulus, arva, oculus*, Løgiste.

Liklega, *probabiliter*, rimeligen, sandsynligen. 2) *modeste*, paa en rimelig Maade, paa sende.

Liklegr, *veri similis, probabilis*, rimelig, sandsynlig. 2) *bonæ spei*, af godt Haab. Þá var likelegra ráð hans enn ádr, *sum ejus fors erat melioris spei, quam antea*, da var hans Forsfatning af bedre Udsigter end før. Stundum er það likelegt, *sem langt er frá sannleika, interdum similitudo veri, multum abest a vero*, undertiden er det sandsynligt, som er langt fra Sandhed.

Liklús, *f. pediculus ferus*, Lús paa Dyr, Hestbjørnen (?). 2) *verruca*, en medfædt, haarbebofsen Borte i Ansigtet.

Likmadr, *m. vespillo*, En, som skal være med være med at bære Lig og at grave Graven.

Likn, *f. clementia*, Naade, Mildhed, Skaansel. 2) *medicamen*, Lindring, Lindringsmidde. Þad var heila líkn i málinu, *hac una parte causa valuit*, det var den eneste Redning for Sagen.

Líkna (at líkna), *parcere*, skaanse, behandle med Mildhed.

Líknarbelgr, *m. annium*, Hinden om en nyfædt Kalv.

Líknari, *m. propitiator*, en som giver Lindring, Benaadelse.

Líknaar-mál, *n. pl. excusatio, intercessio*, Forsøn, Mægling.

Líkneski, *n. effigies, imago corporis*, Billede, Billedstøtte. (*Angl. likeness.*)

Líknsamlega, *clementer*, skaansomt, mildt, naadig.

Líknsamlegr, *clemens*, skaansom, mild, naadig.

Líknsamr, *gratiosus*, gunstig, naadig.

Líknsæmi, *f. clementia, gratia*, Skaansomhed, Naade, Mildhed.

Líknvælega, *tolerabiliter*, skaansomt, naadig, taalelig.

Líkþallr, *m. folium, castrum doleris*, Løgþanf, Løgþanf.

Líkþedikun, *f. oratio funebris*, Ligþedikun.

Líklálmr, *m. nenia, epicedium, epodium*, Løgþalme.

Líkþaungr, *m. lessus, ibreni, monoda*, Løgþaungr, Sørgeþaungr.

Líkþeinn, *m. cippus*, Løgþeinn, Gravþeinn.

Líkþvers, *n. vid. líklálmr.*

Líkr, *similis*, lig. *In compositis* ligr, *sic* sannligr, sannliga, *verisimilis, verisimiliter*, sandsynlig, sandsynligen. Gagnligr, gagnliga, *utilis, utilis*, gavntlig, gavntligen. Líkr líkrir líkann heim, *similis simili gaudet*, Lige

- søger Lige. At gjaldte liku likt, *par pari referre*, at betale Lige med Lige.
- Likur, *f. pl. vid. likindi*.
- Likhorn, *n. clavus, gemursa, belos, ligtorn*.
- Likprå, *f. lepra, purrefactio corporis vivi, Spee* dalskhed.
- Likprår, *leprosus, spedalsk; à Pråi, rancor*.
- Lilia, *f. lilium, en Lillie*.
- Lim, *n. frons arborum, Trærnes Blade, Kviste. Limi, n. idem*.
- Lima (at lima) i sundr, *membratim dividere*, sonderlemme, skille Led fra Led.
- Lim, *f. membrum, in pl. linar, en Lem i Pl. Lemmer*.
- Lim, *n. gluten, colla, Lim. 2) calx, Rask; vid. veggialim*.
- Limadr, *arruatus*, som har Lemmer (saa eller saa), proportioneret. Vel limadr, *membris bene proportionatus, velproportioneret*.
- Limasall, *n. paralysis, Værkbruddenhed*.
- Limasallskår, *paralyticus, værksbruden*.
- Limalåt, *n. mutilatio membrorum*, det at miste en eller anden Lem, Lemlæstelse.
- Limamikill, *ramosus*, som har store Grene.
- Limi, *m. onus, pressura, Byrde, Tyngde, Vægt. 2) disciplina, Tugt. At leggja undir lima, premere, holde i Ave, holde under Nisfet. 2) disciplina pedagogica, Dornetugt, Optugtelse, Ave*.
- Limhlaup, *n. gelatina, Limsele, kogt Lim*.
- L'imi (at lima), *gluzinans, aggluzinare, lime, lime sammen*.
- Liming, *f. gluzinario, Limstug*.
- Limlesti (at limlesta), *membra contuudere, lem-læster, naar Lemmerne fordæret*.
- Limlester, *fractus membra, lemleestet, laaet fordæret*.
- Limskeetr, *mutilus, mancus, lemleestet, som mangler en Lem*.
- Limpia, *f. vid. lippa*.
- Limpiaz (at limpiaz), *deficere, blive afmægtig, slappe*.
- Limr, *m. membrum, en Lem*.
- Lini, *n. limum, Hør. 2) byffus, Lyndou, Linned, fint Linned, Lærred*.
- Lin, *n. regelario, Tø, Milde i Luften. Nå er komid lin i lopt, eglat se aer, nu er der kommen Milde i Luften*.
- Lina (at lina), *lenire, delinere, lindre, formilde. 2) enervare, debilitare, frangere, svække, slappe*.
- Lina, *f. linea, Linie. 2) ramus in arbore confanguineatis, Slægtlinie, Stamme, Linie*.
- Lind, *f. fons, scaturigo, Kilde, et Væld. 2) rilia, en Lind. 3) scutum tiligneum, et Linsdeffjold*.
- Linda-föt, *n. pl. bursa muliebris, continens quozidiana instrumenta maris familias, Fruentimmerlomme, Pose, hvort Husmoderen har sine Sager*.
- Lindåkr, *m. linseolum, Linslade*.
- Lindi-tré, *n. rilia, Lindetra*.
- Lindi, *m. cingulum, zona, Belte, Gehæng*.
- Ling, *n. frutex, spec. erica, Smaafrat Isør Tyng*.

Lingmór, *m. fruticetum*, et krathegroet Sted.

2) *ericetum*, en Lynghede.

Lingva (at lingva), *fuscare*, at farve mørkebrun.

Lingvi, *m. serpens*, Slange.

Ling-ormr, *m. idem*.

Línkhlaupa, *mollis, defessus*, forsagt, modfalden, svag; *qs.* linr i hlaupi. Þá verdi þér línkhlaupa, er vikari manna ord koma til ydar, *frangimini animo et defesiscimini verbis potentiorum, quando ad aures vestras veniunt*, da bltve þ forfagte, naar þ høre mægtigere Mænds Ord.

Linkind, *f. clementis*, Skaausel, Naade, Mildhed.

Linkindarsamr, *clemens*, mild, skaansom.

Linkona, *f. promba*, Brudekone, Tæstems.

Línlak, *n. lodicula*, línued Lagen, Sængelagen.

Línleiki, *m. lenitudo, lenitas*, Línndhed, Slapshed.

Línmalí, *n. articulatio vocis obscura*, en svag, blødt, utydelig Udtale.

Línmaltr, *hebet lingua*, som taler svagt, blødt.

Línolia, *f. linomyron*, Línolte.

Línudansari, *m. funambulus, neurobates*, Línudanser.

Línun, *f. lenimentum*, Línndring, Línndren.

Línur, *lenis, mitis*, línnd, mild. 2) *debilis*, svag, slap.

Línur, *m. coluber, serpens*, Slange, Hyle. 2) *serpens*, Slange, Træl.

Línni (at línni), *cessare, desinere*, hólde op, høre op, endes.

Líóð, *f. populus*, et Jost; *vid.* Þíóð.

Líóð-h'skup, *m. vid.* Lýðhiskup.

Líóð, *n. pl. poema*, en Sang, et Digt. 2) *idem ac hlióð*.

Líóða (at líóða, á einn), *verbis aliquem appellare, tiltale*. 2) *versificare*, gjøre Vers, poesitjere.

Líóðinalli, *n. pl. vid.* líóð.

Líóðaska, *f. obedientia postulatorio*, det at fordre Lyd. 2) *vanitas, res nihili*, Ubetydelighed.

Líóma (at líóma), *fulgere, splendere*, skíne, straalet.

Líómandi, *fulgidus, splendidus*, skínnende, straaletende.

Líómi, *m. splendor*, Glans, Skín.

Líón, *n. leo*, Løve.

Líóni, *m. cadaceator v. feccialis*, en Fredøges sandt.

Líónsinna, *f. lea, leana*, Løvinde.

Líóns-lappi, *m. alchimilla alpina*, Sjøaldkaabe, (en Urt).

Líóns-merki, *n. signum leonis*, Løvens Teg.

Líóri, *m. fenestra, foramen pinnaeuli domus*, et Vindue eller Hul paa Taget i et Hus.

Líosi, *n. lumen, lux*, Klarhed. At láta i líosi, *manifestare*, vise, ytre. At koma i líosi, *idem*. 2) *apparere*, komme for Dagen. At síta einum fyri líósi, *esse fortuna alicu-*

- jur, at staa en i Besen. At sitia ser tyri
lióli, *desse sibi*, at staa sig selv i Lyset.
Liós, *clarus, lucidus*, lys, klar, tydelig. Pad
er lióst, *patet*, det er klart.
Liósabald, *n. candelabrum*, Lysestige.
Liósabialmr, *m. Lychnuchus pensilis*, Lysekrone.
Liósa-króna, *f. idem*.
Liósa, *f. obscurix*, Jordemoder.
Liósálfar, *m. pl. angeli lucis*, gode Aander, Lys-
alfer; se Álf.
Liósa-óx, *n. pl. emunctorium*, Lysefåsk.
Liósa-Áiaki, *m. candelabrum*, Lysestige.
Liósaktika, *f. idem*.
Liósberi, *m. lucerna*, en Lygte.
Liósblár litr, *color venetus*, lyseblaa Farve.
Liósbert vedr, *aer tranquillus, qui lumen sub
dío non extingvit*, saa stille Vejr, at man
kan bære et Lys uden at det blæser ud.
Liósfluga, *f. hepiolus, papilio minor*, en Some-
merflugl.
Liósgrann, *prasinus, porraceus*, lysegrøn, græs-
gren.
Liósgulr, *luxeus, belvus*, lysegul, gulagtig.
Lióshærdr, *albus crines* lyshaaeret, hvidhaaret.
Lióski, *m. pecten, pubes v. locus pubis, Glva,*
Lyssen. 2) *vagina uteri*, Moderskjede.
Lióselega, *dilucide, clare*, klartigen, tydeligen.
Liósmatr, *m. oleum*, alt hvad der brændes til
Lys, Lysening.
Lióseleit, *albicans*, lys af Farve, lysebladen, hvid-
agtig.
Lióslitadr, *idem*.

- Liósmódir, *f. vid. liósa*
Liósmórandr, *punicus*, lyserød, lysebrun.
Lióspanna, *f. lampas*, Lampe.
Liósræudr, *flammeus*, lyserød, rødgul, isbrød.
Lióstla (at lióstla), *figere, transigere*, stikker,
gjenneborer. 2) *verberare*, staa, støde.
Lióstla út rykti, *rumores spargere divulgare*,
udsprede et Rygte.
Lióstr, *n. pericia venatoria*, Jægerstang.
Lióstr-staung, *f. idem*.
Lióstollr, *m. tributum parochianorum in illumi-
nationem templorum*, Sognefolkens Afgift
eller Bidrag til Lys i Kirkerne.
Liósverk, *n. lucubratio*, Arbejde ved Lys.
Liósvinna, *f. idem*. At vinna vid liós á nætur;
lucubrare, arbejde ved Lys om Aftenen.
Liótlega, *turpiter*, stygt, hæsligen, skændigen.
Liótleiki, *m. turpitudó*, Stygghed, Hæslighed,
Skændighed.
Liótr, *turpis, deformis*, styg, hæslig, skændig.
Lippa, *f. lana diduca*, udtrukken Uld, Toje.
Lippi (at lippa), *lanam diducere antequam netur*,
traffe Tojen (den kartebe Uld) ud, for at
gjøre den tyndere, hvilket er nødvendigt naar
man spinder paa Ten.
Lipurlega, *dextre*, let, sagte, behændigen.
Lipurlegr, *dexter, agilis*, let, behændig.
Lipr, *facilis, agilis*, let, hurtigt.
Lirsa, *f. homo nauci*, et Drog; å larfr.
Liritar, *m. pl. bodones, lapides sacri*, Grænse-
stene. *Tres lapides limitum indices, more*

vetorum, de gamle brugde at oprejse tre Stene til Grænsefjæl.

Liriti; *n. interdictum*, Indsigelse, Forbud, Ekseption; *aliis* Lyriti.

Liritar-eidr, *trium virorum juramentum unius sc. testis probabilitatis, a quocunque latere rei*, Tre Mænds Ed, som aflægges af begge Parter i en Sag; *v. læ et ritii, ut erit pro estir.*

Listá; *f. torpor*, Forhavselse; *vid. hlessa.*

Listur, *f. limbus vestium*, Lidser.

List, *f. ars*, Kunst.

Listamadr, *arsifex*, Kunstner.

Lista (at lista), *tenias affigere*, sætter Lister paa.

2) *marginare*, kanter, sætter Kant paa. Lista út, *diducere, explanare*, udvikle, afhandle.

Listi, *m. tenia, lamina*, Liste.

Lit, *n. aspectus*, Syn, bruges mest i Sammen- sætning; *vid. andlit, auglit, álit &c.*

Lit (leit, hefi litid, at lita), *aspicere*, se, se paa, til. Lita á sig, *puore fuffundi, vul- zum dejicere*, se ned, slaa Djænen ned. Lita vid, *retrospicere*, se tilbage. Lita stórt á sig, *jactare, ostentare se*, gjøre sig til, prale. Lítaz um, *circumspicere*, se sig om. Lita illilega út, *torvus esse*, se bifser ud.

Lita (at lita), *singere, insicere*, farve.

Litfagr i andliti, *evecivus, evcbrous*, som har smuk Røler i Ansigtet, god naturlig Ansigtøfarve.

Litfegurd, *f. evcbroa*, smuk Ansigtøfarve.

Litfari, *m. egvus astate nigrescens alias hyemali et verno tempore griseus*, en Hest, som om

Sommeren bliver mørk, men ellers om Vin- teren og Foraaret er graa.

Litfólr, *achrous*, bleg af Farve.

Litfórbútr, *varii v. inconstans coloris*, som skif- ter Røler, falmer.

Litgrós, *n. pl. vid. litunagrós*. Ásgeirs synir sókta litgrós, *Asgeiris filii herbas tinctorias legebant*, Ásgeirs Søner hentede Farveur- ter. Svarfd.

Litilfengilegr, *vilis, ringe*. 2) *facilis*, let.

Litillatr, *humilis*, ydmyg, beskæden, nedladende.

Litillátlega, *modeste, humiliter*, ydmygelig, bes- skjæmt, nedladende.

Litilfórligr, *tenuis, exilis*, ringe, ubetydelig.

2) *debilis*, svag.

Litilfórliga, *tenuiter*, ringe, ubetydeligen; á síðr.

Litilhugadr, *pusillanimis*, modløs.

Litilhæfr, *vilis, abjectus*, ringe, uærdig, upað- sende.

Litill, *parvus, exiguus*, liden, ringe.

Litillega, *modice*, lidt, ringe, smaat.

Litilleikr, *m. parvitas*, Smaaahed, Lidenshed.

2) *defectus virium*, Svaghed, Afmagt.

Litils-háttar, *parvi momenti*, af ringe Bety- denshed.

Litilmannlega, *tenuiter*, ringe, uærdig.

Litilmagni, *m. homunculus, imbecillis*, en ringe, ubetydelig, svag Person.

Litilmenni, *n. idem*.

Litilmenska, *f. imbecillitas*, Ringshed, Svag- hed.

Litilmódegr, *abjectus, humilis*, ubetydelig.

Litilmódelega, *modice, tenuiter*, ubetydeligheit, ringe.

Litilfigldr, *vid. litilbugadr.*

Litilmetinn, *minoris notæ*, ringe agtet, af ringe Værd.

Litilrædi, *n. res parvi momenti*, en Ubetydelighed.

Litilvægi, *n. idem*, Uvigtighed, Ubetydelighed.

Litilæti, *n. humilitas*, Ydmyghed, Nedladenhed.

Lulilæti (at litilæta), *humilitas*, ydmyge.

Litilæcka (at litilæcka), *exinanire se, humiliare se*, ydmyge sig, nedværdige sig, forringe sig.

Litilæckan, *f. exinanitio*, Forringelse.

Litlædr, *coloratus*, farvet.

Litlædi, *n. pl. vestes sineæ*, affarvede Klæder.

Litlæsmædr, *homo acrochius*, uden Røser, bleg.

Litlifingr, *m. digiti minimus, auricularis*, den lille Finger.

Litlæka, *f. color v. aspectus faciei*, Farve, Udseende i Ansigtet.

Litæ, *parum*, (lidt. 2) male, stet; contracte pro litæ.

Litlærdr, *parum doctus*, ulærd, halværd.

Littræydr, *inexpertus*, usørgt, uerfaren.

Litlætaladr, *impeditæ lingua*, som taler kun lidt, langsomt.

Litvidkomiann, *in angustiis*, i Knibe.

Litverpr, *colorem faciei muræus*, som Rister Farve, blegner.

Litverpiz (at litverpaz), *mutare colores*, Riste Farve.

Litan, *f. sinctura*, Farve, Farvning.

Litunarhås, *n. bapbia*, Farvehus, Farveri.

Litunargræs, *n. pl. herba sinctoria*, Farvesplanter.

Litunarktill, *m. corina*, Farvesjedel.

Litunarkonst, *f. bapbice*, Farvekunst.

Litunarmædr, *bapbius, infector, sinctor*, Farver.

Litunarmosi, *m. lichen cinereus sinctorum*, Farvemos.

Litunarræ (raudt), *lignum brasiliicum, farnanbuco*, Farvetræ, Brunspaan, Fernambuk.

Litvorpinn *vid. litverpr.*

Litr, *m. color*, Farve. Veltækinn litr, *color plenus satur*, en fast, god Farve. Fastr litr, *color pertinax*, den Farve, som ikke smitter af. Laus litr, *color fugax*, Farve som smitter af, falmer.

Litæffengr, *mollis, delicatus*, Løffer. Litæffengr matr, *cibus delicatus, pulpanentum*, løffer, velsmagende Mad.

Litæflega, *sponse*, frivilligen, med Fornøjelse.

Litæflegr, *comis*, blid, mild.

Litæfæiki, *m. comitas*, Blidhed.

Litæfingr, *m. bonus genius*, et Slægt gode Hænder. 2) *charitonius* (?).

Litæflyndi, *n. humanitas, comitas*, blidt Gemyt.

Litæfmenni, *n. vir comis, facilis*, ventlig, høflig.

Litæfmannlega, *lubenter, comiter*, ventligen.

Litæfslamega, *lubenter*, gjerne.

Litæfslamegr, *comis*, mild, blid.

Liúflemlí, liúflemlí, *f. comitas*, Artighed, Hoflighed, Venlighed.

Liúfr minn! liúfa minn! *amicæ! amica!* (*vox blandientium*), min kjære! min bedste! (Smitgrende Ord).

Liúfr, *comis, affabilis*, blid, venlig. 2) *charus, acceptus*, kjær.

Liúgari, *m. mendax*, en Løgner; *vid. lúgari*.

Liúgvitni, *n. testis falsus, item falsum testimonium*, falsk Vidne; falsk Vidnesbyrd.

Liúgvottr, *m. idem*.

Liz, (lédi, at liá), *commodare*, at laane.

Ló, *trivillitium, tomentum*, Bævesald, Fuld i Puder. 2) *pappus*, Tidseldun, Ågeruld.

Ló, *f. in pl. lxx, gallina corylorum, terra adomine nigro*, en Lærke; *alias: lóa v. lása, est charadrius nigro lutescente variegatus*, Drossfugl.

Lóð-fat, *ambimallum*, et Klædebon, som har tyk Lu, eller Lu paa begge Sider.

Lóar (at lóa), *alluere, alludere*, besjælle, skylser imod, skummer imod. Hér lóar ecki at steini, *æquor jacet, non alludit litus*, Havet er blifstille, Vandet skjæler stet ikke imod Stenene; *qs. láar à lá*.

Lóð, *n. aqvipodium, sacoma*, en Vagt. 2) *semuncia*, et Lod. 3) *bolis*, Dybslod. Lóðsmadr, *explorator fundi*, en der til Skibsmaler Vandets Dybde. 4) *villositas, hirsuties*, Laadenhed, Laad.

Lóð, *f. provenus annuus terra, ut pote gramen etc., qs. villositas terra*, aartlige Frugter af

en Jordlod, *ell. Græs*, ligesom: Jordens Laadenhed. At spilla lóð manns, *gramen conculare v. jumentis in postum dare*, give en andens Græs til Føde for Dyr, *ell. træde ens Græsmark ned*.

Lóð, *f. fanium hamatorum fasciculus*, et Bunt Fiskeliner.

Lóða, *adharens*, som hænger ved. 2) *catuliens*; som løber i Rid (om Hunde naar de parres). Tikin er lóða, *canicula catulis, adharet cani*, Tæven løber i Rid.

Lóðafar, *n. piscatura cum multijugibus hamis*, Fiskefangst med mange Angler (Fiskestroge).

Lóðarpinn, *m. funis piscatorius*, Fiskeline.

Lóðdari, *m. nequam, senecario*, et Drog, en skummel Tredning.

Lóði (at lóða), *carere*, hænge ved. Páð lóðir í minni, *hæret memoria*, det bliver i Erindringen (Hufommelsen).

Lóðinn, *lirtus, villosus*, lodden. 2) *berbosus*, græstig. Lóðin engi, *præa berbosa*, græstige Enge.

Lóðinn, *m. ovis*, et Faar. 2) *nom. prop. viri*, Maubfolks Egenavn. Dalt görir kránkr sér vid lóðinn, *nimius est corvus ovi*, Ravnene gjør sig vel dristig mod Faaret.

Lóðinmaltr, *balbusiens, blasus*, læsp, læspende.

Lóðkápa, *f. toga pellibus villosis subsutulis*, en Kappe, foret med lodne Skind. 2) *vestis pexa, amphibitapa*, Klæde, hvorpaa der er dygtig Lu (nyt).

Lodmulla, *f. hirsutia, villositas*, Løddenhed; *vid. lodfulla.*

Lodmullulegr, *villosus*, haartig, lodden.

Lodna, *f. vid. lodmulla.*

Lodna, *f. clupea villosa fatens, linea laterali prominula v. birra*, en lodden stinkende Sild med en fremstaaende lodden Rand paa Siden.

Lodnu-sild, *f. idem.*

Lodstaka, *f. vid. gaddaskata.*

Lódulaki, *m. homo nauci, vox obscena pr. venter cannicula, et Drog* (smudsig Udtryk), egentlig en Taves Bug; *vid. lóda ez laka.*

Lofa (at losa), *laudare, celebrare, rose, bermme.* 2) *permittere*, tillade. 3) *promittere*, love.

Lof, *n. laus, Ros, Berømmelse.* 2) *permissio*, Tilladelse; *vid. ordlof.* Sært er lof i siálfs munní, *in proprio ore laus fordet*, Selvrós stinker.

Lófa-klopp, *n. plausus, applausus*, Haaudklappen.

Lofan, *f. permissio*, Tilladelse. 2) *promissio*, Løfte.

Lófatak, *n. applausus*, Haaudklappen. 2) *idem ac handaband.*

Lofdar, *m. pl. viri clari, milites regis Lofdii*, berømmelige Mand, Kong Lofdes Krigsfolk.

Lofdi *qr. losadé, m. nom. pr. regis olim celebris*, en i Fortiden berømmelig Konges Navn.

Lofdángr, *m. rex, progenies Lofdii, Konge*, (Digte). 2) *malignus ibraso*, ondskabfuld Praler.

Lofgiarn, *laudis appetens*, higende efter Ros.

Lófi, *m. vola, manus, bir, metacarpus inferior*, Luen i Haanden, den flade Haand inden i. Paa er i lófa lagit, *in manu est*; det er let. Leifr lék á lófum, *Leifus quam delicatissime habebatur*, Leif blev behandlet paa det behageligste. At klappa lófi lófa, *applaudere, gratulari sibi*, at ønske sig til Lykke.

Lofsegr, *laudabilis*, berømmelig.

Lofega, *laudabiliter*, berømmeligen.

Lofn, *f. dea nomen pr. Venus borealium, en Gudinde's Navn; Nordens Venus.*

Lofni, *m. amarus, item Cupido borealium, en Gøler it. Nordens Cupido.*

Loford, *n. promissum*, Løfte.

Lofqvædi, *n. canicum, Sang.* 2) *carmen panegyricum*, Lovsang.

Lofræda, *f. panegyrica*, Lovtale.

Lofsamlega, *laudandum in modum*, rosværdig gen.

Lofsamlegr, *laudandum*, rosværdig.

Lofsaungr, *m. vid. losqvædi.*

Lofs-týr, *m. gloria, encomium, Ære, Hæder.*

Lofsverdr, *laudabilis*, rosværdig.

Lofsell, *omnibus acceptus et honorabilis*, hædret og elsket af alle.

Log, *n. lux, flamma*, Lue.

Lóg, *n. vid. lógan.* Paa kémst ecki i lóg, *inexhaustum est*, det bliver ikke fortæret.

Loga (at loga), *ardere, flammare, flagrare*, at lue, blusse op.

Lóga (at lóga), *alienare, item consumere*, stille sig ved, afhænde, sætte oversyr.
 Lógan, *f. abalienatio*, Afhændelse.
 Logandi, *ardens*, brændende.
 Logbrandr, *m. torris, vitio*, en Brand.
 Logi, *m. flamma*, Lue.
 Loginn, *falsus, memisus*, falsk, løjet. Hann var loginn um þad, *mendacium in eum erat*, det var ham paaløjet.
 Logn, *n. malacia, aeris tranquillitas*, Blitstille, Havblis.
 Loka, *f. obex, repagulum, pessulus*, Klink, Dørkaade.
 Lok, *n. operculum*, et Laag. At lida undir lok, *urna claudi, inter vivos esse desinere*, gaa til Grunde.
 Lók, *n. mora pendens*, Forhaling, Ophold.
 Lok, *n. pl. finis; consummatio*, Ende, Slutning, Udfald. At lokum v. lokfins, *tandem*, endelig, tilsidst.
 Loka (at loka), *claudere, pessulum obdare*, lukke, slaa Skaade for. Loka inni, *includere*, lukke inde. Loka úti, *excludere*, lukke ude.
 Lóka (at lóka), *pendere v. trahi*, hænge, trække efter sig. Hundarinn lét lóka halan, *canis caudam demisit et traxit*. Hunden lagde Hælen ned og trak den.
 Lokadr, *clausus*, lukket. Lokadar dyr, *fores pessulata*, lukkede Dørre.
 Lóka-lyur, *f. pl. vid. leggiabönd*.
 Lóka-straumr, *m. minimus estus maris*, liden Strøm i Søen.

Lókátr, *m. hypodidascalus*, en Hører i en Skole (Adjunkt).
 Lokhvila, *f. lectus janua et repagulis munita*, en Seng, med Dør og Skaader for.
 Loki, *m. allex, deceptor*, en Loffer, Bedrager; å locka.
 Lokinn, *solutus, expeditus*, fuldendt, forbi, ovre. 2) *consummatus*, tilendebragt.
 Locka (at locka), *allicere, perducere*, at lokke en til noget. Hann er hægt at locka, er siálfr vill dansa, *trahit sua quemque voluptas*, den er let at lokke, som efter vil horpe.
 Lockan, *f. allectatio, illecebra*, Tiltøftelse, Forsørelse.
 Lockunar-fugl, *m. allex*, Forloffer; *vid. tálfugl*.
 Lockr, *m. cirrus*, *vid. hárlöckr*.
 Lokleyfa, *f. vid. eydileysa*.
 Loks, *tandem*, *vid. lok*, lokfins.
 Lóku-byr, *m. aura levis, ubi vela pendent*, en sagte Vind, hvor Seilene hange.
 Lókr, *m. pendulum quid*, det som hænger ned. 2) *servus, mancipium*, en Træl, Tjende.
 Lokurán, *n. violatio seræ v. pessuli*, Laasens eller Klinkens Beskadigelse, Lofferan.
 Loku-spænr, *m. pl. scidia*, Spaaner, Splinter.
 Lokupollr, *m. palus in sela, quo discerniculum quiescit*, en Bjælte i Bæven, hvorpaa Skytten lægges.
 Loll, *n. segnities, sardario*, Søndragtighed.
 Lolla, *f. idem*.

Lolla (at lolla vid), *segniter agere*, at handle sendrægtig. *Angl.* to loll, *recumbere*.

Lollari, *m. ignavus*, et sendrægtigt Menneſke, Drog. *Angl.* lollard.

Lómiúkr, *tomentis inflar mollis*, ſaa blød ſom Fyld (Uld).

Lónnr, *m. columbar (gula rubra) minor, mergus farrensis*, en Dykker, Tærne (med rød Hals).

Lón, *n. intermissio*, Ophør, Ophold. At láta lón, *intermittere*, høre op med, holde op med.

Lón, *n. lacuna, item stagnum v. recessus stagni*, et Vandſtade, Vandgrav, Cump.

Lonar (at lona i ſandr), *debescere*, gaacr fra hinanden. 2) *stagnare*, ſtaa ſtille ſom en Sv.

Lónkáttr, *m. vid. brimbáttr*.

Lopi, *m. pensum lanenum*, en Uldtot, et Stykke Spínd. 2) *tumor aquosus intercus*, en blød Hvevſe mellem Hnd og Rjod.

Lopyſia, *f. spongia mollissima*, en blød Svamp; *d'pos v. hos.* 2) *idem ac lundapyſia*.

Lopyſulegr, *mollisculus*, blødagtig.

Loppa, *f. stupor manuum, ex frigore et odore*, Føleſløſhed i Hænderne af Kjøft og Fugtig- hed, Vøllenhed.

Loppa, *f. manus stupens et hiulca*, en føleſløv, vøllen Haand.

Loppinn, *manibus stupens*, den hvid Hænder ere føleſløſe af Kulde, forfuffen, vøllen.

Lopt, *n. aer, aura, calum*, Luſt, Himmel. 2) *elevatio*, Højde. At hallda á lopt, *palam*

facere, aabenbare. 2) *elevare*, løfte op. Pád komſt ecki á lopt, *lacuit*, det blev dulgt. Hann er mikill á lopti, *multum sibi arrogat v. clamofus et imperioſus est*, han er ſtoft, broutende, mpyndig.

Lopt, *n. (i húi)*, *tabularum supra tignos pro- ceteris, pars adis superior, anogæum*, et Loft ſom er lagt ovenpaa de vore Djelker, højere Etødværk, Loftſal.

Lopta (at lopta), *elevare*, at løfte op.

Lopt-elldr, *m. fulgur*, Lynild.

Lopthráddr, *vertiginofus*, Hovedſvimmel.

Loptgina, *f. chasma*, Himmelfens Aabning.

Lopt-teikn, *n. meteorum*, Himmeltegn, Luſtſyn, et Meteor.

Loptandr, *n. pl. idem*.

Loptveifa, *f. idem*.

Loptr, *m. elevator*, den ſom løfter op. 2) *aereus, per aera volans*, ſom flyver i Luſten. 3) *nom. pr. viri*, Mandſperſonſ Egennavn.

Lóra, *f. lorax occultus, homuncio, nequam*, et Drog, Stærn. 2) *animans deficiens*, indø- løſ; *vid. larx*.

Los, *n. solutio, laxatio*, Løſen, Løening.

Loſa (at loſa), *ſolvere, laxare*, at løſne, løſe.

Loſaſtik, *f. scorum, meretrix*, en Høre, Skjøge.

Loſalegr, *lascivus, inconstans*, løſdagtig.

Loſalega, *inconstanter, lascive*, løſdagtigen.

Loſi, *m. solutio, quod solutum pendet*, ſom er løſt. 2) *lascivia*, Løſdagtigheſt.

Loſna (at loſna), *ſolvi, diſſolvi*, løſned, op- løſed, ſtille ſig ad.

- Lofka-lidr, *m. inguen*, Lyffe, hemmeligt Lem.
 Lofkalamr, *lascivus, voluptuosus*, løbagtig, velslyktig.
 Lofkalemi, *f. lascivia, libido*, Løbagtighed, Løsfærdighed.
 Lofka-Lýki, *f. aphrodisia phoenecis*, Kvindeskjærbhed, rasende Vellyst.
 Lofki, *m. vid. lofkalemi*. 2) *promissitudo*, Redebonhed. At leggja loftann á, *promississime facere*, at gjøre noget med Redebonhed, ufortræden.
 Lofkinn, *verberatus, percussus*, slaaet, pryglet. Hann var loftinn eru i gegn, *speculo transverberatus erat*, han blev gjennemskudt med en Pæl.
 Loftogr, *promtus, lubens*, redebøn, vissig.
 Loftverk, *n. opus voluptuosum*, behageligt Arbejde.
 Loft-ætr matr, *cibus delicatus*, velsmagende Mad.
 Lot, *n. pl. curvasura prora navis*, Bøjningen paa Forstavnen af et Skib. 2) *circumstantia*, Omstændigheder. Gættu at hvörninn lot liggja, *observa circumstantias*, lag Mærke til Omstændighederne.
 Lota, *f. nisus, impetus*, Stræben, Anstrængen. 2) *continuus actus*, vedholdende Handling. I einni lotu, *non intermissione*, uden Ophold. Teitr qvædt hafa halldit Ögmund ærit lengi, i einni lotu, *Teius dixit se Ögmundum, non interruptio uno tempore satis diu sustensisse*, Teit sagde, at han havde længe nok uafbrudt underholdt Ögmund.
- Lotinn, *cernuus, corpore curvo*, lødende, som bukker sig.
 Lotlegr, *valetudinarius*, svægelig.
 Lotning, *f. prona adoratio*, Tilbedelse, ærbødigt Hilsen, Ærbødhighed.
 Lótórfa, *f. capres fibrosus, bene subactus, traxisset*, vel sammenpakked Gronsvær.
 Lóu-Þræll, *m. numenius (nobis minimus), pectorali nigro, scolopax, et Sagó Sneppe, (vinga alpina)*:
 Löd, *f. invitatio, Jubbødselse; v. ladan. Hinc: Gunnlöd; nom. pr. virginis quondam virose*, en i Fortiden mandgal Niges Eggenavn.
 Löd, *f. instrumentum fabrilis, per quod metalla ducuntur v. adiguntur, et Smede-Verktøj, til at slaa Søen i, Nageltov.*
 Lödra (at lödra); *spumare*, at skumme.
 Lödránger, *m. colaphus*; Drefsig.
 Lödr, *n. spuma maris*, Havskum.
 Lödurmanlega, *impotenter*, afmægtigen.
 Lödurmenni, *n. homuncio vilis*, et Drog.
 Lödurmenlka, *f. defectus fortitudinis*, Mangel af Styrke eller Tapperhed.
 Lög, *n. pl. lex, jus*, Lov. Lagalaus, *exlex*, uden Love. Lagaleyfi, *n. anarchia*, Anararki. Lagarétt, *m. jus, Ret*. Lagasetiari, *m. legislator, Lovgiver*. Lagaskickan, *f. rogatio, Lovbestemmelse*. Lagavegr, *m. modus disceptandi*, lovlig Prosedmaade. Lagaubod, *plena potestas*, fuldtommen Myndighed. Lagaprætur, *f. pl. controversia forenses, Proseffer*.

Lög, *n. pl. territorium, tractus terra*, Landsstrækning, Gæbet. Fylgdu næfi Rýgir sunnan linnis lágðésendr úr lögum tvennum, *Rygenfes ex austro regem (Magn. Berbein) secuti sunt, viri municipi, ex binis territoriis*, Kongen (Magnús Barfóð) fulgte gavnildu Fólk af tvende Landstrækninger, sendu fra Rogeland.

Lögalldr, *m. majoremntas legalis*, Lavaldur.

Lögberg, *n. rupes, ubi olim jus dicebatur, in foro generali*, Klíppen, hvor forðum Retten holdtes paa Altinget, Lovberget.

Lögbod, *n. invitatio legalis, ad aliquid*, lovlig

Indbydelse til noget. 2) *auctio*, Auktion.

Lögbók, *f. codex legum*, Lovbog.

Löghjál (at löghjóða), *publice auctionari, at opbyde ved offentlig Auktion*.

Löghýli, *n. pradium integri juris*, Selvejer Bondegaard.

Lögdagr, *m. dies peremptorius actionis v. solutionis*, Lavdag. At leggja lögdag, *præfixire diem actionis*, at lægge Lavdag (give Foredragssættelse).

Lögdæmi, *n. nomarchia*, Lavdømme (Lavmands Jurisdiktion).

Lögfallinn, *capite diminutus*, lovfaldt.

Lögfesta, *f. vid. lititi*.

Lögfesti (at lögfesta), *sibi vindicare*, at tilegve sig noget, vindisere sig.

Lögfullr, *juris plenus*, lovmættig. At lögfallu lögmáll, *pleno jure*, efter fuldkomnen Ret.

Lögg, *f. margo v. incisura vasis lignæ à fundo*,

den nederste Rand ved Bunden af et Trækar. Laggbotinn, *margines inferiores fractum vas*, et Kar, hvis nederste Rand er brækket.

Löggjafi, *m. legislator*, Lovgiver.

Löggjafari, *m. idem*.

Löghimili, *n. domicilium legitimum*, lovlig Bopæl.

Löghlafs, *n. tripla sarcina eorum, sive 720 pondo* 3: 9 vættir, det tredobbelte af en Hests Byrde, eller 720 Pund; *vid. infra*.

Löghreppr, *m. tribus 20 contribules pradiosores habens*, et Distrikt eller Sogn, som har 20 Bønder.

Löglif, *n. sarcina equi, lege præscripta, quæ erat 120 pondo, ab utroque latere, in totum 240 pondo*, en ved Loven bestemt Byrde for en Hest, nemlig 120 Pund paa hver Side; i alt 240 Pund.

Lögrókar, *m. pl. sophismata legum*, Kroglove.

Lögrænn, *legis peritus*, lovfyndig.

Lögrænska, *f. juris prudentia*, Lovfyndighed.

Löglega, *legitime*, lovligen.

Löglegri, *legitimus*, lovlig.

Löglesinn, *juris consultus*, Lovfyndig.

Lögleyfur, *f. pl. vid. lögrókar*.

Lögmadr, *m. nomophylax, judex provincialis superior*, Lavmand, Overdommer i en Provins. 2) *juris peritus*, lovfyndig.

Lögmál, *n. lex*, Lov.

Lögrétta, *f. dicasterium*, Lavrette. 2) *senatus dicasterii*, Lavrettesmænd.

Lögrán, *n. denegatio juris, injuria*, Rettens Fornægtelse. Hann skal lyfa lögráni sínu, *manifeste queratur de denegato sibi jure*, hann skal offentlig klage over Rettens Fornægtelse.

Lögretumenn, *m. pl. scabini*, Lovrettesmænd.

Lögrenningi, *m. qui frustra implorat opem juris*, som omsønst anraaber Rettens Bistand.

Lögsaga, *f. recitatio legum*, Lovs Oplæsning.
2) *rogatio*, Lovs Stadfæstelse.

Lögsagnari, *m. iudex adjunctus*, en Dommers Hjuldmægtig.

Lögskil, *n. pl. debitum legale*, den Gjæld man skylder efter Loven. 2) *integritas juridica*, juridisk Ustraffelighed.

Lögsökni, *f. pl. controversia forenses*, Processer.

Lögsókr, *reus, in jus vocatus*, sagsøgt.

Lögsögn, *f. iudicium*, Jurisdiktion.

Lögsögumadr, *m. vid. lögmadr*.

Lögspeki, *f. jurisprudentia*, Lovkyndighed.

Lögspekingr, *m. juris consultus*, Lovkyndig.

Lögtek (at lögtaka), *in leges recipere*, at antage som Lov.

Lögtekin, *pro lege receptus*, antaget som Lov.

Lögvillur, *f. pl. verba forenses, contorta soppbita verborum*, Kroglove, Rabulisteri.

Lögvís, *juris peritus*, Lovkyndig.

Lögvitringr, *m. idem*.

Lögvittr, *idem*.

Lögunautr, *m. consubernalis*, Sengekammerat.

Lögvörn, *legalis exceptio*, lovligt Forsvar.

Lögr, *m. liquor, fluidum*, Dødsfe. 2) *poet. mare*, Havet (hos Digterne). Jurtalögr, *m. succus plantarum*, Planterjuice.

Löghugi, *n. vid. alþingi*.

Löghingismenn, *m. pl. vid. alþingismenn*.

Löm, *f. fibula; item lamina*, en Plade, et Skammer.

Lön, *f. maza feni oblonga*, aflang Høstak.

Lönd, *n. pl. bona immobilia*, Landgødder; *vid. land*.

Löpp, *f. planta pedum*, Fodblad; *etiam ipsi pedes animalium rapacium*, Fodder paa Rovdyr.

Löstr, *m. vitium*, Last. Lastlaus, *sine vitio*, uden Paster.

Lötra (at lötra), *lente et sequiter ingredi*, at gaa meget sagte; *vid. latra*.

Lú, *n. lassitudo*, Træthed, Mæthed.

Lubbi, *m. hirsutus, flaccus (canis)*, lodden og slækeret (Hund). 2) *servus ignavus*, et dovønt Dyende. *Angl. lubber, idem*.

Labbalegr, *hirsutus, flaccus*, lodden, langæret. *Angl. loobily*.

Lubbaz (at lubbaz), *segniter volutari*, at gaa langsomt.

Lúber (at lúberia), *pertundere*, at mørbanke.

Lúda, *f. passerculus, plevronceus*, en liden Fjlynder; *vid. kóli*.

Lúdi, *m. vid. leppalúdi*.

Lúdrá (at lúdra), *puñibundus ingredi (de canibus dicitur)*, at gaa skamfuld, lufte af (siges om Hunde).

Ládalaki, *m. vid. lódalaki.*
 Ládr, *m. buccina, tuba*, Valdhorn, Trompet, Luur.
 Ládr, *confusus, subacutus*, knuset, hamret; á lǫ.
 Ládr-íveinn, *m. buccinator, tubicen, anator*, en Valdhornist, Trompetet.
 Ládr-Þýrtari, *m. idem.*
 Ládr-Þýtr, *m. clangor, vox tuba*, Trompeti Skalb.
 Láfa, *f. vir hirsutus*, en lodden Mand. 2) *hirsutia, villositas*, Loddenhed.
 Láti, *m. lassitudo*, Medtighed, Træthed.
 Láinn, *defessus, defaigatus*, træt, modig.
 Láka, *f. vola manus*, Luen i Haanden. 2) *janna pulpitorum*, Døren paa et Pulpet.
 Lucka, *f. fortuna, fors, Lykke*. Hver er sinnar lucku smidr, *quisque sua fortuna faber*, en hver er sin Lykkes Skaber.
 Luckaz (at luckaz), *bene succedere*, at lykkes. Paa luckadiz, *bene successit*, det lykkes.
 Luckudrambr, *m. vid. dorgdingull.*
 Luckudrymbill, *m. idem.*
 Luckuhnodri, *idem.*
 Luckugéfinn, *felix, fortunatus*, lykkelig.
 Luckugéfini, *f. felicitas, Lykke, Lykkelighed.*
 Luckulegr, *felix, lykkelig.*
 Lucku-ólk, *f. gratulatio, Lykkeskning.*
 Luckuportr, *m. urna, Lykkepotte.*
 Luckusamr, *vid. luckugéfinn.*
 Lucku-spráng, *n. genetibialogia, Nativiteitsfil-*
len.
 Lulla (at lulla), *vid. lolla.*

Lullari, *m. vid. lollari.*
 Lumi (at luma á), *tacite et occulte conservare*, at gjemme skjult og hemmeligen; *vid. lasi.*
 Lunma, *f. magna et adunca manus*, en stor og frum Haand; *vid. hlumma.*
 Lummulángr, *longimanus*, langhaandet. 2) *ragax*, tyvagtig, begjængret.
 Lumpinn, *stupidus, ignavus*, et Sjog, slaa, upasselig.
 Lumprar, *m. pl. nauarum ebivorcea rudes*, grove Matros-hansker.
 Lumpruverk, *u. opus inconcinnum*, grovt, usir- ligt Arbejde.
 Lund, *f. iudoles, Gempt.* 2) *modus, Maade.* Hann reyndi til á allar lundir, *omni modo tentavit*, hann forsøgte paa alle Maader.
 Lunda-baggi, *m. lipocardia, fascimen lipocardi-*
diacum, et Slags Kjødpølse, af Kjødstykker, som afskjæres langs med Ryggen.
 Lundadr, *affectus*, sindet.
 Lundarlag, *n. iudoles*, Gempts-bekaffenhed.
 Lundhrægd, *u. idem.*
 Lunderni, *n. idem.*
 Lundi, *m. psittacus marinus, pica marina*, Sog-papegoje. Lunda, *papa (anglorum)*. Lunda-pyfia, *f. pullus psittaci marini*, Ungen af Sogpapegojen. Lundakofa, *f. idem.*
 Lundir, *f. pl. pancreas v. ductus pancreaticus*, Underlivets store Spyttkirtel.
 Lundlæginn, *vid. lundadr.*
 Lundprúdr, *generosus*, ædelmodig.
 Lundr, *m. nemus*, en Lund,

- Lúnga, *n. pulmo*, Lunge.
 Lúngablad, *n. lobus pulmonum*, Lungeblad.
 Lúngamósi, *m. pulmonaria*, lichen, Stenlever:
 urt (en Nøs god mod Lungesygdóm).
 Lúngna-pípúr, *f. pl. bronchia*, Lungesíber,
 Euderne af Luftrøret, sam udbreder sig i
 Lungerne.
 Lúngna-sótt, *f. pneumonia, phibisis*, Lungesyg-
 dom.
 Lúngna-syki, *f. idem*.
 Lúngr, *m. serpens*, et krybende Dyr, en Slan-
 ge. 2) *corculum*, lille Hjerte. Minn litli
 lúngr &c, *corculum meum*, mit lille Hjerte!
 (en Kareffe).
 Lúnkr, *m. idem*.
 Lúnkalegr, *callidus, blandus*, stedsf.
 Lúnóttir, *varius, infidus, inconstans*, ustadig,
 utro.
 Luntalegr, *agrestis, inhumanus*, tolsperagtig,
 grov.
 Lunti, *m. idem*.
 Lúr, *m. ignavia*, Dorsthed.
 Lúra (at lára), *coercere*, at gjøre træt.
 Lúradr, *fractus, quassatus*, svækket, træt.
 Lúralegr, *facie torta, deformis*, hæslig.
 Lúri (at lára), *ignavus bærene*, at være dorst,
 blunde.
 Luri, *m. homo torvus et deformis*, en styg Karl.
 Lúrg, *m. tergum animalis hirsuti*, et Dyr's
 lodne Ryg. 2) *defectus virium*, Mangel af
 Kræfter; *pr. gibbositas*, det at have Puffel,
 Puffeltryggethed.

- Lurkr, *m. furca, fistis*, Prygl, Knippel.
 Lúrlegr, *subristis*, noget bedrovet.
 Lás; *f. pediculus*, Lus.
 Lásakambr, *m. pecten densus*, Skjæmmekam.
 Lásatýng, *n. vid. krákuberialing*.
 Lása-sótt, *f. phibiriasis, morbus pedicularis*,
 Lufesyge.
 Láska (at lúskra), *verberare*, prygle.
 Lásugr, *pediculofus*, lusket.
 Lát, *f. lixivium*, Lud.
 Lutr, *m. vid. hlutr*.
 Látr, *cernuus, prouus*, ludende; *vid. fram-*
láttr. Hann fór lídan látri, *inferior dis-*
cessit, ejus fors deinde deterior fuit, hans
 Omstændigheder bleve siden slettere.
 Látyrði (at látyrða), *gravieret increpare, invehi*
in aliquem, at irettesætte, støjende paa en.
 Lý (láði, hefi lúd, at lýa), *subigere, commu-*
dere, knuse, hamre. Grettir láði járnid,
 Grettir *ferrum contudit*, Grettir hamrede
 Jernet: slog det tyndere.
 Lýa, *f. lium detritum*, lidet Lærred. 2) *fun-*
bria tenuis, en smal Bræmme. 3) *confusio*,
 Stød, Kontusion. Lýa-stein, *m. lapis*,
super quo ferra subiguntur, en Sten, paa
 hvilken Jern slaes, hamres.
 Lydda, *f. vid. lidda et loddari*.
 Lýðbiskup, *m. suffraganeus*, Suffraganbiskop.
 Lyðska, *f. mores populi*, Folkesæder.
 Lyðskylldr, *ligius*, som er pligtig at yde Hjælp.
 Lydmannlegr, *auxiliaris*, som yder Hjælp. 2)
inglorius, ubærsommelig.

Lýdr, *m. populus*, Folk, Nation.
 Lýg (laug, at líuga), *mentiri*, lyve.
 Lýgari, *m. mendax*, Løgner.
 Lýgd, *f. mendacium*, det at lyve, Løgn.
 Lýgi, *f. idem*, Løgn.
 Lýgigiarn, *falsiloquus*, som ofte lyver, løgnagtig.
 Lýgigirni, *f. mentiris*, Løgnagtighed.
 Lýginn, *mendax*, løgnagtig.
 Lýgni (at lýgna), *desistere, deservire, de venis dicitur*, at holde op (om Binden naar den lægger sig); å løgn. At lýgna augum, *oculos immotos tenere morientis v. dormientis instar*, at holde Øjnene stive, som en døende eller sovende.
 Lýgna, *f. malacia, pellacia*, Blødfille.
 Lýgta (at lýka), *v. lykta*.
 Lýi (lýdi, hefi lýd, at lýa), *saigare*, at gjøre træt.
 Lýiz (at lýaz), *desertisci*, at blive træt.
 Lýk (lauk; hefi lokid, at lýka), *claudere*, lukke. 2) *finire*, ende. 3) *solvere*, betale; *alias* lýkia *v. lýka*. Lýkia aprt, *claudere*, lukke. Lýka vid, *finire*, gjøre Ende paa. Lýka upp, *referari, aperire, recludere*, lukke op. Lýka skulldir, *nomina expedire*, betale Gjæld. Lýka nösium, *expirare, mori*, at dø, lukke sine Øjne. Þegar lokid var víst-um, *quando cibaria consumta erant*, da Provianten var fortæret. Þá var lokid sáttum, *sum abscissa erat omnis spes pacificationis*, da var alt Haab om Forlig ude. Þá var lokid

mandrápum, tum cadibus finis fuit, da holdt man op med at dræbe. So lauk, *is exiis fuit*, paa den Maade endte det.
 Lýka, *etiam*, ogsaa. Lýka sem, *prout*, ligesom.
 Lýkill, *m. clavis*, en Nøgle.
 Lýkilhald, *n. ansa clavis*, Haandsfanget paa Nøglen.
 Lýkilskégg, *n. projectum clavis*, Skægget, Kammen paa Nøglen (det der gaar ind i Laasen).
 Lýklavald, *n. potestas clavium*, Magt over Nøgler.
 Lýkt, *f. conclusio*, Slutning. 2) *finis, consummatio*, Ende, Guldsførelse. At leida til lýkta, *perficere, concludere*, at fuldføre. At lýkrum, *sandem*, endeligen.
 Lýkt, *f. laterna, lucerna*, en Lygte. 2) *odor*, Lugt.
 Lýkta (at lýkta), *finire, finem imponere*, at gjøre Ende paa.
 Lýkta (at lýkta), *odorari, olfncere*, at lugte: fornemme noget. 2) *olere redolere*, lugte af noget.
 Lýktan, *f. odoratio, odoratus*, Lugten.
 Lýktarlaus, *inodorus*, uden Lugt.
 Lýktarsterkr, *odorus*, stærk lugtende.
 Lýmskr, *callidus, vaser, fraudulensus*, træff, forslagen, snedig, lumsk.
 Lýmska, *f. calliditas*, Træffhed, Lumskhed.
 Lýmskulegr, *vid. lýmskr*.
 Lýmskulega, *callide, astute*, træffeligen, sneedigen.

Lyndi, *n. vid.* lund.

Lyndi (at lynda), *æquo animo esse*, at have en roslig Sindsflemning. Ocker i yndir vel saman, *bene inter nos convenit*, vi komme godt oversens.

Lyndr, *vid.* lundadr.

Lýng, *n. vid.* ling.

Lynxdýr, *n. lynx*, en Røs.

Lypri (at lýpta), *levare*, at løfte op. Kongr lyptri nú ferd sinni, *rex iter ingreditur*, Kongen begynder nu sin Rejse.

Lypting, *f. levatio*, Opløstelse. 2) *camera navis*, Skibsdæk, Kahyt; å lopt.

Lypti-sköng, *f. hypomochlium*, en Løstestang.

Lyrgia, *f. balatro*, et Drog, Sviregast. 2) *medulla languens, spuria*, en falsk Marv, som intet duer. 3) *langvor, stupor, cachexia*, Dovenskab, Uvirkksomhed, Afmægtighed.

Lyrgiulegr, *langvidus*, afmægtig, uvirkjom.

Lýri, *m. vid.* hlýri.

Lýritti, *n. vid.* liritti.

Lýsa, *f. piscis*, est species asellorum, et Slags Torfl. 2) *albedo*, Hvidhed.

Lýsi (at lýsa), *lucere*, at lyse. 2) *lucem præferre*, bære Lys foran en. 3) *manifestare, publicare*, aabenbare, bekiendtgjøre.

Lýsi, *n. garum, oleum piscium*, Fran. 2) *lumen*, Lys.

Lýsigull, *n. anrum, bene politum*, Guld, som er godt poleret, blankt.

Lýsing, *f. diluculum*, Dagstjer, Dagning. 2)

denunciatio, publicatio, offentlig Bekiendtgjærelse.

Lýsir (at lýsa), *dieſcit, dieſcere*, det bliver Dag, det dages.

Lýsi-tollr, *m. vid.* lióftollr.

Lýskra, *f. (i heyi), mador, cruditas feni*, Jugtighed i Høet.

Lýskra (at lýskra), *contundere, male tractare*, at knuse, behandle isde. Verkurinn lýskvar út um hann allann, *vero corpore dolet*, Smerten betager hans hele Legeme, han har Smerte over hele Legeme.

Lýst, *f. voluptas; item cupiditas, Vellyst; ogsaa Begjerlighed.*

Lýst (laust, hefi lofist, at liósta), *ferire, collidere*, at slaa, støde. Þeim laust þar saman, *ibi congressi sunt*, der traf de hinanden (gav sig i Slag med hinanden). Þá laust verk í andlit biskupi, *tum episcopus dolore faciei percitus est*, da fik' Biskoppen Smerte-i sit Ansigt. Ef lýste reid, *si fulmen ranguit*, der som Lynstraalen rammer. Þá laust biórgum saman, *tunc saxa collidebantur*, da stødte Klipperne med hinanden. Lióstadi ej manning med stafnum, *ne feri hominem baculo*, slaa ikke Mennesket med Stoffen.

Lýstarleyfi, *n. anorexia*, Mangel af Appetit. R.

Lýstgardr, *m. borvus, viretum*, en Lysthaage.

Lýsti-högg, *n. verber fuste eminus illatum*, Slag, som paaføres ved at kaste Kjev efter en; *vid.* lýst.

Lystihús, *n. diata, pergula*, et Lysthús.
 Lystilega, *sonviter*, behagelig.
 Lystilegr, *amænus, graus*, behagelig, yndig.
 Lysting, *f. appetitus*, Begjærtilighed, Appetit.
 Lystir (at lysta), *cupere, gestire*, at have Lyst til.

Lystifemi, *f. delectamentum*, Forslystelse.
 Lystiskógr, *m. nemus*, en Lystskov.
 Lystugr, *bilaris, munter*. 2) *delicatus*, behagelig. L-stogr mat, *cibus delicatus*, vel smagende Mad.

Lýt (laut, ac lúta), *incurvare se, vergere*, at bukke sig, helde for over. 2) *accipere v. contemni esse*, modtage, være tilfreds med. Alle hvad hér at Lýt Lýnir, *omnia-huc spectantia monstrant*, alt, som angaar dette, viser. At lúta i lægra hallði, *demittere se*, ydmyge sig. Ei er at þessu lútandi, *non est accipiendum v. ferendum*, dette bør man ikke taale. Laungum Lýt ég at litlu, *sape parvo contentus sum*, ofte er jeg fornøjet med lidet. At lúta einum, *incurvare se alicui*, at bukke for en.

Lýti, *n. pl. nævus, vitium*, Lyde.
 Lýti (Lýtti, hefi Lýti, at Lýta), *deformare, vantarpar*. 2) *visuperare*, skamferer. Þad Lýtir, *zurpar*, det vansleer, skamferer.
 Lýtalaus, *virii expert*, uden Lyder.
 Lýttir, *viriatas*, fordærvet. 2) *visuperatus*, lastet.

Læ, *f. fraus, vafrities*, Bedrageri, Træfthed. 2) *periculum, fare*. At losða graam lifði

læstygg: sonr Tryggva, *quod viveret rex dolum odens* (3: *caudidar*) *filius Tryggvii*, at den oprigtige (Træfthed habende) Trygges Søn levede. Læ Hákonar æfi, *periculum v. insidias vitæ Haconis*, Efterstræbelser efter Háfons Liv.

Læbarn, *v. infans in cunis jacens*, Barn i Bugge.

Læða, *f. felis femina*, en Hunkat. 2) *quodcumque animal femina*, ethvert Hundyr; sic Lióslæða, *leona*, en Løvinde.

Læða, *f. spectrum, umbra*, en Skygge.

Læði (Læði, at læða), *furtim v. clam afferre*, at tilsmugle sig noget.

Læðiz (at læðoz), *furtim, suspenso gradu ire, reptare, serpere*, liste sig, snige sig.

Læðulegr, *effeminatus*, blødagtig. 2) *vafre*, træff.

Læðulega, *effeminare*, blødagtigheden. 2) *vafre*, snedigen.

Læfd, *f. palma, latitudo manus, per transversum metacarpum*, den flade Haand, Bredden af Haanden.

Læfdar Þyckt, *crassitudo palmaris*, en Haands bredd Eftfelse.

Læfi (at læfa), *per palmas mensurare*, at maale med Bredden af Haanden; ð löfi.

Læga, *f. succuba, usitatus in compositis*, en Frille, Skjæge; brugeligere i sammensatte Ord. Álægia, síólæga &c.

Lægd, *f. lacuna, depressio loci*, Vandstade; Jorddybning; ð ligg.

- Lægi, *n. portus*, Havn. 2) *statio navalis*, Skibsted. At holda skipanum til lægis, *portum petere*, at søge Havn.
- Lægi (lægi, at lægia), *deprimere*, at nedtrykke.
- Læging. *f. humilitas*, Ydmygelse. 2) *dedecus*, Vanære. Hann lét sér eingva læging Þykja, *pro nullo dedecore sibi reputavit*, hann ansaa det ikke for nogen Vanære.
- Lægr, *apsus, tolerabilis*, bekvem. 2) *vicinus*, prope positus, næreliggende. Skipinu er ecki lægt, *navi ad anchoras tempestas nimia est*, Skibet kan for Storm ikke ligge for Anker. Austlægr edr vestlægr vindr er þar tidastr, *ventus plaga orientali vel occidentali vicinus ibi frequentissimus est*, der blæser som oftest østlig eller vestlig Vind.
- Lækia - dudra, *f. tringa palustris*, Strandløber.
- Lækia - kráka, *f. idem*.
- Lækjar - bugr, *m. sinuamen rivi*, den Bugt en Bæk danner.
- Lækka (at læka), *deprimere, humiliare*, nedtrykke, ydmyge. 2) *deprimi, humiliari*, nedtrykkes, ydmyges.
- Lækkan, *f. demissio, depressio*, Nedtrykning.
- Lækna (at lækna), *sanare*, at læge.
- Læknari, *m. medicus*, en Læge.
- Lækning, *f. medela, sanatio*, Lægedom, Helsebredelse.
- Lækningabaukr, *m. narcibacium*, Urteflask, Hudsapotek.
- Læknisdryckr, *m. medicata porio*, en lægende Drif.
- Læknis-dómr, *m. medicamentum, pharmacum*, Medicamenter, Lægedom.
- Læknis-kunst, *f. ars, medica, medicina*, Lægekunst.
- Læknis-medél, *n. pl. phorinaca*, Lægemidler.
- Læknis-urt, *f. pgnacea, herba medicinalis*, lægende Urt.
- Lækr, *m. rivus*, en Bæk; å lek. Lækjar-spræna, *f. idem*. Stránger lækr, *torrens*, en Bæk, som har stærk Strøm, er stridigls bende.
- Læmingr, *m. occultatio, cautela*, Dølgen, Fordølgelse. At göra eda tala i læmingi, *claus facere vel dicere quid*, at gjøre eller sige noget hemmeligen.
- Læna, *f. umbraculum montis v. rupium*, Hjedde eller Klippe: Þy 3: *locus maris v. stagni, à tempestate immunis, ob interpositos et obiectos montes*, saadant Sted paa et Hav eller Vand, hvor Storm ikke kan komme, formedelst fremragende Djerge. Biarglæna, *idem*.
- Lærari, *m. pedagogus, praeceptor*, en Lærer, Høvmester.
- Lærdóms-grein, *f. maxima*, en Grundsætning, Maksime.
- Lærdómsgydia, *f. Minerva*, Lærdóms Gudinde.
- Lærdómslæga, *docte, erudite*, flogeligen, med Lærdom.
- Lærdómr, *m. doctrina, eruditio*, Lærdom.
- Lærdr, *doctus, lærd*. 2) *perfusus*, overbevist.

Lærkr á bók, *litteratus*, boglærð. Árni biskup fækk ei lærdann almennung, fyrir fortölam Rafns, *Arnas episcopus non potuit persuadere multitudini, ob deborationem Rafnis*, Biskup Árne kundu ikke overtale Almuen formedelst Rafns Fraraadelsi.

Lær v. læri, *n. femur*, Laar.

Lærhnúta, *f. caxa*, Hofte, Laarled.

Læri (lærdi, at læra), *docere, erudire*, undere viser. 2) *discere*, lærer selv, modtager Underviðning. So lengi lærir, sem lifir, *dies diem docet, discipulus est prioris posterior dies*, man fan lære fœa længe man lever.

Lærisadur, *m. doctor*, Lærer, Kirkefader. 2) *præceptor*, Høumester.

Lærimeistari, *m. idem*.

Læring, *f. informatio*, Underviðning.

Lærkirtlar, *m. glandula inguinales*, Laarkirtler.

Lærkrykar, *m. pl. inguina*, Laarkrig, Kere.

Lærlegg, *m. coxendix, os femoris*, Hofteblad, Hofteben.

Læs, *litteratus*, som kan læse. 2) *qui legi potest*, som kan læses. Bóklaas, *idem*. Þessi bók er eeki læs, *hic liber non legi potest*, denne Bog kan ikke læses.

Læsilegr, *vid. læs*. Hann skrifar eeki læsilega, *ejus scriptio legi non potest*, han skrifer ikke læseligen.

Læsi (at læsa), *claudere*, laase, luffe.

Læsing, *f. sera, claustrum, item clausura*, Laas, Puffelse. Leynilæsing, *sera laconica*, hemmelig Laas.

Læsingr, *m. (i snió)*, *vid. ófærd*.

Læstr, *clausus*, laaset, luffet.

Læt (at láta), *ponere, item relinquere*, lade tilbage. 2) *facere, curare*, lade (gjøre), befale. 3) *amittere, misse, tabe*. 4) *simulare*, lade som. Þar læt ég ummælt, *ejus mihi crebra mentio*, derom taler jeg ofte. Þad læt ég ummælt, *verum meum est*, det er mit Husse. Hér lét hann þetta, *hic posuit*, her lagde han det. At láta af, *desistere*, at holde op. Láta af sé, *incurrere pecora*, at slagte Dvæg. Láta at eins ordum, *locum dare verbis*, at give efter for éns Ord. Láta dátt at einum, *in amore et deliciis habere*, at holde inderlig meget af en. Láta vel at einum, *benigne habere*, at behandle en ventligen. Láta eptir, *relinquere*, lade tilbage. Láta eptir einum, *permittere*, sjeje en, bære over med. Láta kalla einn, *advocavi curare*, lade en falde. Láta vel yfir, *laudare*, rose, beromme. Láta uppi, *offerre, promere*, frembyde, tilbyde. Láta úti, *pendere*, betale. Undan, *cedere*, give efter. Láta konu sína eina, *deserere uxorem*, forlade, løbe bort fra sin Kone. Láta mikid yfir sév, *ostentare se*, prale. Láta í, *implere, infundere, inferre*, helde í, fylde. Láta einn inn, *fores aperire*, luffe en ind. Láta einum til lyndis, *indulgere*, sjeje en. Láta illa, *turpiter se gerere*, opføre sig slet. Láta sig eeki, *non se remittere*, ikke at give efter, holde fast paa sin Mæning. Láta af tungu fram, *incon-*

fidere loqui, tale ubetænksomt. Látu lifit, *vinam amittere*, at miste Livet. Látu blóð, *sanguinem propriam profundere*, at miste Blóð. Vinit lætr sig, *vinum fugit*, in vappam *desinit*, Vinen taber sig, bliver fordærvet, doven, forgjemt. Hann lét þáð vera, *pro acro habuit*, han lod det gaa hen. Kyrin lét lángr, *vacca abortum fecit*, Koen kostede Fosteret. Látaz, *mori*, amitti e civitate, at dø. Lit sem þú sér frækinn, *simula strenuitatem*, lad sem du er mandig, tapper. Látaz vera vinr, *apicium simulare*, stille sig an sem Ven. Látu sig ei merkia, *dissimulare*, lade sig ej merke med. *Sæpe est verbum auxiliare*, er ofte et Hjælpeverbum. Látu skíraz, *se baptizari sinere*, lade sig døbe. Látu sverdit koma i umgördina, *gladium recondere vagina*, stikke Sværdet i Skeden. Látu fallaz undan

högginu, *in terram se projiciendo*, ictum *declinare*, at befri sig fra et Hug, ved at kaste sig ned paa Jorden.

Læti, n. pl. *gestus*, Gebærder. 2) *simulatio*, Forstillelse. Hann lét öllum látum nema góðum, *in gestibus est varius*, sed *constanter perversus*, han ofserte sig paa alle Maader undtagen vel. Hvaða-látum? *quales mores?* hvorlunde. Mörg eru lætin, ef öllum er látit, *gestus hominum sunt immensa varietatis*, Mennekesnes Lader ere uendelig forskjellige. Hann kunni sér ecki læti, *impotentis erat laricia*, han kunde ikke staa paa Venene for Glæde, han var overgífen af Glæde. At göra sér læti, *simulare*, at forstille sig.

Lævisi, f. *perfidia*, Lumskhed. 2) *sarcasmus*, Spotteglofer.

M.

Má (mátti, hefi mátt, at mega), *concessum habere*, at have Tilladelse til, maatte. 2) *posse*, at kunne. 3) *valere*, vare sund, eller formuende. 4) *teneri*, at maatte, skulde. Þú mátt ecki burt fara, *non licet abire*, du maa ikke gaa bort. Ecki mátti hann burt komaz, *aufugere non potuit*, han kunde ikke komme bort. Hverninn mátti sadir yckar? *quomodo valuit pater vester*, i hvílke Sundheds (eller Formue) Omstændigheder var eders Fader. Má þad yfir margann gængr, *communio mala*

omnes manent, fælles Ulykker vente paa alle. Ungr má, en gamall skal, *mors habet in juvenes hypobericum*, in *senes absolutum jus*, den unge maa (engang) den gamle skal dø. At mega sér mikid, *sibi bene sufficere*, at have store Kræfter eller Formue. Einn er lá sem öllum má, *unus (Deus) est omnibus sufficiensissimus*, der er en (Gud) som kan hjælpe alle. Þér má þad or hótá, *minari tantum potes*, *minarum strepitus asinorum crepitis*, du et kun istand til at true.

Madkodr, *verminosus*, ormstucken.

Madkafuga, *f. musca abdominis viridi*, en grøn
Flue, Epyflue.

Madka-môdir, *f. limax litoralis annulis quadra-*
ginta, en Art Strandorme.

Madka-veita, *f. cadaver verminosum*, et Mad-
sel, besat med Orme.

Madksmoginn vidr, *ligni perda, perforatum lig-*
num, ormstuffed Træ.

Madkr, *m. vermis*, Orm, Madise.

Madra, *f. galium*, en Plantearts Mave.

Madr, *m. homo*, et Menneſte; *olim mannr.*
nude omnes casus obliqui: manns, mannr,
mann, menn, manna, mœnnum. Fordum
mannr, hvoraf alle de øvrige Kasus tages.
Mann fyrir mann, *viririm*, Mand for Mand.

Mádr, *tritrus, detritus*, forslidt, meget brugt.
Mádir bóktáfr, *litera detrita*, udslidte Bog-
staver.

Máfr, *m. larus*, Maage, Strandmaage, Blaa-
maage; *vid. már.*

Magafatte, *repandus*, tilbagekrummende, naar
man sætter Mavens ud, og Raffen tilbage.
Maga-fylli, *f. ingluvies*, Slugverrenhed.

Magahár, *n. pubes*, Mavehaar.

Mogáll, *m. irregumentum abdominis*, en fed
Stude, eller Skjoldstykke, som ved Slagtning
affjæres, der hvor Indvoldene tages ud.

Magamál, *n. diata, sive ordinatio quantitatis*
cibi et potus, Diæt, *vid. Maage* i Mad og
Drik at leve efter.

Magamikill, *ventricosus*, som har en stor Mave,
tyknavet.

Magamunni, *m. orificium ventriculi*, Mavens
Munding.

Magi, *m. venter, stomachus*, Mave, Bug.

Magn, *n. robur, vires*, Styrke, Kraft. 2)
magnitudo, Størrelse.

Magna (at magna), *augere, vires dare*, at give
Krafter.

Magnadr, *adultus*, voksen. 2) *confortatus*, som
har faaet Krafter.

Magnaz (at magnaz), *corpus facere adollescere,*
item crescere, vires sumere, at vore, tiltage
i Størrelse og Krafter. Vedrid tok at
magnaz, *tempeſtas favire capis*, Uvejret be-
gyndte at rase.

Magnbeilkr, *peramarus*, meget bitter.

Magnfeitr, *prapinguis*, meget fed. *Et cætera*
composita, ubi nostrum magn, æquipolles laci-
norum per vel præ, og andre sammensatte
Ord, hvori vores magn gjælder det samme
som de Latinskes *per* eller *præ*.

Magnleyfi, *n. aonia*, Kraftløshed.

Magnlaus, *enervis, viribus fractus*, svag, kraf-
teløs.

Mágslemd, *f. affinitas*, Svogerſkab.

Mogr, *macilentus*, maver.

Mágr, *m. affinis*, Svoger.

Mái (at má), *serere, asserere*, flider, gnider
paa.

Mak, *n. quies*, No. At vera med mák, *osiari,*
at leve i Nøſighed.

Mak, *n. unguentum, illinamentum, Salve, Smørselse.*

Maka (at maka), *ungere, at smøre, salve.*

Makadr, *unctus, unguentatus, salvet, smøret.*

Maka (at maka sig), *ambire conjugem, at søge Mage.*

Makaz (at makaz), *idem.*

Maki, *m. par, aequalis, Fige. 2) conjux, Mage.*

Makindi, *n. pl. quies, Rolighed; vid. mak.*

Maklegr, *meritus, dignus, fortjent, værdig. 2) æquus, similis, lig, ligedan.*

Makar, *vulgo måkar, m. pl. ambo pedes, begge Fødderne. 2) manus ambo phocarum, begge Forbenene paa Sølhunde. At steyta makana, intendere suras v. citam distendere pedes, at stramme, udstraffe Fødderne.*

Makalegr, *dicitur scopice inferior, quando superiorem familiariter ut aequalem iracat, siger man af Spot om en af ringe Stand, som omgaaes fortroligen med sin Overmand, som med sin Eigemand.*

Maklegleiki, *m. meritum, Fortjeneste.*

Maklega, *merito, efter Fortjeneste.*

Macki, *m. cervix jubata, juba equina, Manke; gr. manki, à mōn.*

Makrádr, *lenis sibi consulens, den som i Magelighed sørger for sig selv.*

Makr, *facilis; isem quietus, let; rolig. Pád Þótti makara, facilius videbatur, det syntes lettere.*

Makstr, *m. unctura, Salven, Smøren.*

Makt, *f. potentia, Magt.*

Maktarmadr, *vir potens, en mægtig Mand.*

Mál, *n. loquela, sermo, Tale. Pád er mál mana, vulgaris sermo est, det Rigte gaar; saa siger man. Af máli má manninn mekia, interpret animi lingua, man kan kjende en af hans Tale (Tungen er Sindets Toff). Vel máli forinn, discretus, veltalende. Pád er mála fannast, fidelissimus sermo est, det er en meget sandfærdig Tale. Pád fer á milli mála, inversa est relatio, det er en usandsfærdig Fortælling.*

Mál, *n. tempus, Tid. Mál er at tala, tempus est dicendi, det er Tid at tale. Morgun mál, tempus jentandi, den Tid man plejer at spise Frokost. Middagsmál, tempus prandendi, den Tid man plejer at spise Middagsmad. Qvældmál, tempus canandi, den Tid, hvorpaa man spiser Aftenmad. Á málum, temporibus cibationis, ved Spisetid. Fleiri koma mál enn dagar, plusquam una vice per diem cibamur, man spiser oftere end engang om Dagen. Mál eitt skýtr máli framm, mora dat vires, kommer Tid, kommer Maad. At missa máls, matutinam v. vespertinam culturam amittere (de pecoribus dicitur), ikke at blive roget, Morgen eller Aften (siges om Dvæget, naar det ikke malskes).*

Mál, *n. mensura, Maal, hvormed noget afmaales. 2) scopus, carcer, Maal, som man siger til. Álnámál, ulnarum mensura, Alenmaal. Ummáls, in circumferentia, i Om-*

- freds. At blampa til máls, *a calet ad carceres*, at løbe til Waals, (Weddeløb).
- Mál, *n. causa, res, actio*, Proses, Retsfag; Anliggende Sag. At veria eða sakia mál, *defendere v. agere causam*, at føre en Sag pro eller kontra. Hönyum ónýtiz málið, *intentionem perdidit*, Sagen blev afvisi for ham (unyttig). Máls undirbuningr, *constitatio liris*, Sags Anlæg. At falla á málinu, *cadere causa*, at tabe sin Sag.
- Mál, *n. pictura*, Maleri, Skilderi.
- Mála (at mála), *pingere*, at male.
- Mala (at mala), *molere*, at male. 2) *felum blandiri*, siges om Kattens Kuurt, naar de ere venlige, spinde.
- Málabók, *f. liber dogmaticus*, en Bog, der indeholder filosofiske Meninger.
- Mála-brellur, *f. pl. sopbismata*, Spidsstudige heder. 2) *stribligones*, uheldig, ubekvem Maade at udtrykke sig paa.
- Máladr, *pictus*, malet.
- Málaferli, *n. pl. controversia forenses*, Professorer.
- Málafylgi, *n. studium partium*, Partigunst. 2) *auxilium in re forensi*, Vistand i Rets Sager.
- Málagarpr, *m. juris consultus*, lovkundig. 2) *liris semper distentus*, trættekjar, som gjerne anstær Professorer.
- Málagjöld, *n. pl. stipendium*, Sold, Besoldning. 2) *meritum*, Fortjeneste. Hann féck makleg málagjöldin, *jure dedit pœnas*, han fik Løn som forskyldt.
- Málakona, *f. mulier dotata*, et udstyret Fruentimmer.
- Málalenging, *f. vexa*, en Sags Ophold, Forlængelse. Það görir hann til máls lengingar, *in vexam adversarii facit*, det gjør han for at opholde Sagen.
- Málalok, *n. pl. conclusio, finis rei*, en Tings Ende, Slutning, Sags Udfald.
- Málalykt, *f. idem*.
- Málamannlega, *consulte, ut juris consultos decet*, forsigtigen, som det passer sig for en Lovkyndig. Árna biskups S. Það kyndiz hvüutveggjum málamannlegra, at auka ei ný vandráði á forn, *consultum magis videbatur utriusque, veteribus difficultatibus non addere novas*, Árne Biskops Historie. Det syntes begge klogere, ikke at lægge ny Vandskeligheder til de gamle.
- Málamenn, *m. pl. stipendiarii*, Krigsfolk, som tjene for Sold, Soldater.
- Málamynd, *f. schema*, en Form, Figur (hvor ester noget skal gjøres). Til málamyndar, *pro forma*, for Syns Skyld.
- Málan, *f. pictura*, Malning.
- Málarafarfi, *m. pigmentum*, Malerfarve.
- Málaræktfr, *m. processus liris*, en Sags Drift.
- Málari, *m. pictor*, en Maler.
- Malari, *m. molitor*, en som maler Korn, Møller.
- Malarsteinn, *m. scrupulus*, en liten Sten.
- Málafmidr, *m. diseruus*, veltalende. 2) *vulgo loqvax*, i Almindelighed snaksom.
- Málalökkn, *f. actio liris*, Proses.

- Málaspiót, *n. basta sculpturata, calosa, et*
 Spyd, med udpuffet, drevet Arbejde; *vid.*
Viga-Gl. s. cap. 8. Gisla Sár s. Saga. cap. II.
- Máls-vöxtr, *m. conditio rei, en* Sags Beskaf-
 fenhed. So er mál med vexti, *ita se res*
habet, saaledes staar Sagen.
- Málbein, *n. os hicorne, hyoides et ypsiloides,*
 Tungeben. Hönnur er miúkt um málbeinit,
loquitur ore duodecim salientum, han taler
 godt for sig (Munden staar aldrig paa
 ham).
- Málbót, *f. exceptio, Indvending i Rettergang.*
 2) *melioratio causa,* en Sags Forbedrelse.
- Málbragd, *n. gestus v. modus loquendi, Maade*
 at tale paa.
- Málbragðsvinr, *uno tantum colloquio notus, den*
 man kunð kjender af en eneste Samtale.
- Málbroðdr, *m. initium v. occasio rei v. litis,*
 den første Begyndelse, Anledning til en Ting
 eller Sog.
- Malda (at maldæ), *molæ instar murmur edere,*
 at brumme ligesom en Kvern. *Metaph. verba*
radiofa effusire, at knurre; udblabbre kjedsom-
 melige Ord.
- Máldagi, *m. contractus, conventus, Overens-*
 komst, Kontrakt, især angaaende faste Ejens-
 domme.
- Máldaga-bók, *f. index prædicatorius, codex re-*
pertorii v. inventarii, Register over faste Ejens-
 domme, beres Grænser, og andet tilhørende.
- Máldagi, *m. idem.*
- Máldjarfr, *parvbestiasta, frittalende.*

- Málefni, *n. pl. status controversiæ, en omtoisfet*
 Sags Omstændigheder, Beskaffenhed.
- Málfadr, *m. organa, passus brachialis, et Fav-*
 nemaal.
- Málfari, *n. vox, lagvela, pr. organa vocis,*
 Stemme, især Taleredskab.
- Málfærisbrektr, *m. cacophonia, Mangel paa god*
 Stemme.
- Málgr, *loquax, snakfom; contracte pro málugr.*
- Málhaltr, *aybus, impeditæ lingvæ, stammende.*
- Málhelti, *f. disphonia, Stammen.*
- Málhreiftr, *facetus, genialis, munter (som godt*
 kan lade Munden lege).
- Málhvatr, *libere loquens, som taler hurtigt.*
- Máli, *m. dos; Medgift, Udstyr.* 2) *stipen-*
dium militum, Sold, Soldaters Besoldning.
 3) *sponsio rei vendenda, Løfte paa at sælge*
 en Ting. Máloand, *n. præmium desponsum,*
 bortlovet; fast Ejendom. At ganga á máls,
merere, at tjene for Sold.
- Málir, *f. pl. os innominatum, os coxæ boum et*
ovium, et Ben i Hosten paa Hornkvæg og
 Gaar.
- Málfisks, *f. dialectus, en Dialekt, Mundart.*
- Mállaki, *m. defectus, navus, en Mangel, Lyde*
 i Talem.
- Mállaus, *mutus, elinguis, stum, maalles.*
- Mállindi, *m. cingulum argenteum sculptile, ude-*
 graveret Solbelte.
- Málmbragd, *n. sapor metallicus, Smag af*
 Metal.
- Málmgrafir, *f. pl. metalli fodina, Metalgruber.*

Málmr, *m. metallum*, Metal. 2) *fricte as campanarum, cuprum stanno mixtum*, egentlig Klofmetal, Kobber blaudet med Tin.

Málmæd, *vena metallica*, Metalsaare.

Málnyta, *f. grex lactarius*, Mælkfaar; *pr. proventus gregis mauntinus et vesperinus*, egentligen den Melk Gaarene give Morgen og Aften.

Máldá, *lingvæ præcipitantis*, den som taler meget hurtig.

Máldóli et máldódr, *idem*.

Malpoki, *m. pera cib. riorum, manica*, Badsæk, Handsel, Madpose.

Málreid, *f. os, vox, loquela*, Tale, Stemme. *Pad kom á máltreid, in ora hominum venit*, det kom i Folkes Munde.

Málrómr, *m. vox, sonus*, Stemme.

Málrámr, *f. pl. elementa literarum*, Grundtræk af Bogstaver. 2) *characteres runici v. runæ*, Runetegne, Runebogstaver.

Málshátr, *m. adagium, proverbium*, Ordsprog.

Málskapr, *m. donum loquela, Talegave*. 2) *macrologia*, Snaakomhed.

Málskapsmikill, *magniloquus*, som taler meget.

Máls-rættandi, *audire dignus*, som er værd at høre.

Málsniall, *disertus*, veltalende.

Málsniilli, *f. faciundia*, Veltalenhed.

Málspartr, *m. pl. partes ligantes*, Parter i en Sag.

Málstadr, *m. res, lit ipsa*, en omtoiset Sag.

Málstamr, *balbus, basilians*, læsp, stammende.

Anden Deel.

Málslofn, *m. fundamentum actionis*, Grundvolden til Sagsfogning, Klage.

Málslyrdr, *cardiloquus*, som taler langsomt.

Málsverdr, *tantum cibi, quantum una vice sufficit*, saa megen Mad man engang kan spise.

Máltak, *n. vid. málshátr*.

Malt, *n. lymæ, polenta, far coctum*, Malt.

Máltid, *f. tempus cibationis, sp. præandium, Episetid*, især Middagsmåltid. *Góð máltid, epulum lautum, et góðt Maaltid*. Skyndimåltid, *prandium stararium*, et Maaltid som man tager hastigen.

Máltidska, *f. dialectus, idioma*, Sprogart.

Málr, *marcidus, sur, raaden*.

Máltæki, *n. vid. máltak*.

Málverk, *n. pictura, Maleri, Skilderi*.

Málvinn, *m. amicus allogvio nocus*, en som man blot kjender af Samtale.

Málvöndr, *m. funis geometricus, guoma*, en Stok (eller Knippe, man opsætter paa en Stang) som man bruger ved Landmaaling.

Málugr, *vid. málgr*.

Málungr, *m. una portio cibi*, en Portion Mad. *Hann á ecki málungr matar, tantum non habet cibi, quantum una vice illi satis est*, han der ikke saa megen Mad, som han engang kan spise.

Malr, *m. cibis, viaticum*, Mad, Resseproviand. *Sá þarf mikinn mal, sem margann fedir hal, multo cibo numerosa familia indiget*, en talrig Familie behøver megen Proviand.

Malurt, *f. absinthium*, Malurt.

H

Málþarfa (at málþarfa), *necessaria loqui*, at tale det nødvendige. Eg á eckert at málþarfa við hann, *facile ejus colloquio carere possum*, jeg har intet nødvendigt at tale med ham ein.

Málþola, *o. tempore cibationis jejunans*, den der er-fastende til Spisetid.

Málædi, *n. loquacitas*, Snakksomhed.

Mamma, *f. liberorum prima appellatio matris*, den Børnevælse, Børn først give sin Moder.

Man, *n. servus, serva, servitium*, Træl, Trældom. 2) *virgo*, en Mo.

Man (mundi, at muna), *recordari*, erindre.

Mans (at mana), *provocare, laesecere, mannere*, udfordre, udæffe.

Mánadagr, *m. dies luna*, Mandag.

Mánadar gamall, *menstruus*, en Maaned gammel.

Mánadar fordi, *m. menstruum, cibaria menstrua*, Proviant for en Maaned.

Mánadr, *m. mensis, alias mánuðr*, Maaned. *teggia, þriggja mánaða, himestris, trimestris*, 2 eller 3 Maaneder gammel.

Manadr, *provocatus*, udfordret, udæffet.

Mánakalfr, *m. apophora, mola carnea*, Maanedeklav.

Mánamiðlk, *f. lac luna*, Maanemælk.

Manan, *f. provocatio*, Maning.

Mandeltré, *n. amygdalus*, Mandeltræ.

Mandela, *f. amygdala, nux græca*, en Mandel.

Maneria, *f. servulus*, en ringe Træl.

Máng, *n. mercatura*, Handel. 2) *collybus*, Vesselerente.

Mánga (at mánga), *mercaturam facere*, at drive Handel.

Mángari, *n. mercator; item collybista*, Kjøbmand, Vesselerer.

Mangi, *uemo*, ingen.

Máni, *m. luna*, Maanen. 2) *orbis discus*, en Kreds, Runding. 3) *segmentum circuli*, Segment, Afsnit af en Sirkel. Sverdit tók mána af skillidnum, *gladius segmentum seui absidit*, Sværdet skar et Stykke af Skjoldet.

Manjel, *n. continua difficultas*, vedvarende Vanskelighed. Med þessu manjeli dregst hann fram, *ita difficulter vitam poteris*, med sig Mod fremdrog han Livet.

Mannlera, manlóra, manlæða, *bonuncio, servulus enervis*, et Drog, unyttigt Menneske.

Manna (at manna), *artes humaniores edocere*, oplære en i Vidensfæber. Hann hefr mannaz, *in virum evasis*, han er bleven til en Mand.

Mannadr, *artes humaniores edoctus*, oplært i Vidensfæber og Kunst.

Mannaforráð, *n. pl. magistratus, honores publici*, offentlig Bestilling: at raade over Folk.

Mannakæla, *f. umbraticola*, et udseligt Menneske, som stedse vil leve skjult.

Mannalát, *n. pl. amissio sive mors hominum*, Menneske, Død.

Mannamót, *n. conventus hominum*, Følkes Sammenkomst.

Mannafetningar, *m. pl. traditiones hominum*, Beslutninger af Mennesker.

Mannafinna, *f. virtus naturalis*, medfødt Dyd.

Mannaskarn, *n. oleum*, Menneske-Urenlighed, Skarn.

Mannarán, *n. plagium*, Menneskeran.

Mannaskipan, *f. collegium v. delectus hominum*, Udvalg af Følk.

Mannaváld, *n. pl. effectus hominum*, det som bevirkes af Mennesker. 2) *corpus delicti*, Kjendegjerning.

Mannhalldr, *m. rex, imperans*, Regent.

Mannbiagar-madr, *vir almus*, en Mand som kan og vil hjælpe.

Mannblendinn, *affabilis, comis, civilis*, omgjængelig, høflig.

Mannblendni, *f. civilitas*, Omgjængelighed.

Mannborlegr, *formosus; item virilis*, smuk, mandig.

Mannbroddar, *m. pl. solea clavata ambulantium per lubricam glaciem clabri cuspidati*, Jernsko, forsynede med Spidser, hvormed man gaar paa den glatte Is.

Mannburdir, *n. pl. virilitas*, Mandighed.

Mennbær (mey), *matura viro virgo*, mandbar (Pige).

Manndáð, *f. virtus, fortitudo*, Heltedåd, Tapserhed.

Manndaudi, *m. lues hominum*, smittsom Syge paa Mennesker.

Mannðómr, *m. humanitas, humana natura*, den menneskelige Natur. 2) *virtus, generositas*, Dyd. Par sigradi manndómr nyttsamlegt ráð, *ibi virtus heroica post se reliquit utile consilium*, der gjaldt Heltedåd mere end et flegt Raad.

Mannðónlegr, *virilis, mandig*. 2) *humanus*, menneskelig.

Mannðónlega, *viriliter, mandigen*.

Manndráp, *n. homicidium*, Drab, Manddrab.

Manndrápari, *m. homicida*, Manddraber.

Manndygd, *f. virtus*, Dyd.

Mannekla, *f. nimia paucitas hominum*, Mangel paa Følk.

Manneldi, *n. vitium hominum*, Menneskeføde.

Mannelska, *f. philantropia*, Menneskefjærlighed.

Mannelskari, *m. philantropus*, den som viser Menneskefjærlighed.

Manneskia, *f. animans humanae formae*, Menneske.

Mannelskr, *vid. mannelskari*.

Mannfall, *n. cades, laniena hominum*, Nederslag paa Mennesker. 2) *pestis*, Pest. Þá varð um haustid mannfali i midfirði, andadiz 400 manns; eodem autunni in Midfirðo pestis incidit, ogv' afsumfti qvadringsenos homines, det samme Efteraar indtraf Pest i Midfirðen, som bortrev 400 Mennesker.

Mannfagnadr, *opulum*, prægtigt Gjestebud.

Mannfár, *paucis cinctus v. stipatus*, omgivet af faa Følk. Par var mannfát vid bæinn

- heima, *paucitas ibi erat, circa ades prædii*, der vare saa Folk hjemme ved Gaarden.
- Mannhölldi, *n. multitudo, frequentia hominum*, Folkemængde.
- Mannfolk, *n. genus humanum*, Menneſteſlagt.
- Mannfurda, *f. homo non mediocris, circa v. ultra vulgarem sortem*, en Mand af større end middelsmaadig Stand og Formue.
- Mannfyld, *f. homuncio, cenebrio*, et Drog, Tredning.
- Mannfæd, *f. paucitas hominum*, Faahed af Menneſter.
- Manngardr, *m. vid. mannhringr*.
- Manngilldi, *n. æqualitas, lighed*. Hann er á manngilldi við bestu menn, *cum optimis hominibus, conferendus est*, han kan sammenlignes med de bedste Menneſter.
- Manngölld, *n. pl. multa homicidii*, Mandes bod.
- Manngjörn, *nupturiens*, som gjerne vil giftes.
- Manngjörn kona, *f. mulier virosa*, mandgal Uge.
- Manngrein, *f. respectus personarum, prosopolepsia*, Person's Anſeſſe.
- Manngreinar slit, *n. idem*.
- Manngreinarmunr, *m. idem*.
- Manngædſka, *f. bonitas, benignitas*, Godhed.
- Mannhafnarmadr, *hospes largus, vir hospitabilis*, en gæstfri Mand.
- Mannhatari, *m. misanthropus*, Menneſtehadet.
- Mannheil, *f. favor hominum, aura popularis*, Folkelyndest. Hann æti licit fé og mannheil, *et pecunia et favore aliorum eguit*, han mangleder baade Penge og Folkelyndest.
- Mannheilla madr, *vulgo acceptus*, en yndet Mand.
- Mannheihar, *m. pl. terra culta, politis hominibus inhabitata*, et Land, som er beboet af kultiverede Folk.
- Mannhelgi, *f. securitas, inviolabilitas publica, juridica*, offentlig Sikkerhed. 2) *titulus juris, de securitate publica, personarum*, den Del af Lovbogen der omhandler Personernes offentlige Sikkerhed. Mannhöfn, *f. larga hospitalitas, Gæstfrihed*. Mannhringr, *m. circus hominum, corona*, en Kræb af Folk.
- Mannhundr, *m. cynanthropus*, et hundst Menneſte.
- Mannhylli, *f. vid. mannheil*.
- Mannhætta, *f. periculum visa hominum*, Livsfare for Menneſter.
- Mannjafnadr, *m. comparatio hominum*, Sammenligning inellem Folk.
- Mannngi, *m. vir fortis*, en tapper Mand.
- Mannngia-vede, *n. sempesta seva*, Uvejre.
- Mannkaup, *n. permutatio hominum, dicitur ubi ad supplendum occisi locum occisor recipitur*, Mandøbytte eller Handel, siges naar man i Reben for den faldne optager den der dræbte ham. Ku.
- Mannkostr, *m. virtus, Dyd*, god Egenſkab.
- Mannkyn, *n. genus hominum*, Menneſteſlagt.

Mannlegr, *humans*, menneskelig. 2) *liberalis, generosus*, gavmild, ædelmodig.

Mannleyfa, *f. bomuncio*, unyttigt, kraftsløst
Menneffe.

Mannlikan, *f. imago humana*, Menneskebillede.

Mannlíkindi, *n. idem*.

Mannlíúflegr, *vid. mannúdegr*.

Mannlundadr, *generosus*, gavmild, ædelmodig.

Mannmekki (at mannmerkin), *cognoscendi sui copiam dare*, at give en Leilighed til at kjen-
de sig.

Mannmergd, *f. multitudo hominum*, Folkemængde.

Man ord, *n. fama*, Rygte.

Mannorlsmikill, *celiber*, navnkundig.

Mannprýði, *f. decor morum*, Denshed i Sæder.

Mannráð, *n. pl. cædes*, Manddrab (Raad til
at dræbe). Ofúngir eru þér, at standa í
mannaráðum, *adhuc immaturi esis cadibus per-
petrandis*, I ere endnu for unge til at ud-
øve Manddrab.

Mannraun, *f. res adversa*, Modgang; *pr. tenta-
tio viri fortis*, den Prøvelse en tapper Mand
maa udstaa, *hære*.

Mannræna, *f. sensus communis*, almindelig Men-
neskeforstand. 2) *humanitas, aqvitas*, Jævn-
hed i Karakter.

Mannrænulegr, *aqvus; item gratus*, jævn af
Karakter, behagelig.

Mannsáfnadr, *n. cætus hominum*, Samling af
Folk. Mannsáfnadr, *n. idem*.

Mannsbarn, *n. filius hominis* o: homo, Moders

Øjel, Modersbarn. Ecki mannsbarn, ingen
Moders Øjel. Kn.

Mannsekt, *f. reatus corpore luendus, sc. rele-
gatio v. exilium*, Straffelyd, som man maa
udstaa paa Legemet, eller Landeforvisning.

Mannskattr, *m. electus militum, quando impe-
rantes certum numerum militum ex omni mul-
titudine evocant in usus publicos*, Soldaters
Udskrivning.

Mannskapr, *m. fortitudo, alacritas*, Tapperhed.

Mannskapsmikill, *strenuus, laboriosus*, tapper,
tjæl, arbejdsom.

Mannskélmir, *m. terror hominum, bellua bipes*,
at nederdragtigt Menneske, hvilket alle frygte.

Mannsképa, *f. creatura humana, et uffelt*, stæ-
fels Menneske.

Mannskjár, *vid. mannsfala*.

Mannskrafa, *f. bomuncio*, et udeligt Menne-
ske; à skróf.

Mannskædr, *humana vita periculosus*, farlig for
Mennesker.

Mani slog, *n. cædes*, Nederlag paa Mennesker,
Mandslxt.

Mannsómi, *m. decus, virtus virilis*, mandlig
Dyd.

Mannspjell, *n. clades hominum*, Menneske, Ne-
dertag.

Mannspilling, *f. noxia virtutis, quicquid ani-
mum seducit et offendit, et Menneskes Fors-
varelse, Afvigelse fra Dyden*.

Mannspilliz (at mannspillaz), *seduci a via vir-*

suus, at gaa fra Dydens Vej; blive et slet
Menneske.

Manntak, *n. facinus virile*, mandtge Bedrifter.

Manntal, *n. census, epicephalum*, Folketælling.
At taks manntal, *tributa cogere, epicephalum computare*, at optage Folketælling.

Manntalsbók, *f. liber censualis*, Mandtals Register.

Manntiðn, *n. vid. mannfal*.

Mannval, *n. vir eximius*, en fortræffelig Mand.

Mannvand, *circumspectus, in eligendis, hominibus aut amicis*, betænksom i at vælge sig Venner og Folk. Mannvönd kona, *mulier in eligendo marito cauta*, et Sventimmer, der er varksom i at vælge sin Mand, fræsen.

Mannúd, *f. humanitas, civilitas*, Omgjængelighed, Artighed.

Mannúðlega, *humane*, høffigen, artigen.

Mannúðlegr, *humanus*, artig, omgjøngelig.

Mannúðleiki, *m. humanitas*, Artighed, Omgjøngelighed.

Mannvera, *f. virtus, praestantia*, Sæmildhed, Edelmodighed.

Mannvilla, *f. error persona*, Fejltagelse af ens Person.

Mannvirðing, *f. honor, aestimatio publica*, offentlig Værdbeviðning.

Mannvirki, *n. opus humanum*, Menneske's Arbejde.

Mannvir, *n. ratio; item ingenium*, Fornuft, Kløgtighed, Enkle.

Mannvirkamr, *ingeniosus*, vittig, kløgtig.

Mannvits-madr, *idem*.

Mannr, *m. vid. madr*.

Mannýgr, *ferus, petulcus*, en som løber paa stanger (bruges egentlig om Tyre og Stude). *Valgo peperam* manneigr. Mannýgrer, *has cornupeta*, Hornføg, som stanger.

Mannþióft, *m. plagiaris*, Mennesketjuv.

Mannþiófnadr, *m. plágium*, Mennesketjuveri.

Mannþraung, *f. conferta multitudo hominum*, tæt sammenstinket Folkemængde.

Mannæra, *f. liberalitas ingenii*, Edelmodighed.

Mannæta, *f. aurophobagus*, Menneskeleder.

Mansal, *n. mercatus hominum, servorum venditio sub corona*, Menneskehandel, Slavehandel.

Mansaungr, *m. carmen amatorium*, Kjærlighedsbædig. Ingólfr orti mansaungrsvifur um Valgerði, *Ingolfus carmen amatorium de Valgerde*, Ingolf digtede Kjærlighedsbædig til Valgerde; *pepigir*. Mansaungr mikil byr í þeirri bókk, er heitir Ovidius, *multum amoris poesos Ovidius habet*, Ovid har digtet meget om Kjærlighed.

Mansaungr, *m. hodie, praefamen rhythmi*, nu; Indledning i bunden Stil til et Digt.

Mans-wadr, *m. mancipium*, Træl, Tyende, Pivrogen.

Mans-manna-sala, *f. venalitas*, Trælle-Salg, Slavehandel.

Mans-manna-seliari, *m. venalius*, Menneskepranger, Slavehandler.

Manskér (at manskéra), *(Cest)*, *jubam equorum*

detoudere, at klippe Haaret af Maanken paa en Hest.

Már, *m. vid. mact*, Waage, Blaamaage. Hvitmár v. *hiertmár*, *larus albus*, hvid Waage.

Mar, *m. equus*, en Hest. 2) *mare*, in *genit. marar*.

Mara, *f. incubus*, *epibiales*, Mare, Marevid. Mara trad hann, *incubus enim trudit*, Maren ved ham.

Mararbotn, *m. fundus maris*, Havets Bund.

Marbacki, *m. crepido*, *margo astuarii*, Havbred.

Mardöll v. mai þöll, *f. apbrodite*, Venus, Kærligheds Gudinde.

Marfkræ, *planus*, *ut libella maris*, flad, som efter Vaterpæs (Bandmaas). Hann liggr marfkræ, *prostratus planus cubo*, han ligger ganske flad, udstrakt, saa lang han er.

Maifló, *f. cancer macrourus*, *cancer pulex rufescens*, *litoralis*, *psillus*, Sø-Lus (Loppe).

Margbreytt, *multifarius*, *multiformis*, mangehaande, af mangeslags Sittelse.

Margbreyttinn, *varius*, forskjellig, mangfoldig.

Margþyli, *n. rus v. vicus ruralis frequens*, velbebygget, folkerig Landsby, Gaard.

Margfallda (at inargfallda), *multiplicare*, mangfoldiggjør.

Margfalldan, *f. multiplicatio*, Mangfoldiggjørelse.

Margfalldlega, *multoties et multo modo*, mange Gange; paa mange Maader.

Margfalldegr, *idem quod sequens*.

Margfalldr, *multiplex*, mangfoldig.

Margfætla, *f. unilipeda litoralis*, *scolopendra*, lang Drevtoft, Skolorm.

Margfætt, *multipes*, som har mange Fødder.

Margháttadr, *muhimodus*, mangfoldig, paa mange Maader.

Marghæfr, *ad multa aptus*, bekvem til mange Ting.

Margindi, *n. pl. blanditia*, Sødtalenhed, Smiger.

Margindalegr, *blandus*, sødtalende, smigrende, som kjæler for en.

Margindalæti, *n. pl. adulario*, Smiger.

Margkunnandi, *multiscius*, som veed meget.

Margkunnadr, *multiscientia*, Lærdom.

Margkunnindi, *n. pl. multiscientia*, Lærdom, Megetviden.

Marglátr, *affabilis*, *larus*, høflig, omgængelig, glad.

Margleiki, *m. affabilitas*, Omgængelighed. Þar vóru eingvir margleikar, enn þó ateiðing, *nulla fuit inter illos affabilitas*; at indignationem temperavere, de viste sig ikke omgængelige mod hinanden, men tilbageholdt (høtrede ikke) sin Fortrydelse.

Marglegr, *frequens*, talrig. 2) *affabilis*, omgængelig.

Marglega, *multoties*, mange Gange. 2) *amicæ*, venligen.

Marglitr, *versicolor*, som har mange Farver.

Marglytta, *f. medusa albicans*, *ursica maris*, en Sævelde, en Art Plantedyr.

- Marglæti, *n. affabilis*, Umgængelighed. 2) *incontinentia*, Uafholdenhed.
- Margmálugr, *multiloquus, loquax, verbosus*, snaksom, fladderagtig.
- Margmáll, *idem*.
- Margmenni, *n. frequentia hominum*, Mængde, Tætrighed af Menneſter.
- Margmælg, *f. multiloquium, macrológia*, Sladder, Snaksomhed.
- Margopt, *multoxies*, mange Gange, meget ofte.
- Margvísiladr, *multifidus*, flit ad i mange Grene, mangeløstet.
- Margræddr, *in ore hominum tritus*, den Ting, hvorom meget tales. Margrætt var um það, *multa in eam rem dicta sunt*, derom ere mange Ord talte; à radi.
- Margrænn, *colore zbalassico*, søgrøn (Farve); à mar.
- Margrinnis, *vid. margopt*.
- Margrinnum, *idem*.
- Margrskonar, *idem ac sequens*.
- Margrslags, *multifarius*, mangeflags.
- Margrslánginn, *duplex abysses*, meget suædig, træff.
- Margrfráunginn, *rimosus*, fuld med Sprekker.
- Margrtekinn, *multiplicatus*, meget ofte igjeu taget.
- Margrvislega, *sapiuscule*; *item multifariam*, ofte; paa mange Maader.
- Margrvir, *multifarius*, lærd; som veed mange Ting.
- Margr, *multus*, mange. 2) *affabilis*, høflig,

- omgængelig. Margt kann i mörgu at verða, *multa in multis variant*, der kan blive mange Omstændigheder ved forskjellige Ting.
- Margr, *n. multitudo hominum*, Mængde Menneſter. Einginn má vid margnum, *unus multis impar est*, mange Hunde ere Harens Død.
- Margæs, *f. vid. hrota*.
- Marhalmr, *m. alga vitriariorum, roſtera*, Marhaln, Søgræs.
- Marhnátr, *m. costus vulgaris, scorpius marinus, scorpena*, Ulf.
- Mari, *m. udor, pluvia tenuis*, Dug. 2) *statumen v. paxillus*, en Pæl, Opſtander.
- Mari (maradi, mardi, hefi marad, ar mara), *egre ex aqua emergi*, flyde med Død i Vandſkorpen.
- Máriacta, *f. motacilla communis, susurada*, Vipstjært, Dendestensnager, Havrefugl; *alias máriarla*.
- Márikiarni, *m. fucus penniformis, costa intermedia, coaleſce eduli*, Strandgræs, i Skiffelse af en Fieder, har en spifelig Stilk, en Art Tang.
- Marinn, *confusus*, stødt, knuset. Marid lár, *confusio*, knuset Saat.
- Máriu-messa á föstu, *annunciatio Mariae*, María Bebudelse. Máriu-messa um þíng, *visitatio Mariae*, María Besøgelse.
- Máristackr, *m. alchemilla*, Lovesod.
- Máriu-vöndr, *m. gentiana*, Entſtan.
- Mark, *n. infigne, nota*, Marke, Kjendemærke.

- 2) *terminus, limes*, Grændse. At taka mark á, *notare, observare*, lægge Mærke til.
- Marka (at marka), *signare, notare*, sætte Mærke paa. 2) *observare*, lægge Mærke til.
- Markadr, *natus, signatus*, som Mærke er sat paa. Markadr þiótr, *stigmaticus*, brandemærket Eyo.
- Markadr, *m. mercatus; item nundina*, Markfed.
- Markamenn, *m. pl. pradores*, Fribyttere, Røvere.
- Markgreifi, *m. marchio*, Markgreve.
- Markjárn, *n. cauterium*, Brandejern.
- Marklaus, *frivulus, futilis*, ugrundet.
- Markleysa, *f. ineptia, vanitas*, urimeligt Tøj, Sladder.
- Marklönd, *n. pl. loca sylvestria*, Skovegne; *vid. mörk*.
- Markóttir, *m. cervopithecus*, Markat.
- Marksteinn, *m. lapis terminalis, limes*, Skjelfsten.
- Marksteinasæsla, *f. abonagium*, Skjelfstens Slytning.
- Markteikn, *n. stigma*, Brandemærke.
- Marmari, *m. marmor*, Marmor.
- Marmennill, *m. homuncio marinus* (*dimin. á mannr*); *neverus, vitron*, Havmand.
- Marmennils-smídi, *n. isis, coralium*, Korallsten; *alias marmendils v. marbendils-smídi*.
- Marníngir, *m. forbillum lacticiuii, coagulo infecti*, sammantlobet Melk.
- Marra (at marra), *fridere, kniære; vid. murra*.

Anden Deel.

- Þad marrar undir tótt, *sub dentre fridit*, det kniærer under Tønderne.
- Marfvin, *n. delphinus, phocæna, turso*, Marsovin; *vid. hnyfa*.
- Marfkálkr, *m. magister equitum*, Marfskal.
- Marvádi, *m. progressus per æquora*, Gang paa Eten. At troða marvada, *calcare æquor*, gaa paa Eten.
- Marþráði, *m. fucus filiformis, frongilium simplex, cavum*, Strandgræs, som ligner en Træad i Lyndhed.
- Marþvari, *m. lupus marinus*, Sv.ullv. 2) *scopulus marinus, circa quem gyratur æstus*, Klippe i Eten; omkring hvilken en Havvoir vel gaar.
- Mas, *n. ineptia, item nugæ*, Urimelighed, Sladder, Snaf.
- Mása (at mása), *nugari*, sludde, snaffe.
- Más, *n. anbelius creber*, haardt og hastigt Handedrag.
- Mása (at mása), *anbelare; item suspirare*, drage Handen haardt og hastigen, puste.
- Massa (at massa), *cutellare*, stjæra itu med Knive.
- Mafs, *n. rudis fabrica ligni*, grovt Træ: Arbejde.
- Malti, *m. papilla, five passus v. maza*, Drystvorte, Pattevorte.
- Mastr, *n. malus navis*, Skibsmast.
- Mat, *n. astimatio*, Burdering.
- Már, *n. incita in ludo laruncolorum*, det sidste Træk i Skafspil, hvis Følge er, at Mod-

- spillerens Rønge ej mere kan trækkes. 2) *loca in via*, ubefarlige, urejsbare Egne; v. *extremum periculum*, yderste Nød.
- Mata, *f. cibus, esca*, Mad, Føde. Måstunautr, *m. sfficitus*, Bordammerat.
- Mata (at mata), *cibus promere*, at tage Mad frem. 2) *cibum ori admovere*, føre Maden til Munden, made.
- Máta (at máta), *moderari, disponere*, tage Maal af. 2) *ad incisus redigere*, bringe i Kube, Betryk. At máta til, *præmesurari*, afmaale.
- Mátaleyfi, *n. semerium*, Umaaldelighed, det at være uden Maal og Orden.
- Matarlyft, *f. appetitus cibi*, Appetit. 2) *evsiria, orexis*, stærk Lyft til Mad. At vekia matarlyft med erfiði, *obsonare famem labore*, vække Appetiten ved Arbejde.
- Matarhús, *n. cella penuraria*, Episekjelder, Episekammer.
- Matarmíldr, *almus*, som gjerne giver Mad.
- Matarfkaamt, *m. srometron, demensum*, afmaalt Mad, Kost for en vis Tid, Portion.
- Matarborg, *n. macellum*, Madtorv.
- Matartrygill, *m. canaliculum*, et langagtigt Trug, hvort Mad bæres.
- Mataz (at mataz), *cibum sumere*, spise.
- Mataræði, *n. diata*, Diæt, vis Orden i Mad og Drik.
- Matbord, *n. cibilla*, Episebord.
- Matbý (at matbáa), *cibum præparare*, tillave Mad, vette an.
- Máter, *n. modus*, Maade, Grænse.

- Matfæung, *n. pl. cibaria*, Fødevarer, Proviant.
- Mathákr, *m. heluo, lurco*, Fraadser, Slughals.
- Matgjafir, *f. pl. collecta (tribus) alimentaria*, et Herreds Sammenfud til fattige, som her staaer i Mad. At lifa á matgjöfum, *degere subsidio tribus communi, collectio*, leve ved Hjælp af et Herreds Sammenfud af Proviant, leve af Almisse.
- Máti, *m. æqualis, sodalis*, Ligemand, Kammerat (Holl. maad v. moet). Peir vöru mestu mátar, *inter illos summa eras familiaritas*, de vare særdeles gode Venner.
- Máti, *m. modus, ratio*, Maade. Máttinn er marghástr, *in medio consistit virtus, medio iustissimus ibis*, Middelvejen er den sikreste. Þad er rétt i máta, *omne fers punctum*, det passer meget godt.
- Matkaupamadr, *obsonator*, en som kjøber ind til Kjøkkenet. At standa fyrir matkaupum, *obsonare*, indkjøbe Madvare.
- Matleidi, *m. anorexia, fastidium cibi*, Ulyst til Epise, Madledø.
- Matlaus, *jejunus*, uden Epise, fastende.
- Matleyfi, *n. inedia, anorexia*, Mangel af Appetit. Kn.
- Matmadr, *m. vid. mathákr*.
- Matmál, *n. tempus cibationis, sp. prandii*, Episetid, især om Middagen.
- Matmáls-tími, *tantum-temporis, quantum sumendo cibo impenditur*, saa lang Tid, man behøver til at spise.

Matfår, *cibi parvus*, karrig paa Mad.
 Matfelia, *f. cellaria*, det Fruentimmer som be-
 styrrer en Husholdning, og især uddeler Ma-
 den.
 Matfkap (at matfkap), *cibaria preparare*,
 lave Mad.
 Matfkepia (at matfkepia), *idem*.
 Matfpar, *vid. matfår*.
 Matfparnadr, *m. parvitas cibi*, Sparsommelig-
 hed paa Mad.
 Matfþörn, *f. idem*.
 Matfveinn, *m. cognus*, Kof. Matgørdarmadr,
idem.
 Matfæll, *dives cibi*, rig paa Proviant. 2) lar-
 gus, almus, som gjerne giver Mad.
 Máttaus, *enervis, impotens*, krafteeløs, svag.
 Mátleyfi, *n. impotentia*, Kraftløshed.
 Mátkeill, *imbecillis*, afmægtig.
 Mátugr, *potens*, mægtig. Máttr, *idem*.
 Máttr, *m. vis, potentia*, Magt, Kraft, legeme-
 lig Styrke.
 Matvandr, *delicatulus, delicias sectans*, krasen,
 som vil gjerne have gode Retter.
 Mátulegr, *congruus, aptus*, bekvem, passende.
 Mátulega, *apte, temperate*, bekvemmeligen.
 Matr, *m. cibus, esca*, Mad, Føde. Matr er
 mannens megin, *vita cibo sustentatur*, uden
 Ø og Mad, er Helten ingen Ting.
 Maturir, *f. pl. herbæ edules, olera*, spiselige
 Urter, Madurter.
 Maturta-réttr, *m. missus terrestris*, en Ret, sa-
 vet af Madurter.

Maturta-torg, *n. lachanopolium*, Madurtefot.
 Matvæli, *n. pl. cibaria, arse preparata*, tilfævet
 Proviant, Spisevarer.
 Maþurfi, *m. indigus cibi*, sulsten, som behøver
 Spise.
 Mæuk, *n. forbillum, embamma*, Suppe.
 Maula (at maula), *masticare*, tygge.
 Maul, *n. masticatio*, sagte Tyggen.
 Maur, *m. formica*, Myre. Fiski-maur, *m. aca-
 rus albus*, hvid Myre, Vide.
 Maurar, *m. pl. cibaria recondita, acavis plena*,
 gjemt Proviant, som vrimler af Wider.
 Maura-kall, *m. cibarius abundans, at parvus ut
 lubentius alit acaros quam homines, cui arca
 strangulat opes*, en Mand, der er rig men
 karrig paa Mad, og vil hellere lade den op-
 ædes af Myrer, end give den bort til Føl.
 Maurilldi, *n. marila*, Emmer. 2) *phosphorus*,
 Fosfor.
 Maurir, *f. pl. genii mali*, onde Aander. Pigg-
 maurir þetta bilati, *mali genii hoc sculpsile
 accipiant*, onde Aander annamme dette Bille-
 lede.
 Mauránger, *m. gadus v. asellus lacustris*, en Art
 Fiske.
 Mauskra (at mauskra), *suffurare*, hvitse, tisse.
 Med, *cum, med*. 2) *juxta*, nærved. 3) *pro*,
 for. Jon átti ferð med Brandi, *Fona cum
 Brando iter erat*, Jon skulde rejse tilligemed
 Brand. Þeirra leid lág med ánni, *juxta
 amnem illis iter erat*, deres Vej gif nærved
 Naen. Hann hió med öxi, *securi percussit*,

han huggede med en Dyr. Hann fór vel med sig, bene se gessit, han opførte sig vel, ogsaa, levede godt. Hann er opt med mér, alldreí móti mér, sape pro me, nungvám conarra me star, han er ofte for mig (paa min Side), men aldriq inod mig.

Medal, *n. medium, instrumentum*, Middel.

Medal, *inter, in*tellem, mellem. Á medal, *idem; in composiis: mediocris*, i Sammensætning stundom: middelmaadig.

Medal-ferdir, *f. pl. intercessio*, Wegling, Mølelemfomst.

Medalganga, *f. idem*.

Medalgangari, *m. intercessor*, Wegler.

Medalgaungumadr, *id. m.*

Medalgirding, *f. vid. midvegg*.

Medalhóf, *n. mediocritas*, Middelvej. Medalhófit er marghæfst, *mediocritas optima, medium tenuere beati*, Middelvejen er den sikreste.

Medal-kassi, *m. manubrium ensis, sive medium capuli, inter duo capita*, Fæste eller Greb paa et Sværd; ogsaa Midten af Fæstet.

Medallag, *n. mediocritas*, Maaodeltghed. I medallagi, *mediocris*, middelmaadig, maaodelig.

Medalmadr, *m. homo mediocris, et middelmaadig Menneffe, hverken ond eller god. 2) starva medioxuma*, af middelmaadig Sværelse.

Medan, á medan, *interim, quandiu*, imidlertid, saa længe.

Medaumkan, *f. commiseratio*, Medsynk.

Medaunkunarsamr, *commiserans, mitis, mild*, medsynksom, medlidende.

Medbyr, *m. ventus secundus*, Vær, god Vind.

Meddeili (at meddeila), *communicare consortem facere*, meddele.

Meddeiling, *f. communicatio*, Meddelelse.

Meddómsnadr, *judex pedarius, assessor*, Meddomsmand.

Medferd, *f. tractatio*, Behandlingsmaade, Mær.

Medfæddr, *congenitus, innatus*, medfødt.

Medfærligr, *tractabilis*, handelig.

Medgiöf, *f. pretium educacionis*, den Løn en giver en anden, for at opføde hans Barn eller Kreature.

Medgörd, *f. participatio*, Deltagelse. Eg á medgörd í skipid, *usus navis particeps sum*, jeg har noget at bestille med Skibet (er Deltager deri).

Medhold, *n. studium, favor*, Bevaagenhed, Tilbøjelighed for en, Medhold.

Medhidpaii, *m. adjutor*, Hjælper, Medhjælper.

Medhöndlan, *f. tractatio*, Behandling.

Medkenni (at medkenna), *fateri*, bekjende.

Medkénning, *f. confessio*, Bekjendelse.

Medlæti, *n. res secunda*, Medgang.

Medmætr, *qui in rem et commodum loquitur*, som taler til enø Gavn og Bedste.

Medmæli, *n. pl. favorabilia verba*, Ord, fremforte til enø Gavn og Bedste.

Medtek (at medtraka), *accipere*, modtage.

Medtekening, *f. acceptio*, Modtagelse.

Medtraka, *f. idem*.

MedtSkumadr, *acceptior*, Modtager.

Medvind, *m. venus secundus*, god Vind, Medvind.

Medvitari, *m. conscius*, Medvidter.

Medvitni, *n. testis favorabilis*, Bidne til ens Fordel.

Medvitund, *f. conscientia*, Samvittighed, Medvidenhed, Bevidsthed.

Medr, *vid. med*.

Megan, *f. vires, facultates*, Evne, Formue.

Meganarmadr, *vir lausa in re, dives*, en formuende Mand.

Megandi, *m. idem*.

Megd, *f. vid. megan, vid. Omegd*.

Megda, *f. macie enervatum corpus*, et af Magerhed svakket Legeme. 2) puppa, et lidet Nigebarne.

Megdulegr, *debilis, tenuis*, svag, liden.

Megin, *n. robur, vires*, Styrke, Fasthed; *vid. magn.* 2) *summa rei*, det vigtigste, Hoveddelen. Landsmegin, *potior pars regni*, Landets Hoveddel, største Udstrækning. Meginherinn, *robur totius exercitus*, Hovedarmeen. Megin=land, *continens*, Fastland.

Megn, *n. idem. ac megin*.

Megn, *gravis*, stærk (især om Lugt). Megn fiandskaps, *odium vaticannum*, indgroet Had.

Megn lykt eda smeckt, *gravis odor v. sapor*, stærk Lugt eller Smag. Megn matr, *solidus*

v. durior cibus, Mad, som vanskeligen forbrøjes; ogsaa skarp, bitter Mad.

Megna (at megna), *puffe, pollere*, kunne, formeaa, mægte.

Megna, *f. acor, gravitas, sensibus inimica*, Skarphed, Bitterhed, ubehagelig for Sandserne.

Megnugr, *pollens, viribus*, stærk, mægtig.

Megnprota, *viribus cassus*, kraftløs, som har tabt Kræfterne.

Megnproti, *idem*.

Megra, *f. macies*, Magerhed. Megri, *f. idem*.

Megraz (at megraz), *macrescere*, blive mager.

Megringr, *m. misellus, macer*, mager.

Megru=lot, *f. pbibisis, atropbia*, Svindrot.

Megurd, *f. macies*, Magerhed.

Meid, *f. lardum pingvissimum balenarum*, en meget fed Hval, meget fedt Spæk.

Meidi (at meida), *ladere, lacevare*, mishandle, Kamferer, lemkræster.

Meiding, *f. tortura*, Pinsel, Mishandling.

Meidm, *f. tibicen, statumen*, Stotte, Opstander.

Meidmar, *m. pl. cimelia, res pretiosa*, Kostbarheder, Klenodier. Fiöld á ég bauga, fiöld á ég meidma, *multos annulos aureos, multa cimelia habeo*, jeg ejer mange Guldringe og mange Kostbarheder; *in specie, aurum, opes*, Guld, Rigdom.

Meidsl, *n. lasso, laceratio, confusio*, Mishandling, Skamferen, Ruusen.

Meidslækr, *n. vulnus confusum, ossa ledens, integra sanationi non capax*, stærdt Saar, sem

beskædiget Venet, og ikke kan fuldsonnen læges.

Meidar, *f. vid. meid.*

Meidr, *m. arbor, et Træ.* 2) *sigillum*, en li den Bjælke, Lagte. 3) *vir*, en Mand (dig.); *vid. vodmeidr.*

Mein, *n. ulcus, apostema, Saar, Skade.* 2) *dolor; item impedimentum*, Smerte; Hindring. 3) *nocumentum, noxa*, Skade. Barn gæit i meinum, *infans in incestu prognatus*, Barn avlet i Blodstam. Så er åstin heitust, sem med meinum er bundin, *amor illicitus, vi deperis*, den utilladelige Kjærlighed er den inderligste. Mein er á því, *impossibile est, aut moraliter aut physice*, det er umueligt, enten moralisk eller fysisk. Mein (i skrú), *typus pro clave vero, qui alienos impedit*, Tækkerne i Laasen, som svare til Nøgles kaammen.

Meina (at meina), *inibere*, holde tilbage, hindre.

Meina (meinti, hefi meint, at meina), *autumare, mène*, holde for.

Meinadr (hískr), *piscis ulcerosus*, en Fisk, der har Saar i Røddet.

Meinaz (at meinaz vid), *impedimento esse, molestiam creare*, gjøre Ulejlighed, Besvær.

Meinbugtr, *m. pl. impedimenta*, Hindringer; *pr. impervii anfractus*, egentl. ubefarlige Krænkfroege; Krumveje.

Meinbundinn, *necessitate coactus*, tvungen af Nødvendighed.

Meinbægin, *difficultatem creans, difficilis, irhumanus*, uhofflig, uartig, sem at komme til Nette med, treden.

Meinbægni, *f. difficultas inimica, uvenfabelig*, Uartighed, Tredenhed.

Meineidr, *ni. perjurium*, Mened.

Meingéfinn, *vid. meinbægin.*

Meingiarn, *idem.*

Meingörð, *f. nocumentum, offensæ*, Forseelse.

Meingörðalsamr, *molestus*, fortredelig, besværlig.

Meingripr, *m. animal vicinis damnosum, quod possessori nefas est alere, ni velit ipse damnus haberi*, uvanv Kreatur.

Meinhsgr, *qui de'ectus artis aliorum arguit, ipse emendare nescius*, den som kun kan udsette paa andres Arbejde, men ikke forbedre det.

Meining, *f. opinio*, Mening.

Meingafamr, *opinosus*, som hænger ved sine Meninger.

Meingi, *m. vid. meinbægin*, Tredning.

Meinhsgr, *absque multa molestia*, som ej gjør stor Fortred.

Meinlaus, *innocens, innocuus*, uskyldig, som intet Ondt gjør, ingen er til Skade. 2) *indemnis, absque molestia*, uskadt, skadesløs. Ferdin gæck meinlauslega, *iter feliciter successit*, Rejsen lykkedes vel.

Meinleyfi, *n. innocentia*, Uskyldighed. 2) *felicitas*, Lykke.

Meinlegr, *nocivus, molestus*, fortredelig, skadelig.

Meinleiki, *m. noxa*, Skade, Vestsadigelse, Brøde.
Meinleikar eru á því, *moraliter malum et culpabile est*, deri er noget ondt, lastværdigt.

Meinlæti, *n. pl. asthma*, Trangbrystighed. 2) *spontanea castigatio corporis*, frivillig Misdhandling af sit eget Legeme.

Meinræðinn, *remigando aliis insultans*, en, der ved at ro, er Horkarlene paa det andet Bord overlegen, og derved gjør dem Fortred.

Meinsamr, *vid. meinbæginin*.

Meinsemd, *f. morbus*, Sygdom.

Meinsemi, *f. difficultas hostilis*, Hartighed.

Meinvollinn, *cui venter medius v. secundus suvet ulceribus et scirrhomate*, den, hvis Lever og Lunge ere opsvulmede af Saar.

Meinlæri, *n. perjurium*, Mened.

Meinlærimadr, *perjurus*, Meneder.

Meintak, *n. violenta atroxatio membrorum tenerrimorum*, voldsomt Greb paa ens Lemmer, hvorved han taber Brugten af sine Kræfter eller ikke kan være sig (især i Bryden).

Meintek (at meintaka), *violenter torquere membra summa sensibilaris*, med Voldsomhed at gribe fat paa de mest sølsomme Lemmer; *metaph.*: *vires frangere adversario*, metaforisk: svække sin Modstanders Kræfter.

Meinvilligr, *m. equus fugax*, en Hest, der ikke vil lade sig tage.

Meinvætt, *m. malus demon, noxius genius*, ond Mand.

Meinvætti, *n. idem*.

Meir, *magis*, mere. Meir enn, *magis quam*, mere end.

Meira, *plus*, mere. Ecki meira enn, *plus minus*, ikke mere end.

Meiri, (*comp.*) *major, grandior*, større, højere. Kn.

Meis, *m. corbis pabularia*, en Estte eller Kurv at pakke Hø i til Kreature. 2) *curvatura, res curva*, Krumning, en frumbøjet Ting.

Meistari, *m. magister*, Mester.

Meistara-urt, *f. imperatoria*, Mesterurt, Storskjærm.

Meitilberg, *n. saxam præruptum*, et stejlt Bjerg.

Meitill, *m. cuneus quo saxa et metalla secantur, scalper*, et Hugge eller Stikkejern, til at stifte Stene og Metaller ud med; en Kile til at hugge Metaller med, Mejsel.

Meitla (at meitla), *metalla cuneis dissecare, scalpere*, skjære Metaller i Stykker med Mejsel.

Mekt, *f. vid. makt*.

Mektarmadr, *magnas*, en stor, mægtig Mand.

Mektugr, *potens*, mægtig.

Mektr, *cervicatus (equus)*, som har Manke (en Hest). Stockmektr, *rotunda et obstipa ob pinguedinem cervicis*, som har en af Fedme stiv og rund Manke.

Mel (maldi, hefi malid, at melia), *molere, conterere*, knuse, støde. Ecki er malid undir hann, *dariser habetur*, han bliver haardt beskadiget.

Mél, *n. idem quod miöl*.

Mel, *n. pl. luparum (alias miel)*, Mundstykket i et Bidsel.

Mela-löl, *f. popaver alpinum*, Bjældvalmue, Kaffstænglet Valmue.

Meldr, *m. quicquid contritum est, at in specie fariua*, hvad der er stødt, knuset, især Mel.

Meldyna, *f. stragulum ex fibris radicum graminis spicati secalivi*, Dyne, Tæppe af Rødtravlerne af Marehalm.

Melflaga, *f. hepialus*, en Natfommerfugl, en Følene; *vid. löbsflaga*.

Mella, *f. canicula*, en Tøvehund. 2) *chasma*, Jordens Åbning, Sprække i Jorden. 3) *gigas famina*, en Jettekvinde. 4) *prostitula*, offentlig Skjoge. 5) *pellulus seræ*, obex, Skaade for en Dør.

Mel-ræcki, *m. vulpes (quasi canis glabretorum)*, en Ræv (ligesom Markhund).

Melta, *f. puredo*, Raadenhed. 2) *concoctio*, Forbøjelse. 3) *esca in ventre piscium, præferim carbarorum semicocta*, halv forbøjet Mad i Fiskenes Mave.

Melti (at melta), *putrefacere*, at lade raadne, gjøre raadent. 2) *concoquere, solvere*, forbrøse, opløse. At melta med sér reidina, *coquere secum indignationem*, at pønsse paa, hvorsædes man vil udføre sin Harm, Fortrydelse. Melta bygg til Elgërda, *torrere hordeum, hyem preparare*, gjøre Malt til Ølsbrugging.

Melting (matar), *f. concoctio, chylificatio*, Forbøjelse, Gød matarmelting, *evpepsia*, god

Forbøjelse. Ill-melting, *dyspepsia, apepsia*, slet Forbøjelse. Sein, torvelld melting, *bradypepsia, cacochylia*, vanskelig, langsom Forbøjelse.

Melr, *m. cinerea (alias mör)*, Møl. 2) *solum arena, glareæ v. argilla oblitum, glabretum planitie*, en sandig Jordbund, fuld af Ler og Kiesel, hvor intet kan vore. 3) *arundo, foliorum lateribus convolutis, gramen spicatum secalinum*, Marehalm, Ruggræs, vild Hvede; *colliculus, ubi hoc gramen crescit*, Højen, hvorpaa dette slags Græs eller Ilt vorer.

Melhvaga, *f. perforium ex fibris radicum arundinis connexum*, en Biskeflud, sammenvævet af et Rørs Rødtravler.

Men, *v. monile, ornamenti aureum*, Hals-smykke af Guld. 2) *casper latus et tenuis*, et Stykke i Midten opskåret Grønsvær, fast ved Jorden i begge Ender; *vid. jarmen*.

Menga (at menga), *miscere*, blande.

Mengadr, *mixtus*, blandet.

Mengan, *f. mixtura*, Blanding.

Meniar, *f. pl. vestigia, monumenta*, Spor, Mærker. Menigrøp, *m. memosynon, sæpe annulus purus*, en Røstbathed man giver til sin Erindring; ofte en Ring.

Menni, *n. in compositis vulgare est, sædvanligt i sammensatte Ord; sic godmenni, stormenni, illmenni; id. ac: madr*.

Mennilegr, *vid. manntorlegr*.

Mennigr, *m. numerus hominum*, Folke-Tal;

bruges især om Slagtskabs Grader; *sic* tvimenninger, Piumenninger &c. *Est tantum in compositis usus*, bruges alene i sammensatte Ord.

Mennesker *quasi* mennesker, *humani*, menneskelige, af menneskelig Natur. 2) *copax moralitatis*, som kan antage gode Sæder.

Mentz, *comizibus stipatus*, omgivet af Følge, Svite; *sic* margmentz, kåmentz &c.

Ment, *f. ars*, Kunst.

Menta (at menta), *artibus imbuere*, oplære, undervise i Kunstier.

Mentau, *f. eruditio*, videnskabelig Dannelse.

Mentadr, *artibus imbutus*, videnskabelig dannet.

Mentz, *contr. idem*.

Mér, *mibi*, *pron. relativum*, mig (tilbagefør: pronomem).

Mer (mardi, hest marit, at merio), *contundere*, knuse, støde.

Mergd, *f. multitudo*, Mængde; ð margr.

Mergiadr, *medullatus*, som har Marv.

Mergill, *m. marga*, Mergel, hvidt Leer.

Merglaus, *emedullatus*, som ingen Marv har, marvløs.

Mergruns-løtt, *f. phibifis*, Svindsot. 2) *dysenteria*, Blodstot.

Mergund, *f. vulnus ad medullam penetrans*, et Gaar, som gaar lige indtil Marven.

Mergz, *m. medulla*, Marv.

Merhrylli, *n. egva*, Hoppe.

Meri, *f. idem*, *vid. mar*; *egvus*, Hest; *Germ.*

Anden Deel.

mehre. Merar-ostz, *lippace*, Ost af Hoppes-Mess.

Merki, *n. signum, indicium*, Mærke, Kjendemærke. 2) *vexillum*, Fane.

Merkiadr, *vir prestans, insignis*, betømmelig, ypperlig Mand.

Merki-gardz, *m. times*, Mærkesjæl.

Merki (merkti, hest merkt, at merkio), *signare*, sætte Mærke paa. 2) *percipere, olfacere*, lægge Mærke til. Pød hest eg merkt, *hoc percipi*, det har jeg mærket. 3) *significare*, tilkjendegive, betyde. Hvad merkir *hæta?* *quid hoc significat?* hvad betyder dette?

Merkioga, *insigniter*, mærkeligen.

Merkilegr, *insignis*, mærkelig, særdeles.

Merking, *f. significatus*, Bemærkelse.

Merkismadr, *vir insignis*, en betømmelig Mand. 2) *vexillarius*, Fanefører.

Merkrz, *signatus*, som er sat Mærke paa.

Merkr, *verax, fide dignus*, sandt, troværdig.

Messa, *f. missa, celebratio sacrorum*, Messe. 2) *festum, festus dies*, Fest, Højtid. Kn.

Messa (at missa), *missam facere, administrare*, at messe.

Messabók, *f. liber ritualis*, Messesbog, Ritual.

Messudagar, *m. feria*, Helligdag, Dag, da der holdes Gudstjeneste.

Messugærd, *f. administratio missæ*, Messen, den Hændling at holde Messe.

Messu-klædi, *n. pl. amictus sacer*, Hellig Klædning (de Klæder, som Præsten har paa, og

K

- som ligge paa Alteret under Gudstjenesten),
Messekæder:
- Messu-ferkr, *m. lana, clava, mandya*, Messe-
skjorte.
- Messing, *f. oricalcum, as cadmia mixtum*,
Messing.
- Mestr, *maximus*, størst, mest.
- Met, *n. pl. libra, ivojana, mercalis publica*,
Vægt, Skaalvægt. 2) *irulina*, Vægtskaal,
item det Hul paa Skaalevægten, som Tun-
gen gaar i.
- Met, *n. sententia, consilium*, Mening. Hann
gørði þad eftir munnumet i þinu, *verba tua
secutus est*, han gjorde det i Følge dine Ord.
Hann kom þar i metum sinum, *in suam
sententiam iraxit*, deri havde han Indflyd-
delse.
- Met (mat, hefi metid, at meta), *saxare*, vur-
dere, fatte; tage Hensyn paa.
- Met (matti, hefi matid, at metio), *forbillare*,
item ligurire, drifter, sliffer, slipper af (om
Hunde og Ratter).
- Metall, *m. metallum*, Metal.
- Metaskållir, *f. pl. lancea*, Vægtskåle.
- Meta-vigt, *f. libra, biloux*, Vægt, Skaalvægt
(med to Skaale).
- Metst (at metst vid einn), *cedere nolle*, ikke
ville give efter for en. 2) *laborem v. peri-
culum declinare*, undvige Møje eller Fare.
- Metst, *n. res egregia, non vulgaris, ultra saxam
vulgarem*, særdeles udmærket kostbar Ting,
(især om Creature).
- Metnadargjarn, *fastuosus*, ærefyg, ærgjerrig.
- Metnadargirni, *f. ambitio*, Ærgjerrighed.
- Metnadargirnd, *f. idem*.
- Metnadarsamr, *ambitosus*, hovmodig, hoffar-
dig, stolt.
- Metnadarsamlega, *ambitiose*, hovmodigen.
- Metnadarskard, *n. diminutio fame*, Formind-
skelse af enes Agtelse.
- Metnadr, *m. fastus*, Hovmod. 2) *honor, asti-
matio*, Hæder, Agtelse. Þeir brædr voru
bádr ágjarnir til ríkis oc metnadar, *ambo
illi fratres avidi erant imperii, aique honoris*,
begge Brædrene vare meget hersefshge og ær-
gjerrige. At leggja metind á mann, *mul-
tum astimare*, agte en meget.
- Metnaz (at metnaz), *animo efferti, fastu in-
mescere*, blive stolt, hovmodig.
- Metnagr, *fastuosus*, hovmodig, item ærgjerrig.
- Metord, *n. pl. dignitas, astimatio*, Hæder, Ag-
telse.
- Metordagiarn, *ambitosus, avidus gloriae*, ær-
gjerrig.
- Metorda-girni, *f. ambitio*, Ærgjerrighed.
- Metta (at metta), *satiare, saturare*, mætte,
fylde.
- Mettan, *f. saturatio, cibatio*, Mætten, Mæt-
telse.
- Mettr, *pro mettadr, satur*, mæt, fylbt.
- Mey, *f. virgo, Mæ. 2) pupa*, et lidet Pige-
barn.
- Meyar-madr, *procus*, en Frier, Vejler.

Meyar-merki, *n. virgo, signum virginis*, Mødommens Kjendmærke.

Meyar-mundr, *m. dos*, Medgift.

Meya-pappa, *f. nerita, cochlea ventrosa, quæsi mammula virginea*, en Havsnegl.

Meybarn, *n. puella, pupa*, et lidet Pigebarn.

Meydømr, *m. virginitas*, Mødom.

Meykérfling, *f. virgo anus, exoleta*, en gammel Jomfru. Hún fór þad godunum at deya meykérfling, *juravis diis, ad capulum usque intactum servare virginitatem*, hun aflagde den Ed til Gudene, at leve og dø som Mø.

Meykóngr, *m. virgo regina*, en Dronning som er Mø.

Meyki (at meykia), *gustatum spargere v. infundere*, draabevis stænke paa; å mauk.

Meyr, *marcidus, mollis*, raaden, blød, mór.

Meyrna (at meyrna), *marcescere, conflagescere*, blive raaden, mórnes.

Miada (at miada), *lenze deglutire*, nedsvulge langsomt.

Miad-drecka, *f. obba vini v. hydromellis*, en stor Skaal eller Kar at drifke Njod af.

Miadurt, *f. ulmaria*, almindelig Njodurt. (*Spiraea ulmaria*).

Miaka (at miaka), *ægre parum loco movere*, med første Vanskelighed flytte noget af Stedet.

Miak, *n. motus lentus*, meget langsom Bevægelse.

Mialldr, *m. ceti genus, stationis tenacissimum*, et Slags Hval, som beholder længe sin Stils-

ling. Sialldan bregst mialldr of midr, *invertebrata ægre mutantur*, gammel Bane er ond at vende.

Miallhvitr, *nivei candoris*, snehvid.

Mialli, *m. candor, Hvidhed*; å miáll. 2) *integritas rei*, en Ting's Fuldkommenhed. Eeki er miallinn á, *non est res integra*, Tingen er ikke i ret god Stand. Hann er eeki med illum mialla, *pallet non est integer*, han har en Sfrue løs.

Mialta (at mialta), *mulctum ire*, malke.

Mialta-kióla, *f. mulcerale, mulcra*, Mallesbøtte, Mallespand.

Mialta-timi, *m. mulctus*, Malletid.

Mialtir, *f. pl. idem*.

Miáma (at miáma), *glaciare more felum*, mjave.

Miánla (at miánla), *ogganpire*, strige og buldre en steds Dreene fulde.

Miarla (at miarla), *destrabere parum*, tage noget lidet af.

Mialr, *n. parva iterata detractio*, liden gjentaget Stratagelse.

Mid, *n. locus collineatus*, afmaalt Sted. 2) *stabulum piscium, collinearum*, bestemt Sted paa Søen, hvor Fiske holde sig; sic flydrumid.

Stabulum passerum, det Sted, hvor Flyndre holde sig. 3) *medium*, Midte. 4) *midit, in medio*, i Midten.

Mida (at mida), *collineare, mede*, sigte paa.

2) *pedentium parum movere*, bevæge meget langsomt.

Midar (at mida), *movere*, bevæges langsomt.

Hönum midar hverki um strönd ne lönd, *nequam per aquora, nequam per terras novetur*, hvad enten han reiser til Lands eller Vandé, saa kommer han dog ingen Vej; han hevæges iffe det ringeste.

Midaldra, *in medio aetatis*, midalsbrende.

Midaa, *f. actus collimanai*, Sigten, Meden, den Handling at mede, sigte paa noget.

Midhýk, *n. medullium, umbilicus*, det Midterste af et Menneske eller en Ting; å búkr.

Mid-degi, *n. meridies*, Middag.

Mid-dags-verdr, *m. prandium*, Middagsmad.

Mid-dags-svefn, *m. meridianio*, Middagssovn.

At sofa middagsvefn, *meridianari*, sove Mid-dagssovn. At éta middagsmat, *prandere*, spise til Middag.

Midgirding, *f. paries intergerinus, medianus*, Mellemvæg.

Midvegr, *m. idem*.

Midi, *m. index, modus*, Maadefold. Hafdu midann hiá skálfum þér, *ipse modum tene, penes te esto*, bltv ved dig selv. 2) *chartula indicans locum libri*, en Papirlap, man lægger i en Bog, for igjen at finde Stedet.

Midia, *f. medium*, Midte. I' midiu, *per medium*, i Midten.

Midjardar-baf, *mare mediterraneum*, Middels hav.

Midill, *m. facultates*, Formue, Evne.

Midla (at midla), *parare, imperare*, meddele.

Midlan, *f. parsio*, Delen.

Midlanar-mál, *n. pl. conventio, ubi ambo ali-*

quid concedunt, en Sag, hvori begge Parter afstaa noget af deres Fordringer.

Midlángur, *m. mediocritas*, Middelsmaabigbed.

Það dögir midlángur v. midlángi, *mediocriter tantum valet*, det duer, sumner sig temmelig lidt. Midlángi réttorði, *mediocriter verax*, temmelig sandtru.

Midlángs-madr, *homo mediocris*, middelsmaabigt Menneske.

Midmiór, *gracilis*, smal i Midten.

Midmunda, *n. medium temporis*, Middag egentl. R. I. 3.

Midmæti, *n. intergeries*, Skifferum, det Sted hvor to Ting mødes.

Midmætinge, *n. quicquid in medio jungitur utraque extremitati*, det der sættes imellem to sammenslødende Ting.

Midnætti, *n. nox media, inmensura*, Midnat.

Midpúunktur, *m. centrum*, Middelpunkt.

Midseymi, *n. medium v. obturamentum sarrura, sive spissamentum*, de Skindlapper, som lægges langs efter Sømmene af Søfoks Skindflæder, for at Sømmene derved kan blive tykkere og tættre, Mellemværk.

Midstólpar, *m. pl. columna mediana*, Mellemstolper.

Midsumar, *n. media v. adulta aetas*, Midsommer.

Midvegr, *m. vid. midgirding*.

Midr, *medius*, som er i Midten, mellemste.

Midr, *minus*, mindre; *quasi minar*. Hönum

Pótti midr, *minus gratum ei erat*, det behagede ham ikke, han blev fortrydelig derover.

Mig (meig v. meig, at míga), *mejere*, lade sit Vand. 2) *scavire*, vælde ud.

Migandi, *m. torrent*, en rindende Bæk; *unde nomina propria, multorum torrentium*, hvoraf mange Bækkes Egennavne.

Mikilátr, *splendens, magnificus*, prægtig, stadselig, som fører sig højt op. 2) *arrogans, fastuosus*, ærgjerrig.

Mikileitr, *facie quadrata, heroica*, den som har et udtryksfuldt, mandigt Ansigt.

Mikilfenglega, *graviter, vehementer*, drabelig.

Mikilfenglegtr, *grandis, vehemens*, stor, vældig, stærk.

Mikilhæfr, *magnificus, prægtig, anseelig*. 2) *ad magna aptus*, bekvem til mange Ting.

Mikill, meiri, mestr, *magnus, major, maximus*, stor, større, størst. Þeir ridu mikinn, *concitata equitaverunt*, de rede stærk.

Mikilátr, *magnificus, fastuosus*, stolt, stormodig; *vid. mikilátr*.

Mikilmenni, *n. vir magnus, primas*, en fornem Mand. 2) *fortis, viribus, pollens*, stærk, tapper.

Mikilmenska, *f. magnificentia*, Højmodighed. 2) *virtus, fortitudo*, Styrke, Tapperhed.

Mikilmannlega, *magnifice, generose*, højmodigen, ædelmodigen.

Mikilhátar, *magni momenti*, vigtig.

Mikillæti, *n. magnificentia*, Pragt, Stormodige Hed. 2) *fastus*, Hovmod, Praleri.

Mikiládegr, *vultuosus, magnitudinem animi præ se ferens*, som har udtryksfulde Miner og Lader.

Mikilvirkr, *vid. stórvirkr*.

Mikligardr, *m. villa magna* 3: *Constantinopolis*, Konstantinopel. Kn.

Mikla (at mikla), *magnificare*, ophøjer, herligsgjør. At miklaz, *celebrescere, magnifieri*, at blive herliggjort, gjort navnkundig. Hönum mikladiz; a) *magnum in oculis ejus erat*, det var stort i hans Øjne. b) *obstupuit*, han stubse.

Miklan, *f. augmentum*, Forøgelse. Biskops handfél eru á þessum hátt, til þurðar og miklanar, *stipulata manu episcopo permissum est, has opes augere v. iis derivare*, Biskoppen er ved højtideligt Tilfagn tilladt saavel at forøge, som foruindse disse Midler 3: denne Formue.

Míla, *f. milliare, lapis*, en Mil.

Mildi (at milda), *pacare, mitigare*, formilde.

Mildi, *f. munificentia*, Gæmildhed. 2) *clementia*, Mildhed, Naade.

Mildilega, *largiter*, rundeligen. 2) *clementer*, naadigen.

Mildilegr, *facilis, clemens*, mild, naadig.

Mildáingr, *m. largitor*, som giver meget; *poer. rex, Konge. Sic etiam reges et magnates saepe vocabantur*, audmildingar, femildingar,

saalede kaldtes Konger og Høvdinger; ofte Rigdomsgivere, Pengegivere.

Mildr, *clemens*, naadig. 2) *olivus*, *largus*, gavsmild.

Milli, á millum, í millum, *inter*, imellem.

Á milli heims og heliu, *agonizans*, imellem Liv og Død, paa det yderste, i Dødskampen. Á milli heys og grafa, *tempore impotanto*, paa en ubelejligh Tid. Milli háls-ganga og biargalna, *citra funisnam egestatem*, hverken fattig eller rig. Millum frosts og suna, *medio intra duas extremitates*, midt imellem tvende Ekstremer α : Frost og Ild.

Millibil, *n. intersitium*, Mellemrum. Millibil akurreina, *fulcus*, Agerbæde. Millibil gardreita, *fori, trames*. Gange imellem Høstakke i en Høstomt α : hvor Høet staar om Vintetren.

Milligaungumadr, *m. mediator*, Mægler.

Milliganga, *f. vid. medalganga*.

Milliheimr, *m. intermundium*, Mellemverden.

Millirám, *n. vid. millibil*.

Millskra (at millskra), *commiscere*, blande, mænge.

Milti, *n. lien, splen*, Milten. 2) *massa ferri explanata*, et slagt, støbt eller hamret Jernstykke.

Miltis-siákr, *splenaricus*, miltsyg, hypochondriisk.

Miltis-sýki, *f. passio hypochondriaca*, Hypochondri, Miltssyge; *v. in feminis hysterica*, Modersyge hos Fruentimmer.

Mimir, *m. memor*, Huskommelse. (Digt.)

Mimis-brunnr, *m. poetis, fons, memoriam et*

sapientiam libenti afferens, hos Digterne: en Værd eller Kilde, som man sagde forskaffede de drikkende Huskommelse og Visdom.

Mingra (at mingra), *paulatim stillare v. fundere*, dryppe lidet.

Mínka (at mínka), *minuere, derogare*, formindse. 2) *decrescere v. deficere*, formindskes. Þad mínkar, *decrescit*, det mindskes, minsker.

Mínkun, *f. diminutio*, Formindskelse. 2) *dedecus, Vanære*. At göra einum mínkun, *detrahare honori*, at vanære, beskjæmme en.

Minn, mín, mitt, *meus, mea, meum*, min, mit.

Minni, mínstr, *minor, minus*, mindre, mindst; *vid. litill*.

Minni-madr, *inferior*, af lavere Stand. 2) *infamia notatus*, Mindremand. I' mínsta máta *v. lagi, quam minime*, i mindste Maade.

Minni, *n. scyphus memorialis*, Mindebæger, Skaal til øns Erindring. 2) *monumentum*, Mindebmærke. 3) *memoria*, Huskommelse. I' manna minni, *post hominum memoriam*, i Mand's Minde. Gætt eda laust minni, *memoria tenax v. fluxa*, god eller svag Huskommelse. Hafa í minni, *memoria tenere*, have i Erindring.

Minni (at minna á), *monere, suggerere*, paa minde, erindre en om noget. Mig minnir, *memoria teneo, recordor*, jeg erindrer.

Minnng, *f. commemoratio*, Erindring, Minde-

Minnilegr, *memorabilis*, mærkelig, værd at erindres.

Minnilega, *memorabiliter*, mærkeligen.

Minnis-blöd, *n. pl. phylacteria*, Bløde, hvorpaa man skriver noget til sin Erindring.

Minnis-bók, *f. libellus memorialis*, Tegnebog.

Minnisfle; si, *n. oblivio, lette*, Glemfømhed.

Minnis-teikn, *n. (á vegum, so sem kross &c.) cippus*, Mindesten eller Støtte (paa Veje).

Minniz (at minnaz), *recordari*, have i Erindring. 2) *commemorare*, tale om. Eg minnumz, *recordor*, jeg erindrer.

Minnugt, *memor*, som har god Hukommelse.

Minnr, *vid. midr.* Þad þótti minnr saka, *minus nocere videbatur*, det troede man mindre skadede.

Miðalif, *n. euphonia ergo, pro miðra lif, abdomen, hypochondria*, Midten, det tyndeste af et Menneskes Mave.

Miðdd, *f. tenuitas, gracilitas*, Tyndhed, Smalhed.

Miðhlíðadr, *sonorus, voce gracilis*, som har sin Stemme.

Miðhryggr, *m. dorsum inferius, e regioni abdominis*, den nedre Del af Ryggen.

Miðhundr, *m. canis venaticus*, Mynde, Jagthund.

Miðlk, *f. lac, Mell.* 2) *lactes piscium*, Fiske-ravn. Miðlkur-kýr, *f. pl. boves lactaria*, Mælkekyr.

Miðlka (at miðlka), *mulgere, malte*.

Miðlkvi, *m. vid. svil.*

Miðlkr-askr, *m. camella*, Driffekar til Mælk.

Miðlkr-rik kona (i brjóstum), *polygala*, en Kone, som har megen Mælk i Drykterne.

Miðlkr-kéialld, *n. labrum lacrarium*, Mælkekar.

Miðlkr-grantr, *m. puls tractogalata, tractogala*, Mælkegrød.

Miðlkr-hlaup (i brjóstum qvenna), *n. ibrombosis*, sammenløbet Mælk (i Fruentimmers Dryster).

Miðlkr-fata, *f. mulcra*, Mælkedatte.

Miðlkr-ílát, *n. capruculum*, Mælkekar, Kar til at helde Mælk i.

Miðlkr-kjár-madr, *galactopota*, en som holder meget af Mælk.

Miðlkr-matr, *lacticinia, esca galatica*, Mælkesmad.

Miðlkr-réttir, *m. pl. fercula tractogalata*, en Ret, lavet af Mælk.

Miðlkr-trog, *n. sinum*, Mælkesfad.

Miðlkr-velling, *f. jus lacteum, lac passum*, Mælkesvelling.

Miðna, *f. vid. miðdd.*

Miðni, *m. vir gracilis*, en smal, tynd Mand.

Miðr, *tener*, smal, smækker. 2) *angustus*, trang. Ymiðr, *subtenuis*, noget smal, tynd.

Miðrka (at miðrka, *ulgo miðrka*), *tenuare, extenuare*, gjør smal og tynd, fortynder. 2) *extenuari*, blive smal, tynd. Hann er farinn at miðrka, *gracilescit*, han begynder at blive smal, mager.

Miðleginn, *gracilis, attenuatus*, slaget tynd, smal; ogsaa: tynd.

Miðfyndi, *n. bosporus*, Stræde, smalt Sund.

Miðdm, *f. coxendix, os innominatum*, Hofteben. Framm miðdm, *os ilium*, den forreste Del af Hofsten. Miðdm in aptan, *ischion*, *os ischion*, den bagerste Del af Hofsten. Nidrmidm, *os pubis*, den nederste Del af Hofsten. Miadmar-höfud, *apex coxæ*, Toppen, den øverste Del af Hofsten. Miadmar verkr, *ischias, dolor ischiacus*, Smerte i Hofsten; Hofteve. Miadmarveikr, *ischiadicus*, en som er syg i Hofsten af Hofteve.

Miðdur, *m. mulsum, hydromel, melicratum*, Mjød. Miadarbland, *n. hydromel dilutum*, Mjødbleiing. Druckum mið hin mæra, *hydromel acorum bibimus*, vi drak den klare Mjød.

Miðg, *valde, admodum*, meget, overmaade.

Miðl, *n. farina*, Mel.

Miðldeig, *n. tracca, massa*, Dejg af Mel.

Miðlgrautr, *m. pulv. farinacea*, Melgred.

Miðlkauþ, *n. frumentario*, Kjøb af Kornvare.

Miðll, *f. nix varissima, levissima, candidissima*, den fineste, letteste, hvideste Sne. Miðlhvitr, *candidissimus*, snehvid.

Miðlmílk, *f. iractogala*, Mellevelling.

Miðlhuir, *m. malleus Thoris*, Tors Hammer (*ex effectu*) *comminutor*, (af Virkningen) Knusseren, Støberen.

Miðlrunna, *f. tonna faniaria*, Meltonde.

Miðlvagr-matr, *cibus, qui cum farina ejusdem*

est ponderis simul et pretii, Mad, af ligesaa stor Vægt og Verdi som Mel.

Míria, *f. pluvia tenuis*, fin Dug.

Mis, *de via, non recta via*, af Vejen, paa urigtig Vej. 1) *contra jus et æquum*, imod Ret og Billighed. Á mis, *per vices, alternatim*, vekselvis. Þeir fóru á mis, *alternatim deflexerunt a via*, de gik Fejl af hinanden. Fara á mis við; a) *præterire*, gaa forbi. b) *spe dejecti*, gaa Slip af.

Mísa, *f. serum lactis*, Mellevælle, Vælle.

Mísanna (at mísunna), *invidere*, misunde.

Misbodinn, *indigne applicatus*, upassende tilbudt.

Misbrestr, *m. defectus*, Mangelt; *item varietas*, Forforskjellighed.

Misbrigdi, *n. pl. mutatio*, Forandrang. 2) *delictum*, Forbrydelse.

Misbrúka (at misbrúka), *abusi*, misbruge.

Misbrýtt (at misbrúta), *delinquere*, forse sig, fejle.

Misbrýð (at misbrúða), *ægre facere alicui*, gjøre upassende Tilbud, gjøre Fortræd.

Misdaudi, *m. mors alter urrius*, een af tvendes Død. Ef misdaudi hióna verdr, *si mors alter urrius conjugum incidit*, dersom en af de tvende Ægtefæller dør før den anden.

Misfelldi, *n. dispar ætas v. proliçatio*, uligt Alder.

Misfelja, *f. obliquitas; item hiatus*, Skjævhed; Rabning.

Misferli, *n. error*, Wildfarelse. 2) *culpa*, Forseelse.

Misferst (at misferoz), *errare; item labi*, forse sig. 2) *perire*; gaa til Grunde, omkomme.

Misfor, *f. infortunium*, Ulykke. 2) *inertus*, Død.

Misgånigr, *m. error*, Forseelse, Wildfarelse.

Misgát, *n. incuria*, error, Uagtsomhed.

Misgái (at misgá), *errare*, forse sig, være uagtsom. Hann' misgair sin, *errat*, han forset sig.

Misgaungr, *f. pl. iter devium*, Afvej.

Misgörd, *f. delictum*, Forseelse, Forbrydelse.

Misgörningr, *m. idem*.

Misgöri (at misgöra), *peccare*, synde, forbryde.

Misgruna (at misgruna), *sulpectum habere*, have mistæukt, mistæufe.

Misgrunr, *m. suspicio*, Mistæufe.

Mis-hár, -diöpr, -breidr, *altrudine, profunditate, latitudine, dispar*, ulig i Højde, Dybde, Brebde.

Mishyndi, *n. canis hybrida*, en Hund, født af ulige Slægt, forskjellig Race; en Vastard.

Mishæfr, *sibi aliquando dissimilis*, ukonsekvent.

Misjafn, *dispar, dissimilis*, ulig, forskjellig.

Misjafna (at misjafna), *iniquum v. dispar redere*, gjøre ulig.

Misindi, *n. mediocritas*, Middelmaadighed. Misindismadr, *homo mediocris*, et middelmaadigt, ogsaa: ubestændigt Menneske.

Miskaup, *n. iniquum commercium*, ubillig Handdel.

Miskaupi (at miskaupa), *iniquo emere*, forkjæbe sig.

Miskéypt, *cum jactura emus*, kjøbt med Tab.

Miskéypt verdr þér það, *damnum te manet*, det gerander til din Skade.

Milki, *m. offendiculum*, Fortred. At göra til miska, *offendere*, gjøre Fortred.

Miskinn, *cautus et placidus*, varsom og sagtmødig.

Misklid, *f. simulas, dissidium*, Uenighed.

Miskra (at miskra), *sufurrare*, hviske.

Miskr, *n. sufurrus*, Hvisten.

Miskunn, *f. gratia, misericordia*, Naade, Barmhertighed, Miskundhed; á kann.

Miskunna (at miskunna), *miserere*, ynkes over, vise Barmhertighed imod.

Miskunnslmr, *misericos*, barmhertig.

Miskunnsemi, *f. misericordia*, Barmhertighed.

Mislagdr, *varius, inaequalis, ubeständig, ulig*. Hönur eru mislagdar hendár, *inconstans est et varie animo affectus*, han er ustadig, ubeständig (især med Hensyn til Gaver, snart gavmild, snart karrig).

Mislegg (at misleggja), *dispariliter construere*, at gjøre ulig, forskjellig. Þessi, *vetr misleggft, variat aer hoc hyeme*, Vejret i denne Vinter er ustadigt.

Mislíka (at mislíka), *displicere*, mislæge.

Mislíkr, *dissimilis*, ulig.

Mislíngar, *m. pl. morbilla*, Meslinger.

Mislitr, *discolor, polymitus*, af forskjellig Farve, spraglet, broget.

Mislyndi, *inconstans, varius*, af ubestændigt Gemt, ustadig, vægelsindet.

Misminni, *n. lapsus memoriae*, Hufommelfeds Fejl.

Misminnir (at misminna), *memoria labi*, erindre urigtigen, hulfe fejl.

Mismuna (at mismuna), *differre, discrepare*, være forskjellig.

Mismunr, *m. discrimen, differentia*, Forskjel, Uoverensstemmelse. Med mismun, *discriminatum*, forskjellig.

Mismæli, *n. lapsus lingvæ*, Fejl i Talem (naar man siger et Ord urigtigen; i sæden for et andet).

Misnesi, *n. intersinium, columna narium, imbrex*, Mellemnæse (Brusten imellem Næsesborene).

Misráðinn, *male consultus*, slet raadt, overlagt.

Misreitis, *extra orbem v. ordinem*, overordentligen (uden for Bejen).

Mismála-gétur, *f. pl. cupiditæ v. missus extra tempora cibationis*, Mellemmad, Vespertost.

Misræði, *n. error consilii*, ondt, slet overlagt Raad.

Mislagfir, *f. pl. figmenta*, Opdigtelser.

Misla, *f. amissio, damnum*, Tab, Skade.

Mislaet, *f. simulatæ*, Uenighed, ond Forligelse.

Misli (at misla), *amittere, tabe*, miste.

Misliþengr, *acquirendo infelix*, uheldig i at forhverve.

Misfir, *m. damnum, amissio*, Skade, Tab.

Misfiri, *n. tempus semestris*, et halvt Aar.

Misfiris-gamall, *semestralis*, et halvt Aar gammel.

Misfimiði, *n. nevus, vitium*, Pude. Misfimiði á ráði, *error moralis*, slet Opførsel.

Misfyrningar, *f. pl. praestigia*, Svogleri, Tassenpil.

Misfyrni, *n. error visus v. consilii*, utydeligt Syn; ogsaa: ubetænksomt Raad. Misfyrni gafst þér, at þú valdir þann veg, *male providisti, hanc viam eligendo*, du har ikke set dig rigtigen for, i at vælge den Vej.

Misfyrnis (at misfyrnas), *praestigii ludificari*, drillet ved Tassenpillerkunster.

Misfæll, *alternis vicibus felix*, af og til heldig, lykkelig.

Misfætti, *n. consensio, Trætte, Uenighed*. 2) *impar et iniqua pacificatio*, ubilligt Forlig.

Misfækt (at misfækaz), *non bene succedere*, lobe uheldigen af.

Misfiteinn, *m. acer, Balsbirke; aliis silia*, Lind. 2) *spina Baldero lebalis*, det Spyd, hvor med Balder blev dræbt.

Misftraut, *n. diffidentia*, Mistillid.

Misfreytli (at misfreytla), *diffidere, mistro*, sætte Mistillid til.

Misftrúi (at misftrúa), *dubitare*, tvivle om.

Misfyrngilegr, *sublestæ fidei*, som man ikke kan lide paa, mistænkelig.

Misfr, *n. caligo acris; pulverulenta*, taagagtigt Mørke i Luften. 2) *inopia consilii*, Mangel paa Raad, Raadvildhed.

Mistaki, *n. ignorantia faceri*, den Handling at tage en Ting, isteden for en anden.

Mistækr, *alternis tantum vicibus tractabilis*, som man kun af og til kan komme til rette med, ogsaa: ustadig.

Misvinst (at misvinnaz), *errare*, tage fejl. Sialdan misvinst hönum, *varo errat*, han tager sjelden fejl.

Misvitr, *alternis vicibus sapiens*, ikke altid lige flog.

Misvinnan, *f. invidia*, Misundelse.

Misverknadr, *m. culpa*, Forbrydelse, Misdgjerning. Misverki, *idem*. Kn.

Misþirmi (at misþirma), *vim afferre*, misshandle.

Misþockaz (at misþockaz), *offendere*, misshage.

Misþocki, *m. offensio, dissensus*, Misshag.

Misþyckia, *f. idem*.

Misþægi (at misþægia), *ægre facere*, ærgre en.

Miskæri, *n. caritas annona*, Dyrktid.

Mitti, *n. medium, umbilicus*, Midten af Kroppen.

Mittisdigr, *crassus, ventrosus*, tyk om Midten, før.

Mitr, *n. mitra episcopalis, bicornis*, et Hovedsmykke for Geistlige.

Miúkleikr, *m. comitas*, Blidhed, Høflighed. 2) *agilitas*, Smidighed.

Miúklyndi, *n. lenitas, humilitas*, Karakterblidhed.

Miúklæti, *n. comitas*, Blidhed, venlig Omgang.

Miúkmáll, *hlandilogvus*, som bruger søde, smigrende Ord.

Miúkmæltr, *idem*, sødtalsende.

Miúkvídr, *n. aer mollis, mitis*, mildt Vejr.

Miúkr, *mollis, lenis*, mild. 2) *agilis*, smidig. Miúkr á manni, *affabilis*, god at komme i Tale, nebladen, høflig.

Móala, *f. equa colore glaucino, cum alveo nigro in tergo et cauna*, en isengraa (isensfarvet) Hoppe, med en sort Stribe langs ud ad Ryggen, og en sort Hale; å áll.

Móalíng, *m. equus eodem colore*, Hest af samme Farve.

Móalótt, *glaucus, glaucinus, cum alveo*, som har en isengraa Stribe.

Móa (at móa), *luto illinere*, overstryge med Ler. Nú móar i hallit, *mons ægre oculis usurpatur (dicitur, quando ningor v. nebula caligant oculos, ita ut diffusa luteum colorem presentant)*, nu kan Hjeldet med Død og neppe sees (siges, naar Snefog eller Taage formærke Synet saaledes, at fjerne Gjenstande synes at antage en gul Farve). Hér móar á einhveriu, *aliquid aspectum v. colores mutat*, her kommer noget frem, viser sig.

Móberg, *n. sopus, argilla lapidea*, Sandsten.

Móbildótt (sandr), *palpebris laevis*, en Bede, som har gulagtige Hjenbryne.

Móbránn, *fuscus, subniger*, mørkebrun, sortladet.

Mod, *n. acus, quisquilia, pala*, Avne, Saacr, Affald af Hs.

Moda (at moda), *esitare*, æde med Appetit (om Kreature).

Móda, *f. fluvius*, en Elv. 2) *pulvis*, Støv.

Móda er i lopti, *aer pukere subnubilus est*, Luften er indhyllet i støvagtigt Mørke.

Modblandin-mykia, *aceratum*, Møg, blandet med Heavner.

Moddyngia, *f. palcarium*, Avnehob, Dyrge af Avner.

Móderni, *f. maternitas*, Moderstab, Modrenes Stagt.

Módga (at módga), *offendere, irritare*, ærgre, gjøre Fortred.

Módgan, *f. offensa, irritatio*, Fortredigelse, det at gjøre andre Fortred.

Módgudur, *f. non. virginis excubitoris in ponte stygio*; *omnium animos irrans*, Navnet paa den Mo, som Digterne sagde at holdt Vagt paa Broen over Underverdenens Flod, og som der ængster alle Sjæle

Módgunarfamr, *irritabilis, irritator*, en som opirrer, gjør Fortred.

Módgunar-yrdi, *n. irritatio verbalis*, fortværende, opirrende Ord.

Módir, *f. mater, genitrix*, -Moder.

Módir, konu-manns, *foerus*, Svigermoder.

Módur-bani, *m. matricida*, Modermorder.

Módur-brióst, *n. mamma*, Brystvoorte.

Módur-bródir, *m. avunculus*, Morbroeder.

Módur-fadir, *m. avus maternus*, Morfader.

Módur-bródur-son, *matruelis*, Morbrodersøn.

Módur-flecker, *m. macula matricalis navus*, Mo-

dermærke, medfødt Tegn paa Legemet (saar som Vort). Sá hann fleck hefr, *navius*, den som har et saadant Tegn.

Módur-frándr, *m. pl. cognati*, Modrenesfrændr.

Módur-kaka, *f. placenta*, Moderkage.

Módurleg, *n. hyflera*, Moderen (hvor Fosteret ligger).

Módurlegr, *maternus*, moderlig.

Módurliik, *n. uterus, matrix*, Modersliv, Moderen.

Módur-módir, *f. avia materna*, Mormoder.

Módur-lystir, *f. matertera*, Moster.

Módr, *defaigatus*, træt, mødig. 2) *anbelus, suspiriosus*, slaaandet, trangbrystet.

Módr; *m. animus; icem f. isus*, Mod; ogsaa: Hovmod. 2) *indignatio*, Forbrydelse, Forternelse. Módfullr, *animosus*, modig, raaf. At göra til móds, *irritare*, opirre, ærgre.

Mók, *n. somnus levissimus*, let Søvn.

Móki (mókti, at móka), *semisomnus hærere*, ligge halvsovende. *Eriam de piscibus dicitur, quando anam captanz, figes ogsaa om Fiske ne, naar de træffe Haande oven paa Vandet (især om Sælhunde).*

Moka (at moka), *asciare*, hugge med Sletter øye. 2) *movere*, bevæge. 3) *pala congerere*, flove sammen, muge.

Mocka, *f. mucor*, Skimmel.

Mocka (at mocka), *mucere*, blive skimmel. Láttu ecki mocka þig, *alacer esto*, hold dig tapperv, lad dig ikke fujonere.

Mockadr, *mucidos*, flimlet.

Mokstr, *m. labor ascianidi, usus liganis*, det Ar-
bejde man har saavel med at bruge en Slette-
sre, som en Spade, Skovl. 2) *summa abun-*
dantia alienjus rei, den største Overflodighed
af noget. Par var mokstr af fiski, *ibi abun-*
dantia eras piscium, der var stor Overflodig-
hed af Fisk.

Mola (at mola), *comminuere, contundere*, knuse,
støde i smaa Stykker.

Moladr, *comminutus*, stødt i smaa Stykker, knust.

Molbotinn, *idem*.

Mold, *f. pulvis, terra courita, subacta*, smaa
stødt, løs Jord, Muld. At avla lik mouldu,
inbumare, begrave et død Menneske.

Molda (at molda), *terram superspargere*, kaste
Jord over. 2) *mandare terræ*, begrave.

Moldadr, *terræ mandatus*, begravet.

Moldanauki, *m. augmentum terræ*, Jords For-
øgelse; *poet. in matrūnis, homo*, (hos Digt.)
et Menneske.

Moldae-brūga, *f. grumus*, en opkastet Dynge
Jord.

Mold-kafald, *n. ningor densissimus*, meget stærkt
Snefog.

Moldótrr, *cinereus, luteus*, askefarvet.

Moldvgrpa, *f. talpa*, en Muldvarp.

Moldángur, *m. vermis*, en Orm.

Mold-uxi, *m. pupa scarabai*, en ung Skarns
basse. 2) *homo rotundus*, en tyk, undersats
sig Mand.

Moli, *m. mica*, en Smule, et Gran. 2) *mi-*
nutius, et lidet Stykke.

Mólitr, *luteus*, gulagtig, askefarvet. Mólit
auga, *oculi murini*, graa Øine.

Molla, *f. mollities aeris*, Varme i Luften. 2)
repor, Lunkenhed.

Molli (molladi, at molla), *repere v. lente cogit*,
være lunken, eller faage langsomt. 2) *pigre*
operi adbarere, hænge ved Arbejdet; forrette
Arbejdet dorft.

Mollulegr, *sepīdus, mollis*, lunken. 2) *nau-*
ceofus, vammel, væmmelig.

Mollu-regn, *n. hyetos*, den Regn, som falder
i varmt Vejr.

Molna (at molna), *comminui*, smuldre, gaa i
Snul.

Molttinn, *vergens ad putrefactionem*, som er næv-
ved at raadne; å melti.

Mór, *m. animus, intentio*, Sind, Hensigt. Af
illum mói, *mala inentione*, i ond Hensigt.
Bågt er at taka góðann mó, hvar hann er
ecki, *malignus animus, non facile mutatur*,
et stet Geinnt kan ikke let forandres til det
bedre.

Mór, *m. argilla, terra pingvis*, fed Jord. 2)
caepes bituminosus, cremabilis, rursæ, brands-
bar Grønsvær, Torv. 3) *terra grumosa,*
fruticesum, ericetum, Krat, Buskeskov.

Mór, *m. vid. ndr.*

Mor, *n. pulvis miqutus, item fragmenta glaciei*,
smaat Støv; Isstumper. 2) *infeca minu-*
rissima, de mindste Insekter.

Mora, *f. res minutula*, en ganske liden Ting.

Hnismora, *caltellus*, en liden Kniv.

Moradr, *pulverulentus*, støvet, fuld af Støv.

Mórsudr, *badius, ferugineus*, rødbrun, kastaniebrun.

Mórber, *n. morum*, Mórber.

Mórberia-tré, *n. morus*, Mórbertra.

Mord, *n. caedes furtiva, murdum*, Mord, hemmeligt Drab. 2) *occultatio*, Skjulen, Dølggen. I' *mordi, clam*, hemmeligen.

Mord-járn, *n. fica*, Dølf.

Mordingi, *m. ficiarius, affasinus*, lumsk Morder.

Mordvargr, *m. idem; lupi instar avidus cadis*, blodgjerrig som en Ulf.

Móreendr, *terra pingvi siccus, et inde colore luteo*, overfmurt med fed Jord, og deraf rødbrun.

Morgnar (at morgna), *diefcere, lucefcere*, da ges, blive lyst.

Morgun, *m. mane, tempus matutinum*, Morgen, Morgenftund. Á morgun, *cras*, imorggen. I' morgun, *hodie mane*, idag tidliggen, imorges. At morgni, *mane*, tidliggen, om Morgenen. Fra morgni til qvælds, *a mane usque ad vesperam*, fra Morgen til Aften, den hele udflagne Dag; *olim* morgin et myrgin.

Morgun-dagr, *dies craftius*, den Dag i Morggen.

Morgun-gáfa, *f. donum nuptiale*, Morgengave.

Morgungjöf, *f. idem, sed antiquius*. R.

Morgun-mál, *n. tempus matutinum*, Morgenftund.

Morgun-rödi, *m. aurora matutina*, Morgenrøde.

Morguns-ár, *n. primum summum mane*, den første Morgenftund; *alias* myrgins-ár.

Morgunfkatr, *m. jencaculum*, Frost.

Morgun-ftiarna, *f. lucifer, phosphorus*, Morgenftjernen.

Morgun-ísvæfr, *somno matutino deditus*, som gjerne vil sove om Morgenen.

Morkinn, *marcidus, parvidus*, raaden.

Moikna (at morkna), *putrefcere*, raadue.

Mortel v. mortar, *n. mortarium, sagana*, Morter.

Morter-ftautr, *m. pistillus*, en Støder.

Mórylla, *f. ovis, lutei coloris*, et Faar, hvít Uld er af gulagtig Farve; á mór *es* ull.

Mofa (et mofa), *libene inficere, tingere*, farve med Mos.

Mofar, *m. pl. musci*, Mos. 2) *loca muscosa*, mosbegroet Sted.

Mofavaxinn, *muscosus, musco oblitus*, begroet med Mos.

Mofalitr, *m. color fuscus*, mørkebrun Farve.

Mofalitadr, *fuscus*, mørkebrun.

Mofalitan, *f. fuscio*, den Handling, at farve med Mos.

Mofi, *m. muscus*, Mos.

Mofk, *n. acus, quisquilia, pala; item pulvis*, Knoc, Støv.

Móskerri; *m. spaha turfaria*, Tørvespade.

Móskurdr, *m. fodina caspium v. turfa*, Stø

- det, hvor Brandetory opgraves, Torvemose.
- 2) *actus, eruendi sursum*, den Handling, at opgrave Brandetory, Torvestjær.
- Mót, *contra, adversus*, imod. Á móti, í móti, *idem*. Pvert á móti, *ex adverso, e regione*, tvertimod.
- Mót, *n. concursus, conventus*, Sammenkomst, inæ; mannamót, *idem*, Folks Sammenkomst. 2) *typus*, Model, Form. Ámóta, vidinóta, *similis*, paa lignende Maade. 3) *commissura*, Sammenfaldning, Indfaldning i hinanden; ogsaa: Nabning. Hvergi sé ég mót á hringnum, *commissuram annuli non video*, jeg ser ingensteds Nabning paa Ringen. 4) *modus*, Maade. Med því móti kémfst þú áfram, *hoc modo iser emesiere*, paa den Maade kommer du frem.
- Móta (at móta), *typicare, formare*, danne efter Model. Þar mótar fyrir, *se representat*, der er en Nabning.
- Mótyr, *m. venus contrarius*, Modvind. 2) *res adversa*, Modgang. 3) *infestatio*, Siendtslighed.
- Mótblástr, *m. idem*.
- Mórfall, *n. cursus maris contrarius*, Modstrom.
- Mórfallinn, *contrarius*, imod.
- Mórfelli v. mótfelli, *n. res adversa*, Modgang.
- Mórgánger, *m. arumna*, Modgang. 2) *infestatio hostilis*, Siendtsligheder.
- Mórgánger-menn, *arumnosi*, Ulykkelige. 2) *hostes*, Siender.
- Mórgærd, *f. offensa*, Fortred.
- Mórkast, *n. vid. mótfelli*.
- Mórtlika, *simili modo*, paa lige Maade.
- Mórtlikr, *similis*, lignende.
- Mórtleti, *n. vid. mórkast*.
- Mótuali, *n. contradictio*, Modsigelse.
- Mótuali (at mótmæla), *contradicere*, modsig.
- Mótualiþamr, *oblucior*, en Modsig.
- Mótualisláus, *certissimus, sine contradictione*, uimodsigelig. R.
- Mótork, *n. cespes cremalis bituminosus*, Brandetory.
- Mótorka, *f. cespes nuns v. turfa*, en Torv.
- Mótorksjörd, *f. terra nigriosa, grœna*, Torvvejord.
- Mótris, *n. resistentia*, Modstand.
- Mótlegi (at mótlegia), *contradicere*, modsig.
- Mótsnáinn, *contrarius*, vendt imod, modstridig.
- Mótsþirna, *f. objectum calcis*, den Ting, man stæder imod med Hælen.
- Mótsþirni (at mótsþirna), *recalcitrare*, sparke imod; ogsaa: være gjenstridig.
- Móttáda, *f. resistentia*, Modstand. Móttádamadr, *m. adversarius, hostis*, Modstander; Siende. Móttádukona, *f. adversaria, hostis*, Modstanderinde. R.
- Móttáramr, *m. cursus contrarius aquæ*, Modstrom.
- Móttáðilegr, *adversarius, contrarius*, modstridende, som er imod.
- Móttáðr, *idem*.
- Móttak, *n. difficultas*, Vanskelighed. 2) *idem*

- ac gagntek. 3) *venus vemigibus adversarius*,
 Modvind.
- Mótaka, *f. acceptio*, Modtagelse. R.
- Mótvidri, *n. venus adversus*, Modvær.
- Mótvindr, *m. idem*.
- Motr, *m. peplum muliebre*, en kostbar Kappe
 for Fruentimmer.
- Mótþróanlegr, *conunax*, stiv, trodsig, håls-
 starrig; Þrá.
- Mótþróunarlamr, *idem*.
- Mótþrói, *m. repugnancia, contumacia*, Mod-
 stand, Trodsighed, Stivhed.
- Mótþróun, *f. idem*.
- Móipægi (at móipægia), *adversari*, være et
 imod, fortørne en.
- Mögl, *n. murmur*, Knurr.
- Mögla, *f. idem*.
- Mögla (at mögla), *murmurare*, knurre.
- Möglamr, *murmurabundus*, som gjerne knurrer.
- Mögótt, *vid. gólfótt*.
- Mögr, *m. pater filius*, Søn. (Digt.)
- Möguligr, *possibilis*, muelig. R.
- Mök, *n. pl. commercium, familiaritas*, Omgang,
 Kammeratskab.
- Möckvi, *m. umbra, caligo, tenebræ*, Taage,
 Mørke, Skygge.
- Möckr, *m. nubes ad horizontem condensata*, tykke
 og mørke Skyer, som sætte sig omkring Hori-
 zonten.
- Möl, *f. saburra, glareæ*, grovt Sand. 2) *gla-
 brenum*, en sandig eller stenet Plads. Maler-

- kampr, *m. crepido, clivus litoralis*, en høj
 stenig Strandbred.
- Möljetinn, *tinea corrosas*, mølædt; mölr.
- Mölva (at mölva), *comminuere*, brække, bryde
 i Stykker.
- Mölr, *m. tinea*, Møl.
- Mön, *f. juba equina*, Hesteman. 2) *limbus*,
angustus oblongus, striatæ, en smal, aflang
 Bræmme eller Stribe.
- Möndull, *m. (vid. as) axis rotarum, cotis rota
 silis et similia instrumentorum*, Akfel i Hjul,
 Svøb til en Stibesten, Kvern o. dæsl.
- Mör, *m. arvina, sebum, sebum*, Fedt, Talg.
- Mörbiuga, *f. vid. ispen*.
- Mördr, *m. martes*, en Maar. 2) *aries*, Væd-
 der. Mardarfelldr, *pellis mustelina*, Maar-
 skind.
- Mörk, *f. salus, sylva, loca saluosa*, Skov,
 Skovøgne. Jarl lét fella mörkina og bera
 saman, siden lær hann hlada bál, *comes
 sylvam cadí fecit atque colligi ligna, deinde
 rogam construi curat*, Jarlen lod sælde Træ-
 erne og bære dem sammen, siden lod han
 opstabe et Brændebeal.
- Mörk, *f. bes, semilibra*, 8 uncæ, et halvt
 Pund, en Mark. Mörk silfurs, *bes argenti*,
libra unnerata, en Mark Sølv. Mörk-talin,
libra promercalis, ulna 48, 48 Alen (etflags
 Mjæt, man bruger i Kjøb og Salg). Mörk
 lögaura, *idem*. Mörk (at mællir), *hemina*,
cosula, en halv Potte.

Mörklyli, *n. stenoma*, etlags Byld, som indeholder noget taagagtigt.

Mörlandi, *m. e pingvissimis páscuis (terra sebacea) oriundus*, kommen fra de fedeste Græs-gange.

Möskvi, *m. (i neti)*, macula, Mæsse (i Garu).

Mösr, *m. acer*, Valbirk; *Geru.* malzholderbaum.

Mösful. *v. möst-beinn*, tener (*quasi aceruus*), tynd, smal (ligesom af Valbirk). Hann er ecki mösturbeinn, *genua illi virens*, hann er ved godt Huld, ingen Kæstefjep.

Möstrull, *m. pallium, manile; anabola*, en Overkjortel, Ræppe; *Geru.* mantel; *Angl.* mantle. *Vestis interior adstricta, curta, alias skickia, nam möstrull et skickia sunt synonymia; vid. Sæd. S.*, et ført tilføret Klædebon til at bruge indenfor andre Klæder, ellers kaldtes det skickia, thi möstrull og skickia ere synonyme; see Svarfdals Saga.

Mötrunaur, *m. commensalis, convivator*, en som spiser med en anden, Bordselskaber, Episerkamerat.

Mötnneyti, *n. convicius*, Bordselskab.

Mudla (at mudla), *quasi munnla, per os volutare*, vakte omkring i Munden, tygge paa.

Mudlingar, *m. bacca arbuti, uva ursi, pr. affella a sequenti*, egentl. smaa umodne Bær.

Mudr, *m. pro munnr, os oris*, Mund.

Mússa, *f. fibrosus pellita, hyberna*, en Muffe.

Mugga, *f. caligo pluvii v. nivialis*, Snefog.

Múgi, *m. multitudo*, Mængde.

Múgr, *m. friga fœni refecti*, en lang Stab af afbugget Græs. 2) *idem ac múgi*. Par var múgr og margmenni, *ibi erant multitudo atque frequentia hominum*, der var en Mængde Folk.

Múlasni, *m. mulus*, et Mulasæl.

Múlasno, *f. mula*, en Mulasæluude.

Múlbind (at múlbinda), *capistrare*, lægge Grimme paa.

Máli, *m. os, rostrum*, Mund, Snabel; *alias manli*. 2) *frons montis, promontorium*, Fjorbjerg. 3) *gigas, a pagulo ore*, en Jette (saa kaldet af den aabne Mund).

Máll, *m. mulus, Mulasæl*. 2) *capistrum, lupatum*, Grimme.

Mumla (at mumla), *murmurare*, knurre, mumle.

Mumpr, *m. barba crispata*, krølhaaret Stjog.

Mumpaskætur, *f. pl. valgum, gelasinus*, Brængegen med Munden.

Mumpa (at mumpa), *intra buccas recipere*, tage i Munden; *de voraci esu dicitur*, siges om graadig Spisen.

Mun (muni, mundi), *verbum auxiliare futurum*, Hjelpeordet for den tilkommende Tid: vilse, skulle. Paa mun ég skrifa, *id scribam*, det vil jeg skrive.

Muna (munadi, at muna), *dimovere, parum proferre v. retrahere*, gjøre Førdel eller Skade. Munar um það, *non nihil interest*, det er ikke uvigtigt. Ecki munar mig um það, *nec damni, nec evolumenti aliquid mihi affert*, det gjør mig hverken til eller fra (Førdel

- eller Skade). Hann munar í þad, *appetit*, han har lyst bertil.
- Munadr, *m. voluptas*, Vellyst.
- Munud, *f. idem*.
- Munsdar-leyfi, *n. molesta conditio vite*, kummerfuldt Liv.
- Munadar-leyfingi, *m. vita arumosa affvetis*, som lever et kummerfuldt Liv.
- Munardarlaus, *pauper*, orbis amicis, fattig, uden Venner.
- Munadarlif, *n. vita voluptuosa*, vellystigt Liv.
- Munatlifi, *n. idem*.
- Mund, *f. manus*, Haand.
- Mund, *n. tempus indefinirum*, ubestemt Tid. I' þad mund, *eo tempore*, paa den Tid. Um þar mundir, *circa ea tempora*, ved de Tider. Hönum brá mundi vid, *inopinatum illi tempus obvenit*, det kom ham uventet.
- Mundágr, *m. examen*, *lingula trusina*, Tun: gen i Vægtstaalen. 2) *medium*; *item modestia*, Midte, Middelvej. Miótt er mundágs höfid, *in medio consistit virtus*, Middelvejen er vanskelig at finde.
- Mundágs-madr, *homo modestus*, *semperaus*, en afshoden, ærbar Mand, som holder Maade i alting.
- Mundarmál, *n. pl. contractus matrimonialis de dote*, Forening om Medgift.
- Mundihsari, *m. calum*, á mund, il er far, Himmelen (ligesom den, der i et Dieblík trader áking under Fodsaalet); *quasi omnia, uno momento sub planta pedis rotans v. pede con-*
- culcans*, *poetis pater solis*, *juxta Eddam*, hos Digterne i Edda: Solens Fader.
- Mundlaug, *f. mulluvinum*, *pelvis*, et Vassen, Vassekar til Hænderne, ogsaa: Natpotte.
- Mundridi, *m. ansa clipei*, Haandfang paa et Skjold.
- Mundur, *m. dos*, Medgift. 2) *manipulus*, en Haandfuld. Þar man hángir hitta grundar, *licinn stein og landhæfa*, Gr. S.; *ibi salmo campi (coluber 3: Grettir) convenit lapillum (hall)* et *manipulum terræ (mund)*, der vil Þorbermen (Grettir) træffe en liden Sten (hall) og en Haandfuld Jord (mund). *Ibi Grettir convenit Hallmundum*, der vil Grettir træffe Hallmund.
- Mungát, *n. cerevisia secundaria*, Øl.
- Mungáts-kér, *n. cupa*, Ølkrulle eller Øltonde.
- Muni, *m. animus*, Sind, Gemst.
- Munir, *m. pl. facultates*, Midler, Formue. Hana tekr þad eeki af sinum munum, *ex suis facultatibus non solvit*, han betaler det ikke af sine egne Midler.
- Múnkakápa, *f. cucullus*, Munketappe.
- Múnklifi, *n. vita monastica*, *religiosa*, Munkes levnet. 2) *canobium*, Kloster.
- Múnkr, *m. monachus*, *canobita*, *alias múkr*; en Munk.
- Múnkr, *m. cucullus*, Munketappe eller Hætte. 2) *toga pastoralis*, Præstekjøl.
- Munna-magi, *m. orificium ventriculi in asellis*, Marens Runding i Torsten.

Munnferdi, *n. usus oris v. lingua*, Mundens eller Tungen's Brug.

Munnflapr, *n. vana verba, strepitus oris*, Sladder.

Munnfríals, *ore liber*, fritalende.

Munnfýla, *f. stomachace, faecor oris*, slem Lugt udaf Munden.

Munnbiti, *m. buccella, ossa, mandalia*, Mundfuld.

Munngrálftr, *n. vid. munnflapr*.

Mungr, *mungari, mungastr*, in ore frequens, ofte i Munden; *de verbis et cibis dicitur*, siges om Ord og Spise.

Munnhöggr (at munnhöggraz), *conviciis certare, mundhugges*, Skændes.

Munnharpa, *f. rigor oris ex gelu, quod blafum facit*, Mundens Sammensnerpen af Kulde, hvis Vækning er at man læpper; *vid. harpa at*.

Munnherkiur, *f. pl. idem*.

Munni, *m. osium, orificium*, Munding, Aabning.

Munnlaus, *inorus*, uden Mund.

Munnlega, *coram, ore senus*, mundtligen.

Munnliótr, *labiis deformibus*, som har stygge Læber og Mund.

Munnmet, *n. præjudicium alterius consilii*, For-dom, ensidigt Omdømme; *vid. met*.

Munnmæli, *n. adagium vulgare, vanum*, Ordsprog, Mundheld.

Munnriápa, *f. vid. munnbiti*.

Munnræda, *f. oratio prolata, non scripta*, en uskreven Tale.

Munnshöfna, *f. usus lingua*, Tungen's Brug.

Munnshöfnadr, *m. idem*.

Munnstór, *bucco*, som har stor Mund, plusfjævet.

Munstr, *n. forma, typus, item mustricula*, Mønster, Model.

Munntak, *n. vid. ord-tak*.

Munntamr, *vid. mungr*.

Munnvarp, *n. dictum inconsideratum, uoverlagt*

Ord, det man siger ubetænkfomt.

Munnvaen, *n. saliva*, Spyt. Munnvatn of-mikid, *pyalismus*, formeget Spyt.

Munnvidr, *bucco*, plusfjævet, bredmundet.

Munnvik, *n. canibus oris*, Mundvig.

Munnr, *m. os, Mund*. 2) *loquela, verba*, Ord, Tale. Liótólfur varð þad at munni, *Liorulfus in hæc verba prorupit*, Pjotolf udbrød i disse Ord. Þeim varð ecki at munni, *defecit illis vox*, de forstummede. Haltu á þér munninum, *digito compeste labellum*, hold Kjæften. Fer ord ef um munn lidr, *verba semel prolata, cito emanant*, et sagt Ord kan ej siges om igjen.

Munr, *m. discrimen*, Forfjætel. Hann lá ej fyri mun um þad, *prævidere non potuit, utrum*, han kunde ikke forudse, om.

Munr, *m. voluptas, item beneplacitum*, Vellyst, Behag. Þad var hönum meir i mun, *melius illi placee*, det behagede ham mere eller dertil havde han større Lyst.

Múr, *m. murus, isem mania*, Mur, Fæstningsværker, Vold.

Múra (at múia), *murum extruere*, opbygge en Mur, mure.

Múra, *f. radix argentina*, Gaasepotentil.

Múradr, *muris cinctus, munitus*, omgivet med Mur. 2) *zutus, confidens*, trygg, sikker.

Múrbriotr, *m. aries, balista*, Murbrætter.

Múrmeistar, *m. caementarius*, Murmester.

Murr, *n. vid. mögl.*

Murra (at murra), *vid. mögla.*

Múrsteinn, *m. laser, cocius lapis*, Mursten.

Múrskleid, *f. vulla*, Murstje.

Murta, *f. truta minor*, Murt (en Fisk).

Murti v. murtr, *curtus*, kort, stumpet.

Múrvegg, *m. paries lateritius, cementitius*, Væg, opført af Mursten.

Mús, *f. mus*, en Mus. 2) *musculus brachiacus*, Muskel i Armen. 3) *musculus corporis animalis, cujuscumque membri*, Muskel i et hvert Lem af Legemet; *vid. vöðvi*. At vatna máttum, *aquam extorquere oculis*, blive vaad om Hjæne, vande Mus.

Músafella, *f. muscipula*, Musfælde. (N. O.)

Músarindill, *m. moracilla minima, passer troglodytes, paxus*, en Musfvit.

Músatpá, *n. muscerda*, Museskarn.

Músgrár-lic, *color murinus*, musegraa Farve.

Muskat, *nux, myristica*, Muskatnødde.

M. skat-blóm, *flores muscata*, Muskatblommer.

Muskra (at máskra), *mussiare, mumber, brumber*.

Muskr, *n. mussisatio*, Mumlen.

Muss, *n. minusal, Muffemad, Haffemad. 2) pulmentum*, Sul.

Mussa (at mussa pro munsla), *ore percipere*, tage i Munden. Mussa úr einhveriu, *ore feligere*, udsøge noget til Spioning, imellem en Del slet Mad.

Mussa, *f. cucullus, cucullio*, Germ. mütze; *hodie vulgo thorax virilis exterior*, en sort Overkjortel til Søndagsklæder for Mandfolk.

Must, *f. mustum*, Most.

Mustard, *m. sinapi*, Sennep.

Mustardskorn, *n. granum v. semen sinapi*, Sennepskorn, Sennepfrø.

Musteri, *n. templum, ades sacra*, Kirke, Tempel; *quasi munsteri, a monasterium*, Kloster.

Múta, *f. munus, largitio, muta dea, quod musescere faciat, bos in lingua, utillabelig Skjank eller Gave, Bestikkelse*. At mala á mútur, *pro pretio verba facere*, at tale, for derved at tilvende sig utilladelige Forretninger.

Mútugjarn v. mútugjarnligr, *largitionum cupidus*, bestikkelig, let at bestikke. R.

Mútugjarni, *f. cupiditas largitionum*, Bestikkelseghed. R.

Mújur, *f. pl. raucedo puberum gallulascensium*, Hæshed hos Ungtinger, der faa en mandigere Stemme.

Múta (at múia), *largitionibus corrumpere*, bestikke.

Mý, *n. sabanus, astrum*, Bramse, Myg.

Mÿbit, *n. morsus v. atrofo tabani*, Dræmses Stif.

Mydlingar, *m. pl. vid. madlingar*.

Mÿfluga, *f. vid. my*.

Mygla, *f. mucor*, Skimmel.

Myglá (at mygla), *mucere, mucescere*, blive skimlet, mugue.

Mygladr, *mucidus*, skimlet, mulden, muggen.

Myglingr, *m. caligo, cum tenuissimo nigore*, Taage, hvori falder meget fin Sne.

Mÿi (mÿadi, at mÿa); *molestare*, gjøre Foræd. 2) *caeruarum destruere*, tage fra i hobevis; à *my v. mugr*. Her skulu vér mÿa nockru frá, *caeruarum multitudini destrabamus*, her skal vi faa en Del af Mængden bort.

Myki, *f. fimus, latamen terræ*, Møg.

Mykia, *f. idem, pr. lenimentum*, det samme; egentlig Formildelse.

Mÿki (at mÿkia), *mollire, lenire*, formilder, lindrer, blodgjer. 2) *stercorare*, gjøder, overskrør med Møg.

Mykiadr, *stercorarius*, gjødet.

Mykindi, *n. pl. vid. mykia*.

Mÿking, *f. idem*.

Mykinhaugr, *m. finetum, stercorilinum*, Mødsding, Møgdugge.

Mykinafluga, *f. scarabæus stercorarius*, Starnsbasse.

Mykiu-qríl, *f. crates stercoraria*, Møgsurv 3: til at bære Møg i.

Mÿkiz (at mÿkiaz), *miscere, molescere*, blive mildere, blødere.

Mÿkr, *lenimentum*, Formildelse; *item facilitas (accusativus tantum in usu est)*, Delevenhed, (bruges kun i Akkus.) At koma sér i mÿkinn, *facilitatem sibi querere*, forhverve sig Gndeft.

Myl (at mylia), *contundere, conterere*, knuse, støde.

Myldr pro moldadr, *humatus*, jødet, begravet.

Mylði (at mylda), *humare*, begrave. 2) *subigere, conterere*, træde ned, knuse.

Myldinn, *conritus, subactus*, nedtraadt. Myldin jørd, *terra subacta*, nedtraadt Jørd eller Muld, som derved er bleven smaaaknuset.

Mylgra (at mylgra), *pulvere aspergere*, overskrø med Muld eller Støv.

Mylgran, *f. aspersio pulveris*, Overstrøvelse med Støv.

Mÿli (at mÿla), *capistrare*, lagge Grime paa; à máll.

Mylki (at mylkia), *mulgere v. lactescere facere*, malke.

Mylkia, *f. lactans*, som giver Melk af sig; *vid. geld-mykia*.

Mylki, *m. rusticus, mulctor, lactarius*, en Bønde, som malke selv. 2) *subrumus, pecus subrumum*, unge Creature som patte.

Mylkr, *lactans*, som giver Melk.

Mylna, *f. mola*, Mølle.

Mylnari, *m. molitor, polixtor*, en Møller.

Mylnumadr, *m. idem*. R,

Mylnuusteinn, *m. lapis molaris*, Møllesten. Mylnu undirsteinn, *caillus*, den underste Møllesten. Mylnu yfsteinn, *meta*, den øverste Møllesten.

Mylsna, *f. palea, acus*, Høner.

Mýsmargr, *quam plurimus*, meget, mange.

Mynd, *f. effigies, imago, icon*, Billede, Skildelse, Figur.

Mynda (at mynda), *formare, fingere*, danne, forme.

Myndan, *f. formatio*, Dannelse.

Myndarlaus, *informis, vulgo: sordidus*, styg, hæslig.

Myndarleggr, *decori vultus*, smuk, velddannet.

Myndaz (at myndaz), *formari*, dannes. At myndaz til, *præ se ferre*, at lade som man vil foretage noget.

Myndugleiki, *m. auctoritas*, Myndighed.

Myndugr, *majorennis*, myndig, kommen til Lavald. 2) *auctoritate pollens*, myndig, ansælsig.

Mynni, *n. ostium*, Munding; *vid. muani; sic* Fiardar-, dals-mynni, *ostium sinus, vallis*, en Fjords-, Dals Munding.

Mynniz (at mynnaz vid einn), *osculari, labra labellis ferruminare*, at kysse en; å munnr.

Mynt, *f. moneta*, Mynt; *vid. mynd*. Góð mynt, *moneta proba*, god Mynt. Slæm mynt, *moneta improba, adulterina*, slet Mynt. Gyld mynt, *moneta fortis*, gjældende, gangbar Mynt, eller en Mynt, som vejer meget.

Mynta (at mynta), *monetam cudere*, mynte, slaa Mynt.

Myntameistari, *m. monetarius*, Myntmester.

Myr (mardi, at myria), *consundere*, knuse; *vid. mer*.

Mýr, *n. myrias, multitudo innumerabilis*, utalslig Mængde.

Mýri, *f. palus, solum uliginosum*, Morads, sidsiggende Mark, Mose.

Mýra-lef, *n. juncus palustris*, Siv, som vokser i Moser.

Mýrar-vatu, *n. aqua palustris, stiprica*, Sumpvand.

Myrði (at myrða), *occulte occidere*, myrde. 2) *occultare*, skjule. Þorgrímur fann Þórir rekinn, og myrði þá Sigmund báða, *Thorgrimus Thorverem in litus egestum invenit et eum atque Sigmundum ambos occultaterat*, Þorgrímur fandt Þoreren drevne i Land, og skjulte baade ham og Sigmund.

Myrgin, *vid. morgun*.

Myrk-fælinn, *teuebras metuens*, frygtsom i Mørke.

Myrkfælni, *f. metus tenebrarum*, Frygt i Mørke.

Mýriðk-ýtr, *m. gallinago minor*, Snekpe.

Myrkhræddr, *vid. myrkfælinn*.

Myrka (at myrka), *obscurare*, fordunkle, formørke. 2) *tenebrescere*, blive mørkt, mørkne.

Myrkva-kofi, *m. domus caeca*, en mørk Hytte.

Myrkva-stofa, *f. carcer tenebrosus, lasomia*, mørkt Fængsel.

Myrkvi, *m. caligo, tenebra*, Mørke.

Myrkvidri, *n. aer tenebrosus*, mørkt Vejr.

Myrkvidris-håuk, *n. ningor densissimus*, meget tykt Snefog.

Myrkr, *n. tenebra*, Mørke. 2) *error*, Bildsfarelse. Hann taladi hönom hverki myrkr né mein, *nec erroris, nec culpæ illum insimulavit*, han beskyldte ham hverken for Bildsfarelse eller Forsælse. Myrkva-flug, *ignis fatuus*, en Pøgetmand.

Myrkr, *tenebrosus*, mørk.

Mýslendr, *adj. palustris, uliginosus*, noget sidsiggende. R.

Myrra, *f. myrrha*, Myrre, Kolofonium.

Mýsla, *f. mus foemina*, en Hummus.

Mýslinge, *n. musculus*, Museunge.

Mæda, *f. angor animi, sollicitudo, arumna*, Rummer, Bekymring.

Mædgin, *n. pl. mater et filius*, Moder og Søn.

Mædgar, *f. pl. mater et filia*, Moder og Datter.

Mædi (mæddi, at mæda), *sollicitare*, bekymre.

2) *fatigare*, trætte. Mæddr, *sessus*, trætt, mødig. 2) *anbelus*, stakaandet. Hér mædic á, *hic impetit*, her stjer det heftigste Ufsald (bruges især om de Stæder, hvor Vinden staar paa; ogsaa om andre Ting, som maa taale megen Guidning).

Mædi, *f. molestia, labor*, Besværlighed, Møje.

2) *anbelatio*, Trangbrylighed.

Mædlegr, *laboriosus, molestus*, kummerfuld, møjsommelig.

Mædinn, *suspiriosus, anbelus*, stakaandet.

Mædiz (at mædaz), *desertescere*, blive trætt, mødig. Þeim mædduz málögögnin, *defessa fuerunt illis organa vocis*, de bleve trætte af at tale.

Mædusamr, *molestus, gravis*, møjsommelig.

Mædusamlega, *molestæ, acerbe*, møjsommeligen.

Mædulega, *mædilega, idem*.

Mægdir, *f. pl. affinitas*, Svogerfæb.

Mægdr, *affinitate junctus*, besvogret.

Mægiz (at mægiaz vid), *affinitate jungi*, besvogres med.

Mækir, *n. machera*, Kaarde, Sværd. (Digt.)

Mælgi, *f. loquacitas*, Snakksomhed.

Mæli, *n. loquela, sonus, Stemme, Røst, Mæle*.

2) *tempus, Tid*. Heyriz á mæli hanns, *sonus vocis ejus indicat aliquid*, man kan høre paa hans Røst. Á því mæli, *eo tempore*, paa den Tid.

Mæli (mælti, hafi mælt, at mæla), *loqui, dicere, tale, sige*. 2) *mesiri*, maale (har i Imperf. mældi). Hann mæltiz einn við, *omnes habuit assentientes*, alle istemmede med ham. Þeim mæltiz vel, *eleganter verba fecerunt*, de talede sfsjunt. At mæla eftir einn, *eadem alicujus jure persequi*, forfølge ens Drab for Retten. Mæla eftir einum, *excusare, adulari*, forsvare; smigre. Mæla til, *ambire, expetere*, have lyst til noget, søge om noget, forlange, anmode om. Þ d er mælt, *dicitur ferri*, man siger. Einginn gat mælt hann mæli, *omnium discretissimus erat*, han var den mest veltalende af dem alle; ogsaa:

han overdøvede dem alle. Midg lætr þú þér mælaz, *plurima coucedis, inconsiderate agis*, du giver alt for meget efter. At mælaz undan, mæla sig undan, *detrectare*, undskyldte sig for noget.

Mæli-askr, *m. mensura, modius*, et Maal.

Mælifrædi, *vid. mælingarfrædi*. R.

Mælikér, *n. idem*.

Mæli-gr, *enarrabilis v. quem loqui fas est*, udsigelig, om hvem man maa tale.

Mælindi, *n. loquela v. eloquentia*, Beltaleshed.

Mælindismadr, *orator*, en Taler.

Mælindiskunst, *f. ars oratoria, Talekonst*. (N.O.)

Mæling, *f. mensio, mensura*, Maalen, Udmaal sen.

Mælingarfrædi, *mathefis*, Matematik. R.

Mælingar-kunst, *f. mathefis*, Matematik. (N.O.)

Mælingar-madr, *mathematicus*, en Matematiker. (N.O.); *pr. mensur*, *ménsurator*, egentlig en som maafer.

Mælingr, *m. vir in rem familiarem intentus*, en god Husholder.

Mæli, *m. modius, mensura*, et Maal. 2) *nobis in specie olim et adhuc 40 sextarii, unde quadrans fluidorum fiórdungr, 10 sextarii*, især forþen og endnu et Maal paa 40 Potter, hvoraf $\frac{1}{4}$ Del, 10 Potter, kaldes en Fjerding.

Mælis-land, *n. vid. mælis-völlr*. Hann er ecki lengi á mælislandi, *pevsun diurnum v. iugerum facile absolvit*, han afhøster let det ham for en Dag tilmaalte Stykke Jord.

Mælisnúra, *f. amussis, canon, perpendicularis*, Dettesnor.

Mælis-öl, *n. vas cerevisia plenum triens tonna, et Kar*, fuldt med Öl, $\frac{3}{4}$ af en Tonde Öl.

Mælistockr, *m. amussis, molochus*, Maalestof.

Mælistaug, *f. decempeda, bostorium*, Maalestang.

Mælistig, *n. gradus*, en Grad. R.

Mælisvöllr, *m. iugerum, area prati, in circumferentia 120 orgya*, et afmaalt Stykke Jord, i Omkreds 120 Favne; *vid. eyrisvöllr*.

Mæliþrádr, *m. vid. mælisnúra*. 2) *forago*, en Traad til Skjænde, et Fjildebaand.

Mælska, *f. eloquentia, facundia*, Beltaleshed.

Mælskumadr, *m. orator, Taler*, veltalende.

Mælskr, *fecundus*, veltalende.

Mæltr, *mensuratus*, maalt. 2) *dictus*, talt.

Mælt mál, *trivus sermo*, almindeligt Sagn.

2) *determinata mensura*, bestemt Maal.

Mæna, *f. medulla spinalis*, Rygmarv.

Mæni (mændi, hefi mænt, at mæna), *concomerare, cacuminare*, sætte Mønningen, Toppen paa. At mæna yfir v. fram, *promiuere*, rage ud over. Mæna eftir, *desiderare*, have lyst til, se længselfuld efter. Mæna augum, *sublime spectare, oculos levare*, se højt, løfte Sjænen op.

Mæni-ás, *m. columen, culmen, discrimen*, den Djælle, der ligger langs med Mønningen paa et Hus, Rygnaab.

Mænir, *m. fastigium domus*, Mønningen paa et Hus, Rygning.

Mænitröda, *f. tignum cacuminis*, det Brædt, man lægger laugs med Mønningen.
 Mænuhol, *n. rubus*, Rygmarvens Hule.
 Mænu-slött, *f. morbus tetanus, opisthotonus*, en stærk Krampetrekning i Halsen.
 Mær, *f. virgo pudica, pr. pura, involata*, en Mø, egentlig ren, ubesmittet.
 Mær v. mærr, *purus, clarus, acutus*, ren, klar, navnfundig. Deyr ei mildingr mærr, *rex clarior non moritur*, en berrmere Konge forlader aldrig Verden.
 Mærd, *f. laus*, Ros, Berømmelse. 2) *poesis*, Poesi. 3) *blanditia fucata*, hykkelsk Smiger.
 Mæri, *f. planities*, Jevnhed. 2) *terminus*, Grændse; *vid. landamari*.
 Mæri (at mæra), *laudare, celebrare*, berømme, prise.

Mæringr, *m. vir celebris*, navnfundig Mand.
 Mæringr, *m. caseus lactis, ægre a sero separatus*, sammenlobet Melk, som neppe er fildt fra Ballen.
 Mærna (at mærna), *a sero separari*, at Fillee fra Ballen (om Melken).
 Mætamad, *vir egregius*, ypperlig Mand.
 Mæti, *n. pl. astimium, astimario*, Høiagtelse.
 Mæti, *n. pedellus*, en Følgesvend. 2) *anacumbulo*, en som gaar foran.
 Mæti (mætti, at mæta), *obviam ire v. habere*, møde, træffe paa. At mæta fyri rétti, *parere, comparere*, møde for Retten.
 Mætur, *f. pl. astimario*, Agtelse. At hafa mætur á, *magne astimare*, agte højt, sætte Pris paa.
 Mætr, *præstans, egregius*, fortrinlig, ypperlig.

N.

Ná, *f. nom. pr. mulieris*, et Fruentimmers Egne navn; *vid. gná*.
 Ná, *n. cadaver*, et dødt Legeme, Lig, Aadsel; *vid. nár*.
 Ná, *prope, particula inseparabilis, præfixa mutis vocibus, significans vicinum, proprium et peculiaritæ quid*, nærved; en uadskillelig Partikel, sat foran stumme Stavelses, bemærkende noget nærliggende, ejendommeligt.
 Ná, *particula paragogica*, en Tilføttelses-Partikel. Anden Deel.

tifel; *se lona, hærna, Jarna*, saaledes, her, der.
 Nabbi, *m. verruca, clava*, en Knort, liden Tue. *Angl. nab, caput*, Hoved.
 Nábiargir, *f. pl. auxilium quod funeribus debetur*, den Nligt eller Hjelp, man skal yde en i Dødsstunden. At veita nábiargir, *organa sensuum occludere in mortuis* *oc. o. naves, oculos*, at lukke de Dødes Sandseredskaber Mund, Næsen, Øjnene. Því hefr þú ei veit hönnum nábiargir, er opnar standa nasirnar,
 N

- curni foramina sensuum occlusisti, patens enim nares*, hvorfor har du ikke ydet ham den sidste Hjælp (luffet hans Sænderedskaber), Næseborene staa jo aabne; Niåls-S. c. 99.
- Nábíttr, *m. spontanea salivario, naucoosa, morbi genus, aeris infecti plerumque signum*, en vammel Udspytning; etslags Sygdom, Mærke paa fordærvet, usund Luft.
- Nábleikis, *f. luvor, Dødslegthed*.
- Nábleikr, *pallidus, luridus, dødsbleg*.
- Nabli, *m. umbilicus, Navle; (rectus nalli)*.
- Nablastrengr, *funis umbilicalis, Navlestræng*.
- Nablastari, *n. fistula in tergo equorum e regione umbilicali, Navleaar*, en Hysd paa Hestenses Ring, lige over Navlen.
- Nábúi, *m. accola, vicinus*, en Nabo.
- Nábúa-kona, *f. vicina, Naboerffe*.
- Náhúa, *f. idem*.
- Nábúa-krit, *n. vicinorum similitudo, Naboerffighed*, Riv mellem Naboer.
- Náhyli, *n. victua, Nabolang*.
- Nád, *f. gratia, clementia, Naade*.
- Náda (at náða), *in gratiam recinere*, at tage til Naade.
- Náda hús, *n. latrina, sella familiaris*, et Privet, Vandhus; á nádir.
- Nádar-ár, *annus gratiae viduarum, Naadsens Aar*, for Enten.
- Nádar-gáfa, *f. charisma, Naadegave*.
- Nádarfamn, *clemens, graciosus, naadig, mild*.
- Nádarfamlegr, *idem*.
- Nádarfamlega, *clementer, naadigen*.
- Nádar-stóll, *m. propitiatorium, Naadestol*.
- Nádir, *f. pl. quies, otium, No, Nøstighed*.
At vera i náðum, *quiescere*, at nyde Nøstighed.
- Nádugr, *clemens, naadig*.
- Nadra, *f. vipera*, en Dgle. Nöðru-kyn, *viperarum progenies*, Dglestegt.
- Nadr, *m. vid. nadra*.
- Nafar, *m. cerebra, et Bor*, en Naver.
- Nafn, *n. nomen, Navn. 2) fama, honor, Rygte, Hæder*. At leita sér nafns, *celebrantii studere, famam captare*, søge at blive navnkundig. Þar var allt, *sem nöfnum tíði at nefna, omnia, quæ nomen habent, ibi videre licuit*, der var alle de Ting, som nævnes kunde.
- Nafna, *f. epinoma, et Fruentimmer af samme Navn*.
- Nafna-gift, *f. cognominatio calumniosa crimen olim, non mulcta pecuniaria, sed sola flagellatione eluendum*, en haanlig, bagtalerff Besættelse med Hgenavn; en Mægjerning, som før blev straffet, ikke med Pengeuulft, men med Rís.
- Nafna-bók, *f. album, Navneregister*.
- Nafnbót, *f. dignitatis, honoris nomen, Titel. R.*
- Nafndili, *m. (á skipi), oculus, det Sted paa Etiket*, hvor detts Navn staa.
- Nafn-festi, *f. donum, quo nomini, at sepius agnomini stabilitas conciliatur, atque impositioni nominis olim addi solitum*, den Gave, hvort

- ved et Navn, oftest et Tilnavn, blev stadsfæstet, hvilken man før plejede at forære den, man gav Navn.
- Nafnfrægr, *celeber, magni nominis*, navnkundig, berømt.
- Nafingéfinn, *nominatus*, navngiven, benævnet. R.
- Nafn-gift, *f. impositio nominis*, Navns Tilleggelse, den Handling, hvorved en tillægges et Navn. 2) *agnomen*, et Tilnavn. 3) *character honoris*, Ærestittel.
- Nafingisöf, *f. impositio nominis*, Benævnelse. R.
- Nafinkéndr, *nomine notus*, blot kjendt af Navn. 2) *majoris notæ*, navnkundig.
- Nafinkunnugr, *idem*.
- Nafini, *m. cognominis, epinomus*, en Navne, Navnebroder.
- Nafutogadr, *celeber*, berømt, navnkundig.
- Naftrar, *m. pl. vid. nætrar*.
- Náfrændi, *m. cognatus, consanguineus, inter proximos*, Nærbeslagtet, Nærraadende.
- Nag, *n. rosto, morsus*, Gnaven, Magen, Nag.
- Naga (at naga), *rodere, mordere*, gnave.
- Nágaal, *n. crepitus venti interclusi, qui non nunquam e cadaveribus auditur*, Humlen af indsluttet Vind, som undertiden høres udfædte Legemer.
- Nagaungull, *compennis, paatrangende*. 2) *familiaris*, som hører til Familien, fortrolig.
- Nágéngr, *idem*.
- Nagga (at nagga), *conterere, affricare*, at gnide paa eller imod noget. 2) *lisigare, trættes, fives*.
- Nagg, *n. affricatus*, Paagniden. 2) *vilis et rudiofa contentio*, liden og kjedsommelig Trætte.
- Naggr, *m. murex acutus*, en Skarp Sten eller Sklippedisbe.
- Naglsfastr, *clavis affixus*, nagelsfast.
- Naglatmeim, *n. redutvia*, Hævelse over Naglerne.
- Nagli, *m. clavus, Nagle, Søm*. 2) *punctum v. glandula aposthematis*, Vedderkjerne i en Byld. 3) *genus moneta coriacea, clavo argenteo transfixa, circa diobuli presium*, etslags Mynt af Skind, gjennemboret med et Søm af Sølv, omtrent af 4 Skillings Værdi.
- Nagls-rót, *f. radix unguis*, en Neglerod.
- Nagleta, *f. vid. naglarmeim*.
- Nágól, *n. vid. nágaal*.
- Nágranni, *m. vicinus, accolæ, Nabo, Grande*.
- Nágranna, *f. vicina, Naboerke*.
- Nágrénni, *n. vicina*, Nabolang.
- Nágrima, *f. luvor, Dødsbleghed (Dødens Mærke)*.
- Náhlíod, *n. oraculum necromanticum, et Varsel*, som bebuder Døden.
- Náhvaur, *m. monodon, monoceros marinus à colore pallido v. lurido ita dicitur, Sæ. Enhjørning*, saaledes kaldet af dens blege eller blaaagtige Farve.
- Nái (nádi, hefi nád, at ná), *verbum auxiliare, naa, opnaa (et Hjalpeord)*. Ef eg náí at sinna hann, *si convenire eum licet*, om jeg opnaaer af d: kan træffe ham.
- Náin, *propinguis, nærliggende*. 2) *confertus*,

frequens, sammenspakt, tæt paa hinanden.
 Nám landsbygd, *rus frequens*, et tættebygd
 get Bøjgdslav. Nánasti nidr, *proximus con-*
sanguineus, nærmeste Slægtning, Afkom.

Nakinn, *nudus*, nøgen.

Nakleiki, *n. nuditas*, Nøgenhed.

Nákominn, *propingvus*, nærbeslægtet.

Nákona, *f. obstetrix*, en Jordemoder. 2) *fu-*
nera, det en Afbød nærmest beslagtede Fruen
 timmer.

Nákógr, *m. cochlea minor, crassa*, en liden
 tyk Snegl.

Naktr, *vid. nakinn*.

Nál, *f. acus*, en Snaal.

Nálahús, *n. aciarium*, et Naalehus.

Nála-prilla v. brilla, *f. idem*.

Nálar-auga, *f. foramen acus*, et Naaleøje.

Nálbein, *n. assicula, operculi branchiarum*, et
 liden Ben; Venene i Fiskejellerne.

Nálega, *fero, propemodum*, næsten.

Nálgr, *m. echinus*, Høvpindsvin. 2) *orexís,*
bulemia, fames bovina, pr. verminatio, umaar-
 delig Madlyst, Ormsygge. At hafa nálgr,
bulmare, være umættelig hungrig, have Ors-
 mesygge.

Nálgaz (at nálgaz), *accedere, afferre*, nærmed.
(est cour. pr. nálægiaz).

Nálús, *f. pediculus ferus, qui morbidos et mori-*
bundos molestat, en bidende Lus, som plager
 Syge og Døende.

Nálægð, *f. praesemia, vicinitas*, Nærhed, Nær-
 varelse.

Nálægiz (at nálægiaz), *appropinquare*, nær-
 me sig.

Nálægr, *vicinus, praesens*, nærværende, nær.

Nálykt, *f. cadaverum fator*, Stank af Kadster.

Nálþráðr, *m. acia*, en Naalstraad.

Nám, *n. occupatio, apprehensio*, Bemægtigelse,
 Begriben, Læren; ð nem. *Hinc landnám,*
 Landsbemægtigelse; bóknám, Lærdom af Bø-
 ger. At vera í námi v. uppnámi, *expositum*
esse aliorum vi v. aggressioni, at være i Ruibe.
 Námsbarn, *n. puer docilis v. acri ingenio*, en
 nem Dreng, af hurtigt Begreb.

Náma, *foetina*, en Grube.

Namn, *n. vid. nafn*.

Námíamr, *erudibilis*, lærvillig.

Náms-gáfa, *f. acumen ingenii*, Namme.

Náms-maðr, *ingeniosus*, skarpsindig, af hurtigt
 Namme.

Námunda, *circiter, circa id tempus*, omtrent
 ved den Tid. 2) *ad manus*, ved Haanden;
 ð mund.

Nánd, *f. vicinia*, Nærhed, Egn. *Í nánd,*
in vicinia, prope, i Nærheden. Þar í nánd-
 um, *circiter*, der i Egnen.

Nánós, *f. avarus, oper emungens*, en Gnier.

Nápína, *f. idem*.

Napr, *asper, frigidus*, kold; *vid. knappr*.

Napir (at napa), *vid. gnapir*.

Naqvát, *vid. nokkát*.

Náqvæmlega, *dextre v. accurate*, behændigen,
 nøjagtigen.

Náqvæmni, *f. dexteritas, incm solertia, Højsagtighed, Vindskibelighed; Omhed.*

Náqvæmr, *accuratus, subtilis, nøjsagtig, fin.*

Nár, *m. corpus nudum, exanime, et dødt Lege-
geme.*

Náíar, *m. pl. hypocondria, Epsken, Laarfrige.*

Nára-áetta, *f. ramus postilena, ab utraque parte
pendens, et hypocondria equi feriens, den Gren
af Haleremmen paa Hestetsjet, som hænger
ned paa hver Side.*

Nári, *m. mortem inferens, som paafører Dø-
den; á ná. 2) nom. pr., Egennavn.*

Narníngir, *m. tantillum cibi, quantum agre suf-
ficie vira sustensanda, en Smule Mad, som
neppe er nok til Livets Ophold; á næri.*

Narrí, *m. scurra, morio, en Nat.*

Narra (at narra), *ludibrio, exponere, drive
Gjæk med.*

Narrar (at narrar), *scurvari, gjøre Narrestre-
ger.*

Narralega, *scurriliter, naragtigen.*

Narrasos, *n. scurrilitas, Narrestreger.*

Narraspil, *n. idem.*

Narta (at narta), *rodere, lambarare, gnaue lidt
paa.*

Nartsla (at nartsla), *vulgo nalla; freq. idem.*

Narvi, *m. vispes, en Næv. 2) nom. prop. vivi,
en Mand's Egennavn.*

Nasa (at nasa), *odorare, at lugte, snuse.*

Nasa-blód, *n. hamorrhagia navium, Næseblod.*

Nasadreyri, *m. idem.*

Nasabretri, *simus, braktæset.*

Nasakúr, *n. pl. vibrissa, Næsehaar.*

Nasaholur, *f. pl. nares, Næseborer.*

Nasahyrningr, *m. rhinoceros, et Næsehorn.*

Nasaklátur, *m. mucinum, strobilium, et Lem-
metarklade.*

Nasalæti, *n. pl. rhonci; Snorken, Tysen.*

2) *vana argve simulata ira, unyttig og forstilt
Brede.*

Nasamein, *n. polyus navium, en Næsehyld.*

Nasa-lygn, *f. olfactus acutissimus cacorum, de
Blindes skarpe Lugt, hvorved Synets Man-
gel erstattes; ogsaa liden Kvantitet af noget,
eller liden Rundskab om.*

Nasa-læri, *n. ozoema, et Saar paa eller i
Næsen.*

Nasavitríngir, *m. nasutus, scidulus, en nævøis
Person. R.*

Naskr, *vid. natinn. 2) gnarus, ferm, stink,
behandling.*

Naskari, *m. in rem intensus, behandling, ferm
Arbejder.*

Náskylldr, *sanguine propinquus, nærbeslægtet.*

Náslædr, *præfens, nærtstående.*

Natinn, *intensus, industrius, gnarus, duelig,
vindskibelig, behandling.*

Nátré, *n. nauffus, feretrum, en Ligbaare. Hann
lá á nátríam, in feretro jacnis, hait laa paa
en Ligbaare.*

Nátt, *f. nox, Nat; vid. nótt.*

Nátta (at nátt), *noctem peragere, overnatte.*

Náttar (at nátt), *noctescit, noctescere, det
bliver Nat.*

Náttar-Pel, *n. conicinium*, Midnat, Eiden mellem Hanegal og Dagbrækingen.

Náttböl, *hospitium nocturnum*, Natteherberge, Natteleje.

Náttblindr, *bemeralops*, som ej kan godt see i Mørke.

Náttblinda, *f. bemeralopia*, svagt Syn i Mørke.

Náttðögg, *f. ros, roratio nocturna*, Dug, som falder om Natten. Náttðöggvad gras, *gramen roscidum*, bedugget Græs. Náttdaggar vedr, *aura rorifera*, Vejlr, hvori Dug plejer at falde.

Náttdrop, *n. gonorrhæa*, Sædflod; *vid. níór-unardiop.*

Náttfall, *n. vid. náttðögg*. Nú er náttfall, *voras, vorefcit*, nu falder Dug.

Náttfar, *n. iter nocturnum*, Nattejse. Þeir fóru dagfari og náttfari, *non secus noctu, quam interdiu viam perrexerunt*, de rejste baade Dag og Nat. 2) *curfus apparens v. anfractus nocturnus orbium celestium*, Himmelgemernes tiffyneladende Løb om Natten.

Náttfari, *m. noctambulo*, en Nattevandrer.

Náttíela, *f. gelicidium*, Frost, Rimfrost.

Náttírafn, *m. nycitorax lucifuga*, en Natte-ravn.

Náttíúfa, *f. vitæ cubicularis*, en Natthue.

Náttlegr, *nocturnus*, natlig. R.

Náttmæl, *n. tritorium, quo sol est in regione japygis*, den Tid om Aftenen, naar Solen er i Nordvest; *Sl. 9.*

Náttmyrkur, *v. tenebra nocturna*, tykt Mørke, Milm.

Náttferkr, *m. vestis dormitorii*, en Nattefjorte.

Náttiset (at náttiseria), *cadaver humanum per noctem seponere in aliquo loco*, at sætte et Lig om Natten afsteds paa et Sted.

Náttíkrina, *f. sella familiaris*, et Nattefrin.

Náttískadr, *m. locus pernociandi*, et Sted at blíve om Natten. R.

Náttvakinn (vindr), *ventus nocturnus, pernox*, Vind, som blæser om Natten.

Náttverdr, *m. cana*, Aftensmaaltid.

Náttugla, *f. noctua*, Natugle.

Náttúra, *f. natura, indoles*, Natur, Egenfæb, Sindelag. Þó náttúran sé lamin med lurk leitar hún heim umlídir, *naturam expellas furca, tamen usque recurrit*, *Naturam furca pellas ex*, hun kommer dog igjen den Hæls; udbræder du end Naturen med en Pngl, kommer hun dog stedse tilbage.

Náttúradr (vel), *bona natura pradius*, af et (godt) Naturel, Gemyf.

Náttúrulegr, *naturalis*, naturlig.

Náttúrafar, *n. vid. náttúra*.

Náttúru-lögmál, *n. lex naturalis*, Naturens Lov.

Náttúru-ljós, *n. lumen naturæ*, naturlig Skjónsømhed.

Náttúru-ransak, *n. studium physicum*, Nattegrandfning. At rfa þad, *physiculare*, at undersøge Naturen.

Náttúrúspeki, *f. physica*, Naturvidenskab, Naturlære.

Náttúrúspekingr, *physicus*, en Naturgrandsker.

Naud, *f. necessitas*, Nød. 2) *larrarus canum*, Hundebjæffen. Hann er kominn í naud, *ad incitas redactus est*, han er bragt í Kúibe.

Þar er mikill vettar naud, *hyemes ibi savissima sunt*, der er strang Vinter.

Nauda (at nanda á), *vehementer urgere, instare*, tränge haardt paa en.

Naudhegia, *f. arctissima res*, yderlig Nød.

Naudhegi (at naudbegia), *cogere, adigere*, nøde.

Naudga (at naudga), *idem*. At naudga konu, *vim inferre mulieri*, voldtage et Gruentimmer.

Naudgan, *f. coactio*, Evang.

Naudgunar-eidr, *n. juramentum vi extortum*, Evangs. Ed, tvungen Ed.

Naudgunarmadr, *n. servus*, en Træl.

Naudhiálpari, *m. in adversis probatus amicus*, en prøvet Ven i Nødgang.

Naudhæfi, *n. extremae necessitatis remedium*, den yderste Nødhjælp.

Naudhæfingr, *n. monstrum quoddam lacustrè*, etflags Uhyre i en Indsø.

Naudmágr, *m. qui affinitatem jungere invidus cogitur*, den som nødes til at indgaa Evgæstskab med en. 2) *qui sororem vel filiam invidi dicit*, som øgter ens Søster eller Datter imod hans Villie.

Naudstaddr, *in periculo constitutus*, bestødt i Fare, Nød.

Naudsyn, *f. necessitas*, Nødvendighed. 2) *impossibilitas moralis v. physica*, fysisk eller moralisk Nødvendighed; à naud er synia. At naudsynialausu, *sine necessitate*, uden Nødvendighed. Nema naudsyn banni, *ni impossibilitas incidat*, uden Nødvendighed forbyder.

Naudsynlega, *necessary*, nødvendig.

Naudsynlegr, *necessarius*, nødvendig.

Naudveria, *f. inculcata tuelo, justa defensio*, Nødverge.

Naudugr, *invitus*, nødig.

Nauduglega, *agre, difficulter*, vanskeligen, med Nød.

Naudúng, *f. coactio*, Evang.

Naudúngarmadr, *m. alieni, non sui juris, servus*, en Træl, Livegen.

Naudúngar-kost, *m. extorsio conditio*, tvungne Vilkaar.

Naudúngar-sætt, *f. reconciliatio coacta*, aftvungenget Forlig.

Naudúngar-úrrædi, *n. pl. actio mixta, sc: et libera et coacta*, en uvillig Handling.

Noudr, *m. vid. naud*. Mig dregr einginn noudr til þess, *non cogor, mihi liberum est*, jeg tvinges ikke dertil.

Naudpurft, *f. vitæ necessitates, omnia, sine quo vivere non possumus*, Fornødenhed.

Náveri, *f. praesentia*, Nærværelse.

Návist, *f. idem*.

Naua-smídi, *n. tyrcinium*, Urfareuhed.

Nauvingi, *m. parvus*, sparsom, paaholden.

Naumlega, *vix, ægre*, neppe.
 Naumleiki, *m. tenacitas*, Paaholdenheð.
 Naumur, *periculosus v. angustus*, farlig, snæver.
 2) *parcus, tenax*, paaholden', knap. Naumur
 vidkomin, *in angustiis constitutus*, stæð í
 fare. Hann komst sem naumast af, *æger-
 rime evasit*, han kom þerfra með Næð og
 neppe.
 Náungi, *m. proximus, necessarius*, Vaarværende,
 Næste.
 Náungalemi, *f. necessitudo*, Slægtfæð.
 Náungasamlegr, *benignus*, velvillig.
 Náungasamlega, *benigne, ut proximum neces-
 sarium decet*, velvilligen, som det soumer en
 Slægttuing.
 Naufna (at naufrna), *olfacere*, at snuse om no-
 get, udspejde noget; *vid. niólna*.
 Nauft, *n. statio navalis sub secro, et Hus*,
 hvori Skibe staa om Viiteren.
 Naut, *n. bos, pecus armenisium*, Næð, Horns-
 kvæg. At gæta nauta, *bubulcitare*, at vögte
 Kvæg.
 Nauta-beit, *bucetum*, Græs-gang for Hornkvæg;
vid. hagi.
 Nauta-hyrdir, *m. bubulcus*, en Køhyrde.
 Nauta-kiöt, *n. bubula*, Økseskjöd.
 Nauta-kiösteik, *f. ossa bubula*, Øksfesteg.
 Nauta-madr, *bubulcus, bubseva*, Køhyrde.
 Nauta-miöik, *f. inc bubulum*, Komælf.
 Nauta-mykia, *f. buburum, bublinum*, Komög.
 Nauta-paik, *n. bucenturum*, en Stof til at drive
 Hornkvæg með.

Nauta-svipa, *f. taurea*, en Thyrsidisk.
 Nautn, *f. efus, Epifen*. 2) *ufus*, Ryðelse.
 Nautna (at nautna), *uxi, fuit*, at nyde.
 Nautpeningr, *m. armenium*, Hornkvæg.
 Nauts-ledr, *n. tergum zaurinum*, Skind af
 Hornkvæg.
 Nautr, *n. socius, particeps*, Staldbroder. 2)
proximus possessor, en Ting's forrige Beside-
 der. Góðr þótti mér nautunn at hringa-
 um, *charus mihi fuit, qui annulum dedit*, den
 var mig kjær, som gav mig Ringen.
 Né v. nie, *nec, hverken*. Né helldr, *neque,*
 ifke heller. Hverki hann né hinn, *nec ille,*
neque iste, hverken den eller hin.
 Nebbi, *m. rostrum avinum*, Fuglenab.
 Nedan, *subter*, neden under; *nedenfra*.
 Nedanfrá, *sursum*, neden fra. Fyri nedan,
infra, neden for.
 Nedanverdr, *inferior*, som er neden for, *neder*
 sig. At nedanverdu, *subtus*, neden under.
 Nedar, *inferius*, langer nede.
 Nedarlega, *inferne*, langt nede.
 Nedra, *inferne*, nedenfor.
 Nedri, *inferior*, den som er nedenfor, nedre.
 Nedribúar, *m. pl. inferi*, de Underjordiske.
 Nedst, *infime*, nederst.
 Nedstr, *infimus*, den nederste.
 Nef, *n. nafus, Nase*. At hlaupa eða stöckva
 uppá nef sér, *impotenter irasci*, blive ustyrlig
 vred, at vredes hastig, fare op. Þú sér
 laur á annara nefi, enn ecki þín hiálfs, *le-
 pus rure es, et palpatum quæris*, du sér

- Ekjæven i din Broders Hje, men ikke Hjes-
 ten i dit eget. At sitia uppá nefid, *nares*
corrugare, at trække paa Næsen (flaa Krøst-
 ler paa Næsen). Ná fylkr í nefid á hön-
 um, *jam irascitur*, nu bliver han vred. Hön-
 um hitnar um nefid v. Þrútnar nefid, *ala-*
narium illi iument o. irascitur, han bliver
 varm om Næsen (vred). Framanverdt ne-
 fid, *orbiculus, globulus nasi*, Næsen foran.
- Nefbiúgr, *grypus, aquilinus*, krumnaset.
- Nefgíldismadr, *cognatus*, en Blodsforvandt,
 Slagtning; af nef.
- Nefhrygg, *m. dorsum nasi*, Taget paa Næsen.
- Nefi, *m. frater; item ramus familiae*, Broder;
 ogsaa en Gren af Familien.
- Nefia, *f. famina nasutula, et frontimmar*,
 der har en stor Næse.
- Nefidr, *m. spina nasi*, Led, Dugt paa Næsen.
- Nefnikill, *nasutus*, stornaset. R.
- Nefmæller, *per naves loquens*, som taler igjens-
 nem Næsen, snøvler.
- Nefud, *f. nominatio, Benævneffe. 2) nomen,*
 Navn. 3) *praetextus, simulatio*, Foreven-
 ding, Daaskud. At nefidinni gördi hann
 þad, *simulans fecit*, han gjorde det paa
 Skæmt.
- Nefindar-menn, *m. pl. a) viri honorarios*, for-
 nemme Folk; b) *affessores iudicii nationalis,*
scabini, Bispedere ved en Underret, Stoffer-
 mand.
- Nefindr, *conscriptus*, udskrevet. 2) *pr. nomi-*
natus, egentl. navnt.
- Anden Deel.
- Nefni, *n. nomen, ussatus in compositis*, Navn
 (brugeligere i de sammensatte Ord); auk-
 nefni, ófugnefni, lannnefni &c.
- Nefni (at nefna), *nominare*, nævne. 2) *juridice:*
appellare, provocare, indstævne (juri-
 disse).
- Nefning, *f. nominatio*, Benævneffe.
- Nefnilega, *nominatum, scilicet*, nemlig.
- Nefneidíng, *m. cursus directus*, en lige Væge.
 Hann geck nefneidíng gegnum tanit, *rectus*
per viresum perrexit, han gif tvers over
 Hjæmmemarken.
- Nefstór, *naso, nasutus*, stornaset.
- Negg, *f. cor pr. conscientia*, Hjerte, egentlig
 Samvittighed.
- Negla, *f. obturamentum, epistomium alvei navis*,
 en Tap ved Rjælen i en Baad, som, naar
 Baaden er trukken paa Land, tages ud, for
 at Vandet kan løbe bort.
- Negli (negldi, at negla), *clavis figere*, flaa
 Søm i, nagle.
- Negling, *f. compaccio*, Sammenaglen.
- Negul-tré, *n. caryophyllus, Mellifetra*.
- Nei, *non, neq.*
- Neinn, *quasi né einn, nemo*, Ingen; *vulgo:*
ecki neinn, nemo, et ea nozione vocis neinn
esset quidam, aliquis, efter denne Ordets Ver-
 markelse skulde neinn betyde nogen.
- Neip, *f. intercedo digitorum*, Mellemrummet
 imellem Fingrene; *vid. greip, gneip*.
- Neiqvædi, *n. negatio, Nægten, Denægtelse*.
- Neiqvædi (at neiqvæda), *negare*, nægte.
- O

Neiqvædinn, *difficilis, sæpius negans*, som ofte siger Nej.

Neisa, *f. consumelia*, Skam; Beskjæmmelse. R. Neisti, *n. scintilla*, Gnist.

Neisfulega, *adv. contumeliose, surpiser*, haanlig, til Skamme. R.

Neistafug, *n. scimmilatio*, Gnistren, Funken.

Neita (neitadi, neitti, hefi neitar, at neito), *negare, inficias ire*, nægte, benægte. Hann neitti Álum bodum, *omnes condiciones respuit*, han afflog alle Vilkaar.

Neitan, *f. abnegatio, negatio*, Nægten.

Nem (nam, hefi namit, at nema), *occupare, sartare*, bemægtige sig. 2) *auferre, rapere*, bortføre, borttage. 3) *discere, sapere*, lære, faa Forstand paa, nænne. 4) *exserere se prominere*, rage frem, rage ud over. Nema land, *occupare terram incultam, quæ cedit primo occupanti*, sætte sig i Besiddelse af et udykket, ubebygget Land, som bliver den første Bemægtigers Ejendom. Nema i burtu, *auferre, rapere*, borttage, bortrøve. Nema bókmentir, *discere literas*, lære boglige Kunster. Nema stadar, *finem facere itineris*, holde stille. Nema vid sky, *in calum prominere*, berøre Skyerne, række til Skyerne. Nema ráðum, *auctoritatem præcipere*, betage en hans Myndighed. Það mun vidnema, *oberis*, det vil vorde til Hindre. Nam vid dyra-gattin, *postes resistere*, Dørstolpen stod imod. Það nemr eeki so miklu, *santi non est estimandum*, det kan ikke anses af saar

megen Værdi. Frá sér numinn, *sibi non conscius*, ude af sig selv, henrykt.

Nem (nam, at nema), *verbum auxiliare*, Hjælpeord. Hún nam ansa: hvad list þér? *regesit: quid tibi videtur?* hun svarede: hvad synes dig?

Nema, *nisi, præterquam*, uden, undtagen at, med mindre.

Nenni (at nenna), *se applicare, à se impetrare*, gider.

Nenning, *f. industria, applicatio sui ad aliquid*, Arbejdsomhed, Flid. At leita sér nenningar, *sadium orii interrompere facillimo quodam opere*, bestri sig fra fjedsommelig Ledig gang ved et let Arbejde.

Nenningarlaus, *piger, lad, doven*, som intet gider gjort.

Nenningarleysi, *n. pigritia, torpor, sadium*, Dovenskab, Lædhed.

Nenninn, *impiger*, usfortroden, flittig.

Nennir, *m. impiger, acrosus*, vittsom, stærksom. 2) *hippopotamus*, en Flodhest; *hic monstrum quoddam, fictum, de quo vulgus habet monstrosas fabulas*, her til Lande har man tænkt sig et Uhyre, hvorom Almuen har gysselige Fabler, en Næf.

Neppilega, *agre, ueppe; quasi kneppilega, à knapp*.

Nertugr, *pulcer, lepidus*, smuk, artig.

Nes, *n. lingua terra, in mare se exserens*, et Næs, Odde, en Jordstrimmel, som gaar ud i Havet. Þá var komit á næsta nes, *ad*

extremum res perducta erat, Tungen var bragt til det yderste.

Neskonånger, *m. rex promontorii, regulus*, Nassefonge. R.

Nesla, *f. vid. hnela*.

Nesnam, *n. populatio in promontorio*, Næsnam, Ulyndring paa et Fjorberg. R.

Nesti, *n. viaticum*, Næssefost, Proviant til en Rejse.

Nesta (at nesta), *viaticum subministrare*, Skaffe en Proviant til Rejssen.

Nestadr, *viaticus*, forsynet med Proviant til Rejssen.

Net, *u. rete, verriculum, plaga*, Garn, Net. At leggja net, *tendere retia*, sætte Garn. Dráttar net, *evrericulum, sagena, tragula*, etslags Garn, man trækker; Dragevod. Stóridit net, *rete rarum, maculis laxis*, et Garn, som har store, aabne Maaker. Smáridit net, *rete frequens, maculis minutis*, et Garn, som har smaa, tætte Maaker.

Netfár, *f. pl. asserculi, tollentes retia*, Træslykker, som bindes fast ved Garnet paa den ene Side, for at holde den Side fra Bunden.

Netgjórdarmadr, *retiarus*, en som binder Garn.

Netháls, *m. epidromus*, Halsen paa Garnet.

Netis, *f. omentum, vesiculum, epiplon*, den Tallehinde, hvori Kreaturenes Indvolde ligge ligesom søbte.

Netkubbar, *m. pl. trunculi v. lapilli vesiculares*, Træslykker, som hænge ved et Garn, eller

de Stene, som hænges ved den anden Side, for at holde Garnet ved Bunden.

Netlög, *n. pl. loca marina plagis disponendis apta*, de Steder paa Søen, som ere bekvemme til Garnsætning.

Netlaug, *f. ames*, Fuglestang.

Netverk, *n. clastrum, transenna*, Sprinkelsvært, Tralværk.

Nettr, *civilis, lepidus*, artig, net, omgjængelig.

Nettleiki, *m. urbanitas*, Artighed.

Netpinir, *m. tendicula*, Pinde, som Fugler eller Dyregarn strækkes ud med.

Neyd, *f. vid. naud*. Neyd er einginn kaupmadr, *necessitati cedit commodum*, Med er ingen Kjøbmand; I Nød maa man ikke se paa Fordel, undslaa sig for Opofrelser.

Neydi (at neyda), *cogere, adigere*, nøde, tvinge.

Neyti, *n. consortium*, Staldbrødre, Følge. 2) *bos*, Hornkøeg, Nød. Arnór Jarla skáld, mætr vid minna neyti, minn drottinn rök ábeta, *præclarus meus domivus paucioribus stipatus, comitibus fugientes insectus est*, min navnkundige ypperlige Drot (Herre) forfulgte de Flygtende, med et mindre Følge; *vid. skru-neyti, ráðaneyti; item úngneyti &c.*

Neyti (neytti, hefi neytt, at neyta), *manducare vesti*, æde, spise. 2) *uri*, nyde. Neyta úmans og takifáris, *tempore et occasione uri*, benytte Tiden og Lejligheden.

Neytlá, *f. vid. navn*.

Neytlu-grenni, *f. oligotrophia*, den Bane at spise lidet.

Neytslu-grannr, *temperans cibi*, som spiser lidet, smaatærende.

Neytslufrekia, *f. polytrophia, polyphagia*, den Bane at spise meget, Graadighed, Slugvorenshed.

Neytslufrekr, *edax, polyphagus*, graadig, slugvoren.

Neytinn, *idem*.

Neytr, *idoneus, capax, utilis*, bekvem, nyttig.

Nia, *f. (nia á bladi)*, *euneas in cbarris lusoriis*, Nien i Kortspil.

Niálg, *m. vid. nálg*.

Niárdar-vétr, *m. spongia*, en Svamp; *quasi chirobea Nidrii*, ligesom Nidrds Håndske.

Nibba, *f. promontorium, monticulus*, en Fjeldspids; *alias nybba*.

Nibbaz (at nibbaz), *de bobus dicitur, cornubus se invicem petentibus*, siges om Hornkvæget, naar det stanges.

Nid, *n. interlunium, luna intermestris*, første Kvarter i Maanen (naar den ikke sees). Nidmyrkr, *n. uox illunis, interlunis*, Dalmørke.

2) *infestatio, motatio*, en gjentagen Bevægelse oven over noget.

Nid, *n. convitium, probrum; item libellus famosus*, Forhaanelse; ogsaa Paskvil. 2) *carmen, proposum*, Skambigt, Nidvise. 3) *dira*, Forbaudelser.

Nida (at nida á), *motando premere*, ved idelig Bevægelse, oven over noget, at trykke derpaa.

Nidarglega, *fada*, flammeligen, skjændigen.

Nidargleg, *cum ignominia, deficiens*, flammelig, skjændig.

Nidargr, *ignominiose timidus*, feig, frygtfom som en Nidding.

Nidgiöld, *n. pl. multa parricidii*, Boder for Familiedrab.

Nidjar, *m. pl. posteri*, Efterkommere. 2) *propingvi*, Slægtninge.

Nidi (niddi, at nida), *convitiis proscindere*, forhaane, skjænde paa; *v. probraso carmine perstringere*, igjennemhegle en med Skambigt, Nidvise. 3) *viuare, corrumpere, fadare*, besmitte, skamfere, behandle lidet.

Somá nida, sem þýða, *à decore ad dedecus facilius patet via*, man kan lige saa let vansire, som forskjonne en Ting.

Nidaz á trú sinni, *religionem deserere*, falske fra sin Religion.

Nidaz á einhverjum, *ad extrema persequi*, forfølge en til det yderste, begaa Niddingsværk for at hævne sig paa ham.

Nidaz á trú sinni, *religionem deserere*, falske fra sin Religion.

Nidaz á trú sinni, *religionem deserere*, falske fra sin Religion.

Nidaz á trú sinni, *religionem deserere*, falske fra sin Religion.

Nidaz á trú sinni, *religionem deserere*, falske fra sin Religion.

Nidaz á trú sinni, *religionem deserere*, falske fra sin Religion.

Nidaz á trú sinni, *religionem deserere*, falske fra sin Religion.

Nidaz á trú sinni, *religionem deserere*, falske fra sin Religion.

Nidaz á trú sinni, *religionem deserere*, falske fra sin Religion.

Nidaz á trú sinni, *religionem deserere*, falske fra sin Religion.

Nidaz á trú sinni, *religionem deserere*, falske fra sin Religion.

for en Nidding, dersom du undviger en Tveskamp med mig.

Nidiúgr, *m. descendens*, Efterkommer; *vid. nidr.*

Nidra (at nidra), *honori alicujus, detrabere*, formindste ens Hæder, vanære en.

Nidranarlega, *ignominiose*, forhaanende.

Nidri, *subius, infra*, nedenfor, nedenunder.

Nidska, *f. senacitas*, Gnieragtighed, Karrig; *hed.*

Nidskálld, *n. poeta probrofus*, en som digter Skambigte.

Nidskár, *adj. idem.*

Nidsker, *fordide, senax*, karrig, gnieragtig.

Nidskældinn, *vid. nidskár.*

Nidsla, *f. vid. niding.*

Nidstaung, *f. hostia, conus, erectus in contumeliam alicujus, atque imprecatorius*, en Stanz, oprejst for at forhaane en, og som man troede tillige skulde fremvirke Ulykke for ham.

Nidr, *deorsum*, ned, nedad. Nidr efrir, *idem.*

Nidr, *m. fremor, strepitus*, Bulber, Alarm. Sic árnidr, vindnidr.

Nidr, *m. filius*, Søn (Digt.) 2) *propingvus*, Slægtning. Sialdan bautasteinar standa brantu nær, nema reifi nidr at nid, *rari circa vias cippi visuntur, nisi propingvo propingvus erigat*, Sjelden ser man Bøjtastene staa ved Vejen, uden den ene Slægtning oprejser dem til den andens Erindring. Sic Helgus Handingicida ad virginem Sigrunam, *quanda*

patrem et fratrem ejus in acie oppresserat, saaledes talede Helge Hundingsbane til Møden Sigrun, da han i Kamp havde nedlagt hendes Fader og Brødre: *Liggia at jördu allra flestir nidrar þínir*, at náin ordnir, *plurimi propingvorum tuorum profratri jociuns in terra jam exanimis*, de fleste af dine Slægtninge, ligge nu udstrakte døde paa Jorden.

Nidriúgr, *deorsum incurvus, irem aduncus*, bøjet nedad.

Nidr-á-bógin, *deorsum*, nedad. Nidr at, *idem.*

Nidrfá, *infra*, nedenfor.

Nidr-burdr, *m. esca ferarum v. piscium demersa v. dispersa, qua alluciansur*, en i Søen nedsenket Dynge af Lokkemad for Fisk.

Nidr-dreginn, *detractus*, nedtrukken. 2) *torpidus, viribus cassus*, sløv, kraftløs.

Nidr-drep, *n. diminutio fama*, Formindelse af Hæder.

Nidr-fall, *n. defluuium*, Nedfaldet, Nedrindden. 2) *catapostis*, Nedfald, et Fald. Nidrfall saka, *reconciliatio*, Sageres Forlig.

Nidr-falls-lótt, *f. morbus comitialis, epilepsia*, Epilepsi, den faldende Syge.

Nidurgánga, *f. v. nidgánger, m. occasus solis*, Solens Nedgang. 2) *descensus*, Nedgang. 3) *decrementum fortuna*, Lykkes Formindelse.

Nidr-hlaup, *n. decursus, decursio*, Nedløben.

Nidr-látr, *cernuus*, Indende, heldende ned med Hovedet.

- Nidchlutr, *m. feminine, supparus, cyclas, et*
 Sjørt, en Nebderfel.
- Nidurkast, *n. dejectio*, Nedkasten.
- Nidurklædi, *n. pl. subligacula, subligaria*, Bult-
 ser, Sjørt.
- Nidurlag, *n. finis, clausula*, Ende, Slutning.
 2) *mactatio*, Nebderlag.
- Nidurlegg (at nidurleggia), *desistere*, holde op
 med. 2) *ruminari, meditari*, betænke, over-
 lægge.
- Nidurniddr, *in ruinam et rudera redactus*, ilde
 behandlet, ødelagt i Bund og Grund. Nidur-
 nidd jord, *prædium ruinosum*, en ruineret
 Gaard.
- Nidurrada (at nidurrada), *ordinare, disponere*,
 ordne.
- Nidurradan, *f. ordinatio, dispositio*, ordentlig
 Inddeling.
- Nidurferning, *f. idem.* 2) *conclusio*, Periode-
 bygning i en Tale.
- Nidurferningr, *m. alumnus tributarius*, et Al-
 misselern, hvilket fattiges Forstanderne be-
 stemme at en Bonde skal underholde i en
 vis Tid.
- Nidurftig (steig v. stieg, at stiga), *descendere*,
 nedstige.
- Nidurftigning, *f. descensus*, Nedstigen, Ned-
 gang.
- Nidurftagga (at nidurftagga), *os obsurare*, stoppe
 Munden paa en, ogsaa: nedbyffe en Sag.
- Nidurftrycki (at nidurftryckia), *supprimere*,
 nedtryffe.

- Nidyrdi, *n. pl. verba contumeliosa*, haanlige
 Ord, til en's Skam og Sjøndsel
- Niskheimr, *m. regis inferorum, centrum v. umbi-
 licus scrae*, Underverdenen; Niskheim, de
 Hedenste Nordboers Helvede.
- Nislånger, *m. poe. rex*, en Konge (Digt.) 2)
pirata celebris, en bekjendt Sørsver.
- Nist, *f. nympha; item soror*, en ung Kone, og
 saa Søster. 2) *sponsa*, Kæstems, Brud. 3)
quavis mulier, ethvert Fruentimmer.
- Nikr, *m. vid. nennir; rectius nykr*.
- Niöla, *f. nox*, Nat.
- Niöli, *m. scapus herbarum, spec. angelica*, en
 Urteftengel, især af Angelika.
- Niöri, *m. affectio pedis, ubi talus et tarsus cum
 metatarso et digitis pedis, in unum globosum
 os concreti sunt, unde vestigium formatur ro-
 tundum*, en Tilstand eller Sygdom i Foden,
 hvor alle Benene i Fodbladet og Tærne ere
 sammenvoksne i et ruudt Ben.
- Niöra-fotr, *pes ita affectus*, en Fod, som er saa-
 ledes beskaffen.
- Niörunn, *f. terra*, Jorden.
- Niörunnar-drop, *n. pollutio nocturna, unilfaars
 ligt Sædskod i Søvne*.
- Niösn, *f. exploratio, speculatio*, Spejden.
- Niöсна (at niöсна), *speculare, explorare*, spej-
 de, udspjejde.
- Niösnari, *m. explorator*, en Spejder.
- Niösnarmadr, *idem*.
- Niösnar-skip, *episcopus, phaselus, navis sculca-*

- voris, catafopium*, et set Hartoj, bekvemt til at udspejde Fiendens Tilstand.
- Niötr, *m. usu fructuarius*, en som har Nytten og Brugen af en Ting.
- Niödr, *m. unus deorum genilium*, En af det gamle Nordens 12 Guder, Njord.
- Niö-va (at niö-va), *vestes pannosas follicite refarcire*, med Omhyggelighed at lappe paa slitte Klæder. 2) *coarctare*, sammenhæfte, sammenpaffe.
- Nö-va-lund, *n. fretum gaditanum*, Stradet ved Gibraltar.
- Nipr, *pulcer, composius*, net, smuk, pen.
- Nipurlegr, *idem*.
- Nipurlega, *concinne*, net, artigen.
- Nirfill, *m. homo parvus, minus quærens*, en Gnier.
- Nirfla (at nirfla), *minus opes corradere*, sammenstræbe sin Formue paa en gniertagtig Maade.
- Nirædr, *nonagenarius*, halvfemsindstyveaarig.
- Nist, *n. fibula*, et Spænde. Nistin horfdu nidr, *fibula pendebant inversæ*, Spænderne vendte nedad.
- Nisti, *n. pectorale ex torqve aureo v. argenteo pendens*, et Smykke, som hænger ned om Brystet i en Guld- eller Sølvfjæde.
- Nisti (at nista), *vid. gnisti*.
- Nistigr, *m. stridor*, Dragen, Knagen.
- Nistings-frost, *intensum gelu*, *quando omnia rigent et strident*, en overmaade skarp Frost (naar det, som man siger, fryser saa det knager efter).
- Nitián, *novemdecim*, Nitten, 19. Nitián års öld, *cyclus undececarius*, et Tidrum af nitteu Aar.
- Niu, *novem*, ni.
- Niundi, *nonus*, niende.
- Niudalsþungi, *doðrans (assis)*, en Værdi af ni Nigsdaler.
- Niufinnun, *novies*, niange.
- Niutigr v. niutu, *nonaginta*, halvfemsindstyve.
- Niutigr álnir, *doðrans (bundrada)*, halvfemsindstyve Alen (Jordfjlden i Island regnes efter Alen, ikke efter Hartkorn).
- Niuvikna, *fasta*, *f. septuagesima*, Fastetiden om Vinteren i ni Uger før Paaske.
- Nóg, *facis*, abunde, nok.
- Nóglega, *idem*.
- Nógleikr, *m. sufficientia, abundantia*, Tilstræklighed, Kundelighed. R.
- Nógfamlega, *idem*; ac nóglega.
- Nógr, *vid. gnógr*.
- Nógr, *sufficiens*, tilstrækkelig. Meir enn nógr, *abundans copiosus*, overflodig, mer end nok.
- Nockru fyrri, *aliquanto prius*, noget før.
- Nockr, *aliquis, quidam*, nogen.
- Nockurnveginn, *aliquo modo*, paa nogen Maade.
- Nockurskonar, *cujusdam generis*, noget Slags. R.
- Nóu, *n. hora nona diei, tertia pomeridiana, seu sabbatice*, at *sensu vulgari æconomico, tri-*

- zborium in integrum, proximum à meridie, Klofs*
 ken 3 om Eftermiddagen.
- Nónhelgi, *f. sacrum nonarium præcedaneum vigilia, Helligaften, som begynder Kloffen 3 om Eftermiddagen.*
- Nói, *u. vasculum, et (idet Kar.*
- Nór, *m. lacus fabricorum officinalis, et Hærdes*
 trug; *vid. mór.*
- Nóra (at nóra), *destrabere, devodere, gnave (s det paa.*
- Nordan, at nordan, à *septentrione, fra Nord*
 kanten. Fyri nordan, *boream versus, imod*
 Norden, nord paa. Hann er á nordan, à
borea spirat, det blaser fra Norden.
- Nordanátt, *f. tempestas septentrionalis, stadig*
 Nordenvind.
- Nordanvindr, *m. ventus borealis, Nordenvind.*
- Nordarlega, *ad boream, nordlig, imod Nord*
 den; (*adv.*) R.
- Nordarlegr, *borealis, nordlig, i Norden belig*
 gende; (*adj.*) R.
- Nord-hvalr, *m. vid. sléttbakr.*
- Nordlendinga-fiórðungr, *quadrans borealis,*
 Nordlands Gjerdingen paa Ísland.
- Nordlendingar, *m. pl. borealis quadrantis in*
cola, Indbyggerne paa Nordlandet; contracte
 norlingar.
- Nordr, *n. septentrio, boreas, aparcias, Nord.*
- Nordr, *boream versus, imod Norden. Nordr*
 á hógin, *idem.*
- Nordur-hálfa, *f. Europa, Evropa.*
- Nordur-hiari, *m. palus arcticus, Nordpolen.*

- Nordurland, *n. regio borealis, Nordlandet.*
- Nordurlönd, *n. pl. plaga septentrionalis, Lau*
 bene imod Norden, Skandinavien, Norden.
- Nordurlíós, *n. aurora borealis, Nordlys.*
- Nordymbraland, *n. Northumbria (pars Anglie*
septentrionalis, Scotia proxima), Northum
 berland.
- Normandy, *n. Normannia (provincia Gallia,*
ad fretum Gallicum), Normandiet (en Pro
 vins af Frankrig, nærved Kanalen); *rec*
tius: Nordmandi.
- Normenn, *m. pl. Normanni, boreales, Nors*
 mænn; *spec. Norvegi, især Norges Ind*
 vaanere; *rectius Nordmenn.*
- Norn, *f. saga, fæmina faridica, en Norue,*
 Spaakvinde.
- Nornir, *f. pl. Parca, Morner, Skjæbnens Guds*
 inder.
- Norna-skop, *n. immanitas, Nornegemyt (Grúm*
 hed).
- Norna-sköpp, *n. pl. fata Parcarum, Nornernes*
 Bestemmelse af ens Skjæbne.
- Norræna, *f. lingua septentrionalium, sp. Nor*
 vegica, det Nordiske, især det Nordske Sprog;
vid. dönsk tunga.
- Norræna, *f. aura borealis frigida, Nordens*
 vind.
- Norrænn, *borealis, nordlig, nordisk, norff.*
- Norffkr, *norvegicus, norff. R.*
- Norvegr, *m. Norvegia, Norge.*
- Nostra (at nostra), *perpolire, ppnte meget paa*

Noftr, *n. nimia sollicitudo munditiei*, alt for stor Stræben efter Renlighed, Pertentlighed.

Nót, *f. sagina grandioris macula qua phoca capitur*, et Garti med store Naffer, hvers med man fanger Sølhunde.

Not, *n. pl. usus, utilitas*, Nytte; *vid. nyt.* Paa vard hønum at góðum notum, *perutile illi fuit*, det blev ham til stor Nytte.

Nóta, *f. nota*, Numarkning, Note; Note. 2) gestus, Nykker, Moder. Petta eru hans nótur, *hi sunt ejus gestus, mores*, det er hans Nykker.

Nota-góðr, *magne et diuurnæ utilitatis*, som medbringer stor og langvarig Nytte.

Nóti, *m. similis, aequalis*, lige, lige med. Eingann veit ég hans nóta, *ejus aequalem non scio*, jeg kjender ikke hans Lige.

Notinvirkr, *utilis agendo*, den, hvis Arbejde medbringer Nytte.

Notka (at notka), *in commodum vertere*, føre sig til Nytte. Hanns ráð notkaz mér eeki, *ejus consilia mihi non profunt*, hans Raad nytte mig ikke.

Noisfmr, *questuosus*, indbringende.

Nótt, *f. nox*, Nat. Á nótt, *noctu*, om Natuten.

Nóttleysu-mánaðr, *mensis, quo sol peragrat signum cancri*, en Maaned uden Nat (i Juni, da Solen glennemvandrer Krebsens Tegne).

Nöf, *f. vid. nöp* et nef.

Nögl, *f. unguis*, en Negl. Nagla-skurdr, *refegnina unguium*, det som skjæres af Neglens.

Anden Deel:

Nöckvi, *m. biremís, sape monoxyla, item liu-zer*, et toradaaret Skib, ogsaa en Raag, et Knubskib.

Nöckvi, *m. globus v. bulbus opacus, æque summae gravitatis*, en mærkelig meget tung Klump. Paa er nöckva þungt, *maxime est gravitatis*, det er uhyre tungt. Paa kastadi nöckva i skardit á veggnum, og visu þeir ei fyrr en hrærdiz, þad var Þorfinnr, *in fissura parietis apparatus opacus quidam bulbus, qui inopinato moveri capit, hic erat Thorfinnus*, 3) Væggens Nabning viste sig en mærkelig Klump, som uventet begyndte at røre sig, det var Þorfinn. Sturl. S.

Nökti (at nökta), *tempus otiosum frigidus terere*, tilbringe Tiden steskøs og forfrusten.

Nöldra (at nöldra), *murmurare*, knurre.

Nöldran, *f. murmur*, Murren, Knurren.

Nöldrunarfmr, *murmurabuudus, knarvörent*, som knurrer meget.

Nöldurfmr, *idem*.

Nöldr, *n. murmur*, Múmslen, Knurren.

Nöp, *f. nasus, inhoneste dicitur*, Næse (haant ligen). 2) *caput*, Hoved. 3) *idem ac ny-pa*. Ná hlióp í nöpina á hönum, *excanduit*, nu blev han vred. Paa er komit í nöpina á hönum at hefna sín, *vindictam meditatúr*, han tænker paa at have sig.

Nös, *f. in plur. nasir, nares*, Næse, Næseborrer. R.

Nötra (at nötra), *tremere, frigusive*, ryste af Kulde. 2) *illidi*, have efter at have stød

- imod noget. Hvör tönn nötradi i hönum, omnes illi dentes tremebant, alle hans Tænder klappede af Kulde, dansede i Munden paa ham.
- Nötr, *n. tremor*, Skjælven, Bæven. 2) *urtica*, Nælde.
- Nöstrugras, *n. urtica*, quod lacerat cutem, et Nælde, som brænder Huden.
- Nöturlegr, *tremens, miserabilis; isem lacer*, rygende, uansvarlig; ogsaa pjaltet.
- Nöturlega, *miserabiliter*, uansvarligen.
- Nå, *nunc, jam*, nu. Nåra, *idem*. Nåstrax, *jam jam, mox*, straks, nu. Nåhid, *primum*, nu først.
- Nubbr, *n. trunculus*, en liden Rumb.
- Nubbslegr, *curtus, crassus et obtusus simul*, kort, tyk og tillige afstumpet, but.
- Nudd, *n. tardiosa fricatio*, langsom og langvarig Sniden.
- Nudda (at nudda), *frequentur fricare*, gnide tidt paa. 2) *tardioso operi v. rogationi inharere*, vedblive et fjedommeligt Arbejde eller Bøn.
- Null, *n. nihilum*, et Nul.
- Numinn, *edoctus*, lært, som er lært. Numasmidi, *n. tyrocinium*, et Arbejde, man endnu ikke har opnaaet Færdighed i; *vid. naumasmidi*.
- Numinn, *exemptus, ablatas*, borttagen. Numinnrádam, *exactoratus, alieno imperio mancipatus*, som er betøvet sin egen Raadighed,

- ikke har noget at sige. Numinn viti, *mentis non compos*, affindig.
- Núningr, *n. atrivus*, Sniden paa eller imod noget.
- Núnings-leidr, *n. intertrigo*, Saar, som forarsages ved Hudens Afgnidning.
- Nunna, *f. asceca, virgo sacra, nonna*, en Nonne.
- Nunni (at nunna), *canillare*, nynne, synge sagte. 2) *voce murmurante, non articulata respondere*. svare paa noget saa sagte at det neppe kan høres, mumle; *quasi nū regerere*.
- Núpr, *n. vid. gnúpr*.
- Ný (nere, hefi náit, at núa), *vid. gný, kný*. Núa um nafir, *obscure*, kaste i Næsen, besbrejde. Núa i sundr, *comerere*, gnide i Stykker.
- Ný, *n. novilunium; Nymane, Nyet*. 2) *novamen, Nyhed*. Hann setir nidum og nýum, *noctes quavis tenebrosas*, han seger de mørke Nætter (Eufomhed). Á ný, *ex novo v. integro*, paa ny. At nýu, *idem*. 3) *iterum*, igjen.
- Nýa (at nýa), *renovare, restaurare*, forny.
- Nýabram, *n. flos primus, rei recentis speculva*, Førstegrøde, især Skovens første Løv.
- Ný-ár; *n. novus annus, calenda Januarii*, Nyaar.
- Nýárs-gáfa, *f. sterna, apophoretum*, Nyaarshave.
- Nýbólá, *f. inopinatum quid (ut varioli sepius hic in terra)*, enhver ny uventet Ting, som Dørnekopper ofte komme i Jøseland. Pad

- er ecki nýbóla, *fregvens est*, det er almin-
deligt.
- Nýborin ká, *vacca fetum nuper enixa*, en
Ko, som nylig har kalvet, nybør Ko.
- Nýbreytni, *f. novitas morum*, Forandring i
Sæder.
- Nýbæra, *f. vid. nýborin ku*.
- Nýbær ká, *idem*.
- Nýbællingr, *m. novus colonus, qui novum exco-*
lit prædium, en Nybøgger, som først opdyr-
fer en Gaard.
- Nýbæringr, *m. recens natus*, nyligen født. 2)
recens, adhuc non probatus, ny, ikke prøvet.
- Nýfenni, *n. vix nova, recens*, nylig falden Sne.
- Nýfæddr, *recens natus*, nyfødt.
- Nýgift, *neogamus, nuper nuptus*, nygift. Ný-
gift kona, *nympha*, nygift Kone.
- Nýgörvingar, *m. pl. novella*, nylig forfattede
Skrifter, uydannede Ord.
- Nýklakinn, *recens natus*, nyfødt.
- Nýkominn, *novus advēna, novitius*, nylig kom-
men. Nýkomin upp lól, *sól recens ortus*,
Solen nylig oprunden.
- Nýlenda, *f. arvum, ager arvus*, nylig opdyr-
tet Jord. At taka upp nýlendur, *absare*,
optage en Jord til Dyrfæing.
- Nýleggr, *nuperus*, nylig, ny.
- Nýlega, *nuper*, nyligen.
- Nýlund v. nýlunda, *f. res nova*, Nyhed.
- Nýlyndi, *n. idem*.
- Nýlýli, *n. novilunium, lux novilunii*, Nyet,
Dyamaeniens Lyb.
- Nýmáni, *n. idem*.
- Nýmæli, *n. pl. novella*, Nyheder.
- Nýmæringr, *m. ob novitatem laudata et cara*
res v. persona, en formedelst sin Nyhed kjær
Ting eller Person; à mæri.
- Nýnæmi, *n. novum quid et fregvens*, noget nyt
og usædvanligt. Menn drifu þánga, sem
iafinan er vant, þá nockut er til nýnæma,
confluxere istuc homines, ut esse solet, cum
novi quid afferitur, man stimlede derhen som
man plejer, naar noget Nyt er paa Gaarde.
- Ný, a. *f. vid. gnýpa*.
- Nýplægr v. nýplædr akr, *novalis, verrucatum*,
nyé plojet, nys gravet Ager.
- Nýqvæiktr, *nuper incensus*, nylig antændt.
- Nýqvæintr, *novus nuptus*, nylig gift, nygift.
- Nýr, *novus*, ny.
- Nýra, *f. ren, Nyre; (sed rectius neur. gen.)*
- Nýrðra, *ad boream*, imod Nord.
- Nýrðri, *septentrioni prior*, nordre, nørde-
ligere.
- Nýr-mör, *m. epinebridium*, den Tasse, som
ligger om Nyerne i Creature, Nyretasse.
- Nýrnaveikr, *m. nephritis*, Nyrevæik (Eyg-
dom).
- Nýrnaveikr, *nephriticus*, nyrevyg.
- Nýs (at niósa), *vid. hnýs*.
- Nýspröttinn, *novellus*, nylig opvoksen.
- Nýstárlegr, *rarus*, sjelden; à stari á.
- Nyt, *f. nux, avellana*, en Nød; *vid. hnot.*
2) *commodus*, Nytte. 3) *omnis fractus et*

- proventus*, alle Frugter og Indtægter af en Ting. At fara sér i nyt, *uti, frui*, benytte.
- Nyt, *f. lens*, Gnid (i Hovedet).
- Nýt (naut, at *nióta*), *frui, emolumentum capere*, have Nytte af, nytte, bruge.
- Nýtanlegr, *qui usui esse potest*, som kan være til Nytte, kan nyttes.
- Nýti (nýtti, at *nýta*), *in usum et commodum suum versere*, anvende til sin Fordel og Nytte.
- Eg vil ecki nýta það, *uti nolo*, jeg vil ikke benytte det.
- Nytia (at *nytia*), *idem*.
- Nytiamadr, *homo utilis*, en nyttig Mand.
- Nytjar, *f. pl. usus, utilitas*, Nytte, Gavn.
- Nýtjilegr, *utilis*, som kan nyttes.
- Nýtinn, *rei familiari intentus*, som ved at benytte ubetydelige Ting, benyttelig.
- Nytka (at *nytku*), *commodum sibi sumere v. fructum rei capere*, høste Nytte, Gavn af noget.
- Nytlaus, *inutilis*, unyttig.
- Nytsamlegr, *utilis*, nyttig.
- Nytsamr, *idem*.
- Nytsamlega, *utiliter*, gavnligen, nyttigen.
- Nytsemd, *f. utilitas*, Nytte, Gavn.
- Nytsemi, *f. idem*.
- Nýtr, *utilis, idoneus*, duelig, bequem til noget.
- Nyrtarir, *f. pl. herba economica*, Husholdningsurter.
- Nývellling, *f. recens coccio*, ny Rogning.
- Nývellingarflot, *n. sebum ex recenti coctione*

- áðipis*, det man skummer af Fedtet ved en ny Smeltning, Rogning.
- Nývirki, *n. recens opus manuum*, nylig færdiget Arbejde, udført Daad.
- Nýúng, *f. novitas, Nyhed*. Það nemr nýúngum, *novum et inauditum est*, det er en Nyhed.
- Nýúngagiarn, *avidus novitatis*, meget for Nyheder.
- Nýúnga-gierni, *f. novarum rerum cupiditas*, Nyhedssyge.
- Næ (nádi, hefi náð, at *ná*), *consequi, impetrare*, faa, erholde. At ná til sin, *assequi*, faa fat, overkomme. Gatan nádi allt til herbergia, enn þang nádu samann, *femina ad ades pertigit, at ille contigua erant*, Etien naaede lige til Husene, men de stødte til hinanden.
- Næ (at *ná*), *verbum auxiliare*, Hjalpeord. Þeir nádu líta, *viderunt*, de saa, fik at se.
- Nædi, *n. quies*, No, Røstighed. 2) *receptaculum*, Tilhold, Bolig; *vid. hálfnáði*.
- Næðingr, *n. ventus gelidus*, kold gjennemtrængende Vind.
- Næfrar, *m. pl. vid. gnæfrar*.
- Næfrakolla, *f. volumen corticis arefacti*, en Kulle tørrede Røver.
- Næfr, *n. cortex betulæ, quo teguntur domus*, Bark af Birketræ, hvormed Huse tækkes.
- Næfr, *prominens; item acutus, acer*, fremrægende; ogsaa: Skarp, hård; *vid. gnæfr*.

Næfr, *m. caput tignorum procerum*, Bjelkeho-
vederne i et Huſ. Peir gengu á Pilit, ſo
næfrarnir gengu af timburſtockunum, og
komuz ſo út, *parietem ligneum aggreſſi ſunt,*
tauto robore, ut capitibus tignorum amolitiis,
exiis illis pateret, De broð paa Trævæggen
med ſaadan Etyrke, at Hoveberne paa Lom-
merſtokkene gif af, og paa den Waade ba-
nebe de ſig en Udgang.

Næfurlega, *vid. náunmlega.*

Nægd, *f. copia rerum, affluentia*, Overflødige-
hed.

Nægi (at nægia), *ſufficere*, være tilſtrækkelig.
Þad nægir, *ſufficit*, det er nok.

Nægiz (at nægiaz med), *conquieſcere, conten-*
tus eſſe, være fornøjet med.

Nægilega, *ſufficienter, ſaris*, nok, tilſtrækkelig.

Nægilegr, *ſufficiens*, tilſtrækkelig.

Nægta (at nægta), *quod ſufficit dare*, give til-
ſtrækkeligen.

Nægtir, *f. pl. abundantia*, Overflødighed.

Nægr; *vid. nógr.*

Næli (at næla), *acu leviter ſuere*, ſy loſeligen
med en Naal. 2) *lucrum minutum facere*,
tilvinde ſig liden Fordel.

Næli, *n. acus ſine foramine*, en Naal uden Øje.

Næmr, *capax; item ingenioſus, ſkarpſindig.* 2)
docilis, nem. 3) *penetrans; item acutus*,
gjennemtrængende, ſkarp; *vid. næfr.* Næm
lört, *morbus contagioſus, inſciens*, ſmitſom
Sygdom. Oddnæmr hniſr, *culter acutus cu-*

ſpide, Kniv med en ſkarp Spidſe. Næmr
á Þök, *docilis, capax eruditionis*, ſom har
godt Memme. Netnæmirfiſkar, *piſces, quò*
veribus capiuntur, Fiſke, ſom fanges i Garn.

Næmi, *n. ingenium, capacitas memoria*, Mem-
me. 2) *ars, Kunſt.* Hann var lærd á þad
næmi, *eam artem edoctus erat*, han var ops-
lært i den Kunſt.

Næpa, *f. aura frigida*, kold Luſt. 2) *napus,*
rapa, Hvidroe. Napureltr, *m. napina*, Roer-
bed, Bed, hvori Roer ſaaes.

Næpiz (at næpaz), *aura frigida ſe exponere*,
udſætte ſig for den kolde Luſt.

Næpnablöd, *n. pl. rapacia*, Roerblade.

Næpnagardr, *m. rapina*, Roehave.

Næpnæfræ, *n. rapacium ſemen*, Roerfrø.

Nær? *quando?* naar? Hve nær? hvad nær?
idem.

Nær, *cum, quum, adv. temporis*, da (Tids-
Adverb.)

Nær, næſtr, *proprior, proximus*, nærmere,
nærmest. Nær þvi, næſta þvi, *ſere*, nær-
ſten. Þeim lá nær óhöppum, *vix a mali-*
ficiis temperabant, de havde nær begaaet Miſ-
gjerninger, gjort en Ulyſtte.

Nærbuxur, *f. pl. ſubligaria*, Underbuſſer.

Nærfelldr, *ſimilis*, lig, lignende. Nærfellr,
ſere, næſten.

Nærſöt, *n. pl. ſemicinctium, veſtes interiores*,
Underklæder. Undir herklædum, *veſtes ſub-*
armales, Underklæder under Vaaben.

- Nærferinn, *sagax*, flog, som kan se noget længe forub. 2) *dexter*, behændig.
- Nærgangull, *adversus, familiaris*, som gaar haardt paa, paarsvendt.
- Nærgættinn, *perspicax, sagax*, som nøjagtig heldig gjetter eller forudsier noget.
- Nærgættinn, *f. perspicacia*, den Evne at kunde nøjagtig forudsie noget.
- Nærgættir v. nærgættir, *sagax*, flog, forudsæende.
- Nærhæfis, *circiser*, omtrent; à hól.
- Næri (at næra), *fovere, recreare, nære, vederbygge*. 2) *utrire*, underholde.
- Næring, *f. recreatio*, Vederbyggelse. 2) *alimentsum*, Føde, Næring, Underhold.
- Nærklædi, *n. pl. vestes interiores*, Underklæder.
- Nærkona, *f. obsterrix*, Jordemoder. Nævekona, *idem*.
- Nærleppr, *n. stragulum equorum*, Hestedækken. (N. O.)
- Nærdýna, *f. idem*.
- Nærpils, *n. subligaculum muliebri feminale interius*, Underkjort.
- Nærri, *narr, nærst, prope, propius, proxime*, nær, nærmere, nærmest. Hann tók þad nærri sér, *omnes vires intendebat*, han ansørgede derved alle Kræfter. Nærri því, *ferè*, næsten. Þar hafði stórnar, *ferme, tantum non eras*, der havde gaaft nær. Nærst, *proximo tempore*, paa den nærmeste Tid. Nærst um, *idem*.
- Nærsta, *admodum, valde*, heftigen, stærken. 2) *immediatè*, umiddelbar.

- Nærsta, *f. tempus imperfectum*, en Tid, som neppe er forbi. Hann kom hiugar á nærstuinni, *nuperrimo tempore hic venit*, han ansømt hertil for et Øjeblik siden.
- Nærsta-brædra, *o. confobrini*, Sødsfendeboern.
- Nærsta-bradrir, *m. confobrini*, Sødsfendeboern, Gætter.
- Nærsladdr, *præfens*, nærsæende.
- Nærslýn, *myops*, nærsynet, forsynet. 2) *senax, parvus*, paaholden, lavrig.
- Nærslýni, *f. myopia*, den Egenkab at være nærsynet. 2) *senacitas*, Paaholdenhed, Lavrigbed.
- Nættingr, *m. quantum agri sufficit*, hverken Mangel eller Oversflodighed af en Ting, Middelmaadighed. Nættings-fiski, *f. piscatura mediocris*, middelmaadigt Fiskeri.
- Næturdraugar, *m. pl. lemures*, Gjengangere, Natte-Øspegleser.
- Nætur-elding, *f. diluculum*, Daggr.
- Nættr-gagn, *n. lasanum, manula*, en Natpotte.
- Næturgali, *m. philomela, luscinia*, Nattegal.
- Næturvild, *f. requies nocturna*, Nattehvile, Nattevo.
- Nætur-sokir, *per noctem*, om Natten; *proprio nocte, sc. vigilia v. nocte sacra*, egentl. for Nattens Skjld.
- Næturlitto, *f. pellacia nocturna*, natlig Vølenn.
- Nætur-vakt, *f. vigilia, excubia*, Nattevagt.
- Nætur-vaka, *f. lucubratio*, Aftenfæde, det at sidde ved Lys om Vinterastner. 2) *agrypnia nocturna*, Søvnløshed om Natten.

O.

O: *littera praefixa plurimis dictionibus, vim habet negandi et sensus inverrendi, item interdum in malam partem trahendi, pro tali O ab initio, veteres scripsere U, quem modum Dani servant et quidem aprius, et Bogstav, som sattes fortill mange Ord, benægter, giver omvendt Bemærkelse, undertiden ogsaa forværrer Betydningen. Istedet for dette Bogstav O, skrev de Gamle ofte U, som endnu er brugelig i Danmark, og det med Føje.*
 Ó! *interjectio exclamantis, nostrariis nunquam in usu erat, antequam libri Danorum vertendis operam navare, O! et Udraabørd, som aldrig var i Brug hos Islænderne, førend de begyndte at oversætte Danske Bøger.*
 Óafstamr, *consumax v. perinax, haardnakket, halsstarrig, egenfindig.*
 Óafstemi, *f. perinacia, Halsstarrighed.*
 Óafstánlega, *indefinenter, perpetuo, uafstadelig.*
 Óafstánlegr, *perpetuus, uafstadelig.*
 Óafstókanlegr, *inexcusabilis, uundskyldelig.*
 Óágengilegr, *inconcussus, foris, tapper, som man Intet kan indrette imod ved et Anfald.*
 2) *confertus, impenerabilis, uigjennemtrængelig.*
 Óágjarn, *contentus, ikke gjerrig.*
 Óáleitinn, *quies, pacifens, fredelig, rolig.*
 Óálielegr, *deformis, uanselig, hæslig.*
 Óállarmadr, *nequam, dedecus sui seculi, et Skarn, sin Tidsalderes Skjændsel.*

Óalldarflockr, *m. perdidissimorum hominum caluvies, Skarns-Folk, ulykkebringende Parti, Bønde.*
 Óáqvédinn, *indefinitus, iudeterminatus, ubestemt.*
 Óár, *n. annona difficultas, Naar, haarde Naar.*
 Óáran, *idem.*
 Óárennilegr, *quem aggredi nefas v. periculum, som der er Fare ved at angribe, uangribelig, ubestormelig.*
 Óárgv, *impavidus, uforfærdet. Dýrlic þarga, leo, animal timere nescium, det Dyr som ikke kjender Frygt, Løven.*
 Óárligr, *macer, mager. Hann gördi þá Óárligann, macrescere rum capis, han begyndte da at blive mager.*
 Óárlálegr, *deformis, uanselig, hæslig.*
 Óárlinn, *agnus, alieni non appetens, billig, som ikke angriber andres Rettigheder, uegenlyttig.*
 Óáta, *f. res non vesca, Ting, som ikke kan spises.*
 Óátalinn, *inaccusatus, uanklaget, upaatast.*
 Óátekinn, *integer, cui nihil detractum, hel, ubeskæaret.*
 Óáttinnanlegr, *irreprehensibilis, uafstelig.*
 Óárgatinn, *negligens, forsummelig, upaapað sende.*
 Óárgætni, *f. incuria, Uagtpaaagivenhed.*
 Óárgætla, *f. idem.*

Óatgreinanlegr, *individuus*, udelelig. 2) *inseparabilis*, uadskillelig.

Óatgreinanlega, *inseparabiliter*, uadskilleligen.

Óathlæinn, *agelofus*, som ikke ler meget.

Óatspuðr, *inconsultus*, uadspurgt. Hann górdi það, Kóngi Óatspurt, *id fecit Rege inconsulto*, han gjorde det uden Kængens Vidende.

Óbágr, *facilis, officiosus*, tjenstfærdig, tjenstvislig.

Óbarinn, *immunis a plagis*, upruglet. Óbarinn fiskr, *piscis induratus, non subocus v. conrusus malleo*, haard Gist, som ikke er banket.

Óbalegr, *nimius, horrendus*, forfærdelig, gyfelig.

Óbbar (at obba), *abominari, adverbari, affly*.

Óbedinn, *non rogatus*, uanmodet.

Óheygianlegr, *inflexibilis*, ubøjellig.

Óbeit, *f. fastidium, Væmmelse*. E'g hefi Óbeit á því, *fastidio*, jeg har Modbydelighed for det.

Óberandi, *ingestabilis*, som ikke kan bæres. 2) *intolerabilis*, utaalelig.

Óberniur, *f. pl. prava neglecta absentia*, Marke, som sjelden staaes.

Óbiagadr, *illæsus*, uskadt.

Óbiermi, *n. fucus*, Sminte; á biarmi.

Óbifanlegr, *immobilis*, ubevægelig.

Óbifr, *m. fastidium, horror, Affly, Væmmelse*. At hafa Óbifr á, *detestari, horrere, affly*.

Óbilandi, *infractus, validus*, stærk, som ikke kan brækkes; á bila.

Óbilugr, *idem*.

Óbilgjorn, *pesulans, procerax*, fræk, nævdi, overgiven; *pr. impatiens moræ*, utaalmodig i at sie; á bil v. bila.

Óbyrfæll, *infelix venti*, den som er uheldig i at faa god Vind.

Óblandadr, *merus*, ublandet.

Obláta, *f. pestillum, oblata, hostia*, Ablat. Helgud obláta, *panis consecratus*, det indvierte Brød i Nadveren.

Oblátueskia, *f. arthroporion*, Ablatæsse.

Óblouðr, *non parvus, timoris expertus, strenuus*, ikke sej, tapper, fjæk. R.

Óblida, *f. offensiva, ira*, Brede, Fortørvelse.

Óblidr, *austerus, immiris*, haard, grum.

Óbliágr, *invreecundus, impudicus*, ublu, uforhammet.

Óbodinn, *injussus, non invitatus*, uindbuden, ubefalet.

Óboginn, *rectus, directus*, lige, uden Bøjning.

Óborin, *non susceptus, non iritus*, usødt; uslidt; *dicunt de insanisibus non susceptis et vestibus non iritis; item pecudibus non signatis*, siges om Vorn, som ikke ere avlede, Kløder, som man ikke har gaaet med, og Creature, som ikke ere mærkede. Óborin kú v. á, *vocea v. ovis, non enixa*, (en Ko eller Saar), som ikke har født.

Óbótanadr, *pannam corporis promeritus*, Ubodemand, hvis Forbrydelser ikke kunne affones med Beder.

Óbótamál, *n. crimen ære non expiabile*, Ubode-
maal, som ej kan affønes med Bøder.

Óbrádr, *tarđus, lenius*, langsom, doven. Óbrátt
vard hönum til svars, *tarde respondit*, han
svarede langsomt.

Óbráðlega, *tarde*, langsomt.

Óbragd, *n. aspectus v. color deformis*, hæslig
Farve (især Ansigtifarve).

Óbrákrádr, *infractus*, ubrækket; *vid. bráka*.

Óbreittr, *vulgaris*, almindelig, uforandret.

Óbríðladr, *inviolatus, incorruptus*, uforðarvet,
uforandret, uforvæstet.

Óbrigdull, *constans, firmus*, standhaftig, paa-
lidelig.

Óbrigdanlegr, *infallibilis*, uforanderlig, ubrø-
delig.

Óbríotinn, *illæsus, non fractus*, ufladt, ubrudt.

Óbrákanlegr, *inusuatus, obsoletus*, ubrugelig,
forældet.

Óbrúinn, *óvidbúinn, imparatus*, uberedt, ikke
belavet paa.

Óbundinn, *solutus*, løst, ledig.

Óbardagr, *gibbus, gibba cervicæ*, krogrygget,
især: den, som ikke har god Anstand.

Óbygd, *f. deserta, solitudo, tæſſva*, øde Egne,
Heder.

Óbygdr, *incultus*, ubebygget.

Óbyggjandi, *inhabitabilis*, ubeboelig.

Óbyggiligr, *idem*. R.

Óbyll, *intracabilis*, utræmmelig, ustyrlig; ð
byli.

Óbyria, *f. mulier sterilis*, et ufrugtbart Fruent-
timmer; ð bur.

Óbyriaskapr, *m. sterilitas*, Ufrugtømmelighed,
Ufrugtbarhed.

Óbytnandi, *immense profundioris*, hvort man
ingen Bund kan naa, bundløs.

Óbæn, *f. exsecratio*, Forbandelse; *sæpius plur.*
Óbænit, *dira*, onde Ønsker. R.

Óbær, *vid. óberandi*.

Óbærligr, *intolerabilis*, utaalelig.

Óbærliga, *intolerabiliter*, utaaleligen.

Óbætanlegr, *irreparabilis*, som ikke kan erstæ-
tes, ubodelig.

Óbætt, *non compensatus*, ubetalt, uerstattet,
ubodet.

Óða, *f. avia magna*, Oldemoder.

Óðáð, *f. nefas, piaculum*, Udaad.

Óðáðamadr, *nefarius*, den, som begaar Udaad,
Stuff.

Óðáða-verk, *n. nefarium, facinus*, Udaad,
Stuffestykke.

Ódagot, *n. inquietudo*, Urolighed; ð gýt.

Óðáinsakr, *m. ager v. locus immortalitatis, cam-
pi elysii*, Ubdelighedens Egne, de elyselfke
Marker.

Óðal, *n. allodium, prædium, hereditarium*, Odel,
Arvejord. 2) *res derelicta*, forladt Godt.
At leggja fyrir ódal, *derelinqvere*, ut talis
res cedat proximo occupanti, saaledes forlade
en Ting, at den skal vorde første Demagis-
gers Ejendom.

Ódal, *n. natura vegeta, aciuosa*, rask, vilt-

- som Natur. Óðalsbarn, *puer vegetus, inventiosus*, opstufsom, raff Dreng.
- Óðalsjörd, *prædium hereditarium*, Odelejsjörd.
- Óðalborinn, *natus ad heredium avirum, se-recta linea a primo occupante*, odelébaaren, til en Gaard, i lige nedstigende Linie fra dens første Besidder.
- Óðalsmadr, *dominus allodialis*, Jorddrot; *stricte primus occupans*, den, som først besidder en Gaard, og erhverver Odelstret derpaa.
- Óðanleggr, *feridus*, fliden, urensfærdig.
- Óðamr, *m. fætor*, Stank, Uensfærdighed, Urenlighed. 2) *homo sordidus*, en som er urensfærdig, urenlig.
- Ódamælg, *f. præcipitans lingua*, Snæksomhed.
- Ódauðleiki, *m. immortalitas*, Udødelighed.
- Ódauðleggr, *immortalis*, udødelig.
- Ódauðn, *m. odor sædus, fætor*, stem Lugt, Stank. R.
- Odda (at odda), *vid. yddi*.
- Oddafylking, *f. caneus*, Slagtorden, opstillet i Form af en Kile; *vid. Svinfylking*.
- Oddamadr, *m. compromissor*, Opmand.
- Oddamannsdómur, *m. laudum*, Voldgiftsmænds Dom.
- Oddhyld, *f. ventriculus passerum*, Spurvevemave.
- Oddi, *m. lingua terra*, en Odde, Landtunge.
- Óðviti, *m. primipilus*, den som gaar foran en Flok, Anfører.
- Óðdr, *m. cuspis, mucro*, en Od, Spids. 2) *selum*, en Pil.
- Óðeigr, *intrepidus, audax*, uforfærdet, dristig.
- Óðstuga, *præcipitans, volansis instar*, som kommer hovedfulds, i flyvende Gært.
- Óðstuga, *præcipitans*, hovedfulds.
- Óðiafr, *timidus, trepidus*, forsagt, forfærdet.
- Óðili, *m. ancora lateralis*, Sideanker.
- Óðins-hani, *m. tringa minima, inquieta lacustris et natans*, en Fugls Navn; *vid. Skifari*.
- Óðlega, *præcipitans*, hovedfulds.
- Óðlegr, *impatiens moræ*, som ikke taaler Ophold.
- Óðösinun, *f. cacexia, arrophia*, Mangel af godt Huld, Vautrivelse (især om spøde Vorn).
- Óðrátt, *m. piscis monstrosus, fune e mari exstractus, et Sæ-Uhyre*, som fanges ved en Snor. 2) *metaph. homo sordida vita*, figurelig: en Mand af slet Levemaade.
- Ódreckr, *non potabilis*, som ikke kan drikkes, udriffelig.
- Ódreckandi, *idem*.
- Óðréngskapr, *m. ignavia*, Dovenkab, Dorstehed. 2) *virium, nequiritia*, Lyde, Fejl, slet Opførelse.
- Óðréngur, *m. nequam*, et Stærkt Menneſke, Drog.
- Óðrefi, *n. mala ei sordida mulier, et slet, urensfærdigt Fruentimmer*; å drós.
- Óðriágr, *fluxus, qui cito consumitur*, som hastig fortæres, udróf.
- Óðruekiann, *subrius*, ædru.
- Óðrýgindi, *n. pl. mala administratio rei fan-*

- haris*, ſlet Huſholdning; egentl. at Levnetts midlerne fortæres haſtig.
- Ólugant, gr. *ineptus, inhabilis*, uuelig.
- Óluglegr, *idem*.
- Óluglega, *inepte, infirme*, uueligen.
- Ódugnadr, *imbecillitas, inhabilitas*, Uuelighed.
- 2) *impotentia, anaphroditia*, Uuelighed til Egteſtandpligtens Udvøſe.
- Ójulinn, *manifestus*, aabenbar.
- Ódulr, *liberalioris lingue*, frittalende.
- Ódqm, *crebro, iterum atque iterum*, tidt, atter og atter.
- Ódr, *m. oda, poema*, Ode, Digt.
- Ódr, *m. ingenium v. sensus*, Sandſ. Þad er ærs manns ódr, *infanum opus est*, det er en ſtafendes Arbejde, gal Mandſ Bærk. Óls andvana, *anima sensitiva privatus*, død, aſt ſialet.
- Ódr, *mente captus*, aſtindig, raſende. 2) *vemens, multum precipitans*, meget heſtig.
- Ódygd, *f. vitium, delictum*, Laſt, Udyd.
- Ódyggleikr, *m. infidelitas, improbitas*, Utroſkab. R.
- Ódgggr, *infidus, utro*.
- Ódyr, *vilis, non pretioſus*, for let Kjob, let.
- Ódæda, *f. maleficium*, Udaad; wid. dád.
- Ódædi, *n. maleficium*, ſtammelig Gjerning.
- Ódæll, *petulans, proeas, non tolerandus in vincina*, fræk, overgIVEN, utaalelig i Naboſkab.
- Ódællegr, *idem*.
- Ódællega, *inquire, overgivent, uroligen*.
- Ókæmi, *n. malum et iragicum exemplum*, ſjeldent ſørgeligt Exempel.
- Óella, *ignobilis, obscuro loco natus*, uadelig, af lav Herkomſt.
- Óefadi, *indubitabilis*, upaatvivelig, utetvi ſet.
- Óefadr, *certus, indubius*, vis, utvilsom. Þad er óeſað, *procul dubio est*. det er udenfor al Tvivl, er aldrig betvivlet.
- Óefni, *n. angustia, difficultas*, Vauffeligheð, Knibe. 2) *crimen malum*, Forbrydſe.
- Óeſullegr, *parva spei*, hvoraf man ikke kan vente meget, ſom ikke giver, god Forhaabning, ſom lover lidet.
- Óéginlegr, *improprius*, uegentlig.
- Óéining, *f. dissidium*, Uenighed.
- Óéinurd, *f. timiditas, pusillanimitas*, Fregtsomhed, Undſeelfe.
- Óendanlegr, *infinitus, perennis*, uendelig, evig.
- Óeydanlegr, *inexhaustus*, ufortærlig.
- Óeyddr, *inconsumtus*, ufortæret.
- Óeyra, *f. inquietudo*, Urolighed, den Tilſtand ingenſkeds at kunne være rolig.
- Óeyrd, *f. idem*.
- Óeyrdarmadr, *inquietus homo*, en urolig Perſon.
- Óyrumadr, *idem*.
- Óeyrinn, *idem; sed adject.*
- Óeyrindi, *n. malum consilium v. negotium*, ſlet Beſtjæftigheſe, Forretning. 2) *vita peccaminosa*, ſyndigt Levnet. Alldrei hvarf hán aſtr til ſama Óeyrindis, *ad vitam istam peccaminosam nunquam rediit* 3: *ad incestam*,

- hun begynde aldrig igien paa det samme syn-
dige Levnet v: Blodflam.
- Of, *ob, per, super*, om, for.
- Of, *nimis, nimium v. permultum*, for meget,
for stort. Of *hiar, ampla divizia*, stor Rig-
dom.
- Ofå, *f. defecus boni coloris*, Mangel af friff
Ansigtifarve. 2) *langvor*, Afmagt, Afmæg-
tighed. Nå se eg. å Per einhveria ofå, *vi-
deo te jam deficientem et aevroum*, nu ser jeg
at du er upasselig, bleg, syg.
- Ofåga, *f. mucor, rubigo et tales sordes*, Skim-
mel, Rost.
- Ofagna (at ofagnø), *iristari*, bedrøves, sørge
over. Ofagnø eigu vér ofagnadi ydrum,
dolere debemus calamitatem vestram, vi bør
sørge over eders Ulykke.
- Ofagnadr, *m. monstrum horrendum*, et yffelig
Uhyre. 2) *iristia*, Sorg, Bedrøvelse. 3)
ingens infortunium, stor Ulykke.
- Ofågulegr, *immunus*, uren. 2) *mucosus*,
skimlet.
- Ofågulega, *indecore*, hæsligen, uanstændigen.
- Ofagr, *surpis*, hæslig, grim.
- Ofall, *n. fluctus decumanus*, en meget stor Bølge.
2) *infortunium*, Ulykke.
- Ofallinn, *indecoris*, ufømmelig, uanstændig.
Pad er ofallit, *non decet*, det sømmer ikke.
- Ofallvaltr, *constans, firmus*, fast, standhaftig.
- Ofallser, *caudus*, rebellig, retsløss.
- Ofalr, *carus*, dyr. 2) *non venalis*, som ikke
er til Salg, ikke fal.
- Ofan, *deorsum*, nedad, nedester. Ofanefir,
idem.
- Ofaná, *super, supra*, ovenpaa. Ofantil, *idem*.
- Ofanfrá, *e loco superiori, deorsum*, ovenfra.
- Ofan af, *de*, ned af.
- Ofanfyrir, *infra*, nedaf. Ofanyfir, *superne*,
ovenfor.
- Ofanfall, *n. imber frequens*, heftig Regn.
- Ofanfalls, *in jugo montis*, oppe paa Fjeldet.
- Ofan-síðar, *in superficie maris*, paa Egens
Overflade.
- Ofan-jardar, *inter vivos, super terra*, ovenpaa
Jorden, Levende.
- Ofanverdr, *superne*, eventil, opvendende *adject.*
- Ofanverd bygd, *habitaro hominum ad montes*,
den Del af et Børgdelag, som grændser til
Fjelds. Ofanverdt ár, *avus affectus*, den
sidste Del af Aaret. Ofanverd arh, *atas*,
provector, senectus, Alderdom.
- Ofar, *superius*, høiere oppe.
- Ofari, *m. hallucinans*, den, som snalcker noget
toster.
- Ofarir, *f. pl. malus successus*, slet Fremgang,
Uheld. 2) *iter infelix*, uheldig Rejse.
- Ofarnadr, *m. idem*. Ofarnan, *f. idem*.
- Ofát, *n. commissario*, Fraadseri.
- Ofátismadr, *comedo*, en Fraadser. At lifa i
ofáti, *comessari*, fraadse, leve i Fraadseri.
- Ofbelldi, *n. violentia*, Voldsomhed.
- Ofhod, *v. horror*, Skræk, Gysen.
- Ofbodslegr, *horrendus*, skrækkelig, yffelig.
- Ofbýd (ofbaud, at ofbióða), *supra modum*

aliquem gravare, besvare en over hans Kræfter. *Ūllam mā ofbiōda, etiam forrissimi deficere possunt*, endog de stærkeste kan man gjøre trætte. *Mēx ofbýdr, horreo*, det gysfer i mig.

Ofdan, *n. præsuntio*, Formodning. 2) *homo nimius*, et uregjerligt Menneſte.

Ofdirfd, *f. temeritas, nimia confidentia*, Dumsdriftighed.

Ofdirſka, *f. idem*.

Ofdryckia, *f. ebrietas*, Druſtenſkab.

Ofdryckiumadr, *ebriofus*, en Druſtenbolt.

Ofdyri, *n. hyperthyris*, det overſte Dørtæ.

Ófedradr, *cui pater laet*, den, hvis Fader er uvis. Ófedrad barn, *vulgo quæſtus puer*, et Barn, ſom ingen har vedgaaet at være Fader til.

Óſeige, *fato evaſurus mortem*, den, ſom efter Óſjæbnens Beſtemmeſe undgaar Livsfare. 2) *vivax*, ſtyrig.

Óſellinn, *inrepidus, audax*, driftig, ikke undſelig.

Óſeiti, *f. macies*, Magerhed.

Óſeriandi, *quem transportare nefas*, den, ſom man ikke kan transportere o: i en Farge.

Ofra (at ofra), *sacrificare*, offre.

Ofran, *f. immolatio*, Offering.

Ofrr, *n. sacrificium*, Offer.

Ofrr-preſtr, *sacerdos, sacrificus*, Offerpreſt.

Ofkurſti, *m. chiliarcha*, Oberſt.

Ofkylli, *f. extantia ventris; item œdema*, en ſtor

fremragende Mave (etſlags Sygdom); ogsaa: alt for ſtor Mæthed.

Ofgylldr, *majar quam*, alt for ſtor. Hannþykiz ofgylldr at heita ſon Philippi Kóngs, *multo major sibi arrogat, quam filius esse Philippi Regis*, han anfer ſig alt for ſtor til at kaldes en Søn af Kong Phlip.

Ofhled (at ofhlada); *nimis onerare; item ingurgitare*, lade et Ótib for meget; ogsaa: forſluge ſig.

Ofhledla, *f. ingurgitatio*, Slugvorenhed. 2) *nimia oneratio*, for ſtor Lædning.

Ofhyldgan, *f. sarcosis*, for megen Kjødfuldhed.

Ofhyldni, *f. polybarcosis, corpulentia*, alt for ſtor Fyldighed.

Óhidradr, *implumis*, fjærløs.

Óhimr, *tardus, improbus, ſendægtig*. 2) *molestus, infelix*, uheldig.

Óhimlegr, *idem*.

Óſimlega, *perverse; item ingratis*, floðægtigen.

Óſiðr, *n. pl. nefas*, Uret, Ugudelighed. 2) *incita; item malum fatum*, Knibe, ond Óſjæbne.

Óſáti, *m. magnificus*, højmodig. Ingemunde preſtr var óſáti mikill, bædi i ſkapferdi og annari kurteyfi, *Ingemundus sacerdos magnificus erat, et animo et omni cætera urbanitate*. Preſten Ingemund var i en høj Grad højmodig og beleven i Ómgang.

Óſáti, *m. bodie ibraso*, [en Størpreſter.

Óſátangr, *m. idem*.

Óstær, *pinguis, torosus*, fed, Ejsdfuld. Hann fór med Óstann klárinn, *pingui equo usus est* 3: *lausa in re fuit*, han reiste derfra med en fed Hest 3: han erhvervede sig der en stor Fordel.

Óstæckadr, *immaculatus*, ubesmittet.

Óstendr- (vindr), *abstraneus*, Wind, som blæser fra Land.

Ósteyfingr, *m. multilaudus*, en, som gjerne roser; á lof. 2) *nimis, supra modum laudatus*, alt for meget rost.

Óteygr, *involveris*, som ikke kan flyve; á Flug.

Ótíandi her, *exercitus numerosissimus et ideo inevitabilis*, en meget talrig Hær, som man derfor ej kan undfly.

Ótízti, *n. insolentia, fastus*, Hovmod, Overmod.

Ótmenni, *n. vir adversario nimius*, den, som viser sig alt for overmodig mod sin Modstander.

Ósmetnadr, *m. superbia*, Overmod, Egerserighed, Hovmod.

Ósmáli, *n. hyperbole*, Overdrivelse i Talen, Hyperbol.

Ósn, *m. fornax, caminus*, en Ovn.

Ósnefni, *n. ineptum cognomen*, upassende Tilnavn, Dgenavn.

Ósn-mánni, *m. præfurnium*, en Ovens Munding, Dvngab.

Ósorgængilegr, *incorruptibilis*, usorglængelig.

Ósorthuzadr, *incogitatus*, uoverlagt, ubetænksom.

Óforháll, *imprudens*, uforsigtig, uforsynlig.

Óforhállui, *f. imprudentia*, Uforsigtighed, Uforsynlighed.

Óforstand, *n. idem*, Uforsynlighed.

Ófo. varandis. *ex improvise*, uforvarende, uventet (M. O.)

Ófögnadr, *m. vid. ófagnadr*.

Ófra (at Ófra v. ofra), *minitari*, in acra vibrare, true, svinge i Pusten, bæve i Vejret.

Ófra sverdi, *ferrum minitari manu extensa vibrante*, svinge et Sværd med udstrakt Haand; *alias Ófrar á, in lucem venit, se prodit*, det viser sig, kommer til Synne.

Ófgrævi, *n. gynarchia in maritum*, Kvinderegering i Ægteskab.

Ófrádr, *n. nimietas consilii v. conatus*, et Raad eller Foretagende, som man ikke er voksen. Það er þér ófrádr, at hyria slika hættu; *nimum tibi arrogas, tantum periculum subeundo*, det er over dine Kræfter, at underkaste dig saa stor Fare.

Ófrádrinn, *præcipitanter conclusus*, ubetænksom besluttet. Öllum Þótti þetta ófrádrít, *nimum hunc esse conatum omnes iudicabant*, alle ansaa dette Foretagende for alt for stort 3: uiværksættelig.

Óframmar, *minus*, bagefter, mindre. Alla menn met eg óframmar þér, *te unum supra omnes aestimo*, jeg agter ingen saa højt som dig, foretrakker dig for alle, sætter alle under, neden for dig.

Óframmarinn, *pubibundus*, undselig.

Óframnglarn, *modestus*, besfeden.
 Óframnglann, *imprudens*, uforfigtig.
 Óframnglanni, *f. imprudensia*, Uforfigtighed.
 Óframr, *modestus*; *idem pudibundus*, besfeden, undfelig.
 Ófiedinn, *egelius*, ikke frossen.
 Ófrégin, *non rogatus*, ufpurgt, uafpurgt. 2) *non audius*, uhort. Þad má ófrégit skilia, *perspicuum est, etiam illis, qui id nunquam audierunt*, det er indlyfende, endog for dem, som aldrig have hort det.
 Ófrelki, *n. concio*, Dvang, Ufrihed, Trældom, Livegenfkap.
 Ófremd, *f. dedecus*, Skam, Vanære. 2) *pullanimitas*, Udfælte, Forfagthed.
 Ófrefkia, *f. visio terra, monstrum, et Uhyre*, Gæspenft; *vulgo: malus genius, forma humana, sed eadem terra et torva, solo aspectu per terrens*, i Uvindeligbed: en ond Mand, i menneskelig Skikkelse, men hæftig, og blot ved at fe den forfkræftelig; *vid. ófyni*.
 Ófrefker, *genios et spectra non videns*; *vulgarè et naturali tantum visu gaudens five felivos oculos non habentes vivi*, ófrefkir menn, *vocantur*, som ikke fer Mander og Spøgelfer, : som blot fer med fit naturlige Syn (ikke har Rattedøjne). Þad láu frefkir menn og ófrefkir, *id videbant omnes, non tantum folino, sed etiam simplici humano visu præditi*, det faa alle; faavel de, der blot havde naturligt Syn, som ogsaa de, der kunde fe Mander (have Rattedøjne); *vid. tres et frefker*.

Ófriáls, *aliis mancipatus*, ufri, livegen. 2) *fursivus*, flaalet.
 Ófridhelgr, *prof. vitiatus, cui aqua et igni interdum*, fredslos, landeforvift.
 Ófridir avarar, *res v. merces inanimatora*, livløfe Ting.
 Ófridlega, *minaciter, hostiliter*, truende, fiendteligen.
 Ófridleg, *minax, trux*, truende, ufredelig.
 Ófridfamleg, *idem*.
 Ófridr, *m. hostilitas*, Fiendtelighed, Krig, Ufred.
 Ófridr, *deformis*, styg. 2) *inanimator*, livløs.
 Ófridþegianleg, *inplacabilis*, uforfonlig.
 Ófridþagdr, *inplacatus*, uforfonet.
 Óftekki, *n. vis, violentia*, Voldsombed, Vold, Tyranni.
 Óftekismenn, *homines violenti*, Voldsmand.
 Ófrinn, *torvus*, styg, hæftig.
 Ófrinleg, *idem*.
 Ófringi, *m. mendicus*, en Tigger. Landofringi, *circulator mendicans*, en, som gaar hele Landet om og tigger.
 Ófriófr, *sterilis*, ufugtbar.
 Ófriór, *idem*. Ófriófr, *idem*.
 Ófriófamn, *idem*.
 Ófriófemi, *f. sterilitas*, Ufugtbarbed.
 Ófrlidborinn, *numero hostium superatus*, *victus*, overmandet. R.
 Ófródleiki, *m. inertia, ignorantia*, Uvidenbed, Ufyndighed.
 Ófródlegr, *iners, imperitus*, uflog, uvidende.
 Ófródlegra, *inertior, ignorantior*, ufyndigen.

Ófrómr, *malignus, improbus*, ondskabsfuld; ogsaa: tyvagtig, utro.

Ófrómlæiki, *m. improbitas*, Ondskab; Tyvagtighed.

Ófrósinna, *eglidus*, ikke frossen.

Ófrægd, *f. infamia, dedecus*, Skam, Vanære.

Ófrægi (at ófrægia), *diffamare*, gjere berøgtet.

Ófrægr, *infamis*, berøgtet, vanæret.

Ófsi, *m. nimias*, Sindis Hefstighed, Overmod; ð of. Ofi, *n. idem*. 2) *astus animi, violentia*, lidenskabelig Opbrusen.

Ófsa-kæti, *f. effusa lachrya*, overdreven Glæde.

Ófsa-klædi, *m. psora, scabies*, utaaferlig Kløen (etslags Sygdom).

Ófsiægr, *nimius*, lidenskabelig, uregjertlig.

Ófsiámadr, *homo nimius, vehemens*, et voldsomt, overmodigt Menneske. 2) *animo affectuoso*, en lidenskabelig, heftig, opfarende Person.

Ófsiðnir, *f. pl. glaucoma, praestigia*, Søgleri. 2) *invidia*, Misundelse. At síá ofsiðnum yfir, *invidere alicui*, misunde en noget.

Ófsiðkn, *f. persecutio*, Forfølgelse. R.

Ófsiðgur, *f. pl. nimia praedicatorio, exaggeratio*, overdreven Fortællinger. Ecki má ofsiðgum segja af hreðsti hans, *fortitudo ejus nunquam nimis laudatur*, hans Tapperhed kan ikke noksom berømmes, ikke ophøjes for meget.

Ófsiðalmi, *m. (quenna), sparganosis*, en Sygdom hos Fruentimmer, naar Melken løber sammen i deres Bryster.

Ófsiðpalsmr, *vehemens*, heftig, voldsom.

Ófsiðpamadr, *m. idem*; *sed substant.*

Ófsiðopi, *m. intemperies animi*, Uregjertlighed, Lidenskaberens Tøilesløshed.

Ófsiðyri, *n. res nimia, imperiosa*, Ting, som ikke kunne regjeres.

Ófsiðtaki, *n. violentia moralis*, heftig Lidenskabelighed; ð tek.

Ófsiðviti, *m. hyperephidrosis*, for stærk Sved.

Ófsiðvæinn, *petulans*, alt for fræk, overgiven.

Ófsiðak, *persequor*, forfølger. R.

Ófsiðak, *n. nisus supra vires*, overdreven Anstrængelse.

Ófsiðekiur, *f. pl. exactiones iniquae*, ubillig Inddrivelse af Skatter, Udpresselser.

Ófsiðtraut, *n. nimia confidentia*, for stor Tillid.

Ófsiðvibri, *n. tempestas vehemens, caecis*, overmaade stærk Storm.

Ófsiðviti, *n. arrogancia, vana sapientia gloriose*, Indbildselighed, Brammen af indbildt Viddom.

Ófsiðullkominn, *imperfectus, immaturus*, ufuldkommen.

Ófsiðullkomleiki, *m. imperfectio*, Ufuldkommenhed.

Ófsiðullkomlega, *imperfecte*, paa en ufuldkommen Maade.

Ófsiðullkomlegr, *imperfectus*, ufuldkommen.

Ófsur, *idem quod Of, nimis*, for meget. 2) *supra*, ovenfor.

Ófsurbord, *n. uargo navis supernae*, den overste Plante paa et Skib, Rølingen. Hann datt fyrir ófsurbord, *defecit, pessum ivis, pr. e*

navi in mare præcepit ruit. han gif til Grund
de, faldt over Bord; egentlig: han faldt
hovedfulds fra Skibet ud i Søen.

Ofurdådugr, *temerarius*, ubetænkfuld, uforsigtig.

Ofurelli, *n. vis major*, større Styrke, Magt,

Overmagt. 2) *supra vires*, over Kræfterne.

Pad er recki þitt ofurelli, non est *supra vi-*
res tuas, det overstiger ikke dine Kræfter.

Ofurgehim, *derelicus*, forladt. 2) *perditus*,

ædelagt, i Bund og Grund fordærvet.

Ofurhugi, *n. supra modum animus*, heltens-

dig, hvis Mod ikke kan knække.

Ofurkappi, *n. insolentia, temeritas*, Overmod,

Dumdriftighed.

Ofurkappsmadr, *vid. offlamad*.

Ofurlegr, *nimus*, alt for meget.

Ofurlega, *nimum*, alt for meget.

Ofurhidborinn, *impavi v. majori numero oppres-*

sus v. impetitus, undertrykt af en overlegen

Magt.

Ofurmegna, *supra vires*, som overgaar Kræf-

terne. At herá ofurmegna, *viribus præstare*,

overmande. At vera borin ofurmegna, *vi*

superiori succumbere, blive overmandet.

Ofur-ráda, *violens*, uregjerlig, voldsom. At

hera einn ofur-ráda, *vim inferre*, bringe

Bold imod en.

Ofurfel (at ofurfelia), *tradere*, overlevere.

Ofuryrdi, *n. pl. jactantia*, Storpræleri, Drou-

ten, Skrydter.

Ófús, *inpromus, invitus*, uberedvillig, nødig.

Ófyndi, *n. infelix inventum*, en uheldig Op-

Juden Deel.

dagelse; *metaph. homo sordidissimus*, figur-

lig: et sidsenferdigt Menneske.

Ófyndilegr, *sordidus et deformis*, hæslig og

skiden.

Ófúsa, *f. indignatio*, Ubereðvillighed, Fortry-

delse.

Ófúsa-gestr, *m. invidus hospes*, ubehagelig, u kjær-

kommen Gjæst.

Ófyrikáttamr, *consumax, immorigerus, stiosus*

det, hålsstarrig, uldyg.

Ófyrileitinn, *violentus, non dexte tentans*, volds-

som, heftig, som ikke ser sig for.

Ófyrihygni, *incaute, neglecta cautela*, uforsig-

tigen.

Ófýsilegr, *obominabilis, asstætelig, gøfelig*.

Ofurr, *avidus, nimia siccitatis*, for tør.

Ófægdr, *immundus, impolitus, de metallis*, uren,

upoleret.

Ófær, *inhabilis, impotens, ædelig*. 2) *imper-*

vin, invidus, uvejbar, som man ikke kan kom-

me over.

Ófæra, *f. iter impeditum, loca invia*, en ufrem-

komnelig Vej. 2) *nefas*, Ugudelighed, Ófærens-

styffe. Pad lagdi nær Ófæru, *in præcepte de-*

sist periculum, det blev en næsten novervænde-

lig Fare.

Ófærd, *f. nivibus impervium v. difficile iter*,

en, formeðelst Sne, næsten ufremkomnelig

Vej, stet Føre.

Ófæri, *n. impedimentum*, Hindring, Opbold.

Skipid var meidt til Ófæris næfsta, *navis*

adeo laesa erat, ut fere inhabilis esset isiveri,

Skibet var saa isde tilrebt, at det var ufsikket til at gjøre en Rejse.

Ofærlig, *ineptus; item miser, macer, udneslig, elendig, mager.* 2) *impervius, ufremkommelig.*

Ofæli, *n. sudes graviuscula*, en meget svær og tyk Stavre, Stang; à ås.

Ofæla (at ofæla), *vid. ofbýd.*

Ofætlan, *f. gravamen supra vires*, Tynge, som paalægges en over hans Kræfter.

Og, *et, ogve, og; olim oc.*

Ogso, *etiam, ogsaa.* (M. O. pro lika).

Óga (at óga), *abominari*, affhyer, gruer for. Hann ógar vid því, *abominatur*, han gruer derfor, gyser derved.

Ógá, *f. incuria*, Uagtsomhed.

Ógádr, *sibi non conscius, extra mentem*, uden for sig selv.

Ógagn, *n. incommodum, damnum*, Skade, Tab.

Ógánger, *m. tumultus, insolentia*, Allarm, Støj.

Ógát, *n. vid. ógá.*

Ógaungur, *f. pl. loca inaccessa, devia*, utilgjængelige Steder.

Ógéd, *n. radium*, Kjedsomhed; ogsaa: ublidt Sind, Uselfkæbelighed. 2) *dissensus*, Uenighed.

Ógédsligr, *inhumanus*, uselfkæbelig, vranten.

Ógédinn, *non ad huc datus*, ikke bortgivet. Meý ógédin heiman, *virgo innupta, ad huc in familia patris*, en ugift Pige, Mø.

Ógéggn, *inspiciens, stupidus*, taabelig.

Ógérð, *f. irregularitas, mala affectio*, Uregels-

retthed. 2) *lemor, stupor, foelstoesked, Sandfæstoesked.* 3) *malam-faciens*, Ubaad, ond Gjærning.

Ógérðr, ógérðr, *infectus*, ugjort.

Ógérta, *confuse, non liquide, minus clare*, utp. deligen, uklart.

Ógérta-gr, *m. turpe facinus*, Ugjærning.

Ógétr, *vid. ógerla.*

Ógétst (at ógétast), *displicere, mischage*. Hann lét sér mið ógétaz, *multum sibi displicere dixit*, han sagde, at det mischagede ham meget.

Oggþóga (at oggþóga), *oggannire, jurgitis infectari*, skjelde og smelde paa en; *vid. agg et þagi.*

Ógistr, *innubus, calceus*, ugift. Ógistar meýar, *innupta puella*, ugifte Piger.

Ógistrufamlega, *infelicitate*, uheldigen.

Ógistrufamleg, *infelix*, uheldig, ulykkelig.

Ógirt, *disinctus*, uopfiltet.

Ógladr, *tristis*, sorgfuld, b. drovet, sorgmodig.

2) *inpolius*, upoleret. Mér er ógladr, *non-fero*, jeg væmmes, faar øndt.

Ógledi, *f. tristitia*, Sorg, Bedrøvelse.

Ógledst (at óglédiaz), *tristari*, blive bedrøvet.

Ógleyminn, *non obliuiscus, inoblitus*, som har en god Sukommelse.

Óglöggr, *inciviosus, stupidus*, uagtpaaagiven, taabelig.

Óglýminni, *raro luctans*, som sjelden brydes.

2) *luctandi imperitus*, som er usøvet i Brydeskunsten.

Ógn, *f. terror*, Stráf. 2) *ex effectu, prælium*, Feldtslag.

Ógna (at ógna), *terrorem injicere, interminari*, indlage en Stráf. Hónum ógnar, þavez, han forfærdes.

Ógnabíldr, *m. forma terribilis, terculamentum*, en forfærdelig Skikkelse, et Stráfkebillede. 2) *spec: urfus rubus genas; vid. bíldr.*

Ógnalega, *terribiliter*, forfærdeligen, skrækeligen.

Ógnalegr, *terribilis*, skrækelig.

Ógnarmál, *n. pl. minæ*, Truster.

Ógódr, *malus*, ond, slem, ikke god.

Ógrafinn, *insepultus*, ubegravet. 2) *non calatus*, ikke udgraveret.

Ógreiddr, *non eraditus*, ikke leveret, ubetalt.

Ógreidandi, *inexericabilis*, uoploselig. Ógreidandi skæia, *modus gordius*, en uoploselig Knude.

Ógreidr, *intricatus*, indviklet, urede.

Ógreidugr, *difficilis, inofficiosus*, utjenstfærdig.

Ógreindr, *anonymus*, ubekjænt. 2) *infrunius, fatuus*, dum, taabelig.

Ógreipter, *non sulcatus, sine incisuris*, som et uden Indsnit.

Ógrípanlegr, *incomprehensibilis*, ugribelig.

Ógrópadr, *vid. ógreipter.*

Ógrundadr, *fundamento carens*, uden Grund. 2) *non satis mediatas*, ikke nok overlagt.

Ógrunsmr, *suspicione vacuus*, uden Mistanke.

Ógrunfamlegr, *idem.*

Ógrunfamlega, *certe, sine suspitione*, vist, uden Mistanke.

Ógrynni, *n. immensa copia v. multitud*, meget stor Overflodighed, eller Mængde.

Ógudlegr, *impius*, ugudelig.

Ógudhrædde, *idem.*

Ógudrækin, *idem.*

Ógudlega, *impie*, ugudeligen.

Ógunst, *f. offensa*, Ugunst.

Ógurlega, *horride*, gyselig, grueligen.

Ógurlegr, *horribilis, horrendus*, gyselig, skrækelig.

Ógylldr, *invalidus*, uduelig, ugyldig. Ógyllð vara, *merx improba*, uduelige, forfalskede Været.

Ógylltr, *non inauratus*, som ikke er forgyldt.

Ógæfa, *f. infortunium*, Ulykke, Uheld.

Ógæstir, *f. pl. denegatio occasionis*, den Tilstand, at Lejlighed til noget nægtes (Mangl paa Lejlighed); *isa piscatores vocant conzinuas tempestates v. æstum maris, piscaturam prohibentes*, saaledes kalde Fiskerne vedvarende Uvejr eller Søens Drusen, som hindrer dem fra at drive Fiskeri.

Ógæfulegr, *infelix*, ulykkelig, uheldig.

Ógæfastund, *f. hora inauspicata*, en uheldig Time.

Ógætilegr, *imprudens*, utlog, uforfigtig.

Ógætilega, *oscitanter v. incuriose*, uforfigtigen, med Skjodesløshed.

Ógætinn, *incuriosus*, skjodesløs.

Óhagr, *fabricandi imperitus*, ubehændig.

Ohagr; *m. incommodum*, Fortrød, Besværlig-
hed.

Ohagqvæmr, *ineptus, inhabilis, ubefuam, ubef-*
festig.

Ohagnadr, *m. vid. Ohagr.*

Ohaglegr, *incommodus, ubefestig, besværlig.*

Ohaglega, *incommoda, besværligen, tik Ulempt.*

Ohagnadárlega, *idem.*

Ohaldirordr, *infidus; item fadifragus, words-*
holdeir.

Ohamingia, *f. vid. Ógafa.*

Ohamingiufoamr, *infortunatus, uheldig.*

Ohamingiufoamlegr, *idemp.*

Ohapp, *n. infortunium, mala fortuna, Ulykke,*
Uheld.

Ohoppalaus, *sine magno malo, som intet stort*
Uheld træffer.

Ohoppalaust, *sine maleficio, uden Forbedelse.*

Ohoppamadr, *vir facinorosus, et ubadist Men-*
neske.

Ohappaverk, *m. vid. Ohapp.*

Ohapplegr, *infaustus, uheldig.*

Ohardr, *imbecillus, lenis, blodagtig, svag.*

Ohardnadr, *adhu immatureus, laboris impatiens,*
som ikke er kommen tik fuldkommen Mand-
dom; som ej kan udholde Arbejde.

Ohárgadr, *glaber, glat, uden Haar. 2) im-*
pubis, uskægget.

Oheknadr, *indolens, uhyølet.*

Ohegnadr, *impunitus, ustraffet. 2) non coer-*
cius, utvungen, vindskænket. 2) insep-
tus, uirdehænet.

Oheilagr, *profanus, vanhellig.*

Oheilindr, *n. pl. cacexia, corruptio, Sygelig-*
hed, Svagelighed, Upasselighed. 2) dolus,
astutia, Svig, Bedrageri.

Oheill, *f. subdolos, falsk, underfundig. 2)*
valedinarius, stranten, svagelig.

Oheill, *f. clades, infortunium, Uheld, Slæde.*

Oheilnæmr, *insalubris, usund.*

Oheil-simidi, *n. astutia, fraus, Falskhed, Un-*
derfundighed.

Oheimila (at Oheimila), *alicui possessionem et*
usum fructuum interdicare, forbyde en Besi-
delsen og Brugen af en Ting (ikke hjenle
en Ting).

Oheimill, *sine iusto titulo; item male fidei,*
uhjemmel, uden retmæssig Adkomst.

Oheimlegr, *mente abalienatus, menneskesiendst;*
ogsaa: stog, hæstlig.

Oheimsker, *sapiens, cordatus, klog, vis, egentl.*
ikke taabelig.

Ohelga (at Ohelga), *profanare, vanhellige.*

Ohelgr, *profanus, vanhellig. 2) interdictus,*
forbudet. Her er þér Ohelg' lóð ell, inter-
dictum hie tibi est omni fructu terra, her
er dig forbudet at oppebære enhver Jordens
Frugt.

Oheimi, *n. vatum et informe corpus, et stort*
og hæsligt Legeme; å hamir.

Ohentagleiki, *m. incommoditas, Ubefvemmel-*
lighed.

Ohentaglega, *inepte, incommoda, ubefvemt,*
ubefejligere.

Óhentagr, *inepius*, uheldnem.
 Óheppinn, *infelix*, uheldig.
 Óheppilegr, *multi-omnis*, det samme.
 Óheppni, *f. inforemimus*, Uheld.
 Óhefrilegr, *invidius*, nhørt, som ikke kan høres.
 Óhikadr, *audax, praesens animo*, dristig, modig. Hann géck Óhikadr, *audacter perrexit*, han gif med freidigt Mod; uden at standse.
 Óhikinn, *praeus*, edfel. 2) *sevus, immodestus*, umaadelig, nordentlig, ogsaa; haard.
 Óhliód, *n. gviriatius, ulularis*, Tuden, Skrigen. 2) *vox loquenda*, en hæslig Stemme.
 Óhlutdillinn, *vid. affictualaus*.
 Óhlutslaur, *suorum rerum fatagens*, den, som ikke bryder sig om andres Ting, men har nok at bestille med sit eget.
 Óhlutvand, *improbis, vise inordinata*, uredelig, ryggesløs.
 Óhlutvendni, *f. improbitas, praevarias*, Ondskab, Ryggesløshed.
 Óhlyðinn, *refractorius, obstinax*, uflydig, halsstarrig.
 Óhlyðni, *f. inobediencia*, Uflydighed.
 Óhnár, *torpidus, non strenuus*, umandhaftig, uvirksom, dovt.
 Óhnögglega, *liberaliter*, abundant, rundeligen, overflødig; å hnöggr.
 Óhninginn, *confidens, plenus spei*, tillidsfuld.
 Óhóf, *n. immodestia, luxuria*, Overdaad, Umaalighed. Tvó eru óhófin, og fordaz heimsker hverugt, *insipient peccat supra v. infra mo-*

dum, in medio confisus, virtus, der gives tuende Gderligheder (O: for meget og for lidet), og for ingen af dem tager Daare sig i Agt. Fá eru óhófin laung, *moderata durans*, Middevejen er den bedste.
 Óhóflegr, *immodicus*, umaadelig.
 Óhóflega, *immodice*, umaadeligen, overdaadigen.
 Óhófs-viti, *m. temeritatis indicium*, Kjendmærke paa Umaalighed, Overdaad.
 Óhókin, *audax, inrepidus*, dristig, uforsigt.
 Óholtr, *insalubris, usund*. 2) *subdolos*, underfundig. Óholtr-lopt, *aer corruptus*, usund Luft.
 Óhöggrinn stein, *lapis vivus, rudis*, utflugtugen Sten.
 Óhöndlandi, *intractabilis*, uhandelig, utæmelig.
 Óhrakinn, *bene habitus*, vel ved Magt. 2) *nenimi secundary* den, som ikke staar tilbage for nogen.
 Óhraukleiki, *m. infirmitas, debilitas*, Svaghed, Afmægtighed.
 Óhrauklega, *infirme*, svagt, afmægtigen.
 Óhraustr, *debilis, infirmus, valetudinarius*, svagt, afmægtig, sygelig, skrænten.
 Óhreinn, *impurus, immundus*, uren.
 Óhreinnindi, *n. pl. sordes*, Skarn, Urenlighed.
 Óhreinkeiki, *m. impuritas*, Urenlighed. 2) *perfidia*, Falskhed.

Öhreinelega, *impure*, urenligen, sident. 2) *fraudenter*, solgagtigen.

Öhreistræðr, *non desquamatus*, som Skallene ikke er aftaget, uskæftet.

Öhremmenska, *f. pravitas*, Ondskab.

Öhrels, *languidus*, soag, skranten.

Öhreyftri, *f. infirmitas*, Svagbed.

Öhrialegr, *lacer, rarer, styg, hædlig, reven, pjalter.* 2) *male habitus*, den, som er slet ved Mage.

Öhrodi, *m. mole, fatida quisquilia*, allehaande stinkende Affald, som sejes bort.

Öhræddr, *inrepidus*, usforækket.

Öhrærandi, *immobilis*, ubevægelig.

Öhræranlegr, *idem*.

Öhræsi, *n. indecorum quid*, noget usømmeligt, uanstændigt. 2) *inglorius vir*, en uberømmelig, ringe og ubekjendt Mand; a brøð.

Öhugi, *m. sava indignatio*, stor Fortrydelse, Harm. På var öhugi á berserkinnum, *furorant Berserki*, da rasede Berserkerne, vare i Harmhu.

Öhuggandi, *inconsalabilis, utræfelig.*

Öhultr, *securus, tutus, tryg, sikker.*

Öhyggion, *inconsideratus*, ubetansom.

Öhyldinn, *macer*, mager.

Öhyr, *torvus, austerus*, barsk, bitter. 2) *rudis, impolitus*, grov, upoleret.

Öhyra, *f. austeritas*, Barskbed.

Öhyrkinn, *impiger, alacer*, usfortvøden, flittig.

Öhæfa, *f. nefas*, Udaad.

Öhæferkr, *incivilis*, uartig, uhøflig.

Öhæflegr, *ineptus*, ubekvem, upassende.

Öhæfr, *idem*.

Öhægd, *f. difficultas*, Vanskelighed.

Öhægingdi, *n. pl. idem*.

Öhægiz (at öhægiz), *agrescere, gravescere*, blive besværlig, falde til Byrde. Hönum öhægiz háar-hagurinn, *difficultatem rei familiaris sentire capit*, Husboldningen begyndte at falde ham besværlig.

Öhægr, *difficilis*, vanskelig.

Öhællinn, *modeste de se loquens*, beskeden.

Öhætt, *tutus*, tryg, sikker. Þeir láta mér hvergi öhætt, *nihil mihi tutum relinquant*, de lade mig intet sikket Sted tilbage.

Öjá! Önej! *exclamatio, affirmantis vel negantis*, o ja, o nej, (bekræftende og nægtende Udraabsord).

Öjafni, *impar, inæqualis*, ulige.

Öjafna (at öjafna), *inæqualitatem inferre*, forårsage, frembringe Ulighed.

Öjafnadr, *m. iniquitas*, Ubillighed.

Öjafnadræðr, *iniqvis, injuriosus*, den, som gjerne fornærmer, foruretter andre.

Öjafnt, *disparitet*, ulige.

Öir (at óa), *timere, metuere*, frygte for noget. Þig óir við því haan komi ei apr, *times ne revertatur*, du frygter, at han ikke vil komme tilbage. Óuinz oc Hugin muni, *verer ne Hugin*, jeg frygter, at Hugin skulde o. s. v.

Ök, *n. jugum, helcium, Nag.* 2) *onus grave*, en tung Byrde. 3) *sagina*, stor Fedme.

4) *clivulus*, *convexitas*, et inde, *nom. prop. montis*. v. *tesqva*, en Bakke, en Steeraaning, og deraf et Ege-mavn paa Hjalde eller Hedede.
Oka (at oka), *jugere*, sammenføje. 2) *subjugare*, lægge under Nager (Spænde i Nager); vid. under oka.

Okadr, *jugans*, spændt i Nager. 2) *præpinguis*, meget fed.

Ókáttr, *tristis*, *maestus*, bedrøvet, sorgfuld.

Ókemídr, *incomptus*, ukæmnet.

Ókendr, *ignotus*, ubekjendt.

Óke-skinna, *castus*, *modestus*; Lydsk i Udtryk, som ikke bruger forhaanende Udtryk.

Ókeþypla, *gratis*, uden Bétaling.

Ókeyþtr, *inemptus*, ukjøbt.

Oki, *n. jugum*, *subscus*, Nager, Skande.

Oekrir (*dualis*); *nostri*, vore (pron.) Oekar,

oekara, oektrum, oekra, *nostrorum*, *nostrorum*, *nostris*; *nostras*, vor; ogsaa vores.

Óklár, *subobscurus*, *pollutus*, uslar, smudsig.

Óklárindi, *n. pl. squales*, sordes, Smudsigbed.

Óknár, *zardus*, *invalidus*, uvirksom, afmægtig.

Ókaltti, *n. nefas*, *res illicita*, Udaad, Skjelmsstykker.

Ókniðtr, *m. idem*.

Ókoftr, *m. vitium*, labe, Last, Lyde.

Ókór, *n. pl. fori adversa*, Ulykke.

Ókórlegr, *vitis*, *speruendus*, ringe, foragtelig.

Okra (at okta), *fanerare*, *fanus facere*, aagre; bedrive Nager.

Okran, *f. faneratio*, Nager.

Ókrati, *m. danista*, *fanerator*, en Nagerkarl.

Ókréklánlegr, *inviolabilis*, ufræntelig.

Ókré:kr, *inviolatus*, ufræntet.

Ókrístinn, *eibnicus*, hedenssk; ikke kristen.

Ókrístilegr, *impus*, ukristelig, ugudeligt.

Ókrístikga, *impie*; ugudeligen, ukristeligen.

Ókunnr, *ignarus*, *ignokus*, ubekjendt.

Ókunngr, *idem*.

Okr, *n. fenus*, *usura*, Nager.

Okurkall, *m. fanerator*, *dardanarius*, en Nagerkarl.

Ókynd, *f. monstrum*, et Uhyre.

Ókyinni, *n. pl. notoria flagitia*, bekjendte Skandestykker. Skol þeim aldrei vesla sin Ókyinni,

au *impunitas illorum scelerum infinita erit*, skulle deres Misdgjerninger altid blive ustraffede.

Ókyrleiki, *m. inquietudo*, Urolighed.

Ókyrr, *inquietus*, urolig.

Ókenn, *iners*, *insulsus*, uforstandig, ensfoldig.

Ókænlega, *incallide*, *sinistre*, ensfoldigen, taabelsigen.

Ól, *f. funis coriaceus*, en Rem af Skind; oliu ál. Ólarreip; *loramentum*, et Reb af Skind.

Ólaf-messa fyrri, 29 Julii *Martyrium Sancti Olaf Regis*, Olafs Dag den første, 29 Juli.

Ólaf-messa síðari, 3 Aug. *translatio ejusdem*, Olafs Dag den sidste, 3 August.

Ólag, *n. inertia*, *sinisteritas*; Ubehændighed.

Ólog, *n. fluctus decumanus*, en stor Bølge.

Ólagadr, *inemendatus*; *isem*; *informis*, uforberedt, udannet.

Ólagarandi, *inemendabilis*, uforbederlig.
 Ólagkænn, *inert*, ubehandlig.
 Ólagleggr, *inconcinuus*, ubehandlig, udannet.
 Ólán, *n. infortunium*, fors livida, Uheld.
 Óland, *n. terra infelix*, et ulykkelig Land.
 Ólángesinn, *infortunatus*, ulykkelig, uheldig.
 Ólaskadr, *integer*, hel og holden.
 Ólastandi, *non visuperandus*, ulastelig.
 Ólatr, *impiger*, ufortroden.
 Ólatlega, *impigre*, ufortrodent.
 Óaugadr, *illotus*, ubadet.
 Ólhugi, *m. vacius* Ólhugi, *cubitus*, ancon, Albue.
 Ólbogabót, *f. flexura cubiti*, Albuehulshed (Bugten i en højet Arm).
 Ólbogabörn, *n. pl. liberi ita vocantur, qui premuntur a storgia parentum*, faaledes kaldes de Børn, som af Forældrene sættes til Side for de andre.
 Ólbogaskél, *f. patella conica*, Albuefæl.
 Óleidingsalmr, *constans, pertinax*, standhaftig.
 Óleidr, *gratus, acceptus*, kjærkommen, behagelig. 2) *non radiosus*, ufortroden, villig.
 Þad er hönum óleidr, *nungquam tædet eum*, derved kaldes han ikke.
 Óleifr, *humans*, venlig, høflig, artig; *vidleifi*.
 Óleiginn (kona), *mulier inviolata virginitas*, et ubesøvet Fruentimmer.
 Óleigis, *gratis*, uden Betaling, Leje; á leiga.
 Óleikiun, *insesus*, uvant.

Ólékin, *f. lac congelatum, non pressum*, Sammenloben Vælk.
 Ólékiun, *non destillatus v. colatus*, urenset, uslet.
 Ólékr, *fluida non transfundens*, vandtæt.
 Ólémpi, *n. rigor, mala gratia, disgracia*, Stivhed, Barfshed; Ulemp.
 Ólémpni, *f. austeritas*, Stivhed, Barfshed. 2) *inertia*, Ubehandlinghed.
 Ólémpinn, *rigidus; item inert*, Stiv, barf, ubehandlig.
 Ólémpilegr, *idem*; 2) *inconcinuus*, styg, hæslig, udannet.
 Ólendandi stia, *locus importuosus*, et Sted, hvor man ikke kan lande.
 Óléstr, *m. mala fama*, ondt Rygte; ogsaa Ubehandlinghed; Sklobsagtighed; *vid. lestr*. Þad fór altr í óléstri, *in calumniam desit*, det hele gif meget ubehandigt for sig.
 Ólétt, *gravis*, svær, tung. 2) *gravidus, uterum gestans*, frugtsoimmelig. Hönum var ólétt, *non gaus, gressus illi erat difficilis*, Han havde Sansselighed ved at gaa. Hann var á léttaða skeiði, *etatem agebat vegetissimam*, han var i den raffeste Alder. At verða ólétt, *impregnari*, blive frugtsoimmelig.
 Óleyfilega, *illicite*, utilladelgen.
 Óleyfilegr, *illicitus*, utilladelig.
 Óleyfi, *n. injussus*, Mangel af Tilladelse. 1) óleyfi, *injussu*, uden Tilladelse.
 Óleyfdr, *injussus*, non permissus, utilladt.
 Óleylandi, *insolubilis*, uoploselig.

Öleyfanlege, *idem*.

Öleystr, *non solutus, vincens*, aløst, bunden.

Ölga, *f. fluctus maris*, Havets Bolger. Ölga-tiör, *mare fluctuosum*, brusende, belgende Hav.

Ölga (at ölga), *astuare, fluctuare*, bruse, belge.

Olia, *f. oleum*, Ölie; *vid. vidsmiör*.

Ölid, *n. impedimentum*, Hindring. 2) *infortunium*, Uheld.

Ölidandi, *non tolerabilis, intolerabilis*, utaalelig.

Ölidanlegr, *idem*.

Ölidanlega, *intolerabiliter*, utaaleligen.

Ölidlegr, *rudis, sinister*, grov, uebehandig.

Ölidmannlega, *impertune, incommode*, uhjelp-sommelig.

Öliduge, *rigidus, difficilis*, stiv, vanskelig.

Ölifan, *f. virus, venenum*, Forgift. 2) *conragio, pestis*, Pest, smittende Sygdom.

Ölifgandi, *irredictus*, som ikke kan bringes til Live.

Ölfi, *n. lethum*, Død. Særde til ölfiis, *lethaliter vulneratus*, dødeligen saaret.

Ölismadr, *facinorofus, mortem promeritus*, et udødelig Menneffe, som har fortjent Døden.

Ölikan, *f. cicatrix vulneris*, en Skramme af Saar.

Ölikindi, *n. pl. dissimulatio veri*, Urimelig-hed. 2) *dissimulatio*, Fordølgelse.

Ölikindalæti, *n. pl. dissimulatio*, Fordølgelse af noget.

Ölikindalega, *contra similitudinem veri*, urime-

ligen. 2) *dissimulans*, paa en forskilt, fore-borgen Maade.

Ölike, *dissimilis*, ulig.

Ölinadr, *viribus integer*, usvækket.

Öliöds-eyru, *f. pl. auricula cordis, dextra et sinistra* x *aures vocem non percipientes*, begge Hjertelapperne x den høire og venstre; egentlig: Hren, som ikke kunne høre.

Öliös, *obscurus*, mørk, uklar, utydelig.

Ölitadr, *abapbus*, usarvet.

Ölitkera, *f. cacexia, cacochrophia*, Skrantens hed, Svagelighed.

Öliúfr, *invius*, nodig, uwillig.

Öliúgheitr, *verax, stans promissis*, sandten, ordholden.

Öliu-hamrar, *m. pl. fraces olei*, Oliebærne.

Öliusteinar, *m. pl. cores oleares*, Oliekæne.

Öliuvré, *n. olea oliva*, et Ölietræ.

Öliuvidargadr, *m. olivetum*, en Oliehave.

Ölmaz (at ölmaz), *furere, frondere, rase, fuisse*.

Ölmr, *furiosus, rabidus*, rasende.

Ölofadr, *illaudatus, uberant*. 2) *non permisus*, ikke tilladt.

Ölögad, *non alienatus*, uafhændet.

Ölökina, *non solutus*, ubetalt.

Öloppinn, *frigidi stuporis expert*, den, som ikke fryser paa Hændernt.

Ölostugr, *invitus, uvillig*. 2) *inspidus, ingratus*, affmagende.

Ölög, *n. pl. iniustitia*, Uretfærdighed. 2) *lex iniqua*, en uretfærdig Lov.

Ölöglega, *illegitime*, ulovligen.

Ólögleg, *illegimus*, ulovlig.
 Ólögmaðr, *idem*.
 Ólpa, *f. vid ál; a.*
 Óláinn, *ad hoc recens non fatigatus*, den, som ikke er træt.
 Ólucka, *f. infortunium*, Ulykke, Uheld.
 Óuckagefínn, *infelix*, ulykkelig.
 Óuckulegr, *idem*.
 Ólund, *f. indoles prava*, surmulende Gemyt.
 2) *indignatio*, Harme, Forbittrelse.
 Ólandarleg, *inhumanus, alienus*, surmulende, surseende.
 Óyginn, *verax, verus*, som taler Sandhed, sandtru.
 Ólygt, *f. fædor*, Stank, stem Lugt.
 Ólyndi, *n. vid. Ólund*.
 Ólyst, *f. tadium, fastidium*, Redsomhed, Lede.
 Ólyst-matar, *anorexis, afisia*, Ulyst til Mad.
 Ólystifemi, *f. idem*.
 Ólystugr, *ingratus, nauceosus*, vammel.
 Ólæg, *ubi surum non est ad anchoras novibus, de porubus dicitur*, siges om de Havne, hvor Ankerpladsen ikke er sikker. Par var Óllum skipum Ólægt, *omnibus navibus ibi periculosa erat statio*, paa den Ankerplads kunde intet Skib ligge sikkert.
 Ólæknandi, *infernabilis*, ulrgelig. Ólæknandi sótt, *f. cacocetes*, ulrgelig Sygdom.
 Óæs, *illiteratus*, som ikke kan læse.
 Óæstr, *non clausus*, uluftet.
 Óæti, *n. pl. seri gestus*, stygge, hæslige Gesterbarder.

Ómaga-híðeg, *f. vicus pupillorum*, Fattiges Underholdning.
 Ómaga-fé, *n. bona pupillorum*, Fattiges Godé.
 Ómaga-háls, *m. spes matris*, den umodne Alder. Lángur er ómaga hállian, *longingua spei est matris infans*, der forlæber lang Tid, før et Barn oplever Manddomæarene.
 Ómági, *m. pupillus, minorennis, qui curatore eget*, egentlig: et forældreløst Barn, eller et gammelt affældigt Menneke, som underhældes af Fattigvæsenet. 2) *invalídus*, soag, afmægtig; á má.
 Ómak, *n. inquietudo, labor*, Umage.
 Ómaka (or ómaka), *inquietare*, forurofge.
 Ómakleg, *immerius*, usfortjent.
 Ómaklega, *immerio*, usfortjent.
 Ómaklamr, *molestus, inquiet*, urolig, besværlig.
 Ómaks-verde, *labore dignus*, Umagen værd. Það er ecki ómaksins verðt, *non remunerat laborem*, det lønner ikke Umagen.
 Ómála, *mutus*, stum.
 Ómála-barn, *n. infans*, et Barn, som endnu ikke kan tale.
 Ónálgefínn, *sociurnus*, tavø, som snakker lidet.
 Ónálgr, *idem*. Ómáligr, *idem*.
 Ómáli, *n. infans*, et Barn, som endnu ikke kan tale. 2) *adject. mutus*, stum. Fár veit ómála mein, *quid mutum angat paucissimi sciunt*, saa vide hvad den stumme fejler.
 Ómadr, *m. nequans, nebulo*, et Starn, en Skjelm.

- Óman, *n. imus sonus vocis*, en utydelig Lyd, som man hører i en Kraaflaud.
- Ómannblendinn, *misanthropos*, som hører Selvskab.
- Ómannlegr, *inhumanus*, uretlig, uartig.
- Ómannúðl. gr, *idem*.
- Ómannúðleiki, *m. inhumanitas*, Uvenlighed.
- Ómarkadr, *non insignitus*, som der ikke er sat Mærke paa.
- Ómátulegr, *intemperatus, immodicus*, umaa- delig.
- Ómátan, *n. exuberantia*, stor Overflodighed; *vid. ámrákan*. Hann var Ómátans ríkr og kynferdugr burgeys, *exuberans erat opibus et nobilitate generis*, han var overmaade rig og fornem.
- Ómáttkr, *debilis, infirmus*, svag, afmægtig.
- Ómátr, *m. debilitas*, Svaghed, Afmægtighed.
- Ómatvandr, *frugali et parabili victu contentus*, som ikke er kræsen, men lader sig nøje med en simpel, jevn Mad.
- Ónedfærligr, *intractabilis*, uhandelig.
- Ónegd, *f. status v. ætas pupillaris*, den umyndige Tilstand eller Alder. 2) *multitudo pupillorum*, Mængde af Børn.
- Ómegin, *n. deliquum animi*, Afmagt.
- Ómeiddr, *illæsus, saluus*, usaraet, sund, raff.
- Ómeindæginn, *benevolus*, velvillig, veltæn- kende.
- Ómeingadr, *merus, sincerus*, ren, ublandet.
- Ómeiru-lyki, *f. passio calinea*, Eegdom af Mangel paa Fordøjeise, Dugvid.
- Ómeiska, *f. pigrities, ignavia*, Uvirksomhed, Dovenfæb.
- Óvenstufullr, *piger, lad, doven*.
- Ómerkia, *f. vanitas v. vaniloquium*, Ustandhed.
- Ómerkilegr, *sublesta fidei*, som man ikke kan fæste Tro til.
- Ómerki. gr, *m. pecus non insignitum, et Kræa- tur*, som intet Mærke har.
- Ómerkr, *vid. Ómarkadr*.
- Ómerkr, *vid. Ómerkilegr*.
- Ómetanlegr, *instabilis*, usfatterlig.
- Ómetr, *impastus*, som ikke er mat, sulsten.
- Ómíldr, *inclemens*, umild.
- Ómínni, *n. fragilitas memoria*, Mangel paa Hufvømmelse.
- Ómínnis-öl, *n. porus leibæus*, en Drif, som be- røver en Hufvømmelsen.
- Ómínnugr, *obliviosus*, glemfom.
- Ómískinn, *incautus, precipians, ferox*, usor- sigtig, fremfusende; å mis et kann.
- Ómískunsmr, *inclemens*, ubarmhertig.
- Ómískunsemi, *f. inclementia*, Ubarmhertighed.
- Ómískunsamlega, *inclementer*, ubarmhertigen.
- Ómödr, *indefessus*, utrætlet, usvækket. 2) *lang- vidus*, svag, afmægtig. Hónum er ordit Ómót, *langvescit*, han bliver mat, vansmægter.
- Ómulinn, *non contritus*, som ikke er knuset; å mel.
- Ómr, *m. vid. Óman*.
- Ómýldr, *non capistratus*, som der ikke er lagt Grime paa; å mull.

Ómynd, *fóрма lefa, deformata*, en stug, hæðlig Skiffelse. 2) *monstrum*, et Uhyre.

Ómyndarleg, *deformis*, stug, hæðlig.

Ómyndugr, *qui curatore eget, inestabilis*, umyndig. 2) *minorennis*, mindreaarig. 3) *irritus, nullius valoris*, ugyldig, af ingen Verði.

Ónaddr, *non delassatus*, utrattet.

Ómæðinn, *indefessus*, som ikke bliver træt.

Ómælanleg, *immensus, infinitus; umaalelig*.

Ómælanlegleiki, *m. immensus*, Umaalelighed.

Ómælanlega, *infinite, infinito*, umaaleligen.

Ómalí, *n. nefas dictu*, det, som man ikke maa tale om.

Ómalilegr, *nefandus, dictu verius*, som man ikke bør nævne. 2) *ineffabilis, inenarrabilis*, undsigelig, uudsælig.

Ómætti, *n. vid. óméginn*.

Ómættir (at ómætra), *deficere*, falde i Afmagt. Hann tekr at ómætra, *deficere incipit*, han begynder at falde i Afmagt.

Ómætr, *nullius pretii*, af ingen Verði. Ómætr eru ómaga orð, *qui sui juris non est irrita verba facit* 3: *promittere non potest*, den Umgyldiges Løfter gjælde intet.

Ón, *m. fornax*, en Ovn. Járn-ón, *fornax ferrius*, en Ovn af Jern. Múradr, edr upphladinn ón, *caminus*, en opmuret Ovn. Bræðsla v. destillerunar ón, *clibanus*, en Ovn, hvort man smelter eller destillerer noget.

Ónád, *f. indignatio*, Unaade.

Ónádugr, *insensus*, utnaadig.

Ónátúra, *f. prava indoles*, et Naturen ligesom modskribende Sindelag.

Ónátúrlegr, *natura contrarius, perversus*, Naturen modskribende, unaturlig.

Ónátúrlega, *contra naturam*, imod Naturen, unaturligen.

Ónaudfinlegr, *non necessarius*, unødvendig.

Ónenning, *f. desidia*, Dovenstab, Dorfsked.

Ónétt, *illepide*, uden Methed.

Ónétt, *illepidus*, ikke net.

Ónéðdr, *spontaneus*, unødt, frivillig.

Ónotinn, *in usus non adhibitus*, ubenyttet.

Ónyctia, *f. inutilitas*, Unytte. At Ónyctiu, *inutiliter*, til Unytte.

Ónstofa, *f. caminata*, en Stue, hvort der er en Ovn.

Ónyti (at ónyta), *negligere*, non curare, ikke bryde sig om; egentlig: gjøre unyttigt. 2) *retracture*, forandre, igjenfælde.

Ónyttinn, *sui commodi negligens*, som ikke bryder sig om sin egen Fordel.

Ónyttíngskepr, *m. desidia, torpor, Orkeslósuhed*, Dovenstab. 2) *res intentata, non ad finem perducta*, en uslutført Ting.

Ónyttíng, *m. omnibus, in omni re, inutilis*, deu, som ikke duer til nogen Ting.

Ónyttir, *inutilis*, unyttig. Hann er hálfum ónyttir, *sibi desit*, han er sig selv til ingen Nytte. Ónyttir áttæða, *pugio plumbeus*, unyttig Grundvoold (skar til en Paaastand).

Ónytti, *n. inquisitio, inqvies*, Uroslighed.

Onæmr, *tardus ingenio, hebes*, som ikke har godt Memme, flov.

Onæmi, *n. tarditas ingenii*, tungt Memme.

Onærgættinn, *imprudens, uflog, uforfigtig.*

Onærgættni, *f. imprudentia*, Uforfigtighed.

Órd, *n. mala fama, criminatio*, ondt Rygte.

Órda, *f. confusio*, Uorden.

Órdvar, *precipitantis lingua*, siges om den, som lader Munden løbe, uden at tænke efter hvad han siger.

Órdulegr, *confusus, indigestus*, uordentlig.

Órdugr, *instrenuus, udygtig, uvirksom.*

Óp, *n. exclamatio*, Udraab; *vid. heróp, figur-óp.* 2) *sanna*, Risen, Bespotten. Par var fullt med óp og Glsfan, *clamoris et ejulatus omnia plena erant*, der var alting fuldt af Ekrig og Hulen. At göra óp er einum, *sannis aliquem exagitare*, at bele, bespotte en, sniise ad en.

Op, *n. os, ostium, foramen*, Munding, Gab.

Op á elldhóllum, *crater*, en Nabning paa de ildsprændende Bjerge hvorigjennem de udkaſte Ilden, Krater.

Opá (at opa), *cedere*, vige tilbage; *vid. hoga.*

Opinnher, *manifestus, clarus*, aabenbar, klar.

Opinnherlega, *manifeste*, aabenbarligen.

Opineygr, *vid. léttreygur v. léttreygdr.*

Opingoja, *f. bñatus laxior*, en vid Nabning.

Opinmynt, *ore paulo v. diducto*, som har en aabenstaaende Mund.

Opinskár, *manifestus*, aabenbar. 2) *libere loquens*, fritalende.

Opinn, *apertus, patulus*, aaben, aabenstaaende.

2) *sursum cubans*, som ligger opad, i Besjref. At vera opinn, *patere*, være, staa aaben.

Opna, *f. binæ paginae libri obversa*, tvende Sider i en Bog, som staa lige over for hinanden.

Opna (at opna); *aperire*, aabne.

Opnan, *f. apertura, hiatus*, Nabning.

Opnaz (at opnaz), *patesceri*, aabnes.

Ópentadr, *non pigmentatus, usminket, umalet.*

Órentadr, *non impressus, manuscriptor*, utrykt, i Manuskrift.

Óplægr, *inartus, upløjet.*

Óprófadr, *inexploratus, uprøvet.*

Óprádr, *dedecoratus, uartig, uhøflig, uanstændig.*

Óprýði, *f. dedecus*, Uanstændighed; Hæslighed.

Óprýddr, *inornatus, sine ornatu*, uprydet.

Óprýðilega, *indecore, illepide*, uanstændigen, uden Prydelse.

Opt, optar, óptast, *sæpe, sæpius, sæpissime*, ofte, oftere, oftest. Opt og ófaldan, *sæpiuscule*, ofte og mange Gange. Opt og tidum, *idem*. Óptast nær, *ut plurimum*, som oftest.

Óþukunarsamr, *parcere nescius*; som ikke kan spare, ósæl. Hann er óþukunarsamr um fé sitt, *pecunias suas parcere nescis*, han kan ikke spare paa sine Penge.

Ópældr, *non pastinatus, uophalet, uopryddet.*

Óqvadr, *non vocatus, infalutatus, ukaldt, ugift*.
 Óqvaldr, *impiger in exequendo consilio, ufor-*
trøden i at udføre noget. A qvola, fordide
tracare, besmitte, smuds.
 Óqvandr, *integris viribus, som har sine fulde*
Kræfter.
 Óqvinn, *animosus, modig; egentlig: som*
ikke frygter for det tilkommende.
 Óqvitr, *non solurus, ubetalt. 2) reus, Skyldig.*
 Óqvitr, *m. vid. bød.*
 Óqvongadr, *non uxoratus, ugift.*
 Óqvæda, *elingvis, maalløs. Broddi vord nær*
Óqvæda vid, Broddius quæsi murtis conicitur,
Brodd forstummede derved.
 Óqvædi, *n. dicu nefas, det, man ikke maa*
omtale.
 Óqvædis-ord, *n. criminatio maligna, ondskab:*
faß Beskyldning.
 Óvåd, *n imprudens consilium v. facinus, et ufor-*
sigtigt Raad, eller et Skændstykke.
 Óvådleg, *impudens, male consultus, ufor-*
sigtig, ikke raadelig.
 Óvådandr, *improbus, nequam, uredelig, urets*
skaffen.
 Óvåvendni, *f. improbitas, Uredelighed.*
 Óvogr, *impiger, driftig, uforfagt.*
 Óvåkadr, *irrasus, uraget.*
 Óvåkinn, *inexplicatus, uopløst, forviklet.*
 Óvåmr, *debilis, svag, asmægtig.*
 Óvånsåkanleg, *imperscrutabilis, urandsagelig.*

Óvånsåkad, *inexploratus, urandsfaget.*
 Óv, *n. pl mania, insania, GalenKøb, Hfjind-*
digbed. 2) scurrilias, Naragtighed, Pub-
sentmageri.
 Óv (at óra fyri), *opinari, ane, formode.*
 Mig óv fyrí því, *præfagit animus, jeg*
aner det.
 Óvskanleg, *immobilis, ubevægelig.*
 Óvskadr, *immorus, ubevaget.*
 Óvæandi vedr, *tempestas directionem iineris*
prohibens, et saadant Vejr (især Snefog),
hvori man ikke kan finde Vejen.
 Ord, *n. dicum, verbum, et Ord. 2) nunciis,*
et Bud, Budskab. Ord fyrir ord, verbo
tenus, Ord for Ord, Ord til andet. I einu
ordi, verbo, med et Ord. Med fám ord-
um, paucis, med faa Ord. Oida-lengst,
imprimis, præter omnia, fornemmeligen, frem
for alting. Þar jókst ord af ordi, a dictis
ad dicteria, a verbis ad verbera venit, det
ene Ord tog det andet.
 Orda (ordadi, at orða), *stylum facere, sermo-*
nem constrere, sammensætte en Tale.
 Ordabók, *f. lexicon, dictionarium, en Ordbog.*
 Ordabrellur, *f. pl striligones, Skurren i Stie-*
len, Ilkorrekthed.
 Ordahnípping, *f. consensio, en Ordstrid.*
 Ordakast, *n. altercario, en Trætte, Ordstrid.*
 Ordalag, *n. verborum applicatio, Maade at tale*
paa, udtrykke sig paa.
 Ordama, *n. vid. ordakast.*

- Ordaskial, *n. verborum ineptia*, urimeligt Sludder.
- Ordaskoitr, *m. hesitatio*, Mangel paa Ord.
- Ordastans, *m. idem*.
- Orda-iveimr, *m. delatio*, Angivelse, Beskyldning.
- Orda-luck, *n. contentio*, Ordstrid.
- Orda-tiltaki, *n. modus, formula loquendi*, en Maade at udtrykke sig paa.
- Ordbiagd, *n. rumor*, Rygte. 2) *idem ac: ordalag*.
- Ordfall, *n. vid. ordaskortr*.
- Ordferill, *m. modus loquendi*, en Maade at udtrykke sig paa.
- Ordflaug v. ordflug, *n. rumor*, Rygte.
- Ordflægi (at ordflæga), *referre*, fortælle, bringe i Folkemunde.
- Ordflæyti (at ordflæyta), *idem*.
- Ordflær, *disertus*, veltalende.
- Ordflæri, *n. modus loquendi*, Maade at tale paa.
- Ordgifur, *f. femina loquax*, en sladderagtig Kvinde.
- Ordgnót, *f. facundia*, Veltalenhed.
- Ordglingar, *f. pl. laus simulata*, falsk, fremtet Berømmelse.
- Ordgærim, *verbis circumspexus*, som giver Agt paa sine Ord.
- Ordflær, *m. conviator, bovinator*, en Skjænsdeglær.
- Ordheppinn, *lingvæ expedita disertus*, som har træffende Indfald.
- Ordnirtir, *m. pl. sobrietas*, vittige, træffende Indfald.
- Ordheppni, *f. facundia*, den Gave at kunne træffende udtrykke sig.
- Ordnirtinn, *vid. ordheppinn*.
- Ordhreifr, *vid. málfreifr*.
- Ordhvatr, *verbis liber et imprudens*, som taler rask og usorgfagt.
- Ordhvals, *idem*.
- Ordillr, *conviviosus*, den, som ofte skjænder.
- Ordlof, *n. venia, permissio*, Tilladelse. 2) *laus plebis*, den Berømmelse, Almuen giver.
- Ordretrr, *verax*, sanddu.
- Ordretr, *verbo remis*, lige efter Ordene, ordret.
- Ordrikr, *facundus*, rig paa Ord.
- Ordrómr, *m. fama, rumor*, Rygte.
- Ordæda, *f. sermo*, en Samtale.
- Ordæmdr, *famigeratus*, berggtet.
- Ordflænding, *f. nuncius*, Budskab.
- Ordflær, *nimis sollicitus de fama sua*, som er alt for angstelig for sit Rygte.
- Ordflær, *verbis proax*, kaadmundet.
- Ordflær, *n. solacismus*, ubrugelige Ord.
- Ordflærmi, *n. idem*.
- Ordflædur, *f. pl. rumor incertus*, et usikkert Rygte.
- Ordflærpr, *m. morologus*, den, som taler naragtigen.
- Ordflærill, *f. eloquentia*, Veltalenhed.
- Ordflærill, *f. idem*.
- Ordflærill, *eloquens, disertus*, veltalende.

Orðspakr, *verbis prudens, circumspectus*, som betænker det han taler.

Orðs-quiðr, *m. proverbium*, et Orðsprog.

Orðstilltr, *verbis cautus, moderatus, besæden*, forsigtig i sin Tale.

Orðs-týr, *m. fama, laus*, Berømmelse, godt Rygte.

Ordtak, *n. proverbium*, et Orðsprog. 2) *syn-bolum*, et Balsprog. 3) *voxum v. iudicium*, Dufte, Bille, Mening.

Ordvar, *vid. ordstilltr.*

Órétttr, *impunitus*, ustraffet.

Óregla, *f. confusio*, Uorden, Uregelretthed.

Óreglulega, *inordinate*, uordentligen.

Óreglulegr, *inordinatus*, uordentlig.

Órekandi, *probus, plenus, integer*, god, hel, holden, som ikke kan forkaftes. Órekandi vara, *merx proba*, gode Varer. Órekandi vitni, *plena fidei testis*, et gyldigt Vidne.

Óreidr, *non iratus, pacata mente*, ikke vred. 2) *impervius (de agvis, vento etc.)*, som man ikke kan ride i eller over (som Elve og en stærk Storm).

Órelegr, *sublestæ fidei*, ikke rettskaffen, uredeslig. 2) *difficilis*, vanskelig.

Órelega, *non integra fide*, uredeligen.

Óréttlátr, *injustus, iniquus*, uretfærdig.

Óréttláti, *n. injustitia*, Uretsfærdighed.

Óréttfýni, *f. idem.*

Óréttfýnn, *vid. brettlátr.*

Óréttvís, *idem.*

Óréttvísi, *f. vid. oréttfýni.*

Órétttr, *m. injuria*, Uretsfærdighed.

Órétttr, *falsus*, urigtig, falsk.

Óreýfdr, *inexpertus, intentatus*, uopøvet.

Orf, *n. manubrium falcis fanariæ*, det Træveds Skab, hvortil Heleen bindees, naar man vil slaa Sv. Långorf, *n. idem.*

Org, *n. vid. ohliód.*

Organ, *n. organum*, et Orgelværk.

Orifinn, *non dilaceratus*, usonderrevet.

Órífleg, *illiberalis, ugævnilð, gnieragtig*. 2) *miser, arm, elendig.*

Óríflega, *parce, gnieragtigen*. 2) *mifere, elendig.*

Óríkr, *pauper, inops, fattig, arm*. 2) *pr. contemtus*, foragtet.

Órir, *grandis, quadratus, stor, tyfl.* Óririr Þykiaz Þeir útsigla, *magna arrogantia moliantur*, de ere meget iudbildske, da de rejse bort.

Óristinn, *neglectus, forsømt; vid. rasti* Hann lá Óristinn inni, *omnis in eum hospitalitas neglecta erat*, han saa derinde, og ingen brød sig det mindste om ham.

Orka, *f. vires, robur, Kraft, Styrke*. 2) *labor, Arbejde, Umage.*

Orka (at orka), *posse, quire, kunne, formaa.* Það orkar andnu, *ad felicitatem auct v. in eo res vertitur*, det kommer an paa Lykken.

Orkn, *f. species quædam vitulorum maris, etc.* slags Sølhunde. Kona lá ornfel á steini, *húd hans var g fóta, vidit mulier ingentem in rupe phocam cujus pellis novempedalis erat.*

et Fruentimmer saa en Sølhund, hvis Hud holdt 9 Fødder i Længden, paa en Klippe; Portl. Biskup S.

Orkneyan, *f. pl. orcaes (pr. phocarum insula)*, Orknoerne; egentlig Sølhunde-Berne.

Orkulaus, *invalidus*, svag, kraftløs.

Orlof, *n. venia*, Tilladelse, Orlov.

Orlofs-ferd, *f. liber commutatus*, den Rejse, man foretager med Tilladelse.

Orna-hjædi, *n. anguivum senectus*, Slangernes Ham, den gamle Hud, som de aarlig skyde.

Orna-konger, *m. basiliscus*, en Basilisk (Ormes nes Konge).

Orna-vef, *m. sericum*, Silkeorme-Bov.

Ormy, *m. serpens, anguis*, en Orm, en Slange. 2) *nomen pr. viri*, en Mandspekters Egens navn. 3) *crepitus articulationis digitorum*, Knirken i Ledemodene paa Fingrene. Hann drep orm maaninum, *fricavit ad crepitum usque digitorum*, han gned ham til Fingrene knirkede.

Orna (at orna), *calefacere*, varme, opvarme. Peir Glyndu, vid had ornadi hein, *luctum sunt donec caleferent*, de brødes, og berved bleve de varme.

Órb, *f. inquiet*, Urolighed.

Órbarmá, *fasciosus*, et uroligt Menneske.

Órbi, *m. motus, turba*, Urolighed, Tumult.

Órb, *inquietus*, urolig.

Óróleg, *idem*.

Órólsamr, *idem*.

Órólemi, *f. vid. órb*.

Órosciun, *immaturus*, som ikke har opnaaet mandlig Alder.

Órotadr, *non glabratus*, den, som ikke er skaldet.

Órotinn, *crinitus*, bevoftet med Haar.

Orpinn, *canulatus*, opdyngtet; å verp. Orpinn var haugt eftir hann, *tumulus erat*, en Gravhøj blev opstaaet til ham. Orpinn aldriz, *etate provecta*, gammel. Þvi máli var orpit undir hann, *secisio ejus causa illi reservata erat*, den Sag blev henlagt under hans Kjendelse. Orpit egg, *ovum quivum*, et lagt Egg.

Orri, *m. urogallus, tetra*, en Urhane. 2) *cognomen quondam clarissimi viri in Norvegia, Eysteini Orrii*, en forhen i Norge særdeles bekjendt Mand i Tilmavn; Eystein Orre.

Orralud, *f. maris impetus vehemens*, en heftig Bataille; (a fatali pugna bajus herois nomen adeptus), saa kaldet af det Slag, hvori Orri faldt.

Orrusta, *f. pugna, praelium*, et Helbetslag, en Bataille; *vid. rosta*.

Orrustumadr, *m. bellator*, en Krigsmand, en Helt.

Orrustumr, *pugnax, bellicosus*, stridbar, kriggerf.

Orsaka (at orsaka), *causam dare*, forårsage, foranledige.

Orsök, *f. causa, ratio*, en Grund, Årsag. At orsakalaust, *sine omni causa*, uden nogen Årsag.

Óruddr, *non complanatus*, uopryddet, ujevnet.

Órydgadr, *ferruginis expert*, rustet.

Órymi, *n. angustia loci*, Sneverhed, Mangel paa Rum.

Órymir, *n. gigas (a vasto corpore)*, en Jette (Saaftaldet af sit store Løgemt).

Óræki (at brækia), *negligens*, forsømmet.

Órækilega, *negligenter*, forsømmeligen, flj. deefst.

Órækin, *foecus, negligens*, forsømmelig, flj. deefst.

Óræki, *f. negligentia*, Forsømmelse, Skjodesløshed. Óræktar jörd, *terra fera, inculta, rudis*, Jord; hvis Dykning er forsømmet.

Óræktadr, *incultus*, uopfædd. Óræktadr akr, *ager arvens*, en udyrket Ager.

Órækr, *irrefutabilis*, uigjendrivelig.

Órændr, *brænt*, *indireptus, inspoliatus, urg. vet.*, upfyndret.

Óræsi, *n. homo illaudabilis, et. Menneffe*, som ikke kan roses; *quasi bræsi, n. a. hros.*

Óræsti, *n. purgantium, fordes*, Urentlighed.

Órættilegr, *fordidus*, Skiden, uretfærdig.

Órættir, *non completus v. consummatus*, uopfyldt.

St. qvad draum sinn brættann, *somnium situm* Si. non adhuc completum dixit, St. sagde at hans Drøm endnu var uopfyldt.

Ós, *os, ostium fluminis*, Munding af en Elv.

Ós-mynni, *n. idem.*

Óslæddr, *vid. ómettr.*

Óslagdr, *indictus, immemoratus*, utalt, nom.

meldt. Þad læt eg óslágr, *non dicam*, det om-taler jeg ikke.

Ósaltadr, *insulsus*, usaltet.

Ósamfældr, *rarus*, som ikke slutter sammen.

Ósamfar, *diffinitis*, utigt.

Ósamhaldsamr, *prodigus*, ødsel.

Ósamhældinn, *idem.* 2) *discord*, uenig.

Ósamtíhældni, *f. discordia*, Uenighed.

Ósamjafnanlegr, *incomparabilis*, usorlignelig.

Ósamjvæmr, *incongruus*, uoverensstemmende. Ósamþlyndi, *n. discordia*, Uenighed, Usamdragtighed.

Ósamþlyndr, *discord*, usamdragtig.

Ósamr, *idem.* 2) *invirus, volens*, uødig, uvil-

lig. Hefir eg jafnan verid ósamr at eiga þilur i stórdeildum, *semper declinavi opus et partes majorum contentionum*, jeg har steds

uundgaaet at fage Del i store Tvistigheder.

Ósanngjarn, *iniquus*, ubillig.

Ósanngjerni, *f. iniquitas*, Ubillighed.

Ósannindi, *n. pl. falsus, commentum*, Løgn, Afstandsfarbigbed.

Ósannlegr, *iniquus*, ubillig, uretfærdig.

Ósannlegra, *inique*, ubilligen.

Ósannordr, *falsiloquus*, løgnagtig.

Ósannþýni, *f. iniquitas*, Ubillighed.

Ósannþýri, *iniquus*, ubillig, uretfærdig.

Ósamtíðshilega, *inique*, ubilligen, urimeligen.

Ósamnr, *ficus, falsus*, falsk, opdigtet.

Ósannr, *m. iniquitas*, Ubillighed; Urimelighed.

Óslár, *non saucius*, usaaet. 2) *liberalis*, gavmild. Ólár á fé, *largus*, pecunie non par-

gens, gavmild, rund, som ikke sparer paa Peuge.
 Óslátt, *f. dissidium, Uenighed.*
 Ósláttgiarn, *implacabilis, irconciliabilis, uforsonlig, uforlignelig.*
 Ósláttgirn, *f. implacabilitas, Uforsonlighed.*
 Óslátt, *non reconciliatus, uforsonet, uforligt.*
 Óslaugadr, *impollutus, ubesmittet.*
 Óslédianlegr, *infariabilis, umættelig.*
 Óslédiaudi, *idem.*
 Óslélandi, *indomitus, utæmmelig.*
 Óslégianlegr, *iuonarrabilis, usigelig.*
 Óslégiandi, *idem.*
 Ósléigr, *fragilis, Hjer. 2) maceratus, mager.*
 Ósléinn, *celer, hurtig, hastig.*
 Óslékia; *f. innocentiá, Uskyldighed. At óslékiu, immerito, ustraffet.*
 Óslékr, *innocens, uskyldig.*
 Ósléyrdr, *purus, defecatus, ren, uforfalsket.*
 Óslén, *nunquam visus, useet.*
 Óslélegr, *deformis, hæslig.*
 Ósláldan, *sæpe, ofte.*
 Óslálegr, *deformis, turpis, styg, hæslig.*
 Óslídlega, *insulse, nartigen, uhestigen.*
 Óslídlegr, *insulsus, agrestis, nartig, uhestig.*
 Óslídsmr, Óslídsmlegr, Óslídgr, *idem.*
 Óslídsemi, *f. insulsitas, Nartighed.*
 Óslíd, *m. mos perversus, onde Sæder.*
 Óslínkr, *liberalis, rund, gavmild.*
 Óslitiandi, *intolerabilis, utaalelig. Óslitiandi er hönnum líkr ossi, tanta illi nimicitas v. arro.*

*gautia, non est toleranda; saa for Overmod
 der man ikke taale af ham.*
 Óskákr, *sannus, sund, karst.*
 Ósk; *f. vorum; item electio, et Dulle; ogsaa: et Valg. At óskurn, ex voto, ester Dulle.*
 Óska (at óska), *optare, ønske.*
 Óska-harn, *n. adoptivus, et udkaaret Barn (et Barn, som en antager som sit eget).*
 Óska-borna-rétt, *m. jus adoptionis, udkaarede Børns Rettigheder.*
 Óskahiörn, *m. onifcus, en Bøulkebider (et Slags Svorm).*
 Óskaddadr, *inseger, hel og holden, som ingen Skade er kommen til.*
 Óskaddr, *idem. Fáir nú óskóddum h'ut fyrir honum, paucis æquus est, han viser sig bligt imod saa.*
 Óskadvann, *non periculofus, ikke farlig.*
 Óskadvænlegr, *idem.*
 Óskækr, *irretorius, som ikke er Hæv. 2) æqualis, lig. Vid erum óskækrir þrimannigar, in tercio gradu lineæ æqualis, invicem tanguntur, vi ere paa begge Sider Næstfødestebern.*
 Óskáldadr, *vid. Órotadr.*
 Óskammfeilian, *impudens, uflufvertig.*
 Óskammfeili, *f. impudentia, Uflufhed, Ufluf færdighed.*
 Óskamtadr, *non mensuratus, som ikke er udmæalt.*
 Óskamtlegr, *immodicus, umaandelig.*
 Óskapadr, *increatus, uffædt.*

Óskopaburdr, *monstrum*, et Máfoster.

Óskapfelldr, *ingratus*, ufjarfommen.

Óskapaarfi, *m. hares restatus*, en Krving efter Testamente.

Óskapbrádr, *mansuetus*, sagtmodig, spagfardig.

Óskaplegr, *monstrosus*, vauffabt, som et Uhyre.
2) *importunus*, haard, víð.

Óskapmadr, *m. vehemens ferus*, et grunt, voldsomt Menneffe. Þaug Ögumundr Sneis og Þuridar vóru bæði óskaps-menn, og fór með þeim Þpockalega, Ögumundr Sveis et Þhurida erant ambo sava indolis, ideoque inier eos male couenit, Ögmund Sneis og Þhurid vare begge af et hidfigt og voldsomt Sindelag, og derfor forligedes de ikke godt.

Óskaptr, *vid. Óskapadr.*

Óskapvar, *effrenis, ferox*, voldsom, heftig.

Ósko-ráð; *n. optimum consilium*, det bedste Raad.

Óskarpr, *hebes, obtusus*, stump, (Stov. 2) *indocilis*, den, som har et slet Memme. 3) *piger, lenus*; sen, langsom, doven.

Óskafonr, *m. vid. Óskabörn.*

Óskafteinn, *m. lapis philosophorum*, en Sten, hvis Besidder troedes at kunde opnaa alle sine Ønsker.

Óskastund, *f. hora tempestiva*, en belejlig Time, en Time, hvori man troede at se alle sine Ønsker opfyldte.

Óskelldr, *nivibus non obrutus*, utilhyllet af Sne.

Óskéggjadr, *inverbis*, den, som er uden Ølsæg.

Óskékkinn, *ingvassatus*, urnstet.

Óskéktr, *rectus, irretorius*, lige, som ikke er sjev.

Óskélfdr, *impavidus*, uforsædet.

Óskékkadr, *idem.*

Óskémadr, *incorruptus*; ufordarvet; *pr. integer, non imminutus v. decuratus*, egentlig: uforsmindstet, naaffortet.

Óskémtiligr, *radiofus, ingratus*, ljedsfommelig, ufjarfommen.

Óskémtiliga, *radiose*, ljedsfommelig.

Óskéþia, *v. óskéþni, f. monstrum*, en Vanfakning, et Uhyre.

Óskérdr, *plenus integer*, hel og holden.

Óskértr, *idem.*

Óskilégtr, *timidus, cunctabundus*, frygtfom.

Óskiek, *n. corrupti mores*, fordarvede Sæder.

Óskiekanlegr, *insulsus, immodestus*, uskikkelig.

Óskiekanlega, *insulse*, uskikkelig.

Óskil, *n. pl. iniquitas, improbitas*, Uredelighed.

Óskilamadr, *m. arustator*, et uredeligt Menneffe.

Óskilianlegr, *perplexus, intricatus*, uforstaaelig.

Óskilianlega, *intricare*, uforstaaelig.

Óskilfenginn, *illegitimus, spurius*, vægte.

Óskilgétinn, *idem.*

Óskilinn, *perplexus*, indviklet, uforstaaelig. 2) *indiscretus*, uadffelt. Allie eign her Óskilic mál, *hic omnes indiscretum appellantur*, her tiltales alle under et, uden at nævne en i Sædelelighed.

Óskilmerkilegr, *intricatus*, indviklet.

Óskilnir, *mitis, mollis, innocuus*, mild, blød.
 Óskúningr, *m. bebendo*, Mangel af Forsiaud.
 Óskúlsamr, *fraudulentus*, bedragerf.
 Óskúnnadr, *absque cute*, som er uden Hnd.
 Óskúnnadr, *non pelliculatus*, som intet Skind har over eller om sig.
 Óskúpadr, *injussus*, udefalet.
 Óskúpgéngr, *navibus impervius*, u fremkommelig for Skibe.
 Óskúpráðinn, *nulli navclero addictus*, uforhýret.
 Óskúpti, *indivisus*, udeft.
 Óskúpulegr, *inordinatus*, uordentlig.
 Óskúpulega, *inordinare*, uordentligen.
 Óskútdr, *non baptizatus*, udebt. 2) *non defecatus*, ulutret, uranset.
 Óskútr, *obscurus*, ulár, utydelig.
 Óskúttir, *lascivus*, ukþóf, losagtig.
 Óskúttir, *n. lascivus*, ukþóf.
 Óskúdadr, *inexploratus*, uransaget. Óskúdad máll, *inexplorata causa*, en upróvet Sag.
 Óskúradr, *pr. non incusus*, egentlig: ikke inde hugget. Hann bauð til máll Óskúrad á kongs dóm, *de omnibus controversiis, sine exceptione ad regem devult*, han foredrog alle Sager uden Udtagelse for Kongen. Kykian á Hóli á. 13 hundrud Óskúrad, *templum, quod Holi est possidet 13 hundredas indeterminarum mercium*, Kirken paa Hól ejer 13 Hundrede (en vis Værdi) i ubesiente Ejendomme.
 Óskúpr, *n. pl. fata iniqua, ragicæ*, uheldig Skjebne. 2) *vulgo, inmensa copia alicujus*

rei, i Almindelighed, en stor Overflodighed af en Ting.
 Óskúpulegr, Óskepulegr, *deformis, monstruosus*, hæellig, vanfæbt.
 Óskúdrángr, *m. pavidus, trepidus, pusillanimis*, forskædet, frugtlos.
 Óskúreipr, *non lubricus*, som ikke er glat, slibrig.
 Óskúreftinn, *verax, ultra modum non laudans*, sandfærdig, som ikke roser en Ting over For tjeneft.
 Óskúrisandi, *scribendi nescius*, som ikke kan Skrive.
 Óskúristadr, *peccatis non absalvus*, den, som ikke har fået Ulfad. 2) *cenfuram ecclesiasticam non perpeffus*, den, som ikke har fået aadeubare Skrifte.
 Óskúrikull, *firmus, stabilis, standhaftig*.
 Óskúryddr, *inornatus*, uprødet.
 Óskúlldadr, *non accusatus*, uanklaget.
 Óskúndi, *m. remora*, Ophold, Hindring. Hann gærdi mér Óskúnda, *impedit me*, hann opholdt mig.
 Óskúygd, *non politus (de metallis)*, upoleret, (om Metaller).
 Óskúylldr, *indebitus*, som ikke skylder noget. 2) *non consanguineus*, som ikke er i Slægt med.
 Óskúyngr, *hebet ingenio*, dum, taabelig.
 Óskúynsamr, *imprudens*, uforstandig.
 Óskúynsamlega, *imprudenter, inepte*, uforstandigen.
 Óskúynsemi, *f. imprudentia*, uforstand.
 Óskúreipr, *vid. Óskúreipr.*

Ólleitinn, *audax, impetuosus*, uforsagt, uforsærdet. Alexander drack Ólleitir, af hendi Philippi, Alexander *impetuosus bibit e manu Philippi*, Alexander den Store drak uforsærdet den Drif, som Philip (hans Læge) overraakte ham.

Ólleitulegr, *idem*.

Ólleitr, *inæqualis, confragosus*, ujavn, ulige, knudret.

Ólletta, *f. inæqualitas, Ulighed, Ujavnhed.*

Ólloðan *legði kóngi sínar fyrir Óllettar, Móðan expeditionem sibi confragosam (infidelium) fuisse dixit; Móðan fortalte at hans Dreife havde lobet uheldigt af.*

Óllong, *inhabilis, rudis*, uehændig.

Óllinn, *felix*, heldig, lyffelig.

Óllitandi, *qui rumpi nequit*, som ikke kan slides i Stykker.

Óllitinn, *non trius v. ruptus*, usonderrevet, uflidt.

Óllitugr, *simplex, sincerus*, oprigtig, ensfoldig.

Óllökvanlegr, *inextinguibilis*, uudslukkelig.

Óllökvandi hatr, *inexpiable odium*, er uudslukkelig Had.

Óllæge, *vid. Óllitugr.*

Óllæga, *f. pars parvi, non demessa*, den Del af en Tug, hvor Hoet ikke er slaaet af.

Óllækandi, *ingustabilis*, usmagelig.

Óllálar, *minutias non curans*, som ikke bryder sig om Smaating.

Óllár, *ingens, magnus*, høj, stor. Þeir Þátar á Óllár, *multum sibi arrogaveró*, De

bildte sig meget ind; de ansaa sig for store Folk.

Óllæktr, *impavidus, audax, confidens*, uforsagt, driftig.

Óllæktr, *m. sapor ingratus*, Uffinag.

Óllæktr, *non liquefactus*, usmeltet.

Óllæmi, *n. opus rude, et grov*, hæsligt Arbejde.

Óllæmiðlegr, *rudis, iners*, grov, uehændig.

Óllæmiðlega, *rude, inerti*, uehændigen.

Óllæmogn, *non perforatus*, som ikke er gjennemboet. Óllæmognid tré, *a ligniperda non corruptum lignum*, et Træ, som ikke er ormsluttet.

Óllæmion, *vid. oskorinn.*

Óllækilegr, *audax, animosus*, driftig, djærv.

Óllæortinn, *intracrus*, urørt.

Óllæotr, *inelegans, iners*, som ikke er net, firslig. 2) *stulus, imprudens*, dum, taabelig.

Óllæoturlega, *imprudenter, insulse*, taabeligen.

Óllæodinn, *inocens*, uslegt.

Óllæollin, *non tumidus; item non ulceratus*, som ikke har Svulst eller Dylder.

Óllæomi, *m. dedecus*, Usømmelighed, Vanære.

Óllæopadr, *virgis non alsterfus*, usejet.

Óllæokr, *inquietus; item factiosus*, urolig.

Óllæpaklega, *ingræte*, uroligen.

Óllæpar, *largus, rund, gavmild.* 2) *prodigus, edsel.* Óllæpar er mer hann til ófara, *non angit me etiamsi pereat*, jeg skal saa' men ikke græde Vinene ud af Hovedet, om han saa' gif' Þokker i Bøld.

Ósparlannr, *prodigus*, ósfel.

Ósparlega, *large*, rundelígen, med Ódsfelhed.

Ósparfamlega, *idem*.

Óspekr, *f. factio, turba*, Ópleb, Óllarm, Ólroftíghed.

Óspektarmadr, *m. vir factiosus*, et uroligt Menneste.

Óspialladr, *integer, illafus*, uftadt. Óspiallad mál, *res integra*, en hel og holden Sag.

Óspíallad meyz, *virgo illibata*, en ukrænkter Mø.

Óspílltr, *incorruptus*, ufordarvet. Óspílltr meyz, *virgo illibata*, en ukrænkter, ubesøvet Mø.

Óspíldr, *ludibrio non habitus*, den, med hvem ingen har brevet Spør, ugættket.

Óspíadr, *idem*.

Óspíakadr, *integer, illafus*, hel og holden, uftadt.

Óspíanníng, *non actus*, uspundet.

Óspíurdr, *irconsultus, non interrogatus*, nadsþurgt, som man ikke har raadført sig med.

Hann sagdi Óspíur, *útro narravit*, han fortalte det uden at være þurgt.

Óst, *f. artemia aspera*, Lyftevævet i Halsen.

Óstaár, *n. taberna casearia*, et Gjemmestæd for Ost.

Óstadr, *inconstans, volubilis*, uftadig.

Óstaform, *n. forma casearia*, et Model, hvori Ost gíves, en Óstfo. m.

Óstlagódr, *f. tropezja*, den Hændling at gjøre Ost.

Óstakísta, *f. vid. ostaforn*.

Óstand, *n. mala conditio*, slet Tilstand.

Óstefulegr, *immodestus, ubeskedent*.

Óstefulega, *immodeste*, ubeskedent, uordentlígen.

Óstefndr, *non citatus, in jus non vocatus*, uftævner, ikke kaldet for Retten.

Óstínnr, *rener, infirmus*, svag, afmægtig. 2) *suspectus*, mistænkelig. Hann tók það Óstínn upp, *suspectum habuit, oblique interpretatus est*, han tog det i en forkert Mening.

Óstíórn, *f. impotentia animi*, Sindets Óstyrkíghed. 2) *anarchia*, Anarki, Mangel paa Bestyrrelse.

Óstírínn, *otiosus*, ledig, ørkesløs. 2) *animo fortis*, tappert, modig.

Óstírnadr, *m. acarus*, en Mæddile i Ost.

Óstóltr, *modestus, demissus*, beskedent, ydmyg.

Óstódvandí, *effrenis*, uftírlíg.

Óstódngr, *inconstans, mobilis, fluxus*, uftadig.

Óstódngrlegr, *idem*.

Óstódngrleiki, *m. inconstantia*, Uftadíghed.

Óstódngrlega, *inconstanter*, uftandhafstígen, uftadígen.

Óstí, *f. ostrea*, en Óstér.

Óstíaklegr, *irreprehensibilis*, uftíraffetlíg.

Óstíraffadr, *impunitus*, uftíraffet.

Óstíund, *f. tempus infaustum, insempestivum*, en uútkellíg Tíme.

Óstí, *m. caseus*, en Ost. Kú-, lauda-, geiga-

óstí, *caseus vacinus, ovillus, caprinus*, en

Ost af Kó-, Faar-, Gede-, Melk.

Óstímlá, *f. serpon*, Valle.

Óstr, *m. pomum Adami*, Adamsæble (i Hals-
sen). Haraldr kóngr feck lag i óskinn, og
var það hanastr. *Harallus Rex, pomum
Adami transfixus vulnus lethale accepit*, Kong
Harald blev stæffet igjennem Adamsæflet, i
Halsen, og var det Saar dødeligt; *aliis
hóstr*.

Óstýfr, *imbecillis, tener*, svag, afmægtig. 2)
facilis, blid i Omgang, som ikke bruger stive
Komplimenter.

Óstýgg, *m. is*, mild, blid. 2) *non fugax (de
equiv)*, den, som let lader sig tage (om He-
stene);

Óstýgilátr, *protervus*, ustyrlig, kaad.

Óstyrkr, *m. infirmitas*, Svagbed.

Óstyrkleiki, *m. idem*.

Óstyrkr, *infirmitas*, svag, ikke stærk.

Óstæda, *f. nefas*, Udaad.

Óstæðilegr, *instabilis, caducus*, faldefærdig, breste-
fældig. 2) *non tolerandus*, utaalelig.

Óstærilátr, *vid. óstólr*.

Óstæta, *f. tyrophagus*, den, som spiser Ost.

Ósvarinn, *injuratus*, usværgt, som man ikke
har aflagt Ed paa.

Ósvarlegr, *improbatus*, som man ikke kan svare
for.

Ósvéganlegr, *inflexibilis*, den, som man ikke
kan bøje.

Ósvítrinn, *durus, rigidus, nulli cedens*, den,
som ikke bryder sig om noget, uforflæmmet.

Ósvítr, *idem*. 2) *obrigescens*, søn stivnes. Gud-
mundi varð ósvítr málgr, er hann heyrði

danda Bronds biskups, *Gudmundo sensus de-
fecere (obriguit), audita morte Brandi Episco-
pi*, Gudmund faldt i Nismagt, da han er-
holdt Efterretning om, at Biskop Brand var
død. 3) *nom. pr. Viri*, en Mand's Navn.

Ósvikinn, *indepravatus*, usorfalstet.

Ósvikull, *fidus, probus*, trofast, rettskaffen.

Ósvinna, *f. imprudencia*, Uartighed, Ufornuft-
ighed.

Ósvinnr, *imprudens; item incivilis*, ufornuftig;
ogfaa: uartig, uhoslig; *alias ósvídr*.

Ósundradr, *indivisus*, udelst.

Óslár, *dulcis, azymus, non fermentatus*, sød,
som ikke er sur.

Óslækr, *insipius*, den, som ikke er dyppet i
Søvn.

Óslýni, *n forma deformis*, en hæslig Skab-
ning; *vid ófreskja*.

Óslýnia, *f. voluptas*, Velsøst. At óslýniu, *sine
necessitate*, uden Nødvendighed.

Óslýndr, *cacus, blindus; de animalibus specialiter
dicitur quæ cacu nascuntur*, siges egentlig om
de Dyr, som fødes blinde.

Óslýnilegr, *invisible*, usynlig.

Óslýnn, *dubius, non visus*, uset, tvivlsom.

Óslýnt er það, *aduc dubium est*, detom er
endnn Tvívil. Hónum er óslýnt um það, *in
eá re minime versans est*, i den Sag er han
ikke meget dreven.

Óslýdr, *vid. óslár*. Óslýrt braud, *pauis azy-
mus*, usyret Brød.

Ósall, *miser, infel*, elendig.

Óſallega, *miſere*, elendig.
 Óſallegr, *aſpectu miſer*, macer, elendig af Ud-
 ſeende, mager.
 Óſæmd, *ſ. ignominia*, Skam, Vanære.
 Óſæmilegr, *indecens*, uſømmelig.
 Óſæmilega, *indecenter*, uſømmelig.
 Óſær-dagr, *dies neſaſtus*, en Helligdag, paa
 hvilken ingen Aettergang maatte holdes.
 Óſær-eidr, *juramentum falſum*, en Mened,
 falſk Ed.
 Óſætilegr, *inamamus (ſ. ſius loci)*, uangenem
 (om et Stads Veliggenhed).
 Óſætti, *n. controverſia*, Uenighed.
 Óſætr, *inſuavis*, ubehagelig, beſt. 2) *navibus*
intolerabilis (de mare dicitur), ubefarlig for
 Skibe (om Søen).
 Ota (ac ota), *porrigere*, kalle frem.
 Ótaddr (akr, æger, Ager), *non latificatus*, ugjø-
 det.
 Ótáin (ull, lana), *infecta ſuccida*, en raa, ufor-
 arbejdet Uld.
 Ótrakmarkodr, *immeratus*, ubegrændſet. 2) *im-
 menſus*, umaalelig.
 Ótal, *n. innumera multitudo*, en utallig Mængde.
 Ótaladr, *indicus*, ſagt.
 Ótaldr, ótalion, *non numeratus*, extra nume-
 rum, den, ſom ikke er tallet.
 Ótálmadr, *non impeditus*, uhindret.
 Ótaminá, *indomitus*, *ferox*, utæmmet.
 Ótamar, *inſolitus*, *inſuetus*, uvant til noget.
 Ótan v. Ótan, *ſ. porreccio*, Fremtrækning. 2)
venum, tilfals.

Anden Deel.

Ótanar-eyrir, *m. res venum expoſita*, en Ting,
 ſom er udſat til Salg.
 Ótármilldr, *ſiccoculus*, den, ſom ſjelden græder.
 Ótægldr, *non dedolatus*, uſlettet, uhugget.
 Ótekiinn, *non aſſumens v. caprus*, den, ſom ikke
 er taget.
 Ótelianlegr, *innumerabilis*, utallig.
 Ótelianði, *idem*.
 Ótelianlega, *innumerabiliter*, utalligen.
 Ótelianði, *intyracabilis*, uſømmelig, uhandelig.
 Ótemia, *ſ. animal ferum*, *indomitus*, et vildt,
 utæmmet Dyr.
 Óténtr, *non dentatus*, den, ſom ingen Tan-
 der har.
 Óepr, *liber*, *non impeditus*, fri, uhindret.
 Ótíð, *ſ. tempus inopportuna v. alienum*, en ulyk-
 kelig Tid.
 Ótíðlegr, *ferotinus*, *intempeſtivus*, ſildig, ſom
 kommer i Uide.
 Ótídr, *inſurgens*, ſjelden. 2) *minus familia-
 ris*, den, ſom ſjelden kommer i Beſøg.
 Ótíerlegr, *impexus*, *incomens*, utæmmet.
 Ótíginn, *ignobilis*, *obſcurus*, af ringe Her-
 komſt.
 Ótígilegr, *inhoneſtus*, uanſtændig. Hann haſtdi
 mörg ótígileg ord, *plurima verba inhoneſta*
effuſiſſe, han taledede mange uanſtændige Ord.
 Ótíllátſamr, *pertinax*, *rigidus*, egenſindig, ſtiv.
 Ótílbáinn, *imparatus*, uberedt.
 Ótílbærilegr, *ignus*, *indecens*, ubillig, uan-
 ſtændig.
 Ótíli, *m. opus dicu et factu immane*, et herv

U

- Fulift Arbejde. 2) *militudo innumera*, en utallig Mængde.
- Öltreiddr, *imparatus*, uberebt.
- Örtalelegr, *inapposius*, en Ting, som man ikke kan tage fat paa.
- Örtimabudr, *m. abortus, fetus exerricinus*, usuldbaaret Foster.
- Örtimabær, *insensitivus, præposterus*; utidig; egentlig; en, som søder i Utide.
- Örtimi, *m. vid. Ötid.* 2) *infortunium*; Ulykke.
- Örtimafestari ferd munu vér mikinn Örtimahlöts, *profectio hac magno erit nobis infortunio*, denne Rejse vil forvælde os stor Ulykke.
- Örtinadr, *non stannatus*, ufortunet.
- Örtindr, *non memoratus*, den, om hvem intet er fortalt; *vulgo negvám, de quo nihil boni dici potest*, i Almindelighed: en Skjelsm, om hvem intet godt kan siges.
- Örtirinn, *facilis, comis*, mild, som ej lader sig opteere.
- Örtindad fe, *inscripta merces*, Gods, hvoraf ingen Tiende svares.
- Örtolladr, *incensus*, ufortoldet.
- Örtót, *n. lanificum rude*, den groveste Uld. 2) *animal hispidum*, et Dyr, som har stive, børstagtige Haar.
- Örtótegr, *impexus, hispidus*, uskæmmet, stive haaret.
- Ötraudr, *lubens, non invidus*, villig, gjerne.
- Ötregr, *idem*, villig.
- Ötrodinn, *non calcatus*, den, som ikke er traadt paa.

- Ötrú, *f. perfidia, utrosq. ab.*
- Ötrúanlegr, *incredibilis, utrosq.*
- Ötrúanlega, *incredibiliter, utrosq.*
- Ötrúbladr, *imperversus*, usforfædet.
- Ötrúleiki, *m. vid. Ötrú.*
- Ötrúlegr, *suspectus*, den, som man ikke kan lide paa.
- Ötrúlega, *suspecte*, svigagtigen, med Utroskab.
- Ötrúr, *infidus, utro.* Ötrútt var med Heim, *neuter alteri fidus erat*, ingen af dem var hinanden tro.
- Ötrygg, *idem.*
- Ötrygd, *f. perfidia, utrosq.*
- Ötryggilegr, *suspectus*, mistænkelig.
- Ött, *crebro, idestq.* Ött og tidt, *crebro* nogle freqventer, tidt og ofte.
- Ötta, *f. irrisorium, quo sal percurris regione mesitis*, de 3 Timer, fra Klokken 3 til 6 om Natten. Öttastund, *f. idem.* Öttusaunge, *m. cantus matutinus*, Morgensang, Froprædiken.
- Ötta (at ötta); *terrere*, forstrække, forføre. Alla öttadi þá umm nóitina á svefni, *omnes ea nocte terribilia habuerunt insomnia*, det Nat havde, de alle frygtelige Drømme.
- Öttaz (at öttaz), *timere*, frygte.
- Öttakullr, *meticulosus, timidus*, frygtfom.
- Öttalégin, *idem.*
- Öttar, *m. nom. pr. viri*, en Mand's Egennavn. 2) *pavendus, metuendus*, frygtelig, som man bør frygte.
- Öttugt, *f. impudicia, visa inordinata, utugt.*

Ørugtugt, *impudicus*, utugtig, liberalig.

Ørvilinn, *indubius*, utvivlsom, som ikke tvivler.

Ørvilandi, *idem*. 2) *indubialis*, vis, utvivlsom.

Ott, *m. luno*, en Odder.

Otyrinn, *vid. otirinn*.

Øtakilegr, *factu impossibilis*, umulig at foretage. 2) *idem ac Øtakr*.

Øtakr, *non acceptabilis v. non ferendus*, som man ikke kan modtage.

Øtæti, *n. crassum et malum mentium*, tykke Udsplatter; *vid. Øtæt*. 2) *homo perzinaciter pravus*, et Skarns Menneſte; *vid. tæti*.

Øtæpilegr, *efficax*, virksom.

Øtæpilega, *efficaciter*, med Virksomhed.

Øtæpt, *efficax*, virksom. 2) *stabilis*, firmus, standhaftig. Hanni hið tæpt til, *firmo actu percussit*; han slog til af alle Kræfter.

Øvalinn, *non delectus*, sine deloðu, uvalgt.

Øvalldr, *idoneus*, usftidig.

Øvanda, *integre*, *non castrensis*, ugiltbet.

Øvandadr, *vilis*, *inlaborans*, hvøypaa lingen flid er anvendt; *personæ*; 2) *moribus incompōsitis*; usvøvendt; nordentlig.

Øvandi; *m. libertas*; *nulla necessitas*, Frihed. 2) *mos pravus*, onde Sæder.

Øvandlætr, *non motuos*, som ikke er knævoerdren eller vanskelig. 2) *incuriosus*, slødesøst, uagtig.

Øvandri, *facilis*, let, ikke vanskelig. Øvandri er *esuleikurinn*, *invenis addere licet*; Efterlignelsen falder lettere end Opfindelsen.

Øvari, *m. infersudo*; Usadvanlighed. 2) *male consuetudo*, end Bane.

Øvanr, *infersus*, *insolitus*, utilvant, ubevandt.

Øvar, *incautus*; *imprudens*, usforsigtig. At Øvorum, *inopinato*; usforvarende.

Øvarlegr, *idem*.

Øvarlega, *incaute*; usforsigtigen.

Øvari, *m. imprudentia*, usforsigtighed. Øvaragestr, *m. hospes inopinarus*; en Gæst, som man ikke venter. Øvara-tilfelli, *n. casus inopinatus*; et usforvarende Tilfælde.

Øvart; *inopinato*; *imprudenter*, usforsigtigen.

Øvedrátta, *f. imporruta tempestas*, vedvarende Uvejre; å ått.

Øvedr, *n. idem*.

Øvegr, *m. loca inuia*, *impervia*, *avia*, uvejrbare, ufremkommelige Egni. 2) *dedecus*; Skam, Bånere.

Øveidilegr, *male paratus ad piscaturam*, slet beredt til Fiskeeri.

Øveill, *solidus*, fast; stærk. 2) *fidus*, trofast.

Øvenli; *n. res parva*, en-stem Sag. 2) *homo male moratus*, et Menneſte af flette Sæder.

Øvendilega, *negligentia*; usfordide, slødesøst, urenligen.

Øvendilegr, *præius*; *idem fordidus*, ond; ogsaa: *stidensurdig*.

Øvendis-menni, *m. pl. bonumvices fordidi*; urenskablige Menneſter.

Øvenia, *f. defersudo*, Usadvanlighed.

Øveniulegr, *injustus*, usvøvnligen.

Øveniulega, *injuste*; *insolenter*, usadvanligen.

Överdugr, *indignus*, uværbig.
 Överk, *n. malum facinus*, Udaad.
 Överken, *f. idem*.
 Överknadr, *n. idem*.
 Övidkunnaleggr, *ingratus*, ubehagelig.
 Övidri, *n. vid*, övedr.
 Övidasamr, *procellus*, stormende, bygefuld.
 Övidurqvæmilegr, *indecent*, usømmelig.
 Övigr, *vulneribus deficiens*, ad pugnam inhabilis, uduelig til Kamp) 2) ob multitudine inexpugnabilis, uovervindelig formedelt sin Mængde. Övigr her, *innumera et inexpugnabilis multitudo*, en utallig og uovervindelig Hæde.
 Övikianleggr, *inexorabilis*, cedere nefcius, dem som ikke vil give efter for nogen. 2) *inbit manus*, infestus, fiendelig, uvenstabelig.
 Övili, *m. aversario*, *fistidium*, Uvillie. Snorre kom utan at Övilia kongs, Snorre in patriis reversus est, inviro Rege, Snorre kom hjem igjen, imod Kongens Villie.
 Övilda verk, *opus involuntarium*, *culposum*, en naagfom Handling.
 Öviliande, *noletis*, uvillig, usdig.
 Öviliugr, *idem*.
 Övild, *f. inimicitia*, Uvenskab, Fiendskab.
 Övildarmadr, *inimicus*, Uven, Fiende.
 Övináta, *f. inimicitia*, Uvenskab.
 Övingiarnleggr, *inimicus*, *durus*, uvenstabelig, haard.
 Övinsamleggr, *idem*.
 Övingiarnlega, *inimice*, *ansere*, uvenstabeligest.

Övinsamlega, *idem*.
 Övinsæll, *plurimis infensus*, forhadt.
 Övinn, *m. inimicus*, Uven, Fiende. Övina fagnadr, *parca cæna*, et sparsomt Maaltid.
 Övirða, *f. dedecus*, *debonestamentum*, Vanære.
 Övirðing, *f. idem*.
 Övirði (at övirða), *debonestare*, *contemnere*, vanære.
 Övirðis-madr, *homo avari*, *vacerra*, et unyttigt Drog, som dær til litet.
 Övirðulega, *irreverenter*, ubømmeligen.
 Övirðulegr, *inglorius*, ubøggmelig.
 Övis, *infcus*, *dubius*, uvis, tvivlsom.
 Övisla, *f. dubium*, *res incerta*, en tvivlsom Sag, 2) *maleficium* v. *malus vox*, flette Søder.
 Övislavagr, *m. hospes formidabilis*, en fengteslig Gæst. 2) *exul ignotus*, en ubekjendt Landeforvist.
 Övisinn, *non narcicus*, ikke vissen.
 Övisnanleggr, *inmarcescibilis*, som ikke kan visne.
 Övisla, *incertus*, uvid.
 Övissa, *f. dubium*, Uvisshed, Tvivl.
 Övistadr, *sui juris*, *qui nulli locavit operas suas*, den, som ikke har fastet sig i Tjeneste hos nogen.
 Övistadr fiskr, *pisces molles et recens*, en seuff Fiske.
 Övistarleggr, *incommodus*, ubekvem til Ophold.
 Par-Þótti Övistarleggr, *hospitium ibi videbatur incommodum*, det Sted ansaa Man for et ubehageligt Opholdsted.

Óvit, *n. inscisia*, Uvidenhed. 2) *deliquium animi*, Hsmaagt.
 Óvitandi, *ignarus, inscius*, uvidende.
 Óviti, *m. impos animi*, den, som ingen Forstand har. 2) *insans*, et Barn.
 Óvitska, *f. error, inscisia*, Uvidenhed.
 Óvite, *inspiciens*, ikke vls, uforstandig.
 Óvitarlegr, *idem*.
 Óvitarlega, *inspicerer*, uforstandigen.
 Óumbreytanlegr, *immutabilis*, uforanderlig.
 Óamfsanl-gr, *inevitables*, uumbgaelig.
 Óumrædilegr, *ineffabilis*, uudtalelig.
 Óumskorinn, *præparatus*, uomstaaen.
 Óumpenkr, *non præmeditatus*, ubetrækt.
 Óundinn, *irretorius, recus*, ret og ligefrem, ubøjet. 2) *inglomeratus*, som ikke er sammenvunden.
 Óanninn, *infecus*, ugjolf. 2) *non superatus*, uovervunden.
 Óvolkadr, *mundus, ren*. 2) *non vexatus*, uplæget.
 Óvordinn, *infecus*, som ikke er bleven til.
 Óvordinn hlutr, *non ens*, en Ting, som ikke er til.
 Óappaufanlegr, *inexhaustus*, uudsømmelig.
 Óppfundinn, *inexcogitatus*, uopfundet.
 Óppleyfanlegr, *inexplicabilis*, uopstælig.
 Óppræranlegr, *inextirpabilis*, uudryddelig.
 Óútfegjanlegr, *inenarrabilis*, uudsigelig.
 Óvædr, *vadendo inspervius*, som man ej kan vade over.
 Óvægi, *n. immensa gravitas*, saa stor Tyngde,

som man ikke kan veje. Óvægis-Þungr; *immense gravitatis*, af uhyre Tyngde.
 Óvægin, *durus, inmitis*, haard, ublid. 2) *pernix*, egenstædig.
 Óvægr, *sevus, ferus, grum*, haard.
 Óvæmi, *n. malum bovrendum, spectrum*, et hæsligt Uhyre. 2) *metaph. mala mulier*, figurlig: en ond Kvinde; å vomr v. vofa.
 Óvænlegr, *desperatus*, fortvivlet. 2) *deformis*, styg, hæslig. Þar horðiz óvænlega á, a *desperatione parum res abstat*, det saa ud til allehaande.
 Óvænn, *desperatus*, fortvivlet. Óvænt efni, *res desperata*, en Ting, som ser stet ud, fortvivlet.
 Óvænt, *insperatus*, uforhaabet. Óvænt ábat, *drachma grandinans, lucrum insperatum*, uventet Fordel.
 Óværr, *inguietus*, utrolig.
 Óværd, *f. inguietudo*, utrolighed.
 Óvætr, *m. malus daemon*, en ond Ånd.
 Ox, *m. bos*, en Ols. Oxe, *m. idem*; vid. öxe.
 Oxna-furda, *vadium boum*, Vædested for Offer; *quasi oxna-ferd*. 2) *non. pr. Urbium*, en Stads Egenavn: Oxford; *alias Oxna-furda*.
 Ósvirvinnanlegr, *invictus, inexpugnabilis*, uovervindelig.
 Óyndi, *n. radium*, Rjedsomhed.
 Óyndislegr, *radiosus*, rjedsommelig.
 Ópága, *f. res ingrata*, en ubehagelig Ting.

Pad var hönum til óþágu einnarr, omnino illi ingratorum erat, det var ham meget ufsærlig komment.

Óþagnælskr, loqvax, fladderagtlig.

Óþacklátr, ingratus, immemor beneficii, utaknemmelig.

Óþackláti, n. animus ingratus, utaknemmeligshed.

Óþakian, inectus, inopertus, ubedæffet.

Óþaninn, incontentus, som ikke er udspændt.

Óþaki, n. res inutilis, en Ting, som man ikke behøver.

Óþakfr, inutilis, unyttig.

Óþakfr, m. fador, odor ingratus, Stank, stem Lugt.

Óþecktr, f. res ingrata, en ubehagelig Sag. 2) stercus, Starn. 3) homo ingratus, et utaknemmeligt Menneske.

Óþecktr, invisus, forhadtr.

Óþeckilegr, idem. 2) ignorantus, ubefjehdt.

Óþeckianlegr, qui agnosci non potest, som man ikke kan kjende, ukjendelig.

Óþéankianlegr, non cogitandus, ukæntelig.

Óþerrir, m. reuulsus binnida, vaadt Rejrlig.

Óþeslegr, absimilis, usig; sapius ironice dicitur: Þú ert ecki óþeslegr, non tibi absimile est, bene de te sperandum, Du ser mig ud detvil.

Óþialfadr, indomitus, utrummet.

Óþialgr, obstinax, stiv, haardnæffet.

Óþiettr, rimosus, utak, fuld af Sprækker og Rifter.

Óþiliadr, non tabulatus, upanellet.

Óþiód, mala gens v. colluvies hominum, alle slags Alþeraps af Joff.

Óþimilega, dure; inclementer, haardt.

Óþirnilegr, immitis, trux, haard, grufom.

Óþoeki; m. offensa, Forbittrelse, Brede. 2) vir fordide renax, en Gniepind. Ráfn sagdi mesta Óþoeka á Snorra, Ráfn graviter offensus erat Snorroo; Ráfn blev hvíligen forbitret paa Snorre.

Óþoeka (at Óþoeka), criminari, bagvaske.

Óþoekadr, invisus, forhadtr.

Óþoekalegr, squalidus, impurus, stidensfarbig. 2) illiberalis, farrig.

Óþoeknan, f. offensa, Misþag.

Óþol, n. impatientia; utaalmodighed. 2) inquietudo, Urolighed.

Óþolanlegr, intolerabilis, utaalstig.

Óþolandi, idem.

Óþoli, m. via; Óþol.

Óþolinn, laboris impatient, den, som ikke kan udholde Arbejde.

Óþolinmiódr, impatiens, utaalmodig.

Óþolinmióðlega, impatienter, utaalmodigen.

Óþolinmióðtr, f. impatientia, utaalmodighed.

Óþorflátr, brachypora, den, som sjelden tørster.

Óþreytandi, insatigabilis, utrættelig.

Óþreytri, non fatigatus, indeffusus, som ikke er træt.

Óþrif, n. pl. rabies, malus corporis habitus, Bætttrivenhed, Tæring. 2) mala, aduersa fortuna, Møggang, Ulykke.

Ópriðna, negligens; item sordidus, Skjodesløs;
ogfaa: Skidenfærdig.

Óprifalegr, xeter, squalidus; item negligens,
smudsig, Skiden; Skjodesløs.

Óprifalega, squalide; item negligenter, smuð-
sigen; Skjodesløs.

Óprifleggr, tabidus, macer, mager, svindsottig.

Óprifnadr, m. socordia, incuria, Urenfærdig-
hed, Skjodesløshed.

Ópriótandi, inexhaustus, uundtømmelig.

Ópriótanlegr, idem.

Óprælkadr, liber; in servitutum non redactus,
fri, som ikke er i Trældom.

Ópvégin, illor, uvæket. Ópvégin ull, suc-
cida, Uld, som ikke er væket.

Ópvendi, vid. Ópriótandi.

Ópurft, f. incommodum, citra necessitatem, Ulejs-
lighed, Ubehagelighed; egentlig det, som man
ikke behøver. Ópurft er mér á því, vexar
mér, det gjør mig Skade. At mala eunum
til Ópurftar, verbis nocere v. imprecari, gn-
ste en Ulykke.

Óparkadr, inficcatus, som ikke er tørret.

Ópyðinn, lenis, obediens, lydig.

Ópyði, n. vid. Ópið.

Ópyðr, rigidus, austernus, haard, stiv (i Væ-
sen).

Ópyðlegr, idem.

Ópyðlega, rigide, austere, stvt.

Ópyrstr, non sistsens, ikke tørstig.

Óþagð, f. indignatio; item tadium, Fortry-
delse, Mithag.

Óþægi (at Óþægia), vid. misþægi.

Óþægilega, ingrare, ubehageligen.

Óþægilegr, ingratus, infæstus, ubehagelig.

Óþægr, idem.

Óaðri, minor, inferior, mindre, lavere.

Óaðll, exul, cui aqua et igne interdictum: quem
vita necessitatibus sustentare nefas, en Freds-
løs, som man hverken maa huse eller hule.

Óarleggr, infamis, capite diminutus, uærlig.

Óatr, non edulis, som ikke kan spises, uspiselig.

Óðlað (at Óðlað), impegrare, erholde, opnaa.

2) naturaliter procedere, vofse, tage til.
Henni Óðladiz löttin, dolor gliscobar, Sny-
dommen tog til.

Óðlingr, m. qui avitas tenet possessiones; poet.

Rex v. magnas, den, som besidder sine For-
fædres Ejendomme; hos Digterne: en Konge
eller en fornem Mand; vid. audlingr.

Óðruméginn, ex altera parte, paa den anden
Side. At Óðru hverju (sc. færi v. bili),
alternis vicibus, af og til.

Óðruvis, Óðruvísi, aliter, secus, anderledes.

Óðnskél, f. vid. ada.

Ófga, f. absurditas (Sapius in plur. Ófgar), en
Urimelighed (bruges oftere i Flertallet).

Ófgar (at Ófgar), mutari, forandres. Óllu Óf-
gar, omnia degenerant, omnium rerum vices
sunt, alle Ting forandres.

Ófgulegr, absurdus et insolens, urmelig.

Ófgaz (at Ófgaz), vire; sumere, tiltage i Kræf-
ter.

Ófnggr, robustus, stærk, fast.

Öfra (at öfra); *minari*, true.

Öflugliri, *n. pleuronectes asper*, *oculis a sinistra*, Þigvar (etflags Flynder med Þinene paa venstre Side og hornagtige Knuder paa Legemet).

Öfluglyndr; *difficilis*, *absurdus*, vanskelig at omgaaes med.

Öflugmali, *n. solacismus*, en forkert Talemaade.

Öflugnesni, *n. nomen per antiphrasin inditum*, *incomperns*, et forkert Navn.

Öflugstreymi, *n. collisio*, *accessus* et *recessus maris*, det Sted i Havet, hvor to modsatte Strømme mødes.

Öfluguggi, *m. piscis lacustris*, *qui inversas dicitur habere pinnas (de cujus veneno multa seruntur in ore vulgi)*, etflags Þerskvandefisk, hvis Finner man siger at vende imod hinanden (siges i Almindelighed at være giftig).

Öflugr, *inversus*, *sinister*, forkert, omvendt. 2) *infensus*, fiendtlig. 3) *revo cedens*, som viger tilbage. Öflugt ord, *verbum obliquum*, *imperivens*, et forkert Ord. 2) *verbum infensum*, et uvenskabeligt Ord.

Öflugyrði, *n. idem*.

Öfund, *f. invidia*, *livor*, Kvind. 2) *mala fides*, Svlg, Bedrageri. 3) *hostilias*; *item mala incensio*, Fiendtlighed, ond Hensigt. Eeki spillir kyrkiu öfundarláust blóð, *sanguis extra hostilitatem effusus*, *non profanus templum*, Kirken vanhelliges ikke ved det Blod, som er uest uden fiendtlig Hensigt.

Öfunda (at öfunda); *invidere*, misunde.

Öfundar-anga, *f. oculus invidens*, et misundelig Djekest. Hann leit til Þeirra öfundar auga, *limis et malignis oculis eos intuitus est*, han saa hen til dem med et misundeligt Djekest.

Öfundar-bót, *f. satisfactio pro damno intentato*, Gjeldsigjorelse for en tilsigtet Fornærmelse.

Öfundar-bragd, *n. actio invidiosa*, en Handling, foretagen af Misundelse.

Öfundar-madr, *annulator invidus*, en Kvindes mand.

Öfundar-ök Eldr, *m. perduellio*, Landsforræderi, Kvindskjold. At vera öfundar-ökjöld, *rebellare*, føre Kvindskjold.

Öfundsamr, *invidiosus*, misundelig. 2) *expensus aliena invidia*, udsat for andres Misundelse. Það verk varð öfundsamt miðg, *admodum id opus odiosum fiebat*, den Handling blev meget forhadt. Sighvæt hafði fram-an af öfundsamt býli, *rusticatus Sighvati ab initio odiosus erat*, i Þerskvænigen, da Sighvæt var Bende, misundte man ham meget.

Öfundskákr, *invidiosus*, avindsig.

Öfundskýki, *f. invidia*, Miendelse.

Öglir, *m. coluber*, en Slange. Undraz öglis lands eyk þvi vér féum bleikir, *arbor terrae serpentis (s. auti) sc. mulier miratur nos pallescere*, den krybende Jords (Guldetes) Træ (Kvinden) forundrer sig over at vi ere blege.

Ögn, *f. mica*, *palea*, *festuca*, en Avne. 2) *atomus in radio solis*, et Gran i Solstraaes lene.

Ögra (at Ögra), *irritare, molestiam movere; item mansam v. invidiam excitare, opirre, foraae* sage Ubhagelighed, opvække Misundelse.

Ögun, *f. castigatio, castasio, Revselse.*

Ögunarlaus, *effrenis, den, som aldrig er ble* ven revset.

Ögr, *n. lingua maris (seu sinus brevior), rupibus circumsepia; item fissura rupium maritimarum,* en smal og kort Fjord, omgivet af Klipper; ogsaa: en Klippeleest ved Strandsbredden. 2) *gravis molestia, stor Fortrædelighed, Besværlighed. Hanc, posteriorem vocis notionem probat ingeniosum aenigma vesus, Biörnis sc. Gudonis, de habitacionibus suis v. hosiitii ad Isaförðum,* for denne Ordets sidste Bemærkelse borger den gamle Karpsins dige Gaade, Björn Gudnesen fremsatte om sine Bopæle ved Isfjorden. — Rann eg frá raupi (höll) kom eg niðr á lex álnum (eyri) Þokadz eg þadan á Þúngann móð (Ogr), *hæc sunt optima prædia ad istum sinum,* dette ere de bedste Bøndergaardene ved denne Fjord; *arrogans desii esse, in unam unquam numeratam incidi, inde sensim me mansit gratis molestia,* jeg holdt op med at prale, derefter fik jeg fat paa 6 Aen (en Öre), men siden oplevede jeg en stor Fortrædelighed.

Öckr, *m. mouticulus, et libet Bjerg, en Høj.* 2) *verruca v. tumor in carne,* en Vort eller Havelse i Klædet; *vid. handböckr.*

Öklaför, *scarus, den, som har store Ankels* foder.

Ökull v Ökli, *m. talus, molleolus, en Ankel,* Ankelfode; *Angl. ankle.*

Ökul-brök, *f. femorale, salare, Hulser, som* gaa lige ned til Anklerne.

Ökullskör, *m. calcus talos regens, corburnus,* en høj Sko, som bedækker Anklerne.

Öl, *n. cerevisia, Öl. 2) quicunque potus inebrians, enhver stærk Drik; Angl. al; Gall. aile.*

Ölbruggan, *f. cerevisia coctio, Ölbrygning.*

Ölgærd, *f. idem.*

Ölbruggari, *m. cerevisarius, en Ölbrygger.*

Ölgærdarmadr, *idem.*

Öldr, *m. ebrietas, Druffenfab.* So er öldr bestr at astr of heimti, sitt hver gæd guma, *hoc optimum est in ebriitate, quod brevis sit insania,* det er den bedste Egnstfab ved Druffenfab, at Afstændigheden varer kort.

Ölfýsi, *f. vinolentia, Lyst til Druffenfab.*

Ölgögn, *n. pl. cornua et alia instrumenta vini tractandi, Horn, Bøgere og andre Stedfæber* til at stænke Vin i.

Ölheita, *f. vid. Ölgærd.*

Ökélida, *f. fons salinus, mineralis, en mineralst* Rilde, hvis Vand har Ölsmag.

Ökiallori, *m. cella cerevisaria, en Ölskjelder.*

Öld, *f. seculum, ætas, et Aarhundrede. 2) populus, Fokk. Allda'sadir, plamaror seculorum, Aarhundredernes Fader v. Önd. 2) proavus, Oldefader. Frá v. at allda ödli, a multi seculis, fra Aritds Tid.*

Öldamikall, *fluctuosus, bølgende.*

Ölddängis, *omnino, prorsus, aldeles.*

Ölddängur, *n. senior, presthyer, en Olding.*

2) *heros, magnas, en Helt.* 3) *bos adultus, en gammel Okse.* Mikinn Ölddäng höf-
um vér hér at velli lagt; *magnum heroem hic*

prostravimus, her have vi neblagt en stor Helt.

Ölddungs-húd, *f. bubula exuvia, Huden af en gammel Okse.*

Ölluméginn, *circum circa; isem undique, helt omkring, fra alle Sider.*

Ölmula, *f. stips, eleemosyna, largitio in pia corpora, Almisse.* 2) *domuncio, homo nauci, en Dogenigt.*

Ölmusamadr, *eleemosynarius, den, som nyder Almisse.*

Ölódr, *ad insaniam ebrius, overstadig drukkten, affindig af Druktenskab.*

Ölsaup, *n. intrica cerevisia, nyligt brygget Øl.*

Ölselia, *f. cellaria, en Kjelderpigge.*

Ölfski, *f. crapula, Fortumlen i Hovedet af for megen Drik, en Kus.*

Öltól, *n. pl. vid. Ölgögn.*

Ölteiti, *f. hilaritas convivalis, Lyftighed i Selskab ved Drik.*

Ötrunna, *f. cupa; orea, en Øttonde.*

Ölan v. Öln, *f. alnus, et Elletræ.*

Öle, *ebrius, drukkten.*

Ölví et Ölvadr, *idem.*

Ölværd, *f. vid. Öteiti.*

Ömun, *f. molestia, molestatio, Fortræd.*

Ömunarleggr, *immunitis, trux, den, som gjør Fortræd.*

Ömunarlamr, *vid. amalamr.*

Önd, *f. anima, vita, en Aand, Sjæl.* 2) *anus, en Aand.* 3) *porticus, et Galleri.* At beriaz vid Öndina, *animam agere, ligge i sidste Aandedræt.*

Öndrur, *f. pl. xylosolea, Øtjer; vid. andra.*

Öndvégi, *n. locus honoratissimus, in aula v. rri-clinio, soli v. vestibulo obversus, det hyperste Sted i en Sal eller ved et Bord, ligcover for Døren.*

Öndvégis, *apprime, særdeles.* Öndygis, *idem.* Öndygisgódr vetr, *mitissima hyems, en særdeles mild Vinter.*

Öndvégis-sálar, *f. pl. sedis berilitis columna, Støt-ter ell. Pillerer, paa begge Sider af Højsædet.*

Öndvégr, *n. vid. Öndvegi.*

Öndverdr, *obversus, objectus, primo obvius, modsat, lge over for, som i Forstningen mæder en.* Öndverdr æti, *juventus, Ungdommen.* Öndverdr dagr, *dies recens, den første Del af Dagen.* Öndverdr fylking, *frons aciei, den forreste Del af en Slagtor den; forreste Gesled.* Öndverdr-dalr, *vid. dals-mynni.* Öndverdir kíðaz emir, *extremis se aquila scalpus, Ørnene klædes med Spidsen af Næbber eller Klørne.* Þar var allt oþid og Öndvert, *omnia ibi aperta et visui obvia fuere, der vare alle Ting aabne og paa vid Væg.*

Öndurdr, *vid. Öndverdr.*

Öndygis, *vid. Öndvegis.*

Öngr, *angustus, eng, snæver.*

Öngre, *nullus* (*ohsol*, *nisi in plur.* Öngvir &c.), ingen (foreløber, uden i Hvertallet).

Öngur, *f. pl. angustia*, Trængsel, Snæverhed.

Hann er i Öngum, *dolet, difficultatibus premitur*, han er bedrøvet, forringsfuld.

Öngvit, *n. deliquium animi*, Afsmagt.

Önn, *f. labor, certum negotium*, Arbejde, Beskæftigelse. Önnum kafian, *negotiiis districus*, beskæftiget, sysselsat. Hann var i öda önn, *labori intentus erat*. Han var i fuldte Arbejde.

Önnágr, *m. servus*, en Træl.

Önnáugs-verk, *n. labor assiduus, servilis*, Trældoms Arbejde.

Önnáugslegt verk, *opus servile*, et Arbejde, som stikker sig for en Træl.

Önnusta, *f. necessitarum procuratio*, Nødvendighedens Besørgelse.

Önnuglegr, *absurdus*, uventig, koldfindig.

Önnuglega, *absurde*, uventigen.

Önnugleiki, *m. absurditas*, Koldfindighed.

Önnugmæli, *n. pl. solacium*, et forfæret Udtryk.

Önnundur, *m. gigas*, en Jette. 2) *nom. pr. Viri*, en Mand's Egenavn.

Ör v. or, *pro ör*, in compositione: *ex*, tilkjendes giver i sammensatte Ord Mangel paa noget.

Ör, *f. sagitta, relum*, en Pil. At leggja ör á sténg, *sagittam nervo applicare*, lægge Pilen paa Buestrængen.

Ör, *n. cicatrix*, et Ar, en Eskramme.

Ör, *celer, promptus*, rask, redebon til noget.

2) *largus*, rund, gavmild. Ör á sté, *strenuus, impiger*, rask, usfortroden, virksom. Ör af sté, *largus*, gavmild.

Örbyrgd, *f. extrema paupertas*, Armød.

Örbyrgt, *omnium rerum indigus*, den, som har Mangel paa alle Ting.

Örbæli, *n. villa deserta, rudetum*, en øde Gaard.

Ördeyda, *f. internecio, vastitas*, Ødelæggelse.

Ördeyfa, *f. piscatoribus est solitudo piscium*, Mangel paa Fiske.

Ördrag, *n. missus, jacrus teli*, Bueskuds Bilde; á dreg, *Juxta leges 240 passus*, en Sirkel, hvis Radius var 240 Skridt.

Ördugr, *arduus, difficilis*, vanskelig. 2) *strenuus, rask*, virksom.

Örduglega, *strenuus, rask*, med Virksomhed; 2) *difficulus*, vanskeligen.

Ördugleiki, *m. strenuitas, Duelighed*, Virksomhed. 2) *difficulus*, Vanskelighed.

Ördæmi, *n. res, exempla carens*, en Ting, som er uden Eksempel.

Örjigi, *m. egenus, cuius rota habentia*, præter vestes, *quotidianas est infra unam maream numeratam* sive 48 ulvas, *juxta Gragas et diploma Margareta Regina*, en Trængende, hvis hele Ejendom, foruden hans Hverdags Klæder, ikke beløber sig til en Mærk Sølv, efter Gragas, og Dronning Margrethes aabne Brev.

Örendi, *n. perissole*, Sammentrækning. 2) *pausa*, Ophold; *vid. erindi*.

Örendiz (at Örendaz), *examinari; mori, de.*
 Örendr, *mortuus, död.*
 Öreyda, *f. plena. desolatio, fuldkommen Odes*
læggelse.
 Öreyddr, *vacuus, exhaustus, tom, udtømmet.*
 Öreydamadr, *m. desolator, pestis patriæ, en*
Ødelægger.
 Örfá (at Örfá), *hortari, opmuntre, tilskynde.*
 2) *accelerare, haste, skynde sig.*
 Örfán, *f. hortatio, Opmuntring, Tilskyndelse.*
 Örfátækr, *egenus, perpauper, den, som er me-*
get fattig.
 Örfkændr, *scævola, scæva, kejsthaandet; alias*
Örvendr.
 Örfkádr, *idem ac Örfátækr, se. opibus exutus,*
meget fattig.
 Örfyndr, *detritus, vetustus, meget gammel.*
 Örga (at Örga), *parum movere, bevæge lidt.*
 Örga augum, *oculos languentes circumferre,*
se sig omkring med matte, svage Øjne.
 Örgamall, *decrepita ætatis, meget gammel.*
 Örgemlir, *m. immensa senectutis, det gamle.*
 2) *rejuvenescens; den, som paa ny gaar i*
Barndom. 2) nom. pr. gigantis, en Jette.
 Örhæfni, *n. locus impotunus, et Sted, høet*
man ikke kan anfre; a höfn. Par var Ör-
hæfni sevar, locus erat appellandi inopius, der
var umuligt at anfre.
 Örk; *f. arca, en Kiste. Örk pappirs, vid. ark.*
 Örkumbl, *n. cicatrix, en Skramme, Nr. 2)*
navus v. defectus justæ formæ, Lyde paa Les-
gemet.

Örkumbladr; *corpore deformatus, arvet, strams-*
met.
 Örla (at Örla), *vid. erla. Örlar á steini, mare*
parum imperis rupes, Oven følger en Omule
op Imod Klippen. Hann Örladiz á annan
fötinn, in alterum pedem agre se erexit, hann
rejste sig med Vanffelighed op paa det ene
Ben. Varadu þig vid bodanum sem Örlar,
cave tibi ab imminenti periculo, vogt dig for
den trüende Fare.
 Örlátr, *largus, rund, gavmild.*
 Örlátlega, *largiter, rundeligen.*
 Örleikr, *m. largitas, Gavmildhed. 2) alacri-*
tas, Raifhed.
 Örleiki, *m. idem.*
 Örlendr, *vid. erlendr.*
 Örlendis, *vid. erlendis.*
 Örlicill, *perparvus, meget lidet.*
 Örlög, *n. pl. bellum, Orlog, Krig. 2) fatum;*
Skæbnen. At leita Örlaga sinna, fara sequis
sage sin Lykke.
 Öryndr, *largus, gavmild. 2) promptus, ala-*
cer, raif, redbon.
 Örlæti, *n. largitas, liberalitas, Gavmildhed.*
 Örmagna, *viribus cassus, udmattet, afkræftet.*
 Örmegna, *idem.*
 Örmegnar (at Örmegnar), *desiffeceres, blive ud-*
mattet.
 Örmidr, *perennis, meget tynd.*
 Örmull, *m. vestis plane detrita, et ganske for-*
slidt Klædebon.
 Örmæddr, *vid. Örmegna.*

Örn, *c. aquila, ales Jovis, quibusdam ryargus binnula*, en Örn, Jupiters Fugl; *vid. ern, in pl. arnis, ernir.*

Örnefni, *n. nomen loci insignioris*, Navn paa et bekjendt Eted.

Örorðr, *libere v. imprudenter loquens*, den, som taler frit og uforsigtigen.

Örqvisaz (at Örqvisaz), *animum despondere, tabe Modet.*

Örqvisi, *m. vitibus et animo fractus, doloris et laboris impatiens*, udmatet og modløs, som ingen Smerte eller Anstrængelse kan taale; *vid. oudqvifi.*

Örleydi, *n. degeneratio animalis*, dyrsk Udartning.

Örskiptanadr, *homo insolens et varius*, et overt modigt og ubestændigt Menneske.

Öskot, *n. vid. Bdrag.*

Öskots-helgi, *f. inviolabilitas aßli, intra præscriptos in lege terminos*, et Fristeds Hellighed, inden for visse i Loven bestemte Grændser.

Öskreidr, *levit et celer (de navibus)*, let og hurtig (som Skibe, som sejle godt).

Öliná, *perexiguus*, meget liden.

Öfinaude, *perpauper*, meget fattig.

Öftatr, *perbrevis*, meget kort.

Öfýga, *caucus, ter, salsus*; å Fyg.

Ört, *f. anas minima, quæquedula*, en Krifand.

Örtöð, *f. pasta, Grægeange*, som ere afdele af alt for mange Creature. 2) *crusa pedibus ju-*

mentorum terra, en af Dyr opsparket Jord. 3) *via publica*, en Landevej.

Ötug, *f. triens uncia numeratæ: pretium duarum ulnarum*, en Trebiedel af en Unse, 2 Alens Værd. Örtug végin, *triens uncia ponderatæ argenti: 12 ulnarum pretium*, en Trebiedel af en vejet Unse, 12 Alens Værd.

Övadrif, *n. nimbus telorum*, en Pileregn.

Övamalik, *m. pharetra, corytus*, et Pilefægger.

Övär-hod, *n. vid. herðe.*

Övär-þing, *n. forum indictum, in presentissimo periculo*, et Folkemøde, som er sammentkaldt i en nær forefæende Fare.

Örvéndill, *v. Örvandill, vid. Örkendr.* 2) *nom. pr. Viri*, en Maands Egennavn.

Övendls-á, *f. stella quadam borealis*, en Stjerne paa Nordpolen.

Örverpi, *n. extrema scura*, det sidste Foster. 2) *idem ac hreidrhöllr.*

Örvesi, *n. aras decrepita*, en høj Alderdom; å 79, Kalli-hyerium kemr at Örvesi, *aras adula in senectutem vergit v. desinit*, efter Maandoms Alderen følger Alderdomen.

Örvesi, *v. Örvasa-madr, senex capularis*, en ildlevet Olding.

Öruggr, *scurus, trog, stker.* 2) *immunis a periculo*, fri for Fare.

Örugglaga, *scure, confidenter, trygt*, med Tillid; å uggr.

Örvilnan, *f. desperatio, fortiolesse.*

Örvilnaz (at Örvilnaz), *desperare, fortiolesse.*

Örvinda, *atonitus, propr. exanimis*, forstærket, forbauset, uden Sande og Samling.

Örvita, *amens, delirus*, gal, affindig. 2) *sibi non conscius*, som ikke ved med sig selv.

Örviti, *idem*. Porus kongr var på nær Örviti, Porus Rex rum fere omnem usum sensuum amiserat, Kong Vorns var da næsten uden Sande og Samling.

Örvona, *idem ac sequens*.

Örvann, *de quo desperandum*, den, hvorum intet Haab er; hvorum man bør fortoivle.

Örvani, *n. nulla spes*, Haabløshed, Fortoivselse.

Örvanti (at Örvanta), *desperare*, fortoivle.

Örvanting, *f. desperatio*, Fortoivselse.

Örvantinn, *desperans*, fortoivlende, som mistoivler om noget. Örvant er hönum Hæls, *non est illi sperandum*, det kan han ikke vente.

Öryrdi, *n. pl. verba libera*, fri Udtryk.

Örpreytr, *labore fractus*, meget træt, admatet.

Örpris, *n. pl. extremus nisus*, yderste Anstrængelse.

Örpris-táda, *in extrema necessitate, consilii inopis*, den, som er i stor Nød, ikke ved hvad han skal gribe til.

Örpris-árgædi, *n. pl. tabula naufragii, consilium quod ininus e re, nara sumit*, det Boretagende; man i yderste Nød griber til.

Öræfi, *n. pl. öræfi, desertum impervium*, uvejrbare Øræner; ø. hæfi.

Ös, *f. colluvies*, gement Vak. 2) *confluxus*

hominum, Sammenstemlen, Sammenløb af Mennesker.

Öskra (at Öskra), *rugire leonum; irem mugire bovinari*, boum, brøse, bøge, vraale.

Öskubruni, *m. incineratio*, Forvandling til Aske.

Öskudagr, *m. caput jejani, dies cinerum*, Aske-Ønsdag.

Ösku-kall, *m. vid. blóðkall*.

Öskulitr, *m. color cinereus*, Askesarve.

Öskr, *n. rugitus, mugitus vehementior*, heftigt Brølen.

Öskurlegr, *rugientis in modum*, brøfende.

Öskurlega, *cum rugitur*, med Brølen. Usinnbeliadi Öskurlegrs, *bos admodum leonis rugit*, Ølsen brøfede som en Løve.

Öskultó, *f. vid. Öskukall*.

Ösla (at Ösla), *huc illic vadere per agros v. conferam evbam*, gaa med Hæfthed fort i Vand, eller midt iblandt en sammenstemlet Føllemangde; *vid. usli*.

Öslun, *f. pñsum*, en vis Forretning, som man skal gjøre færdig. 2) *opinio*, Mening, Forsæt; *vid. ærlan*.

Ösull, *impiger, strenuus*, ufortrøden, viftsom.

Ösuar, *m. aquila mas*, en Ørn (i Haanen); *vid. atla, alla*. 2) *nom. pr. Viri*, en Mandes Egennavn; *vulgo Ösuar*.

Öx, *f. securis*, en Økse. Gen. Öxar, inde Öxar á, *nom. pr.* Ösfer, Ekv i Island.

Öx, *f. densissima pars rei*, den tæteste Del af en Ting. 2) *umeri*, Skuldrene. Öxar

Þærrur, *f. pl. carnosissima pars piscis*, den
tjodfuldeste Del af en Fisk; *v. humeri ani-*
mantis, et Dyr's Bove.

Öxa (at öxa), *asciare*, hugge, stette med Hefe.
Ólafur kóngur lét öxa kyrkiu vid, *Olafus Rex*
ligna, in adificationem templi *asciari* fecit,
Kong Ólaf lod hugge Trær til en Kirke.

Öxi, *f. securis*, ett Hefe; *gen. axar.* Öxi
kóngrs, *imperium v. ira Regis*, olim vocaba-
tur, Kóngens Hefe, kaldtes forðinn Kon-
gens Mæzt eller Brede.

Öxl, *f. scapula, ala, axilla*, Skulderblad, Skul-
dre. 2) *promontorium*, et Forbjerg.

Öxn, *m. pl. armenta*, Herinkvæg, Økønt.

P.

Pá *v. páfngl*, *m. pave*, en Naafngl.

Padda, *f. rana*, en Fros, en Vadde. Paddan
qrakkar, *rana coaxat*, Frosen kvæffer.

Packi, *m. volumen*; *item saccus, sarcina*, ett
Paffe, Sak, Vyskt. Klæda packi, *volu-*
men pannorum, ett Klædes Paffe. Hann lét
þar eftir hest sinn med packa, *egrum cum*
sarcina ibi restavit, han estertot der sin Hest
tilligemed Vylsten.

Packa (at packa nidr), *sarcinas colligere*, ned-
paffe.

Pactar, *m. pl. epactæ*, Skuddage.

Páli, *m. pala, passiva, rurum*, ett Spade, Haffe.

Palldýma, *f. pulvinar sedilis*, ett Stolepude.

Pallkoddí, pall-sella. *idem.*

Pallr, *m. gradus*, ett Trín. Helledr vildi hann
kominu vera hundrad palla ofan í jörd, *cen-*
tum gradus ad centum terra descendere po-
situs elegit, han ónæðe hælter at væze gaet
hundrede Trín ned í Jorden, end.

Pallr, *m. scammum*, ett Bænk. Biskup setti
Þorgils hid næsta sér á pall, og so hanns

mennt, setti hekkurinn vanlt til, *Episcopus*
Þorgilsem collocavit a latere suo in scamno,
atque ejus comites, quantum scammum capie-
bat, Biskoppen satte Þorgils ved sin Side
paa Bænken, og hans Følk, saa mange der
kunde rummes.

Pallr (í kaupmans båd), *tabernaculatus*, Hylde-
tí ett Krambod.

Pall-piltr, *m. puer tabernarius institoris*, ett
Kramboddreng.

Pall-skékk, *f. tabulatum sublicium edicium, sca-*
nellum, pergula, etflags-lavt Loft, blot í
Baaningshuse paa Island; *alias etiam pallr.*

Pálma-dagr, *dominica palmarum, dies olivarum*,
Pálme: Sondag.

Pálmari, *m. peregrinus, religionis causa peregrin-*
ans, ett Pilegrím.

Pálmast ka, *f. ferula*, ett Kestle, som Skoles-
mestere brugte til at slaa Børnene over Fin-
grene med.

Pálmavidr, *m. palma*, ett Palmtræ.

Pálmí, *m. idem.* 2) *optima pars rei*, den bedste

- ste Del af noget. *Sic*: ættar páلمي, *flor familia*, Familiens Hæder: den, som Familien har Være af. 3) *nom. pr. Viri*, en Mand's Ege navn.
- Pálðxi, *f. asfida*, *securis crassa*, *malleata*, en Sletteøkse.
- Pálreka, *f. vid. páll*.
- Panna, *f. panna*, *lebes*, *sartago*, en Kjedel, Brødpande, Stegepande.
- Panta (at panta), *pignorare*, pantsætte. 2) *pignorari*, pantsætted.
- Pantidr, *m. obses*, en Gidsel.
- Pantlori, *m. lorica*, *paludamentum militare*, *inserdum coriaceum*, *lineum v. lævum*, et Pântiser, Harnisk, som snart var af Skind, snart af uldent Tøj.
- Pantfel (æe pantfelio), *pignori dare*, severe som Pant.
- Pante, *m. pignus*, Pant, Panteret, en pantsat Ting.
- Papagói, *m. psittacus*, en Papagoie.
- Pápi, *m. pappas*, *papa*, *pater*, Paven.
- Pápiska, *f. religio romana*, den papistiske Religion.
- Pápiske, *popalis*, *pontificius*, papistisk.
- Pappír, *m. charta*, *papyrus*, *biblus*, Papir.
- Pappírs-bók, *chartarum scapus*, *volumen*, en Bog. Papír: 24 Ark.
- Pappírs-makari, *m. chartarius*, en Papir: Sættikant.
- Pappírs-Ørk, *f. philyra*, *plagula*, *scheda*, et Ark. Papir.

- Pappírs-ris, *n. fascis chartaceus*, et Hils Papír: 20 Boger.
- Pappír i folio, *charta integra*, et helt Ark Papir, der ikke er sammenlagt i mindre Former. Pappír i quarto, *quadruplicata*, *quaternio charta*, Papir, sammenlagt i Kvartformat. Pappír i octavo, *charta ocellata*, Papir, sammenlagt i Oktavformat. Postpappír, *charta epistolaris*, Postpapir. Regalpappír, *macrocollum*, Regal-Papir. Seor regal-pappír, *charta imperialis*, stort Regals Papir.
- Pár, *n. pictura rudis*, en slet Skrift.
- Pára (at pára), *rudis*, *distorta*, *heerata fo mare*, fæve yderlig slet og ulæselig.
- Par, *n. conjuges*, *par animantium*; *irem aliarum rerum*, et Par (bruges baade om levende og livløse Ting). Ecki þor, *singule tantum res*, en enkelt Ting, ikke parret med en anden.
- Para (at para), *conjugere*, *combinare*, forene, parte.
- Para, *f. segumentum cutis v. carnis*, et Stykke Hud eller Kjed.
- Para (at para), *aliquid cuti descicare*, stjære et Stykke af Huden.
- Paradís, *f. Paradisus*, *Paradis*.
- Pardus-dýr, *n. pardus*, *panthera*, en Pardeer.
- Parrak, *n. loramentum*, *quo pecus ferum y. fugax alligatur mansueti*, en Rem, hvoemed et utæmmet Dyr bindes til et tamt.
- Parraka (at parraka), *lorare*, binde; (så par et rek, *quasi simul*, *agere*, drive samlet).

Partuk, *n. galericulum, crines adoprivi*, en Partryf.

Parta (at. parta, i sandt), *partiri, dividere*, partere, dele i smaa Stykker.

Partera (at. partera), *in partes diffecare*, partere, skjære i Stykker.

Partr, *m. pars, membrum*, en Del. 2) *debitum; item proprium*, Pligt, Egenkab. Embættis partr, *debitum officii*, Embedspligt. Hann hefr marga manns parta, *virtuosus est*, han har mange gode Egenkaber. Pæd er Finn partr, *sibi proprium est*, det hører dig til.

Páska-hátið, *f. festum pascale*, Paaskehøjtiden.

Páskir, *m. pl. idem; vulgo páskar*.

Páska-viki, *septimana sacra*, Ugen før Paaske, den stille Uge.

Pálli, *m. comucatus, salvus conductus*, et Rejse-pæd.

Pást, *n. pastus, nutrimentum, esca*, Mæring, Føde, Spise.

Pastr, *n. idem*.

Pastr-licill, *tenellus, exili fruens pasta*, spæd, som spiser lidet; (*de recens nasit animantibus dicitur*), siges om nyfødte Dyr eller Dyr.

Pat, *n. mora, Hindring*, Ophold.

Pati, *m. rumor, incertus, livis, usikkert Røgte*.

Patina, *f. discus sacer*, det Pæd, hvoorpaa Vedet i Madverens Sakrament bliver ombaaret.

Patriarki, *m. patriarcha*, en Patriark.

Parti, *m. puerulus*, en liden Dreng. 2) *tabella*, en Tabel.

Anden Deel.

Pávadómr, *m. papatus*, Pavedømme.

Pávalegr, *papalis*, pavelig.

Pávi, *m. papa, pontifex*, Pave.

Paufi, *m. angulus v. facculus abditus et furvus tractatus*, en affides liggende Krog.

Paufalegr, *tenebrosus; item suspectus*, mørk, mistænkelig.

Pauri, *m. res facta, abominanda*, en hælig, afstyelig Ting; *v. interject. puy v. roy. Germ. pfuy. Angl. paw; item angl. paw, fædus*.

Ped, *n. larruucolorum verna, onteambulo*, en Wonde i Skalfpil. 2) *domuncio, nanus*, et Drog, uuytrigt Menneske.

Pedlingr, *v. peplingr, m. pefio*, en Pæstling, en lille Dreng.

Pedmadr, *m. idem*. Hann giordi ockr sem pedmenn eda gaungumenn; *tractavit nos ut pensiones vel mendicor*, han behandlede os som Pæstlinger eller Figgere.

Pedra (at. pedra), *maculato*, besmitte, besudle.

Peisa v. peysa, *f. subucula*, en Troje. Peis, *m. idem*. Peiðnepeisa, *f. subucula connodata, nexata*, en Troje af Strikketoj.

Pekill, *m. muria*, Sæltlage; Vægel. *Angl. pickle*.

Pekill, *m.*, *pekihúsa, f. caprium ovale abique alis et apices*, etlags Høe uden Top.

Pekilhyrindr (saudr), *cornibus ad rapus rotatis*, et Saar, hvís Horn ere tvjede ind mod Høvedet.

Peks, *n. levis, consuetio*, en liden Trætte.

Peksa (at. peksia), *rixari, trattes, lives*.

Peli, *m. quartius v. sextarii quarta pars*, 'en fjerde Del af en Pot. 2) *palus*, en Pæl, Stage, Raft.

Pelikan, *m. pelicanus, onocrotatus, gula faccata*, den Fugl Pelikan.

Pell, *n. hyffus*, etflags meget fint Perred.

Pellfaumr, *m. emblemata hyffina, sartura spissifima pellis instar*, en meget tyk Søm, Syning, som brugtes ved det fine Lærred, samt Stræter paa saadan en Søm.

Penni, *m. penna, calamus*, en Pen, Skriverpen.

Pennahulfr, *m. scapellum*, en Penneskiv.

Penna-kloft, *m. crena, fissura calami*, Splitten i en Pen.

Penna-rifs, *f. idem*.

Penna-stockr, *calamarium, graphiarium, et Penneshus*.

Peningr, *m. pecus, pecora*, Kreature. 2) *as, nummus*, Penge. 3) *omnes res utiles et opis dominium*, Rikedom, og alle nyttige Ting. At virde til fullra peninga, *ad taxationem communem aestimare*, sætte fuld Verdi paa noget.

Peninga-hyrdsla, *f. crumena, ibeca numaria*, en Pengepose. Peninga hyrdsla kóngs v. rikis skóðrnar, *ararium, fiscus*, det offentlige Skatkammer; ogsaa: Kongens Skattekasse.

Peningamadr, *vir nummatus*, en Rand, som har Penge.

Peninga-púki, *m. faenerator*, en Gnier, Ragerkarl.

Peningaskotr, *m. difficultas numaria*, Penge-mangel.

Peninga-straff, *n. mulcta pecuniaria*, en Penge-mulft.

Peninga-vixl (vexel), *cambium*, sen Vexfel.

Peninga-vixlari, *campfator, collybistes*, en Vexfelere.

Peninga-vixlia-rétt, *jus cambiale*, Vexfelret.

Peninga-vixlia-bréf, *literæ cambiales*, Vexfelbrev. Peningum at vixla, *cambire, campfare*, vekfle Penge.

Pensill, *m. penicillus*, en Pensel.

Pent, *n. pictura*, Malen.

Penta, *f. idem*. 2) *macula*, en Plet, Kilt.

Penta (at penta), *pingere, scribere*, male, skrive.

2) *inter edendum inquinare vestes obsoniis*, besudle Klæderne med Sul, imedens man spiser.

Pentadr, *pietus, colore imbutus*, malet, farvet.

Pentari, *m. pictor*, en Maler.

Per, *n. vid. par*.

Pera, *f. pyram*, en Pære. Perutré, *n. pyrus*, et Pæretre.

Perla, *f. margarita*, unio, en Perle.

Perluband, *n. monile baccarum*, et Perlebaand.

Perlunódir, *f. concha margaritifera*, Perlemor.

Pergament, *perment, n. vid. bóksell*.

Perment-makri, *m. membranarius*, en, som forarbejder Pergament.

Perfiskr, *m. persa*, en Perser, fra Persien.

Perfar, *m. persæ*, Perserne.

Perfisk mila, *f. parafanga*, en perfisk Mil.

Perts, *f. equa*, en Hoppe; à *germ.* pferd.
 Pervifalegr, *vid.* bermifalegr.
 Pervifinn, *depygit*, tynd, spød; *vid.* hervifinn.
 Pest, *f. pestis*, Vefi.
 Pestilentia, *f. idem*.
 Pétr, *m. nom. pr. viri*, Petra, en Mand's Egen-
 navn: Peter.
 Pétrus-beita, *f. cirrus oris asellorum*, Stjægges-
 traade ved Rablianens Mund.
 Petrus-budda, *f. involucrium fatura, raris acu-*
leata, Spinnus: Bedækning om Noffens Eg,
sc. tindabickiu, alias pulvinar marinum.
 Petrus-kofa, *f. corymbus minimus*, den lille Pom,
 en Sofugt; *vid.* teifta.
 Petrus-mold, *f. vid.* barnamoid.
 Petrus-vadfteinn, *m. ovarium onisci*, Hænkes
 biderens (etflags Soormes) Eggestof.
 Piack, *n. punctio*, Stik, Stikken.
 Piaka (at piaka), *stimulare, punger, zundere*,
 støde, stikke. 2) *punctare*, sette Puncter.
 At piacka i hallinn, *ignem ferro e silice ex-*
curere, flaa Jld med Staal udaf en Flintes-
 sten.
 Piana (at piara), *sarcire*, fikke, lappe, stoppe.
 Piarad fat, *cento*, et lappet Klædebon.
 Pias, *n. nifus*, Anfrængelse.
 Piasa (at piasa vid), *adani, meliri*, forsøge
 paa, anfrænge sig for noget.
 Piasf, *m. pifio fequis*, en doven Ueling.
 Piasfalegr, *fequis, tardus, barens*, lad, langsom.
 Piâr, *n. flammum folianum*, *Angl.* pewter, flammum, Blif.

Pika, *f. virgo*, en Mø, Dige.
 Picka (at picka), *frequentur pungera*, fikke tidt
 og ofte.
 Pila, *f. sagitta, pilum*, en Pil. Pilabogi, *ar-*
cus sagittariorum, en Bue, hvoraf man fpe-
 der med Pile.
 Pila, *f. vid.* flta.
 Pilagrimr, *m. peregrinus religiosus*, en Pile-
 grim. *Germ.* pilgram; *Gall.* pelerin.
 Pilagrim's-ferd, *f. peregrinatio religiosa*, en
 Pilgrimereffe.
 Pilárar, *m. pl. caucelli*, Sprinkelværk, Stitters-
 værk, Stakft.
 Pill, *m. salix alba*, Pil, Piletra.
 Pilnakofr, *n. pharetra*, et Pilefogger.
 Pils, *n. sola muliebris, perizonia, amiculum*,
 et Fruentimmerkjort. *Germ.* beltz.
 Piltr, *m. puer*, en Dreng.
 Piltánger, *m. puellas*, en siden Dreng.
 Piltápör, *n. pl. proccitas; item nequicia*, Raade
 hed, Drengestregter.
 Piment, *n. vid.* priment.
 Pina, *f. cruciatus*, Pine, Plage.
 Pind, *f. vid.* hárpind.
 Pindigár, *f. pl. exactiones*, strænge Inddrives-
 ser af Skatter, Udsueller, ogsaa: Plage,
 Pime.
 Pindi (at pinda), *extorquere, exhaurire*, udsue,
 udtæne. Kóngur víldi ei pinda Skálholts stad,
carbetram Skálhólshjem Rex exhaurire facult-
atibus voluit, Kóngen vilde ikke udsue Skál-
 hólts Dige, &c.

- Pini (at pina), *excruciare; isem punire*, pine, straffe.
- Pining, *f. tortura*, Pine, Pinebæk.
- Pinni, *m. clavulus*, en liden Søm.
- Pinil, *f. vulgo pisl*, *vid. pina*.
- Pinllarvottr, *n. martyr*, en Martyr.
- Pinllarvætti, *n. martyrium*, Martyrbød.
- Pinta (at pinta), *torgvere*, pine, plage.
- Pinting, *f. tortura*, Pine, Pinebæk.
- Pint-svin v. pynt-svin, *n. erinaceus; ebinus serrestris*, et Pintsvin.
- Pipa, *f. fistula, calamus*, en Pibe, et Rør.
- Pipa (at pipa), *ribias inflare*, blæse paa en Pibe.
2) *destillare, defluere*, dryppe ned.
- Pipari, *m. ribicen*, en Piber.
- Piparalegr, *mobilis, volubilis, ribicinis in morem, quasi saltans*, hurtig, rask, ligesom dandsende.
- Piparaslægr, *m. chorea, saltus*, Dands.
- Piparatatr, *m. idem*.
- Pipar, *m. piber*, Veber.
- Pipra (at pipra), *piper superpargere*, bestrø med Veber. 2) *instimulare*, opmuntre, oplive.
- Pipra (at pipra), *tremere*, bæve, skjæve. Hann pipradi alkr af reidi, *ira totus tremuit*, han bævede ganske af Brede. Jørdin skalk og pipradi, *movebatur terra atque contremuit*, Jorden skjælv og bævede.
- Pipar-rót, *rappanus, rusticanus*, Veberrod.
- Pipublsari, *m. ribicen*, en Piber.
- Pipr, *velox, celer*, rask, hurtig.
- Pisa v. pisa, *f. spongia*, en Svamp. Pisulegr, *spongiosus*, svampagtig.
- Piskra (at piskra), *mustiare*, hvikke, brumme, numle.
- Pisl, *f. vid. pinil*.
- Pissa (at pissa), *mingere, pissè*, lade sit Vand.
- Pissa, *f. urina*, Urin.
- Pitla, *f. puteolus*, en liden Brønd. 2) *olla, ollula*, en liden Kruffe eller Flaße; *forf. à pottr*.
- Pictr, *m. puteus v. os putei*, et Hul ned i Jorden, fuldt af Vand.
- Plága, *f. afflictio, plaga*, Plage, Befymring.
- Plágadr, *afflictus*, plaget, befymret, ængstet.
- Plága (at plága), *affligere*, plage, ængste, befymre.
- Plag, *n. emolumentum*, Møje, Besværighed. 2) *mos*, Skik, Sædvane.
- Plaga (at plaga), *solere, moris habere*, pleje, have for Skik. 2) *tractare*, behandle, besægne. Lafrantz biskup plagadi vel gesti kina, med Æl og mat, var druckit ómælt at hátidna, *Laurentius Episcopus bene tractavit hospites cerevisia et cibo, et quidem solemnibus sine mensura, pro lubitu enjuscunque*, Biskop Laurents behandlede eller plejede sine Gæster godt, baade i Hensende til Mad og Drikke, og ved Høstideligheder drak enhver som han lystede.
- Plagg, *n. res manibus quotidie inserviens*, en Ting, som man hver Dag har imellem han

- derne; (*Sapius in plur.* pløgg, bruges oftere i Hørtallet).
- Plagfidr, *m. mos inveteratus*, gammel Sødvane.
- Plampa (at plampa), *rigide et rustice incedi*, gaa stivt og plump.
- Plamp, *n. gressus rudis, succusus*, en plump, flødsagtig Gang.
- Plåneta, *f. planeta, corpus caeleste opacum*, en Planet, et mørkt Himmeligeme.
- Planta (at planta), *plantare, inferere*, plante. At planta kål, *olerare*, plante Kaal.
- Plantan, *f. plantatio*, Planter.
- Plåstr, *m. emplastrum, malagna*, et Plaster.
- Plåstr-spadi, *m. lingua, lingula*, etslags kirurgisk Instrument, tyndt og fladt i den ene Ende, hvormed Plaster stryges ud paa Lærred.
- Plåta, *f. lamina*, Plade. 2) *lorica*, Vandser, Harniss. Plåtu-linidr, *laminiarius*, den, som gjør Plader.
- Plåta (at plåta), *mulctari*, straffes med Penge-mulkt. Hann vord at plåta, *pecunia mulctatur*, han blev straffet med en Pengemulkt.
- Plåts, *n. platea*, en aaben Plads. 2) *locus, spatium*, Plads, Rum.
- Plåtsjer (at plåtsjera), *deserre nomen alicujus*, føre en i Folkemunde.
- Pløggjern, *n. vomis*, et Pløggjern, Pløggskjære.
- Pløggskapt, *n. busis*, en Pløggskapt, Haandfang paa Pløven.
- Pløggslure, *lucrosus*, indbringende, fordelagtig.
- Pløggsters, *m. siva*, en Pløggstjert.
- Pløgg, *m. ararum*, en Pløgg. 2) *lucrum*, Fordel, Gevinst.
- Pløcka (at pløcka), *carpere, decerpere*, plukke af. 2) *depluare*, plukke Hjør af.
- Pløckfisker, *m. minusal piscium*, Pluktesfisk: smaaflakket Fisk.
- Pløck-kål, *vid. langkål*.
- Pløckan, *f. vellicario*, Plukken.
- Pløma, *f. prunum*, Blomme; *alias plumma*.
- Plømutre, *n. prunus*, et Blømmetre.
- Pløntan, *f. vid. plantan*.
- Pløntanørqvist, *m. furculus*, Pøde, Pødevist, Ømpkvist.
- Pløpp, *rusticus, agrestis*, plump, grov, uarstig.
- Pløst, *m. pseudolepiscum*, Pløst.
- Plut, *n. cimelium*, forskjellige Kostbarheder.
- Pløgi (at pløgia), *arare, sulcare*, pløje, fure.
- Pløgd, *aratus*, pløjet, furet. Pløgd akr, *arvum*, pløjet Ager.
- Pløging, *f. aratio, sulcatus (ostium de lignis et tabularis dicitur)*, Pløjen (siges ogsaa om Træer og Plankeværk).
- Pøki, *m. succus*, en Pøse, *Angl. pouch*. Sv. pøcca.
- Pøkalagr, *illiberalis, furivus*, urdel, nedrig, egentlig: som har et mørkt Væsen.
- Pøkr, *m. manducus*, en Pøsemænd, at Pøkrle Børn med.
- Pøllr, *m. lacuna, aqua reses*, Pødhule, Pødhade, Sump.

Pollótt, *lacunosus*, fuld af Vandhuller, sum-
pet.

ompa (at pompa), *præceptu ruer*, falske hoved-
fulds.

Popel-tré, *n. populus*, et Doppeltre.

Porcellan, *n. porcellanum, terra porcellana*, Por-
selain.

Porcellans-kér, *vas muribinum*, et Kar af Por-
selain.

Porri, *luscus*, enøjet. 2) *porrim*, Løg; *græce*
budos cæcus; *angl.* purblind, *lasciosus*, stærk
blind.

Port, *n. porta, fores*, Port, Dør.

Portkons, *f. prostibulum, futurix*, en Skjæge,
Hvermandshøre.

Portliff, *n. scortatio, fututio*, Skjægeleynet. At
liffa i portliff, *effunere*, leve som en Skjæge.

Portadur, *f. vena portæ*, Portaaren i Leveren.

Pös, *n. involucrem infantis*, det Tøj, hvori
spæde Børn svæbes. Hann er nyskrojpinn
úr postna, *nuper ex fossici excessit v. canica-*
tus est, han er nyligen sluppen ud af Svø-
bet (siges om en ung Dreng, som vil spille
Gjæstgæst).

Posi, *m. sacculus*, en liden Sæk, Pose.

Postilla, *f. postilla*, en Postill.

Pöstr, *m.* (lex á bladi i spulum), *senio*, Selsk
(i Rortseil). 2) *arriulus, menbrum*, Artis-
kel, Pöstr. 3) *ratellarius hemerodromus*, en
Brevbrager, Brevføret.

Posúng, *m. infans*, et Bæb.

Pot, *n. futura*, Øyen, Synlug.

Pota (at pota), *acu pungere, suere, neccere*, sy
med Sýrnal.

Potra-smidr, *ollarius*, Pottemager.

Pörtlok, *n. operculum, aular*, et Pottelaag,
Grpdelaa.

Pottamakari, *m. figulus*, en Pottemager.

Pottr, *m. cucuma, lebes, carinus*, en Kjedel,
Potte. 2) *causa*, Karsag, Grund. Hann
var pottr og panna til þeís alls, *causa fomes-*
que erat omnium istarum rerum, han er Kars-
sag og Ophav til alt dette.

Pottr, *m. (mælis), sextarius* 2: *sexta pars con-*
gii, en Pot. Hálfe pottr, *hemina*, en halv
Pot. 2 pottr, *modulus*, 2 Potter. 4 pot-
tar, *seminodius*, 4 Potter, 6 pottar, *con-*
gius, 6 Potter. 8 pottar, *modius*, 8 Pote-
ter. 24 pottar, *trimodiam*, 24 Potter. 48
pottar, *amphora, quadrantal*, 48 Potter. 96
pottar, *medimnus*, 96 Potter, 960 pottar,
2: 8 tunna sár, *culeus, dolium culeare*, 960
Potter, 1 Oskshoved.

Pölti v. pöltr, *m. globulus*, en liden Kugle. 2)
convexitas, Rundbøjning, healt Runding.

Pöpull, *m. pars nervosa musculi*, den nerves-
fulde Del af en Muskel. *Sic hva' pöpull*,
pars nervi b læne en Hvalfisks Nerver. 2)
pila lufotia, en Bold til at lege med.

Pöulrás, *f. cussus continuus*, beständigt, ved-
holdende Løb.

Pöúlar, *nigvam*, kaab, Kjeduff, Parraact.

Præcari, *m. nebulo*, en Skjelm, et Skarn.
 2) *debitor infidus*, en svigagtig Skjldner.
 Præctugr, *magnificus*, prægtig, herlig. Præctug
 måltid, *epulus faliare*, prægtigt Maaltid.
 Præng, *u. mangonium*, nuudinario, Prængen,
 Pugen.
 Prængari, *m. mango*, item *dardanarius*, Puget,
 Prænger.
 Prænga (at prænga), *mangonizare*, puge, prænge.
 Præta (at præta), *immodeste se gerere*, studdre,
 vaæse. 2) *instimulare*, opmuntre.
 Præteri, *m. garrulus*, en Sladderer, Ordgyder.
 Angl. *pieter*.
 Prætalegr, *immodestus*, ferus, ræff, modig (bruu-
 ges især om Heste).
 Prædiki (at prædiki), *concionari*, *predicare*, præ-
 disse, holde en Prædiken.
 Prædikari, *m. concionator*, *orator*, en Prædiker,
 gejstlig Taler.
 Prædikun, *f. concio*, *predicatio*, en Prædiken.
 Prædikunar-stol, *m. suggestum*, ambon, *cade-
dra*, en Prædikestol.
 Prælati, *m. prælatus*, *prælat*, en Prælat. Sic
*vocari sunt omnes superiores in ecclesiastico or-
 dine*, saledes kaldtes alle Gejstlighedens For-
 standere.
 Prælati, *m. n. prælatura*, *præfulatus*, en Præ-
 lats Embedte.
 Præmi, *n. typi*, *litera typis expressæ*, Tryk.
 Præmo (at præmo), *imprimere*, *typis excudere*,
 trykke.

Præntari, *m. typographus*, en Trykker.
 Præntpappir, *m. charta typographica*, Trykpapir.
 Præntsmidia, *f. officina typographica*, et Bog-
 trykkeri.
 Præntvaek, *n. idem*.
 Præssa, *f. prelam*, en Presse.
 Præssa (at præssa), *premere*, *comprimere*, trykke
 presse.
 Præssan, *f. expressio*, Udspressen, Udsnesse.
 Præstr, *m. presbyter*, *pastor*, *parochus*, Sogner-
 præst. Affætt præstr, *insula exutus*, en af-
 sat Præst.
 Præstshempe, *f. toga pastoralis*, *casula*, *planeta*,
 en Messeltjortel, Messe-Ornat.
 Præstakoll, *n. sacerdotium*, Præstekald, Præstes
 embede.
 Præstlingr, *m. sacrificulus*, en Kapellan. 2) *can-
 didatus sacri ministerii*, en theologisk Kandidat.
 Præst-setr, *n. domus parochialis*, *residencia*, en
 Præstebolig, Residens.
 Præstr, *m. ancipilus est: psiracus marinus*, hos
 Fuglefingerne betyder det: en Søpapegoje.
 2) *piscescoribus: cauda pleuronectum*, hos Fis-
 skerne betyder det: Halen af en Høllinghynder.
 Prætta (at prætta), *fallere*, *frustrare*, svige, bes-
 drage.
 Prættareff, *fallax*, *fraudulentus*, svigefuld, bes-
 dragerff.
 Prættøtt, *idem*.
 Prættviff, *f. fraudulentia*, Svig, Bedrageri.
 Prætt, *n. fucus*, Bedrageri, Falskhed.

Priála (at priála), *facum facere*, hedrage.

Prik, *n. baculus, stimulus*, en Stof. 2) *virgula*, nota, *signum, comma*, et Afdelingstegn. For er ecki eftir af punktr né prik, *nec vola nec vestigium superest*, beraf er ikke den mindste Smule tilbage.

Prika (at prika), *pungere, prille, stikke*.

Prilla, *f. theca*, et Naalehus; *vid. nálaprilla*.

Prim, *n. nova luna*, ny Maane. Med *priminu*, *secundum novam lunam*, i Nyet.

Priment v. píment, *n. pigmentum*, Malerfarve. Þeir drucku píment og klárent, *varie praparatum* *hydramel libere*, de drak en paa forskjellige Maader tilfavet Mjød.

Prinsigni (at prinsigna), *prima signatione crucis christianum initiare*, dabe; egentlig: betteque en med Korsets Tegn.

Prinsigning, *f. prima signatio crucis*, Daab; egentlig: Betegnelse med Korset.

Pripla, *f. cruciatus*, Pine, Plage, Márter. 2) *stibellum*, en Puffe; Vifte.

Prinla ál, *m. mandator, auctor*, en Prinspal.

Prjutz, *m. princeps*, en Prinds. 2) *sp. filii regentum*, i Serdeleshed: en Kronprinds.

Prión, *n. lanificium textile*, stríffet Laj. 2) *connexus*, Forbindelse, Sammenføjning.

Prióna (at prióna), *texere,nectere*, stríkke.

Priónakona, *f. conuodatrix, nexatrix*, et Fruentimmer, som stríkker.

Priónar, *m. pl. fila ferrea, conuodatoria*, Stríffkepiúde.

Priónles, *vid. pión*.

Prión, *m. filum ferreum, acas capitata*, en Stríffkepiúde; ogsaa: en Knappenaal.

Prións-höfud, *n. caput acus*, et Knappenaalshöved.

Prior, *m. prefectus canobii*, en Prior: Forstander for et Kloster.

Pris, *m. laus, celebrario, fama*, Lov, Prie, Berømmelse.

Prísa (at prása), *laudare, celebrare, prise*, berömmne.

Príla, *f. cruciatus brevis*, en kort Vinsel.

Prísand, *f. carcer*, et Fængsel. Gill. prison.

Príam-pár, *n. lucubratio infelix*, et uheldig udført Arbejde (især om Stríff); á príam ea 1 ár.

Próf, *n. probatio, Hevis*. 2) *tentamen*, Forsøg, Príffelse, Pröve.

Prófan, *f. idem*.

Prófa (at prófa), *expriri, pröve*, forsöge.

Prófasti, *m. prepositus clericorum*, en Herredesprovst.

Prófenta, *f. proventus, Gledferings Kontrakt*. At gefa prófentu, *proventum facultatum suarum pro vicium dare*, Gledføre sig til en.

Prófstéinn, *m. lapis hyánu, bicaclius, öbrússa*, en Prövesten.

Prompta (at prompa), *pedere, fise, sjærte*. Hestirina promptar, *egvus pedis*. Hestien sjærter.

Prúdbúinn, *honeste ornatus, prægtig klædi*, opþúfét.

Prúdmenni, *vir urbanus*, en höfug, artig Mand.

Prúdmenska, *f. civilitas*, Artighed, Høflighed.

Prüdr, *urbanus, civilis*; artig, høflig.
 Prumpa (at prumpa), *vid. proin. a.*
 Prump-høns, *n. pl. gallina pedicosa*, Høns,
 som ofte sjætte.
 Prump, *n. pedicatus*, Pisen, Hjerten.
 Prundr, *m. pecunia v. quicquid monachæ secum*
imporant in monasteria, Penges; og alt det,
 som Munkene føre med sig, naar de gaa i
 Kloster.
 Prütta; at prütta, (á hesta), *poppismum edere*,
 udstøde en hvælende Lyd, naar man bliver
 Heste foran sig, for at tilkjendegive, at disse
 skulle gaa hurtigere.
 Prydi, *f. decus, ornamentum*, Smukke, Pry-
 delse.
 Prydi (at prydi), *ornare, proude, sumptu.*
 Prydilegr, *decorus, elegans, stilig*, Stjøn, net,
 prægtig.
 Prydilega, *decore, eleganter*, Stjøn, prægtigen,
 stilig.
 Psålmr v. Psålmr, *m. hymnus, cantilena sacra*,
 en Salme.
 Psaltari, saltari, *m. psalterium*, en Salmebog.
 Püdra (at püdra), *pulvere aspergere, pudde*,
 bestre med Pudder. 2) *exhalare funium ca-*
baci, ryge Tobak.
 Püdr, *n. pulvis nitratus*, Krudt.
 Püdr-lykr, *n. pulvis sacchari essentialis*, Puds-
 derluffer.
 Püf (püadi, at püa), *aspirare, aande paa*. 2)
fovere, puste til. At püa i akægget, in bar-
 bam fixare, puste i Skjægget. Raudmöginn
 Unden Deel.

püar at báinnu, *cyclopterus mas, ovarium edi-*
sum foret, Havn-Stenbiberen puster til Eg-
 gene (for saaledes at indløkke dem).
 Püki, *n. malus demon*, en ond Aand, Djævel.
 Pükri, *n. susurrus*, Hviiften.
 Pükia (at pükra), *susurrare, hviifse*. 2) *fur-*
rim tractare, foretage sig noget hemmeligen.
 Pükdelega, *furtivus, clam*, lønligen, heimme-
 ligen.
 Pül, *n. pulsatio, labor improbus, et meget strengt*
 Arbejde.
 Pula, *f. molestia, Desværlighed*. 2) *palus li-*
mosa, impervia, en uejsbar Sump.
 Püla (at püla), *servire; irem rudicare, trælle*,
 ogsaa: stode ideligen paa.
 Pülshestr, *vid. klifshæst*.
 Püls-les, *lanificium crassissimum*, meget grovt
 uldent Tøj.
 Püls-madr, *m. pulsator, rudiator*, som støder
 tidt paa; ogsaa: arbejder strengt.
 Pümpa, *f. antia, Pompe*.
 Pümpa (at pümpa), *exansare, sensuare, pom-*
pe, udpompe.
 Pümpa, *vid. pompa*.
 Pünd, *n. mensura liquidorum seniornalis*: duo
congiis, et aridorum 12 libras, et Måal, som
 indeholder af vaade Vare 12 Potter, og af
 tørre, 12 Pund. Pündiata, *f. mulcivale*,
 duos, congiis excipiens, en Velskedotte, som
 kan rumme 12 Potter. Pünd-saudr, *ver-*
vex, qui habet 12 libras sevi, en Bede, hvis
 Tasse ved Slagtingen vejer 12 Pund.

Pund, *n. libra; pondo, et Pund.* 2) *salentum*, en Talent.

Pundari, *m. libra, trusina, statera*; en Vædmer.

Punga (ot punga). *progemmare*, spilde en Pung, indbassere. Punga út, *multam solvere*, betale Bøder, punge ud.

Pungr, *m. crumena, sacculus, pera*, en Pung. 2) *scorium*, Pungen, hvori Testiklerne ligge. At draga augad i pung, *alterum claudere oculum, ut intendatur visus alterius*, trække det ene Øie sammen (for at det andet Øie kan se skarpere).

Pånkr, *m. punctum*, et Punkt. 2) *paragraphus*, en Paragraf. 3) *momentum temporis*, Øjeblik.

Punt-svin, *vid. pint-svin.*

Puntr, *m. gramen barbarum*, et slags spidst Græs, *vid. hrossapuntr et stingandi strá.*

Purgatzia, *f. purgatio*, Renselse, Purgeren.

Purka, *f. porca*, en So; *vid. svefupurka.*

Purpuri, *m. purpura*, Purpur.

Purpura-raudr, *coccineus*, purpurrød.

Purpa, *f. sponsa*, en Hestens; fr. epouse.

Púsa (at púsa), *copulare*, forene, vis sammen.

At púsa sér konu, *uxorem ducere*, gifte sig.

Púsan, *f. copulatio*, Væstefolks Sammenvielse.

Púls, *m. volva equarum*, Hoppernes Nølelem.

2) *marfupium, sacculus*, en Vose. Sturla tók rollu úr púllu sínum, og las Augústini bæn, *Sturla e sacculo suo sumit volumen pergamenum et legit Augustini precationem*, Sturla tog en Pergaments-Rulle ud af sin Vose, og læste Augustinus Bøn.

Pástr, *m. colaphus*, et Øreflgen.

Pástra (at pástra), *colaphum impingere*, give Øreflgen.

Páta, *f. meretrix, scorzum*, en Skjoge; gall. putain. 2) *maccha, qua marium jugulavit*, en Hørfvilde, som ihjelslaar sin Mand.

Pátlingr, *m. meretrice natus, vulgo quæsitus*, en Høreneuge, Vastard. 2) *sceleratus*, en Skurf.

Pátt! *interjectio contententis*, pyt! Udbragdsord, som tilkiendegiver Foragt.

Pátullifnaðr, *m. scoratio, putagium*, Skjogelevnet.

Pátu-son, *meretrice natus*, en Høreneuge.

Pylsa, *f. farcimen*, en Pølse.

Pýngia, *f. crumena, marsupium*, en Pengering; *vid. púngt.*

Pýngi (at pýngia), *marsupio includere*, putte i en Pengepose.

Pynt-svin, *vid. punt-svin.*

Pýslingr, *m. fasciculus*, en liden Bølt; à pufs,

Pytrr, *m. palus, aqua stagnans*; en Hule, fuld af Vand.

Pyrlingr, *m. olla*, en liden Poste eller Blæse; à pottr.

Pyrla, *f. scaturigo*, et Kildevæld, et Vand-spring; ogsaa: en liden Blæse.

Pæla, *f. solum excoriatum, cespitiibus nudatum, palus*, ophakket Jord, blottet for Græsvoar; à páll.

Pæli (at pæla), *pastinare, repastinare*, oprykke, ophakke. At pæla díðrt upp jörd, *alius pastinare*, grave eller hakke dybt i Jorden.

- Qvabb, *n. crebra rogatio*, Naahængen, idelige
 Bønner. 2) *auge*, Sladder.
- Qvabba (at qvabba); *rogitare*, *rogitando mole-*
stus esse, *perescere*, overhænge eller falde be-
 sværlig ved idelige Bønner. 2) *ugaris*, Slads-
 dre.
- Qva, *quo v. quod dicitur*, man siger. Hann
 qva vera vitæ madr, *Insipiens esse dicitur*, han
 skal vere en døelig Mand. Hænum grad
 eclei enn þá skila, *notivi vigoris adhuc esse*
dicitur, man siger, at han endnu besidder sin
 fulde Ungdoms Fyrighed; *vid. qved.*
- Qvadr, *salvatus*, hilset. 2) *vocatus*, kaldet.
 Uppqvadr; *evocatus*, opfordret, opstet.
- Qvak; *n. minuratio (cognatum qvok v. kok)*,
 Kviddren (Fugleres). 2) *suspirium*, Suf,
 langsomt og sagte Andedrag.
- Qvaka (at qvaka); *minurizare*, kviddre. 2)
suspirare, drage Anden i sagte og langsomt.
- Qvaki, *n. vidi qvaki*. 2) *inanis sanandi nisus*,
 forgæves Forsøg paa at helbrede; den frug-
 tesløse Anstrængelse, en døende gjør for at
 tale.
- Qvakla (at qvakla), *frequens a qvaka*.
- Qvalrádr, *quosq. qvolrádr, animo suspensio in-*
certo, ængstelig, tvivlsraadig; a qvola.
- Qvalrædi; *n. angor, suspensio animi*, Ængst-
 lighed, Tvivlsraadighed. 2) *cruciatu*, Pine,
 Plåge; a qvol et ráð.
- Qvalæi; *m. tortor*, en Piner, Bøddel.
- Qvalinn, *excruciatu*, pinet, plaget.
- Qvalning, *f. tortura*, Pine, Plåge, Tortur.
- Qvân, *f. vid. qvon. Angl. qveen, regina*, en
 Dronning.
- Qvantadr, *impeditu*, *non liber*, hindret, ikke
 fri. 2) *incertu*, uvís, tvivlsraadig. *Angl.*
qvandary, incertudo, Uvished.
- Qvap, *n. pingvedo mollis et laxa*, løs og blød
 Fedme.
- Qvapalegr, *corpulentu*, *laxa carne*, fed; som
 har en løs og blød Fedme.
- Qvapi, *m. vid. qvap*.
- Qvapi (at qvapa), *laxa pingvedine tremere*, bævre
 af Fedme.
- Qvapholda; *adj. vid. qvapalegr*.
- Qvardi, *m. radius, rurrum*, en Maalestok, Alen-
 maal.
- Qvarna, at qvarna, (app úr), *aliquid defecare*
 rei, *lacunam facere*, skjære noget af en Ting,
 gjøre Hul i en Ting; a qvæn.
- Qvarnarsteinn; *m. lapis molaris*, en Møllesten.
- Qvarta (at qvarta), *queri*, klage, beklage sig,
 klynke.
- Qvartár, *querulus*, klagende, klynkende.
- Qvartil; *n. quadrans, terrans*, en Hjerdedel af
 noget, et Kvartér.
- Qvartil (á qvarta); *sex uncia v. pollices*, et
 Korter 3: 6 Tommer. Qvartil (lagar), *qua-*
drans tonna, quartarius, et Anker 3: en Hjer-
 dedel af en Tønde. Qvartil (korns), *no-*

dius, cario, 2 Skjæpper. Qvartil (tångls), *quadratura luna*, Maanens Korter.

Qvåsa (at qvåsa), *fatigare, cogere*, trætte, udmatte. 2) *anbelare*, stønné, aande haardt og besværligen.

Qvåslæd, *desessus*, trætt, udmattet.

Qvås, *n. vid. más.*

Qvåfir, *m. anbelius*, Stakaandethed. 2) *nom. pr. viri*, en Mand's Egennavn.

Qvaterni, *n. quaternio*, en Kvaterné. Sýllumenn skræfeti dómra sína i qvaterni, *separabo judicia sua in quaternione scribimus* 3: *quadruplicata philyra*, Spisselmændene 3: Dommernerne skulle skrive de af dem affagte Domme i Kvartformat; R. b. Hákon kóngs.

Qved (qvad, hefi qvedit, at qveda), *canere*, synge. 2) *versus pangere*, digte Vers. 3) *dicere, asserere*, sigé, paastaa, bekræfte. Hann qvad á hvad og hversu mikid hann þyrsti, *certum numerum et mensuram posebat*, han sagde hvad og hvormegét han behøvede. At qveda sig til einhvör, *agere a se impetrare*, med Baussællighed at bekvemme sig til noget. Qvedr vid i klettunum, *reboant rupes*, det gjensydet i Klipperne. At qveda undir, *suscipere, annuere contenti*, synge, stemme i med en anden, sekundere. At qveda upp, *palam, facere*, aabenbare, befsjendgjøre.

Qved (qvæddi, hefi qvædt, at qveda), *salutare, bodie; valedicere*, hilse; nu: tage Afsked. 2) *compellare*, nævne ved Navn. Hann qvæddi

10 menn til ferda með sér, *decem homines nominatim comites posulabat*, han udnævnte ved Navn 10 Mand, som skulde følge ham. Qveda, *f. saluatio*, Hilsen. 2) *valedictio*, Afskedshilsen. Öllum þyrkir þetri: qveda þín enn koma, *omnes se absentem quam presentem malunt*, alle ønske hellere din Fraværelse end din Nærværelse.

Qvedandi, *m. metrum v. poësis*, Poësi, Versemaal. 2) *canus*, Sang.

Qvedindi, *f. cantio, canus*, en Sang, Vise.

Qvedindis-kona, *caurix; femina caudus*, en Sangerinde.

Qvedlingr, *m. brevis canilena*, en kort Vise; á qvida.

Qvedskapr, *m. poësis*, Digt, Poësi.

Qvedst (qvadst, at qvedoz), *dicere, asserere, de se ipso*, sigé; forsikre at man.

Qveif, *n. casarius, corryza*, Snue, Høste.

Qveif, *f. cuculla*, en Hætte, Kapstok. 2) *vir effeminatus*, et kvindagtigt, blodstjæfne Menneske. Hér er ná qveifin af hánum Kolbeini, og hettirinn af hinum, *hic sunt cuculla Colbeinis, et capia reliquorum*, her er nu Kols beins Hætte, og de andre's Hætte.

Qveik, *f. vitale semen*, levende Sæd; *in plur.* qveikiur.

Qveiking, *f. ferruginatio*, Sammenlobning, Sammensveitning. 2) *accessio lucis*, den Handling, at antænde et Ly.

Qveiking tángls, *movilunium*, Nymaane.

Qveiki (at qveikia), *accendere, exciãre, antare*

de, opimuntre. 2) *ferruminare*, lodde sammen, sveitse sammen.

Qveitr, *ferruminatus*, sammenloddet.

Qveitr, *n. elychnium*, Bølge i et Lys eller en Låmpe. 2) *fo-mer*, Tønder til at tænde Jld med.

Qveikilegr, *accessibilis*, antændelig. Qveikilegr' hør, *mare piscarum aprum*, siges om Søen, naar man haaber godt Fiskefæ.

Qveikia, *f. (i Kraum)*, *incrementum aestivis maris*, *post quidrauras lune*, Havnstrømmens Tilvæst, efter Naanens Kosterliste. 2) *fo-mes*, Tønder.

Qvein, *n. lamentario*, Graad, Beklagelse.

Qveina (at qveina); *lamentari*, klage sig, jamre sig.

Qveinka (at qveinka), *frequentur lamentari*, jamre sig tit og ofte.

Qveinkan, *f. vid. qvein*.

Qveinaka (at qveinaka), *ore simul et gestu lamentari*, jamre sig i Tale og Gæbarde.

Qveinstaf, *m. forma v. argumentum lamentationis*, Indholdet af Beklagelsen, eller Klagesagen, hvorfors man klager sig.

Qveisa, *f. calica*, *acris dolor inconstans*, Mavepine. 2) *ulcus quoddam in branchiis piscium*, etflags Hylt i Fiskegælleterne.

Qveisugras, *n. trifolium fibrinum*, etflags Røge (Røgehom imod Mavepine).

Qveiti (at qveita), *vi subigere*, undertynges med Magt.

Qveitalegr, *imbellis*, svag, ufrigerst. 2) *sensibilis*, sandfælt.

Qveita, *f. sensibilitas*, Sandfæltighed.

Qvel (qvaldi, at qvelia), *cruciare*, sorquere, pine, plage; mætte.

Qvelling, *f. molestia*, *dolor*, Smerte, Rumsmer, Elendighed.

Qvellid, *vid. qvølld*.

Qvellingalamr, *molestus*, Kranten, sygelig, elendig.

Qven, *f. vid. gron*.

Qvendi, *n. sexus sequior*, det andet Køn: Fruentimmer, Gæck alle qvendi borggrinodr ut å. mæti henni, *rotus sequior sexus urbis in occursum ejus processit*, alle Stadens Fruentimmer gik ud imod hende; *hodie*, qvendi, *famina*; et Fruentimmer.

Qvennarar, *n. scortatio*, Horeri, Skjoesævet.

Qvendraugr, *m. lamia*, Kvindespegelse, Elleskone.

Qvennelser, *mullerosus*, Kvindesyg, Kvindeskar.

Qvennsafnadr, *m. induvia mulieris*, Fruentimmer Klæder.

Qvennsaldr, *m. mira contorsuplicata*, Fruentimmer Hovedtøj, i Form af en Turban.

Qvennsølle, *n. vid. qvendi*.

Qvengylldr, *famina simili*, sig et Fruentimmer. Qvengylldr binagi, *invalidus*, *famina non sumptuosus*, en frantende fattig, som ikke behøver mere til sin Underholdning end et Fruentimmer.

Qvenholtr, *vid. qvennelser*.

Qvennhempa, *f. saga v. stola muliebris*, Fruentimmer; Frakke (i Form af en Kappe).
 Qvennhötr, *m. rica*, etflags Regnhat for Fruentimmer.
 Qvenn-kåpa, *f. palla*, en Kvindekåbe.
 Qvein-kast, *n. idem*.
 Qvennkenni (at qvennkenna), *ad femininum genus referre*, henføre til Hunkønnet.
 Qvenn-kot, *n. capitium, rica*, et Natfat.
 Qvennkyn, *n. vid. qvendi*.
 Qvennlegr, *tener*, spad, tynd. 2) *effeminatus*, kvindagtig.
 Qvennlina, *f. stirps faminea*, kvindelig Linie.
 Qvenlnin-erfdir, *f. pl. successio cognatica*, kognatiff Arvegangsmaade.
 Qvennsamr, *vid. qvenniskr*.
 Qvennseni, *f. mulierositas*, Kvindeskærb.
 Qvennsift, *f. sexus sequior*, det andet Køn. 2) *femina*, et Fruentimmer; *vid. tit.*
 Qvennskbringr, *m. virago, andrigo*, en Kvinde med Mand's Mod og Hjerte.
 Qvennskattir, *m. extrera*, en ond Kvinde.
 Qvennskr, *vid. qvennlegr*.
 Qvennskeðill, *m. stella muliebris*, Fruentimmerstjerne.
 Qvennstólar, *m. pl. gynacium (templi)*, Fruentimmerstøle i Kirken (o: paa den ene Side, i Almindelighed venstre Haand fra Indgangen).
 Qvennskaali, *m. gynacium*, en Fruentimmerstol.
 Qvenn-treya, *f. thorax muliebris*, en Trøje til Fruentimmer.

Qver, *n. libellus*, en liden Bog. 2) *secio libri v. phylra, una vice impacta*, Afdeling i en Bog; *vid. Sverris kongs S.*
 Qverk, *f. jugulum*, Hals, Strube, 2) *inrior margo conjungens curvatura*, den underste Rand af enhver Bøjning; *sic bita-qverk*, Spærra-qverk. Bodarnir falla hver i qverk-Stram, *unda incurvarunt se altera in aliarum*, Halsgerne bøiede sig den ene i den anden.
 Qverkar, *f. pl. fauces*, Strube.
 Qverkahóla, *f. bronchocele*, Hævelse i Halsen.
 Qverka-kyrtlar, *m. pl. tonsillæ, amygdalæ*, Halskjertler.
 Qverka-mein, *n. angina, Synanche*, Halsbyld, Halspine.
 Qverkinæler, *per fauces loquens, binicans*, som taler ud af Strubten.
 Qverk-ól, *f. aurea*, et Daand, som gaar under Hagen.
 Qverk-legi, *m. musculus, pulpa jugularis piscium*, en Muskel i Fiske's Hals; *vid. legi*.
 Qvern, *f. vid. qvæn*.
 Qversteinn v. qvernarsteinn, *lapis molaris*, en Møllesten.
 Qvetti, *n. caro rostrum*, Mundens Nabstyg, Chb. Hann fær qvettir, hann spænder Gabet op; *de cane dicitur, quando biantibus labiis, dentes nudatur, et minuitur morsum*, siges om Hunden, naar den viser Tænder, og trækker tænderne at bide. *Sic bomuncio marinus olim (quoad fabula fides est), dixit, convenire*

v. necessarium esse, saaledes sagde Sømene; *set for dum* (dersom man kan tro Faberne) at: *Kalt vatn augum*, enn *qvett tönnuni*, *o: oculis aquam frigidam, dentibus labia us humidi conserventur*, det kolde Vand passede sig bedst for Dineue, men Laberne for Tænderne *o:* for at holde dem vaade. Hålls S.

Qvi, *f. cobors, septum ovile vulgarium*, en Faaresti (*o:* til at malte i). 2) *area circum-sepia vallo v. hominibus*, en aaben Plads, omgivet af Volde eller en Kreds af Mennesker. 3) *angustia rupium*, Bjergkælder.

Qvia (at qvia), *secludere*, afslutte, indelukke for sig selv. 2) *pecora in cobortes cogere*, drive Faarene ind i Stien.

Qviaból, *n. locus circa corres*, en aaben Plads omkring Faarestien.

Qvida, *f. poema*, et Digt.

Qvida, *f. metus*, Frygt, Lvide.

Qvida (at qvida), *ventrem formare, implere (de passu pecorum dicitur)*, fylde Bugen (om Dyrenes Foder).

Qvidadr, *ventrosus, satur, fylt, mæt*.

Qvidband, *n. cingulum eorum*, et Baand under Hestens Bug, Buggjerd.

Qvidbiódr, *m. omen triste*, et sorgeligt Varsel.

Qvidhogi, *m. angor miculosus*, frygtfom Nisgest.

Qvidburdr, *m. testimonium*, Vidnesbyrd.

Qvidga (at qvidga), *vid. qvida*.

Qvidgad, *pragnans*, frugtformelig, Qvidgud

kons, *mulier gravida*, et frugtformeligt Friens-timmer.

Qvidgiódr, *f. subcingulum*, Buggjerd.

Qvidi, *m. metus, pavor*, Frygt, Skræk.

Qvidi (qviddi *v.* qveid, hefi qvidit *v.* qvidt, at qvida), *metuere*, frygte, være bange. At qvida fyrir óvæðri, *metuere procellam*, være bange for Uvejr.

Qvidinn, *miculosus*, frygtfom, bange.

Qvidlaus, *adstricta venter*, som har en indknæbet Mave.

Qvidlingr, *m. vid. qvedlingr*.

Qvidmágr, *m. ripalis*, en Rival, Medbestler.

Qvidnám, *n. adstrictus fame venter*, en af Sult indknæbet Mave.

Qvidr, *m. metus*, Frygt; *vid. qvida*.

Qvidr, *m. testimonium*, Vidnesbyrd.

Qvidr, *venter inferior, alvus*, Underlivet, Mavven. Qvidr ofan nassa, *regio epigastrica*, Mavven ovenfor Mavlen. Qvidr nedan nassa, *regio hypogastrica*, Mavven nedenfor Mavlen. I' kríngum nassa, *regio umbilicalis*, Mavven omkring Mavlen. At missa qvidinn, (*de pecudibus dicitur, quando diuurna fame venter adstringitur*), miste Mavven (siges om Kreature, naar disses Mave snæpæs sammen af langvarig Sult). At tíða í qvid (*dicitur, quando equus supra album aqua v. voragine hauritur*), gaa i lige til Bugen (siges naar Vand eller Dynd gaar ens Rídehest op til Bugen).

Qvidlit, *n. bernia*, Brof, Færmelb.

Qvidsidna, *berniosus*, som har Brof.
 Qvidulegr, *meticulosus*, frygtsom, bange.
 Qvidugiarn, *idem*.
 Qvidufame, *idem*.
 Qviduvænlegr, *formidabilis*, skræffelig, fryg-
 telig.
 Qvi-fé, *n. oves lactaria*, Mælkefaar.
 Qviga, *f. juuix*, *juvemia*, *bucula*, en Kvie.
 Qvigindi, *n. idem*. 2) *visulus*, en Kalv.
 Qvigr, *m. vitulus*, en Kalv.
 Qvigildi, *n. pecora lactaria*, Mælkecreature v:
 som afgive Mælk.
 Qvika, *f. cutis v. caro sub unguibus v. ungulis*
animalium, Huden eller Kjødet under Neg-
 ler paa Mennesker eller Klør paa Dyr. 2)
motio, Bevægelse. 3) *vita*, Liv, Levnet.
 Qvika (at qvika), *movere se*, *moveri*, bevæge
 sig.
 Qvika-silfr, *n. hydrargyrum*, *mercurius*, Svæ-
 gselv.
 Qvik-fé, *n. pecora*, Creature.
 Qvikfénadr, *m. idem*.
 Qvikfjár, *plóstr*, *abactor*, *abigeator*, Svægtyv.
 Qvikindi, *n. animal*, *vivum*, et Dyr, levende
 Væsen.
 Qvikindislegr, *illiberalis*, nidst, farrig.
 Qviklátr, *alacris*, rast, fyrig. 2) *lascivus*,
 faad.
 Qviklegr, *alacris*, rast, fyrig.
 Qviklega, *alacriter*, med Fyrighed.
 Qvikna (at qvikna), *accendi*, *reviviscere*, tæn-
 des, leve op igjen.

Qviknan, *f. recreatio vite*, Gjenoplivelse.
 Qviklátr, *m. frutes*, etslags Ios Saad; Som
 man spjæter ned i, uden at kunne komme op
 igjen.
 Qvikfyndi, *n. palus impervia*, *ubi radices her-
 barum natare et moveri videntur*, en Kvesbat
 Sump, hvor Urternes Rødder synes at svøm-
 me og bevæge sig; sand.
 Qviktré, *n. pl. stercialium*, en liden Støtte, som
 kan bevæges frem og tilbage.
 Qvikr, *vivus*, *vividus*, levende; Angl' quiek.
 2) *impiger*, *strenuus*, rast, dristig, vickson.
 3) *mobilis*, *iracundus*, bærende, bevægelig.
 Qvikur, *f. pl. fermentum v. quicquid fermenta-
 tionem infert cerevisia, vino etc.*, Gjar.
 Qvilli, *m. infirma valetudo*, Srautenhed, Svæ-
 gelighed.
 Qvilladr, *valesudinarius*, Srauten, svægelig.
 Qvinna, *f. mulier*, Kone, Fruentimmer; vid-
 qvon.
 Qvitr, *effaminatus*; *item tener*, foludagtig,
 spad.
 Qvis, *n. rumor vanus*, ugrundet, usandt Dytte.
 2) *calumniia*, Dagvæfelse.
 Qvisa (at qvisa), *rumigerare*, udbrede usandt
 Dytte.
 Qvisgáunn, *calumniator*, bagtalerf.
 Qvissamr, *idem*.
 Qvismáll v. qvismálugr, *idem*.
 Qvisl, *f. ramus arboris, fluminis, profapia*, en
 Gren, af et Træ, en Elv, en Familie. 2)

- furca*; *item rastrum v. bipalium*, en Harve, Nive, Haffe, Tyve.
Qvissadr, *furcatus*, fløstet. *Qvissad v. tvivissad* skæg, *barba furcata*, tvelfløstet Skæg.
Qvissaz (at *qvissaz*), *ramos facere*, in *ramos duci*, adskilles i Grene.
Qvist, *n. sternutamentum felum*, Rattens Nyssen.
Qvitta (at *qvitta*), *sternutare more felum*, nysse som en Kat.
Qvitta (at *qvitta*), *ramos amputare*, skjære Grene af Trærne, stævne.
Qvist, *n. vid. afqvist*.
Qvist, *m. ramus arboris*, Gren af et Træ. At komaz ecki i *qvist* med einn, *impar v. inferior esse*, ikke at kunne opnaa, ligne en.
Qvitta (at *qvitta*), *acceptum ferre*, apochare, kvittere, give kvittering. 2) *remittere*, *liberare*, estergive, besvi for.
Qvitta (at *qvitta*), *rumorem spargere*, udsprede Nygter.
Qvittera (at *qvittera*), *vid. qvitta*.
Qvittering, *f. apocha*, *fygrapha*, *pr. antiapocha*, en kvittering. 2) *acceptilatio*, Estergivelse.
Qvitter, *liber*, *reconciliatus*, kvit, fri, forsonet.
Qvitter, *m. rumor incertus*, uvist Nygte. Flå si *qvitter*, at Grim lidde, *diminavit rumor vivere Grimum*, det Nygte blev udsprede, at Grim levede.
Qvix, *f. pl. vid. qvisé*.
Qvoda, *f. refina*; *item gluten*, Harpiks, Lim.
Qvodna (at *qvodna*), *in gelatinam concretere*, Anden Deel.
- blive til Harpiks eller Lim. 2) *marcescere*, blive vissen, salme.
Qvok, *f. gula*, Struben, Madpiben i Halsen; *alias kok*.
Qvoka (at *qvoka*), *deglutire*, sluge, opsluge; *alias koka*.
Qvol, *n. crebra iracundia*, ofte gjentagen Følelse paa noget. 2) *inguinamentum*, Tilfjasken.
Qvola (at *qvolo*), *inguinare*, besmitte, besudle.
Qvoladr, *inguinatus*, besmittet, besudlet.
Qvon, *f. mulier*, *marita*, *uxor*, gift Kone.
Qvonar-efni, *n. sponsa*, Fastems.
Qvonarmundr, *munus dotalium*, Medgift.
Qvonbænr, *f. pl. petisio virginis in uxorem*, Frieri, Bøsseri; *alias konbænr*.
Qvonbænamadr (sem fer med mann til konu), *pronubus*, *nuptiarum conciliator*, en, som frier for en anden til et Fruentimmer.
Qvonfang, *n. matrimonium*, Giftermaal.
Qvonga (at *qvonga*), *uxorem dare*, *matrimonium procurare alicui*, bortgifte en Mandseperson, Skaffe ham en Kone.
Qvongaz (at *qvongaz*), *uxorem ducere*, gifte sig; tage et Fruentimmer til ægte.
Qvongadr, *uxoratus*, gifte.
Qvos, *f. convallis*, *lacuna*, *locus respiratori inepus*, den inderste Ende af en Dal eller Klippekløft; *alias kiós*.
Qvotla (at *qvotla*), *frequent à qvola*.
Qvotl, *n. vid. qvos*.
Qvoti, *m. vid. hluti*.
Qvöd, *f. petisio*, Bøn, Begjæring. 2) *adbi-*

litio testium, evocatio, Vidne. Stævning. 3) *servitutes personales rusticorum, Bondens* personlige Tyngder. *Manna-qvöd, auxiliorum coactio,* Opfordring til en, om at skaffe de Folk tilveje, en anden behøver til sin Hjælp. *Sauda-qvöd, petisio simul et servitius colonorum, over in macrazum subministrandi toparchæ,* bemærker baade den Opfordring, der sker til Bonden, og den Tyngde, der paalægges ham, at skaffe Syffelmanden Slagtesaar. *Qvöl, f. cruciatus, Pine, Plage. Qualstade, locus supplicii, Vinested, Plagested.* *Qvöllid, n. vesper, Aften. Y qvöllid, vesperi, i Aften.* *Qvöllidar, vesperascis, advesperascis, det aftenes, bliver Aften.* *Qvöllida (at qvöllida), vesperare, aftenes.* *Qvöllidmältid, f. cæna, merenda, Aftensmaaltid.* *Qvöllid-rida, f. saga, lamina, Kvindespøgelse, Ellekone.* *Qvöllidrodí, m. aurora vespertina, Aftenrøde.*

Qvöllid-skiarna, besperus, Aftenstjernen. *Qvöllidsvæfr, primo statim vespere dormiturus, som ikke kan holde sig vaagen om Aftenen.* *Qvöllidstidur, f. pl. vigilia, Messe om Aftenen.* *Qvöllidvaka, f. vigilia, lucubratio vespertina, den Tid, man vaager ved Lys ud paa Nat- ten (især om Vinteren), Aftenfæde.* *Qvörn, f. mola, en Mølle, Kværn. 2) lacuna, vorago, en Vandhule, Sump.* *Qvörn, f. os saxæum v. lapideum, in capitibus piscium et balanarum, etflags stenagtigt Ben i de fleste Fiskehoveder.* *Qvörtun, f. quærela, Klagemaal, Besværging; vid. umqvörtun.* *Qvædi, n. vid. qvida.* *Qvæmr, accessus, accessorius, behagelig, kjærkommen; inusitatum nisi in compositis, quæ permulta sunt, ubrugeligt, uden i de deraf sammensatte Ord, som ere mange.* *Qvæniz (at qvænaz), uxorem ducere, giftes.* *Qvæntr, uxoratus; gift.*

R.

Rá, f. caprea, en Raagjed, Vilbjed. 2) an- tenna, Cestfang paa Raften, Raa. 3) longurinus, lang Stang, Stavre, Staldbom. *Rá, f. angulus v. secessus domus, Braa, Krog, Hjørne.* *Robb; n. jocularum familiare, Samtale for Fors- nøjelse; venkabeligt Spøg.*

Rabba (at rabba), joculari, spøg, Skjemte. *Rád, n. consilium; item ratio, Raad, Beslut- ning. Med rád og dáð, consilio et re, med Raad og Daad. Af ásettur ráði, consulto, med oplagt Raad, med Overlæg, med frit Forsæt. Af íslandi ráði, precipitanter, uden Overlæg, uforsætlig. At hafa það rád,*

med höndum, *id consilium exsequi*, udføre den Beslutning. Höfum rád vid, *consultamus*, lad os overlægge den Sag.

Rád, *n. facultates, vires; item imperium*, Evne, Kraft, Magt, Raadighed. At rífla rád eins, *opes et honores alicui conciliare*, forsøge enes Formue og Hæder. Hann lofadi gödu, ef Gud gæfi sér rád, *hono se remuneraturum promisit, modo deus facultates dederit*, hann lovede at gjengjelde det, dersom Gud gav ham Kraft eller Formue dertil. Hann átti rád á einum manni, *in unum hominem jus v. imperium habuit*, hann havde Raadighed over en Mand.

Rád, *n. senatus*, Senat, Raad.

Rada (at rada), *disponere, ordinare*, sætte i Lave, ordne; à ród.

Rádabid, *f. tempus consultandi*, Betænkningstid.

Rádabrot, *n. pl. ventilatio, deliberatio*, Overlæg, Betænkning, Veraadslag.

Rádabrugg, *n. machinatio, consultatio callida*, Betænkning paa at opfinde Kænker.

Rádagörd, *f. deliberatio*, Overlæg, Veraadslagning.

Rádagördarmadr, *m. consultor*, som raadslaar, overlægget.

Rádahagr, *m. matrimonium*, Giftermaal. 2) *status commodus v. conditio*, fordelagtig Stilling, eller Omstændigheder. Hönnun tók at Öhagiaz rádahagurinu, *movæ illi difficultates rei familiaris obvenere*, adfællige uheldige Tilfælde indtraf i hans Husholdning.

Rádakona, *f. dispensatrix, procuratrix*, en Husbolderske.

Rádalaus, *expers consilii*, uden Raad, raadvild.

Rádaleyfi, *n. consilii inopia*, Raadvildhed, Mangl af Beslutning.

Rádamadr, *m. œconomus, dispensator*, en Husbolter.

Rádanautr, *m. consiliarius, consilii confors*, Deltager i enes Raad og Beslutninger, Raadgiver.

Rádaneyti, *n. consilium*, Raadgiver, Raad.

Ráðprot, *n. via. ráðaleyfi*.

Ráðbani, *m. procurator necis*, som raader, lægger Planen til enes Døds.

Ráðbreytni, *f. mutatio consilii*, Forandring i Beslutninger, Planløshed.

Ráðdarmadr, *sonorus*, som har stærk Stemme; à ród.

Ráðdar-tól, *n. pl. organa loquela*, Taleredskaber.

Ráð-fár, *inops consilii*, raadvild. Hönnun varð ráðfát, *consilium, in promtu non invenit*, hann fattedes Raad for Hjelplikket.

Ráðfæri (at ráðfæra), *consulerè, consilium poscere*, raadspørge, raadføre sig med.

Ráðfretti, *idem*.

Ráðfæring, *f. consultatio*, Raadførelse.

Ráðgan, *f. idem*.

Ráðgáta, *f. enigma*, Gaade, mørk Tale.

Ráðgaz (at ráðgaz), *consilium conferre*, overlægge, raadslaa. Þeir ráðguduz um herförina, *de expeditione consultarunt*, de ansøgte Veraadslagning om Ríðstöget.

Rådgiæft, *m. consultor, consiliarius*, Raadgiver.

Rådgiærn, *imperiosus*, herksesyg.

Rådgr, *vid. rådugr.*

Rådherre, *m. bulcena, senator*, en Raadsherre.

Rådherren, *m. pl. patres conscripti, senatores*, Raadsherret, Senatorene i Rom.

Rådherredóm, *senatus consultum, et Senatus consultum*, Senatets Beslutning.

Rådherrestat, *f. ordo senatorius*, Raadsherrestat.

Rådholtr, *caudus in consiliis dandis*, som mener det godt med sine Raad, oprigtig Raadgiver.

Rådhus, *n. curia, pratorium*, Raadstue, Raadhus.

Rådinn, *propositus, consultus*, bestemt, besluttet; å råd. Hann var rådinn til ferdar, *propositum sibi iter habuit*, han var bestemt til at rejse. Rådinn atfór, *invasio proposita*, besluttet Angreb. Rådinn til vistar, *operam apud aliquem stipulatus*, bortkøstet til Tjeneste. Rådinn af dögum, *consulto inmeremus*, dræbt med oplagt Raad. Rådinn frá ríki, *regno expulsus*, bortjaget fra Riget. Hann er roskinn og rådinn, *ars et consilio valet*, han er gammel og forstandig, er kommen til Skjæls Aar og Alder.

Rådkrókr, *m. vafrires*, Snedighed, Trædskhed.

Rådskenn, *habilis, circumspexus*, forstandig, klog.

Rådslag, *n. propositum*, Forsæt, Beslutning.

Rådlaus, *expers consilii*, raadvild, uden Raad.

Rådlegg (at rådlægga), *suadere, raade, tilraade.*

Rådleggíng, *f. suasio*, Tilraadelse.

Rådlega, *consulte, prudenter*, med Overlæg.

Rådlegr, *bene consultus*, vel overlagt.

Rådleikinn, *callidus; item consilio valens*, klog, forstandig.

Rådleitinn, *prudens*, forstandig, klog.

Rådleysá, *f. dementia*, Uforstandighed, Mangelf af Raad.

Rådleysi, *n. idem.* 2) torpor, Mæthed.

Rådning, *f. disciplina*, Tugt, Optugtelse. 2) *flagellatio*, Vidfænting. 3) *solutio agnominis v. somni*, en Gaades eller Droms Udtydning.

Rådningis-yrði, *n. pl. verba obliqua*, forfærdede Ord, som trænge til Fortolkning.

Rádríkr, *imperiosus*, herksesyg, myndig.

Rádrúm, *n. tempus consultandi*, Detænkningstid.

Ráðskona, *f. villica*, Bestyrrende af en Husholdning; *vid. ráðakona.*

Ráðslag, *n. deliberatio*, Raadslagning.

Ráðslagan, ráðslögum, *f. idem.*

Ráðslaga (at ráðslaga), *deliberare*, raadslaa.

Ráðsmadr, *m. œconomus, dispensator*, Bestyrret af en Husholdning. 2) (*á háí*), *villicus*, Bestyrer af en Avlsgaard.

Ráðsmensk, *f. dispensatio; item villicatio*, Bestyrelse af en Husholdning.

Ráðsmialtr, *id. ac ráðspakr.* R.

Ráðsnotr, *idem.* R.

Ráðspakr, *consilio valens*, klog, forstandig, som kan give kloge Raad.

Rådspjöll, *n. pl. pejoratio foris*, Forværelse i ens Omstændigheder. 2) *in spec. defloratio virginis*, i Sørdeleshed en Jomfrues Keandelse.

Rådstafa (at rådstafa), *providere, procurare*, foranstalte, sørge for.

Rådstafan, rådstafan, *f. providentia*, Forsørg. 2) *conditio, insitutum visa*, Leveplan.

Rådstafi, *m. idem*. 2) *certum domicilium*, en vis Bopæl.

Rådsteinn, *f. comitia*, Folkeforsamling. 2) *synodus*, en Sammenkomst, Konvent.

Rådstilltr, *modestus, prudens*, besæden, sagt modig.

Rådstofa, *f. vid. ráðhrúa*.

Rådsvidr, rådsvinnr, *vid. ráðstilltr*.

Rådvalldr, *vid. ráðríkr*.

Rádvandr, *probus, integer vita*, rebslig, retskaffen. 2) *non facile acquiescens aliorum consiliis*, som vanskelig er fornsjet med de Naads andre have givet ham.

Rádvendni, *f. prohibita, integras vita*, Redelighed, Rettskaffenhed. R.

Rádugr, *peritus consilii*, snild, forsaren, som ikke fattes paa Naad.

Rádvilltr, *ambiguus consilii*, raadvild.

Rádyis, *prudens*, klog, forstandig.

Rádvísi, *f. prudentia*, Klogskab, Forsarenhed.

Rádvíslega, *prudenter et confidenter*, med Klogskab og Stjansomhed.

Ráðgr, *n. caprea*, Raadgr, Raagjed; *vid. rá.*

Ráf, *n. vagatio radiosa*, kjedsommelig Omvanken

Ráfa (at ráfa), *vagari*, vante omkring.

Rafa-belti, *n. pinna succisa passerum*, Raf (de affaarne Finner af Helleflynderen).

Raf, *n. idem*.

Rastr, *m. perica, fides, sigillum*, en Stavre, Raft, Stang.

Rastrabudlúngr, *m. lignorum strues*, en Bedkast, Stabel af Træer.

Rastr, *m. vid. rafabelti*.

Rastr v. raf, *n. succinum*, Rav, Bernsten.

Raga (at raga), *lascere, timorem exprobrare*, udmane, opfordre, udasse.

Ragleiki, *m. pusillanimitas*, Modløshed.

Ragmenska, *f. metus, formido*, Frygt, Frygtagtighed, Fejsghed.

Ragmæli, *n. pl. opprobrium rividitatis*, Døbejsdelse for Fejsghed.

Ragmannlega, *simide*, med Fejsghed, frygtsomt.

Ragmenni, *meticulosus*, en Fejs, Frygtsomt, Rujon.

Ragn, *n. imprecatio, diræ*, Banden, Forbandedser.

Ragna (at ragna), *imprecari alicui vindictam deorum*, puste Gudernes Vrede over en. 2) *decovere, dicare Diis*, hellige, indvie til Guderne; *vid. ragn et rognir*.

Ragnar, *m. nom. pr. viri*, et Mandsoffenavn. *prop. præpotens v. divinus*, egentlig: meget mægtig eller guddommelig.

Ragnarvekr, *n. consummatio seculi*, pr. crepu-

sculum Deorum, Verdens Ende; egentlig: Gudernes Aftensturning.

Ragr, *pavidus*, *timidus*, seig, frygtfom.

Ragvætt, *m. impotens*, *malus demon*, en afmægtig, ond Aand.

Rái (at rá), *velum subnectere antennis*, binde Sejlene til Ræerne; *est terminus nauticus*, en Søtermin.

Rák, *f. alveus*, en Vandrende. 2) *stria*, *discrimen*, en Stribe.

Rak n. (i lífi), *elchybium*, Taande (i et Øye); (i túni), *reliquia feni in pratis*, det Hø, som ved Juhøstningen bliver tilbage paa Marken.

Rak, *n. humor*; *isem mollimentum*, Vædste; ogsaa: Blodhed. Kátini er rak, *rumescens ubera parviventis vacca*, *et mollescit circa spinam sacram*, siges om en Ko, som har faaet Kalv, naar Mælk begynder at komme i Gverne, og de bagerste Ryggen blive blødere.

Roka (at roka), *radere*, *deglabrare*, skrabe, rage. 2) *colligere*, samle. Raka samann, *corradere*, skrabe sammen.

Rakari, *m. tonsor*, en Barber.

Rakhnifr, *m. novacula*, *rasorium*, en Barberkniv.

Roki, *m. mador*, Fugtigbed, Vaadbed.

Rakinn, *explanatus*, udfoldet, udbredt. 2) *constans*, bestandig. Honn er rakinn sunnann, *constanter jam ex austro spiras*, Vinden blæser bestandig fra Sonden.

Ráeki, *m. canis phantus*, en bredfodet Hund; *angl. tachi*, *canis odoriferus*, en Støver. 2) *mola lignea*, en Mølle af Træ. 3) *annulus cannabiatus*, *quo velum malo coheret*, en Ring af Tougværel, hvormed Sejlet hanger ved Masten.

Rækr, *fortis*, *strenuus*, tapper, raff, virksom. 2) *ardus*, steil; brat. *Hinc*: gedrackr, hugrackr, lundrackr, *magnanimus*, højmødig, stormødig. Alldrei hafdi hann komid i jafnræckonn stad, *numquam ejus fortitudo magis tentata erat*, aldrig var hans Tapperhed blev ven'fat paa en haardere Prøve.

Rákleidis, *recta*, *directe*, ligefrem, ligeud.

Raklendi, *n. solum humidum*, en sidliggende Egn.

Rakna (at rakna vid), *respirare*, *animum liquentem revocare v. resumere*, leve op igjen, begynde igjen at drage Aanden.

Rakna (at rakna), *madefieri*, blive vaad, fugtig.

Rakna (at rakna), *explicari*; *isem cedere*, opsøses. At láta rakna ránit, *rapta resumere*, *rapinam reddi v. explicari facere*, give det randede tilbage. At láta vel úr hendi rakna, *largas porrigere manus*, give rundelig hvad man skal give. Garnid raknar upp, *fila explicantur*, Trådene løses op.

Rakni, *m. macula veis*, Mæske i et Garu.

Rakstr, *m. rasio v. rasura*, Skraben, Ragningsfilen, Slatten. 2) *corrasio feni*, Sommenstraben af Hø paa Marken. 3) *emolumentum*, Fordel, Gevinst; *vid. astraktr.*

Rakr, *madidus, humidus*, vaad, fugtig.

Ramaukinn, *robore auctus brutalis*, som har overordentligen tiltaget i Kræfter.

Ramba (at ramba), *vacillare, risubare*, rave frem og tilbage, vafle; slingre.

Ramb, *n. vacillatio*, Roven, Slingren.

Rambaldi; *m. rosula campana versatilis*, Kæffe len i en Kloffe, hvorom den drejes.

Rambyggilegr, *solidus, fortis, firmus*, stærk, fast, mæstiv.

Rambyggilega, *fortiter*, med Styrke, Fasthed.

Ramgörr, *firmus*, stærk, mæstiv.

Ramlegr, *idem*.

Ramlega, *firmiter*, fast, tæt, standhaftigen.

Ramleikr, *m. fortitudo, vires*; Kraft, Styrke.

Af eigin ramleik, *propriis viribus*, med egne Kræfter.

Ramma (at ramma), *collimare ad scopum*, træffe det, man sigter paa, ramme.

Ramnr, *amarus*, best, bitter.

Rámúlar, *m. pl. cornua ceruchi v. antennarum*, Raamuler, de yderste Ender af Sejlskængerne.

Ramr, *fortis, robustus*, stærk, fast. Her er vid raman veip at draga, *cum forti lucrandum v. fume conuendendum est*, her har man at gribe med den stærke. Ramr at afa, *fortis, viribus*, stærk, haandfast.

Rámr, *raucus*, hæb.

Rán, *n. rapina, spoliium*, Ran, Bytte, ranet Gode. 2) *convicia*, Skjældsord. Paa mæilir rán og régin vid hvöen mann, *omnia mala*

in omnes effusis, du skjælder og smælder paa enhver, har Lak og Lyde til enhver.

Rán, *f. poet. mare, Theiss*, Havet, en Havsgubinde.

Rándfluga, *f. culex apiformis*, etslag's Myg.

Ránga (at ránga), *obliquare cursum v. tracuum*, gjøre Gangen eller Retningen krum.

Rángali, *m. cuniculus obliquus*, en krumhøjet Løngang. 2) *angusta et obliqua fauces rupium*, trange og stejve Klippeløfter.

Rángar-gris, *m. jugum costarum navis in puppi et prora*, Tværtræ, som forbinder Skibets Indholter i Bagstavnen og Forstavnen.

Rángeygr v. rángeygdr, *strabo, limis oculis*, Stjelojet, vindøjet. 2) *iniquus*, ubillig, uretfærdig.

Rángfenginn, *male parus*, uretmæssig erhvervet.

Rángfýlginn, *injustus*, uretfærdig; egentlig som forer en uretfærdig Sag for en anden.

Rángindi, *n. pl. iniustitia, injuria*, Ubillighed, Uretfærdighed.

Rángl, *n. gressus obliquus, incertus, sortuosus*, Valfen, Slingren, krum, stæv Gang.

Rángle (at rángle), *oblique vagari*, vanke hist og her omkring.

Rángláttr, *iniquus, injustus*, ubillig, uretfærdig.

Rángligr, *idem*.

Rángliga, *inique*, uretfærdigen.

Rángláttr, *n. iniquitas*, Uretfærdighed.

Rángminni, *n. lapsus memoriae*, Fjelsogelse af Mangel paa Hukommelse.

Ráng-munnr, *distorsi oris homo*, Stjævmundet.
 Rángmynt, *idem*.
 Rángfátt, *vid. miffátt*.
 Ránga-leitni, *f. iuxta mala*, forføgt Ondskab.
 Rángfið (at rángfína), *in pejorem partem detorquevere*, forvende til det lettere, forbedre.
 Rángfælis, *adversus solem, ab occasu per austrum ad evrum*, imod Solen, fra Vesten til Østen.
 Ránger, *obliquus, tortuosus*, krum, stæv. 2) *pravus, mendosus*, vrang, ond, fuld af Fejl.
 Rani, *n. rostrum, in spec. suis*, Snabel, Tryne (især paa Svnet).
 Ránkar mig vid, *occurit mihi, subit memoria*, jeg kommer paa det, falder paa det.
 Rannr, *n. domus oblonga, et astante hus*.
 Ransak, *n. inquisitio*, Ransagelse, Undersøgelse.
 Ransaka (at ransaka), *explorare, examinare*, undersøge, ransage.
 Ransakan, ransökun, *f. vid. ransak*.
 Ránsamr, *prædabundus*, rævende, som ofte plynderer, røverst.
 Ránseydi, *n. ovis rostrata disparibus maxillis*, et Haar, som har ulige store Kindben.
 Ránskapr, *m. prædatio*, Røver, Plynder.
 Ránkip, *n. navis piratica, et Svøverstib*.
 Ránsindr, *m. prædo*, en Røver, Ransmand.
 Ransökn, *f. vid. ransak*.
 Ráp, *n. cursitatio*, idelig Løben frem og tilbage.
 Rápa (at rápa), *cursitare, palari*, løbe idelig fra et Sted til et andet.

Rar, *rarus*, sjelden; *vid. fáskér*.
 Raritet, *n. res rara*, en sjelden Ting; Kofsbarhed, Maritet.
 Rás, *f. cursus*, Løb, Løben; *angl. race*. 2) *meatus, alveus, exilus directus*, Gang (især jævn, ligefrem).
 Rása (at rása), *currere, recta tendere*, løbe, gaa lige ud.
 Ras, *n. lapsus*, Snublen. 2) *oscitantia*, Skjædeslæshed, Forsømmelighed.
 Rasa (at rása), *nutare, cessitare*, snuble, falde. 2) *delinquere*, forse sig; *alias hræfa*. Hesturinn rasar, *equus cessitat*, Hesten sunbler. At rása fyrí ráð fram, *præcipitante agere*, handle uden Overlæg.
 Rasgöf, *f. donatio imprudens*, uforstigtig Gave.
 Raska (at ráska), *violare, perturbare*, handle ilde med, sætte af Lave. 2) *loco movere*, bevæge fra sit Sted; *vid. raska*.
 Rask, *n. tumultus, Støj, Alarm*. 2) *instina piscium*, Fiskenes Indvolde.
 Rals, *m. vid. ars*.
 Rals-ragr, *timidus, a tergo allis stans*, fejs, frygtsom, som gjerne vil staa bagest.
 Rata (at rata), *incuriosus ferri, per varios casus elabi*, slippe igjennem mange Tilfælde; *vulgo: viam cadere*, i Almindelighed: kjende Vejen godt. Rata i mótlæti, *in calamitates irruere*, komme, geraade i Modgang. Rata vel úr, *fortuito elabi, evadere*, slippe godt fra. Ef þér rataz skemdir nockrar, *si clarescere tibi contingit*, dersom det lykkes dig.

at blive op højet til nogen Høderpost. Stund-
um ratas lignum manni fact a muinn, non-
nunquam mendax in veritatem incidit, under-
tiden kommer den største Løgnen til at lige
Sandsjeb. Gråtblådg gnata, enn Giffor Rata,
colliduntur saxa, lapsans gigantes, Klipperne
knuses, men Letterne snuble.
Rataleges, incuriosus, fatuus, dum, taabelig,
sjaantet.
Rati, n. idem, 2) decusius, starblind.
Ratandi vedr, tempestas, qvæ viam tenere non im-
pedis, et Vejre, hvort man kan finde Vej.
Raudagreni, n. abies rubra maxima, rød Tyr.
Raudbikinn, crine et cute ruber, rød i Hund
og Haar.
Raudbliskr, beluz, gilvus, blegrod, isperød.
Raudbrott, m. ferrum arosum, Kobberlandet
Jernerts.
Raudbryktingr, m. erythosternus, sringa ferru-
ginea, etslags Titte eller Sneppe.
Raudfleckótt, ruber albo variegatus, rødskjoldet
(hvid med røde Pletter).
Raud-æpla, f. vid. Rarkoll.
Raudgul litr, color aureus, rødgul Farve.
Raudhærdr, crine ruber, rødhaaret.
Raudi, m. (i egg), vitellus, det Hode (i et
Æg); (i jørd), ochra maris, terra rubra,
Jerns Offer, raat Jern.
Raudkæmbingr, m. ignorus, quillan cetus, et
flåg ubekjendt Hvalfisf.
Raudkrit, f. rubrica, Rødkridt.
Raudleitr, rubicundus, rødagtig.

Inden Deel.

Raudlædr, idem.

Raudmugi, m. cyclopterus mar, Dugfuger (et
slags Hif).

Raudrøndótt, rubris stris variegatus, rødstris
n bet.

Raudskjótt v. raudskj-ótt, vid. raudfleckótt.

Raudskéggla, f. vid. skéggla; (à rubris cirris
rostri, saakaldet af dens røde Haar paa Ona-
selen).

Raudt, ruber, rød. Raudt vin v. rauda vin,
vinum rubrum, Rødvin. Raudt fyrir augum,
ignis, rød for Øjnene, ogsaa: Jld (af dens
Virkning). Kóngur qvad enn myndi raudt
fyrirbrenna, et af Þeir kæmi i bygðina til
indkjústinna monna, Rex dixit usum ignis illis
fore si bahitáram terram et homines christia-
nos invenerunt, Kongen sagde, at de vilde
komme til at behøve Jlden, dersom de kom
i Þejsgjden til kristne Folf; Sv. S. c. 9.

Raudrlaukr, cepa, Rødbleg.

Rauf, f. foramen, fissura, Hul, Åbning, Klost.

Raufa (at ræufa), perforare, gjenneborc. 2)
vulnerare, saare.

Raufari, m. vid. reyfari.

Raal, n. canisio suppressa, en sagte Sang,
Nynnen.

Raula (et raula), canillare, smaastryger, nyn-
ner.

Raukstólar, m. pl. sribunalia mobilia v. fuman-
ria: nubes, bevægelige eller rygende Stole
: Ekyerne.

B b

Raumr, *m. vir grandifonus*, en Mand, som har stærk Stemme; *vid. rumr et raur.*

Raun, *f. experimenta, exercitatio, Erfaring, Dyvelse. 2) sensatio; experimentum, Forsøg, Prøve.* Peir komoz áfram med stórrí-raun, *magnó nifu iter emensifant*, de fuldendte Rejsen med stor Anstrængelse. E'g er kominn of raun um þad, *comperitum habeo*, derom er jeg fuldkommen forvissit. Raunin er ólygn-ust, *experientia magistra*, Erfaring er den sikreste Efterretning. Þegar i raun rekt, *quando res agitur*, naar det ret kommer an paa. I' raun og sannleika, *revera, re ipsa*, i Sandhed, virkeligen.

Raunamadr, *multosies renatus, arumnosus*, som har gjennemgaaet mange Besøveligheder og megen Kummer.

Raunor, *revera, i Sandhed.*

Raunaqvædi, *n. iragadia, elegia*, et Sørgekvad.

Raunarella v. raunarolla, *f. planctus*, Værlage, Sammerklage.

Raung (i scipi), *costa navis, sigillum laterale*, Sidebjælkerne i et Skib.

Raungódr, *fidus et constans amicus*, trofast, standhaftig i Ræret.

Raup, *n. jactantia, salacoma, Praferi, Skryderi, Bronten.*

Raupar (et raupa), *gloriarí, bramme, broute, prale.*

Raupari, *m. jactator*, en Størpraler, Skryder.

Raus, *n. gerra, loqvacias, Sladder.*

Rausa (at rausa), *multa effare, mugari*, sladder, suadse.

Rausn, *f. magnificentia, liberalitas*, Gavnildhed. 2) Prægtfuldhed. 2) præstega, pappis, Dagstävnen paa et Skib; *alias lyfninge*.

Rausnæmadr, *magnificus, liberalis*, en rund, gavmild Mand.

Rausnarlegr, *magnificus, prægtig, rund, resonabel.*

Rausnarlega nlayse, *magnifice, prægtigen, med store Besømtingen, rindelig.*

Rausnarbú, *n. magnifice instructum prædium*, en Høsholdning, hvori det gaar rundt til.

Rausst, *f. vox, sonus clarus*, Røst, Stemme.

Ré, *n. equitas; item consensus, facilitas*, Villighed, Reson. Hann lét i re renna, *cessit, ad saniozem mentem se reduci passus est*, han lod sig igjen bringe til Fornuft.

Rebbi, *m. vid. refr.*

Redikka, *f. rapanus minor, rotundas*, en Rødbælle.

Refbelgr, *m. bassar, pellis vulpina*, en Røvebælg.

Refdi, *n. mochara quodam genus, et flagis Sabel eller Raarde.*

Refiaz (at refiaz), *vulpinari, fidem fallere, svige*, bedrage som en Ræv.

Refill, *m. tapes*, et Tappe, Tapetseri.

Refilák, *f. semita v. via rorsuosa*, en krum Fodsti eller Vej.

Refilligr, *m. idem.*

Rehør, *f. pl. frans vulpina*, Svig, Bedrageri, Rædselrig.

Refil-på, *f. facies terræ cum mix et terræ alternatim*; quasi pieturam quendam v. ejus prospectum dans, den Jordens Stikfelse, naar Sæen ligger paa den i smaa Striber eller Pletter, hvilket ser ud som et slags Maleri.

Rekälla, *f. vulpes femina*, en Hünkræ.

Rekladr, *vid. dregladr.*

Rekka (at rekka), *castigare*, revse, straffe.

Rekking, *f. castigatio*, Revselse, Straf.

Reksi, *n. vid. årestri.*

Reksi (at rekka), *consignare*, belægges med Bøger.

Rekr, *m. vulpes*, en Ræv. 2) *in capite piscium carilago*, pari spine v. medulla spinalis; et slags Brusk i Fiskenes Hoved, som udgjør Enden af Aggraden. 3) *pulpamen*, *pulpamentum*, et Stykke Kjød, uden Ben. Par rennr refr å estir, *latei anguis in herba*; der stikker noget under. At Heiba ærum refr fyrri rals, *dolo circumvenire*; lullifcare, bebruge en, spille Sjæk med en. Til þess eru refarnir skornir, *proverbialiter dicitur de magno tonamine*; *in remotum et occultum finem*, siges ordsprogvis om et stort Foretagende i en skjær og skjult Hensigt; dertil siger man.

Rekl, *f. timor*, Frygt, Føjhed; å rogt.

Regin, *n. pl. Diu ethnicorum regenses*, herskende de Guder, Naturguddomme hos vore Forfædre; *conrr. 16gn.*

Reginshöll, *n. pl. montes altissimi*, de høieste Bjælte.

Regindiúp, *n. immensa profunditas*, et umaaleligt Dyb.

Registr, *n. regestium*, Index, et Register.

Regla, *f. regula*, canon; en Regel, Mettesnor.

Regla (at regla), *regulam ducere*, bestemme en Mettesnor, give en Regel.

Reglubundinn, *regula tenax*, regelsbunden.

Reglulegr, *regniartri*, regelsret, regelmæssig. 2) *amussinatus*, nøjsagtig, snorret.

Reglulegra, *regulariter*; *item ad unguem*, regelsret, regelmæssigen, rigtigten, nøjsagtigen.

Regn, *n. imber*, pludr, Regn.

Regubogi, *m. iris*, arcus caelestis, Regnbue.

Regndagr, *n. dies pluvius*, pluvialis; en regnsfuld Dag.

Regnlegr, *minans pluviam*, som ser ud tit Regn.

Regnsamr, *pluviosus*, regnagtig, fuld af Regn.

Regnvatn, *n. aqua pluvialis*, Regnvand.

Regnvatns-tiörn, *lacus compluvius*, et Hul, fuldt af Regnvand.

Regnvidri, *n. tempestas fluvia*, Regnevr.

Reid, *f. equitatio*, Riden, Ridt. 2) *fulmen*, Torden. 3) *lirica tunica* R; Rune Dognstævet R. 4) *bedæ*, en Kalesse, liden Vogn. Hann ok i reidinu, *bedæ veitur est*, han førte i en Kalesse.

Reida-kála, *f. bulla metallica in medio postilene*, en Metallknap midt paa Halsremmen ved Sadelen.

Reidarlig, *n. fulmen*; *isem sonitus*, Torden.

Reidar-pruma, *f. idem*, à *Iboris equestrionis fragore*, af det Drag, som Thor foraarfager naar han fjører; *vid. Eddam.*

Reida, *f. preparatio, promptitudo*, Redebønhed. Pad er til reidu, *in promptu est*, det er færdigt, paa rede-Hænder.

Reidarar, *m. pl. socii emporetumatici*, Redegæ: Reidari, *m. emporus*, en Reber (Kjøbmand, Skibsejer).

Reiddýna, *f. sulstramen dorsuale equi*, Dyne under en Ridefadel.

Reidifara, *isr. faciens*, rejende. Hann væd vel reidifara, *felix et expeditum isr. habuit*, han havde en hastig og lykkelig Rejse.

Reidifæri, *n. facultas equestrandi*, den Færdighed, at man kan ride.

Reidgata, *f. via equestris*, en Vej, til at ride paa.

Reidgotaland, *Fusia*, Reidgotaland.

Reidgoti, *m. veredus, equus sellaris*, en Ridehest.

Reidhest, *m. idem.*

Reidhempa, *f. vid. reidkapa.*

Reidi, *f. ira*, Vrede. 2) *animus hostilis*, fiendtsligt Sindelag, Fiendskab.

Reidi, *n. ephippium, fragula equi*, Klospase, Sadel, Ridehinde, Hestedækket.

Reidi, *m. possilena*, Halerem ved en Sadel, 2) *funes nautici*, Takkelse paa et Skib.

Reidi (at reida), *egvo vehere*, føre paa en Hest. 2) *vibrare*, svinge. 3) *promere, preparare, isem ponderare*, tage frem, tilberede; ogsaa

vefe. 4) *ferri, moveri*, bevæge. Hann reidir hey á hestinum, *fecum egvo vebis*, han fører hã paa Hesten. Hann reidir ná sverdir, *vibrat v. stringit gladium*, han svinger Sværdet. Hann reidir fram mat, *cikum prouit*, han sætter Mad frem. Hann reidir til rámt, *secum sternit*, han reder Sengen. Hann reidir ná féit, *jam ponderat pecuniam*, han udbetaler nu Pengene. Skipin reiddi at landi, *naves at terram ferebantur*, Skibene førtes til Landet 3: af Vind eller Strøm. Hann reiddi til falls, *mutavit*, han snublede, vaskede, var nær ved at falde. Hinnu reiddi vel af, *bene illi cessit*, det gif ham godt.

Hann reidir sig uppá Gud, *in Deo confidit*, han slaar sin Lid til, forlader sig paa Gud. Reidigiarn, *iracundus*, vredagtig, som ofte yres.

Reidinn, *idem.*

Reidilegr, *minax*, vredagtigen. 2) *promius*, redebøn, færdig.

Reidilega, *minaciter*, vredagtigen. 2) *promite*, med Redebønhed.

Reidileysa, *f. incuria*, Skjodegløshed, Negtsomhed. 2) *difficultas*, Vanstielighed.

Reydileysi, *n. idem.*

Reidingr, *m. stratum equi et vulgo clipearii, sagma*, et Hestedækket; *isr. et Daffe*, af travset Jord, som lægges under Klofjædelen paa en Hest, der skal bære Byrder.

Reidings-hest, *egvus sagmarius*, en Hest, der har et saadant Daffe paa sig.

Reidi-peningar, *m. pl. pecunia ponderata*, af
taste Penge.

Reidiskidlf, *n. tremor ex fulmine*, Døvelse,
som foraarfages ved Tordenkrald. Par var
alle 4 reidiskidlf, *omnia, quasi fulmine tacta*
v. quassata irruerant, alt havede, ligesom
ryffet af Tordenkrald.

Reidisyge, *m. vulnus iracundus*, en vred Mine.

Reidiyrdi, *n. pl. irati verba immixta*, vredes

Ord. B.

Reidiz (at reidaz), *irasci, commoveri*, vredes,

blive vred.

Reidkåpa, *f. lacerna, penula*, en Rideskappe.

Reidkiólf, *m. lana*, en Rideskjole.

Reidmenn, *m. pl. equitatus, equites*, Ryttere.

2) *equifones*, Rideskagte.

Reidiskapr, *m. ephippium*, Sadeltoj, Ridesj.

Reidiskóti, *m. ephyrus, veredus*, en Rideshest.

Reidysi, *n. pl. vid. reidiskapr.*

Reidver, *n. idem.*

Reidubúinn, *paratus*, færdig, til Røde.

Reidsla, *f. statera, truzing*, en Væsmæ. 2)

idem ac Reidsla.

Reidflu-krókr, *m. uncus statera*, Krogen paa

en Væsmæ.

Reidflu-lóð, *n. pondusculum statera*, Loddet paa

en Væsmæ.

Reidflu-skapt, *m. radius, librile*, Stangen paa

en Væsmæ.

Reidr, *iratus*, vred. 2) (*de fluvid*) *equitabilis*,

som man kan ride over (om en Elv).

Reidar, *f. piscis famina*, *sp. trutta, salmo etc.*,

Hunnen af adskillige Fiske, især af Laks. 2)
balana femina, en Slags Hvalfisk neml. Hunnen,
(*a modo conjunctionis v. sacificationis talium*
animantium, quod femina, ut multi piscatorum
referunt; invehantur in marem succubantem,
saakaldet af dens Waade at pære sig paa,
da Hunnen efter Fiskernes Berethning sprin-
ger op paa Hannen, som lægger sig under
den).

Reidar-kálfr, *m. vitulus balana*, en ung Hvalf
af samme Slægt.

Reidarfiske, *vid. reidar.*

Reidþófi, *m. ephippium concilium*, en Filt-
døse, til at ride paa.

Reifa (at reifa), *fasciis involvere*, svøbe, ind-
svøbe. 2) *discutere, movere, rare*, bevæge;
vid. hreifa.

Reifabarn, *infans*, et spædt Barn, som er i
Svøb.

Reifalindi, *m. fascia*, et Bænd, at binde om
Børne i Svøb.

Reifar, *m. pl. fasciæ, involucria, spargana*, Svøb
til spæde Børn.

Reifari, *m. prado*, en Høver; *rectius reyfari.*

Reifastrangi, *m. infans fasciis involutus*, et Barn,
som er svøbt.

Reifi, *n. vellus*, Skind med Ulsten paa, Uld-
skind.

Reifingr, *m. infans*, et spædt Barn.

Reigi (reigdi, at reigdi sig), *fastuose se gerere*,
opføre sig overmodigen, bryste sig.

Reigiz (at reigiast vid), *idem.* 2) *rigescere*,
blive stiv.

Reigingalegr, *gestibus insolens*, hovmodig, over-
modig.

Reigingr, *m. rigor fastuosus*, Stivhed, Overs-
mod.

Reiginn, *obstinens, rigidus*, stiv, haardnakket.

Reik, *n. vagans, ambulatio*, Omvanken, Om-
strippen. 2) *vacillatio*, Roven, Elingren.
Hann er á reiki, *vagatur, itar*, han vanke,
gaar omkring. Rád hans er á reiki, *consilia*
ejus vacillant, hans Planer ere uviste, uden
Fasthed.

Reik, *f. crines capitis*, Hovedhaar; *inde* *poes-*
reikar -fall, *caput*, Hoved.

Reika (at reika), *vagari*, vanke omkring. 2)
vacillare, rave. 3) *asciare*, hugge, slette
med Økse. At reika tré, *idem.*

Reikan, *f. vagans*, Omvanken, Omstrippen.

Reikanormadr, *erro*, en Landstræger.

Reikna (at reikna), *rationes inire*, regne, be-
regne.

Reikningabók, *f. tabula expensæ et acceptæ, co-*
dex rationarius, en Udgifts og Indtægts-
Bog, Regnskabsbog.

Reikningskonst, *f. arithmetica*, Regnekunst.

Reikningr, *m. computatio, ratio*, en Regning.
At góta reikning, *rationem reddere*, gjøre
Regnskab.

Reiks, *n. gressus insolentior*, en stiv Gang,
med overmodige Gebærder; *alias* reiga.

Reikla (at reikla), *inire, itare*, gaa tilde og

ofte. 2) *superbe incedere*, gaa stolt, sönime
ansigende.

Reim, *f. corrigia, lingua*, en Rem.

Reirleiki, *m. murmur, strepidus*, Allarm, Bul-
dren; *vid.* *heimr.*

Reimr, *sonans*, buldrende. Þar er reimr, *stre-*
pet locus, der er Allarm, Bulder (hvar om
et Sted, hvor man troer der er Spøgelse).

Rein, *f. portae, tra*, Ager-Sten.

Reip, *n. restis, funis*, et Reb, en Snor; *alia*
reipi.

Reipgidarmadr, *m. restio*, en Rebflæger.

Reipaz (at reipaz), *funis incutiario certare*, træffe
i en Snor eller et Tos mod hinanden. Reki
gét: eg reipaz vid hann, *certare cum illo non*
possum, jeg er ikke i Stand til at træffe
med ham.

Reip-reimandi 3: sem rennandi reip, *facillime*,
sive basiatione, uden Stammen, som det var
smurt.

Reiptagl, *n. ramus alter furcæ funis*, den ene
Gren af et fletted Reb.

Reiri (at reira), *vincire, conretare*, binde fast
sammen.

Reirdr, *vincrus*, fast sammenbundet.

Reirsla, *f. conretatio, vincrura*, Sammentyn-
telse.

Reisa, *f. iter*, en Rejse. (N. D.)

Reisi (at reisa), *proficisci, reise* (N. D.) 2)
excitare; item erigere, oprejse, opmuntre.
At reisa flokk, *numulum excitare*, gjøre Op-
stand. Reisa skordud vid, *cavere*, vogte sig

for, forebygge. Reisa á fætr, erigræ, reise
 op (paa Venene). Reisa hús, domus eri-
 gere, opbngge et Hus. Reisa m. 1.
 Reifisil, f. *zabulorum ere sum conignationis*, de
 Bræder, som man lægger under Taget paa
 et Hus, paa og imellem Sparreværket.
 Reifuglegg, *magnificus*, prægtig, anseelig.
 Reifugv, *idem*.
 Reifupeningar, m. pl. *viaticum*, Rejsepelge.
 Reifu-pløgg, n. pl. *instrumenta itineris*, de Red-
 skaber, som man behøver paa en Rejse.
 Reita, f. *collectio, res undiviam aportata*, Rips-
 rapé, Sammenstrab. 2) *habentia pauperum,*
emendicata, det af fattige sammenbrlede
 Gods; (*scilicet in plur. reitar*, oftere i Kler-
 callet).
 Reitinge, m. *idem*.
 Reiti (at reita), *cæpere, vellere, pille, plukke*.
 Reita til reidi, *irritare, spirare, opbngge*.
 Reita fé, *pecora vellere, plukke Ulden af* Faa-
 rene. Reita saman, *undique conferre*, strabs
 sammen. Reita ógras úr akri, *rancare, eru-
 care, farrere*, luge, pille Utrud bort.
 Reiting, f. *vellicatio*, Pillen, Plukten. 2) *ir-
 ritatio*, Opitteren; *vid. áreiting*.
 Reitr, m. *area, pulvinus, porculusum*, et Ved-
 t er Hæve. At gæra reit; *imporcare*, danne
 Bede i Hævene. Reitr i skikkordi, *locu-
 lus lacrimulorum* in alveo, Løvl paa Etat-
 brættet.
 Rek, n. *malus navis*, Masten i et Skib; ogsaa
 et Skib. 2) *propulsio; ætem, motus*; Frem-

drivelse, Bevægelse fremad. 3) *facultas;*
 item *progressus atavis*, Alderens Tilvækst.
 A sin er i reki, *glacies in motu est, agitur*
tempestatibus; æt astu maris; Iften drøves ved
 Vind eller Stram. Hér er einginn á reki
 þeirrar meyjar, *virgo illa partem hinc non habet*,
 her er ingen den Diges Lige. Hann er á
 þvi reki, *facultates v. aias ejus id secum fe-
 rantur*, han er paa den Alder; eller har de
 Egenstaber.
 Reka (rak, hefi rekid, at reka), *pellere, agere,*
 drive; fordrive, forjage. At reka hárnna
 sinna, *dolorem suum ulisci, vindicantem sume-
 re*, hvæve tilføjede Fornærmelser; germ. rá-
 chen, *idem*; Reka af sér ámalid, *culpam di-
 luerit, or obsurare obrectatoribus*, retsfølg-
 gjøre sig for en Beskyldning; stoppe Mun-
 den paa sine Bagvaskers. Reka sig á, *pe-
 des offendere; tempus allidere*, støde an imod
 noget; enten med Hoved eller Fødder. Reka
 apr. hárðina, *fores occludere*, lukke Døren,
 slaa Døren i. Reka þeis máts, *causam istam*
 agere, forfølge den Sag. Reka réttar síns,
ius suum prosequi, forfølge sin Ret. Reka
 fram, *propellere*, drøve frem. Reka eftir,
instare, trænge paa, drive paa. Reka járn,
fixam vundere, cadere, hærve Jødn. Reka
 i vörduna, *clingvem reddere, convalescere*; stoppe
 pe Mundit paa en; bringe en i Skibe. At
 i rannir rekr, *si ultima sine tormentis*; ber-
 som det kommer til det yderste. Hónum
 rakkid nidr hönd, *manu terram terigit*, manu

se labantem sustentavit. han støttede sig med
 Haanden imod Jorden. Sá rak hann nidr
 mikid fall, *fortiter eum húni stravis,* den
 kastede ham haardt ned. Hann rak spíotid
 á hinn' midiann; *basta medium transfixit,*
 han stak Spydet imide igennem ham. Rak
 í gígn; *idem.* Enn rekr þá undan, a) *ad-*
huc evadunt, effugiunt, endnu funne de und-
 gaa, undfly. b) *a continenti propelluntur pro-*
cella, de drives ved Storm fra Land ud paa
 Havet. Skipid rak á land, *navis, in terram*
delata est, Skibet drev op paa Land. Ef-
 rekr vid á fóru manns; *si ligna deferuntur,*
in litus pradiatoris, dersom Tommer driver
 op paa en Selvejers Forstrand.
 Rek (rakti, hafi rakid, at rekia), *retexere,* blotte
 aabne. Rekia nidr, *svolvere, solvere,* løse,
 opløse. Rekla upp, *retexere,* opløse. Rekia
 vef, *telus concinnare, instruere, ordiri,* væve,
 sætte en Væv i Stand. Rekia ætt: kinn til
 einhverj; *genus referre ad aliquem;* tegns sin
 Herkomst fra en. Rekia spor, *vestigia legere,*
 forfølge nøgens Spor. Hann rekr minni til
 þels; *recolligis memoriam,* han erindrer, fan-
 hufte det. Vel raktiz úr hönum, *bonam*
de se opinionem non sefellis, han svög ikke
 den gode Forhaabning, man havde gjort sig
 om ham.
 Reka; *f. pala, ligo,* Spade, Halle.
 Rekaútr, *m. aruncus ligni ejecitius,* en af
 Soen opdrevne Væl (paa Træ).
 Rekalld, *m. ejecamenta marina, nondum in ter-*

ram delata. Driótømmur, som ikke er bjer-
 get paa Land.
 Rekamadr, *m. lignator littoralis,* den, som sam-
 ler Driótømmur ved Strandkanten, en Ved-
 samler.
 Rekaúenska, *f. lignatio,* Vedsamlen.
 Rekaúdi, *m. clavus,* en Nagle, et Søm.
 Rekindi, *n. idem.*
 Rekaúdi, *m. causa simul et processus rei,* en
 Ting Aarsag og Fremgang. Mikill rekaúdi
 var til þels, *multa in eam rem concurrerunt,*
 dertil vare mange Aarsager.
 Reka-pláts, *m. loca, ubi ejecamenta maris, in*
terram deferuntur, et Sted, hvor Tommer
 driver paa Land fra Soen.
 Rekaúidr, *m. ligna ejecitria,* Driótømmur.
 Reki, *m. res ejecitria,* af Soen opdrevne Ting.
 2) *idem ac rekapláts.*
 Reki, *m. actor, propulsor,* en Driver; vid-
 lestriki &c.
 Rekia, *f. mador, humor; item plura,* fugtig-
 hed; ogsaa: Regn.
 Rekiur, *f. pl. fenum madidum,* vaadt Hø.
 Recki, *f. fortitudo, Mod, Tapperhed; vid-*
hugrecki.
 Reckia, *f. lectus, stratum,* en Seng. At liggia
 í reckiá, *tenere lecto, tenere lectium,* ligge
 i Sengen, holde Sengen.
 Reckiúnautr, *m. concubitor, Sengelammerat.*
 Reckiústocckr, *m. spónða, et Sengebrat, Sides-*
flæne af Sengen.

Reekia-vod, *f. sū esri, iorale*, det øverste Sengelagen; nedri, *lodix*, det underste Sengelagen.

Reckr, *m. beros, vir generosus*, en modig, tapfer Helt; vil. ræckr.

Rek-nagli, *m. clavis irabalis, cuspidatus*; et stort Søil; et Spjæet.

Rekstr, *m. propulsio, Fremdrivelse, Driven, Jagen, Drift.* 2) *ingens numerus gregium v. armentarum propulsi pecoris*; en Drift Kvæg.

Rekstrar-sleggia, *f. milleis ingens ferratorum, rudes iudiciorum*, en meger stor Hammer hos Jærnsmedene, som bruges til at hamre Jærn ud med, Forhammer.

Rekund, *f. propulsio, Fremdrivelse.* Hann var færd i rekund, *indigide propulsus est*, man drev ham frem fra alle Kantær.

Rélegr, *justus, æquus*, billig, retfærdig. Vera miá menn verdi til at veita Þorgili; Þó þin málefni sá rélegr, *quavis causis una æquior sit, Þorgils fauores inuenire potest*, endstjont þin Dag er retfærdigere, vil Þorgils dog maasse finde Hjelpere; St. S.

Rekki, *f. crebra actio v. itio*, ofte gjentagén Gang eller Fremdrivelse. 2) *idem ac rolla*.

Remba, *f. nixus v. nixus*, Anstrængelse.

Rembi (rembdi, at remba), *nisi*, anstrænge sig. Hann rembir sig við þat, *nisiur*, han anstrænger sig dermed.

Rembliz (at rembaz), *idem.* 2) *superbire*, føve sig stol, hovmodig op.

Anden Deel.

Rembi-hnútr, *m. uodis górdius*, en dobbelt, nopselig Knude.

Rembilati, *n. fastus, arrogantia*, Overmod.

Rembángr, *m. idem.*

Reimna, *f. amaritudo, Bitterhed.*

Remi, *f. fortitudo, Tappehed, Stykke; vil. stigremi, handremi.*

Remi (remdi, at rema), *confortare*, styrke, give Stæster. Gud reimir þig gághi; *Deus te confortat victoria v. commodo*, Gud forimder dig Sejer og Lykke. Milldin reimir ríki Kónga, *elementia confortat Regna Regum*, Middelhed gjer Kongernes Regjering fast.

Réna (at réna), *cessare, dismitte*, forimndstet.

Rénaai, *f. cessatio*, Forimndstet; vil. æténai.

Réngi (at réngia), *improbare; remi acceptare*, falde i Tvivl, laste; forværre. 2) *oblitiscare*, gjore frumt.

Réngi, *m. iardum e ventre plicato balnearum*, Spættet paa Hvalenes Bug Réngill; en Mellemting imellem Rjod og Spætt.

Réngla, *f. ramus arboris, distortus*, en smal Gren af et Træ.

Rénn (iánn, lích-runnid, at rénnu), *fluere*, riude, flode. 2) *liquefieri*, smeltes.

3) *currere; rem fugere*, løbe ell. fly. Ad rénnr, *annis fluit*, Elven rinder. Máttu rénnr, *metallum liquefit*, Metallet smeltes. Et man ég rénnu fyra enni þá, *non fugiam prius quam tu*, icke skal jeg fly før end du.

Þeir runnu á efni þess reingisfæcenti fluit; *deus loqubatur ester, forsulte hant*. Hónum reimir til

riða, *misericordia tangitur*, han bevæges af Medlidenshed. Hönum rennr blóð til skyldunnar, *tangitur pietate in proprium sanguinem v. propinquos*, han æres af Kjerlighed til sine Elgtinge. Nú rennar saman með þeim, *conciliatur jam inter illos amor*, nu blive de gode Venner. Hönum rann reidi, *desavit ira*, hans Vrede forsvandt, stilledes. Runnid hafa síðan 3 ár, *triennium exinde fluxit*, síðen ere 3 Aar forlabne. Hann rann á ísnum, *in lubrico nivosis*, han gled paa Isen. Nú rennar hann ómeginn, *jam animum deliquit*, *deliquium patitur*, nu falder han i Afmagt.

Renna, *f. incile, elix, capalis*, en Rende, *Ranalis*. I rennu, *cosinus*, bestandigen, uden Ophør.

Rennandi lakr, *torrens*, en rindende Væf. Rennandi vatn, *aqua fluvialis*, rindende Vand.

Rend, *cornutus*, drejet.

Rendr hördr, *sinus glacie constrictus*, en tilfrusen Fjord.

Renni (rendi, hest rent, at renna), *fundere, effundere*, helde ud; gyde. 2) *cornare*, dreje. 3) *liquare*, smelte. 4) *incitare*, ophidsse.

Renna miólk, *lac effundendo a cremore separare*, Rumme Mælk. Fiórdina rennir, *sinus glacie constringitur*, Fjorden fryser til. At renna færi i síó, *funem piscatorium explicare et demittere*, udfætte en Fiskellne. Renna ut bikarinn, *bibere*, drikke et Døger ud. Renna hesti á þceid, *in cursum incitare equum*,

bringe en Hest i Galop. Renna nidr bitanum, *offellam deglutire*, sluge en Mundfuld ned, synke den. Renna sér á svelli, *per glaciem cursitare*, løbe paa Is. Renna diská, *discos tornare*, dreje Tallerkener (af Træ). Renna kopar, *fundere v. liquefcere cuprum*, smelte Kobber. Julius rendi þilum kóngum austr um heim, *Julius post se reliquit v. superavit omnes Reges in Oriente*, Julius overgik alle Konger i Østerlandene. Rent er þeim ráðahag, *peris propositum*, det Forsæt er det ide med, forbi med.

Rennibor, *m. tornus*, et Drejearn.

Renni-járn, *n. idem*.

Rennilegr, *ad cursum aptus*, som godt er stillet til at løbe.

Rennigr, *m. circularor*, en Landsringer, Markstriger. 2) *ningor humi repens*, det Snefog, som Vinden driver langs med Jorden af en allerede nedfalden Sne. 3) *segmentum ligni v. panni*, et Stykke, som skjæres af Træ eller Klade.

Renniskid, *n. curriculum*; *item stadium*, Løbebane, Rendebane.

Rennismídi, *n. tornaura*, *opus tornarium*, drejet Arbejde.

Rennismídiá, *f. officina tornaria*, et Drejer Værksted.

Rennismidr, *m. tornator*, en Drejer.

Rennisnara, *f. laqueus*, en Snare.

Rennisteinn, *m. collyvarium*, en Rendeesten.

Renil, *n. alveus*, en Rende. 2) *deliquentia*,

Smeltning. Salid og Sfykrid er i renslig, *sal et saccharum est in deliquio v. deliquescit*, Saltet og Sukkeret smelted.

Rensla, *f. idem*.

Renslig, *n. colligiva*, Vandrendet.

Renta, *f. sanus*, Rente. 2) *commodum*, Gavn, Fordel. *Rentu-repta*, *anarocifusus*, Rentes Rente, Rente af Rente.

Rentar (at *renta*), *lucrum adferre*, bringe Fordel. Mig rentar ecki um þad, *mei non interest*, jeg hørder mig ikke derom.

Rentu-kammer, *n. ararium publicum*, Skatkammer; ogsaa: Rente-kammer, Kollegiet.

Rentulans, *inutilis, otiosus*, unyttig, ufrugtbar.

Rentumøstari, *m. quæstor ararii*, en Rente-mester, Skatmester.

Rét, *f. sepimentum*, et Gjerde, i Form af et Hus, til at lukke Kreature ind i.

Rétta (at *réttá*) einum, *ius in aliquem exequi*, vulgo: *supplicium sumere de aliquo*, rette, hente rette.

Réttradr, *morte mulctatus*, henrettet.

Réttráðót, *f. diploma regis*, Rettebod o: Kongelig Forordning.

Réttrifar, *n. mulcta violati juris personalis*, Pengebøder for at have forspildt ens Rét.

Réttrari, *m. vindex, iudex*, en Hævner, Dommer.

Réttrágangr, *m. processus judicialis*, Rettegang.

Réttráspillir, *m. denegatio juris*, Retteus Forvendelse, Nægtelse af Rét.

Réttri (*rétti*, hafi *rétt*, at *réttá*), *porrigere*, række

frem. 2) *placare*, *reconciliare*, gjøre færdig, lige. 3) *vindicare*, hævne, straffe. Réttá höndina, *manum porrigere*, række Haanden frem. Réttá hendinni til, *manum adhibere*, række Haanden til noget. Réttá hluta eins, *pares: alijus vindicare*; hævne en Fornærmelse. Réttá sig, *extendere se*; straffe, række sig. Réttaz vid, *convalescere, in statum meliorem redigi*, komme sig; blive frisk; ogsaa komme i en bedre Tilstand.

Réttdæmi, *n. justitia distributiva*, den udsvende Retsfærdighed, Retsfærdighed i Dømmet.

Réttdæmi; *justus, neutri favens* (Judex), retsfærdig, upartisk. R.

Réttdræpr, *homo sacer*; som med Rette kan dræbes, fredløs.

Rétthverfr, *rectus, non inversus*, ret (modsat vrang) (sæe om Klæder).

Réttiliga, *adv. recte*, rigtiget. R.

Réttiligr, *adj. rectus, verus*, rigtig. R.

Réttlindi; *n. pl. justitia, jus*, Retsfærdighed.

Réttlát, *justus*, retsfærdig.

Réttláusmádr, *vid. réttidræpr*.

Réttleidis, *recta via*, lige frem, lige ind.

Réttlínis, *idem*.

Réttlæti (at *réttlæta*), *disculpares, justificare*, retsfærdiggjøre. R.

Réttlæti, *n. justitia*, Retsfærdighed.

Réttmáli; *n. pl. veritas*, Sandhed.

Réttnamr, *culpabilis*, lastfærdig, strafværdig. 2) *sui juris vindex*; som paataaler sin egen Rét.

Réttmáll, *verax*, sandtru, som taler Sandhed.
Réttorðr, *idem*.

Réttúándr, *orthodoxus*, retroeude. R.

Réttlýni, *f. iustitia*, Retfærdighed.

Réttlýnn, *iustus*, retfærdig.

Rétt-takt, *iure acceptabilis*, med Dette antages
lig. 2) *iure incarcerandus*; som med Dette
bør sættes fast, fængsles.

Réttvaxinn, *vid. kéikr.*

Réttvís, *agnus*; *idem jurisperiens*, billig; ogsaa
lovføndig.

Réttvís, *f. vid. réttlýni*.

Rétt, *rectus*, ret, rigtig. 2) *rectus*, opreft.
3) *iustus*, retfærdig.

Rétt, *m. ius*, Lov og Ret. 2) *forum*, Ting.
Ret 3: det Sted, hvor Sager forhøres og
dommes. 3) *ferculum*, *missus*, en Ret. Diab.
Sic fyrsti rétt, *missus primus etc.*, den før-
ste Ret.

Reyðikúla, *f. agaricus caulescens*; pileo subcon-
vexo supra, ex albo sanguineo, Bladhat, et
slags Svamp; å sandr.

Reyfari, *m. luro*, græssator, en Høve; *vid.*
raufari.

Reykeli, *n. ibus*, storax, Røgelse.

Reykelskér, *n. thuribulum*, Røgelskar.

Reykiarhol, *n. spiraculum*, Røgul (paa Skot-
stene).

Reykiar-hús, *n. culina*, et Røgkøen.

Reykiarlau, *acappos*, uden Røg.

Reykháfr, *m. caminus*, *fumarium*, Spiramen for-
næis, Røgul, Røkelovnstæv.

Reyki (at reykiá), *fumare*, røge.

Reyktr, *infumarus*, *fumo durans*, røget, tør-
ret i Røg.

Reykr, *m. fumus*, Røg.

Reyni (at reyna), *probare*, *experiri*, prøve,
forsøge. At reyna til þeautar, *extrema ex-
periri*, prøve til det yderste. Ham reyniz
á því, *vires ejus sentas*; det tager paa hans
Skæfter; å raun.

Reyndr, *experius*, prøvet, forsøgt. Það er nú
reynt, *experium est*, det har man nu for-
søgt.

Reyngur, *f. pl. casta navis*, Lubbolter, Krum-
holter, i et Skib; *vid. raung*.

Reynir, *m. experior*, tentator, en Forsøger,
Prøfter.

Reynir, *m. sorbus silvestris*, Røn, Rønnétræ.

Reynsla, *f. tentatio*, exploratio, Forsøg, Prøve,
Prøvelse. 2) *experientia*, Erfarenhed.

Reyr, *m. arundo*, *calamus*, Stov.

Reyrgressi, *n. aira odorifera*, vellugtende Hestes-
fryd (*bolus odoratus*).

Reytlegr, *m. vid. reyr*, Stovstængel.

Reyrsproti, *m. idem*.

Reyrviðr, *m. arundo sativa*, Stov, som saæd,
plantet.

Riáfr, *n. rectum*, Tag paa et Løb. Innan i
riáfrinu, *in fornice lacunari*, oppe under
Taget, oppe i Hvalvingen af Taget.

Riáfr (riáfr, at riá, *vid.*), *airrectare*, tage fac-
paa, have at bestille med.

Riál, *n. arretratis*; Bedøven, Behandling af noget.

Riála (at riála vid), *arrectare*, røre ved, tage fat paa.

Riál, *n. vagatio*, Omvanken, Omstrippen. Hann er á riálri, *vagarur*, han vanker omkring.

Riátla (at riátla), *lenite deambulare*, gaa, spadsere langsomt.

Ribba, *f. ovis macilentus, eminentibus costis*, et magert Faar, hvis Hoster rage frem.

Ribballdi, *m. homo violentus, rebellis*, et voldsomt, hæftigt, oprørt Menneske. Rif-valldi, *schismaticus*, som foraarsager Splid.

Rid, *n. clivus, gradus, scala*, Trappe.

Rid, *f. tempus breve*, et kort Tidrum, en Tid; *vid. hrid*.

Rid (reid, hefi ridit, at ríða), *equivare*, ride.

2) barere, hange ved. 3) *trere, frizare*, gnide. 4) *nectere*, knytte. Rida nidr, *coercere*, undertrykke. Rida heft, *equum cicurare*, tilride en Hest. Rida á vadid, *periculo se obficere*, sette sig først i Fare. Rida net, hnut, *nectere rete, nodum*, knytte Garn, slaa en Snude. Rida nedan vid, *subnectere*, knytte til fra neden af. Ridaz á, *in equis congregari*, ride imod hinanden, kæmpe til Hest. Þad ríðr þér at, *fallu, equat vires tuas; item, conficiat se*, dermed faar du nok at bestille. Þad ríðr þér um allt bak, *premit se*, det nedtrykker dig ganske. Þar ríðr á, *in certamina suspensum*, hører o: magni inier est, derpaa kommer det an. Rida brýni á

hnikinn, *terere cultrum coris*, stryge Kniven med en Svæfsten. *Angl. to ride*.

Rid, *n. vibratio*, Svindgen, Svigtning.

Rida (at ríða), *tremere, lente moveri*, bave, ryste, bevæges langsomt. Augun ridudu, *oculi mouverantur*, Øinene bevægedes. Silungurinn ridar, *tructa ejicit ova*, Fokellen lægger Æavn.

Rida, *f. tremor manuum v. corporis*, Rystelse paa Hænderne eller Legemet. Ridukall, *tremulus*, en, som ryster.

Ridamíll, *incipitis gravitatis*, siges om enhver høj og stor Ting, som staar paa svage Fødder.

Ridandi, *equivans*, ride.

Riddari, *m. eques*, en Rytter. Riddari (at nafnbót), *equus auratus*, Ridder.

Riddara-lid, *equivatus*, Rytteri, Kavalleri.

Riddaralegar íþróttir, *fortitudo et scientia equestris*, ridderlige Kunster og Færdigheder.

Riddaraskapr, *m. idem*.

Riddara-stétt, *ordo equestris*, Ridderskand.

Ridgarn, *n. fila connexi apta*, Garn til at knytte mp.

Ridill, *m. manipulus militum*, et Kompagni af Soldater. 2) *typus macularum veris*, en Model, hvorved Garnmaskernes Størrelse afpasses.

Rid, *n. tumultus, turba*, Oplob, Allarm, Tumult. 2) *perulans infestatio*, Raab, ofte giens taget Førfølgelse eller Overfald. Kyrin leikr á ridli, *vacca vitularum*, Røen springer som

en Kalv (soges om Rjøerne, naar de løbe efter Tyren).

Ridla (at ridla), *disturbare*, forstyrre, bringe i Uorden. 2) *petulanter insilire*, med Raad og Heds Springe op paa noget.

Ridlaz (af ridlaz), *disturbare*, forstyrres; fomme i Uorden. Fylkingarnar ridlaz, *ordines laxansur*, in singulos manipulos *disturbansur*, Slægtordenene (Seledderne) fomme i Uorden, forstyrres.

Ridspång, n. *textura quoddam genus nexosum*, etflags Bæv.

Ridtid, f. *tempus parienti trutearum*, quod ex *agubili et iterata motione earum cognoscitur*, den Tid, da Prterne lægge Navn, som kjendes af deres ensformige og gjentagne Bevælgelse.

Ridtidar-månadr, *dum sol est in signo scorpio-nis*; Oktober, da Solen er i Skorpionens Tegn.

Ridvaxinn, *pronus, cernuus*, heldende for over, kroget. Atli var ecki hár madr, ridvaxinn var hann, oc ramr at asli, *Atliis non erat procerus, cernuus erat et vir ingentis roboris*, Atle var ikke høj af Væxt, men han gif kroget, og var meget stærk.

Rif, n. *costa*; Ribben. 2) *isthmus*, en Landstunge, som sammenføjer tvende Lande. 3) *frutes, brevin*, Sandbanter i Havet. Al-rif, *costa vera*, virkelig, hele Ribben. Hålf-rif, *costa spuria*, nødt, uagte Ribben.

Rif (reif, hest ridid, at rifa), *lacerare*, rive, slide

i Stykker. Rifa jurtir ár jörd, *deplantare*, rykke Urter op af Jorden. Rifa i sig mat, *turbucinaris*; spise med Graadighed. Rifa upp bréf, *epistolam resignare*, brætte et Brev.

Rifa, f. *rima, fissura*, Sprække, Røve, Aabning.

Rifa (at rifa saman), *sarcire, resarcire*, stifte, lappe paa.

Rifaz (at rifaz), *invicem lacerari*, rives og stibedes. 2) *convivii cœtare*, stændes, flautres.

Rifbein, n. *costa*, Ribben, Sideben; *linc: palmula: et remulus costæ*. Paa breidda og miða á rifinu, det brede og smalle paa et Ribben.

Rifgardr, m. *spina piscium dorsalis*, Rygraden i en Fisk. 2) *versus fœni, striga fanaria*, en Råd Hø; som ligger paa Marken for at tørres.

Rifsa (at rifsa), *versare*, vende en saadan Råd Hø omkring, for at den bestobedre kan tørres. Rifsa upp fyrir sker, *in memoriam revocare*, tilbagefalde i sin Erindring. 2) *versare animo*, overtænke, overlægge.

Rifsa-hylki, n. *thorax, sceleton thoracis*; Brystbenene.

Rifjárn, n. *racula, tyrocnestis*, et Rivejærn. Rifinn, *lacer*, sonderreven, pjaltes. Rifinn i brústid, *misericors*, ynksom, medlidende.

Rifka (at rifka), *ampliare*, forstørre, formere.

Rifkan; f. *augmentum*, Forøgelse, Forstørrelse.

Rifleggr, *liberalis, largus*; *item boneflus*, rund, gavmild, hæderlig.

Riflega, *liberaliter*, rundeligen. 2) *honeste*, bene, hrdeligen, vel.

Rifsteiki, *m. munificentia*, Gavnildhed.

Rifna (at rifna), *lacerari, rumpi*, gaa i Stykker. þembdu þig ecki, so þú rifnir ecki, *noli infari, ne rumparis*, bliv ikke hovmodig, at det ikke skal tage en stet Ende med dig.

Rifilldi, *n. res lacera, censo*, en Pjalt. 2) *sava alsercatio*, Klamren, Skjænden.

Rifs, *n. rapina*, Rov; *vid. hrifla*.

Rifskipadr, *inter meliores in ordine*, iblandt de bedre i Raden. Högum er ecki rifskipadr, *deterior illum manet fors v. locus*, han skal skal have et iblandt de flettere Steder.

Rifsti (at rifta), *rescindere*, omstøde, ophave.

Rifsting, *f. rescissio, retractus pacti, vel contractus solutio*, Ophavelse eller Tragaafelse af et Forbund eller en Kontrakt.

Rifsti, *n. idem*.

Rifir, *largus, munificus*, rund, gavmild.

Rifst, *m. jugum licitatorium*, det Dvartæ i den islandske Væv, hvortil Døjet hæftes fra Dvæsyndelsen.

Rif þara, *f. costa, cum musculis intercostalibus*, et Ribben, tilligemed Musklen imellem disse.

Rig, *n. rigiditas*, Stivhed. Þad stendr allt i rig, *rigida sunt omnia*, alt staar stivt.

Rigar (at riga), *rigescere*, blive stiv, stram.

Riga (at riga), *agere movere, compingere*, med Vanskelighed bevæge noget; ogsaa: binde fast sammen. Þad rigar nokkud, *nonnihil movetur*, det bevæges en Smule.

Rigadr, *compactus, constrictus*, fast sammens bunden.

Rigbind (at rigbinda), *arctissime vincire*, binde meget fast sammen.

Rigfastr, *vid. rigadr*.

Rigni (rigndi, at rigna), *pluere, regne*; ð regn. Hann rignir i allann dag, *hodie pluit calum*, i Dag regner det den hele Dag.

Rigningr, *m. pluvor, Regn*. 2) *lumbicus aerens*, Regnorm.

Rigning, *f. pluvia*, Regn; vaadt Vest.

Rigningar-vann, *agva pluvialis*, Regnvand.

Rigti, *n. fama, rumor*, Rygte; *rectius* rykti.

Rigtadr, *suspectus vulgo*, berygtet.

Rigta (at rigta), *diffamare*, udsprede Rygter.

Rigr, *m. rigor*, Stivindighed; ogsaa: Hovmod, Overmod. 2) *simulias*, Menighed. 3) *rigiditas*, Stivhed, Haardhed.

Rik, *n. pulvis*, Støv.

Riki (rikti, hest rikt, at rikia), *regnare, regere*.

Riki, *n. regnum, et Rige*. 2) *potentia*, Magt, Vælde, Embede. 3) *gubernatio*, Regjering, Bestyrelse.

Rikdomr, *m. divitiæ, prop. potentia*, Rigdom, egentl. Magt.

Rikidæmi, *n. idem*.

Rikilátr, *superbus, elatus*, hovmodig, overmodig. 2) *magnificus*, som fører sig prægtig op.

Rikilæti, *n. insolentia*, Overmod. 2) *magnificentia*, Prægtighed, prægtig Levemaade.

- Rikis-buppi, *m. potentis et opibus confidens*, en rig og mægtig Mand.
- Rikis-dalr, *m. vulgo rixdalr, uncia argenti, signata, imperialis*, en Rigsdaler. Hålftr rikisdalr, *semiuncia, stater*, en halv Rigsdaler, 3 Mk. Rikis-ort, *scilicet, didrachmium*, en Rigsdort, 24 Skilling.
- Rikis-menn, *m. pl. primates, proceres*, rige Følk, Høvdinge, Etormand.
- Rikisfrón, *f. imperium, respublica*, Regering.
- Rickr, *m. tractus vehemens uno nisu, et Nyf.*
- Ricki (at rickia), *corrivere, corrugare*, ryffe, rynke. 2) *stringere, vagina educere*, trække ud af Skeden. At rickia far, *corrugare vestem*, rynke, trække et Klæde i Folder. Rickia sverdi, *stringere gladium*, trække et Sværd.
- Ricking, *f. plica, umbra vestis*, Fold paa Klæder.
- Rickilin, *n. alba, camisa*, en Messesækk.
- Riklinger, *m. passeris siccati pulpamentum, Nestling*: tørret Høllestynder, Raaren i afgangestykker.
- Riklhindadr, *generosus*, højmodig, ædelmodig.
- Riklyndr, *idem*.
- Rikmannlegr, *magnificus*, prægtig, som opfører sig som en rig Mand.
- Rikmannlega, *magnifice*, prægtigen.
- Rikmenni, *n. magnas*, en rig Mand.
- Rikti, *n. vid. rigti*.
- Rikuglegr, *copiosus, abundans, rigelig, overflodig*. 2) *id. ac rikmannlegr*.
- Rikuglega, *copiose, rigelige, overflodigen*. 2) *id. ac rikmannlega*.
- Rikr, *potens, imperiosus, mægtig, herskesyg*. 2) *severus, serius*, streng, alvorlig; *hodie vulgo: dives, opulentus*, i Almindelighed: rig. Hønu lagdt rike vid, *serio caris*, han advarede alvorligen derimod, forbed det strau gelig.
- Rill, *m. promiscua multirudo plebis, Nipperaps af Følk*.
- Rilla (at rilla), *vacillare, rave, valse, slingre*. 2) *volutare, valse, omkaste*.
- Rilótt, *maculosus*, stribet, spraglet.
- Rim, *n. calendarium, fasti*; en Råleender, Almanak.
- Rimi, *m. colliculus*, en liden Vække.
- Rimma, *f. gravis altercatio, heftig Ordstrid*. 2) *hostilitas v. prælium ipsam, Fjendtlighed*; ogsaa: et Fjeldtflag.
- Rin, *f. nom. pr. slavii, Rbenus, Riren*.
- Rinar-mál, *n. murmur aquarum*; Vandets Brusen i en Elv. Hønum vard allt at rinarmáli, *hastravit, in murmur desit ejus vox*, han stammede, begyndte at tale utydelig; at brumme.
- Rindill, *m. vid. málarindill*. 2) *rosa tornatilis v. cerebra*, et Bør.
- Rindilþvari, *m. vid. kélida svín*.
- Ríngl, *n. confusio, alienatio mentis, Forrykthed*.
- Ríngla (at ringla), *confundere*, forstyrre.
- Ríngladr, *menie capus*; forrykt, forstyrtet. 2) *in gyrum eadentis, drejet omkring*.

Ringull, *m. homo mentis non compos*, et for-
ryftt Menneſſe.

Ringul-reid, *f. confuſio*, *pr. iter faui*, For-
ſtyrreſe. Dad for ake á Ringulreid, *omnia*
in ſuamini confuſionem dilapſa ſunt, alt blev
forſtyrret.

Riódtr, *n. novale*, en Mark. 2) *contades*, *locus*
arboribus nudatus, et bart, náhent Sted á
en Skov.

Riódra (at riódra), *illiniere*, beſmører. 2) *cruen-*
zare, beſprænger, ſtanter med Blod.

Riódadr, *illinius*, beſmurt.

Riódtr, *facie rubicundus*, ſom har rød Anfigtés
farve, rødsladen.

Riódmi, *m. vrenor*, *ſlos lactis*, Glode.

Rippa (at rippa upp), *recenſere*, *rectiare*, gjent-
tage, opregne paa ny; opprippe. Peir ſtænde
rippuda paa upp *om málaferli ſin vel og ein-*
árdlega, *hi confangvindi rani omniſ ſaui con-*
iroverſas probe et candido recenſueré, Slagts-
tingerne opregne de paa ny vel og oppri-
gig alle deres Profeſſer.

Ripr, *m. colliculus*, en ſliden Balle, Høj.

Rir, *exilis*, *tenuis*, tynd, ſpæd.

Rird, *f. diminutio*, Formindſeſſe.

Riri (at rira), *diminuere*, *excenuare*, formindſke,
gjøre tyndere.

Rirka (at rirka), *idem*.

Rirlegr, *vid rir*.

Rirna (at rirna), *decreſcere*, *macreſcere*, blive
mager, tage af.

Rirnararótr, *f. tabes*, *plethiſis*, Svindſot.

Anden Deel.

Ris, *n. fornix*, *fornicatio*, Hævling, hvalt
Bue. 2) *elevatio*, Oploſteſſe.

Ris pappir, *n. abararam ſcapus vicenarius*, et
Ris, 20 Heger-Papir.

Ris (reis), *beſi riſte*, at riſta), *ſurgere*, reiſe ſig-
Riſ á móti, *inſurgere*, reiſe ſig op imod.

Riſa á áruun, *inſurgere venis*, ro ſtærkt.

Riſa vid einum, *adverſari alicui*, være en
fiendſk. Mér riſ hugi vid, *abominor*, jeg
gyper, forſtraktes for, aflyper.

Riſi, *m. gigas*, *cyclops*, en Jette, Riſe, Rjæmpe.

Riſkaldr, *m. homo varius et violentus*, et uſta-
digt og heftigt Menneſke.

Riſkótr, *idem*; *ſed adject* uſtadig, hrftig.

Riſkogr, *idem*.

Riſl, *n. manuſcractatio*, Behandling.

Riſla (at riſla), *manuſcrare*, *perveſtigare*, have
at beſtille med, have imellem Hænder. 2)
verreré, ſeje, bortſeje; *vid heilla*

Riſmál, *n. tempus ſurgendi*, den Tid, da man
ſtal ſtaa op om Morgenen.

Riſi, *f. magnificencia*; *item largitas*, Prægtig-
hed, Gæmildhed, Rumlighed.

Riſna, *f. idem*.

Riſpa, *f. incitura*, *ſtrix*, Snit, Indſnit, Rende,
Riſe.

Riſpa (at riſpa), *ſcalpere*, *viſpari*, riſe, kvæde,
ſkrabe.

Riſs, *n. ſcriptura ſolutior*, *currens*, hurtig, kurt-
ſiv Skrift.

Riſſari, *m. talis ſcriba*, en hurtigſkriver.

Riſt, *f. ſarago*, *craticula*, en Riſt (at ſtege

paa). 2) *convexum, seu dorsum plantæ pedis*, Kristen paa Foden. Ristfin ofan og nedan, *metatarsus, metopedium, calcaneus*, det øverste og nederste af Fodboldet.

Ristap-ledr v. skinn, *n. inductorium*, Overleder. Ristar-lil'r, *m. commissura cruris et plantæ*, Fodledet, Brisleddet.

Risti (rist, hest rist, at rista), *scindere, profcindere*, rister, skjærer i Remmer. 2) *litteras runicas in ligno exarare*, riste Runer, indskjære. Hann reist rúnir á kessi, *in baculo litteras runicas exaravit*, han skar Runebogskaver paa en Stof.

Ristill, *m. herpes, zona*, et Balte. 2) *mulier generosa, virago*, poetice, hoes Digterne: et mandigt Fruentimmer.

Ristingar, *f. pl. exaratio characterum magicorum*, Udskjæring af magiske Tegn.

Ristinn, riste, ritadr (staf), *littera exarata*, udskaaren.

Ristubragd, *n. character magicus*, magiske Tegn.

Rit, *n. scriptura*, Skrift.

Rit, *f. pelca*, et lidet Skjold. 2) *arcus*, en Bue; *vid. rýt*.

Rita (at rita), *scribere, scribere*; *angl. to writ*. 2) *caput crebro et parum motare; item oculis micare*, nisse med Hovedet; ogsaa: blinke med Øjnene.

Ritari, *m. scriba*, en Skriver. 2) *autor, forfatter*.

Ritgjörd, *f. commensatio, tractatio*, Afhandling. R.

Rithöfundr, *m. auctor, forfatter, skribent*. R.

Riti (at rita), *grunnire, grunne; recius, vgr.* Svinjd-ritir, *sus grunnis*, Svinet grunter.

Ritia, *f. dissoluta fibra, alienjus rei*, løse Trævler af noget. 2) *ovis macilentus*, et magert Faar.

Ritinger; *m. pugna, sica*, en Dolk, Daggert.

Ritning, *f. scriptura*, et Skrift, især den hellesige Skrift.

Ritiulegr, *lacer*, ussel af Udsende.

Ritta, *f. animal macrum et torcum*, et ussel, magert Dyr.

Rittinn, *macilentus*, mager. 2) *subobsurdus*, noget urimelig.

Ritulegr, *macilentus*, mager; *alias retulegr*.

Ritúall, *rituale, liber liturgicus*, Kirke-Ritual.

Ritun, *f. scriptio*, Skreven, Skrivning, Skrift.

Ritkandi, *fumans; item vacillans*, rygende; svingende. Hann veit ecki sit ritkandi ráð,

sibi non est conscius, inops est consilii, han er ganske raadvisd, ved aldrig sit levende Raad.

Ritupa, *f. lagopus saxina, gallina rusticorum, perdix alba, tevaø*, en Rype. 2) *glamus rectorum*, et Rytpe kaltet Uld, sammenvundet i Form af et Dagle.

Ritupkarri, *m. lagopus mas*, Han-Rypen; *vid. karri et Þidr*.

Ró, *f. quies, inconvullitas, No, Nollighed*. 2) *lamella, clavi cuspidem tenens, ubi quies*, en Plade, hvori Spidsen af et Søm hamres, nettes fast (saaledes at Hovedet af Sømmet

paa den ene, og Pladen paa den anden Side, indstutter det Sammenlæggede). Hrod-rø, *f. idem*. Høgg-rø, *f. hulla ferrea, claudens capulum ensis*; en Jærnknap, yderst paa Fæstet af en Sabel.

Røda, *f. capus radiatum, sancti, canonizati v. deastri cujusdam effigies, et af Straaler omgivet Hoved*; en hellig Mand's Billede.

Rod, *n. cuspis piscium, Giskekind*. At renna út rodi, *matescere, matrescere*, blive mager.

Roda (at roda), *aspergere, bespre, besprænge*. 2) *leviter inaurare*, forgyldé lidet.

Rodi, *m. rubor, rnbigo, Rødhed*. Rod, *n. idem*. I sólar-rod, *summo mane, primò di-nculo*, ved den første Morgenrøde.

Ródise, *f. raphanus vulgaris, Røddise, Rødisse*. Rodmegingr, *m. vid. gámr*.

Rodmi, *m. vid. rodi*.

Rodna (at rodna), *rubescere, erubescere, rødme*, blive rød.

Ródrar-formadr, *pausarins*, en Skipper paa en Vand.

Ródrarmadr, *remex*, en Rorarl.

Ródrar-skip, *n. navis actuaria*, et Skib, som roes frem.

Ródrar-póltr, *m. scalmi posterior clavus*, en Rorspind (egentlig den bagerste).

Ródu-krofs, *m. crux cum affixa effigie Christi*, et Kors med Jesus's Billede paa, et Krukskifte.

Ródr, *m. remigario, Roent, Ronitg*.

Ródukskots, *vid. hródukskots*.

Rof, *n. rudus, rudera*, nedfaldne Huse, Ruiner. Róf, *n. statio navalis*; et Skur til Vaade; *vid. lróf*.

Rof, *n. ruptura*, Afbryden, Afriiven, Brud. Sic: pagiar rof, *ruptura slemia*, Taushebs Afbrydelse: Tale. Sáta-rof, *ruptura fedis v. pacis*, Fædebrud.

Rófa, *f. cauda*, en Hale. 2) *napus*, en Hvidroe. Rófna-fræ, *fenina napi*, Hydroerf. Rófna-reitr, *m. napina*, et Ved Hydroer.

Rofar til, *nubes rarescunt*, Skyerne adspredes. Rofar í loftid, *idem*.

Rofinn, *solutus, ruptus*, brudt, afbrudt, løs. Rofna (at r fpa), *rumpi, dissolvi, rarescere*, brydes, afbrydes, blive løs.

Rog, *n. impotens nixas*, afmægtig Anstrængelse. Roga (at roga), *moliri, nisi*, anstrænge sig. 2) *ferre*, bære. Hann lét rogan med kisturnar, *cum cistis ferri se parietatur*, han lod sig bære alligemed Risterne.

Rogan, *f. molimen*, Anstrængelse.

Rógberi, *m. diabols, delator*, en Bagvæfser.

Rógburdr, *m. delatio*, Bagvæfse.

Róglamr, *mordax calumniator*, hágtalerf.

Rógr, *m. calumnia, obrectatio*, Bagvæfse. At hera róg; *vid. rægia*.

Rógsmadr, *m. id. ac rógberi*. Ku,

Rógvætr, *m. vid. rógberi*.

Rok, *n. semipetiosa aqua, arena etc.*, in æra diffusio, saadan Storm, som hvirveler Vand og Sand op i Luften.

Roka, *f. turbo*, Hvirvelvind.

Rockr, *m. colus*, en Hof. 2) *tunica, amiculum*, en Overtjole. *Germ. rock.*
 Rokna-tilföd, *n. impotens clamor*, et overmaade hæftigt Skrig.
 Rokvidri; *n. ingens procella, typhon*, en rygende Storm.
 Ról, *n. petrum non pressum, nicotiana*, Tobak, som ikke er presset.
 Ról, *n. vagatus*, Omvanten, Omstrippet.
 Róla (at róla), *vagari, solusim gradi*, gaa sagte, vanke omkring.
 Róla, *f. cylindrus pendens*, en Gyng.
 Rólegr, *quiesus*, rolig.
 Rolla, *f. volumen*, en Rulle (af Bøger). Þódr lét lesa u. p rollu lánga, er hann hafði rita látid, um skifti þeirra Haukdæla og Sturlunga, *Theodorus prælegi fecit prolixum volumen, quod conscribi fecit, de magnis injuriis Hökdalensium et Sturlungorum*, Thord lod forelese en vidløfsig Bøgerulle, som han havde ladet skrive, angaaende Uenigheden imellem Høfjðalerne og Sturlungerne; *binæriam: ipsa prælectio voluminis vocatur rolla; saaledes kaldes ogsaa Oplæsningen af en saadan Rulle; et inde tolluvaka, lucubratis lectioni voluminis sufficiens*; saa lang Tid, som man maa sidde oppe, for at tilendebringe Oplæsningen af en saadan.
 Rolla v. rulla, *f. cylindrus; volumini supervolvendo v. pellibus librorum formandis aptus*, en Rulle, Balse, Stof at rulle Papirer paa.
 Rom, *n. rassia*, Rom,

Róm v. Róma et Rómaborg, *Roma (metropolis Italia)*; Staden Rom.
 Róma, *f. pugna, a clamore et strepitu militari*, et Slag, Fjeldslag; à rómr.
 Róma (at róma), *evulgare, ndbryde*, bekjendtgjøre. Það rómoz, *fertur, fama est*, det rygtes.
 Rómadr vel, *vid. gódkunnr. 2) eloquens, disertus*, veltalende.
 Róma-skattr, *denarius Sr. Petri, ex Islandia: obolus pro capite*, Pederpenge (2 Skilling for hver Mand).
 Róm, *m. rumor, fama, Nygte. 2) vox, Rost, Stemme*. Allir górdi góðann rómi at máli hans, *assensere ei omnes*, alle stemmede hans Tale, eller bleve enige med ham.
 Rómverskr, *romanus*; rommersk.
 Rósa (at rosa), *ructare*, ræbe.
 Ropi, *m. rucus*, Råben.
 Rórilla (at rórilla), *cunas agitare infansium us; melius quiescans*, yngge i Søvn; à ró er rillg.
 Rór, *quiesus, contentus*, rolig, tilfreds. Hönum er hvergi rótt, *nullibi quiete fruimur*, han er ingensteds rolig.
 Rós, *f. rosa*, en Rose.
 Rosa-baugr, *m. halones syderum*, Ring omkring Solen eller Maanen; Havgaaard.
 Rosamíll, *procellosus, nimbosus*, stormende, fuld af Ilvej.
 Róslamr, *quiesus*, stille, rolig. R.
 Rósemi, *f. quies v. amor quietis*, Røstighed, Stillehed.

Rof, *m. tempeſtas, turbulenta*, uroligt Vejr.
 Roſkinn, *state provocatus*, til Alders. 2) *maurus, adultus*, fuldvoſſen.
 Roſkinmannlegr, *gravis, ferius*, mandig; alvortlig.
 Roſkna (at roſkna), *maureſcere*, blive fuldvoſſen.
 Roſinhlvalr, *m. phoca, densibus laniginis ſuperioribus exſerſis*, roſmarus, obodenus, Hvalroð.
 Róſrandr, *roseus*, roſenrøð.
 Roſta, *f. tumultus*, Alſarm, Tumult, Opløb.
 Roſtaſamlegr, *tumultuoſus, inquietus*, urolig, fuld af Larin og Forſtyrrelſe.
 Roſtalegr, roſtaſamr, *idem*.
 Roſtvedr, *n. procella*, ſtormende, uroligt Vejr.
 Roſta-verk, *n. opus moleſtum*, et beſværligt Arbejde.
 Rót, *f. radix*, en Rod. Frá rótum, *radicibus*, fra Roden. Rótar-blöd, *folia radicalia*, Rodblade. Rótar-áugi, *radicula*, en Gren af Roden. Marghatt rót, *radix fibroſa*, en travlet Rod. Margaxlud rót, *radix tuberoſa*, en knollet Rod.
 Rót, *n. morio violenta, eradiciatio*, voldſom Begjærligheſt, Oprivleſe fra Roden af; *vid. hafrót*.
 Ror, *n. defectus animi*, Aſmagt. 2) *ſopor*, Sløvhed, Dvæle.
 Róta (at róta), *evnere, egerere, congerere*, opfaſte, oprøðe. Róta upp, ſundr, ſaman, *idem*.
 Rota (at rota), *iccu v. percuffione capitis exanimare*, dræbe ved Slag paa Hovedet.

Róta (at róta ſkyn), *depilare*, tage Haar af.
 Rotadr, *depilans*, ſom Haarene ere tagne af. 2) *exanimatus*, dræbt.
 Róta-kál, *vid. kálraturl.*
 Róta-kylla, *f. clava*, en Kolle.
 Rótan, *f. vid. rot.*
 Rótfelti (at rótfelta), *radicare*, faſte, ſlaa Rodder. 2) *mandare memoria*, indprænte i ſit Hufommeleſe.
 Rothøgg, *n. percuffio, defectus animi inferens*; et Slag; hvoraf man beſvimer.
 Rotinn, *putridus*, røðen. Augt, rotten.
 Rotna (at rotna), *putreſcere*, raadne, blive raa i den. 2) *calveſcere*, blive ſkalbét. Hårid rotnar, *capilli deſtuans*, Haaret gaar af, raadner bort.
 Rotnan, *f. putrefacito*, Røraadnæle.
 Rotta, *f. glis*, en Rotte. 2) *ningor egelidus, pluvia niveſcus*, Iſſlag.
 Rortu krúd, *n. arsenicum*, Rottekrud.
 Røð, *f. ordo*, Råd, Række, Orden, Seled.
 Rødd, *f. vox*, Stemme, Roſt.
 Rødull, *m. radiolus, et poe. lol*, en Straale; høe Digterne: *Solen (quod ruheſcere faciat objecta*, fordi den kaſter et røðagtigt Skjær paa Gjenſtandene); *vid. roði*.
 Røgg, *f. sinus, plica veſtis*, en Fold paa Klæder. At góra røgg ſins, *pallium colligere*, trække Klæderne ſammen om fig. Nå er á þér røgginn, *jam feſtinans*, nu anſtrænger du dig. Sýndu røgg á þér, *fac veſtes plions*

forméne og festina, alacris esto, vis dig taff,
fynd dig.

Röggva (at röggva), a Diis mala imprecari,
nedanste over en Gudernes Vrede. Par vör
röggvud tröllat mönnum, þi mali genis lö
minibus imprecabatur, det hstede man önd
Tandst over Folt.

Röggvar-felldr, n. palliamplicatum, röga snubsa,
en Kappe, som faar store Golder.

Rögn, n. pl. vid regin.

Rögun, f. exprobratio similitatis, Udfordring;
egentlig Rejsgheds-Bebrejdselse.

Rök, n. pl. argumenta, vario, Grinde, Nær
sager; á rek, rákti. Ecki veit ég rök til
fela, rationes ejus rei non nescio, det vil ved
jeg ingen Grund. Par á rök vid, simile,
ejusdem rationis, lignende, af samme Art sag.

Rök, n. pl. fenum madidum, vaadt Ho.

Röksamlegr, gravis, specabilis, vigtig, fyndig,
ansælig, 2) judiciosus, som har god Dom-
mekraft, grundig.

Röksamr, idem.

Röksamlega, cum gravitate, med Fynd, An-
sælse.

Röksemd, f. gravitas, Ansælse, Grundighed.
2) judicium, ratio, Dommekraft, Grimb.

Röksemi, f. idem.

Röckur, n. crepusculum, Tusmørke.

Röckvár (at röckva), vesperscere, crepuscula-
scere, det bliver msitt, mørkner.

Rölti (at rölta), disparari, divagari, vanke om-
fring.

Rölt; n. divagatio, Omvante.

Röltfám, vagus, vagabundus, omvante.

Rönd, f. margo, ora, extremas; item stria,
Rand den yderste Kant af noget; ogsaa
Stribe. 2) clipeus militaris, et Skjold. At
reisa rönd vid, sustinere, clipeo se protegere,
bedafte sig med Skjoldet, udholde.

Röndóttr, strivus, randet, strifet.

Röng (i skipi), costa navis, Indhøst i et Skib.

Rökkeiki, n. forritudo, Tapperhed. 2) candor
hædæ, driflig Aabenhjertighed. Segdu mér
med rökeiki, hvad þú gördir, dic candidè
et audacter quid fecisti, sig mig driflig og
aabenhjertet hvad du gjorde.

Rökkeigr, fortis, strenuus, rask, tapper.

Rökkelega, fortiter, tappert.

Rökmanlegr, idem.

Rökmanlegr, fortis, rask, tapper. 2) gravis,
myndig, ansælig.

Rökkr, strenuus, fortis, rask, tapper, viffom.

Rökst, f. lapis, miliaris; item pausa, Ophold;
ogsaa et gammelt ubekjendt Langemaal,
en Mil. Sá skógr var 20 rasta langr, og
hvá erá viginti milliaria, den Skov var 20
Mile lang. Germ. rast, quiet, Hvile (Sua-
vere Russernes Verst).

Rökst, f. series maris verrucosa sirtes; item curi-
pus, ophøjede Stæder i Havet, hvorpaa Væls-
gerne brydes. 2) inæqualitas editior, en Høi-
Dalle.

Rökull hest, equus sternax, en Hest, som et
usikker paa Benene.

Rå, *n. vellus folox*, Ald. Paab. 2) *temulentia, cum agrypnia*, Druffenfab forenet med Ulfst til Sovn.

Rubb, *n. fruges incondita alicujus rei*, en uordentlig Opuge af noget.

Rubba (at rubba), *manu tractare, fricare*, have imellem Hænder, glide. 2) *loco movere*, besvege af Stedet.

Rubbångslega, *magnifice*, storagtig, myndig.

Rubbånger, *m. vir rososus, grandis, gravis*, en myndig, storagtig, ubehøvlet Mand.

Rada, *f. vid: luydia* 2) *rejectaneum*, Afkast, som bortkastes; å ryd.

Rudda, *f. clava informis*, en utilflugget Kjelde.

Ruddi, *m. fanum rejectaneum*, Hø, som kastes bort.

Ruddr, *agvarus, complanatus*, opryddet, jævnet. 2) *evacuatus*, udtømt, ødelagt. Ruddr vejr, *via strata*, en opryddet, jævnet Vej.

Rudd eik, *arbor aspera*, et tilflugget Træ, Rudd skip, *nagis exonerata*, et ubloffet Skib.

Rudning, *f. evacuatio, ejectio*, Udtømmelse, Rødnings. Rudning um quidinn, *exceptio contra testes*, Indsigelse imod Vidner.

Rudninger, *m. intestina piscium rejectanea*, Fiskeudvalde, som bortkastes. 2) *complanatio*, Slætning, Jævning. Vega rudninger, *m. complanatio, stratura viarum*, Vejenes Opryddning.

Rudull, *m. vulgo røllull, colliculus rudorum*, en Forbejning af Gruset ved nedfaldne Dygninger.

Rudar, *f. pl. pinna, exarsilago, canis carcharia*, ut et plurium piscium, Finner og Druff af adskillige Fiske.

Rådr, *f. solarius, plumbret, vid: r. f.* Rådr sande, *ovis mina*, et klippet Haar.

Råskin, *birfusus, incomptus*, ruhaaret, stridhaaret. Aristoteles var råskin og opreginn, magr og blekr, *Aristoteles erat incomptus et illotus, macer et pallidus*, Aristoteles var ufsømmet og uvaset, mager og bleg. Alex. S. å rå.

Råghraud, *n. panis feculinosus*, Rugbrød.

Rugga, *f. cuncta volubiles*, en Bugge. 2) *volutus, rotatio*, Omdrejning, Omtumlen.

Rugga (at rugga), *cuncta agitare, volutare*, vugge.

Rugla (at rugla), *confundere, turbare*, blande, uordentlig sammen, forstyrre.

Rugl, *n. confusio*, uordentlig Sammenblandning. 2) *ineptia, gerra*, Sladder, Sludder.

Rågmjøl, *n. farina e fecali*, Rugmjøl.

Rågr, *m. secale, far adoveum, elymus sativus*, Rug; aliis råg, *n. idem*.

Rulle, *f. cylindrus*, en Rulle; vid rolls.

Rulladr, *convolutus, rullet, sammenerullet*. 2) *cylindro v. volutando figuratus*, dannet ved en Rulle, eller ved at rulle.

Råm, *n. locus, spatium*, Rum, Plads. 2) *lectus, cubile*, en Seng. 3) *interscalnium in navibus*, Rummet imellem Korsbænkens i et Skib.

Rumba, *f. tumor, fastus*, Hovmod, Overmod. 2) *procella pelagica, mediocris*, en Bugge. 3)

infile, Gødter i en Bay. At farna runbu, lūlus est; consistens in dexteritate, bilantem infilis tenendi, etslags Leg, som bestaar i at man om trent en Alen fra Jorden udspænder et Tox, Herpå sætter man sig med Benene over Kors og slaar sig adskillige Gange med en Stof under Fødderne iden at falde.

Råmbrik, *f. lorica lecti*, Sengenbræt.

Rumbångr, *m. caligo pelagica, cum odore procelloso*, etslags Taage paa Havet, blandet med Regn og Storm.

Råmfiöl, *f. spönda*, et løst Bræt, som sættes paa den ene Side af Sengen, for at Sengkladerne ej skulle falde ud.

Råmföt, *n. pl. lectifernia; lectualia*, Sengeklæder.

Råmgöde, *amplus, vstus*, vid, af stor Omfang.

Råmhelg dagr, *profestus dies*, en Sogndag. Hann gé:gr idiuulus råmhelgönu dog:inn; *profesto die feriatu ambulat*; han gaar og driver om Sogndagen.

Råmlegr, *amplus; item copiosus*, af stort Omfang, rummelig; ogsaa: overflødig.

Råmlega, *ample, copiose, rummelig, magelig*. 2) *ultra*, over, vel. Pöd dugdi hönum råmlega i 5 daga, *ultra quinque dies id suffecit illi*, del var over i fem Dage nok for ham.

Rumpr, *m. podex, clunes; item uropygium*, Dagdel, Rump.

Rumsk, *n. barritus*, et Skæg.

Rumka (at runka), *escisare instar dormitan-
zir*, give Syd som en Sovende. 2) *barrire*, strige som en Elefant.

Råmstocke; *m. spönda*, Sengenbræt.

Råmstædi, *n. locus pro lectu, lectiforium, cubiculum*, Plads til en Seng; Sengekammer.

Råmtialld, *n. conopseum, torale*, Seng Omhang.

Rumåugt, *m. homo nequam*, et Skæns Menneske; *vid ræmt*.

Rumr, *m. vir inhumanis; gigas*, et Menneske af en forfærdelig Størrelse, en Jette.

Råmr, *amplus, laxus*, vid, rum, rummelig.

Rön, *n. vid. hran*.

Rün, *f. (pl. rúnir v. rúnar), runa, literæ antiquæ, Borealicum, Rune, Runebogstav, R. Rún; f. sociæ, collocatrix; Medjester; Omgangsfester. Hinc nomina propria mulierum gud-rún, sigi-rún etc.*

Rúna, *f. idem*.

Runa, *f. lincea; stria*, en Linie, Stribe. 2) *sermo non inveniendus et affectuosus*, affektfuld uafbrudt Tale. Hann lét ganga rúnna, *sermonem continuavit*, han vedblev sin Tale. Ráni, *m. collocutor, socius, familiaris*, Staldbrøder, Kammerat, Ven. Grams-ráni, *Regi familiaris*, magnus; Kongens Ven, Stormand.

Rúnir, *f. pl. characteres runici, Rune; Bogstaver*.

Rúnakelli, *n. baculus, literis insculptis, clavus runicus*, en Stof, udskæren med Rune

Dogstaver. 2) *cylindrus volumini supervol-
vendo opus*, en Stof til at rulle noget fæst
vet paa.

Rannr, *m. virgulum, arbutum*, Busk, Krøl.
Kn.

Ransa (at runsa), *dispolari*, vante omkring.

Rapl, *n. rapina*, Bytte, Rov, Plyndren.

Raplan, *f. idem*.

Rupla (at rupla), *spoliare*, plyndre, berøve.

Ruplade, *spoliatus*, udplyndret.

Ruplari, *m. prado*, en Røvet.

Rasin, *f. uva passa, asplais*, en Rosine.

Rusle, *n. strepitus, turbatio*, Tummel, Larm.

Ruska (at raska), *turbare, consurbare*, for-
styrre.

Rust, *n. quisquilia*, Affald.

Rusta (at rusta), *correctare, behandle*. 2) *pro-
digere*, bortodde.

Rust-legr, *immodestus*, umaadelig, uordentlig.

Rusts, *n. temulentia*, Druffenstøb.

Rusta (at rusta), *ingurgitare se in merum*, Dba-
riffare, leve i Sus og Dus, svire.

Rust, *f. rudus*, Grus.

Rusta (at rusta), *ruderare*, splder med Grus.

Rustalegr, *agrestis*, plump, uartig.

Rusti, *m. rusticus, ruricola* *agrestis*, en plump,
uhøffig Bønde.

Rustuveik, *n. opus grave, pr. ruderatio*, et svært
Arbejde; egentlig: Opfylden med Grus.

Rustari, *m. obsesus*, en Druffenbolt; *vid. drycki-
uritari*.

Ry (rudi, hest rúd: v. ryd, at ryá), *vellere*,

Anden Deel.

condere, plukke, tage af (Ud af Faarene);
à-rá.

Rya, *f. vestis derisa*, lusidte Klæder. Ryer,
norg. stragala lanena, peza, et Dæken af Uld.

Ryd (raud, hest rodit, at rióga v. ry-á), *un-
gere, illinere; item cruentare*, besnøre, over-
strøge; ogsaa: besudle med Blod. Hann hest
rodit tenn á þeim, *in sanguine eorum gla-
dium cruentavit*, han har farvet sit Sværd i
dets Blod.

Ryd, *n. ferrugo, rubigo, arugo*, Rust (paa
Metaller); à raudt v. rodi.

Ryd (ruddi, hest rudt, at rydia), *disturbare*,
sternere; item exonerare, kaste ned, omsuld;
rydde, udosse. At rydia veg, *semitare viam*
sternere, oprykke, lægge en Vej. Rydia tré,
asciare lignum, hugge et Træ til. Rydia
mók, *glvau cadere, sternere; item colere*,
hugge Stov; ogsaa: opbyrde Stov til Mark.
Rydiaz um fast á bædoga, *ferro viam sibi*
aperire, aabne sig Vej med Sværdet i et
Stag. Rydia seip, *exonerare navem*, løsse
et Skib. Rydia lær til ráms, *alias extur-
bare et locum occupare*, skaffe sig Plads ved
at støde andre bort. Rydia gvidinn, *exci-
pere restes*, fremsætte Indsigelser mod Rids-
ner.

Rydga (at rydga), *ferruginem attrahere*, ruste.

Rydgadr, *ferrugine obsitus*, rustet.

Rýing, *f. deransio*, Plakken, Afstloppen.

Ryda (at ryda), *tumultuari*, gjøre Støj, Al-
larm; *vid. tidla*.

- Rydlaz (at rydlaz) um, *idem*.
- Rydna (at rydna), *rubeſcere*, blive rød. Rydnad ſmiör, *butyrum rubeſcens, non ad modum rucens*, ævret, ikke ganſte friſt Smør.
- Rydogt, *aruginofus, ferruginofus*, ruſtet, beſat med Ruſt.
- Rydjetim, *idem*.
- Rýfi (rauſ, hefi rofid, at riúfa), *ſolvere, rumpere*, løſe, opløſe, rive i Stykker. Þeir ruſu þakid, *rectum diſſecerunt*, de ſtorde Hnt paa Taget. Þá var rofid vedrid, *non tempeſtas deſcendit*, da hoſtdt lveſteet op at raſe. Þeir ruſu ſafvadinn, *concionem dimiſere, ſeſſerunt omnes*, de ophavede Samlingen. At riúfa umlátrid, *obſidionem ſolvere*, ophave Veſejtingen.
- Rýga (ar rýgo), *vid. róga*.
- Rygr, *m. vid. rigr*.
- Rygr, *f. mulier opulenta, ſui juris*, et rigt, ugift Fruentimmer. Sic þaugrygr, *virago v. matrona qua totum jus familiae poſſidet*, et Fruentimmer, ſom raader over alt hvad der hører til Familien.
- Ryk, *n. pulvis minutus*, Etov (iſar paa Þeje naar det blaſer).
- Rýk (rauk, at riúka), *ſumare*, ryge. 2) *deſurbari*, nedkaſte, falde om. Elldurinn rýkr, *ignis fumus*, Ilden ryger. Hann rauk um koll, *in terram prolapsus eſt*, hann faldd omkuft.
- Rylla (at rylla), *volutare*, vakte, omtumle; *vid. rilla*.

- Rym (rumdi, hefi rumt, at rymia), *rudere mugire, barrire, breſe*, (ſrige. 2) *ſtreper*, gjøre Støj, Alſarm.
- Rými (rýndi, hefi rýmt, at rýma), *vacuare, abire, aliis locum dare*, gjøre Plads for andre, rømme, rydde. 2) *capere*, rømme; ð rúm. At rýma landit, *in exilium abire*, rømme Landet. Háſid rýmir 100 manns, *domus capit centum homines*, Huſet rummer 100 Menneſter.
- Rýmka (at rýmka), *expedire, dilatare*, udvide, udſtrække. At rýmka briúſtid, *lacum dora commiſerationi, aliquid largiri*, viſe ſig barmhertigere, gavmildete.
- Rymta (at rymta), *rumorem ſpargere*, udſprede Rygte.
- Rymtr, *m. rumor*, Rygte.
- Rymr, *m. mugitus, barritus, rudans*, Brølen, Skrigen.
- Rýni (rýndi hefi rýnt, at rýn), *litteras ſcrutari*, grandſke i Bøger. 2) *ocultas res perſcrutari*, udforſke ſkjulte Ting; ð rún.
- Rýnaz (at rýnaz) vſant, *acriter intueri, invigilare*, med Nøjagtighed betragte noget, ganſte nar ved.
- Rýnds, *litteratus, runarum peritus*, boglærd, ſom forſtaar ſig paa Rimeſkrift. 2) *magus*, en Troldmand.
- Rýning, *f. ſcrutatio*, noje Raſſagelle.
- Rynni, *f. idem*.
- Rýrir, *m. vid. beinhákall*.
- Rýſti, *n. monile*, et Halsbaand.

Ryskia, *f. vid. togryskia; à russ.*
 Ryskiz (at ryskiaz), *luctari; item raptare, bræ-*
des; stæbe bort, føre bort med Magt. Þor-
mun ei þykia vid kollóttann at ryskiz sem
ég er, non frustranea lucta illis mecum vide-
bitur, ais Geir St. S., Kampen med mig vil
man víst nok anse for alvorlig, sagde Geir
í St. S.

Ryskingar, *f. pl. lucæ, Bryden, Kamp.*
 Rýf, *f. scutum, et Skjold; vid. rit.*
 Rýfi (at rýfia), *grunnire, grynnter; vid. riti.*
 Rýtia, *f. fibra vestis devrita, Trævler af flidte*
klæder; vid. ritia.
 Rýta, *f. larus minimus, en Naage (etflags Sø-*
fugl); vid. skégla.

Rytr, *m. idem, nomen multitudinis, et fælles*
Navn, for flere Naager; en Flok af dem.

Ræ (réri, hefi róid, at róa), *remigare, ró.*
 2) *huc illuc corpus motare, bevæge Legemet*
frem og tilbage, mest siddende. Hann vildi
róa til fiskiar, piscatum remare volebat, han
wilde ró ud paa Fiskeri. Þad ræ á hönum
spikid, motatur v. tremet pingvedine corpus,
haus legeme bævrer af Fedme. At róa á
fram, prorsum remigare, ró fremad. Róa
fyti skipi, remulco trahere, buffere et Skib.

Ræd (réd, hefi ráid, at ráda), *suadere, raade,*
overtale. At rádoz til ferdar, iuineri se ac-
cingere, lave sig til en Rejse. Ráda af dög-
um, necem alicujus procurare, lade en dræbe
(dög mest middelbar). Ráda ráðum, confi-
lia v. capita conferre, overlægge Planer med

hinanden. Rád þá þig frá því illvirki, dir-
 sode tibi hoc maleficium, væn dig af med
 deune Mægjerning. 2) *concludere; item in-*
terpretari, gjette; ogsaa: fortolke. 3) reg-
nare, regjere. Hann rédi þad af, secum sta-
tuir, han besluttede det. At ráda draum,
somnium interpretari, udtøde en Drøm. Þá
réd Kristján 7di Danaveldi, um Christia-
nus septimus in Dania regnavit, da regjerede
Kristian den Syvende i Danmark. 4) sta-
gellare, pidste, vevse. Sturla var ráidid fyri
hestam höfudkyrkium, Sturla ante pleraque
templa cabedratia flagellatus est, Sturla blev
pidstet udenfor de fleste Hovedkirker. 2) ver-
bum auxiliare, et Hjælpeord, som omkrifer
Imperf. Þorgeir réd legia upp löginu,
Þorgeir legem sunxit, Þorgeir oplæste Lø-
vene.

Ræda, *f. sermo, Tale.*

Rædi, *n. pl. instrumenta navalia, sp. gubernac-*
ula, Skibsrødsflæser, f. Eff. Ræder, men
især hvad der hører til Røret. Þeir tóku
rædin frá skipunum, gubernacula et remas
navium abstulere, de toge Røret og Rærerne
bort fra Skibene; Jomsv. S.

Rædi (at ráda), *loqui, dicere, tale, holde Tale.*
 Oft kémr illr þá um er rædt, *capta ad fe-*
ssum, Hænden er nær, naat man taler om
ham. Ræðaz vid, colloqui, tale sammen.
 Rædinn, *affabilis, god at tale med, belevant,*
 artig í Omgang.

Rædi, *n. dispensatio rei æconomica, Husholds-*

ninge Beskyrelse. Þorsteinn hafði ráðiz at Ré; kholdi, til ráðis, *Thorsteinus dispensationem suam Reykholti locaverat*, Þorsteinn hafði de bortfæstet sig til at besyre Husboldningen paa Reykholst.

Ræðismadr, *dispensator*, Husforvalter.

Ræðst (at ráðaz á), *aggredi*, anfælde, angribe.

Ræðill, *m. res lacera*; *isem palliistrum*, en gammel forreven Ting, en forslidt Skape.

Ræðisleg, *lacer*, *isem squalidus*, forreven, uren, smudsig.

Ræf v. ræfar, *n. secum*, Tag; *vid. ráifar*.

Rægi (at rágia), *calumniari*, bagtale; á rógr.

Rægr, *delatus*, bagtalt, bagvasket.

Rægikall, *m. calumniator*, *diabolus*, en Bagtaler, Bagvasket; Fanden; *vulgo ræ-kall*.

Rægi-vætr, *m. idem*; *alias rog-vætr*.

Ræki (at rakia), *colere*, dyrke, passe.

Ræki, *f. vindicta*, Hævn. Germ. *rache*.

Rækindi, *n. pl. idem ac ræksn*.

Rækna, *f. cultura*, Dykning; Dyrkelse.

Ræksn, *n. insectina piscium et plurimum animalium cum sordibus*, Dyr og Fiskes Indvolds, med de derved hængende Urenligheder. 2) *vir v. farina sordida*, et urenligt Mandsfolk eller Fruentimmer. 3) *cento*, en Pjalt. 4) *macula resis*, Mæste i et Garn. Ingvellidar var þá so nokin, at ei beid á hienni ridandi ræksn, *Inguelda tum adeo nuda erat, ut ne cento quidem penderet e corpore*, Ingvælde var da saa nggen, at ikke engang en Pjalt var paa hendes Legeme.

Ræksnisleg, *sordidus*, urensfærdig, urenlig.

Rækt, *f. cultura*, Dyrkelse. 2) *pietas naturalis*, naturlig Kjerlighed imellem Slægtninge.

Rækta (at rakta), *colere*, dyrke, røgte.

Ræktarlaus, *incultus*, udyrket. 2) *impius*, som ikke besidder Kjerlighed til sine Slægtninge.

Ræktan, *f. vid. rækt*, Rægtning, Røgt.

Ræktar-slógr, *m. nemus*, en Lysskov, en Skov, som spares, opelkes, fredes.

Rækr, *extorris*, feedløs, landsfigtig. 2) *rejectione*, som bør forkastes, forkæstelig.

Rælni, *f. incontinentia manuum*, etslags Baue, at man fæse vil have noget imellem Hænderne at lege med.

Ræma, *f. ravis*, Hæshed. Ræmi, *f. idem*.

Ræma, *f. vid. rein*. Silki-ræma, *ligula serica*, en Rem af Silke, et Silkebaand.

Ræmdr, *famosus*, *isem suspensus*, berøgtet, mis-tænt; *quasi rómadr*. Illa ræmdr, *male au, diens, infamis*, som har et slet Rygte.

Ræmi (at ræma), *verbis efferre*, udbrede, gjøre bekendt.

Ræmiz (at ræmaz), *raucefcere*, blive hæd. 2) *in vulgus efferrri*, røgted. Þad ræmiz, *fer-tur*, det røgted; á rómr.

Ræna, *f. aura lenis pelagica*, en sagte Blæst fra Søen af; á rán. Sic haf-ræna, *aukt-ræna*, sud-ræna.

Ræna, *f. ratio*, *mens*, Fornuft, Samling.

Rændr, *spoliatus*, plyndret, udplyndret.

Ræni (rændi, at ræna), *spoliare*, diripere, røve, plyndre.

Ræningi, *m. latro, prædo*, en Røver, Plynderer. Ræningia rødte, *infida societas*, færligt Selskab, Røver-Komplot.

Ræninge, *spoliatus*, berøvet, udplyndret. Løgræninge, *injuriis agitur*, som lider Jorderne, og ikke kan faa sin Ret.

Rænn, *similis, item pervinens ad*, lignende; og saa: som hører til. *Hinc* alldrænn, einrænn, norænn etc.

Rænulaas, *mente captus*, affindig, gal.

Rænuleysi, *n. vecordia*, Affindighed.

Ræps, *f. sordet fluida*, flydende Urenlighed.

Ræsi, *n. cloaca*, Stendestien; å rås.

Ræsi (at ræsi), *alveum formare, deducere aquas*, grave en Grøft, Vandets Afledning. At ræsi drauma, *sonnia explicare*, udtyde Drømme.

Ræsi-brecca, *f. elivus*, Wanke, Waffe, Høj; *vid. hræsi-brecca*.

Ræsimadr, *vir decorus*, en pan og net Mand (især i Klædebrug).

Ræfir, *m. Rex*, en Konge, Regent; å hræs.

Ræskia (at ræskia), *rascare*, harfe. At ræskia hálsinn, *cum sonitu expuere*, rømme sig, spytte.

Ræskingr, *m. naucosa excretio*, Udspytning, Harfen.

Ræsti (at ræsta), *mundare, purgare*, rense, gjøre rent.

Ræti (at ræta), *eradicare*, oprykke med Rod. 2) *radices figere*, fæste Rodder.

Rætiz (at ræta), *impleri*, opfyldes. Pæd rætiz, *impletur, evenit*, det gaar i Opfyldelse. Rætiz undir ánni, *ruma ovi tumer*, der begynder at komme Melk i Faarets Over.

Rætlingr, *m. radicula*, en liden Rod. 2) *stelo*, en Vandgren, unyttigt Skud.

S.

Sá, *is, ille*, den. Sá sem, *is qui*, den, som.

Sád, *n. semen, Sæd*. 2) *seminatio, sementis*, Saaning.

Sádekr, *m. ager, cui semen commissum*, besaaet Ager, Kornager.

Sádr, *facur, saturatus*, mat, mættet.

Sádgærd, *m. hortus*, en Have. 2) *ager circumseptus*, indhegnet Ager. 3) *prædium beneficium*, velbyttet Jordejendom, Avlegaard.

Sádland, *n. terra semeni preparata*, Sæde-land.

Sádmadr, *m. facor, seminans*, en som saar, Sædemand.

Sadning, *f. saturatio*, Mættelse.

Sadningr, *m. saturitas*, Mæthed.

Sádtimi, *m. sementis, tempus satioris*, Sædetid.

Sádverk, *n. satio, item cultura terra*, den Hændering at saar; ogsaa: Jordens Dykkelse.

Safali v. safali, *m. mustela sylvica*, Sobeldyret.

Safali, *m. pelles mustelina, zibellina*, Sobelskind, Peltsvark af Sobel.

Safalegr, *porosus, item fugax*, fuld af Huller, aabn; ogsaa: flygtig.

Safi, *m. tenerrius et intimus cortex pinus*, den inderste og fineste Bark af Grantræ. P-ir åru ei annad enn ber og sasa, *baccis tantum et cortice pinnum vixerunt*, de spiste ikke andet end Bær, og Bark af Grantræer. 2) *panis porosus parum nutriens*, et hullet Brød, som nærer lidet. Flest er safi hiå selveidi, *una inter plurimas captura phocarum quæstusissima est*, Sælhundefangst er af alle den fordelagtigste.

Safna (at safna), *colligere, congerere*, samle, samle.

Saf, *n. congeries, item collatio*, Samling, Sammenstød, Hob, Dyrge.

Safnadr, *m. ecclesia, cæsus*, Menighed; *alias* løfnadr. 2) *multitudo hominum*, en Mængde Folk, Forsamling, en lille Hær især af de Indfødte i et Land til Forsvar.

Saffran, *n. crocus*, Safran.

Saffrandtr, *croceus, safranul*.

Saft, *f. succus*, Saft.

Sag, *n. scabs lignorum*, Savskaarer.

Saga (at saga), *ferrare, secare, saxe*, Hjære med Sav.

Såga, *f. arboris genus, etslag* Træ; *vid.* Pøll.

Saga, *f. historia, narratio*, Hlstore, Fortælling. Sögubiti, *calumniatoris premium*, den Løn en Sladderhank eller Dagtaler erholder for sine Efterretninger.

Sagla (at sagla), *agere et sapius v. frustra ferrare*, save tidt og ofte uden Vækning, file.

Sagl, *n. ferratura rudis et frustanea*, ubehændig og forgjæves Saven, Filen.

Sagnameistari, *m. historiographus*, Hlstorekriver.

Sái (såli, at så), *ferere*, saa, plante.

Saka (at saka), *arguere*, beskyde, anklage; *vid.* sålaka. 2) *nocere, stæde*. Dad sakar ecki, *non nocet*, det stæder ikke, siger Intet.

Sakadólgr, *m. ob commissum erimen pro hoste habitus*, en Misdæder.

Sakadr, *reus convictus, obnoxius*, Skyldig.

Sakar-å-beri, *m. actor, accusator*, en Anklager.

Sakargift, *f. accusatio*, Anklagelse, Beskyldning.

Sakastadr, *m. culpa, lis in aliquem*, den Sag, man anklager en for.

Sakbitinn, *reus, sagkyldig*.

Sákéralld, *n. finium*, en Vallie, et stort Kar.

Sakeyrir, *m. pecunia mulctatoria*, Pengebøder, Sagsbøder.

Sakfallinn, *reus, convictus*, overbevist som Skyldig, lovfaldt.

Sacka; *f. bolis*, Dybblod, Blyblod og Snor, til at maale Dybet; å Sæck.

Saklaus, *innocens, uskyldig*. At saklausu, *immerito*, uskyldigen, uskyldigvis.

Sakleyfi, *n. innocentia*, Uskyldighed.

Sakna (at sákna); *desiderare*, savne.

Saknadr, *m. desiderium*, Savn, Afavn; *vid.* løknadr.

Saknæmr, *culpabilis*, strafværdig, lastværdig.
 Sakföknari, *m. actor*, en Anklager, Sagsøger.
 Sål, *f. anima*, Sjæl. Sála, *f. idem*.
 Sal, *n. venditio*, Salg, Sølgen. 2) *tempus solvenda pecunia*, Betalings- Termin.
 Sala, *f. venditio*, Salg, Sølgen.
 Sáladr, *viza defunctus*, død, affjælet.
 Sala-stefna, *f. dies oculata*, Kustfjónedag, Kustfjón. 2) *locus eri solvendo destinatus*, Betalingssted.
 Salar, *n. lacruca fariva*, Salat.
 Sálaz (at sálaz), *mori*, dø; *vid. andaz*.
 Sald, *n. cribrum*, et Sild.
 Sáld, *n. novem mensura tam aridorum, quam fluidorum, continens 4 covgios. et Maal paa vaade og tørre Ting, holdende 24 Potter*.
 Sálda (at sálda), *cribro cernere*, sælde, sigte. 2) *dispergere*, udsprede, adsprede.
 Sáladr, *dispersus*, udspredd, adspredt.
 Sáldr, *n. dispersio*, Udspreddelse.
 Saldra (at saldra), *vid. selda*.
 Saldróet, *f. familia*, en Familie, Husfolk.
 Sælerni, *n. larrina*, Vandhus. 2) *arrum*, Forslue.
 Sálgá (at sálga), *negare, interinere*, dræbe, døbe.
 Sálgan, *f. illatio necis*, Drab.
 Salkynia, *domesticus, familiaris*, som hører til Familien.
 Salla (at salla samnan), *minusim couferre*, bringe sammen lidt efter lidt.
 Sáli, *m. amyllum*, Kraftmel.
 Sálmá-Þkállid, *psalmista*, en Salmesiger.

Sálmr, *m. psalmus*, en Salme.
 Salt, *n. sal*, Salt. 2) *mare*, Havet. Vatnid rýkr eins og salt, *maris instar astuat lacus*, Søen bruser, ryger ligesom Havet.
 Salta (at salta), *salire, sale condire*, salte, udsalte.
 Saltadr, *sale conditus, muriticus*, saltet.
 Saltari, *m. psalterium*, Davids Salmer.
 Saltfiskr, *m. piscis salitus*, saltet Fisk.
 Saltkér, *n. salinum*, Saltkar.
 Saltmatr, *m. balsamenta, conditanea*, Saltmad.
 Saltmarar-selari, *m. balsamentarius*, som handler med Saltmad, Spækhøfer.
 Salt-náma, *f. salina*, Saltgrube.
 Salt-pekill, *m. falsugo, muria*, Saltlage, Vand, hvori Salt er smeltet.
 Salt-pétr, *m. sal petra, nigrum*, Salspeter.
 Salt-varn, *n. muria*, Saltlage.
 Saltveik, *n. casa salina*, Saltværk 3: Indretning til at frembringe Salt.
 Sálubót, *f. expiatio anima*, Sjælebod.
 Sálugjafir, *f. pl. legata v. dona pro salute anima*, Sjælegaver.
 Sálugr, *vid. sáladr*.
 Sálubiálp, *f. salus anima*, Frelse, Salighed.
 Sáluhólpinn, *salvatus, beatus*, frelst, salig, lykkelig.
 Sálvmeßa, *f. missa pro defunctis*, Sjælemesse.
 Sálán, *n. textura polymita*, etslags kostbart Tøj.
 Salr, *m. arrum*, en Sal.
 Sálutidir, *f. pl. vigilia*, Helligaften for en Højtid.

Saman, *conjunctionem*, sammen, tilhøbe. 2) *in unum*, i et, tillige.

Samanbrøjt (at samanbrjóta), *complicare*, lægge sammen. Samanbrjóttid bréf, *epistola complicata*, sammenlagt Brev.

Samandreg (at samandræga), *contrahere*, trække sammen, sammendrage.

Samanfelli (at samanfella), *contabulare*, *complicare*, sammenføjer, panelet.

Samanfelling, *f. compages*, Sammenføjdning, Sammensættelse, Panel.

Samanhræga (at samanhræga), *contumulare*, sammenholde, sammendrynge.

Samankreptr, *confrietus*, sammenkrympet.

Samankræktr, *confibulatus*, sammenhøgtet.

Saman-ný (at samannúa), *confricare*, glide sammen.

Samanraka (at samanraka), *corrådere*, stræbe sammen.

Samanrakadr auðr, *corrâsa apes*, sammenkræbet Nidgom.

Samanrekinn, *compactus*, fast sammenbundet, breven sammen med Nagt. Gylldr samanrekinn, *crassus*, tyk.

Samanfýd (at samannfóða), *concoquere*, koge sammen.

Samanfældda (at samannfældda), *sementem communem facere*, have at bestille med. Eg á eingu saman at fældda við hana, *nullum mihi est cum illo commercium*, jeg har intet at gjøre med hani.

Samanvalinn, *ex multis delectus*, udvalgt af

mange. Samanvalid lid, *exquisita copia*, ubi valgte Tropper.

Samafti, *m. cubares*, *particula*, Medarving.

Samaftadr, *m. domus propria*, egen Høpal.

Samband, *n. societas*, *fœdus*, Selstøb, Forbund, Forening. 2) *ligamentum*, Baand, Bindsel.

Sambeit, *f. loca compascua*, fælles Græsgang.

Sambidill, *m. competitor*, *rivalis*, Medbejler.

Sambiðrg, *f. causa facia*, fælles Sag. Það tókst þeim i sambiðrgum, *conjunctionis viribus id efficere*, det skedde udrettet med fælles Kræfter.

Samblanda (at samblanda), *commiscere*, blande sammen.

Sambland, *n. mixtura*, Sammenblanden.

Samblátr, *m. conspiratio*, Sammensværgelse.

Samborinn, *germanus*, af en Kuld, af samme Forældre. Sambornir brædr, *fratres germani*, Fuldbroedre.

Sambreikingr, *m. lucania*, etslags Kjødpølse. 2) *fulpingæ pulpamentum*, noget fedt.

Sambryndr, *cui supercilia concreverant*, hvis Øjendryne løbe sammen.

Samburdr, *m. collatio*, Sammenførelse, Sammenfud. 2) *comparatio*, *relatio unius ad aliqvid*, Sammenligning, Forhold.

Samburðar-ðl, *n. symbola*, Sammenfud af ðl, til et Øjestebud.

Sambýli, *n. vus commune*, en Bondegård, hvorpaa flere end en Famille bo, uden dog at bøde den.

Samdauna, *ejuidem-odoris*, af samme Lugt. 2) moribus similis, af samme Sæder.

Samdóna, *conferiens*; af samme Menning.

Samdrátt, *m. colludium*, hemmelig Forening.

Samdryckia, *f. compositio*, Drickelav, Gilde.

Samdryckiumadr., *compositor*, en Drickebroder, Lavebroder.

Sameign, *f. societas*, Sameje, Fælleskab.

Sameini (at sameina), *adunare*, forene.

Sameining, *f. communio*, Fælleskab.

Samfagna (at samfagna), *congratulari*, deltage i ens Glæde.

Samfagnadr., *m. gratulatio*, Deltagelse i en andens Glæde, Medglæde.

Samfagnan, *f. idem*.

Samfara, *comēs*; *confortis itineris*, Rejsekammerat. 2) *congruens*, lignende, overensstemmende.

Samfarir, *f. pl. connubium*, Siftermaal, Ægteskab. Þeirra samfarir voru góðar, *optime inter conjuges illor convenit*, de Ægtefolk forligtes godt. At mæla til samfara við konu, *ambire virginem*, fri, bestle til en Pige.

Samfast, *coherens*, sammenhængende, fast sammen. Samfölt hús, *ades conigua*, Huse, som ligge tæt sammen, med den ene Væg op til den anden.

Samfedra, *ex eodem patre genitus*, som har samme Fæder.

Samfelag, *n. societas*, Fælleskab, Interessenterskab, Selskab.

Samfella, *f. consanguineus*, Vedholdenhed, Ved-

varenhed. 2) *una ex multis constata massa ferri*, en af flere smaa Stykker sammensvæit set Jernmasse.

Samfeldr, *continuus*, vedholdende, uafbrudt, samfælde.

Samfenginn, *non electus v. separatus*, enhver vet hið og her fra; *de variis rebus dicitur*, quando venduntur sine delectu, siges egentlig om forskjellige Ting, som sælges, uden at man maa vælge deriblandt, faaet under et.

Samfengr, *m. vid. sameign*.

Samferd, *f. comitatus*, *itineris societas*, Rejse-Selskab.

Samferda, *comes*, Ledsager, Rejsekammerat. At vera samferda, *comitari*, gjøre en Rejse med en, følges ad.

Samfesti (at samfesta), *coactare*, binde sammen, knytte sammen.

Samfleytt, *continuo*, uafbrudt, vedvarende.

Samfleytt, *communis*, *continuus*, vedholdende, vedvarende.

Samflot, *n. comitatus navium*, Flaade, det af flere Skibe følges ad.

Ssamflota, *in uno comitatu navali*, i een Flaade.

Samfundr, *m. congressus*, *conventus*, Sammenkomst, Møde.

Samfylgd, *f. vid. samferd*.

Samfylgi, *n. vires communes*, fælles Kræfter. Med samfylgi, *communicatis viribus*, med fælles Kræfter.

Samfæddr bróðir, *ex eadem matre natus*, en Broder, af den samme Moder.

Samfar, *congruus*, enig, overensstemmende. Had
er samfært á millum ydar, *inser vos confor-*
me est, I kunne godt overens indbyrdes,
vasse til hinanden.

Samgánga, *f. pascua confinia, loca compascua*,
fælles Græsgaenge, Fælleder.

Samgángur, *m. concursus*, Sammenkomst. 2)
conjugium, Egtefæb.

Samgledst (at samglediaz); *vid. samfagna*.

Samharma (at samharna), *adgemere*, deltage i
ens Sorg og Bedrøvelse.

Samhlíóð, *n. consonantia*, Harmoni, Overens-
stemmelse i Lyd, Samklang.

Samhlíóða, *consonans*, medlydende, harmoner-
rende.

Samhlíóða (at samhlíóða), *consonare*, stemme
i med, give lige Lyd.

Samhlíóðan, *f. consonantia, harmonia*, Har-
moni, Samklang.

Samhlíóðandi, *m. consonans*, en Medlyd, Kon-
sonant. R.

Samhaldslámr, *in rem familiarem intentus*,
husholdersk, paaholdende.

Sámhældinn, *idem*.

Sámhældi, *n. concordia*, Enighed, det at holde
sammen. R.

Sámhringi (at sámhringia), *conclamare campa-*
nis, ringe sammen.

Sámhrering, *m. confusio*, uordentlig Sammen-
blandelse, Sammenrørelse.

Sámhvíta, *f. contubernium*; Samleje.

Samhylli (at samhylla), *occultare, receperare*,
skjule, dølge, hyle tilligemed en anden.

Sami (at sama), *idem ac sami*.

Sami, *m. pactum, fedus*, Forbund, Fordrag,
Forening.

Samjafn, *aqualis*, lig, lige med.

Samjafn, *n. comparatio*, Sammenligning.

Samjafnadr, *m. idem*.

Samjafna (at samjafna), *comparare, conferre*,
sammenligne, anstille Sammenligning.

Samkeypi, *n. commercium*, fælles Kjøbmands-
skab, Optjeb.

Samkoma, *f. conventus*; Sammenkomst. 2)
commisura, Sammensættelse, Sammenfald-
ning.

Samkomulag, *n. pactio*, Overenskomst, Fore-
ning.

Samkrýka, *compennis, loripes*, krumfodet, skjæv-
benet. 2) *pinguis femora, de equis*, siges om
Heste, som have megen Fedme paa Laarrene.

Samkunda, *f. ecclesia, cæus hominum*, Fore-
samling, Menighed.

Samkynia, *ejusdem generis*, af samme Art.

Samlag, *n. societas, Selskab, Interessentskab*;
icem cohabitatio maris et femina, Samleje,
Omgang.

Samlaga (at samlaga), *associare*, tage i Fælles-
skab.

Samlagfir, *f. pl. societas piscatorum*, Interes-
sentskab imellem Fiskere.

Samlags-piön, *conservus*, Medtjener.

Sámland, *n. Borussia*, Preussen, Samogitien.

Sámleitr, *furvus facie, lutens*, mørk, mørkladen, brun af Ansigt; å lámr.

Sámleindr, *conterraneus*, Landsmand, fra samme Land; egentlig: som er i samme Land.

Sámlikr, *similis, lig*, lige med.

Sámliking, *f. similitudo; item comparatio*, Lighed; ogsaa: Sammenligning.

Sámliki (at sámlikia); *comparare, assuilaré*, ligne med, sammenligne.

Sámlitr, *concolor*, af samme Farve.

Sámloði, *coherens*, som hænge sammen.

Sámlokur, *f. pl. concha bivalves*, et par Muskelskaller, som høre sammen.

Sámögur, *f. pl. societas in rebus expediendis*, Fællesskab i at fuldføre noget.

Sámlyndi, *n. concordia*, Enighed.

Sámliati, *n. convenientia morum*, Overensstemmelse i Sæder.

Sámmlála, *comiter colloquentes*, som holde en venkæbellig Samtale.

Sámmláta, *ad unum exemplar facti*, som er færdiget efter samme Mønster.

Sámmylkingr, *m. collactaneus*, som dier med en anden, Drebroder.

Sámmeðdr (bróðir); *frater uterinus*, af samme Moder.

Sámmeðra, *idem*.

Sámmláti, *n. pl. conventio*, Forening, Forbund.

Sámmlátliz (at sámmlátlaz), *convensionem facere*, træffe Aftale, indgaa Forening.

Sámmeautr, *f. convicius, communio*, Dordskæb, Fællesskab.

Sámneyti, *n. idem*.

Sámneytla, *f. idem*. R.

Sámneyti (at sámneyta), *convivari v. communi victu uti*, leve, spise med en, nyde samme Mad.

Sámningr, *m. pactum*, Forening, Forbund.

Sámpling, *f. commiseratio*, Medlidenshed.

Sámqvæmi, *n. conventus*, Sammenkomst, Møde.

Sámqvæmr, *conveniens*, passende, overensstemmende.

Sámráða, *consensiens*, samtykkende.

Sámrecki (at sámreckia), *concubare*, sove hos, ligge i samme Seng.

Sámryndir, *ob communia studia alter alteri in deliciis*, som holde af hverandre fornøjelse samme Forretninger.

Sámráði, *n. consuetudo, consensus, item coitus*, fælles Raad, Overlæg, Fortrolighed, legemlig Omgang; å ráð.

Sámráðr, *f. pl. colloquia*, Samtaler.

Sámrlaga, *dicis conveniens*, som stemmer med hvad derom er sagt.

Sámliátr, *concors, conciliatus*, enig, fredelig forlikt. R.

Sámliana, *consensiens*, samtykkende, som bifalder.

Sámliani (at sámliana), *consensire*, samtykke, bifalde.

Sámlianning, *f. consensus*, Samtykke, Bifald.

Sámlet (at sámletia), *componere, construere*, sætte sammen, lægge sammen.

Samservirg, *f. compositio*, Sammensættelse. 2) *compositus*, Sammensædning.
 Samstida, *a latere simul*, tæet ved Siden.
 Samstæyti, *n. junctura*, *coassatio obliqua*, en flæv Sammensædning, Forbindelse.
 Samstkipa, *in eadem nave*, paa samme Skib. 2) *in communi classe navium*, i samme Flaade.
 Samskipti, *n. pl. commercium*, Samkvem, Tuff.
 Samsmadr, *vir pacificus*, en fredelig Mand.
 Samslags, *ejusdem speciei*, af samme Slægt.
 Samslengi (at samslengia), *miscere*, blande sammen, forblende.
 Samslenging, *f. mixtura*, *confusio*, Sammensblanding, Forblandelse.
 Samstafa, *f. syllaba*, en Stavelse. R.
 Samstemma, *congruens*, overensstemmende.
 Samstemma, *f. Symphonia*, *concentus*, Harmoni, Overensstemmelse.
 Samstemmi (at samstemma), *congruere*, stemme med.
 Samstundis, *eadem hora*, i samme Time.
 Samsvara (at samsvara), *æquivalere*, gjælde saameget som, lige med, passe til, svare imod, til.
 Samsvarnir, *conjurati*, Sammensvorne.
 Samstuda, *f. seruum confusum*, sammenblandet Mellesvalde.
 Samfull, *n. colluvies*, Sammensblanding af alle Slægt, Sammensurium.
 Samstæ, *dicitur, quando unda supervenit unda flamm recens*, siges, naar den ene Bølge kommer straks oven paa den anden.

Samseti, *n. concessus*; *item convictorium*, Sammensiddet; ogsaa: Bordfestsab.
 Samt, *simul*, tillige, under et. Allir samt, *omnes simul*, alle tillige. Kn.
 Samtal, *n. colloquium*, Samtale.
 Samtida, *coævus*, *synchonus*, samtids.
 Samtengi (at samtengia), *conjungere*, forene, sammenføje, forbinde.
 Samtenging, *f. conjunctio*, Sammenføjelse.
 Samtidismenn, *coetanei*, *contemporanei*, Samtidige, Jevnaldrende.
 Samtingng, *n. collectanea*, Sammenskrab, Samlinger.
 Samtök, *n. pl. conjunctæ vires*, fælles Kræfter. 2) *conspiratio*, Sammenrottelse, Sammensværgelse.
 Samtvinna (at samtvinna), *geminare*, gjøre dobbelt, fordobbelte, tvinde sammen.
 Samtynis, *in eodem prato domestico*, i samme Hjemmemark.
 Samvera, *f. conversatio*, Omgængelse, Samliv, Samkvem.
 Samvinnu, *f. labor socius*, *communis*, fælles Arbejde.
 Samvistir, *f. pl. vid. samvera*.
 Samvitandi, *consciens*, medridende.
 Samvitaska, *f. conscientia*, Samvittighed.
 Samvitand, *f. idem*, Medridenhed.
 Samr, *idem*, den samme; *sæpius definitæ*: hinn sami; *item frequens*, idellig.
 Sámur, *m. lupus*, en Ulv. 2) *gigas*, en Jette, *a colore fusco nigroque*, begge af. derved brun

- mørkladne Fårve. 3) *belio, lurco*, en Slug-
hals, Fraadfer.
- Samþela, *conglaciazus*, sammenfruset.
- Samþingismenn, *contribules*, Folk, som høre
under samme Tinglav, Jurisdiktion.
- Samþjón; *m. conferuus*, Medtjener.
- Samþolgr, *mitis, misericors*, mild, medlidende,
medynksom.
- Samþrycki (at samþryckia), *comprimere*, sam-
mentrykke.
- Samþrycki, (at samþryckia), *consensire*, samtykke.
- Samþrycki, *n. consensus*, Samtykke. 2) *assen-
sus*, Bisald, Medheld.
- Samþryckt, *f. comprobatio*, Samtykke, Med-
hold, Bisald. 2) *constitutio*, Bestemmelse,
Beslutning, Vedtagt.
- Sandar, *m. pl. loca arenosa*, sandige Egne.
- Sandeyri, *f. sabuleum, pulvinus*, en Sande-
banke, sandig Udfant.
- Sandló, *f. zivao arenarius, zorquatus, clara-
dius biaticula*, Pytter Hevle.
- Sandlægja, *f. balena quoddam genus*, etflags
Hvalfisf.
- Sandmigr, *m. tellina, testa præmorsa, concha
probovidea, minor*, etflags Musling, Mige.
(*mya truncata*).
- Sandmöl, *f. sabulum*, grovt Sand.
- Sandorpinn, *arena obrutus*, tilhøstet af Sand.
- Sand-sili, *n. clupea, longa tenuis, argentea*, et-
flags Silb.
- Sandr, *m. arena*, Sand.
- Sangra (at sangra), *murmurare*, brumme, knurre.
- Sangran, *f. murmur*, Brummen, Knurren.
- Sangr, *adustus*, sveden, forbrændt.
- Sáning; *f. satio*, Saen, Saaning.
- Sanna (at sanna), *comprobare, demonstrare, godt-
gjøre*. 2) *verum predicare aliquid, confir-
mare*, tilstaa, sande. R.
- Sannfródr, *sciens veritatem, probatus, fide dig-
nus*, velunderrettet, troværdig. Kn.
- Sannfæri (at sannfæra), *convincio, persuadeo*,
overbevise (om en Sandhed). R.
- Sannfæring, *f. persuasio*, Overbevisning. R.
- Sannfætla, *convictio*; Overbeviselse. R.
- Sanngjarn, *agrus*, billig.
- Sanngjarni, *f. agrus*, Billighed.
- Sannheilgr, *vere sanctus*, virkelig hellig.
- Sannindi, *n. pl. veritas*, Sandhed.
- Sannindalegt, *veri similis*, rimeligt, som ligner
Sandhed.
- Sannkalladr, *vere dictus*, navnet ved et på-
sende Navn; som svarer til sit Navn.
- Sannlegr, *veri similis, item agrus*, rimeligt; ogs-
saa: billig.
- Sannlegra, *verisimiliter*, rimeligen. 2) *agve
juste*, billigen, retfærdigen.
- Sannleiki, *m. veritas*, Sandhed, Sandfærdig-
hed.
- Sannleikr, *m. idem*. Sannleiknum verdr hvör
reidastr, *veritas odium parit*, Sandhed maa
ikke høres.
- Sannmæli, *n. veritas*, Sandhed, sande Ord.
At unna einum sannmæli, *veritatem de ali-*

quo testari, give en et sandførdigt Vidnesbyrd, intet sige om ham uden Sandhed.

Sannefni, *n. nomen competens*, et passende Navn.

Sannorde, *verax, verilogus*, sandru. Kn.

Sannprófadr, *juste probatus*, rigtig, forføgt, prøvet.

Sannqvædi, *n. veritas*, Sandhed.

Sannræmi, *n. rumor verus*, sandt Rygte; ð róm.

Sannræningr, *m. agnus*, billig; *pr. vero rationalis*, egentlig; i Sandhed fornuftig; ð ræna.

Sannfagnari, *m. vases*, en Sandfæger, Spaarmand.

Sannfögli, *n. veritas*, Sandhed.

Sannfögull, *verax*, sandru.

Sannspár, *sagax*, fleg, forudseende, som spaar sandt.

Sannfæsi, *f. equitas*, Billighed, Retfærdighed.

Sannfýnn, *agnus*, billig.

Sannfæi, *n. equitas*, Billighed.

Sannfær, *vid. sannfýnn*.

Sanne, *adj. (idm; fact)*, *verus*, sand. 2) *cui aliquid vere tribuitur, convictus*, sandfældig, overbevist. 3) *justus, agnus*, billig, rimelig. Ef satt væri, *si verum esset*, om det skulde være sandt. Sanne at þjófnadi, *manifestus furii*, overbevist om Tyveri. Einginn sér hitt sanna medan reidlin fylgir, *nemo quod agnum est videt ira prasente*, ingen ser paa det billige saalenge han er vred. E'g ætla þad sannast, *acquissimum esse puto*, jeg holder det for billigst. Kn.

Sapnt, *m. sensus, item ratio*, Mening, Grund.

2) *aguis*, Billighed. 3) *quod satis est*: hvad der er nok. Á minn sann, *meo sensu*, efter min Mening. Það má til sans fara, *ratio afferri potest*, derfor kunne fremføres Grunde. At fara einum heim sanninn, *convincere*, overbevise en. At síá einum sann, *quod æquum est largiri*, give en billig Fyldestjórrelse. Hann hefr lengid sinn sann, *satis accepit*, han har faaet nok.

Sannvædi (at sannyrda), *convincere, persuadere*, overtale, overbevise.

Sannvædi, *n. pl. nuda veritas*, Sandhed, sande Ord.

Sápa, *f. sapo, smegna*, Sæbe.

Sár, *vulneratus, faucis*, saaret. 2) *dolorosus*, sm, smertefuld. Hann grát sárann, *acerbe lacrymavit*, han græd bitterlig.

Sár, *m. vos, finum*, et slag stort Kar, en Saa.

Sár, *n. vulnus, Saar*. Sárs-höfud, *n. cicatrix*, Ar, Stramme, Røe paa Saar. Þeir sátu allðrei á sársöldi, *obductam circumcicem semper refrigeraverunt*, de opprøpede altid det gamle Saar, kunde aldrig forliges.

Sársar, *n. vulneratio*, Saaren, Saargjærelse. 2) *multa pro vulneratione solvenda*, Pengesbøder for tilføjede Saar.

Sára-járn, *n. specillum, spatibomela*, et kirurgisk Jærn.

Sáralæknir, *m. chirurgus*, Saarlæge, Kirurg.

Sára-smýrsl, *n. pl. unguenta vulneraria*, Saarsalve.

Sáca-foet, *f. laes venera*, Fransoser, veneriffe
Eygdomme.

Sáramr, *miserrimus*, meget elendig.

Sárbeittr, *præcursus*, særdeles stærb.

Sárlæni (at lárbana), *obnixæ, petere*, bede ind-
stændig.

Sarda (at sarda), *polire, item convectare, potere*,
oppudse, glatte; ogsaa: behandle; á svódr.

Sárláreki, *pauperrimus, paxillo nudior*, meget
fattig.

Sárfætttr, *cui pedes dolent, podager, podagriff*,
som har Ondt i Fødderne, omfodet.

Sárhendr, *chirager*, som har Ondt i Hænderne.

Sárlindi, *n. pl. dolor*, Smerte, Vmhed.

Sárlalldr, *prægelidus*, særdeles kold, iskold.

Sárlæga, *misere, dolorose*, med Smerte, smer-
teligen.

Sárlægr, *dolendus, suertelig, sm.*

Sárlæiki, *m. dolor*, Smerte, Vmhed.

Sárlæna (at lárna), *dolere, pumet, smerte*.

Sárlpr, *m. juglavis, Fuglekro; ogsaa: Sluge*
vorenhed.

Sárlýrdi, *n. pl. verba pungentia*, saarende, bi-
dende Ord, Spotteløser.

Sárl, *f. insidia viarum*, Baghold. Þórdar sýnir
sprutta upp úr sárlinni, Theodori filii ex in-
sidiis prorupere, Tords Sønnen sprang op
af Bagholdet.

Sárla, *f. mea feni*, en Høstat, Høhæste.

Sárltr, *f. reconciliatio, pax*, Forlig, Fred, Fore-
ning.

Sárltrabod, *n. reconciliacionis oblatio*, Freds-
bud.

Sárltragerd, *f. pacificatio*, Fredsbehandling, Freds-
lutning.

Sárltrarord, *n. reconciliatio*, Forlig, Forligelse. R.
Sárltra-ros, *n. violatio fœderis*, Fredsbrud.

Sárltrgjarn, *benignus, miis, facilis*, forligelig,
fredelig, fredssommelig.

Sárltrgjarni, *f. facilitas, amor pacis*, Fredelighed,
Beredvillighed til Forlig.

Sárltrmal, *n. pactum, fœdus*, Forbund, Forening,
Fred.

Sárltrmáli, *m. idem*.

Sárltr, *reconcilians*, forligt. 2) *contentus*, fore-
nojet med, fyldestgjort. 3) *consensiens*, enig
om.

Sárltr, *n. sessio exploratoria*, Spejden. 2) *infi-
dia*, Baghold.

Sárlvali, *m. vid. safali*. Finnar seldu þeim bíor
og sárlvala, Femmonet illis vendiderunt pelles
fibrinar, atque sabellinas, Finnerne solgte
dem Bæver- og Sobel-Ékind.

Sárlvalbragd, *n. variatio ovium ex pastu*, Faare-
nes forskjellige Fædning, i Forhold til de for-
skjellige Græsgange.

Sárlvalganga, *f. pascua oviarum*, Græsgange for
Faar.

Sárlvalhús, *n. ovile, et Faarehus*.

Sárlvalkiöt, *n. caro ovilla*, Faarekjød, Lamme-
kjød.

Sárlvalmadr, *m. opilio, oviper*, Faarehyrde.

Sárlvalmiök, *f. lac ovillum*, Faaremelk.

Sanda-qvi, *f. cors, cohors*, Faaresti.
 Saudareifi, *n. vellus*, hele Ulden af et Faar.
 Saudarétt, *f. ovile subdiale*, en Faarefald.
 Saudté, *n. oves, pecudes*, Faar. R.
 Saudfénadr, *m. idem*. R.
 Saudfár-rækt, *f. oviaria*, Faareovf.
 Saudfita, *f. ælypum*, Fedme paa Faar.
 Saudr, *m. vervex*, en Bede. 2) *ovis*, et Faar. R.
 Sauma (at sauma), *farvere, suere*, sy.
 Saumakona, *f. farvix, vestifica*, en Sykone.
 Saumætr, *m. subula*, en Syl, Stomagerspl.
 Saumari, *m. sartor, vestifex*, Skradder, en, sou slyer.
 Saumnál, *f. vid. nál*, Synaal.
 Saumiskæri, *f. pl. forfices sartorum*, Skradderfaké.
 Saumr, *m. farvura, sutura*, Syning, Syen.
 2) *commiffura pannorum in veste*, Som paa Kleder. 3) *ferrei clavi in tabularis*, Jernsøm i et Plankværk.
 Saumprædr, *m. filum*, Sytraad.
 Saungfuglar, *m. pl. ofcives aves*, Sangfugle.
 Saungfæri, *n. pl. vid. hliódfæri*.
 Saunggydia, *f. musa*, Sanggubtinde, Muse.
 Saungl, *n. murmur*, Brummen, Nynnen.
 Saungla (at saungla), *murmurare, item cantilare v. occinere*, brumme, nynne.
 Saunglist, *f. musica*, Musik, Tonekunst.
 Saungmeistari, *m. præcantor*, en Syngemester, Forsanger.
 Saungtél, *n. pl. instrumenta musica*, musikalske Instrumenter.

Saungvari, *m. cantor; item muscus*, en Sanger; Muskant.
 Saungvinn, *tantabundm*, syngende.
 Saungvifa, *f. ode, carmen*, en Vise. (N. D.)
 Saungr, *m. cantus, melos*, Sang.
 Saup, *n. jusculum, sorbillum, forbitium*, Søbesmad, Suppe.
 Sauphúðtr, *eda-kæcker, m. bolus juscularius*, en Bolle i Suppe.
 Saupkál, *n. crambe forbilis*, Søbekaal.
 Saupstátr, *quibus vivum conciliat amorem*, forsigte ved et Glas Vin.
 Saur, *m. stercus, cacunu*. Dræl, Skarn, Snavs.
 Saurga (at saurga), *polluere, inquinare*, smudse, gjøre skiden.
 Saurgan, *f. pollutio*, Tilsøten, Tilsnudsen.
 Saurindi, *n. pl. vid. saar*.
 Saurli, *m. pollutus*, besudlet. 2) *nou. pr.*, en Mand's Egennavn; alias Sörlí.
 Saurliki, *n. fornicatio*, Skjorfeunet.
 Saurlikr, *lascivus, løslægtig, lidetlig*, en Skjorlevner.
 Saurlifnadr, *m. vid. saurlifi*.
 Saurliótr, *splendidus, in quo sordes facile nascuntur*, af en lys Farve, hvorpaa den mindste Smuds straks seer.
 Saurgr v. saurgr, *pollutus, sordidus*, skiden, uren, smudsig, snavset.
 Saur-uppgánga, *vid. miskunna mér*.
 Sax, *n. machara*, et kort Sværd, en Doff.
 2) *culter cibarius*, en Madkniv. Paa gænger allt á saxi og spæni, omnia ibi in cibum

verruntur solidum et fluidum, der spiser man
 altling op. 3) *convaculum*, *tucrum* v. *minu-*
tal, Pølskemad, Pløkkemad, Eggemad. 4)
margo prore navis, Forstavnen paa et Skib.
Miög gānga peir á löxin, *aggressionem in*
proram valde moliantur, de gjøre idelsge Fers
 seg paa at angribe Forstavnen

Saxa (at saxa), *minutum discindere*, *secare*, hakke,
 hugge i smaa Stykker. 2) *sepius vulnerare*;
item scarificare, bibringe mange smaa Saar.
 3) *ferire*, slaa. *Miög saxar nā á*, *fluens*
proram sepius ferit v. alluit, den ene Bølge
 slaaer op imod Forstavnen efter den anden.

Saxland, n. *Saxonia*, Saksen.

Saxar, m. pl. *Saxones*, de Saksiske, Saksjerne.

Saxlendsker, *Saxo*, saksisk. (N. O.)

Saxuesker, *saxonicus*, saksisk. Kn.

Sé (sá, hest led, at síá), *videre*, at se. At síá
 á gégnum fingr, *convivere*, se igjennem Fin-
 gre med. Síá eida at mōnum, *homagium*
postulare, fordre Ed, Hyliding af Folk. Síá
 sig um, *oculos circumferre*, se sig om. Síá
 sig um hag, *rebus suis consulere*, sørge for
 sine Ting, se sin Forbæl. Síá hag sinn, *idem*.
 Síá á hak einum, *relinqui ab aliquo*, blive
 forlæst af en. Síá estir giðf, *doni paniere*,
 fortrøde en Foræring. Síá sig um hönd, *re-*
spiscere, blive flog igjen, saa sin Forstand
 igjen. Síá atimr á, *commisereri*, ynktes over.
 Síá fram í veginn, *providere*, forudsæ. Síá sig
 at, *inquirere*, vandsage, undersøge. Síá sig
 við, *visare*, undgaa, se sig for, tage sig i

Anden Deel.

Ægt for. Hann læst ecki fyrir, *incense facit*,
non se temperat, han ser sig ikke for, hand-
 ler uforsigtigt. Hönum læst yfir, *erravit*,
 han forsaa sig, fejlede. Hann er uppá at síá,
vultuosus est, han er stadselig, præstig, an-
 seelig. Láttu síá, *fac videere*, lad se. Síá
 Gud hluta minn, *Deus mihi provideas*, Him-
 len, Forsonet hjælpe mig.

Sed (at sedia), *saturare*, matte.

Sedill, m. *sebedula*, Sedel, et lille Brev.

Sedrusvidr, n. *cedrus*, *Cedretæ*.

Sedrusvid-smiör, n. *oleum cedrinum*, *cedrelæon*,
Cederolie.

Sedr, *visus*, set. Hann er ecki allr þær sem hann
 er sedr, *callidus est*, han er snedig, listig.

Sef, n. *juucus*, *scirpus*, Siv.

Sef (svaf, hest sofid, at söfa), *dormire*, sove.

At sofa yfir einu, *indormire alicui rei*, sove
 over en Ting, vise sig doven. At sofa fast,
in utramque aurem dormire, sove haardt.

Sefa (at sefa), *mitigare*, *lenire*, lindre, fors-
 milde.

Sefan, sefan, f. *mitigatio*, Lindring, Formil-
 delse.

Sefdæla, f. *juncetum*, et lavt Sted, hvor der
 vokser Siv.

Sefi, m. *animus*, Mod, Driftighed, Uforsagte
 heb. 2) *favor*; *isem calor*, Yndest, Varme.
 3) *idem quod sibi*.

Seggr, m. *vir fortis*, *sibi confidens*, en tapper,
 djærø Mand.

Segi, m. *pulpa nervosa*, en Muskel, en Seje;

à seigr. Sic hirslegi, cor, Hjerte (Digt.) Hann tók lego einn af tungu ormsins, *pulpanentum e lingua angvis abscondit*, har skar et Stykke af Slangens Tunge. Spakr þessi mér spillir hauga, ef hirslega fráran æti, *rum mihi sapere videretur largior ille, si albidum istud cor comederet*, þa vilde jeg synes at denne gavmilde Mand var klog, dersom han spiste dette hvide Hjerte.

Segi (sogdi, hefi sagt, at legja), *dicere*, sige, tale. 2) *sententiam ferre*, sige sin Mening, affige Dom. At legia lög *judicare*, dømme. Segia fyrir, *pronunciare, predicere*, forud, sige; gíve Regler forud, foreskrive. Segia fram, *proferre*, sige frem. Segia frá, *narrare*, fortælle. Segia sig frá, *resignare*, sige sig af med, frasige sig, gíve Slip paa. Segia af sér, *idem*. Segia einum upp, *nuncium mittere alicui*, opfige en. Segia upp dóm, *sententiam ferre*, affige Dom. Segia sig í ætt, *genus referre*, regne sig í Slægt med en. Hann lætr sér legiaz, *persuaderi sibi finit, concedit*, hann lader sig sige, overtale, gíver efter. Hönum segir fyrir, *facis accedat v. rapitur*, han har saa Levedage tilbage. Fátt legir af hönum, *oblivioni datur*, han bliver ikke navnkundig. Segia til, *notum facere*, *indicare*, røbe, aabenbare, bekjende.

Segl, *n. velum, carbasus*, Sejl. Fram-segl, *siparum*, Klyver. Stóra seglid, *artemon, acarium*, Storsejl. Topp-segl, *supparus*, Topsejl. Focku-segl, *dolon*, Fok, Foksejl.

Skut-edr aftr-segl, *epidromus*, Brig-Sejl. At hallda illum seglum til, *pendere vela*, sætte alle Sejl til, seile-for fulde Sejl. Sigla fullum seglum, *idem*. So har bönd at legli, *ia accidit*, det tildrog sig saaledes.

Segl-rá, *f. ausenna*, Raa, Sejstang.

Segulsteinn, *m. magnus*, Magnet.

Seid v. seidi, *n. factura asellorum minus*, Fistes unger, særdeles smaa Dorff.

Seidi (seiddi, at seida), *incantare, fascinare*, heffe, bedrive Troldom.

Seidhiallr, *m. domus v. pulpitum incantationis*, et Hus eller en Forhøjning, hvor man heffer.

Seidkona, *f. strix, fascinatrix*, en Troldkvinde, Heks.

Seidkríl, *n. vid. seid*.

Seidmadr, *m. fascinator, veneficus*, en Troldmand, Hefsemester.

Seidr, *m. impudensissima invocatio maligni spiritus, qualis inter ethnicos viris probrosa erat*, Troldom, Heksert.

Seigia, *f. lenior*, Sejhed. 2) *firmitas*, Fasthed, Styrke.

Seigiz (at seigaz), *lenescere*, blive sej, sejne.

Segilldi, *n. nervositas*, Sejhed, en sej Ting.

Seigr, *lenius*; sej. 2) *firmus, non fragilis*, stærk, fast. 3) *ardus, difficilis*, vanskelig at komme til rette med. Hann er seigr fyrir, *difficilis est*, han er vanskelig at overtale.

Seigpreytr, *laboris tolerans*, som godt kan udholde Arbejde, ikke let trættes.

Seigla (at seigla), *tardare, item lentare, op-*
holder, trækker i Langden, forslufter.

Seiglaz (at seiglaz), *lente progredi, gaa lang-*
somt.

Seigla, *f. lentor, Sejsked. 2) animal tardum*
et lentum, et langsomt og dovent Dyr.

Seil, *f. funis ductarius, cum connexis piscibus*
v. alio onere, quo navicula regatur, et Tov,
med de derpaa hængende Fiske, som i Lan-
dingen træktes efter en Vaad. Haan situadi
aftr af seilinni, *sequi nequirit*, han kunde ikke
følge med.

Seila, *f. angulus maris v. lacus, en Bugt, Vig.*

Seilar-öl, *f. funis tractorius brevior, et kort*
Tov, som træktes bagefter en Vaad.

Seilartreng, *m. funis piscatorum ductarius lou-*
gior, et saadant Tov af temmelig Langde.

Seili (at seila út), *piscis, funi tractorio alliga-*
tos, mari committere, ut horia locetur, binde
Fiske op paa et saadant Tov, og kaste dem
i Søen, for derved at lette Vaaden i Lan-
dingen. At róa fyri seil; a) *talem funem*
trahere, trække et saadant Tov; b) obuiis
molestiis, kæmpe med Besværligheder.

Seiling, *f. brachii extensio, Armens Opræk-*
ning.

Seiligar-hæd, *f. alijundo hominis brachium ex-*
tollentis, saa stor Højde, som et Meenneske
med oprækt Arm kan naa.

Seiliz (at seilaz), *manum expandere, række Haan-*
den op. Þá seiliz længt til lokunnar, *poly-*

pragmosynem operose adhibis, du blander dig
i alt for mange Ting.

Seimr, *m. foni finalis productio, Udtrækning af*
den sidste Stavelse i en Vise, naar man syn-
ger den. 2) *duccile quid, Noget, som lader*
sig trække ud i Langden. Sic brendr seimr,
aurum, Guld. Hundings-seimr, favus, Høns-
ningkaze, Bisage.

Seinsær, *tardus, langsom.*

Seinheppilegr, *torpore et tarditate fortunam*
suam frustrans, som ved Langsomhed og Do-
veustab forspilder sin Lykke. 2) immaturus,
umoden.

Seinka (at seinka), *tardare, tardescere, blive*
langsom; ogsaa: forhindre, forsinke.

Seinlár, *cuncrobundus, sensfærdig, næsende.*

Seinlegr, *tardus, langsom, sensfærdig. 2) dif-*
ficilis, vanskelig.

Seinlega, *rarde, sensfærdigen.*

Seinlæti, *n. cunctatio, Tøven, Møsen.*

Seinmætr, *tardilogrus, sentalente, som har*
langsom Udtale.

Seinn, *tardus, lentus, chordus, seu, langsom.*
Seinn á lér, *idem. Prim 46. st seint, iter*
illis non erat expeditum, de havde en lang-
varig Reise. Seinna'ann legir, dictu ferius,
senere end man siger.

Seinsprottinn, *chordus, ferocinus, som kommer*
slibig frem, slibig.

Seintaladr, *vid. seinmætr.*

Seinvaxinn, *vid. seinsprottinn.*

Seinþreytte, *constans, firmus*, stadig, standhaf-
tig. 2) *rardus ad iram*, langmodig, som lange
somt vredeð.

Seytiandi, *decimus septimus*, syttende.

Seytián, *septem decem*, satten; *alias lautián*.

Seirill, *m. forbillum, bustus exiguus*, en Slurk.

Seila (at f. itla), *pannulum emulgere v. fluere*,

druppe ned i draabevis; ogsaa: udpresse lange
semt.

Secki (at seckia), *sacco includere*, indstutte i en
Sæk. 2) *reprimere*, tilbageholde.

Seckpípa, *f. utricularius*, Sækklepibe.

Seckr, *m. saccus, nter*, en Sæk, Pose.

Sekr, *reus, sons*, strafbar; skyldig. 2) *cui
aqua ex igni interdictum*, fredløs, landsfæte
vist.

Sekt, *f. mulcta, item reatus, olim reatus capi-
talis*, Pengebøder, Straffskyldighed; forðum
Strafbarhed paa Ivet.

Sektr, *proscriptus; item publicatus*, dømt lands-
flygtig; ogsaa: konfiskeret. Tel ég sekt sé
hamus allt, *omnes ejus opes publicatas. unun-
cio*, jeg siger, erklæver at alt hans Gode skal
konfiskeres.

Sel, *n. ingurium, astivum, astiva pecuaria*, en
Sæter, et Sted hvor man holder Kreature
til Hjalde om Sommeren.

Selbici, *m. saltrum*, Knebs med Jingren.

Sel (selði, at selia), *vendere, tradere*, overles
vere, sælge. Selia af hendi, *tradere*, over-
sevare, afgive. Selia hálfðæmi, *arbitrio ad-
versarii causam commissere*, voldgive en Sag

til Vederparten. At selia upp, *vomere; spy;*
kaste op.

Sélegr, *speciosus, pulcher*, smuk, anseelig.

Selkutningr, *m. commutatus reciprocus*, Flytten
frem og tilbage, en langsom Flytten. At
hafa selkutning, *reciprocare commutatum*, flytte
langsomt, i smaa Partier.

Selia, *f. salix caprea*, Vide, Selspil. 2)
procuratrix, Husholderesse; sic matselia, El-
selia.

Seliandi, *m. venditor*, en Sælger.

Selleri, *amonum, bæma*, Sælleri.

Selningr, *m. tringa litoralis*, Vibe (en Fugl).

Selskapr, *m. societar, comitatus*, Selskab. (D. D.)

Selkutill, *m. vid. Skutill*.

Selstada, *f. pascuá astiva pecorum*, Sæterebøl,
Sæter.

Selr, *m. pboca, vitulus marinus*, Sæl, Sælhund. Eeki var hönum um sel, *fastidius
commercium*, han havde Afstke for det Selskab.
Hann féek vondann sel, *male cessit
illi negotium*, det Friinde løb uheldigt af for
ham.

Sern (samdi, hefi samid, at semia), *pacem fa-
cere, suttte Fred.* 2) *moderare, temperare,*
componere, lave, ordne, styre. At semia sig
at háttum annara manna, *ad mores aliorum
se componere*, rette, danne sig efter andre
Sæder. Þeim semr i þetta máta, *optime
inter illos convenit*, de komme særdeles godt
overens. Hann semst á það, *ad id se appli-
cat*, han samtykker det.

Scm, qui, *quæ, quod*, som. 2) *us, sicut*, som, ligesom. 3) *quam ante superl.* Scm fyrst, *quam primum*, saa snart uuelig.

Semingsr, *m. pacificator*, en Fredeslifter, Fredes mægler. 2) *nom. pr. viri*, en Mandts Egens navn.

Sems, *n. tardatio*, Langsommelighed, Sænderagtighed.

Semsa (at semsa), *tardare*, forhindre, forsinke. 2) *lenie edere*, spise langsomt.

Sempian, *non ingenuus, servilis*, uædel, usrl. Sên; *vid. sédr.*

Senda, *f. missus*, Sændelse; *vid. forsenda.*

Sendi (at senda), *mittere, sende*, Skikke. Senda af hendi, *manu mittere*, sende fra Haanden. Sendaz á, *invicem mirere alter alteri*, Skikke Bud imellem hinanden.

Sendibodi, *m. apostolus, nuncius, legatus*, Bud, Budskab, Sændebud, Gesandt.

Sendibréf, *n. epistola*, et Brev.

Sendiferd v. sendiför, *f. legatio*, Gesandtskabsreise. Kn.

Sendilegr, *missilis*, som kan sendes.

Sendill, *m. nuncius, mercurius*, Bud, Rurer, Voff.

Sendimadr, *m. id. ac sendibodi.*

Sending, *f. missus, sciculum*, Ret Mad. 2) *missio*, Sændelse, Sænden. 3) *res missa, donum*, en Foræring.

Sendinn, *arenosus*, sandig, fuld af Sand.

Sends, *idem*. 2) *missus, ablegatus*, sendt, assendt.

Sengia, *f. crusta lactis, fumo infecta*, Wårken af soeden Melk.

Senn v. i senn, *simul, pariter*, tilfळे, med det samme, paa en Gang. 2) *propemptum*, næsten, hartad. Senn sem i søgu, *fabula instar*, næsten som et Eventyr.

Senna, *f. lit, altercatio*, Riv, Trætte.

Senni (at senna), *liigare*, trættes, Skændes.

Sepi, *m. lingula, lobus*, et udstaaende Stykke af en Ting.

Seppi, *m. canis, canis*, en Hvalp, en Hund.

Serdi (at serda), *cutem conrectare*, besøse Huden; *vid. sarda svördr.*

Sér, *sibi*, sig, for sig selv. 2) *id. ac sérlyndr*, sev. Hann var sér um módur, *matri eras unica proles*, han var sin Moders eneste Barn. Hann var sér um mat, *solis (sine conviva) cibum sumsit*, han spiste alene. Hann var sér á skipi, *sibi propriam habuit navem*, han havde et Skib for sig selv.

Sérgódr, *arrogans, fastuosus*, hovmodig, oversmodig.

Sérgadi, *n. arrogantia, fastus*, Hovmod, Oversmod.

Sérhlifinn, *piger, doven*, lad.

Sérhver, *omnis*, enhver.

Serimonis, *f. ritus sacer, ceremonia*, Seremoni.

Serkir, *m. pl. gens togata, Sarraceni*, Araber, Carasener, Tyrker; egentl. en Nation slædt i Rappe.

Serkland, *n. Africa*, Afrika (Kalifatet).

Sérkr, *m. toga, tunica; item indusium*, en Serk, Rappe.

Sérlegr, *singularis; item morosus*, særbeles; ogsaa: særfindet.

Sérlandadr, *difficilis, morosus*, sær, særfindet.

Sérlyndr, *idem*. Sérlyndi, *n. singularitas*, Sérfind.

Sérplágin, *avarus*, gjerrig, egenlyttig.

Sérrádr, *difficilis, cedere nescius*, selvraadig, egenfindig, som ikke vil lyde andre.

Sérfinna, *vid. Sérlyndr*.

Sérvirtr, *sciulus, nasutus*, selvskog, nædvid.

Sels, *m. sedes, sella*, Sæde, Stol.

Sessa, *f. pulvinar*, Hynde, Pude.

Selsbrúur, *f. pl. lectica*, en Bærestol, Portesfljase.

Sessanautr, *m. confessor*, Bisfidder, som sidder hos, Sidedammerat.

Sessuvar, *n. pulvinaris involucrium*, Pudevaar.

Ser, *n. scamnum*, en Bænk; Sæde. 2) *graharum*, en Lødbænk, liden Feldtseng.

Set (setti, hefi sett; at setja), *ponere, collocare*, sette, lægge. Setja miólk, *lacteos lintres*

seponere. affatte Mælk i Gæde eller Truge, for at den kan sause fløde, sette den op.

Setja skip, *navem subducere*, trække Skib fra Egen. Setja fyrri líónir, *ab oculos ponere*,

foreholde, forekille en noget. Setja undan, *periculo se subtrahere*, undbrage sig en Fare.

Setja ílg, *leges ferre*, give Love.

Setja fram bord, *opponere mensam*, sette et Bord frem. Setja af embætti, *ab officio remove*,

affatte, suspendere. Setja von á einhvörn, *spem collocare in aliquo*, sette sit Haab til en.

Setja sér, *certio sibi imperare*, foresatte sig.

Setja í pant, *pignori dare*, pantsatte. Setja

á rit, *in literis referre*, skrive op, optegne.

Setja í hiótur, *in vincula conjicere*, fængsle,

kafe í þængsel, stutte í Lænker. Setja í hálf

dæmi, *ad arbitrium alicujus referre*, volde

give en noget. Setja, *fugere*, gaa af sig selv.

Hesturinn settr, *egvus fugit*, Hesten gaar (af

sig selv, uden at nogen fører den). Setja at,

a) *ad incitas redigere (in ludo laceruncidorum)*,

gjøre mat i Skafspil. b) *ludibrio balere*,

gjøre Nar ad en. Setja undir (se. hættu);

vid. vediaz. Setja þing, *convonium indicere*,

sette Ret. Setja niðr mál, *controversias dis-*

strahere, forlige Sager. Setja niðr í einum,

refrenare, brúge en til at holde inde. Setja

herbúdir, *castra metari*. Saa Lejr. Setja

fyrri sig, *angi aliqua re*, have Beskyrtinger

over en Ting. Setja á sig, *idem*. Setja sig,

sedem occupare, sette sig. Setjaz, *idem*. Það

settr sig, *precipitatur*, det lasker mod Enden.

2) *desidit*, det holder op. Hann setti hlióð-

ann, *obtruncis*, han tav stille. Setjaz, *pacari,*

miscere, blive mild, sagtmodig, tabe sin

Hæftighed.

Setberg, *n. rupes fixa*, en fast Klippe.

Setgeiri, *m. lumbo v. lumborum regnum*, Bag-

stykke i Venklæder.

Setinn, *inhabitarus*, beboet, bebygget. Vælfetin

jörd, *pradium bene-cultum*, en godt beboet,

dyrket Gaard. Setid egg, ovum pullulascens, pullulans, et Egg, som ruges ud, hvori Ungerne ere begyndte at dannes.

Seti, *m. anus, clunes*, Bagdel, rumpe, Sæbet.

Setninge, *m. constans propositum*, stadigt Forfat. 2) *subduccio navis*, den Haulding, at trække et Skib op fra Søen. Setnings skib, *navis tractilis, tractiria*, et Skib, som trækkes op. Setningsmand skips, *belicarius*, en Mand, som er med at trække et saabant Skib op.

Setna (at setna), *vid. siatna*. På setnadi upphalpid, *deferbuit tumultus*, da stillede Os tøret.

Setning, *f. propositio, constitutio*, Bestemmelse, Kastsættelse, Sætning. R.

Setningsløm, *propositi tenax*, stadigt, standhaftig.

Settskouri, *m. vid. setgeiri*.

Settsokk, *m. sedile; item sponda*, Sæde, Stol, Sengebræt. 2) *trabs ante fores cubilis*, en Djælle udenfor Døren af Sengelammeret.

Sett v. sietti, *f. senio*, seks Dine paa Tærning, en Sæks.

Settar eidr, *sex hominum juramentum*, seks Mandes Ed.

Setti, sietti, siötti, *sextus*, siette.

Settidómari, *m. iudex constitutus*, Sættedomsmer.

Settr, *modestus, compositus*, sat, stadigt.

Settigr, *idem*.

Setr, *n. sedes, domus, habitaculum*, Sæde, Bopæl, Bopæl.

Sex, *sex, sexts*. Sex á teningi, *senio*, seks Dine paa Tærninger.

Sex-år, *sexennium*, et Tidrum af seks År, (et Seksaar).

Sextærtr, *senipes*, seksføddet.

Sextkantodr, *sexangulus*, sekskantet. (M. O.)

Sextán, *sedecim*, seiften.

Sextándi, *adj. decimus sextus*, seiffende. R.

Sexti, *sextus*, siette.

Sextiu v. sextýgir, *sexaginta*, tresubstøve.

Sexttendigr, *m. vid. brymsliker*.

Sextugr, *sexagenarius*, tresubstøveaarig.

Sextvetra, *sexennis*, seks År gammel, seksaartig, seks År.

Sextærd, *idem*. 2) *viremis*, *sex venis acia navis*, (et Skib), som har tre Årer paa hver Side.

Sextæringr, *m. idem; navis sc. trijugis*, det samme, men et Navneord.

Seydi, *n. asellus tenerimus sive fatura asellorum*, Fiskeunge, Torfkeunge; *vid. varafeydi*.

Seydi, *n. jusculum*, Suppe. 2) *coctio*, Kogning, Kogning.

Seydi (seyddi, at seyda), *decoquere diutius*, koge længe, koge ind. Seyda nidr til Fridiunga; *ad duas irienses decoquere*, koge noget ind til to Trebiede; *vid. sýd*.

Seyddr, *decoctus*, koft, indkoft.

Seydingr, *m. astus, fervor continuus*, vedvarende Hede. Seydings-lött, *homosona*, vedvarende hidsig Feber.

Seydsla, *f. coctura*, Kogning, Kogning.

Seydr, *m. jusculum*, Suppe, Saab, Kffod.

2) *coccio*, Kogen, Kogning. Hønnum skal riúka seydr lá, *in ipsam redundabis meritum facii* o: pæna, han skal nyde Lønner for den Handling o: straffes derfor. Leingi rauk lá seydr, *longingua erat malorum illa seget*, Tølsgerne af de Ulykker vare langvarige.

Seyla, *f. alveus v. convallicula in fundo maris*, lang Rende, Jordybning i Havets Bund.

2) *ramus maris v. lacuum*, en Vig, Bugt.

Seymi (at seyma), *confuere*, sammensy. 2) *clavis frequentibus compingere*, sammennagle med Søm, somme.

Seymi, *n. fila sarcorum*, Skræddetraad, Sprettraad. 2) *animalium fibra nervorum*, *strava insensientes*, Sener af Kreature, som kunne bruges til Traad.

Seyra, *f. faculentia*, sex, Værme; *vid. lyria et fori*. Þar var sultr og seyra, *ibi penuria erat cibi, et potus faculentus*, der var Mangelf paa Mad, og daarlig Drik; de havde ikke Salt til et Vg.

Seyndr, *seyrdr*, *faculentus*, barmefuld.

Seyriz (at seyraz), *fermentare*, gjæret.

Seyrna (at seyrna), *fermentescere*, blive sur, gjæret. 2) *pejorari*, *faculentiam astrabere*, blive til Værme.

Sí, *semper*, stedse. Sí og æ, *semper et continuo*, stedse og uafbrudt.

Siá pro lá, *is, en (obfolerum)*, den (forældet).

Sia, *f. filtrum*, Sifflud. 2) *cribrum*, en Si, Sigte.

Sia (at sia), *filtrare*, *cribrare*, si, filtrere.

Siáalldr, *n. pupula*, *pupilla*, Øjsten. Siáll Jr, *u. idem*. Siáldurs himna v. háð, *membrana cornea transparent*, Horuhinden i Øjet.

Siáandi, *videns*, seende. 2) *vaer*, en Spaaemand, Seer. 3) *dignus visu*, sevardig.

Siáarblida, *f. malacia*, *pellacia*, Blifstille paa Havet, Havblif.

Siáargangr, *m. astus maris*, Svens Drusen, Sogang.

Sjáargud, *m. deus maris*, Neptunus, Havgud. R.

Sjáarflönd, *f. litus maris*, Sofyst. R.

Sjáfni, *m. procus*; *item amafius*, en Vejler, Elsker.

Sjaldan, *raro*, sjelden.

Sjaldfenginn, *rarus*, som man sjelden kan faa. Sætr er sjaldfenginn matr, *omne rarum carum*, det Sjældne er behageligt.

Sjaldlén, sjaldlédr, *visu rarus*, som sjælden sees, sjælden, rar.

Sjaldstundis, *raro*, sjælden.

Sjálfala, *se ipsam nutriens (pecus)*, som føder sig selv; egentlig: Kreature, som gaa uden Hyrde.

Sjálfblarga, *sibi satis*, som kan hjælpe sig selv. Sjálfbodinn, *gratissime acceptus*, *etiam: non invidiosus*, hjartkommen; selvbuden. Þeir gærdur sér allt sjálfbodid, *pro lubis omnia rapere*, de toge alt efter eget Lykke, bød sig selv.

Sjálfbyrgi, *nullius rei indigus*, som ikke trænger til noget.

Siálkbyrgingr, *m. idem.* 2) *sibi multum arrogans*, som gjør sig meget til.

Siálkdaudr, *morbo extinctus*, død af Sygdom:
Siálkdaudt fé, *moricium, caro moricius*,
sejodødt Kreatur.

Siálkðæmi, *n. arbitrium cause propria, actoris de reo iudicandi potestas*, Selvdom, Voldgift til en Sagfører i hans egen Sag, af den Skyldige.

Siálkheldismenn, *suo sumptu viventes*, Kapitallister, som leve af sine Midler.

Siálklig;ædr, *spontaneus, sponte factus*, frivilligen foretaget.

Siálkfrænn (akr, ager) *restibilis*, en Ager, som saar sig selv, bærer Frugter paa sig uden at saæes.

Siálkhala, *nullo cogente, liber*, fri, uden Dvang; vid. Siálhala.

Siálkheimskr, *farnus, a nullo alio infatuatus*, dum af sig selv, toffet af Naturen.

Siálkhælni, *f. propria laus*, Selvros.

Siálkhælinn, *gloriosus, pralende, brovteude*.

Siálkhæringr, *m. flos lanae v. velleris, lana mollißima*, den blødeste Del af Uliden.

Siálkkræfa, *ulero, suo sponte*, frivilligt, af sig selv.

Siálkfrádr, *sui juris, liber*, fri, som raader sig selv; selvraadig.

Siálkfrádi, *m. idem*.

Siálkfrádi, *n. libertas perfecta*, Frihed, Selvraadighed.

Uden Deel.

Siálkfráinn, *vid. Siálkfrænn*. Siálkfráinn akr, *ager restibilis*, Ager, som saar sig selv.

Siálkfrógr, *dictu facilis, certus, vis*, som siger, forstaar sig selv.

Sjálkælska *f. sui amor nimius, philautia*, Egenkjærlighed. R.

Siálk-skapa viti, *n. pl. propria culpa*, egen Døde.

Siálk-skéidánger, *m. culter in manubrium redactilis*, en Gøldekniv.

Siálks sin, *vid. Siálkfrádr*, sin egen Herre.

Siálks sin ráðandi, *idem*.

Siálk-spótri, *m. arrogantia, fastus*, Indbildskhed, Støltthed.

Siálkvaðid kott, *segetes restibiles*, Korn, som er vokset af sig selv: Siálkvaðid gras, *sua spontis gramen*, Græs, som er vokset af sig selv.

Sjálkvilli, *m. voluntas libera, arbitrium*, fri Vilje. R.

Sjálkviliandi, *adj. voluntarius, colens*, frivillig. R.

Siálkr, *ipse*, selv. Þar var vid Siálkr báid, *parum absuit*, der var ikke langt fra at. Hvor er Siálkum sér næstr, *proximus quisque sibi*, enhver et sig selv nærmest.

Sjár, *m. mare*, Havet, Søen. Kn.

Siatna (at listna), *decumescere, remittere*, formlindnes, slappes, sløves.

Sid (á fati), *n. segmentum panni trivetrum, cuneus*, en Kile i et Klædningsstykke; vid geiri.

Sid, *fero, fide*. Sidar, *fidast, ferius, ferisime*, tilbiger, tilbigest. Um sidir, *tandem*,

H h

endeligen, omsider. Fyrr og sidar, *ab initio ad finem*, først og sidst.

Sida, *f. latus, pleura, Side*. Hinc siall-sida, Skip-sida, *latus montis, navis*, Skraaningen af et Bjerg, Siden af et Stib.

Sida (at sida), *instruere, mores docere*, undervise, sætte Skik paa, danne, kultivere.

Sidadr, *moratus*, som har Sader, Vasen, Leve-maade. Vel sidadr, *bene moratus*, som har gode Sader.

Sidalærdóm, *m. eibica, philosophia moralis, Sadelære, Moral*.

Sidamadr, *magister morum, Moralist, Sader-lærer*; (*si brúðkaupum*), *auspex, Symposiarcho*, som forestaar Opvartningen ved et Bryllup, Skaffer.

Sidari, *exinde, sibi, derefter*.

Sidari, *sidastr, posterior, postremus*, den sølgende, den sidste.

Sidarla, *fero*, sidigen; *quasi sidarlega*.

Sidaskipti, *n. pl. mutatio morum*, Saders Forandring, Religionsforandring. 2) *vulgo introductio christianismi v. reformationis evangelicæ*, den kristelige Religions Indførelse, eller Reformationen.

Sidavandr, *morosus, vanskelig, knarvoren*. 2) *gravis, severus*, strang, alvorlig.

Sidavendni, *f. morositas*, Knarvorenhed, Vanskelighed.

Sidblendinn, *conversationsi apertus*, omgjengelig.

Sidbæinn, *ferosinus*, sidig født. Sidborid

lamb, *agnus chordus*, et Lam, som er født sidig, en Sidsfødding.

Sidbæinn, *serius ad iter paratus*, som sidigen bliver færdig til en Rejse, som behøver lang Tilberedelse. 2) *ferosinus, de pallis avium, et fetura piscium dicitur, quando solito serius maturescunt*, sidig fødte, som vokse sidigere end sædvanligt (om Fugle og Fiskeunger).

Sidbætar kyr, *vacca ferrosina*, Kjør, som kalve langt ud paa Vinteren.

Sidd, *f. prolixitas vestis*, et Klædebøns Længde, (Sidde).

Siddeyrdr, *flaccus*, langøret, Sukøret.

Sidfénginn, *ferosinus*, sidig anskaffet. Sidféngid-hey, *fanum chordum*, sidig indhøstet Hø.

Sidferdi, *n. mores, Sader, Sadelighed*.

Sidgódr, *bene moratus*, sædelig, som har gode Sader.

Sidhempa, *f. lacerna, penula*, Regnkappe, Sjemille.

Sidhempadr, *lacernatus*, som har en Regnkappe paa.

Sidi (at sida), *vid. leidi*. Pad er vallsid, *þó vér sidim*, korla börn og kórllinga, *parum refert, etiamsi in amonemnis utamur, parre et matre cimbrici*, det er ikke saa farlig en Sag, om vi fattige Folkes Børn bruge Sejd.

Sidkápa, *f. roga tataris*, en lang, sid Kapp.

Sidkióll, *m. tunica demissa*, en lang, sid Kjole.

Sidla pro sidlega, *fero*, sidigen, side.

Sidlåter, *modestus, bene moratus*; sædelig, som har gode Sæder.

Sidlegr; *idem*.

Sidlegra, *modeste*, sædeligen.

Sidlæti, *u. modestia*, Sædelighed, gode Sæder, Beskedenhed.

Sidprædi, *honestis moribus*, af god Levemaade, galant.

Sidprædi, *f. honestas morum*, god, sin Leve maade, Maner.

Sidsamr; *vid. sidlæti*.

Sidsamlegr, *idem*.

Sidsamlega, *modeste*, sædeligen.

Sidsæmi, *f. vid. sidlæti*.

Sidslægia, *f. pratium serotinum*, en Eng, hvore paa Hæet sitdig aflaaes.

Sidvæni, *m. mos inveteratus*, Sædvane (M. D.)

Sidvændr, *gravis, honestus*, streng i Henseende til Sædelighed, sædelig.

Sidvænia, *f. vid. sidvæni*.

Sidvægr, *modestus*, sædelig.

Sidvænge, *m. fatuus serotinus*, et Føstet, som er sædt sitdig.

Sidr, *m. mos, Ethic, Brug, Sædvane*. 2) *religio*, Religion. Så var sidr i gamle dage, *moris antiqui eras*, den Ethic fandt Sted i ældre Tider.

Sidr, *lucus; demissus*, lang, sid. Sidt hår, *fusi per colla capilli*, lange flagrende Haar.

Sidr, *litt. minus, minimum*, mindre, mindst.

Sidr enn ecki, *omnino non*, slet ikke.

Sidustinger, *m. pleuritis*, Sidesling.

Sidu-rökur samfastar, *bisaccium, larvæna*, tvende sammenhæftede Poser, kommer ved Eiden.

Sidægris, *coctidie*, hver Dag.

Sif, *f. Dea quadam etbuicorum*, en af Kynierne, Torø Dronning. 2) *terra*, Jorden.

Sifella, *f. continuatio*, Vedvarende. 1) *lifellu, continuo, absque vacuo*, vedvarende, uafbrudt.

Sifelldr, *continuus*, uafbrudt.

Sifelldega, *continue*, vedvarende.

Sifi, *m. cognatus, necessarius*, Slægtning, Naarværende. 2) *amicus*, Ven.

Sifiadr, *affiniatæ junctus*, besvogret. 2) *cognatus*, beslægtet. 3) *amicus*, som er i Venkæbs Forhold med en. So skal dæma sakadann, sem sifiadann, *idem sit jus amico et inimico, se. judicis*, en Dommer skal dømme sin Fiende ligesom sin Ven.

Sifiar, *f. pl. cognatio*, Slægtkæb. 2) *affinitas*, Svogerkæb. 3) *commercium*, Omgængelse.

Sifaspjell, *u. pl. impudica violatio affinitatis*, Blodskam.

Sifiængr, *m. affinis*, en besvogret. 2) *cognatus*, Slægtning.

Sifikona, *f. femina cognatione v. affinitate junctæ*, et beslægtet eller besvogret Kvindfolk.

Sifriór, *vid. siállædr*. Sifriólar vætur, *radices perennes*, Rødder, som stedse ere friske. 2) *juvula, non sativa*, Rødder, som ikke plantes, dyrkes.

Sifra (at sifra), *queri*, flage, flygte.

Sifranasamr, *guerrulus*, flyvende, flagende.

Sifkapr, *m. vid. hifar.*

Sift, *f. genus, Røn. 2) linea consanguineitatis, Slægtstabs Linie; alias svift; hinc karlsift og qvensift. genus masculinum et femininum, Mand og Kvindekøns.*

Sifr, *n. gverela, Klynken, Klagen.*

Sig, *se, sig. 2) in se v. re ipsa, i Grunden, i sig selv. Hann er sig merkr, hann er sig steikr, est re ipsa ingenuus et fortis, i Grunden er han retskaffen og tappér. Pád er so ordid sig, re vera ita comparatum est, det er i Sandhed saaledes. Skotta kóngur var sig fridastli madr, ipse Rex Scotorum formosissimus erat, Skotternes Konge var den smukkeste Mand.*

Sig, (*seig v. sig, at siga*), *desidere, deorsum ferri, synke ned, falde ned. At láta siga undan, retro cedere, vilge tilbage. At siga til horns edr hlunns, pessum ire, gaa under, gaa til Grunde. At siga i biarg, funiculis per prærupta dimitti, lade sig med et Tov nedhidse af et Bjerg. Byrdin sigr at, onus gravecit, Byrden tynger paa. Konunni sigr, proidentiam uerri laborat mulier, Konen begynder at faa Fødselsmerter.*

Sig, *n. demissio aucupis in præcipitia, en Fugles fangers Nedhidsen fra et Bjerg. 2) pondusculum v. ponderamentum, Vægt, Tynge. At leggja sig á hey, metas fæni pondusculis munire, lægge Vægt paa en Høstak, for at den ej skal kastés om.*

Siga (at siga) *hundum, canis incitare, hidse Hunde.*

Sigaképpr, *m. formica, en Myre; vid. silcikkall. 2) homo nauci, et Drog; alias silaképpr.*

Sigalegr, *zardus, piger, doven, sad, langsom.*

Sigari, *m. auceps demissivus, schanobates, funambulo præruptorum, en Fuglefanger, som lader sig ved et Tov hidse ned ad et Bjerg, for at fange Fugle.*

Sigarr, *m. victor, en Sejrvinder. 2) nomen Odini, Odins Navn.*

Sigd, *f. falx, falcula, en Sejl, se.*

Sigda (at sigda), *falcula gramen secare, Sjære Græs med en se.*

Sigg, *n. callus, tyk og haard Hud.*

Siggkylfi; *n. hypophora, fistula, en Vuld, som kommer frem i en saadan Hud.*

Sigla, *f. malus navis, Mast i et Skib. Siglu-tré, n. idem. Siglu-rá, f. antenna, Naar, Stelstang; alias seglrá.*

Sigli (at sigla), *navigare, vela facere, sejle. Sigla fallam seglum, expandere vela, sejle for fulde Sejl. Sigla lægra, contrabere, demisere vela, trække Sejlene sammen, rebe Sejlene. Sigla i háifu tré, idem, sejle paa halv Stang.*

Sigling, *f. navigatio, Sejlen, Sejlsadé.*

Siglingamadr, *navigator, peregrinator, en Sejler, en Skipper, som gjør Sørejser.*

Signi (at signa), *cruce signare, korsé. 2) proponare; item dicare, egentl. betegne; ogsaa*

stlegne, helligte. Et modr signar se sitt ödrum enn Gudi og hans helgum mönnum, *si quis pecora sua dicat alio, quam Deo et sanctis ejus*, dersom nogen giver sit Guds til andre end Gud og hans Helgene.

Signadr, *benedictus, beatus*, velsignet.

Signdr, *cruce signatus*, korsfet.

Signing, *f. signatio crucis*, Betegnelse med Korset. 2) *stauolaria*, Korsets Dyrkelse. 3) *benedictio, consecratio*, Velsignelse, Indvielse, Helligelse.

Signingar, *f. pl. incantamenta; item characteres magici*, Sigen; ogsaa: magiske Tegn.

Signer, *n. sigillum*, Segl, Signet.

Signeta (at signeta), *obsignare, subsignare*, forsegle.

Signets-hringr, *annulus sigillaris v. signatorius*, Signettring.

Sigra (at sigra), *vincere, superare*, seire, overvinde. Hann sigrar alla steina at segurd, *omnium gemmarum splendidissima est*, den overgaar alle Edelstens i Glands.

Sigrari, *m. victor*, Sejervinder, Sejersherre.

Sigrar (at sigrar) á einum, *superare aliquem*, overvinde en.

Sigta (at sigta), *cernere, colare*, sælde, 2) *collineare*, mede, sigte paa. 3) *litem alicui intendere*, sigte, bestyde en. (N. D.)

Sigtradr, *cribratus*, sigtet, søldet. Sigtradr miöl, *pollen, simila*, fint Mel, Sigtemel.

Sigti, *n. vannus, cribrum poliuarium*, Sigte, Søld.

Sigrtr, *m. nom. Odini, pr. Mars victoriosus*, Odins Navn; egentl. Kampens Gud.

Sigr, *m. victoria*, Sejer, Sejervinding. At vinna sigr, *victoria posiri*, vinde Sejer, seire. At vega sigr, *idem*.

Sigurfat, *n. toga palmata*, en Vreiskappe for Sejerherrer. Verdi þér at sigurfati, *slit þú út úr hverju gati, vestis tibi palmata v. auspicata esto, tuque post eam detritam superstes*, slid dette Klædningsstykke med Lykke og Sundhed.

Sigur-giöf, *f. vicima, donum pro victoria votivum*, Sejers Offer.

Sigur-géfinn, *victoriosus*, sejerlig.

Sigurhrós, *n. triumphus*, Triumf.

Sigurkuff (á höfði samra barna), *galea pars amii*, Sejerhue.

Sigarlaun, *n. pl. palmarium*, Sejerløv.

Sigur-merki, *n. trophaum*, Sejerstegn.

Sigur-öþ, *n. triumphatio*, Sejerskrig. At æpa sigur-öþ, *edere triumphum*, triumfete, raabe Sejerskrig.

Sigurkránglegr, *fortis, de quo bene sperandum ad vicoriam*, tappert, om hvís Sejer man har stor Forhaabning.

Sigurkáll, *victoriosus*, sejerlig.

Sigurverk, *n. horologium*, et Ur, gl. Sejersverk. 2) *automatum*, en mekanisk Maskine.

Sigurvegari, *m. victor*, Sejervinder, Sejersherre.

Sigurvers, *n. paau*, Sejersöldigt.

Sigurvinnari, *m. victor*, Sejervinder.

Siguvinning, *f. victoria*, Sejervinding.
 Sihlændi, *jugiter ridens*, som stedse ser.
 Sigill, *m. vid. sigi*.
 Siki, *n. lacuna aquosa*, Sump, Pol, No-
 rabs.
 Sikill, *m. sclus*, etslags Mynt, Sekel.
 Siklthgr, *m. poet. Rex*, hos Digterne: en
 Konge. 2) *ina pars caliga infra suram*,
 den nederste Del af en Strømpe, nedenfor
 Læggen.
 Silalegr, *tardus, quasi pendens*, doven, langs-
 som.
 Sild, *f. balax, barengus, clupea*, Sild. Haf-
 sild, *f. idem*.
 Sildfiske, *f. balacum captura*, Sildeskæret, Sil-
 defaugst. Kn.
 Sildreki, *m. mysticetus (veterum)*, etslags Hval,
 som delver Silden frem.
 Silletr, *præper, velox, let, rast*.
 Silfr, *n. argenteum*, Sølv.
 Silfrinn, *adj. argenteus*, Sølv, af Sølv, Bl.
 sølvern. R.
 Silfurberg, *n. argenti fodina*, Sølvbjergværk.
 Silfur-fori, *m. helysna*, Uffald af Sølv.
 Silfur-vigt (linåvigt), *lanula*, sin Vægt, Sølv-
 vægt.
 Sili (at Sila), *fulcare, incidere*, Hjører ind i,
 graver ind i, pløjer. Hver dropi silir i
 skipinu, *quæcumque gutta in navi congelascit*,
 enhver Draabe i Skibet fryser. Her silir,
concrescit gelu, Her fryser det.

Sili, *m. ansa vestis*, en Haandbød af et Reb,
 hvorefter det hænges paa Klostfaddelen.
 Sili, *n. clupea longa, zeres, argentea*, en lang
 og smal Sild.
 Sil, *n. idem*.
 Siling, *f. incisura*, Indgraven.
 Silki, *m. sericum*, Silke. Hrâte silki, *metarna*,
 raa Silke.
 Silkifar, *n. vestis bombycina, serica*, Klædning-
 stykke af Silke.
 Silki-ormr, *m. ser, bombyx*, Silkeorm.
 Silkiveveri, *m. sericarius*, Silkevæver.
 Sillar, *f. pl.igni proceres, latus junctens*,
 Djeller i et Hud, som ligge langs ovenpaa
 Bæggen.
 Silångr, *m. trutta, fario*, en Forelle.
 Silångakista, *excipula, decipula ad truttas ca-
 piendas*, etslags smaa Kasser; som sættes i
 Elvene, for dert at fange Foreller.
 Simålgr; *logvax*, snaksom, sladdervoren.
 Siment, *n. gluten*, Lim, Horulim.
 Similia, *f. similago, pollen*, fint Mel, Mel-
 støv.
 Similia-midt, *idem*.
 Similia-braud, *panis similagineus*, Sigtebrød.
 Similla-velling, *f. asbana*, Velling af fint, sig-
 tet Mel.
 Sin, *f. nervus*, en Gene. 2) *membrum geni-
 tale maris cuiuscumque animantis*, ethvert Halls
 dyrs Kølslan.
 Sina, *f. gramen aridum exsuccum*, tørt, fastt
 løst Græs. Sinubrårkr, *m. gramen contor-*

rum exsuccum, et slags visent fastløst Græs.
 Hann er eins og elldr í sinu, *extreme cholericus est*, han er yðerst heftig.
 Sindrátt, *m. spasmus*, Krampe.
 Sinsaleigr, *fortis, nervosus*, som har stærke Sener.
 Sindra (at findra), *scintillare, emicare*, kaste Gnistur frá sig, gnistrer. Það findrar, *scintillar*, det gnistrer.
 Sindrí, *m. flex*, en Flintesten.
 Sindur, *n. scoria ferri*. Sinner er gloende Skjaf, som under Smedningen springe af Jernet. *Geru. sinter*.
 Sindhöeli, *m. nom. pr. viri, nodosis nervis robustissimus*, en Mandis Egennavn, saakaldet af sine stærke Sener.
 Singla (at singla), *sinnire*, klinger, klingrer, giver Klang. Í einhvörvu singlar ná, *aliquid sinnit*, nr er der noget, som klingrer.
 Singra (at singra), *vid. sangra*.
 Singran, *f. vid. sangran*.
 Singr, *n. idem*.
 Sinkill, *m. securicula*, en Slaa, Jærnkrampe at forblinde to Bredter med.
 Sinka, *f. tenax*, Paaholdenhed, Kærlighed; *alias link*.
 Sinkla (at sinkla), *securiculis compingere*, hestse sammen med Jærn.
 Sindr, *tenax*, paaholder, sparsomt.
 Sinn, *lin, lit, suus, sua, suum, sin, sit, sit*.
 Sinn-hvör, *singularis, quisque pro se*, enhver for sig, hver sin.

Sinn, *n. punctum temporis, Gang, Dieblit. V*
 Það sinn, *eo temporis momento, ea vice*, den Gang. At því sinni, *idem*. Um sinni sakir, *ea vice v. pro tempore*, þaa det Tid. Eudr og sinnun, *aliquoties*, af og til, en og'ant den Gang. Sinnir í hvört sinn, *singuli in boras*, den ene efter den anden, hver sin Gang. Sinu sinni hvör, *singuli in boras*, det samme. Sinu megin hvör, *a suo quisque latere*, hver þaa sin Side.
 Sinns, *f. mens, assentio*, Sind; Hgtpaagivenshed. Hann hefr ecki sinnu á því, *animus ad id non potest applicare*, har har ingen Lyf bertil, han lægger ikke Merke dertil.
 Sinnadr (vel edr illa, *bene v. male*) *affectus*, sindet (vel effer ilde).
 Sinna-skifti, *n. pl. mutatio mentis*, Sinds Forændring. At taka sinna-skifti, *mutare mentem*, forandre sit Sind.
 Sinnaz (at sinaz), *irasci*, vredes, blive vred. Hönum tók at sinnaz, *iras concepit*, har hann gypdet at blive vred.
 Sinni, *n. animus, affectus*, Sind, Gemyt. Sinuis lins radandi, *compós mentis*, som har sin fulde Samling, Forstand. 2) *favor*, Yndest. Þú vilt allir menn hinir hæverskuftu, sé þér í sinni, *nemo hinc dýrskli Guds vinr, optimatum omnium favorem expetit, præter annu er illum quidem pretiosissimum amicum Dei*, du ønsker at alle de fortrinligste Folk skal ynde dig, uden blot den vigtigste Guds Ven.

Sinni, *m. fautor*, Belynder. Hödr heliar sinni, Hödus fautor Hela, Hödur, Helt Belynder.
 Sinni (at sinna), *benigne observare*; opvarte en Venigen, gaa en godmodigen til Haande.
 At sinna einum, *curare*, non negligere, sørge for en. Eg get ei sint því, *in me recipere non possum*, jeg kan ikke tage mig af det.
 Sinningar, *f. pl. vid. ordafinningar*.
 Sinnisbrektr, *m. virium animi, vecordia*, Galens Skab, Afjændighed.
 Sinnisleg, *vultu minax*, vredsladen.
 Sinnislag, *n. indoles*, Sindelag.
 Sinnisvargr, *m. furia*, en ond Kvinde, Furie.
 Sinnisveikr, *ager animo*, sindssyg.
 Sinnisveiki, *f. dysklymia*, Sindssvaghed, Melankoli.
 Sinnismikill, *affectuosus*, heftig.
 Sinnugr, *cordatus*, modig, behjertet.
 Sinnulaus, *mentis inopi*, uden Sandt og Samling, sansseles.
 Sinnuleysi, *n. stupor*, Sandselesløshed.
 Sinober, *cinnubaris*, Sinober.
 Sióar-áll, *m. conger*, congrus, Havaal.
 Sióar-botn, *m. fundus maris*, Havbund.
 Sióar-fall, *n. accursus v. secursus maris*, Frem eller Tilbagestrøm i Havet; Ebbe og Floed.
 Sióar-gänge, *m. astus maris*, Søens Drusen, Søgang.
 Sióar-gud, *n. Neptunus*, Havgud.
 Sióar-igull, *vid. igúlkér*.
 Sióarbrim, *n. astus maris*, Søens Drusen.
 Sióar-ólga, *f. idem*.

Sióar-rót, *n. idem*.
 Sióarhaf, *n. oceanus*, Verdenshavet, Oseanet.
 Sióarhlíóð, *n. murmur v. fremor maris*, den Lyd, som Havets Drusen frembringer.
 Sióar-hæð, *f. superficies v. libella maris*, Vandets Overflade.
 Sióar-mál, *n. maris ora, terminus*, Flodemaal, den Grændse, hvortil Søen kommer ved højest Vand.
 Sióar-síða, *f. ora, locus maritimus*, Sølyst.
 Sióarströnd, *f. litus, ora*; Sølyst; Strand.
 Sióar-sund, *m. fretum maris*, et Sund, Estræde.
 Sióar-sýn, *f. prospectus maritimus*, Udsigt over Søen.
 Siódr, *m. vid. pýngia*.
 Siódrangr, *m. manes suffocati in mari*, Søjens ganger.
 Siósaung, *n. pl. piscientia*, alt det man faar af Søen.
 Sióse-d, *f. iter maritimum*, Øbrejse.
 Sióshkr, *m. piscis maritimus*, Saltvandsfisk.
 Siósfrost, *n. gelu maritimum*, Frost paa Søen. Nu er siósfrost, mare hyemar, Havet fryser.
 Siógefir, *f. pl. tranquillitas maris*, et saadant Vejr, hvori man kan søge Søen, og fiske.
 Sióhattr, *m. cuculus nauticus*, Søhætte.
 Sióhræddr, *maris timidus*, frygtsom paa Søen.
 Sióklædi, *n. pl. vid. skinnklædi*.
 Siókort, *n. mappa hydrographica*, Søkort.
 Sióleidis, *per mare*, søvætt.
 Sióli, *m. poet. Rex, pr. præpositæ*, hos Digterne: en Konge; egentlig stormægtig. 2)

- homo immanis et facinorosus*, en stump og grov Karl.
- Siölagia, *f. nebula pelagica*, Taage, som hviler over Havet.
- Siömodr, *m. nauta, epibates*, en Sømand, Matros.
- Siömannahúdir, *f. pl. suguria piscatoria*, Fiskerhytter.
- Siön, *f. visus*, Syn, Bjesyn. 2) *visio*, Syn, Aabenbaring. At leida fyrir siönir, *propinere ante oculos*, fremsætte for en, sætte til Skue for en, foreholde.
- Siönargler, *n. speculum, perspicillum*, en Rikert, Djeblas.
- Siönarhöll, *m. specula*, et højt Sted, hvor man kan seaa paa Udskif, en Vare.
- Siönar-pláts, *n. idem*.
- Siönarvitni, *n. autopses*, Djensvidne.
- Siöndapr, *oculis caligantibus*, som har et svagt Syn.
- Siöndauf, *idem*.
- Siöndeildarhring, *Horizon*, Horisonten.
- Siöndepa, *f. caligo, amblyopia*, Djensvagthed.
- Siönfridr, *vid. fridr* Synum.
- Siönhagr, *qui modum fabrica videre tantum et docere potest*, som blot af Bjesynet kan domme om en Ting er vel eller ilde forfærdiget, samt rette Maaglerne.
- Siönhealing, *f. conceptus oculi*, saa stort Num, som man kan se, Synvidde. 2) *adverbialiter, directe*, ligefrem, ligetud; *alias siönending*.
- Siönhverfingar, *f. pl. prestigia*, Taakenspillerkunter, Gøglerier.
- Siönlaus, *cæcus*, blind.
- Siönógr, *abundans, maris iustar*, meget overflüdig.
- Siövikindi, *animal aquaticum*, Sødyr.
- Siör, *m. mare, pelagus*, Seen, Havet. 2) *agua marina v. falsa*, Søvand, Saltvand; *alias siár, sær*.
- Siöreyfari, *m. pirata, prado maritimus*, en Sørover. (N. D.)
- Siöreyfara - skip, *navis piratica, et Søroveres skib*.
- Siöreyfarskapr, *m. piratica*, Sørovert.
- Siö-sax, *n. culter exentriatorius*, en stor Kniv, hvormed Indvoldene tages ud af Fissen.
- Siöskriml, *n. monstrum marinum*, Søuhyre.
- Siölgæt, *f. nausea*, Søsyge, Vammelsked.
- Siöstrid, *n. bellum navale*, Søslag, Søkrig.
- Siöslag, *n. prælium navale, nauumachia*, Søslag, Søtrekning. (N. D.)
- Siöt, *f. multiitudo*, en Mængde.
- Siövatt, *n. aqua marina*, Søvand.
- Siövedr, *n. vid. siögæfir*.
- Siövætlingar, *m. pl. chirobecæ nautica*, Vantter, som Søfolk bruge.
- Siöviti, *n. inter piscatores vocatur culpa illa, cum quis bestias marinas, quæ nocivæ putantur, nominat, nam audire et agnoscere nomen argve advolare putant*, saaledes kaldes iblandt Fiskerne den Forseelse at nævne de Søuhyrer, som anses for skadelige, da de

tro, at disse høre og kjende sit Navn, og indfinde sig naar det nævnes.

Siö, *septem*, syv.

Siödaga-tími, *septiduum*, en Tid af syv Dage.

Siödala Þáungi, *septunx*, en Vægt af syv Unser, Nigebaler; *vid. dalsþáungi*.

Siöfalldr, *septuplex*, syvfold.

Siöfu, *f. sponsa*, Fæstems; *vid. siáfu*.

Siöhyrdr, *septangulus*, syvkantet.

Siömárada burdr, *færus septimestris*, et Foster, som har ligget syv Måneder i Moders Liv.

Siöförnur, *f. pl. Plejades, Vergilia*, Syvstjernen.

Siöflinum, *septies*, syv gange.

Siötígi, *septuaginta*, Halvfjerhundstyve.

Siötí v. sietti, *sextus*, sjette; *olin sexti*.

Siötránger, *m. sextans*, en Sjettedel.

Siötugr, *septuagenarius*, halvfjerhundstyveaarig.

Siövetra, *septennis*, syv Aar gammel.

Siövíknafasti, *f. tempus v. jesuium quadragesimale*, Fasten (om Vinteren).

Siöund, *f. numerus septenarius*, Syvtaal. 2) *beddomas*, en Uge. 3) *septunx*, en Syvendesdel.

Siöundi, *septimus*, syvende.

Siörenandi vatn, *flumen perenne*, fersk, vridende Vand.

Sirkill, *m. circinus*, en Sirkel, Passer.

Sirkla (at sirkla), *circinare*, orbem circulo ducere, strekke, indstikke.

Sísa (at sísa) *vid. difficilia lente moliri*, løses ligen at tage fat paa vanskelige Ting.

Sirna, *f. veterus*, Sovesygge, umaadelig Søvn.

2) *bonus tardus et piger*, et dovent Menneske.

Sirnulegr, *piger*, lad, dovent. 2) *fecibus insidens*, fuld af Varme; *vid. leira v. leyra es leinn*.

Sísofandi, *semper dormitans*, stedse sovende.

Sísofínn, *bulinans*, stedse sulten.

Sit (lat, at sitia), *sedere, insidere, sidde*. At

sitia fyrí lucku eins, *obesse alicui*, være en i Vejen, hindre en's Opkke. *Sitia einum fyrí liófi, idem. Sitia í skadanum, damnum rescircire non posse*, ikke kunne erstatte Skaden.

Sitia yfir læmdum inanna, obesse alicujus honoribus et fortunis, hindre en's Hæder og Ære. *Sitia fyrir ádrycktu, reidi, ójafnadi annars, objectum esse propinationi, ira, injuria alicujus*, være den, som skal drukles til,

udfat for Vrede, Hornarmelser. *Sitia einum eitthvad, quietus ferre*, taale noget af en. *Sitia vel jörd, pradium bene colere*, dyrke sin Gaard vel. *Sitia einum mat, a cibo prohibere*, hindre en fra at spise. *Helgi hinn magri sat Þorkötu mat, og dó hún af húngri, Helgius macer a cibo prohibuit Thorkatlam, quæ ideoque fame interiit*, Hølge den magre nægtede Thorfatle at spise, og derfor døde hun af Sult. *Sitia fyrí mat, idem. Sitia á fer v. sitia á strák línnum, continere se, affectus reprimere*, holde sig i Skindet, undertrykke sine Tilbøjeligheder. *Það lítir þér ecki, non te decet*, det som

mer dig iffe. Paa tier illa á þér, *idem*.
 Sitia á sveikráðum, *infideliari*, lute paa, sege
 at forraffe. Sitia at bordi v. til bords, *ac-*
cumbere, sidde til Bords. Sitia á einum,
imperare alicui, possidare aliquem (in malam
partem sumitur), undertrykke en gausse. Sitia
 yfir konu, *obsecrare*, forrette en Jorde
 moders Forretning. Sitia úti, *sub dio noc-*
turnis incantationibus operam dare, foretage
 natflige Besværgelser under aaben Himmel.
 2) *moras trahere piscaturæ gratia in also*,
 blive længe ude paa Havet, for at fiske.

Sitra, *f. parva scaturigo aquæ*, en liden Kilde.

Sitra (at sitra), *minusim fluere*, flyde smaafligen.

Sivalr, *undique rotundus, teres*, aflang rund;
 á völr.

Sjúkdómr, *m. morbus*, en Sygdom.

Sjúkleiki, *m. idem; alias sjúkleikr*.

Sjúknadr, *m. idem*.

Sjúkr, *æger; svg.*

Ská, *f. optima pars rei*, den bedste Del af no-
 get. Þetta er skáin úr klæðunum, *hæc op-*
tima pars est vestium, dette er den bedste
 Del af Klæðerne.

Ská, *f. obliquitas*, Skjævhed, Krumbhed. Á
 ská, *oblique*, skjævt, tvært. *Angl. ascaunce,*
ex obliquo, paa skraa.

Skada (at skada), *nocere*, skade, gjøre Skade.

Skadamadr, *m. vid. banamadr*.

Skada-vedr, *calamitas*, et Vejr, som frembrin-
 ger Skade.

Skada-skurdr, *m. vulnus lethale, pr. vulnus dam-*

nosum, et dødeligt; egentlig: et skadeligt
 Saar.

Skadla (at skadla), *partem aliquem auferre;*
item ledere, skade, gjøre Skade, borttage
 en Del af noget.

Skaddan, *f. lasio*, Skade, Hornærmelse, en
 Dels Borttagelse fra et Helt.

Skaddr, *mutuus, non integer*, beskadiget, hvor-
 af en Del er borttaget.

Skadi, *m. damnus*, Skade, Hornærmelse. 2)
pica (avis), en Skade.

Skadlaus, *indemnis*, skadesløs.

Skadlegr, *noxius*, skadelig, som forårsager
 Skade.

Skadrædi, *n. malum consilium*, skadeligt Raad.

Skadfamr, *damnosus*, skadelig.

Skadfamlegr, *idem*.

Skadlega, *Acad. m. lega: damnose*, skadeligen.

Skadfemi, *f. noxa*, Skade.

Skadvænn, *damnosus; item ominosus*, hvoraf

man kan vente Skade; ogsaa: skadelig.

Skadvænlegr, *idem*.

Skadvænlega, *damnose, ominose*, skadeligen.

Skafa, *f. scalprum, radula*, Skrabjern, Ra-
 derkniv. 2) *quantum una vice ex aliquo*
scalpisur, saameget, som paa engang kradses
 af noget.

Skafheidbirta, *f. sudum serenum*, en gausse
 skyfri Luft.

Skafi, *m. scobis*, Savspaan, Filspsaan.

Skafinn, *rasus*, skrabt. 2) *argutus et stre-*
nuus, dristig, vicksem.

Skafkaföld, *n. ningor volitans terrestris*, Snefog, som blot fyger længs ad Jorden.

Skaf, *m. unda decumana maris*, en Bølge, saa stor, som et Bjerg. 2) *dentium ferratorum series*, in roja et cane carcarie, en Råd Skjæretænder i Roffer og andre Fiske. 3) *lytes nivales*, en sammenbløst Snebynge. 4) *dens soleæ egvorum*, Endedupperne, Hægerne paa Hesteskoen.

Skafha-lkeifa, *f. soleæ dentata*, en Hestesko med skarpe Hæger paa Enderne.

Skafrenningr, *m. vid. skafkaföld*.

Skaga (at skaga), *prominere*, rage ud over, rage frem over. Høfudin skögudu út af sledanum, *capita prominerebant ex traba*, Høvederne ragede ud af Skæden eller Vognen. At skaga frammyfir, *superimminere*, rage ud over.

Skagagadr, *m. alveolus dentium carcarie*, den Rende, hvori Skjæretænderne ligge i Roffer og flere Fiske.

Skagi, *m. promontorium*, Odde, Forbjerg.

Skák, *f. ludus latrunculorum*, Skakspil. 2) *compositile*, et lavt Loft i Hus.

Skak, *n. quassario, agitatio*, Støden, Rysten, Skumpen.

Skaka (at skaka), *quatere, agitare*, flumpe, støde, rykke.

Skako, *f. massa butyri recentis ex agitatulo*, saameget Smør, som man fjærner paa engang, en Kjørning.

Skáka (at skáka), *in angustias redigere*, bringe

i Knibe. Skák þér, *tua res agitur*, et Overmods Udtryk; Skál betyde: nu er du i Knibe, eller og: nu er min Tilstand bedre end din. Skáka i hróksvalldi, *superbire patrocinio potentioris*, vise sig overmodig under en Nægtigers Beskyttelse. At riúfa skák, *frangere mandram*, befri Rongen for Skak i Skakspil. At mista alla menn i skák, *excalculari*, tabe alle Driffter i Skak. At eiga einn mann eftir, *wonocborus esse*, have en Drifte tilbage.

Skákubord, *n. alveolus lusorius, tabula lusoria, talaris, alvearis, zatrium*, Skakbræt.

Skacka (at skacka), *iniquare*, gøre skaa, ulige. At skacka i milli manna, *iniquitatem conciliare, sententiam ferre de iuriis injuriis*, falde Dom over indbyrdes Fornærmelser, forlige Folf. Hér skackar miklu, *multum disconvenis*, her fjælnet nieget.

Skackborinn, *in adulterio v. incestu procreatus*, født i Hor eller Blodfam. 2) *ex altero parentum servili*, født af ulige Forældre: hvoraf den ene var fri, den anden Træl.

Skackeygdr, *strabo, limus*, fjælejet.

Skackhorn, *n. obliquitas*, Krumbhed, Skjævhed. Hann fetti þá i skackhorn, *obversos illi angulos tribuit*, han indelte dem hver for sig modsatte Hjørner.

Skacki, *m. obliquitas*, Skjævhed, Krumbhed. 2) *differentia*, Forskjel.

Skackreitiss, *oblique*, krumt, fjævt.

Skackr, *obliquus, pravus, impar*, fjævt, uligt. At lita skackt til, *oblique inuerti*, se fjævt

ell. Skækir bókstafir, *litteræ vacillantes*,
 fjæve Bogstaver. Skækir Frimenningar,
in secundo et quarto gradu lineæ lateralis con-
juncti, Naarværende i anden og fjerde Slægt-
 Stabs Grad.

Skæksýni (rångeygðra manna), *strabismus*,
strabismus, den Tilstand at være Skjeløjet.

Skækyrdiz (at skækyrdaz), *obliquis verbis uti*,
 betjene sig af tvivlsomme, ubestemte Ord. 2)
convitari, skjænds, skamred.

Skákæmni, *m. pl. larrunculi, calculi*, Drifker
 i Skakspil.

Skakra (at skakra), *tremere*, bæve, ræve, slin-
 gre. Atla skakradi undir byrdinni, *Atlus*
sub onere vacillavit, Atli rævede under Byr-
 den.

Skál, *f. patera, phiala*, en Skaal, et Drille-
 kar, Pokal. 2) *bilanx*, en Vægtskaal. 3)
convallicula, Fordybning i et Fjæld, en Dal.
 4) *pelvis, concavitas ossis innominati simul et*
ossis sacri, hos Mennesket: Bækkenet, Hul-
 heden af Hoftebenene. Eingi þordi þar at
 leggja ord i adra skál enn konúngur villdi,
nemo Regi contradicere ausus est, ingen vo-
 vede at modfise Kongen.

Skálapund, *n. libra zygostatica*, Skaalpund.

Skála-vigt, *f. bilanx*, Vægtskaal.

Skal, *verbum auxiliare futurum, debeo, mihi*
propono, et hjel; tord for den tilkommende
 Tid: jeg bør, skal. E'g skal lese, *legam*,
 jeg skal lese. Þú skalt þú hafa verið trúr,
fidem deluisti, du burde have været tro.

Menn segja þú skulir fé bæta, *muleta re,*
ut perhibent, pecuniaria manet, man fortals-
 ler, at du skal udrede en Pengemullef.

Skáli, *m. cubile, dormitorium*, Sengenammer,
 2) *rectum, domus, insula*, et Hús.

Skálábúi, *m. inhabitator domus*, Deboer af et
 Hús.

Skálkapör, *m. pl. nequicia*, Skjelmeri, Skarns-
 stykker.

Skálköttr, *nequam, malignus*, Skjelmsk, ond-
 skabesuld.

Skálkr, *m. galea*, en Hjelm. 2) *gladius*, et
 Sværd. 3) *nequam, irrisor*, en Skjelm, et
 Skarn; vid. skalka.

Skállid, *n. poeta*, Digter, Poet.

Skállida (at skállida), *glabrare*, skalde, gjøre
 skaldet, skolde.

Skállidadr, *glaber, glabratus*, skaldet, som Haa-
 rene ere aftagne.

Skállida-spillir, *m. poetarum alpha*, *cui omnes in-*
videns poeta, den ypperste Digter, som de
 andre misunde.

Skállidafisk, *n. delyrus poeta*, en affindig, sjantet
 Digter.

Skállidkona, *f. poëtris, poetria*, en Digterinde.

Skállidmæli, *n. pl. poësis*, Poesi, Digt.

Skállidskopr, *m. poësis*, Digtetekunst, Poesi. R.

Skállidvingl, *n. delyria poetica*, Digter: Hens-
 rykkelse.

Skállidan, *f. glabratus*, den Handling, at tage
 Haaarene af goget.

Skalli, *m. glabrerum*, bar Plads paa Ageren,

- hvor Intet groer. 2) *calvitium*, Skaldethed, Barhed for Haar. 3) *calvus*, en skaldet Mand.
- Skålm, *f. framea*, et Epyd, Stage. 2) *bidens ficatoria piscatorum*, en tvækløstet Stang, som Fiskere bruge. 3) *pars corporis humani omnis infra inguina*, den nederste Del af et Menneskes Legeme v: Laarene og Benene. 4) *vagina gladii*, en Sværdskjede.
- Skålma, *f. idem*.
- Skålma (at Skålma), *varicare*, *gressum gallatorum exercere*, tage store Skridt.
- Skålpr (at Skålpraz uppå), *forte evenire, superimponi*, sige tilfaldigvis, af en Hændelse; *vid. skolp*.
- Skålpleitr, *vid. drúllinn; alias skúpleitr*.
- Skålpr, *m. vagina gladii*, en Sværdskjede.
- Skamma (at skamma), *ignominia officere*, vanære, beskjæmme.
- Skammáz (at skammáz lin), *pudesceri, erubescere*, skamme sig, beskjæmmed.
- Skammarleggr, *ignominiosus*, skammelig, skjæmbig.
- Skammbeinn, *skammbeinnótt, brevis crura*, kortbenet.
- Skammbirri, *n. svab breviar*, en kort Hjalte imellem Spærerne i en Dugning, Hantehjalte, Hænsbaand.
- Skammbita-lopt, *n. hyperorum*, det Løst, der ligger ovenpaa saadanne Hjalter.
- Skammbrægd, *n. res v. acio cito transiens*, en hastig forbigaaende Ting eller Handling.

- Skammbrægdsligr, *fugitivus, fugax*, flygtig, fort, som er snart forbi.
- Skammdegi, *n. bruma*, Vintersolhverv. Dymnasta Skammdegi, *decembrales brumæ*, Vintersolhvervsdage.
- Skammdegi-sligr, *decembris*, vinterlig.
- Skammæggr, *idem*. Skammæggr er enn, *ad-huc dies brevis est*, endnu er Dagen fort.
- Skammæggr, *n. pl. vid. skammdegi*.
- Skammfeillinn, *pudibundus*, udsæelig, skamfuld.
- Skammfullr, *idem*.
- Skammfyllilegr, *idem*.
- Skammfyllilega, *pudibunde*, udsæeligen.
- Skammfylli, *f. pudor*, Udsæelse, Skamfuldhed.
- Skammgædr, *fugax, instabilis, caducus*, fligdig, forjængelig.
- Skammhæggvinn, *ad deformitatem vulneratus*, saaret, hugget forðarvet, skamfiendt.
- Skammlaus, *bonestus*, stikkelig, uden Skam, uden Vanære.
- Skammlegr, *dedecorus*, uanstændig, usømmelig, skammelig (*rectus: skammarliggr, adj. skammalega adv.*)
- Skammlið, *n. visa brevisitas*, kort Levetid, kort Liv.
- Skammliðr, *brevi moriturus*, som har en kort Levetid tilbage.
- Skamminnugr, *obliviosus*, glemsom.
- Skammorf, *n. falsastri v. falcata falcis manubrium*, et kort Skæft til en Le.
- Skammraudr, *pudore rubescens*, rød af Udsæelse.

Skammrif, *n. pl. costa spuria*, de vægte Ribben; *vulgo: sternum cum radiis*, Bryftet af et Kreatur, tilligemed Hovene.

Skammfamlegr, *ignominiosus*, haanlig, skammelig.

Skammstafadr, *per puncta scriptus*, forfortet, frevet med Tegne, abbrevieret.

Skammfyni, *f. precipitantia*, Uflogskab, Kortsynethed.

Skammfynin, *imprudens*, uflog, uforftandig, forfynnet.

Skammfætr (Stadr), *ubi diu manere periculosum est*, et Sted, hvor langt Ophold er farligt.

Skammtaaladr, *pauilocus*, som taler lidet.

Skamta (at skamta), *dividere, diuerſi*, dele, uddele.

Skamlegn, *apte, modice*, paffeligen.

Skamlegr, *modicus*, paffelig, paffende.

Skamtr, *m. modus*, Maade, Maadehold. 2) *dimentio*; *item portio*, en afvaalt Ting.

Skammvinnr, *inconstans, caducus, fluxus*, flugtig, forgjængelig, forvartig. 2) *non sufficiens*, utillrækkelig.

Skamir, *breviſ, acciſus*, kort; *ſkæmri, ſkæmſtr.*

Skamma ſtund verdr hönd höggi f gin, *vindicta (poſius: occiſionis) brevis læſia*, Glæden over et Drab er kort.

Skamnyrdi (at skamnyrda), *convitari, bovinari*, udfjelde, forhaane med Ord.

Skammædi, *n. mentis defectus moribundorum*,

Mangel af Fornuftens Brug hos en døende.

Skammædil gr, *moribundo ſimilis*, lig en døende.

Skammælege, *fugax*, flygtig. Skammæleg ſala, *fugax voluptas*, flygtig Lyſſalighed.

Skammærr, *brevi moriturus*, ſom om kort Tid ſkal dø.

Skán, *f. cruſta, cortex*, Bark, den yderſte Hinde.

Skána (at skána), *emendari, meliorari*, være i Bedring (om Syge).

Skans, *m. munimentum*, en Skandſe.

Skap, *n. mens, animus*, Sind, Sindelag. 2) *affectus animi*, Sindbeſtaffenhed. Mær er at ſkapi, *volo, acceptum mihi eſt*, det er efter mit Sind. At vera ſo ſkapi ſarinn, *ita affectum eſſe*, være ſaaledes ſindet.

Skapa (at skapa), *creare, formare*, ſkabe, danne.

Skapadr, *creatus, ſtaſt.* 2) *ordinatus*, dannet. Dad fer ecki or ſkøpudu, *extra ordinem procedit*, det gaar ikke ſom det plejer.

Skapadagr, *n. terminus vitæ naturalis*, den beſtemte Dødedag.

Skapan, *f. vid. ſkøpun.*

Skaporí, *m. creator*, Skaber. R.

Skapbót, *f. levamen mororis, ſuſvalelſe*, Lindring i Sorg.

Skapbrádr, *iracundus*, illindet, hæftig.

Skapdeildar-madr, *vir prudens, affectum ſuum temperans*, en kloge Mand, ſom holder ſine Lidenſkaber i Tømme. Litill ſkapdeildar-madr, *vir imprudens, præcepto animo*, en uflog, lidenſkabelig Mand.

Skapſeildlegr, *gratus*, kjær, behagelig. 2) *æquus, decens*, billig, ſømmelig.

Skapfelldr, *idem*.

Skapferli, *f. ingentium, indoles animi*, Tankomaade, Sindebeskaffenhed. R.

Skapgódr, *bona indolis*, af et godt Naturel, sagtmodig.

Skapgedi, *n. probitas, benignitas*, Godhjertighed. R.

Skapillr, *prava indolis*, hæftig; ulbesindet.

Skaplegr, *conveniens*, passende.

Skaplega, *convenienser*, passende.

Skaplestr, *m. vitium animi*, Fejl i Sindebeskaffenheden, Karakterfejl.

Skaplyndi, *n. animus, ingenium*, Sind, Sinddelag.

Skapmikill, *affectuosus*, lidenskabelig, hæftig.

Skapnadr, *m. forma*, Dannelsse. 2) *fasces*, Ekjæbne.

Skapnadar eyrindi, *fatalis eventus negotii*, en Sagd ved Ekjæbnen bestemte Udfald. 2) *dignum premium, merita fors*, forskyldt Løn.

Skapraun, *f. tentatio continentia v. quicquid animum tentat ad impotentiam*, Standshaftighedsprøve. 2) *molestia*, Besværlighed, Fare.

Skaprauna (at Skaprauna), *irritare; alicujus animum, vexare*, opirre en, bringe en i Forviss.

Skapshöfn, *f. vid. skapsmunir*.

Skapskifti, *n. pl. vid. sinna skipti*.

Skapsmunir, *m. pl. indoles*, Sinddelag, Gemt.

Skapstór, *iracundus, vehemens*, hæftig, hidsig. 2) *ambitiosus*, ærgjerrig.

Skapstyggr, *trux*, snarvoren, barff.

Skapt, *n. manubrium*, Ekst, Haandgreb. 2) *hastile*, en Spydstage, Spyd.

Skaphá sli, *sol, haste ad capulum usque longitudine ab horizonte prospectu distans*, Solen, naar den er saa højt over Horizonten, som et Spyd er langt.

Skaptrék, *n. crater manubriatus*, et Kar, forsynet med Haandgreb.

Skapvar, *cautus, animo modestus*, beskjeden, sagtmodig.

Skapvargr, *furibundus*, rasende, af et særbeled hidsigt Sindelag.

Skápr, *m. capsula*, et Ekab.

Skápa-sinidr, *capsarius*, en, som forfærdiger Ekabe.

Skappíng, *n. jus v. forum anniversarium*, Ret, som holdes engang om Aaret.

Skappánger, *graviter morens*, sorgfuld.

Skar, *n. fuvgnis*, Lystaande. 2) *insolentia*, Hovmod. Hann fór med Skari nockru, *insolenter egit*, han opførte sig hovmodigen. At taka skorid, a) *emungere lumen*, tage Taanden af et Lys, pudse Lyset; b) *impedimenta amoliri, isem auctoritatem adhibere, reprimere insolentiam aliorum*, tage Magten, bruge sin Myndighed. Enn er estur af hönum skorid, *vigor animi adhuc illi remanet*, endnu har han noget tilbage af sin fordoms Tyrighed.

Skár, *m. arculus*, *qui uno ictu falcis metitur*, den Halsstiksel, som leen i det man slaar Hs, gjør paa engang, en Skaar; ð Skér.

Skara (at skara), *afferet reciproce coaptare, item imbricatum caespites etc.*, sammenføje Bræder i et Etib eller Høstug, og Grønsvær paa et Tag, ved at lægge den ene's Staud oveni paa den anden; å Skör.

Skara (at skara), *focus administrare, spiraculum igni facere, rufcari*, vedligeholde, puste til Ilden. At skara liös, *emungere lumen*, pudse Lyset. Hvör skorar elld at sinni köku, *proximus quoque sibi*, enhver er sig selv nærmest. Skara framn úr, *præcellere*, indmærke sig fremfor andre. Skara fram hid, *alios post se relinqvere*, lade andre efter sig, komme foran andre. Skara saman, *corradere*, strabe sammen.

Skarbitr, *m. emunctorium*, Lysesafs.

Skard, *n. ruptura, hiatus, incisura, et Skaar*, Indsnit. Frændskard, ættskard, *jactura propingvorum*, Tab af Slægtninge. Skard i skyldi, *amicorum v. propugnatorum jactura*, Tab af Venner eller Forsværet. Haralds helle skard i skyldi, skal ei ugga það höggvit, *sine dubio minui ferro numerum amicorum Haralds (dixit Enar de caespite, Orandum comes, interfecto filio Regis)*, jeg har uden Tvivl med mit Sværd formindsket Haralds Venners Antal (sagde den Ørkensløse Jarl Einar, da han havde dræbt Kongens Søn). Drepr i skö.din fyrir hönum, *verbis laborat (dicitur de senibus edemulit)*, tale utpdeligt (siges egentlig om Folk, som have mistet Tenderne). Skard i vör, *labia lepo-*

vina, Skaar i Laben, Hæreskaar. Skard i spord á fiskum vel á fuglum, *incisura caudæ v. uropygii*, Skaar, Indsnit i Hælen paa Fugle eller Fiske.

Skardagull, *n. aurum calatum v. ornatus aureus*, udgraveret Guld, Guldpyrdelser. Nå er skift um Skardagull, *deioriora sequuntur, magnificentia cessit egestati*, nu er Sagen forandret til det stettere.

Skarda (at skorda), *minuere*, formindfke. 2) *incisuram facere, bintum formare*, gjøre Skaar i noget; *vid. sköida*. Ána skardar, *ovis sterni omnia ossa et nodi sentiantur atactu*, ob væciem, Hæret er saa maget, at man kan føle alle det's Drysben.

Skarfa-gias v. kál, *cochlearia*, Koffeare.

Skarfr, *m. corvus marinus, graculus, carbo aquaticus*, en Allise, Ellefrage. 2) *diobolus*, 4 Skilling.

Skari, *m. agmen, caterva, scara*, en Skare, Flok, Hær. 2) *crusta glacialis*, Isforpe.

Skári, *m. vid. skár*.

Skarifikill, *m. senecio*, Brandbæger, Rørdurt.

Skark, *n. vid. skarkali*.

Skarkali, *m. vid. skurk*.

Skarlats-klædi, *n. vestis coccinea*, Skarlageni.

Skarlats-lite, *m. color coccineus*, Skarlageni's farve.

Skarn, *n. stercur, sordes*, Skarn, Urenlighed. 2) *res nibili, scoria*, en unyttig Ting.

Skarnþý, *n. vid. mykiufluga*.

Skarnakari, *m. for datus, cloacarius*, Skarnager, Natmand, Gadekjører.

Skarnlega, *surpiter*, Skarnagtigen.

Skárna (at skárro), *vid. skána*.

Skar-nagli, *m. clavis sabulati naviculae*, et Som, hvormed Skibplanterne fæstes sammen paa Randen.

Skarnyrði, *n. pl. verba fordida, obscena*, uterlige Ord.

Skarpleiki, *m. acumen ingenii*, Skarpsindighed.

Skarpleitr, *vid. grannleitr*.

Skarpskygn, *visu acer*, Skarpsende, Skarpsynet.

Skarpvit, *solers, sapiens, vis, flog*.

Skarpr, *acer ingenio*, Skarpsindig. 2) *alacer*, sprig. 3) *durus, siccus*, haard, tør. 4) *angustus*, snæver, trang. Hann gat etid skarpa skereid daginn estir, *statim proximo die pisces induratos edere potuit*, han kunde straks Dagen efter spise haard Fisk; Þorl. biskups Saga. Hér er skarpt um manneldi, *angustias cibarium sentimus*, her er Smalhans Kjøkkenmester.

Skarr, *m. gladius*, et Sværd.

Skárr, skáft, *melius, optime*, bedre, bedst.

Skárrí, skárf, *adj. melior, optimus*, det samme.

Skarta (at skarta), *decenter et magnifice vestiri*, klæde sig prægtigen og med Smaa, stadse, gaa brilliant (klædt). Þad skarta ecki á hönun, *indecorum illi est*, det klæder ham iffe.

Skart, *n. splendor vestium*, prægtige Klæder.

Skortsamlegr, *ornatus, splendidus*, stilig, pyntelig.

Skortsamr, *decorus, splendidus*, stadselig, pyntet.

Skortsamlega, *splendide, ornate*, pynteligen, stadseligen.

Skals, *n. femina gigas, insolens*, en Jettekvinde, ogsaa: et overgivent Bræntimmer.

Skata, *f. raja*, en Rokke (Fisk). Þad fer alle í sketu líki, *prostratum jacet*, det gaar alt bagvendt.

Skati, *m. (poëtica) Rex*, (hos Digterne) en Konge. 2) *vir munificus*, en gavmild Mand.

Skatnar, *m. pl. viri*, Mænd, Folk. 2) *militis Regii*, Kongens Drabantere.

Skatta (at skatta), *tributum imponere*, paalægge Skat, beskatte.

Skattapting, *n. exactionum conventus*, Skatteting.

Skattbóndi, *m. colonus census v. tributarius*, en Skattebonde.

Skattaz (at skattaz), *jemtare*, spise Frokost.

Skattstofa, *f. gustatorium*, en Episkeue.

Skattfísi, *immunis, incensus*, Skattefri.

Skattgilldi (at skattgillda), *tribusarium reddere*, gjøre Skattefyldig.

Skattgilldr, *tributarius*, Skattefyldig.

Skatt-kammers, *n. ararium publicum*, Skatteammer.

Skatt-kóngr, *m. Rex tributarius*, en Skattefonge.

Skattland, *n. Provincia*, en Provinds, hvoraf der gives Skatte, Skatland.

Skattemeistari, *m. quæstor, censor*, en Skatme-
ster, Rentemeister; *vid. gjalldkæri.*

Skattiskrifja (at skattiskrifja), *censere*, ansætte til
Skat.

Skattskrifte, *f. censura*, Ansættelse til Skat.

Skattr, *m. tributum, vectigal*, Skat, Told. 2)
jentaculum, acratisma, Frokost.

Skattyrdiz (at skattyrdaz), *vid. ska. kyrdoz.*

Skaud, *n. retrimentum*, Afgang, Affald. 2)
homo nauti, et Drog, Døgenigt.

Skauf, *f. membrum genitale*, Uvlesem.

Skaufhali, *m. vulpes*, en Ræv.

Skauf-uggar, *m. pl. pinna posteriores canis car-
carizæ*, de bagerste Finner paa en Fisk af
Etenbiderslægten, Halefinne.

Skaun, *f. locus paludosus*, sumpig, sidliggende
Egn.

Skaut, *n. suus, gremium*, Skjød. 2) *pes veli
posterior, puppius versus*, Skjød paa Brigs-
sejlet af et Skib. 3) *lacinia*, Flig paa
Klæde. 4) *calanrica*, Treentimmer Hoved-
tøj. Leggia á eins skaut, *fidei alicujus com-
mittere*, anbefale til en's Trofskab. So sem
vindr her í skaut, *ut fortuna faves*, som Lyk-
ken beffjærer. Þeir höggödu alldrei skauti,
inn til hafna, *constanti eodem vento in por-
tum usque usi suut*, de rørte ikke det mindste
ved Skjødet paa Sejlet forend i Havnen.
At aka skauti, *pedem proferre*, føre Skjødet
frem og tilbage.

Skauti (at skauti), *capus redimire lintheis*, at

omvifte Hovedet med Linnet. 2) *pandere
veli*, sætte Sejl til.

Skautskollur, *m. calyptra, rica, calanrica*, Treuen-
timmer Hovedtøj.

Skaut-togadr, *rapzatus, agizatus*, drevet frem
og tilbage.

Ské, *n. dammum*, Skæde; *vid. skæ.*

Skéd (Skaddi, hefi skædt, at skéðin), *violare v.
vulnerare*, skæde, saare.

Skédr v. skér (skéði, at-ské), *fit, fiebar, fieri,
fje.*

Skédr, *factus*, fjet.

Skéf (skóf, at skæfa), *radere, scalpere*, skræbe.

At skæfa innan eyrun á manni, *deferre illi
alios*, bagtale andre for en. 2) *clamore ali-
quem gravare*, overdøve, besvære en ved
Skrig.

Skéðia (at skéðia skr), *velitari*, trætte, liveð.

Skéðill, *m. scalprum, radula*, et Skrabestern, en
Kradsepind, Krabser.

Skéðtur, *f. pl. velitationes*, Riv, Trætte. At
hafa sig í skéðium, *velitari*, trætte, liveð.

Skéðli, *n. vrunculus ligni arefacii*, en tør Træ-
bul.

Skéðli (skéðli, at skéðla), *concernere, de nive
dicitur*, dnyge sammen, opdyng (om Sneen),
á skafi Þar skéðli yfir hvø n hálsmaerir,
culmina omnium domuum nives devorantur,
Sneen gif over Toppen paa ethvert Hnø.

Skéfti (hefi skéft, at skéfti), *capulum addere*,
sætte Skæft, Haandgreb paa, fjerste.

Skéfti, *n. capulus brevior*, kort Skæft, Skæfte-

- Skégg, *n. barba*, Skjæg. Skégg á lykli, *projectum clavis*, Nøgleskam.
- Skéggindr, *barbasus*, som har Skjæg, Skjægget.
- Skéggbrúsi, *m. idem*. 2) *urocolus*, en lille Krulle.
- Sk'eggkall, *m. idem*.
- Skéggi, *m. nom. pr. viri*, en Mand's Egen navn. 2) *barbasus*, Skjægget.
- Skégglaus, *imberbis*, uden Skjæg, Skjæggeles.
- Skégg'la, *f. vid. r*, tfo.
- Skéggprimill, *m. ficus*, *lycosis*, en Rjertel i Skjægget.
- Skéid, *f. coactare*, en Epistefje. 2) *pecten zela*, Baversfje. Hann á at eins til hnifs og skéida, *fasis ransum habet cibi torridi et fluidi o: non esurit*, han ejer blot saameget, som han kan nære sig af.
- Skéid, *f. navigii longioris quoddam genus velocis, veserum*, et Slæg langt Skib-hod de Gamle.
- Skéid, *n. curriculum temporis et loci*, Bante, Løb. Hann tók á harda hlaupi, *curriculo celeri se dedit*, han gav sig til at løbe saa stærkt han kunde. Um það skéid, *circa id tempus*, ved den Tid. Liffkéid, *curriculum vite*, Livets Løb.
- Skéida (at skéida), *currere*, *glomerare gressus*, løbe stærkt, trave.
- Skéidhestr, *m. equus gradarius, asturco*, en Traver, god Aldehest.
- Skéidir, *f. pl. vagina*, Skede; *vid. slidvir*.

- Skéidflötr, *m. hippodromus, scamma*, en stet Mark, til at trave paa.
- Skéifa, *f. sola equi ferrea*, en Hesteflo.
- Skéifr, *obliquus, curvus*, Skjæv, krum.
- Skéik, *n. morus*, Bevægelse, Valfen.
- Skéikan, *f. idem*.
- Skéika (at skéika), *vacillare, nutare*, vafle. Látum skéika at sköpudu, *fasis accedamus*, lad det gaa, som Skjæbuen har bestemt, som det kan.
- Skéikull, *mobilis*, bevægelig, ustadig.
- Skéina, *f. plaga, vulnuscum*, et let Saar, Skramme.
- Skéini (at skéina), *leviter vulnerare*, saare lidt. 2) *purgare*, rense.
- Skéini, *n. homo nauci*, et Drog.
- Skéinuhætt, *periculum creans vulnerrum*, som kan bibringe Saar, som man let kan faa en Skramme af.
- Skéinglaz (at skéing'laz), *divaricare*, udspærre, udspile; *alias skenklaž*.
- Skéip'a (at skéipla), *in lubrico lapsare*, vafle paa et glat Sted. Nú skéiplaz hönum, *jam hallucinatur*, nu vaflet han; ogsaa: tater over sig.
- Skék (skók, at skéikia), *quarere*, ryste, bevæge.
- Skékinn, *quassatus*, rystet, bevæget.
- Skécki (at skéckin), *distorquere, obliquare*, gjøre skjæv, forvrie.
- Skéckia, *f. obliquitas*, Skjævhed.
- Skécking, *f. obliquatio*, Krumning, Bøjning.

Skél, *f. concha*, Muffelkal, Snegleshus. 2) *crusta*, Skal, Skjal.

Skélegr, *vid* Skillegr.

Skélf (or Skélfá), *tremere*, Rjælve, bæve.

Skélfing, *f. trepidatio*, Bæven, Eitren.

Skélfí (at Skélfá), *terrere*, *consternere*, for-
kræffe, indjage Frygt.

Skélfiegr, *horrendus*, *tremendus*, gyfelig, for-
kræffelígr.

Skélfiegra, *horrendum in modum*, gyfeligén, for-
kræffelígen.

Skélfír, *m. terribilamentum*, Skráffebílede. 2) *vir*, *qui alius est terrori*, en Mand, som alle
frygte; *vid* Skélmír.

Skélfískr, *m. animal testaceum, conchyliis*, Mus-
ling, Skjalíff.

Skélfíska-fíra, *f. lius conchyliiferum*, en Strand,
hvor man kan tage, fíffe Muslinger.

Skélfiz (at Skélfaz), *tremere*, *tremiscere*, bæve,
Rjælve.

Skélfjágr, *m. nomen balanzæ, conchis obsisæ*,
Navn paa en Hval, besat med Skjal.

Skélfíadr, *crustasus*, Skjallet.

Skélfka (at Skélfka), *terrere*; Skráffe.

Skélfkadr, *pavore percisus*, forkræffet, forfæ-
det.

Skélfkinn, *idem*.

Skélfkr, *m. tremor, timor*, Skráff, Rødsel.
Hönum skaut Skélf í þringu, *terrore per-*
cussus est, han blev forkræffet.

Skélfkuffi, *m. vid* kúskél.

Skélf (Skall, at Skélla), *quasi*, ryfles, bevæges

voldsomt. 2) *impingi*, støde, kaa, smæde
imod. Þeim skall er skyldi, *merenti acci-*
dit, det raante den rette.

Skélla, *f. tinninabolium*, en liden Skofte, Bjelde.

Skélli (Skéldi, at Skélla), *tinnire*, klinge, klu-
gre. 2) *verberando sonum edere*, frembringe
Lyd ved et Slag, smæffe. 3) *amputare*,

Skjære, hugge bort. Hann skéldi upp- og
hló, *cachinnatus est*, han slog en Skoggers

latter op. Hann skéllir *vid* skolla eyrum,

lucubrio habet, han lader det gaa ind af det

ene Øre, og ud af det andet. Hákallinn

skéldi færð hans hía vaxsteinium, *canis car-*
carias fauem ejus piscatorium, ad holidem *am-*
putavit, Havfalleen (etlagð stor Fíff) bed

hans Fíffelíne í Stykker tat ved Dybsloddet.
Skéllíklár, *m. cachinnus*, Skoggerlatter.

Skéllr, *m. sonitus, tinnitus*, Lyd, Klang. 2)
verber, *ictus cum sonitu*, et Hug, Slag, med

den deraf følgende Lyd, et Smæk. Húan

skéll um hlaut fyrri skillinga, *illa pro ære*
resonante verbera reportavit, hun fik Smæk
for Skillingen.

Skélmír, *m. idem quod Skélfír*; *vulgo* neqvam,
et Skarn, en Skjaln, Skurf.

Skélmis-hvagd, *n. neqvitia*, Skjalnéstykke.

Skélmis-drep, *n. morbus formidabilis, pestis de-*
ploranda, en græffelígr Pest, Epidemi.

Skémadr, *m. homo nocivus*, et Skadelígr Mens-
neffe.

Skémma, *f. insula, pr. domus quadrata brevis*,
et særífdit fírfantet Hus; et Þrosjantkam

mer. 2) *gynaeceum*, et adflett Bærelse hos de Gamle, hvori blot Fruentimmerne opholdt sig, Fruerhus.

Skémd, *f. dedecus, irem noxa, damnum*, Skade, Beskadigelse, Vanære.

Skémdar-æði, *n. gestus inbonesti*, grov og uartig Fremgangsmaade.

Skémni (at skémma), *curtare, corripere*, forforte, gjøre fortere; å skámmr. 2) *vulgo corrumpere*, fordarve; å skéimn. På tók at skéimnaz nótt, *noctes breviores esse caperunt*, da begyndte Natten at blive fortere. På er skéimnaz dagar, *quando dies humiles esse caperunt*, da Dagen begyndte at blive fortere.

Skémndr, *decurtatus*, forkortet. 2) *corruptus*, fordærvet.

Skémmligr, *inbonestus*, grov, uartig.

Skéimill, *m. scabellum*, en liden Bænk, en Skammel.

Skéimunney, *f. præmiuistra virginis principis*, en Hoffroen.

Skémntan, *f. oblectamentum*, Fornøjelse, Tidsfordriv, Tidfort.

Skémnti (at skémnta), *oblectare, joculari*, fornøje, more. 2) *pr. tempus fallere*, egentl. forforte, fordrive Tiden.

Skémntilegr, *delectabilis*, fornøjselig, behagelig, underholdende, morsom.

Skémntinn, *facetus*, vittig, behagelig i Omgang.

Skémntunarganga, *f. deambulatio*, Spadsfæring.

Skémr, *brevius tempus*, fortere (Tid).

Skén, *vid. skédr*.

Skénglaz, *vid. skéinglaz*.

Skéngkr, *m. munus, donum*, Foraring, Gave, Skjænk. 2) *vinum, potus*, Drif. På kóm inn skénkr, og háru 8 menn hornin, *rum allatus est potus, erantque octo homines qui cornua portabant*, da kom Drifkevarerne ind, og 8 Menneffer bare Drifkehornene.

Skéniari, *m. pincerna, pocillator*, en Skjenker, Mundstjæk.

Skénki (at skénkia), *infundere vinum poculo*, Sjanke Vin i Bøgere. 2) *bodie largiri, donare*, Sjanke, forære.

Skép (sképiadi, at sképia), *ordinare v. pariri*, ordue, dese, stifte. Þeir gengu í búr, at sképia sér mat, *pecunarium ingressi, sibi ordinatum cibum*, de gif í Episekammeret for selv at skaffe sig Mad.

Sképpa, *f. creatura*, et Kreatur. 2) *forma, irem indoles*, Dannelselse, Natur; ogsaa: Forstand. Hann er ecki med allri sképpu, *extra se est*, han er sjantet.

Sképpa, *f. modius*, en Skjeppe, (M. D.)

Skér (skar, at skéra), *scindere, lanare*, Skjære. 2) *maciare*, slagte. At skéra úr þrætum, *lies dirimere*, afgjøre Trætter. Skéraz í hiarta, *compungi corde*, smerte, gjøre ondt i Hjertet. Hvad sem í skérft, *in omnem eventum*, i alle Tilfælde. Þú skelt einn skéra ockor á milli, *in tuum proprium arbitrium controversias nostras commisso*, du alene

- Skal domme imellem os. Skéra á háls, *jugulare*, Fjære Halsen over paa en.
 Skér, *n. scopolus maris*, *Syrtes*, *Ekfær*. Á milli skérs og láru, *in praesentissimo periculo*, imellem Ekfæret og Vølgen v: i yderste Nød.
 Skérbord, *n. quadræ, orbis cibariorum*, en Tallerken.
 Skérði (at skérða), *minuere*, formindste, gjøre Skaar i.
 Skérðing, *f. diminutio*, Formindelse. 2) *clavium incisura*, Indsnit i Moglekaumen.
 Skérdiskr, *m. orbiculus, discus*, en Tallerken; *vid. skerbord*.
 Skérdr, *diminutus*, formindst; *alias skértr*. Þá munt hafa skérdann hlut, *fors iniqua te mauebit, supprimeris*, du vil blive undertrykt.
 Skáfr, *m. porrio*, en bestemt Del.
 Skéri, *m. falx*, en Sægel; *egge tl. en Tørvespæde*. 2) *insecum horale ovibus leibiferum*, *quod deglutinum intestina fecer, scolopendra*, et slags Svorm, som Kaarene svølge ned med Søgræsset, og hvoraf de dø, da Ormen skjærer deres Indvolde.
 Skéria, *f. vacca*, en Ko; *alias skyria*.
 Skéria-garðr, *m. jugum Syrtian*, en Råd af Ekfær, Ekfærgaard.
 Skéria-klafi, *m. idem*.
 Skéria-kolla, *f. pboca fœmina*, en Sælhund, dog blot Hunnen.
 Skérianoggt, *m. murex*, Spidsen af et Ekfær.
- Skéria-steinbíttr, *m. blennius*, Sønsø, Stenbider.
 Skériulegr, *immodestus*, uafholden, uuaadelig.
 Skérpi (at skérpa), *acuminare*, (Ekfærpe. 2) *torrefacere*, hærde, gjøre haard, tørre. At skérpa sig, *resumere animum*, tage Mod til sig. Rá-skérprc fiskr, *in longuriis torrefactus piscis*, Fiske, som er tørret paa Stænger.
 Skérpa, *f. acumen*, Skarphed. 2) *vis astus*, Varmens Virkning. 3) *sapor fortior*, stærk Smag.
 Skérping, *f. acuatio*, Ekfærpelse.
 Skérpla, *f. mensis*, *quo sol est in signum geminorum*, den Maaned, da Solen er i Tvillingens Tegne v: Martz.
 Skérliz (at skérlaz), *inguiari*, foruroliged. Þá tók at skérlaz vinátta þeirra, *tum eorum amicicia in tuto esse desit*, da begyndte deres Venskab at formindskes, forstyrred.
 Skértr, *diminutus*, *non integer*, formindst, ikke hel og holden; *vid skérdr*.
 Skélla, *f. fœmina procaax*, *vulgo gigas fœmina*, et faad, uforstammet Gruentimmer; ogsaa: en Jettinde.
 Skéllilega v. skéllulega, *procaciter*, med Raads hed, Fræthed.
 Skéyti, *n. nodario*, Knude, Sammenføjelse, Forbindelse; *alias famléyti*. 2) *additamentum ligni v. panni*, Træs eller Klædestykke, som tilføjes et andet. 3) *sagitta*, *spiculum*, en Pil, et Spyd.
 Skeyti (at skeyta), *coassare, comparare ambas par-*

ses, føje, passe tvende Stykker sammen. 2) *obedire, indulgere*, adlyde, Fjette, føje. At skéyta skapi sínu, *ira indulgere*, tilfreds stille sin Brede, slukke sin Harm. Ecki skéyti ég um það, *nolo, non curo*, jeg bryder mig ikke derom.

Skéyting, *f. coassatio*, Sammenføjelse.

Skiálfydra, *f. transenna v. fenestra*, Binduestrammer; egentl. de Trækstykker, der bruges til at udspile den Blære paa Binduerne, som bruges istedet for Kluder i Island.

Skiágrind, *f. circulus v. clatbri fenestrales*, den runde Binduestramme, hvorpaa Blæren udsprædes.

Skial, *n. candor imprudens, mens in lingua*, uforsigtig Aabenmundethed. 2) *instrumentum, libellus*, et Dokument.

Skiala (at skiala), *mentis arcana prodere*, være aabenmundet, sige alt hvad man tænker.

Skialari, *m. nugator*, en, som er aabenmundet.

Skiáleggr, *qui mentem suam audacter exponit et exsequitur proposita*; som dristigt siger og udfører alt hvad der falder ham ind, frispøst, dristigt; *vid. skíðr*.

Skiálega, *candide, audacter*, aabenhertigen, dristigen.

Skiálf, *n. tremor, Bæven, Sitren, Skjølven*. Háfíð var allt á skíálf, *tota domus tremuit*, hele Huset rystede.

Skiálfandi, *tremebundus, vrepidus*, skjælvende, bævende.

Skiálfhendtr, *manu vacillans*, som ryster paa Hænderne.

Skiálftraddadr, *voce quassa, tremula*, som har en skjælvende, vaklende Stemme.

Skiálfgr, *obliquus, parvus, qui limis est oculis, fjesøjet*. At skíðta skíálfgr augum, *limis oculis intueri*, se skjævt til. At skíðta skíálfgr, *non collimare*, sepe skjævt, ikke sigte rigtigt.

Skiálldarmerki, *m. pl. insignia*, Skjoldmærke, Vaaben.

Skiálldborg, *f. scutorum testudo*, et Stormtag, et Skjoldtag, en Skjoldborg; á skíðlde. At skíðta á skíálldborg, *testudinem facere*, opføre, bygge et Stormtag.

Skiállskerill, *m. corenula, qua pendet clypeus*, den Rem, hvori Skjoldet hænger.

Skiálldhvølr, *m. vid. skíðtánger*.

Skiálldmey, *f. virgo clypeata, praelatrix*, en Skjoldmø.

Skiállpadda, *vulgo skélpadda, f. testudo*, en Skjoldpadde.

Skiállsveinn, *m. armiger*, Vaabendrager, Skjolddrager. R.

Skiállspak, *n. testudo*, Stormtag af Skjold. Skiállhvitr, *candidissimus*, overmaade hvid, snehvid; *vid. skíðl*.

Skiálltraddadr, *sonorus*, som har en klar glemnemtrængende Stemme, klingrøstet; *vid. skíðl*. Skiállsamr, *logvax, nugax*, som taler hvad der falder en ind, aabenmundet.

Skianni, *m. frons relicina*, som har en stor hvid Pande.

Skianni, *m. gena*, Kind.

Skiambi, *m. genas albicans*, som har store hvide Kinder.

Skiar, *m. (nostratibus nonnullis, ut Norvegia, Suanmaria) pergula siccatoria*, en Udbygning til at tørre noget paa (paa nogle Steder i Norge, f. Eft. paa Søndmør).

Skiár, *m. fenestra, foramen lucidum*, den Blære, Hinde, som bruges for Glas til Vinduesruder. 2) *macula alba*, en hvid Plet.

Skiágluggi, *m. fenestra aperta*, et aabent Vindue, hvortil en Blære bruges for Ruder.

Skiáótrr, *vid. Skiótrr*.

Skiarr, *fugax*, Fly; som kan løbe hastig. Ólafr lét reka afframm laudkú þad er skiarrast var, þá fór básmali þar nærst, síðan vóru rekin gélldneyti, klifia-hrofs í síðasta lagi, Ólafur þinnur abigi fecit pecudes oviles, ut fugacissimú, tum armenta lactaria, dein boves castratos tandem egvos clisellarios, Ólaf led først drive bort Faarene, som kunde løbe hurtigst, derefter kom Hornkvæg og Mælkefaar, siden Studene, og tilsidst Heste med Kløstfadler.

Skiátla (at Skiátla), *vacillare*, vagle; ogsaa: tage Fesl.

Skid, *n. perica cursoria, xylosolea*, Skier. 2) *lamina lignea*, en tynd Træsplint. 3) *cremia, schidia*, Pindesbrænde, Smaabrænde til at gjøre Jld med. Þar brann eldr á skidum, ignis arsit ibi in lignis, der brændte Jld af Træsplinter.

“ Anden Deel.

Skidgardr, *m. clatrurn, sepes ex ramentis arborum*, et Gjærde af Træsplinter (i Norge: Stigaard).

Skidi, *n. branche balanarum*, Fiskeben. 2) *costa sarsoria*, Fiskeben i Klæder, Stiver.

Skidi, *m. nom. pr. viri, idem ac Skidlar*, en Mand's Egennavn.

Skidiskisker, *m. balena, dentium vice laminiis corneis, balena vulgaris*, en Hval, hvoraf man kan faa Fiskeben.

Skísa, *f. afferculus*, et lidet Bræt, en Skive. 2) *lamina tenuis*, en tynd Plade.

Skísi (at skísa), *discindere, diffecare*, kløve, skjære i Skiver. 2) *deturbare*, forstyrre, bringe i Uorden.

Skísi, *vid. infra Skipti*.

Skíki, *m. pars sequior lacera vestis, velleris agri etc.*, et lidet Stykke af noget; f. Eft. et Klædebon, et Skind, en Eng o. s. v.

Skick, *n. mos, consuetudo*, Skik, Sædvane.

Skicka (at skicka), *ordinare*, sætte i Orden, bringe i Lave. At skicka sér vel, *ordinate se gerere*, opføre, stille sig vel. Ur. þad hann einn skicka og skipa þeirra í millum, Ur. illi facultatem dedit, omnia inter eos ordinandi et constituendi, Ur. gav ham alene Magt til at ordne og bestemme alt imellem dem.

Skickanlegr, *modestus*, som stikker sig vel, skikkelig.

Skickan, *f. ordinatio*, ordentlig Bestikkelse, Indretning.

Skickia, *f. pallium*, en Kappe; *vid. mötull*.
Kóngur var í raundum kyrtli, sem kalladiz mötull, var sú skickia med tiglum samandregin, *o: Rex erit indurus togam rubram quæ kyrill, et alias mötull vocabatur, hæc toga ligulis erat confrecta*, Kongen var klædt í en rød Kappe, som kaldtes Møttull, og blev denne trukken sammen med Baand.

Skickiz (at Skickiaz), *togam indui*, iføre sig en Kappe.

Skil (Skildi, at Skilia), *discriminare, discernere*, adskille, skjelne. 2) *intelligere, distincte scire*, forstaa. At skilia á v. til, *requirere, conditionem addere*, tilføje Vilkaar. Skiliaz *vid, relinquere*, forlade. Ockv Skilt á í því, *in eo dissensimus*, deri have vi forskjellige Meninge. Skiliaz at, *in diversum ardire*, adskilles. Hann lét sér það ei skiliaz, *fidei illis verbis non habuit, non persuadi fecit*, han kunde ej overtale til at fæste Tro deri til. Mér skilt so, *in mente concipio*, saaledes forstaaer jeg det. Það skilt v. skilt sig, a) *præcipitatur*, det skilt sig ad; b) *separatur*, det adskilles.

Skil; *n. (i vek)*, *hiatus, apertura tela*, Aabningen í en Væv, Skjellet.

Skil, *n. pl. discrimen*, Forstjef. 2) *ius, æquitas*, Ret og Skjel. Hann villi eingin skil á því, *nil distincte de illa re novis*, hann vidste ingen Hede derpaa. Það kom til skita, *juste divisum v. partium est, inter consorses*, det kom til Skifte og Deling.

Skila (at skila aftr), *reddere, tilbageleve*. Hann á at skila aftr, *repetundarum tenetur*, han skal tilbageleve (især hvad han har oppebaaret for meget). At skila eyrindum eins til annars, *exponere alogi alicuius mandata*, udrette end Kommissiønen til en anden. Skilabod, *n. pl. nuncius transmissus*, Sendebud. Skilagrein, *f. discrimen (per pleonasmus)*, Forstjef.

Skilamadr, *m. vir probus, integer*, en redelig, retskaffen Mand.

Skildagi, *m. conditio v. forma contractus*, en Kontrakt, Afford.

Skildir, *separatus*, adskilt, skilt. Vid eru skildir at skiptum, *commercium nostrum desinit esse*, vort Samkvem er ophævet.

Skilfenginn, *legitimus*, lovlig, ægtefødt; (*dicitur de puero, concepto ante, nato post matrimonium consummatum*, siges om et Barn, som er avlet før, men født efter Brøllupet). Skilföð, *f. intergerium tela*, Skjelbrædt í en íslandsk Væv.

Skilgétinn sonr, *filius legitimus*, ægte Søn.

Skilgödr, *probatus fidei*, redelig.

Skilianlegr, *discernibilis, intelligibilis*, adskillelig; forstaaelig.

Skilianleg rödd, *vox articulata*, artikuleret Stemme.

Skilianlega, *distincte*, adskilleligen; forstaaeligt.

Skilinn, *perceptu facilis*, som let forstaaes, forstaaet; *vid. audskilinn et vandskilinn*. Of

- koma skilin ord úr skorpnun belg, *sub ruga senili sapientiam quæritis*, ofte findes Visdom under en rynket Pande. Skilin miólk, *lac scissile*, Melk, som i Kjærnen stilles fra Smørret.
- Skillingr, *m. solidus; item semiobolus*, en Skilling; *prop. es sonans*, klingende Metal, Mynt, à Skell; *hodie perperam* Skillingr, nu omstunder fordrejet til Skilidingr. 2 Skillingar, *obolus*, to Skilling. 4 Skillingar, *diobolus*, fire Skilling.
- Skillitill, *minoris notæ et famæ*, af en lav, ringe Stand, lidet bekendt.
- Skilmáli, *m. scudisio, exceptio*, Vilkaar, Væringelse.
- Skilmari, *m. gladiator*, en Fægter, Kjemper.
- Skilmara-slágr, *m. ludicrum, iocus ludicrus, stragemma*, Puds, Kneb, som bruges i Lege eller Fægteøvelser.
- Skilmerkilgr, *disertus; item bona fidei*, forstaæfelig, tydelig; ogsaa redelig.
- Skilmíng, *f. lusus gladiatorius*, Fægten (med Floretter).
- Skilmiz (or Skilmaz), *exercitii causa digladiari*, fægte for Øvelse. 2) *agitari*, omtumles; à Skalm.
- Skilinnr, *quassatus; item tritus*, ryflet, bevæget; ogsaa: traadt, slidt. Her er skólskilmr, *calcei hic cito teruntur*, her slides Støene hastig. Hónum verdr feskilmr, *opes ejus dilabuntur*, hans Formue bliver snart forbrødt.
- Skilnadr, *m. divorrium, secessus*, Adskillelse, Fraffillelse, Skilsmisse.
- Skilnadar-skrá, *f. libellus repudii*, Skilsmissebrev.
- Skilnadar-veggr, *m. paries intergerinus*, Mellemvæg, Skillerum.
- Skilningsdaupr, *hebes ingenio*, som har en fløv Forstand, tykhovedet.
- Skilning, *f. intelligentia, discrimen*, Forstand, Forfjel. 2) *sensus*, en Sande.
- Skilningsgædr, *discretus*, forstandig, flegtig.
- Skilningarvit, *n. pl. organa sensuum*, Sandsestredskaber.
- Skilningr, *m. intellectus, discretio*, Forstand, (Adskillelsesgave).
- Skilríki, *n. instrumentum, plena probatio*, fuldkomment Bevið; ogsaa: Rettsfassenhed.
- Skilríkr, *probus, justus*, rettsfassen, redelig.
- Skillsamr, *idem*.
- Skillsamlega, *probe*, redeligen.
- Skillseni, *f. probitas, aqvivai*, Nedelighed.
- Skillscapt, *n. discerniculum, et Nedslab*, hvort med noget adffilles.
- Skilvatn, *vulgo skéidvatn, aqua fortis*, Skedesvand.
- Skilun, *f. reddisio, restitutio*, Tilbagegivelse, Tilbageleverelse.
- Skilyrði, *n. pl. conditio v. exceptio*, Vilkaar, Udtægelse.
- Skíma, *f. lux parva, crepera*, et svagt, dunkelt Skin. 2) *rima lucifera*, en lille Sprække, hverigjennem Lyset skintes.

Skima (at skima), *oculus circumferre, oculis emissivis uti*, se sig omkring, kaste Øjnene hid og did.

Skimp, *n. cavillatio, irrisio*, Haan, Spot; *alias skymp.*

Skimpa (at skimpa), *cavillari, irridere*, spotte, haane.

Skimudr, *m. bircus*, en Gjedebul.

Skin, *n. splendor, jubar, lux*, Glands, Ekin, Lys.

Skin (skéin, hefi skinid, at skína), *splendere, flunse, glindse*. At skína á, *ilucere, affulgere*, finne paa, kaste Lys, Glands paa.

Skinna, *f. foramen lucem transmittens*, et Hul, som Lyset skinner igjennem. 2) *lamina janua pro clave perforata*, en Jærnplade for Døgles hullet paa en Dør, Beslag.

Skinandi, *corruscans*, flinende, lysende, glimrende.

Skinhelgr, *hypocrita, simulador pietatis*, finhellig.

Skinhelgi, *f. simulatio sancrimonia*, Ekinhellighed.

Skininn, *sole exsiccus*, gjennemtørrét af Solen.

Skin, *n. pellis, corium*, Ekind. 2) *epidermis*, Hud, Yderhud. Hönam er trodid i skinnid, *præpingvis est*, han er meget fed.

Skinnaköst (á sig), *n. pl. flabra, flabella mala-sia*, et lidet Vindpust paa Eöen.

Skinnamakari, *m. pelio, coriarius*, en Garver, Feldbereder.

Skinnavi, *m. idem.*

Skinnbáfi, *m. colobium scorreum, mastruca*, en Underføle af Ekind, Ekindtrøje.

Skinnholt, *m.*, skinnpæsa, *f. idem.*

Skinnsfatnadr, *m.*, skinnsföt, *n. pl. pellicea*, Ekindklæder.

Skinnsfatadr, *mastrucatus, pellinus, pelleus*, klædt i Ekind.

Skinnsfódr, *v. furrata*, Underføder af Ekind. Skinnsfódradr sat, *vestis furrata*, kindforede Klæder.

Skinnhrufta, *f. parva laeso cutis*, en liden Stræmme paa Hud.

Skinnhúfa, *f. ludo, pefium*, en Ekindhue.

Skinnkast, *n. crusta cutis, in infantibus et adultis, ex morbis revalescentibus*, Hudens Af-fallen (f. Eft. efter en Sygdom).

Skinnklaði, *n. pl. vestes pellis piscatorum*, Ekindklæder (for Fiskere).

Skinnklaðdr, *pellinus*, kindklædt.

Skinncyrtill, *m. rheuo*, en Ekindføle.

Skinnpæsa, *f. idem.*

Skinnpoki, *m.*, skinnsál, *f. melina*, en Ekindpose, Ekindvadsæk.

Skinnræstinn, *cute vitida*, af glindsende Hud, glindsende.

Skinnsóckr, *m. caliga*, en Stræmpe af Ekind.

Skinnspretta, *f. vid. skinnhrufta.*

Skinnsæk, *m. penula pellis*, en Overtføle af Ekind.

Skióða, *f. sacculus pellicis, melina*, en Ekindpose.

Skiól, *n. refugium, insula, item laepra*, Eit-

flugtssted, forsvær, Skjul. 2) *id. ac hlie.*
 I hans Skiöld, *sub ejus tutela*, i hans forsvær, Beskyttelse. At skióta skiöldi yfir einlvörn, *aliquem protegere*, beskytte, forsvare en.

Skióla, *f. muletra, haustorium*, en Bøtte.

Skiólsat, *n. vestis pingvis, calefactoria*, et varmt, bedækkende Klædebon.

Skiólgardr, *m. ferimentum tutelare*, et Skærde, som er opført til Ly og Beskyttelse.

Skiómi, *m. gladius fulgens*, et skinnende Sværd: 2) *splendor, minor, Glæds, Skin.*

Skiómolegr, *niridus, splendidus, glimdsende, skinnende.*

Skióni, *m. equus maculis albis*, en hvidbroget Hest, en Skimmel.

Skióplaz (at skióplaz), *debilitari v. terreri*, svækket, skrækket. Hönum skiópladz einörðin, *audacia illi deficit*, han tabte Dristigheden.

Skióti, *m. equus*, en Hest. Reidskióti, fararskióti, *idem.*

Skiórlegr, *alacer*, ras, hurtig.

Skiótleikinn, *in expediendis negotiis celer*, hurtig i sine Sagers Udforelse.

Skiótrádr, *promus consilio*, som hastig kan give eller finde Raad, resolut.

Skiótráði, *n. præcept consilium*, hastig fattet Raad, Anslag.

Skiótrr, *q. asi skiáótrr, albis maculis distinctus*, hvidbroget.

Skiótr, *mo*, hastigen.

Skiótr, *celer, citus*, hurtig, hastig.

Skiógr, *n. vacillatio, vertigo (morbus)*, Svimmel, Svindel (en Sogdom).

Skiógra (at skiógr), *vacillare*, svimle, vaffe. Skiógr, *n. crebra vagatio*, idelig Omstreifen.

Skiógta (at skiógta), *circumcurfare*, løbe, strejfe omkring.

Skiöll, *f. membrana involvens ovum sub crusta*, Hinde i et Æg. Inde: skiállhvitr, *candidissimus*, meget hvid, snehvid.

Skiöllótrr, *funulatus*, tærnet, broget.

Skiülldr, *m. clypeus*, et Skjold. At koma i opna skiülldu, *a tergo aggredi, ubi cavitas clypei obversa est*, falde i Ryggen.

Skiúmbótrr, *genus variegatus*, som har spraglede Kinder.

Skiör v. skar, *m. pica (avis)*, en Skade (Fuglen).

Skip, *n. navis*, et Skib, Fartøj. Skip med þilfari eda þilium, *navis strata*, et Dakskifartøj. At auða skip, *seminare, pompe*. At seia skip, *subducere*, trække et Skib op fra Søen.

Skipa, *f. consuetudo, ordo*, Beskikkelse, Jæderening.

Skipa (at skipa), *ordinare, consituere*, ordne bringe i Løve. Skipa mönnum i sæti, *ordinare loca*, ordne Folk til Sæde. Skipa vandradum, *pericula overttere*, raabe Bod paa Vanfærligheder. Skipaz vid, *in ordinem redigi, ad meliorem frugem redire*, bringes i Orden, forbedret. At skipaz, *distur-*

- here, sætte sig til Bords. At skipa, (*hodie vulgo*) jubere, befale, byde.
- Skipabúnadr, *m. apparatus navalis*, Skibsfager; ogsaa: Skibes Udrustning.
- Skipaferd, *iter maritimum*, Sørejse.
- Skipafloti, *m. classis*, en Flaade.
- Skipalega, *f. navale, portus, statio*, en Rede, Ankerplads.
- Skipan, *f. vid. skipa*. 2) *societas inter nautas*, Kammeratskab, Selskab imellem Skibsfolk.
- Skipa-naust, *n. domus navalis; item segestre*, en Bygning, hvori Skibe sættes ind.
- Skipari, *m. nauta*, en Skipper. 2) *ordinator rei navalis*, en Neder.
- Skipa-smidr, *m. naupegius*, en Skibsbygger.
- Skipa-stada, *f. statio navalis; item portus*, en Havn, Ankerplads.
- Skipa-stöd, *f. idem*.
- Skipa-stöll, *m. classis*, Flaade, Sømagt.
- Skipbraud, *n. panis nauticus bifocicus*, Skibsbrod, Skibstvebækker.
- Skipbrot, *n. naufragium*, Skibbrud. At lida skipbrot, *naufragare*, lide Skibbrud.
- Skipbrotsinadr, *m. naufragus*, en Skibbruden Mand.
- Skipdrátt, *m. subductio navis*, et Skibs Opdrækning fra Søen; ogsaa: den Handling, at varpe et Skib.
- Skipdráttar-vinda, *f. chamuleus, palanga*, Spislet paa et Skib.
- Skipflak, *n. sabula naufragii, pars navis fracta*, Skibsvrag, Skibsplanke.

- Skiphallds-madr, *levamentarius*, som holdet en Vaad i Landsætningen.
- Skipherra, *m. nauclerus*, en Skipper, Kaptejn; *vid. skiperi*.
- Skipmadr, *m. nauta*, en Matros, Skibsmænd, Sømand.
- Skipfund, *n. libra v. mina nautica*, et Skipfund.
- Skipreida, *f. apparatus unius navis, sc. nautæ, instrumenta, vicus etc.*, et Skibs Udrustning, Udredelse med alt nødvendigt.
- Skipreidari, *m. dominus navis*, en Neder, Ejer af et Skib.
- Skipreidahús, *n. castria*, et Hus, hvori Skibets Taffelase og Redskaber gemmes.
- Skipreidi, *apparatus, armamenta navis*, Skib Taffelase og Redskaber.
- Skipráum, *n. locus inter nautas*, Skibeum. 2) *intercalarium in navi*, Rummet imellem Rorbænkene i et Skib.
- Skipsbát, *m. scapha*, Skibsjolle, Skibsvaad.
- Skipstestar hæll, *m. ronfilla*, Skibspæl, at binde Skibe ved.
- Skipstólk, *n. nauca*, Skibsfolk, Søfolk, Matroser.
- Skipshlut, *m. fors captura, possessori unius pro nave debita*, den Del af Fangsten, som tilfalder Skibejeren.
- Skipstkraki, *m. harpago*, en Skibshage, Vaadshage.
- Skipstrockr, *m. alveus navis*, Skroget af et Skib.

Skipsleiga, *f. locarium navis*, Fragt.
 Skips-meiki, *n. vela navis*, Skibets Mærke
 (Flag eller Jason).
 Skiptigi, *m. epibaebra*, Skibstrappe.
 Skjift-Ørn, *f. gubernatio, regimen navis*, Skibets Styrelse.
 Skiptiönarrinnadr, *navarchus, gubernator*, Styremand, Skibsfører.
 Skips-upplátv, *n. navale, stabulum navis*, det Sted, hvorpaa Skibe sættes op paa Landjorden.
 Skips-úrgærd, *f. emboneica*, Skibsubredning.
 At géia út skip, *emboneicam facere*, udrede, udruste et Skib.
 Skiptabréf, *n. partitionis tabula*, Skibsbrev.
 Skiptapi, *m. amissio navis; item naufragium*, Tabet af et Skib; ogsaa: Skibbrud.
 Skipti, *n. mutatio*, Forandring, Omskiftning.
 2) *distributio*, Skifte, Deling.
 Skipti (at skipta), *distribuere, dividere*, Skifte, dele. 2) *mutare*, forandre. Skipta géði, *affectum mutare*, forandre Sind. Skipta við einn, *agere cum aliquo*, handle med en. Skipta sér af, *partem in se recipere, partem curæ habere*, bryde sig om, paatage sig Omfarg for. Skipta litum, *vulsum mutare*, Skifte Farve. Skipta opt litum, *multos pallere colores*, Skifte Farve tidt. Skipta í sundr, *distribuere*, dele. Það skiptir miklu máli, *magni momenti est*, det er meget vigtigt. Ná skiptir um skarda guil, *vergii in desertus*, Tingen forandres til det flattere. Skipta

um bústadi, *sedem mutare*, forandre Bopæl.
 Skipta um á víxl, *alternatim mutare*, vefse, bytte. Skiptaz í annann mann, *totus mutari*, forandres ganske.
 Skipti-aftr, *m. ubi non est bares ex affe, bare-ditas dividenda*, Arv, som skal deles.
 Skiptingr, *m. foruus, mente captus*, en Hjante; *vid. skynskiptingr.* 2) *res dividenda*, en Ting, som skal deles.
 Skipti-tiund, *f. decima quadripartita*, Tiende, som skal deles.
 Skipteriar, *m. pl. classarii, nauta*, Skibesfolk.
 Skiptulega, *decenter, ordinarie v. sine maleficio*, passelig, sammeligen.
 Skiptulegr, *ordinatus, decens*, passende, vel indrettet; *alias skfr.*
 Skír, *clarus, perspicuus*, klar, ren, skjar. 2) *sapiens, guarus, vis*, forstandig. 3) *purus a crimine*, skoldfri. Hann gekk til járn, og vard vel skír, *per gestationem candentis ferri, culpam a se amolius est*; *manum il-lasam ostendit*, han uundertastede sig Jærnsbyrd, og viste sig derved fri for Bræde.
 Skírdagr, *m. dies veridium, pr. dies purgationis*, Skjertorsdag.
 Skírgétinn, *legitimus*, ægtefødt; *vid. skilgetinn.*
 Skíri (at skíra), *baptizare, ablueré, dõbe*. 2) *polire, mundare, rense, luttre*. 3) *elucidare*, gjøre klar, opløse. At skíra frá, *nar-rare, exponere*, fortælle, forklare.
 Skíring, *f. elucidarium*, Oplysning, Fortølle-ning, Forflaring; *alias skíkingr.*

- Skirlega, *distincte*, forstaaeligen, rent.
- Skirlegr, *cordatus; irem distinctus*, forstaaelig; ogsaa: som har et godt Begreb.
- Skirlifi, *n. castus*, Rydsfjed.
- Skirlifr, *castus*, rydsf.
- Skirmæltr, *disertus*, som taler tydelig og forstaaelig.
- Skirn, *f. baptismus*, Daab. At hallda undir skirn, *suscipere*, bære til Daaben.
- Skirna (at skirna), *clarescere*, opklæres, tydes liggjeres. På skirnadi yfirlitr hans, *facies ejus tum clarescebat*, da opklæredes hans Ansigt.
- Skirnadagr, *dies-lustricus*, den Dag en døbes paa.
- Skirnarfotr, *m. baptisterium*, Døbefad, Funt.
- Skirnar-kér, -laug, -lár, -fat, *idem*.
- Skirpi (at skirpa), *expuere, ore ejicere*, spytte ud af Munden, udspytte. 2) *post se relinquere*, lade tilbage.
- Skirri (at skirra), *abigere, obvenire, avende*, hindre, forekomme. Dad er best at skirra vandrædam, *periculis obvenire optimum est*, det er bedst at forebygge, undgaa allejlige heder.
- Skirriz (at skirraz vid), *abstinere, fugere cavere*, holde sig fra, vogte sig for, fly; *vid. skiarra*.
- Skirskota (at skirskota), *rester nominare, fræve til Vidue*. 2) *provocare ad alium; irem auctore indicare*, henskyde noget til en, anføre Hjæmmel.

- Skirsla, *f. purgatio, lustratio*, Densesse, Lutvelse.
- Skirsla-eldr, *m. purgatorium*, Denselsesild, Ekfærtsild.
- Skirta, *f. subligar, indusium, inervula*, en Ekfjorte; (*recrius* skyrta). Nær er skinnid enn skirtan *subucula cedit cui, curis carior induso*, Skindet er nærmere end Ekforten.
- Skirreini, *n. clarum, evidens signum, et clarum*, tydeligt Skendetegn.
- Skit (at skit^o), *ventrem exonerare, cacare*, gjøre sit Behov, silde.
- Skit, *n. fordes ventris*, Skarn, Skidt.
- Skita, *f. idem*. Skitr, *m. idem*.
- Skitiun, *fordidus*, uren, silden, snavset.
- Skitla, *f. fordities*, Urenlighed, Skarn.
- Skóadr v. skúadr, *calceatus*, Skoet, som har Sko paa.
- Skóbót, *f. assumentum calcei*, Skofliske, Sko-lap.
- Skóbroddar, *m. pl. mucrones calceatorii, calcei clavari*, Jernpigge eller Spidsen under Skoene for at staa fast paa Is.
- Skóbætari, *m. cerdo*, en Skofliske.
- Skód, *n. nefrens, porcellus*, en Gris. *Angl. Ghont*.
- Skoda (at skoda); *aspicere*, bese, besøgte, beskué, skue.
- Skodan, *f. inspectio*, Syn, Besigtigelse, Beskuelse.
- Skodnar-mál, *n. res caute decidenda*, en Sag, som nøje maa tages i Overvejelse.
- Skólf, *f. crusta*, Skæl, Skorpe, (Skove).

Skåfir, *f. pl. crusta lactea in fundo ollæ adusa, defrignemta*, det, som ved Røgning af Mælk kemad, syter fast paa Dunden af Potten, Ekstrabning.

Skoffin, *n. animal hybridum ex felle et vulpe*, Caafedes kaldes Afjødningen af en Hæv og en Kat.

Skó-Ste, *n. pl. calceanema*, Skotøj, Fodtøj.

Skógr, *m. sylvæ*, en Skov. 2) *lucus capitalis*, Forvisning, Fredløshed. At leyfa úr skógi, *exulem civitati restituere*, gjengive en fredløs Mand sin Borgerret.

Skógar-gudir, *m. pl. Satyri*, Skovguder, Satyrer.

Skógar-géit, *f. dama*, Daadyr.

Skógar-lögg, *f. lignario*, Skovhugst. 2) *falx sylvatica*, en Skovøkse.

Skógar-madr, *m. exul, ad Sylvæ damnatus cui aqua et igne interdictum*, landsflygtig, forvist, fredløs Mand. 2) *lignator, lignicida*, som hugger, fældes Træer i en Skov.

Skógar-öxi, *f. securis sylvatica*, en Skovøkse, Huløkse.

Skógar-uxi, *m. bubalus*, vild Okse, Bøffel.

Skógar-p östr, *m. vid præstr*.

Skógdýr, *n. fera, animal sylvæstre*, vilde Dyr.

Skóggánger, *m. exilium, interdictio aquæ et ignis*, Landsflygtighed, Fredløshed.

Skóggánga-lok, *f. reatus capitalis*, Forvisnings Sag; Mielgjerning, som straffes med Fredløshed, Forvisning.

Anden Deel.

Skógi-vaxinn, *arboribus consusus*, Kovebovsket, Kovebegrøet.

Skóhlióð, *n. pedibulum*. Enden af en's Gang.

Skockr, *m. ibeca*, Futte al, Stjede.

Skókástr, *n. balairones*, det Skarn, der trækes igjennem Skotøjet, og fatter sig paa Strømpen.

Skol, *n. mugæ*, Baad, Sladder.

Skol, *n. pl. mixtura; izem elavies*, Skidens Vand, Skyllevand.

Skola (at skola), *elucere, lavare*, vaske, skylle. 2) *ungari*, vaske, sladdre; *alias skvola*.

Skólabróðir, *m. condiscipulus* Skolelammerat.

Skólagénginn, *litteratus*, oplært i boglige Kunster, studert.

Skólameistari, *m. ludimagister, vector gymnasii*, Bestyrer af en Skole, Rektor, Skolemeester.

Skólapiltr, *m. discipulus, scolasticus*, Skoledisipel.

Skolavatt, *n. colluvies*, Skyllevand.

Skólaus, *excalceatus*, uden Sko.

Skóledr, *n. corium ad calceos aptum*, Skoleder.

Skóleistr, *m. solea*, Skosaal; *vid. (leiste. plana pedis)*.

Skolbránn, *hadius color*, eluvies instar, mørkebrun.

Skolbrýnn, *cui supercilia contigua sunt v. coherent*, som sorte sammenhengende Hønsbrøne. 2) *pallefcens*, blegagtig.

Skolbrýndr, *idem; vid. Skulbrýndr*.

M m

Skóli, *m. schola, gymnasium*, en Skole, Latin
Skole.

Skoll v. skull, *m. Parelius Solem sequens*, en
Bifol.

Skollabogi, *m. decipula vulpium*, en Navesaké.

Skollahlíóð, *n. gannius*, Djæffen, Tuden (om
Kæve).

Skollahráki, *m. vid. marglytta*.

Skollalauf, *n. vid. bifukolla*.

Skolla-rót, *f. vid. fissa-rót*.

Skolla-skinn, *n. pellis vulpina*, en Nævébskg.

Skolli, *m. vulpes*, en Ræv. 2) *propr. irrisor*,
Forhaaner, Spotter. 3) *diabolus*, Ganden.
At skolla vid skolla cyrum, *deridere, fidens*
non habere, abaudire, contemnere, lade som
man ikke hører, ikke bryde sig om.

Skolli (at skollo), *harere, pendere, in conspectu*
esse, hænger frem, er tilsyn. Par skollir
nú lás fyrri báii þeirra Reykdæla, *sera pensilis*
ibi conspicitur, penuria Reykdalorum occlu-
dens, der er nu Laas for Rejfsdælernes Do.
At skolla vid einum, *irridere, insultare*,
forhaane, spotte en.

Skolp, *n. eluvies*, Skyllevand.

Skolpa (at skolpa), *diluere*, fflse.

Skolpinn, *distortus*, forkeert, forvendt.

Skoltr, *m. rostrum*, Snude, Tryne, Snabel.

Skómakari, *m. furor, calcearius*, en Skomager.
(M. O.)

Skómakara-búð, *f. furina*, Skomagerværksted,
Skomagerbod.

Skondra (at skondra), *irisare*, gaa tidt og ofte.

Skonrock, *n. panis filigineus (germannum)*, Hves-
debrød, Skonrogen, Hvedetvebakker.

Skop, *n. ironia, cavillatio*, Ironi, Strikert.

Skopa (at skopa), *curriculo se dare*, rende,
løbe.

Skopaz (at skopaz at), *per jocum dicere*, siige i
Spøg.

Skoplegr, *ridiculus*, løjerlig, latterlig.

Skoplega, *ridicule*, latterligen.

Skoppa (at skoppa), *curfiare*, løbe, rende.

Skoppinn, *vid. skoffin*.

Skor, *f. fissura, rima, incisura*, Sprætte,
Kevne, Indsnit. Hann er í skor, *in au-*
gustis est, han er i Knibe.

Skór, *m. calcus*, en Sko. Hann er bundinn
í báða skó, *neuram-pedem proferre posse,*
difficultatem ubique sentit, han har Vanke-
ligheder fra alle Sider.

Skora, *f. vid. skor*.

Skora (at skora), *incidere, fissuram facere*, gjøre
Indsnit, Kæbning. 2) *deseminare, seque-*
me. 3) *numerus supputare*, regne, overs-
regne. At skora á einn, *postulare, provo-*
care, ferdre, kræve, æste. Skora sig undan,
detrecare, recusare, undslaa sig for. Skora
á hölm, *ad duellum evocare*, udfordre til
Tvekamp. Skorat var á, hvad margt væri
lidit, *calculus iniere multitudinis copiarum*,
man gjorde Overregning over Troppernes
Mængde; *olim moris erat ut adhuc est illi-*
terariis, per secatas fissuras in lignum, decades
vel centurias connumerare, man plejede før,

- som endnu bruges af dem, der ej kan skrive,
 at betegne et vist Tal, f. Eft. 10 eller 100,
 ved Indsnit i et Stykke Træ.
- Skorbilddr, *m. destrictum, damnum*, Skade,
 Forlis. 2) *diminutio*, Formindskelse.
- Skorda, *f. fulcrum, fulcrum*, Støtte, Pille.
 Pæd stendr allt i skordum, *rata staa ma-*
nent, alt staa fast, ureffelig.
- Skorda (at skorda), *fulcire*, understøtte, sætte
 Støtter til.
- Skordu-Steinr, *m. pl. lapides proceres*, Støttes-
 stene.
- Skorinn-ordr, *disertus, libere loquens*, som ta-
 ler bestemt og tydelig.
- Skorpa, *f. nifus vebemens; item zumbus*, heft-
 tig Anstrængelse, voldsomt Angreb. 2) *pro-*
cella, heftigt Uvejr. 3) *crusta durior panis*
etc., Størpe af noget (f. Eft. Brød).
- Skorpinn, *corrugatus, contortus*, sammenkrum-
 pet, sammensnarpet, skrumpen, rynket.
- Skorpin-skinna, *f. auus rugosa*, en rynket Kjels-
 ling.
- Skorpión, *m. scorpius, scorpio*, en Skorpion.
- Skorpións-merki, *n. idem*, Skorpionens Tegn.
- Skorpna (at skorpna), *corrugari*, indskrumpes,
 blive tør, rynket.
- Skortir (at skorta), *deesse, egere*, mangle, fat-
 tes. Margt skortir hann, *multa illi desunt*,
 han mangler meget.
- Skortir, *m. defectus*, Mangel.
- Skólfidr, *tolaris, ad talos demissus*, som naar
 lige til Hælene; sid, slæbende.
- Skóskilmr, *calceos ciso terens*, som hastig slider
 Skoene (om en Vej).
- Skósmidr, *m. calcearius*, Skomager.
- Skólóláhæll, *m. fulmentum*, Hælen paa Sko.
- Skospenna, *f. ansa*, Skospænde.
- Skólveinn, *m. pedisequs*, en Opvarter, Tje-
 ner, Dreng.
- Skot, *n. latibulum, angulus tenebrosus*, Kryg,
 Braa, Hjørne. 2) *jacus; item jaculum*,
 Kaffen, Skyden; ogsaa: en Pil, et Spyd.
 3) *explosio sclopeti*, et Skud.
- Skota-skulld, *f. nomina impediã*, illikvid Gjæld.
- Skorbagslegr, *gestu salax et celer*, rafl, hurt-
 tig, adræt.
- Skoteldr, *m. ignis missilis, sp. filamen fulgur*,
 Ild, som fremkommer ved Skud; ogsaa:
 Lynild.
- Skotfæri, *n. modicum ad metam intervallum*,
 Skudvidde.
- Skotfri, *immunis a telis*, skudfri.
- Skothlóid, *n. fragor tormentorum*, Lyden af et
 Skud.
- Skothrid, *f. imber telorum*, en Fægtning med
 Skyderekskaber, Pileregn; heftig Geværild
 eller Kanonade.
- Skotlegg (á sel), *vid lævlegg*.
- Skotmadr, *m. sagittarius*, en Skytte.
- Skotmál, *n. scopus, meta; item pèsibulum*, Mål,
 Etive, hvortil man skyder; Skudvidde.
- Skotpeninge, *m. argentum sumptuarium, epho-*
dium, viaticum, Rejsepenge, Haandpenge.
 Pømpenpenge.

Skotfilfr, *n. idem.*

Skorpskiot, *n. missile, lafa, Spyd, Rastefpyd.*

Skotspoun, *m. lamina lignea, pro scopo erecta,*
 en Træsplint, hvorefter man skyder med Due.
 Sendru það ecki at skotspounum, *incerto cursu*
in vulgus id non emittit, lad det ikke gaa bort
 paa en usikker Maade. At hafa at skotspuni,
periculo exponere, udsætte for Fare.

Skotspænis, *incerta via, vacillanti cursu,* i en
 uvis; vakkende, ubestemt Retning.

Skotra, *f. ibrocus,* en Top at lege med.

Skotra (at Skotra), *gyrare, circumagere,* dreje
 rundt, omdreje.

Skott, *n. canda, hale, Svands.* 2) *jugis cur-*
sus, idelig Løben.

Skotta (at Skotta), *frequentur cursitare,* løbe
 ideligen frem og tilbage.

Skotti, *m. cursor,* en Løber. 2) *idem ac se-*
quent.

Skottotr, *egvus alba canda discolor,* en Hest
 med hvid Hale.

Skottskr, *Scotus,* en Skotkænder; *pr. scoticus,*
 Skotsk. 2) *cursor agilis,* en raff Løber.

Skotvopn, *n. missile, Baaben,* som kunne ka-
 ste, eller hvormed man kan skyde.

Skóvax, *n. cera suoria,* Skovoks.

Skópurka, *f. serforium,* Skovisk.

Skópvengr, *m. corrigia calcamentorum,* Sko-
 rem; *gl. Skotvinge.*

Skóddan, *f. vid. skaddan.*

Skóflánger, *m. sibia, crus, Skinløber.*

Skóflánger, *m. ferrum bene politum,* et vel

poletet Jærn. 2) *inde nom. propr. gladii,*
 deraf et Sværd's Navn.

Sköfu-járn, *n. radula, Skrabe, Skrabejærn.*

Skögul, *f. una-porcum ethnicis,* en af Dale
 Kyriene hos de hedenste Nordboer.

Skögull, *m. prominentia, Udragen, Udbængen.*

Skögultönn, *f. deus prominens,* udragende
 Tand.

Skögultentr, *bronchus,* som har fremstaaende
 Tænder.

Skökull, *m. vid. Skögull.* 2) *temo,* Vogn-
 stang, Stjært. 3) *penis equorum,* Hestens
 Kulelem; å Skaga.

Sköll, *n. pl. derisio, Velsen, Udleen, Spotten.*
 At göra sköll at, *albis dentibus riderè,* ud-
 le, gjøre Nar af en. Páli Þótti gör sköll
 at fær, *Paulus in sui contempum interpreta-*
tus est, Paul troede at han blev belet, be-
 spottet.

Sköllotr, *calvus, glaber, Skaldet.* At verða
 sköllotr, *calvescere,* blive Skaldet.

Sköllr, *m. frans, perfidia, Svig, Bedrageri.*

Sköllr var í skapi brænda, *rustici infidi erant,*
 Bønderne vare utro.

Skömm, *f. ignominia, detrimentum, Skam,*
 Skjændsel, Skade; å skammr.

Skömmu ádr, *paulo ante,* kort tilforn.

Skömtun, *f. vid. skamr.*

Sköp, *n. pl. fata, Skjæbne.* 2) *membra geni-*
talia urriusque sexus, sapius virilis, begge
 Kjøn's, dog især Mandsfolkets Kulelemmer.
 Um sköp fram, *immeriso,* uden Fortjensle.

Sköpun, *f. creatio*, Skabelse.

Skör, *f. barba, spec. mystax*, Skjæg, Snebelsbarter. Ecki mun ég göra skör mína eptir því, *magni non astimo*, ob id *harbam non refugam*, det agter jeg ikke for noget vigetigt. Þad er ecki um skör fram tilad, *non inconsiderate dictum est, ut in buccam venis*, det er ikke sagt for meget, ikke uden Betænkning.

Skör, *f. scannum portatile*, en Bæk, høj Skammel. 2) *scabellum*, en Fodskammel. 3) *gradus loci honoratior v. gradus honoris*, et Trin. Synir Haralds kóngs áttu at sitia skör herra enn Jarlar, og skör lægra enn hiálfr hann, *filiu Haraldi Regis sedere debuerunt proximi supra comites, et infra ipsum idem*, Kong Haralds Søner skulde sidde et Trin højere end Jarlerne, men et Trin lavere end han selv.

Skör, *f. (á bát)*, *commissura asserum reciproca*, Sammensøjselen af Brædderne i en Baad, Standen paa Brædderne. Iskör, *margo v. precipitium glaciei, super mare et flumina*, den yderste Kant eller Rand paa Isen.

Skörngur, *fordidus*, snavet, urentlig, skiden. At verda skörngur, *collusulari*, blive skiden.

Sköruglegr, *viridis, gravis*, drifstig, virksom, myndig.

Skörugleiki, *m. vid*, skörángikapr.

Skörúngur, *m. rusubulum*, en Hage.

Skörúngur, *e. vir v. virago gravis, intrepidus*, en virksom, usforagt, myndig Mand eller

Kvinde. Taktu þad eina upp, *sem þú verda skörúngur af, ea tantum nitere quæ honeste exsequi potes*, forseg blot det, som du med Hæder kan fuldføre. Þinna atqvæda leita ég, og vil ég þú verdir af skörúngur, *nam sententiam quero, et opo audacter proferas*, jeg ubbeder mig din Mening, som jeg ønsker at du uden Tilbageholdenhed meddele mig. Skörúnguglegr, *vid*, sköruglegr.

Skörúnguglyndr, *excelsi animi*, stormodig, usforfærdet.

Skörúngugkapr, *m. magnanimitas, audacia*, Stormodighed, usforfærdethed. 2) *prudensia*, Kløgskab.

Skrá, *f. fera lacovica*, Laas for en Dør. 2) *libellus, tabula*, et Brev, et lille Skrift.

Skrá, á skrá, *obligue*, skraa, paa skraa; *vid*, á ská. (M. D.)

Skráa-smidr, *m. faber serarius*, en Laasfæmed.

Skraddari, *m. sartor*, en Skrædder.

Skrádr, *consignatus, in numerum relatus*, optegnet, optrevet.

Skrak, *n. loquela, Tale*. 2) *nugæ, strepitus labiorum*, Snak, Sladder.

Skraka (at skráfa), *loqui, sonum edere, tale*, sige. Þad skrafar (skráfa) vid, *de aridis dicitur quando attocia resonant*, siges om viffe tørre Ting, som give Lyd fra sig, naar de stode sammen, f. Efs. Skind. At skrafa einn uppi, *fuco verborum fallere aliquem*, overtale en.

Skrakinn, *garrulus*, sladderagtig.

Skrøffi, *m. gerro*, en Baaser, Sladder.
 Skrái (at skrá), *literis mandare*, optegne, op-
 skrive.
 Skrálástr, *sero oclusus*, luffet med en Laas.
 Skráma, *f. plaga, cicatrix*, Skramme, Saar.
 Skráma (at skráma), *leviter vulnerare*, give En
 en Skramme.
 Skrámadr, *leviter vulneratus*, let saaret, Skram-
 met.
 Skrámb, *m. idem*.
 Skrámi (at skráma), *lucere, nitere*, Skinne,
 glimse. Par Skrámir liós í augu mér er ég
 lík þánga, *quando oculos illuc verto, lux*
mibi offertur, ac Geirmandus Helioriskinnu,
(luride cuius), saasnart jeg ser derhen, saar
 Pofets Skin mig lige op i Dinene, sagde
 Gejrmund Hølsjarfínd.
 Skrámeitr, *facie albicante et ossuosa*, som har
 et hvidt Ansigt; *item cicatricosus*, Skram-
 met.
 Skrámótt, *idem*.
 Skramla (at skramla), *strepe labiis*, hysle
 eller slyste med Læberne.
 Skramli, *n. crocivus*, Hvissen eller Højsten; ogsaa:
 Havnesfrig.
 Skrámr, *m. vir cicatricosus*, en arret, Skram-
 met Mand.
 Skran, *n. scruta*, Vjaster, Nipskraps.
 Skrap, *n. crepitus*, Knagen, Knarken, Knirken.
 2) *nuga*, Waas, Sladder.
 Skrapáhlaupt, *n. inanis nixus v. crepitus annisen-*
sis sine effectu, umyttig Anstrængelse.

Skrapi (at skrapi), *crepere; item vacillare*, knar-
 fe, knirke; ogsaa: brage.
 Skrapi v. skrapt, *m. furilis jactator*, en Pra-
 ler. At hlaupt í skrápana, *reprimere alio-*
rum jactantiam, nedtrykke ens Praleri.
 Skrapn v. skrapni, *n. tenerima ramena e pas-*
seribus, de mindste Finner paa Fjoreller.
 Skrápr, *m. sgvama spinosa, spec. pellis canis*
carborari, Huden af Havkassen.
 Skrástet (at skrásetja), *scribere, literis mandare*,
 opskrive, optegne.
 Skrátt, *m. terror; item terculamentum*, Skrak,
 Skrakkebillede. 2) *malus genius*, Fanden.
 3) *gigas*, en Jette.
 Skráveifa, *f. phansina, phansia; item spectrum*
oblique apparens; item officia, Trylleri, et
 Højglebillede. At góa einum skráveifar,
fascinare, vatum terrorem incutere, indjage
 en falsk Skrak.
 Skrávair, *m. blatero*, en Sluddermand; á skráum.
 Skráut, *n. vid. skart*.
 Skrautbáinn, *splendide ornatus*, prydet, sret
 med smukke Klæder.
 Skrautleg, *ornatus, promissus*, det samme.
 Skrautmenni, *n. vir splendidus*, en stelig pyn-
 tet Mand.
 Skrautyrði, *n. pl. sales v. flores orationis*, smukke
 Ord, Blomster i Talen.
 Skrápurr, *quasi skrof purr, qui ob ariditatem*
sine sonu iracundi nequit, som ved Berørelse
 sen knager af Torhed.
 Skref, *n. gradus, passus*, Trin, Skridt.

Skrefa (at skrefa), *gradu pedum terram metiri*,
maale med Skridt.
Skreflaz (at skreflaz), *agre in pedibus se susti-
nere*, vafle, med Nød kunne staa paa Be-
nene.
Skreflur, *f. pl. loca invia, salebrofa*, uvejsoms
me Steder; *inde nom. propr. loci*, deraf et
Steds Egennavn.
Skreid, *f. pisces indurati*, Stokfisk. Hann gat
etid skarpa skreid, eftir 3 daga, *post tridu-
um, pisces induratos edere potuit*, efter tre
Dages Fortøb kunde han spise tør Stokfisk;
Porl. S.
Skreidar-skemma, *f. cella promtuaria piscium*,
et Hus, hvor man gjemmer Stokfisk til Hus-
holdningebrug.
Skreidiz (at skreidaz), *repiare*, krybe.
Skreidigr, *m. repazio*, Kryben. 2) *inanis ex-
cusatio*, unyttig Undskyldning. Ásbjörn quod
eckr myndi tíá skreidíng, *Ásb. vano verba
irrina fore dixit*, Ásb. sagde, at unyttige
Undskyldninger vilde ikke nytte.
Skreika (at skr.ika), *labascere, divaricare*,
vafle.
Skreipr, *lubricus*, glat.
Skéir-la, *f. vacca effata*, en gammel Ko, som
ikke kan faa Kalv.
Skrepp (skropp, at skreppa), *dilabi, se sub-
ducere*, snige sig bort, strubbe sig.
Skreppa, *f. pera, bursa*, Tasse, Pose.
Skreppini, *n. speculum fugax*, et flygtigt Gjøg-
tebillede. 2) *idem ac:*

Skreppíng, *m. qui tenebras et manes timet*,
som frygter for Mørke og Gjengangere.
Skreppíngslegr, *idem sed adj.*, bange i Mørke.
Skreyfi (at skreyfa), *erigere et cumulare ut sic-
cetur*, opstable væget, for at det kan tørres;
vid. skrúfa. At skreyfa korn, *frumentum
ficcare*, tørre Korn.
Skreyti (at skreyto), *ornare, rem decorare*,
smykke, besmykke. 2) *ultra modum laudare*,
rose overdreven, overdrive; á skraut.
Skreytinn, *nimis in laudando v. excusando*,
overdreven i at rose eller undskyldte; ikke
sandru.
Skreytni, *f. facti laudatio; excusatio delicti*, det
at rose en Handling, eller undskyldte en Fejl;
hodi: figmeorum, Opdigteelse.
Skreytur, *ornatus*, smykket, pyntet.
Skrióla (at skr.óla vid), *sonium attenu edere*,
(de rebus dicitur perorescensibus), give en
Lyd fra sig, knage ved at berøres (siges om
gjennemtorrede Ting).
Skrid, *n. repazio*, Kryben. 2) *curfus, novis
in aqua v. per glaciem discurrentis*, Skibets
Løb i Søen, Løben paa glat Is.
Skrid (at skr.ída), *serpere, repere*, krybe, kryde
sig frem. Paa skridr til skara, *aaharet non
aqua, metaph. deducia a reptilibus*, det lafe
fer imod Enden, er nar ved at afsjores.
Skrida, *f. ruina montium v. nivis*, Fjaldskred,
Sneskred.
Skridbytta, *f. lucerna, laterna*, en Løgte.
Skridliós, *n. idem*.

Skridbyttu-líós, *n. vulcanus cornu conclusus*, et
 Lyé, som brænder i en Lægte, et Løgtelyé.
 Skridinn, *detritus*, Slidt, forslidt.
 Skridnadr, *idem*.
 Skridna (at skridna), *labascere*, vafle, glide.
 2) *teri*, *laccari*, Slidés, blive forslidt.
 Skridningr, *m. reptatio*, Kryben.
 Skridormr, *m. serpens, reptile*, et Kryb, kryp
 beide Dyr, Orm.
 Skridqvikindi, *n. animal reptile*, et krybende
 Dyr.
 Skrif, *n. scriptum*, Skrift. 2) *liler*, en Bog.
 Skrifá (at skrifa), *scribere, exorare*, Skrive.
 Skrifari, *m. scriptor*, en Skriver. 2) *irringa*
ingviera (avis), Vibe.
 Skrifaralaun, *n. pl. sepiaicum*, Skriverløn.
 Skrif-tari, *n. pl. instrumenta scriptoria*, Skri-
 vetøj.
 Skrif-hús, *n. tabularium*, Brevkammer, Arkiv.
 Skrif-konst, *f. oribographia, caligraphia*, Stjen-
 skrivning, Retskrivning, Skrivekunst.
 Skrif, *v. res lacera v. luxata*, en forreven,
 pjaltet Ting, som ueppe kan henge sammen.
 Mosfells kyrkia á nocke gømul bókaskrif,
templum Mosfelli possidet aliquot libros vetu-
stas mancos et laceros, Mosfells Kirke ejer
 nogle gamle, næsten opslidte Brudstykker af
 Dokumenter.
 Skrifá (at skrifa), *in lubricis divaricare*, vafle,
 glide, stræve.
 Skrifáaz (at skrifaaz), *agre per loca lubrica et*

periculosa evadere, komme med Nød over
 flibrige og farlige Steder.
 Skrifleg, *litteris consignatus*, Skriftlig.
 Skrif-papír, *m. ib. via augusta*, Skrivpapir.
 Skrif-spíðild, *n. pl. pugillares*, Skrivertavle,
 Tegnebog.
 Skrif-tabla, *f. idem*. (N. O.)
 Skrif-tockr, *m. theca graphiaria*, Bleskrin.
 Skrif-tandr, *m. arena scriptoria*, Sand (til at
 bestre det skrevne med).
 Skrifte, *f. scriptura*, Skrift.
 Skriftrir, *f. pl. satisfactio peccatorum*, Skrifte,
 Bod. 2) *redargutio, correctio, censura ec-*
clesiastica, Trettesattelse, Skriftemaal. 3)
coactio, Tvang. Paa var hö um eingin
 skrif, *non invitus erat*, det var ingen Tvang
 for ham. At gánga til skrifa, *censura ec-*
clesiastica se subinere; bodie: *absolutionem*
 peiere, gaa til Skrifte. At standa skr-trir,
idem, at staa Skrifte. Opinberar skriftrir,
penitencia publica, aabenbare Skriftemaal,
 (en Straf.)
 Skrifta (at skrifa), *censuram ecclesiasticam exer-*
cere, lade en lide Kirkebod; bodie: *peccatis*
absolvere, Skrifte.
 Skriftafadir, *m. confessorarius*, Skriftefader.
 Skriftagangr, *m. formula confessionis, confes-*
sio auricularis, Skriftegang, hemmeligt Skrif-
 temaal.
 Skrifta-stóll, *m. cella confessoria*, Skriftestol.
 Skriftlærd, *theologus*, en Teolog, Skrifslærd.
 2) *scriba, pr. artes liberales caecus*, en Lærd-

Skrifverdogr, *notatu dignus*, som fortjener at optegnes.

Skrika (at skrīka), *labare*, vasse, glide. Hütum skrīkar fötr, *labas illi pes*, han vasser.

Skrīki (at skrīkja), *minurire*, kvíðre (som Fugle).

2) *deridere*, spotte, bele. 3) *rancare*, strige sig hæð. At hlæa í skrīkiur, *per minurizionem ridere*, smaaale.

Skrill, *m. plebs promiscua, tumultuans*, Ríps-raps af Folk.

Skriml, *m. monstrum*, Uhyre, Vanskabning.

Skrimt, *n. vox crepera*, knarkende, stræppende, rasselnde Lyd.

Skrimti (at skrīmta), *crepare, stridere*, knage, knætte. Enn skrīmtir í hönum vindurinn, *anbelatio ejus adhuc auditur*, endnu høres hans Handedrat, endnu drager han Manden.

Skrin, *n. capsula, scrinium*, et Skrin.

Skrina, *f. scrinium viatorum*, et Skrin til at gjemme Proviant í, Madskrin.

Skringi, *n. portentum*, Uhyre, Vanskabning, usædvanlig Ting.

Skringilegr, *portentosus*, vanskabt, usædvanlig.

Skrinmídr, *m. sciniarius*, en, som forfærdig ger Skrin.

Skríðr, *m. vas amplum, resonans*, et stort Kar.

Skrípi, *n. monstrum, portentum*, Uhyre, Vanskabning. 2) *mulier gestu impudica*, et fræk Fruentimmer. Þeim Týndiz at sér koma gradúng, og þannur skadlamleg skrípi, *viderunt ad se venientem taurum et pluria mon-*

monstra periculosa, de syntes at vilde Tyre, og andre skadelige Uhyrer nærmede sig dem.

Skrípa (at skrípa) at, *impudice blandiri*, kjæle for en paa en fræk, utugtig Maade.

Skrípatal, *n. obscenitas verborum*, Utugtighed í Ord, Uterlighed.

Skrípilldi, *n. vid. skrípi*.

Skrípilsgr, *obscenus*, utugtig, smudsig í Ord.

Skrípr, *m. penis*, det mandlige Lem.

Skrítinn, *jocosus*, løjerlig, skjemtsom.

Skrítilegr, *idem*.

Skrítilega, *jocose*, løjerligen, med Skjemt, Spøg.

Skrítini, *f. facies*, Spøg, skjemtsomme Ord.

Skrítýði, *n. pl. idem*.

Skröf, *n. glacies spongiosa*, Is, fuld af Huller, gaaben, løs Is.

Skrófa, *f. pelecanus minimus, narius anubropomorphis*, Halekraa, Petrel (en Fugl).

Skröckr, *m. corpus vastum*, et stort Legeme, Skrog; *sic* hvalskróckr, heftskróckr, skip-skróckr.

Skröckskríðr, *m. corpus attenu v. casu reboans*, et Legeme, som ved Berøvelse eller Fald giver Lyd fra sig. Hann rak hann nídr skróckskríðr, *prostravit illum adeo violenter, ut reboaret truncus v. corpus casu*, han faldte ham ned, saa det knagede i ham.

Skröll (skrolli, at skrolla), *supernatare*, svømme, flyde ovenpaa. 2) *pendulus* adbarere, henge fast ved.

Skrófar, *m. pl. figmentum; isem inconscientia*,
Opdigtelse.

Skrófar-lótt, *f. morbus fictitius, simulatus*, op-
digtet Epygdóm, Skulfesüge.

Skróphærdr, *crispus*, królshæart.

Skroppa, *f. spuma, Stum*, Fraade.

Skröpiulegr, *porosus*, aaben, suulmet, som
Fraade.

Skröfugr, *vid. málogr.*

Skröggr, *m. grandiloguus, quasi fulminans*, en
Storpræler.

Skrök, *n. figmentum*, Opdigtelse, Usandhed.

Skrök-saga, *f. fabula*, Eventyr, opdigtet For-
tælling.

Skröklaunr, *verbis fallax*, som ofte siger Usand-
hed, upaalidelig.

Skrökva (at skrökva), *ingere*, opdigte, lige
usandt.

Skrökvotr, *m. vestis fallax*, et falsk Vidne.

Skröllu, *n. strepitus, stridor*, Knagen, Dragen.

Skröllti (at skröllta), *strepere*, knage, brage,
gjøre Allarm.

Skröllr, *m. terror, timor*, Skrak, Frygt. 2)
derisio, Beleen, Udleen.

Skröp, *n. pl. crepundia*, Legetøj. Barnaskröp,
idem.

Skrubb-hefill, *m. runcina*, Skrubhovl. (M. O.)

Skrúd, *n. ornatus; isem vestitus v. pannus mol-
lissimus*, Pryddelse, stadselige Klæder. 2)
omnes res mobiles, værlige Ting, Mobler.
3) *instrumenta rustica*, Agerdyrknings-Red-
skaber.

Skrúdi, *m. ornatus, vestitus*, stadselige, pynter-
lige Klæder, Stads.

Skrúdbúinn, *ornate vestitus*, klædt i pyntelige
Klæder.

Skrúdhús, *n. secretarium, camera basilica*, Gar-
derobe, Forvaringssted for Kongens Pryd-
deser.

Skrúdklædi, *n. pl. splendida vestes*, stadselige
Klæder, Stadsklæder.

Skrúðningr v. Skruningr, *m. strepitus*, Knagen,
Dragen, Allarm.

Skrúf, *n. operculum rotatile*, ét Laag til at
dreje om, Skruer paa; Skruen, den Hand-
ling at skruer. 2) *parva strues piscium are-
ficiendorum*, en liden opstabelt Stak af Fiske
for at tørres.

Skrúfa (i pressu), *f. cochlea*, en Skruer.

Skrúfa (at skrúfa), *spiras combinare*, Skruer. 2)
torquere, cruciare, pine, plage. At skrúfa
upp, *spiras exsolvere*, Skruer op. At skrúfa
astr v. saman, *spiras implicare*, Skruer sam-
men, Skruer i. Skrúfa einn til mergjar, *me-
dullitus cruciare*, pine en lige til Marven.
Skrúfa v. skrúfa fiski, *piscis areficiendos al-
ternatim construere*, stable Fiske op i en Stak
for at tørres.

Skrúthædr, *vid. skrúphædr.*

Skrúf-járn, *n. ferramentum cochleatum*, Skruer-
gang af Jærn.

Skrúfnagli, *m. clavus soricis*, Skruetap af Jærn,
en Jærnskruer.

Skrúfingar, *f. pl. spiræ*, Skruengang, Vøjning, Krumgang.

Skrúfun, *f. rotatio*, Omkringsdrejen. 2) *cruciatas*, Pine, Plage, Klemme.

Skrugga, *f. sonitru*, Torden.

Skruggu-hlióð, *n. strepitus conitrualis*, Tordenlyd, Tordenkrald.

Skrugguliós, *n. fulgur*, Lynild.

Skrugguslag, *n. fulmen*, Tordenslag, Lynstraale.

Skruggusteinn, *ceramius, lapis ceramius*, Tordensten.

Skruggu-vedr, *procella fulminosa*, Tordenvejr.

Skrúka, *f. anus rugosa, gigantea molis et deformitatis*, en stor og meget hæslig rynket Rjælling; *vid. skrokr*.

Skrækkulegr, *deformis*, styg, hæslig.

Skrum, *n. figmonum, uugæ*, Sladder, Opdigtelse, Praleri.

Skrumari, *m. nugator, jactabundus*, en Sladderer, Storpraler.

Skruma (at skrúma), *nugari*, fladdre, vaase, prale.

Skrumslair, *jactabundus, nugarius*, fladderagtig, som gjerne praler.

Skrun, *f. vid. skran*.

Skruningr, *m. vid. skrudningr*.

Skrýði (at skrýða), *ornare, vestire, prude, sive*.

Skrýfi (at skrýfa), *contorquere, convolvere*, bøje, binde sammen. At skrýfa hári sínu, *crines contorquere*, binde sit Haar op.

Skrýckr, *m. praeceptus lapsus*, pludseligt Fald. 2) *repentinus motus*, hastig Bevægelse.

Skrýcklótt, *inconstans, ustadig*.

Skrýckir (at skrýckja), *raptari*, bevøges hurtigen; á skroekr. Hönum skrýckir nidr, *repente cadit*, han falder hurtigen.

Skrýmnir, *m. gigas grandisonus*, en Jette; á skrum.

Skræða, *f. liber mancus ex compage solutus*, en gammel forslidt Bøg, uden Bind. 2) *homo nunci*, et Drog, unyttigt Menneske.

Skrædur, *f. pl. fragmenta*, Brudstykker. 2) *fraces v. folliculi adipis*, Grever, Levninger af Fedt, Tælle, som ej kunne smeltes paa ny.

Skræfa, *f. bompicio, miculosus jacator*, et Drog, freytsom Storpraler.

Skræfiz (at skræfiz), *mollescere, descere*, blodgjøres, blive til en Uoling.

Skræki (at skrækja), *ejulare, quiritare*, skrig.

Skrækr, *m. ejularus*, Skrig, Rynken, Jamren.

Skrækhljóðadr, *sonorus, succosiilla vocis*, som har en skrigende Stemme.

Skræli (at skræla), *arefacere*, fortørre.

Skræling, *f. arefacio*, Tørrer. Skræling ávaxta á jörd, *carbunculus*, Frugtens Udtørrer paa Jorden.

Skræliz (at skrælaz), *idem quod sequens*.

Skrælna (at skrælna), *arefacere*, hentørre.

Skrælpurr, *aridus, torridus*, fortørret, udtørret.

Skræmi (at skræma), *deformare*, vansire, gjøre hæslig; *vid. afskræmi*.

Skúa (at skúa), *calcare*, at sætte Sko paa, at sko.

Skúadr, skóadr, *calcæus*, floet, besføet.

Skúar, *m. pl. calcei*, Sko, Skotoj; *vid. skór.*

Skubba (at skubba), *præcipitanter facere*, forte noget skjedesløst. 2) *post se relinquire*, forlade, efterlade; egentl. løbe foran en.

Skud, *f. volva felis fœmina*, Hundjonnets Avtelem.

Skvaldra (at skvaldra), *nugari*, vaase, sladre.

Skvaldr, *n. nugæ*, Vaas, Sladder.

Skvaldrari, *m. nugator*, Sladrer, Ordsyder.

Skvaldursamr, *garrulus*, sladderagtig.

Skúfa (at skúfa), *rejicere, repudiare*, bortkaste, forkaste.

Skúfadur, *ejectus*, forkastet, bortkastet. 2) *simbriatus*, bekræmret, fryndset. Allir skildir þeirra Kónigs og Kolbeins vœru skúfadur af skeytum, *clypei Regis et Kolbeini tœri erant quasi simbriati sagittis*, Kongens og Kolbeins Skjolde vare ligesom beplantede med Pile.

Skúfr, *m. lemniscus, fimbria*, Bræmme, Fryndser, Trævler. 2) *ligamentum condyli in acetabulo*, de Waand, som fastholde Høften i Høftefaalen.

Skúflirinn, *luxatus condylo ex acetabulo, laesus nervis acetabuli, coxigans, coxo*, hvit Høfter af Led.

Skúflit, *n. luxatio condyli*, Høstens Fordrejning af Ledet.

Skuggi, *m. umbra*, Skygge. Skuggi þótti í þeim málum, *res videbatur dubia v. suspecta*, den Sag syntes tvivlsom. E'g geng úr skugga um þad, *extra umbram clare video*

3) *persuasus sum*, det ser jeg tydeligen, dersom er jeg overbevist.

Skuggalegr, *seneciofus, umbratilis*, Skyggesuld.

Skugga-inenn, *m. pl. senecioides*, smule Tredning.

Skugga-mikill, *umbrosus*, Skyggesuld, som har en stor Skygge.

Skuggsá, *f. speculum*, et Spejl.

Skuggsýnn, *caliginosus*, mørk, skummel. Þar var skuggsýnt, *caliginosus erat locus*, det var et skummelt Sted.

Skúlbrýnn v. skulbrýndr, *vid. skolbrýnn.*

Skúli v. skýli, *m. protector*, en Beskytter. 2) *nom. propr.*, en Mand's Egennavn.

Skúla, (at skúla), *ludibrio habere; item maligne explorare; bespote* en; ogsaa: udfritte en. 2) *se elevare*, opleste sig, hævde. Ædin skúlkar, *vena sumet*, Næren svulmer op.

Skúlkeri, *m. irrisor; item sculcor*, en Bespotter.

Skuld, *f. debitum meritum*, Skyld, Fortjeneste. 2) *es alienum*, Gjald. 3) *causa*, Sag, Skyld. Fyri Guds skuld, *per Deum immortalæ*, for Guds Skyld. Krefna skulda, *cum sacco venire v. adire, debitorem muksam repostere*, krave laante Penge tilbage.

Skuldadagr, *dies solutionis, mercatorie*, Gjaldbæstermin, Betalingstermin.

Skulda (at skulda), *accusare v. insimulare criminis*, besylde, anklage.

Skuldabréf, *v. obligatio*, Gjaldbrev, Forskrivning, Obligation.

Skulldadóm, *m. executio aris alieni*, Nam, Indførel.
 Skullda-greiddsla, *f. solutio debiti*, Gjældens Betaling.
 Skulldokriða, *f. exatio nominum*, Gjældens Indkrævelse.
 Skullda-lid, *n. familia et familiarium*, Familie.
 Skullda-lúkning, *f. vid. Skulldagreiddsla*.
 Skulldastadr, *m. qualitas debitoris*, den Gjælds Kyldiges Befæffenhed (Sikkerhed eller U sikkerhed).
 Skulldaþing, *n. forum contractus*, Kontraktð Berneting.
 Skuldaþiön, *m. additus*, den Debitor, som i Mangel af Betaling, bliver sin Kreditors Træl; it forbundne Tjener.
 Skulldaþriötr, *vid. Skulldfeigr*.
 Skulldaþræll, *nexus ob as alienum*, det samme som skulldaþiön.
 Skuldbind (at skuldbinda), *obligare*, forpligte, forbinde.
 Skuldbundinn, *obligatus*, forpligtet, forbunden.
 Skulldir, *f. pl. nomina, as alienum*, Gjæld. Vissar skulldir, *nomina expedita*, vis Gjæld, udlaaente Penge, som staa sikkert.
 Skulldfeigr, *perrinax, contumax debitor*, en stet, langsom Betaler.
 Skulldskýrti (at skulldskýta), *creditorem et debitorem in solvendis nominibus committere*, bringe gjensidig Gjæld i Modregning med hverandre.
 Skulldskýting, *f. debitorum projectio*, den

Handling, hvorved flere Personers Gjæld livoideres mod hverandre.
 Skulldum hladinn, *are alieno obrutus*, forgjældet.
 Skulldunautr, *m. debitor*, Skyldner, Debitor.
 Skulpa (at skulpa), *sumestere*, hovne, opsvulme.
 Skálpleitr, *facie pingvi, quadrata*, rund af Ansigt.
 Skúm, *n. spuma, mucor*, Skum, Graade. Tiarna v. vatna skúm, *adunca*, etslags Hinde af blaaslig Farve, som sætter sig ovenpaa Sumpvand; *vid. járnld*.
 Skúma (at skúma), *spumare*, skumme, graade.
 Skúmi, *m. vid. skúm. 2) mucor*, Skimmel, Mullenhed.
 Skúma-skot, *n. secessus tenebrosus et mucore obfitus*, en skimmel Aftrog.
 Skump, *n. coninuatio*, Bedvarenhed, Bedholdenhed.
 Skumpa, *f. redargutio*, Trettesattelse. Hann feek vonda skumpa, *acerbam redargutionem reportavit*, han fik en stem Trettesattelse.
 Skúmr, *m. lavis fasce niger, cataractes*, Strandsmaage; *alias* hékalla-skúmr v. skúfr.
 Skunda (at skunda), *festinare*, skynde sig, haste.
 Skundatar, *m. pl. cursores*, Løbere.
 Skandi, *m. festinatio*, Hast, Skynding. Med skunda, *cito, festinanter*, hastigen, i en Skynding.
 Skvol, Svool, skol, *n. nugæ, garritus*, Sladder, Vaad.

Skúpla, *f. calyptra laxior*, et lavt opstaaende
 Freuentimmer Hovedtoj. 2) *velum*, et Sejl.
 Skupp, *n. irrifio*, Beleen, Bespottelse.
 Skuppa (at Skuppa), *irridere*, bele, bespotte.
 Skuppla (at Skuppla), *calyptram ordinare*, op-
 binde et Freuentimmer Hovedtoj i Form af
 en Turban.
 Skúr, *f. nimbus*, typhon, en Vye, en Regn.
 Skúr, *f. suggrundia*, projectura, et Skur.
 Skurdarmodr, *sculptor*, en, som udgraveret,
 Kjerer ud. 2) *lanius*, en Slagter.
 Skurdar-saudir, *oves mactanda*, Slagtesaar.
 Skurdhagr, *sculptor*, en Udstitter, Udhugger.
 Skurdr, *m. vulnus*, et Saar. 2) *mactatio*,
 Slagtning. 3) *sculptura*, Udskjæren, Ud-
 graveren. Hvad sem i Skurdinn gænger; *quic-
 quid periculi incideris*, hvilken Fare der inde
 træffer. Nå gænger mikid i skurdinn, *mul-
 tum impenditur*, multa mactantur pecora, der
 gjøres flere Beskættninger. Nå ærlar at skéraz
 i skurdinn, *refricatur vulnus*, nu begynder
 Saaret at rives op, bryde op igjen.
 Skurdr til vats-veitinga, *fulus aquarius*, *agva-
 ductus*, en Vandledning.
 Skurfade, *scabiosus*, skurvet, fuaattet.
 Skúrfjöl, *f. subgrunda*, et Skur; *vid. skúr*.
 Skurfur, *f. pl. scabies crustosa*, herpes capitis,
 Skurv, Saar i Hovedet.
 Skúrgod, *n. idolum*, *sculptile*, Afgudebilleder.
 v. á skurdr; *qv. skurdgod v. á skúr (subgrun-
 da) quod idolum, ut res inanimata, diligenter*

*sub suggrundii servandum sit, ut ab eo pulvis
 et fuligo prohibeatur; vid. lótdrift.*
 Skuk, *n. strepitus*, Dragen, Alarm, Væsen.
 Sá gðrir skuk i gðrunni, *magnifice se gerit*,
 han opfører sig overmødig; (*de fastu equinum
 olim dictum*, sagdes forðum om Hiddernes
 Overmod).
 Skurka (at skurka), *strepitum edere*, gjøre Al-
 larm.
 Skurma (at skurma), *crustare*, overtrække med
 Barf, Skaf, Skorpe. Vatnid skurmar,
agva crustam glaciale m induit, Vandet over-
 træktes med Iskorpe.
 Skurmadr, *crustatus*, belagt med Skaf, Skor-
 pe; *vid. skurfade*.
 Skurmr, *m. crusta*, cortex, Skaf, Skorpe,
 Barf.
 Skurn, *n. idem*.
 Skarni, *n. Rhinoceros*, *quasi crustatus*, et Næs-
 horn.
 Skúta, *f. liburna*, celox, en Jofke, Skude.
 Skúti, *m. crepido*, Bryn, Stenbryn, Klippe-
 raub. 2) *nubiliarium*, en Kornhjelm, Skur-
 for at afholde Ulvej. Þad er létr skúti,
 ej sé betri enn úti, *præstat bilum, quam ni-
 bilum*, bedre er noget end intet.
 Skúri (at skúta), *prominere*, rage frem over.
 Skutill v. skurull, *m. venabulum*, *spiculum*, et
 Jagtspyd, Kastespyd, Harpun. 2) *mensa
 parva*, *monopodium*, et lidet Bord, paa en
 Fod. At skúta fram skuti fyrri manni,
mensam bonini apponere, fremsatte et Bord

- for en. Skammr er skutill minn, *cursa mihi supplex*, mine Ejenndomme ere smaa.
- Skutill-sveian, *m. pincerua Regius, pocillator*, en Mundskjænk.
- Skutla (at skutla), *jaculari*, Spyde, kaste.
- Skuts, *n. cauda*, en Hale, Stjært. 2) *peniculaementum*, Pensel, Børste.
- Skútsfeil, vulgo skútsfiel, *f. cauda*, Hale, Stjært; vid. feil.
- Sutseid-skip, *navicula, quæ otiosos in puppi ve-*
lit, et Skib, i hvís Bagstavn sidde mange Personer.
- Skutsi, *m. quasi skutseri, homo nibili (in puppi otiosus)*, et Drog, unyttigt Menneske; norv. ikåtrung.
- Skúruhvalr, *m. pistris*, etslags Hvalfisk.
- Skutr, *m. puppis*, Bagstavn. At leggja árar í skut; *desistere ab opere*, holde op med Arbejdet, lægge Xaverne ind.
- Skútyrði, *n. pl. verba minacia acerba*, Stjaldsords, haarde Ord.
- Skútyrði (at skútyrða), *minari*, ivettesætte, skælde.
- Ský, *n. unbes*, Sky.
- Skýar (at skýa), *obnubilare*, overtrække med Skyer. Nå skýar á, *obnubilatur, metaph. calamitatem minatur*, nu overtrækkes Himmelten med Skyer; uegentlig: nu bebuder alt Jammer og Elendighed.
- Ský á augum), *macula*, Star paa Øjne. Hvitt ský á augum, *leucoma*, den graa Star.
- Skýndr, *nubilus*, Skyet, overtrukket med Skyer.
- Skýid lopt, *aer subnubilus*, tyk, Skyet Luft.
- Skýafall, *n. vid. tånkrepia*.
- Skýblettir, *m. pl. (augna), nebula, nubecula*, Pletter paa Øjnene, Star.
- Skýlaus, *innubis*, uden Skyer, Skyfri. 2) *evidens*, klar, tydelig.
- Skyggia, *f. speculum*, en Riffert; et Spejl.
- Skyggi (at skyggja), *polire*, glatte, skure, polere. 2) *obumbrare*, beskugge, formørke.
- Skyggja á, *obumbrare*, beskugge. Skyggir í áliani, *periculum imminet*, det mørknes over Øoen: Faren er forhaanden.
- Skygdr, *politus*, glattet, skuret, poleret. Brandurinn var skygdr, *lamina ensis polita erat*, Klingen var poleret, blank.
- Skygn, *ocularus*, som har Øjne, kan se; Skarp synet. 2) *bemeralops*, som kan se i Mørke. 3) *perspicuus, pellucidus*, klar, tydelig.
- Skygna, *f. acies oculorum nocturna v. opaca perspicuendi, hemeralopia*, Øjnedes Kraft at se i Mørke.
- Skygni (at skygna), *obumbrare*, beskugge, formørke. 2) *polire v. pellucidum facere*, glatte, skure, gjøre blank. Fuglarnir skygnu kóngsdóttur vid sölu, *obumbrabant aves a fervore solis filiam Regis*, Fuglene beskuggede Prinsessen imod Solens Varme. Hann skygnði til, *ex umbra manus inspexit*, han saa igjen nem eller under sin Haand, holdt Haanden over Øjnene.

Skygni, *n. vestibulum, prothyrum*, en Altar, Forgaard, Forstue. 2) *prospectus*, Udsigt. 3) *nubilium, umbraculum*, Lovsal, Skyggehytte.

Skygniz (at skygnaz) um, *oculos circumferre*, se sig omkring.

Skygnur, *f. pl. oculi glauci*, blaagraa Dine.

Skygla, *f. umbra*, Skygge, Elor. At draga Skyglu yfir, *regere, skjule*, drage et Elor over.

Skyli (at skygla), *protegere, defendere*, skjule, beskytte.

Skyli-högg, *n. plaga visibilis*, et Hug, som kan sees.

Skylinn, *vid skyldr.* Þad áttu skylið, *tibi debetur*, det fortjener du. Þad var á hann skylið, *obligatus eras*, bertil var han forbunden.

Skylld, *f. debitum*, Skyld, Pligt. Skylddarvopn, *arma, quæ omnes habere debent*, de Vaaben, som alle bør have.

Skyllda, *f. munus, debitum, officium*, Pligt, Embedspligt. At geira skylldu sína, *obire munus suum*, gjøre sin Pligt.

Skyllda (at skyllda) einn til einhvör, *obligare aliquem ad aliquid*, forpligte en til noget.

Skylldelemi, *f. propinquitas sanguinis*, Slægtstaf, Forvandsstaf.

Skylldugleiki, *m. idem*.

Skylldugr, *obligatus, obatus*, forpligtet, gjældbundet.

Skylluhjú, *n. pl. homines necessario alendi*, de Folk, som man bør forsørge.

Skylldr, *sanguine conjunctus*, beslagtet, paarsærende. 2) *obligatus*, forbunden, forpligtet. Hann á eckert skylldr vid mig, *nullo gradu propinquitate me coniungit*, han er ikke i Slægt med mig. Þad á eckert skylldr saman, *in totum discrepat*, det er ganske forskjelligt, har intet med hinanden at gjøre.

Skymp, *n. vid. skimp v. skump*.

Skympinn, *illusorius*, som narrer, driver Spot med.

Skyn, *n. ratio*, Fornuft, Forstand, Skjen. I því skyni, *ea ratione*, paa den Grund.

Skynbragd, *n. idem*, Skjenksomhed. At bera skynbragd á, *intelligere*, forstaa.

Skynbragslegr, *ingeniosus*, skarpsindig, sindrig.

Skyndi, *m. celeritas*, Hurtighed, Skyndsomhed; *vid. skundi*.

Skyndi-bráðkaup, *n. stuprum*, hurtigt Bryllup, Lejermaal.

Skyndilega, *repente*, hurtigen, pludseligen. Skyndilegr, *repentinus*, pludselig.

Skyndi-ráð, *n. consilium præcox*, uoverlagt, uovertrukt Raad.

Skyndi (at skynda) sér, *festinare*, flynde sig.

Skyنيا (at skynia), *sapere, intelligere*, forståa, skjenne.

Skyndlaus, *irrationalis, brutus*, ufornuftig.

Skyndsamr, *sapiens, item rationalis*, skjenksom, fornuftig, klog.

Skynsemi, *f. ratio, intellectus*, Skjønsonhed,
Fornuft.

Skynsemd, *f. idem*.

Skynsemdarlaus, *insipiens, stultus*, taabelig,
dum, uden Forstand.

Skynugt, *vid. skynlamr*.

Skyr, *n. oxygala, lac coagularum pressum*, tyf,
oplagt Melk.

Skyrbiágr, *m. scorbusus*, Skjorbøg.

Skyria, *f. vid. skeria*.

Skytta, *f. vid. skirta*.

Skyt (Skaut, hefi skotid, at skíóta), *jaculari*,
mittere, skyde, kaste. 2) *cito vehere*, føre
hastig frem. At skíóta skulldinni uppá an-
nann, *alium pro se insimulare criminis*, skyde
Eskiben paa en anden. At skíóta fórtum
undir sig, *cursum se dare*, give sig til at løbe,
tage til Vens. Skíóta órvum, *rela mittere*,
skyde med Pile. Skíóta nockot á frest, *differe*,
udsætte. Skíóta undan, *subtrahere*, horte
skyde, unddrage. Skíóta málinu tyri konungi,
ad Regem appellare, appellere, henschyde Sa-
gen til Kongen. Skíóta einum á land, *in*
terram exponere, sætte en op paa Land. Skíóta
á Kíallaborg, *testudinem facere*, opføre Storm-
tag af Skjolde. Skíóta á háfs-Þingi, *con-*
venum cogere amicorum v. satellitum, sc. do-
mesiticum, sammenkalde Høffolkene eller Dra-
banterne til et Ting, holde Høtting. Þeir
Skutuz á nockrum ordum, *dicteria ulro ci-*
troque reciprocantur, de skændte lidet paa
hinanden. Sólin skaut þá frá sér geistum

Ánden Des.

um alle lost, *tum Sol totum calum irradiavit*,
Solen oplyste da hele Luften med sine Straa-
ler.

Skýtt (Skautt, at skíótaz), *jaculi instar ferri*,
flyve som en Pæl, skydes. Þad skautt uppá
fyrir hönum, *inopinato illi accidit*, det traf
ham usforventet. Þad skautt upp úr hön-
um, *effusiit*, det slap ham af Munden.
Mörgum skýtt þó hann lé skir, *nonnun-*
quam dormitas Homerus, de Lærdeste kunne
tage fejl. Hönum skýtt, *errat*, han tager
fejl. Skýtt um skák hveria, *interca ali-*
quid fit, Opsættelse er god i enhver Forles-
genhed. Hönum skýtr upp, *emergit*, han
skydes op af Vandet.

Skyti, *m. sagittarius*, en Skytte.

Skytingr, *m. symbola, pbidia*, en Drillebro-
der, Lavbroder.

Skytings-dryckia, *synopsis, communibus inpen-*
pensis adaptata, et Drillelav paa fælles Be-
kostning.

Skytta, *f. vid. skyti*.

Skæ, *n. noxa*, Skade, Beskadigelse, Brøde,
Forseelse.

Skæmadr, *vid. skæmadr*.

Skæddr, *calceatus*, skoet, som har Sko paa.

Skædi (at skæda), *calceare*, gjøre Sko til en.

Skædi, *n. calceamen*, Læder til en Sko. 2)
noxa, Skade.

Skæda-árisa, *f. nix v. ningor villosus, alatus*,
den Sne, som falder i Vindstille.

Skæda-skinn, *n. calceamen*, Skind til Skotsj.

Skædr, *noxius, periculosus*, fædelig, farlig.
 Skæfr, *vid. Skæfr.*
 Skækia, *f. meretrix*, Hore, Skjæge; å Skæk.
 Skækill, *m. extremitas*, Ildfant af noget; *vid.*
 Skékull.
 Skæli (at skæla), *detorquere*, fordreje.
 Skældr, *detorius*, fordrejet.
 Skæll, *m. valgum*, Skjæv Mund.
 Skællda (at skællda), *versificare*, digte, gjøre
 Vers.
 Skælni, *n. rudis materia tornatura leviser ascia-*
sa, et lidet grovt tilhugget (ophugget) Stykke
 Træ, som skal drejes.
 Skæni, *n. membrana*, Hinde, Hud.
 Skæningr, *m. crustula membrancea*, Bark,
 Hud, Hinde.
 Skæningr, *m. (i höfdi manna)*, *furfures*, Skæl,
 Skurv i Hovedet.
 Skær, *limpidus, purus*, klar, ren, luttret. 2)
sonorus, clarus, klar, tydelig, som tydeligen
 kan høres.
 Skæri, *n. pl. forfices*, en Saks.
 Skærrur, *f. pl. lites*, Tvist, Profes, Trætte.
 Skætingr, *m. dicitia acerba, verba impertinen-*
zia et austera, utilbørlige Ord, bitre og
 haarde Ord.
 Slá, *f. subsus*, en Slaade, en Slaa.
 Slabb, *n. nugæ*, Vaas, Sladder.
 Slabba (at slabba), *nugari*, vaase, sladdre.
 Sladda (at sladda), *squalide grassari*, gaa i
 Vand eller Snavs, slæsse, plæsse.
 Sladdaz (at sladdaz), *idem.*

Sladdi, *m. squalidus grassator*, som gaar lige i
 hvor der er vaadt eller snavset.
 Sladra (at sladra), *nugari*, vaase, sladre. 2)
agre iter emetiri, fuldføre en Rejse med Van-
 skelighed. Deir slödrudu um slidir ofan af
 heidinni, *saudem de isquis agre eraserunt*,
 endelig kom de med stor Vanskelighed ned
 fra Heden.
 Slafak, *n. fennum molliissimum ex prato pingvi-*
simo, blodt Hø af en fed Engbund.
 Slakra (at slakra), *lambere*, sliske. 2) *nugari*;
 sladre, vaase.
 Slakka (at slakka), *lambitare*, sliske ofte.
 Slakr, *m. linctui*, Skikken. 2) *blateratio*, Sla-
 der, Vaasen.
 Slag, *n. plaga, ictus; isem percussio; isem ful-*
men, Slag, Hug, Torbenslag. 2) *apoplexia*,
 et Slag, et Fald, (Sygdom). 3) *modus*,
 Maade. Med það slag, *eo modo*, paa den
 Maade.
 Slaga (at slaga), *pedem oblique ferre*, gaa skjævt.
 Slaga estir, *imitari*, efterligne; *alternare cur-*
sum, oblique invelficando, krydse.
 Skagalæus, *torridus, aridus*, gjennemtørrer.
 Slagbröndr, *m. repagulum, repages, obex, clau-*
strum, en Bom, stor Slaa.
 Slag-hamar, *m. marcus*, en Forhammer, en
 stor Hammer.
 Slagi, *m. humiditas*, Fugtighed. 2) *deliquescen-*
zia, Smelten.
 Slaglegr, *quasi fulmine tactus*, ligesom rørt af
 Lgnild. Hönum var slaglegt estir, *assonitus*

erat, defectum virium sensiebat, han blev siden efter ganske afmægtig, ligesom han var truffen af Lynild.

Slagna (at slagna), *mellescere, humescere*, blive fugtig.

Slagningsr, *m. vid. Slagi*.

Slagningslamr, *slagalamer, uliginosus*, vædskfuld, vaad og fugtig.

Slagól, *f. vid. nárnalletta*.

Slagtog, *n. facio, motus*, Opsøb, Alarm.

Slagr, *m. commodum, compendium*, Nytte, Gavn.

2) *velificationis diverticulum*, den Vej et Skib ved Krydsen tilbagelægger imellem hver Vending, et Slag. 3) *affectus animi*, Sindss beskaffenhed. 4) *melodia*, Tone, Melodi; *sic tróllaslagr*, Gunnarslagr. Hann lá slagina, *emolumentum animadvertis*, han saa sin Gortel. Þeir tóku slag i landnorðr, *ad messem obliquarunt*, de krydsede i Nordost.

Slagtæd, *f. arteria*, Slagaare, Pulsåare.

Slagædin-mikla, *aorta, arteria magna*, den store Pulsåare.

Slakna (at slakna), *remittere, detumescere*, slappe, give efter; *vid. slagna*.

Slækr, *remissus, laxus*, slap, lind, som giver efter.

Slamma (at slamma), *grallatoris gressibus currere*, løbe med store Skridt.

Slang, *n. inestina pecorum*, Kreaturens Indvolde.

Slanga, *f. funda*, en Slynge. 2) *fila tela explicata, priusquam texantur*, et opvundet

Nøgte Garn før det vædes, Trændning. 3) *serpens famina*, en Slange (Hunnen). Það fór allt í slöngur, *disparuit in aera, quasi funda emissum*, det gik alt hen i Luften, ligesom det var stynget hen; *alias slänga slangu*. Slangi, *m. coluber, serpens mas*, en Slange (Hannen).

Slánger, *n. vid. slingr*.

Slánger (at slánger), *funda jacere*, kaste med Slynge. 2) *prodigere, ede, forsede*.

Sláni, *m. longurio imbecillis*, en lang Nækel.

Slanni v. slinni, *m. piger bomancio*, et Drog.

Slapi (at slapa), *flaccere, pendere*, slappes, blive slattet, hænge krafteløs ned.

Slapeyrdr, *auribus flaccis*, med hængende Øren, flukøret.

Slapi, *m. vid. slapr*.

Slapp, *n. limus, lutum*, Skarn, Urenlighed; *angl. slab v. slap, udor, Dynd, Pyt*.

Slápr, *m. piscis maier*, en mager Fisk. 2) *lomuncia fordida*, et urenligt Menneske.

Slark, *n. via luvosa*, en Vej, hvorpaa der er megen Dynd og Snæv. 2) *rumulus*, Opsøb, Alarm.

Slarka (at slarka), *grassari*, bryde rask frem, gaa med store Skridt. 2) *per difficultates elucari*, overvinde, beskjæmpe Vanskeligheder.

Slarklamr, *inguietus, turbulentus*, urolig, som stifter Opsøb og Urolighed.

Slas, *n. lasio*, Beskadigelse; *vid. slis*.

Slasa (at slasa), *ledere, vulnerare*, saare, beskadige. Slasadr, *lasus*, beskadiget.

- Slátra (at slátra), *mactare*, slagte.
 Slátran, *f. mactatio*, Slagten.
 Slátranar-madr, *m. lanio*, en Slagter.
 Slátranar-offur, *n. vicima*, Slagtoffer.
 Sláturhús, *n. lanarium*, laniena, Slagterbod.
 Sláttur, *m. ictus*, Slag. 2) *spec. fanifecium*,
 Høflæt. Ædalsláttur, *pulsus arteriarum*, Puls-
 sen. Veikr ædalsláttur, *pulsus formidans*, en
 svag Puls.
 Slátta, *f. fanifecium*, Høflæt.
 Slatta (at slatta), *per solum agrosum calcando*,
sonum edere, pladste, som naar man træder
 paa et Sted, hvor der staar Vand i Bun-
 den. Nú slattar í pollinum, *agva refes re-*
boar, det pladster i Sumpen.
 Sláttamadr, *m. fanifeca*, *fanifex*, en, som
 slaar Hø.
 Sláttealiár, *m. fals fenaria*, en Hø-le.
 Sláttarekin, *f. pluvia fanifecarum amica*, vaadt
 Vejv, tjenligt for Høslatten.
 Slátr, *n. carnes mactatæ*, Kjød (af slagtet Kvæg).
 Sláttur-fólk, *n. operæ lanitoria*, Slagtere.
 Sláttur-tími, *m. mactatus*, Slagtetid.
 Sláttur-völlr, *m. lanarium*, Slagtepladé.
 Slauka (at slauka), *pervadere*, vade over. 2)
ingurgisare, svalge, nebsvalge.
 Slauksamr, *paludosus*, vaad, siunpig. 2) *lur-*
conicus, fraadsende, slugvoren. Slauksám
 leid, *via mata*, en vaad Vej.
 Slaugra (at slaugra), *vid. slangra*.
 Sledda, *f. harpe*, *ensis fulcatus*, etflags segels
 formigt Sværd.

- Sledi, *m. araba*, *effeda*, Slæde.
 Sledafæri, *n. iter arabis expeditum*, Slædefere.
 Slef, *n. uugæ*, Vaas, Sladder.
 Slesfa, *f. saliva*, *sputus*, Sagl, Epyt. 2)
fila tenuissima, fint Garn. 3) *vir balbus*,
blasus, traulus, en, som læsper. 4) *coluber*,
 en Slange.
 Slesfa (at slesfa), *ungari*, vaase, sladre.
 Slesfadadi, *m.* (seu fellir munnvatn er hann
 talar), *balatro*, *bambalio*, som læsper; egentl.
 en, som sagter naar han taler.
 Slesfumælltr, *idem sed adj.*
 Slesfu-speld, *n. pectorale infantum*, *pro reci-*
pienda saliva, Hagesmætte, Hagedug.
 Slesfia, *f. vid. villa*.
 Sleggia, *f. grandis malleus*, *marcus*; *item iudes*,
 en Slaghammer, Stenhammer.
 Sleggjuflaska, *f. pbiola*, en Flaske i Form af
 en Hammer.
 Sleif, *f. sudicula*, *cochlear*, en Skje (af Træ),
 Pottefje, Grydefje.
 Sleifar-lag, *n. mos cibationis*, Episemaade, Vord-
 flif.
 Sleiki (at sleikia), *lambere*, sliffe.
 Sleikiulati, *n. pl. effusa blanditia*, Sødtales-
 hed, Sledsteu.
 Sleima, *f. homuncio*, et Drog, unyttigt Meu-
 nefte.
 Sleimi (at sleima), *vid. slæmra*.
 Sleipa, *f. lubricitas*, Slathed, Slibrighed.
 Sleipr, *lubricus*, glat, slibrig.
 Sleita, *f. clandestina offensæ animi*, hemmeligt

- Kvenskab, Nidsførnøjelse. 2) *torpor animi*, Sindsløshed; Dumhed. 3) *vafrius*, Underfundighed, Trædskhed.
- Sleitulegr, *torpidus*, sløv, kraftsløs, dum.
- Slekt, *f. genus, stirps*, Slægt, Herkomst. 2) *ordo*, Orden, Råd. Allir vóru sveinarnir af dýrri slekt, *omnes isti pueri, natalibus erant eximii*, alle Drengene vate af høj Herkomst. Riddara slekt, *ordo equestris*, Ridderstand.
- Slekti, *n. idem*.
- Slekta (at slekta eftir), *genus referre, imitari*, slægte paa, efterligne.
- Slembiz (at slembaz), *inopino jactu ferri*, besvæges, kastes pludseligen.
- Slembidiákn, *m. immerito diaconatum adeptus*, som uden sin Fortjeneste er bleven Degn.
- Slembilucka, *inopina et immerita fortuna*, ufortjent og uventet Lykke, Slumpelykke.
- Slenra (at slemra), *vid. slæmra*.
- Slen, *n. torpor, langvor*, Hsmagt, Kraftsløshed.
- Slenfullr, *languidus*, kraftsløs, afmægtig.
- Slengi (at slengia), *jacere, mittere*, slænge. Slengia saman, *confundere, miscere*, blande sammen. Slengia til jarda, *bumi sternere*, kaste til Jorden. Hönum slengdi nidr aftr, *in morbum recidit*, han blev syg igjen.
- Slenfa, *f. vid. slen*. Slenta, *f. idem*.
- Slepia, *f. aer pluuius*, vaadt Vejr. 2) *marcor*, Slaphed, Raadenhed.
- Slepia (at slepia), *marcescere*, raadne, slappes.
- Slepiadr, *marcidus; item udus*, raaden, fugtig.
- Sleppi, *n. precipitium convallis*, Fjeldbrinken ned imod en Dal.
- Slepp (hefi slept, at sleppa), *mittere, amittere*, slippe, give Slip paa.
- Slepp (slapp, hefi sloppid, at sleppa), *effugere, elahi*, slippe, undslippe. Hönum slapp ord, *verbum ipsi ex ore excidit*, han undslap et Ord. Látid nú eeki sleppa til, *occasione jam sollicita urimmi*, benytter nu Lejligheden.
- Sleppifengr, *in agvirendo v. attingendo infelix*, uheldig i at erhverve, som gaar glip af sine Gæster.
- Sletta, *f. macula*, en Plet, et Stænk. 2) *criminatio*, Beskyldning.
- Sletta v. sletta, *f. planities*, Sletthed, Jevnehed.
- Sletti (sletir, hefi slett, at sletta), *spargere, projicere*, udsprede, stænke paa. At sletta ofan yfir, *obscure*, skjule. Sletta lét nidr, *kumi se sternere*, kaste sig ned. Sletta í nafir, *obicere alicui aliquid*, forekaste, bebrejde, kaste en noget i Næsen.
- Slétti (sléttadi, hefi sléttad, at sléttu), *agvare, planare*, jevne, gjøre slet. At sléttu tán, *pratium agvare, eradicare grumos*, jevne en Eng, (især Hjemmemarken), skjære Tuerne bort.
- Sléttbakr, *m. balana Grönländica sive Spitzbergensis vera*, *venire plano*, quibusdam physiker, etflags Svalfsk med en slet Ryg, som

- fanges ved Grønland og Spitzbergen, (set Finhval, grønlandsk Hval.
- Sléttfjalladr, *manfvetus*, spag, sagtomdig. 2) *comptus, correctatus*, oppudset, oppyntet; á fiall v. fell, *pellis*, Skind. Öll vóru dýrin spök og sléttfjallud, *animalia hæc omnia manfvetu erant et compta*, alle Dyrene vare samme og spage. Hrólfs S. Gautr. Sonar.
- Sléttfjalla (at sléttfjalla), *correctare*, oppudse, glatte.
- Sléttfjall, *m. dolabra*, en Sléttfjall.
- Slettingr, *m. ningor pluvius, pluvia nivalis*, sneagtig Regn, Sne og Sne blandet med hinanden.
- Sléttlendi, *n. planities, campus*, jevn Mark.
- Sletti-reka, *f. ardellio*, som blander sig i alt.
- Sléttmáll, *idem quod sequens*.
- Sléttordr, *eloquens*, veltalende. 2) *blandus adularis*, smigrende, fladsk.
- Slétt, *æquus, planus, glaber*; *item facilis*, jevn, slet, glat, omgængelig, ligefrem. Slétt silfur, *argentum nullo emblemate calatum*, (set Sølv, som er uden Præg eller Udgravering. Þeir sögdu lína ferd ecki slétta, *iter suum non fastum fuisse vel facile resulerunt*, de fortalte, at deres Rejse var løbet uheldig af.
- Slíaleiki, *m. hesitancia*, Sløvhed, Dorstshed.
- Slíalega, pigre, *hesitans*, med Dorstshed, sløv.
- Slíár, *bebes*, dorst, doven, sløv. 2) *rardus consilio*, sendrægtig, langsom i at give Raad; *alias slíár*.

- Slíárka (at slíárka), *behescere*, blive sløv, sløv. 2) *remissere*, give efter, slappes.
- Slídra (at slídra), *in vagina condere*, stikke i Skjeden. 2) *abdere*, skjule. Hann slídradi sverdit allt at hiðsiltrum, *capulo tenus abdidit ensam*, han stak Sværdet ind (i Skjeden), lige til Haandgrebet.
- Slídrir, *f. pl. vagina, xyroibeca*, Skjede, Dalg. 2) *lamina, rania*, Blade, Strimmel. 3) *margo prora puppisque boriarum*, in conformationem sabulati crassior, Randen paa Forskavnen og Dagskavnen af Fiskerbaade.
- Slídra, *f. torpor, pigrities*, Dorstshed, Kraftsløshed; *quasi sinitta*.
- Slídrulegr, *rardus, lentus*, doven, langsom, sløv.
- Slídru-ord, *n. torporis visuperium*, Døbrøddelse for Sløvhed eller Fejsghed.
- Slídurmannlega, pigre, med Dovenskab.
- Slíg, *n. pressio sub onere*, Nedtrykkelse under en Byrde. At ríða sig á einn, *opprimere*, *propr. de equis dicitur, viribus exhaustis*, undertrykke, svække; siges egentlig om at undermatte en Hest.
- Slíga (at slíga), *deprimere onere*, nedtrykke ved en Byrde.
- Slígaðr, *onere pressus*, nedtrykt under Byrden.
- Slíga, *idem*.
- Slíki (at slíki), *polire, lavigare*, glatte, polert.
- Slíkiu-steinn, *m. cos aquaria*, en fin Stibestens.
- Slíkiusteins auga, *foramen cosis rosasilis*, Hullet i en Stibesten.

Slim, *n. pblegma, pituita, Vædſte, Slim.*
 Slimfullt, *pblegmaricus*, fuld af Slim, slimet.
 Slimad loft, *aer subnubilus, madidus*, fugtig
 Luſt, vaadt Vejr.
 Slindra, *f. fibra reſecta corporis animalis*, gjens-
 nemſkaarne Sener og Nerver af et Dyr's
 Legeme.
 Slindrulegr, *laxus, flaccus*, ſlap, løſ, ſlattet,
 hængende.
 Slingi (at ſlingia), *margines veſtium circum-*
ſuere, faſtſy eller bebræmme Kanten af Klæ-
 der, kante.
 Slinging, *f. circumſutura*, Omsyen, Bebræm-
 melse, Kantning.
 Slingra (at ſlingra), *vacillare*, vakte, ſingre.
 Slinger, *n. vacillatio*, Vællen, Slingren.
 Slinger, *dexter, callidus*, behændig, ſnild, ſtink.
 Slinni, *m. homo enervis, nauci*, en Klods,
 klodsagtigt Menneſke.
 Sliofr, *vid. ſliar*. Sliofar tennur, *dentes blan-*
ni, ſlave Tænder.
 Sliofga (at ſlíoſga), *hebetare*, ſlove, ſlovgjøre.
 Sliofgadr, *hebetatus*, ſlovet.
 Slioſlega, *languide*, ſlovt.
 Slioſlegr, *languidus*, ſlov, dorſk, kraftedløs.
 Slíoſleiki, *m. hebetudo*, Sløvhed, Mangel af
 Driftighed.
 Slíoſſeygn, *caculus, cacutiens*, ſlovsynet.
 Slipa (at ſlipa), *asserere, extenuare*, fortynde,
 gjøre ſmal, ſkarp, ſlbe.
 Slippr, *nudus, inermis*, nøgen, vaabenløs.
 Slipra, *f. veſtis tenuis, prolixa*, en Slaaprof.

Slipuſteinn, *m. vid. ſlikiuſteinn.*
 Slis, *n. infortunium, inopinatum damnus*, uvent-
 tet Uheld, Skade.
 Slisa (at ſliſa), *damnus inferre*, paaføre en
 uventet Skade.
 Slisfenginn, *infelix, infortunatus*, uheldig, uſyk-
 feltig.
 Slisinn, *idem*. Slislegr, *idem*.
 Slisni, *f. infortunium*, Uheld.
 Sli, *n. ruptura, diſſolutio*, Brud, Afbrydelse,
 Opløſning. 2) *veſtis deſrita*, et forſlidt
 Klædebon. Heimsli, *— diſſolutio univerſi*,
 Verdens Opløſning, Ende.
 Sli (at ſlita), *rumpere, diſſolvere*, opløſe, ſlide
 i Stykker. Hann lætr ei litid ſlita, *con-*
ſtans eſt, han er ſtaubhaftig. At ſlita barn-
 skóm, *adoleſcere*, *excedere ex ephebis*, træde
 Borneſtoene. Hann ſleizt úr höndum þeim,
ex manibus eorum se eripuit, han ſled ſig
 fra dem. Pá ſleit þingina, *diſſolvebanur*
turba, da adſplittedes Mængden. At ſlita
 fórum, *asserere veſtes*, ſlide Klæder.
 Slitinn, *deſritus*, forſlidt. Slitid fat, *veſtis de-*
rita, et forſlidt Klædebon. Slitin bot, *inane*
molimen, et nyttigt Foretagende.
 Slitna (at ſlitna), *rumpi, asseri*, brydes, op-
 løſes, ſlides, gaa i Stykker.
 Slitta, *f. ves permacerata*, en meget fugtig Ting.
 2) *momentanea*, en Ting af kort Varighed.
 3) *tranquillitas maris*, Havſilf.
 Slitti (at ſlitta), *agere, planum reddere*, gjøre
 ſlet, lige. Hann mun ſlitta í nótt, *noctur*

- evangillum eris mare*, i Nat vil det blive
 Blisfille; *vid. stetti, ævo*, gjøre stet.
- Slitrimannlega, *torpide, pigre*, med Dorsfled,
 dovent.
- Slitrimenni, *n. bonuncio*, et Drog, uuyttigt
 Menneske.
- Slitublautr, *permadidus, permaceratus*, meget
 vaad, fugtig; gjenueivaad.
- Sló, *f. os illud porosum sub cornibus pecudum*,
 det Ben, der udgjør det inderste af Hornene,
 især paa Faar.
- Slóg, *f. callis*, en Sti, smal Gangvej, Spor.
- Slódi, *m. callis*, en Fodsti. 2) *tribula, crases*
stercoraria, en Kurv, hvori Sjodning føres
 ud paa Marken. 3) *quicquid post navim tra-*
hiunt, tribula instar, hvad der stædes efter
 et Skib. 4) *lyra*, et Stab paa Klæder.
- Slódadreginn völlr, *crabibus stercorariis subac-*
rum pratum, en gjødet Mark.
- Slóg, *n. intestina piscium*, Fiske-Tudvælde. Sá
 þarf eeki at slíta slóg, sem hefr nóg, *mi-*
xtura divitiibus sordens, den, som har nok,
 (er rig), behøver ikke at spise Fiske-Tud-
 vælde: ubetydelige og ubehagelige Madvare.
- Slóka (at slóka), *deglutire*, sluge, nedfølg.
- Slókari, *m. lurco*, Svælger, Slughals.
- Slókaramenni, *n. idem*.
- Slókr, *m. idem*; (gl. et Slug).
- Sloppr, *m. amiculum lineum, alba*, Slaaprof.
- Slor, *n. piscium et falsamentorum sordet*, Urens-
 lighed paa Fisk.
- Slor-sax, *n. vid. skisax*.

- Slorugr, *inquinatus, uren*, slden.
- Slór, *n. mora inanis, ignavia*, unødvendigt Op-
 hold paa et Sted.
- Slóri (at slóra), *aliis molestiis morari*, opholde
 sig uden Nødvendighed paa et Sted.
- Slórslamr, *ignavus*, som driver, opholder sig et
 steds uden Nødvendighed.
- Slot, *n. arx, palladium*, et Slot, Pallads.
 2) *remissio, relaxatio*, Ophold. Bilia slot,
remissio procella, Stormens Ophold.
- Slota (at slota), *remittere*, holde op, sagtne-
 Ná slotar vindinum, *jam desavit procella*,
 nu sagtnef Vinden.
- Slote-herra, *m. prefectus arcis*, Stotsherre,
 (Slotforvalter).
- Slóttugr, *callidus, vaser*, snedig, underfundig.
- Slódra (at slódra), *ægre iter cunctari*, med Vans-
 kelighed fuldføre en Rejse.
- Slódr, *n. depressio rei, lacuna*, en Fordybning,
 a Dal, et Hul ned i noget.
- Slök (slökta, at slökva), *exingvere, stuppe*. At
 slökva nide verki, *opus omittere*, efterlade et
 Arbejde.
- Slöngva, *f. funda*, en Slynge; *alias slaugva*.
- Slöngvir, *m. coluber*, en Slange. 2) *fundi-*
tor, en Slyngestæf.
- Slöngva (at slöngva), *projicere*, slynge, kaste
 med Slynge; *vid. slangra*.
- Slöngvanbaugir, *toruosus et coluber*, buget,
 som en Slange, i Slangegang.
- Slöp, *n. pl. pisculeorum retrimenta*, Ginner
 og Skind; i Almind. Affald af Fisk.

Slåpugt, *spualidus*, urenlig.

Slåkullegt, *insulfus*; icen vebemens, plump,
grov, volhsom; *vid. slæke.*

Slætte, *m. corpus rube, magna molis, et leges*
me, som er stort og tungt.

Slæbb, *n. vid. sløp.*

Sludra (at sludra), *nugari*; slæddre, vaase.

Slufra (at sluftra), *idem.*

Slæfe, *n. nugæ*, Vaas, Slædder; *alius slæfe*,
supra.

Slåki (at slåka), *vid. slåka.*

Slam, *n. silitium*; icen pudor, Tæusshed, Und-
seelse.

Slåma (at slåma), *zacere*; icen *valium simul et*
animum demittere, tle, slaa Djinene ned, tabe
Mødet.

Slumpoz (at slumpaz), *vid. slæmbiz.*

Slundi, *m. servus infidus*, en utro Tjener.

Slundr, *n. perfidia*, Utrofskab.

Slændurlaus, *candidus*; oprigtig, ærlig, rets-
fæffen.

Slånginn, *callidus, astutus*, svedig, listig, und-
fundig.

Slupra (at slupra), *mollija ingurgitare*, søbe, slå-
bre i sig, drifke, ind.

Slurka (at slurka), *vid. slåka*, at slurke ind.

Sluiker, *m. haustus*, en Slurk.

Slåti (slåti, at slåta), *prominere*, rage frem
over. Hann lær slåta hōctinn, *capitulum de-*
missæ. Han trykkede Hatten ned over Næstet
eller slog Hatten (o: Skjaget) ned.

Uden Deel.

Slå, *n. conservâ palustris*, Vandbaare; etslag
Tare.

Slå, *f. vid. Kå.* Silki-slå, *sericum tenuè*,
fin Silke.

Slådda, *f. sputum*; saliva crassior, tykt Spyt.

Slåm, *n. miora otiosa*, ørkesløst Ophold. 2)
pblegma, slegmatisk Sindbesæffenhed.

Slåmi (at slåma), *otiosus barere*; opholde sig
etsteds uden at bestille noget.

Slåndr, *n. vid. slandr.*

Slæ (slå, hēfi slægid, at slå), *cadere, verberare*,
slaa, prygle. At slå á frest, *procrastinare*,
opsatte, forhale. At slå vid og briota, *ad-*
fringere, slaa imod og brække. Taka má
einn og slá med skirri; *inter commentos unus*
sepe pro omnibus pleciitur, man kan tage en
og slaa andre med. Hesturinn slar, *equus*
calcitat, Hesten slaar op. At slå hliðfæri,
psallere, slaa, spille paa musikalske Instru-
menter. At slå elld, *ignem excutere*, slaa
Ild. At slå hey, *fanum succidere*, slaa Hø.
At slå hring um, *cingere*, omringe, slaa en
Kreds om. At slå af laginu, *de gradu de-*
ficere, afspatere, bøde af. At slå mynt,
monetam cudere, slaa Mynt. At slå land-
tíðldum, *castra metari*, slaa Lejr. At slå
á dāns, *choros ducere*, dansse, opføre en
Dands. At slå í vindinn, *frustra niri*,
stræbe forgjæves, søgte i Luften. At slå einu
í vind, *negligere*, slaa i Vinden, ikke bryde
sig om. At slå því vid, *id causari*, frem-
føre den Grund. At slå sér inn í máld,
P p

causa se ingerere, blande sig i Sagen. At slå i botninn, *desistere*, holde op. At slå skuldinn uppá einn, *culpam in aliquem conjicere*, skyde Skylden paa en. Slá æd, *venam incidere*, slaa en Nare. At slå til jarda, *prostrare*, kaste til Jorden. Þar slar i deilur med þeim, *litigare incipiunt*, de begynde at trættes. Ná slar i höfud á hönum; a) *vinum caput tentat*, Vinen sliger ham i Hovedet. b) *incipit insanire*, han begynder at rase. Slar i lúngþóf; *nequuntur moræ*, gaar i Langdrag.

Slæda, *f. vestis promissa*; item *lyra*, et langt Klædebon, Slæb.

Slædi (at slæda), *dejicere*, kaste ned, tabe. 2) *everrere*, feje, gjøre reent. 3) *incertus vagari*, vandre omkring i Uvisshed. At slæda upp, *investigare*, opsoge, undersøge. At slæda niðr, *negligenter projicere*, kaste skjodesløst ned. Þeir slæddu allan fjöðinn, *resibus totum sinum everrebant*, de undersøgte hele Fjorden med Garn, for at fiske i den. Þeir slæddu hingat i skákinu, *hic ignavi in nigore tandem pervenerunt*, de kom hertil i Snefoget, uden at vide hvor de var.

Slædingr, *m. spicilegium*, Aføsamling. 2) *captura piscium rarior v. paucior*, en liden Fiskefangst.

Slædur, *f. pl. vid. slædo*. 2) *rumor incertus*, et uvisk, usikkert Dytte; *vid. aulshadar*.

Slæfiz (at slæfiz), *pacari*, stille, sagtnes; á slíðr.

Slægd, *f. calliditas, vafrisitas*, Snebigthed, List. Slægi (at slægi), *exonerare*, tage Indvoldens ud af Bist. (af slóg).

Slægis, *f. pratum*, en Eng. 2) *demeffa pars prari*, en aflaaet Mark, Eng.

Slægiuland, *v. pratum*, Engbund, Hømark. Slægiur, *f. pl. idem*.

Slægiur, *f. pl. carnes recentes apparatus in gratificationem sanificum, in fine sanificii*, et slægs Høstgilde til de Folk, som forrette Høstatten ved sammes Slutning.

Slægiz (at slægiz til), *commodum captare*, søge Fordel af en Ting.

Slægr, *m. commodum, emolumentum*. Fordel, Gevinst. Þad er einginn slægr til þess v. i því, *nihil emolumenti inde sperari potest*, deraf kan ingen Fordel ventes.

Slægmunir, *m. pl. proprium commodum arte v. fraude captatum*, Profit, Fordel, som man skaffer sig ved List eller Bedrageri.

Slægr læstr, *egvus calcitrans, calcitro*, en Hest, der vil slaa; á slög.

Slægr, *væfer*, underfundig; slá, smu.

Slægvitr, *idem*.

Slækia, *f. longurio*, en lang Nækel; á slæk. 2) *promissa et dissoluta vestis*, et lidt Klædebon.

Slæki drengr, *m. promissa vestis beris v. cultus muliebris arleia*, en Hest, som bærer lange Klæder, en Hest i Fruentimmerdragt; *(cognomen erat olim virginis ethnica)*, en hedensk Heltindes Tilnavn.

Slækiz (at slækiz), *promissæ vestibus tarde incedere* (per contemptum dicitur), gaa langsomt formeðelst lange Klæder (siges af Foragt).

Slaki, *n. femina piger, moles terræ*, en boven . . . Pige . . .

Slakinn, *defectus piger, boven, borst, lab.*

Slækni, *f. desidia, Dorskhed, Dovenflab.*

Slæmi (at slæma), *debilitare, svæffe. 2) eminus gladio v. scutica verberare, manu deficientie*. Slæa en i en Afstand, som man neppe kan række, give matte Slag.

Slæmleiki, *m. defectus virium, Mæthed, Maauel paa Kræfter.*

Slæma (at slæma), *vid. slæmi.*

Slæmr, *vilit, abjectus, pr. deficient; stem, stet; egentlig mat.*

Slæmr, *m. imus et ultimus sonus vocis, den dyr beste Tone. 2) acris deficiens viribus, en Handling, som ej kan udføres af Mangel paa Kræfter. 3) mensæ secundæ, cum defuit festum, Estermad, Estermaaltid; vid. elcir-slæmr.*

Slæpiz (at slæpaz), *vid. slækiz.*

Slæps, *f. vid. slaki.*

Slæz, slæ, slæft, *vid. slær.*

Slævi (at slæva), *mitigare, formilde. 2) deficiere, roser ud, sagtmed, mildnes. Vid Paang ord slævadiz nockud gæd Jarlins, bis dicitur comes minor factus est, ved disse Ord blev Jarlen noget mildere; vid. slækiz.*

Slæband, *n. filum tenue, fint Garn.*

Slælarn, *n. infans, et spædt Barn.*

Smáhrotinn, *subsili opere facies, sint forare bejdet.*

Smádr, *contracte pro sem ádr, attamæ, bog, alm ligevel.*

Smádr, *contemptus, foragtet, forsmægt.*

Smáeyge, *lucius, microphthalmus, smaaøjet.*

Smáfræde, *venustus facie, smut af Ansigt.*

Smáfældipn, *aspectu venustus, som har fine Ansigtstræk.*

Smáfénadr, *m. grex, Smaacreature.*

Smágrédr, *vid. smáhrotinn.*

Smágríot, *n. scrupi, Smaaflens.*

Smáhris, *n. frutex, Ris, Buss.*

Smái (at smá), *contemnere, foragte, forsmaa.*

Smacka (at smacka), *gustare, libare, suage, tilppe til.*

Smákram, *n. res minuta, promercales mercer aginatoria, smaa Kramvare.*

Smákrámar, *m. agnitor, Smaaframmer, Det talhandler. At selja smákram, aginari, drive Detailshandel, Smaaandel.*

Smákunnr, *smáku-negr, valde gnarus, som har en nøjagtig Kundskab.*

Smala (at smala), *cogere, congregare pecudes, drive Creature (Faar) sammen.*

Smálát, *humilis, levis, ydmyg, som tager til Takke med lidet. 2) minusius curans, som bryder sig om Smaaating.*

Smálegz, *minutus, smaalig, liden.*

Smálegs, *minutim, smaaligen.*

Smálérest, *n. scondon, carbassus, fint Lærred.*

Smalamadr, *opilio, Faarehyrde.*

Smalamanns-kofi, *m. arigica*, en Hytte for
Faarehyrder.

Smali, *in grece pecorum*, smaa Creature, Faar-
isem opilio, pastor, Faarehyrde, Hyrde.

Smalo-púfa, *f. mánuus v. statur opilionum*, Faares
hyrder's Forretning eller Etand. Hann er
nú kominn á lítalopúfanu; *opilionum jam
gregis est*, han er nú bleveit Faarehyrde.

Smalemenska, *f. opilionum munus*, Faarehyr-
dens Forretning.

Smálki, *m. minutal caruim*, smaa haffet, ude,
saktet Kjød.

Smálkamatr, *m. cupedia, obsonia*, smaa haffet
Kjødmat.

Smálæti, *n. humilitas*, Ydmyghed, Nedsommelighed.

Smámenni, *n. homo pusillus et pusillanimis*, et
fejgt, modlest Menneske. 2) *infima foris
homo*; isem pumilio, Menneske af en lav
Etand og Herkomst.

Smámeyaland, *n. Samojea*, Samojedernes
Land.

Smámsaman, *minutum, paulatim*, lidt efter
lidt.

Smámunir, *m. pl. minutia*, Smaating.

Smámætr, *balbus*, læspende.

Smán, *f. ignominia, contumalia*, Skam, Haan,
Forhaanelse.

Smána (at smána), *ignominia officere*, tilføje en
Skam, haue.

Smánarkrif, *n. libellus famosus*, Skandkrift,
Pækvil.

Smárgyngu, *minutus curans*, som brøder sig om
Smaating.

Smáspeningr, *m. nummulus*, Smaa penge, Skilles
mynt.

Smáqvendi, *f. femella*, et lidet Fruentimmer.

Smáqvikiadi, *n. insectum*, et Insekt.

Smáqvæmi, *Vid. smárgyngu*.

Smár (smætri, smæistr), *parvus, minor, mi-
nus*, smaa, liden, mindre, mindst.

Smári, *m. trifolium pratense album*, hvid Klee
er.

Smáskorinn, *feminei vulvus*, som har sine Au-
sigtetral som et Fruentimmer. 2) *minure
conciusus*, udkaaret med smaa Figurer.

Smásinuglegr, *subilis*, smaatig, fin, subtil.

Smástigr, *incesso mollis et tardus*, som tager
forte og langsomme Trin.

Smálveinn, *m. famulus circumpedes, cocula*, en
Opvartningedreng.

Smáttli-gr, *m. passerculus*, en Spurv.

Smáæki, *continens, parvus*, afholden, sparsom.

Smáaxinn, *statura parvus*, liden af Væst.

Smávegis, *in rebus minutis*, i det smaa.

Smávidri, *n. aer stragvillas*, stikke og rølligt
Vejr.

Smávidr, *m. fermenza*, affaarne Tregrent,
Kvas.

Smávik, *n. opella*, Smaa arbejde.

Smávirkr, *exigui laboris*, som forretter lidet
Arbejde.

Smáþarmar, *m. pl. illg*, Tarme, Smaatarme.

Smedja, *f. nimia et nauseosa oleofusa*, Formegen
 og efel, Fedme. Smedjeleg, *oleofusus infipidus*, som es for fed
 og vammel. Smeji (at smegia), *irregre, facere*, indfuge,
 indtrænge, indpraktisere (smage). At smegia
 ser, inn, *infimare se*, det samme; ogsaa
 sette sig i end, Ghust, indsmigre sig. At
 smegia ser hurt, *subducere se*, smigle, smige
 sig bort. At smegia ser inn & milli, *inter-*
ponere se, smige sig ind imellem; (recius
 smeygia). Smeigr, *m. laqueus*, Strikke, 2) collare, et
 Halsbaand. Smeikiz (at smeikiaz), *lubricari*, blive glat, sli-
 brig, 2) pudescere, blive frugtjom. Smeikiz,
f. lubricitas, Glatbed, Ellsbetghed, 2)
 pudor, Frugtjomhed. Smeikr; *lubricus*, glat, slibrig, 2) *pusillanimitas*
 pulibundus, fengstom; postea smek, (quod
 ignominiosum nomen senci dederunt Magno
 Erici filio: dette haanlige Tilnavn fik Kong
 Magnus Erikss af de Spenke). Smeitr,
n. lacera cutis, faciem dehaerens, Saar,
 Stramme i Ansigtet. 2) *offendiculum*, Eted,
 Knud, Hinder. 3) *livor ex percussione*,
 Hævelse af Blag. Smeckr, *n. gustus*, Smag. 2) *sapor*, de-
 samme (meest i intellektuel Henseende). Dausr
 smeckr, *palatum surdatur*, et stovt Smage-
 organ, en daartig Smag. Smeckgodr, *suporatus*, velsmagende.

Smeckdaufr, *insipidus*, *insulsus*, afsmagende,
 ubest Smag. Smeckkillr, *mali saporis, ansterus*, som smager
 slet. Smeckspageude, Smecklaus, *insipidus*, uden Smag; it. figurl.
 smagles. Smecklegtr, *sapidus*, velsmagende, smagelig.
 Smell (small, at smella), *crepere*; *ignis tinnire*,
 smelde, give Klang. Smellr, *m. crepius*, Smalden, Smakten, 2)
tinnitius, Klang. Smelta, *f. fusio metallorum*, Metalleres Smelte-
 ning. Smeltling, *f. idem*. Smelti (at smelta), *liquare*, smelte.
 Smeltz, *liquefacius*, smeltet, 2) *incausta, inu-*
stus, indbrændt i noget. Smeltzverck, *n. incaustum*, indbrændt Maleri,
 Smaltie. Smeltzkr ofts, *crux colorata, liquato metallo crux*
fulvis pulcherrima, farvet Kors af smeltet
 Metal. Smerti, *n. vid. smitti*. Smieda (at smiadra), *adulari*, smigre, hyls.
 Smiadari, *adulator*, en Smigrer. Smiadurmáll, *idem sed adj.*, smigrende, hyls-
 lert, hylself. Smiadz, *n. adulario*, Smigrer, Hylteri. Smialka (at smialka), *cibum v. porum, inter*
linguam et palatum, cum sono volutare, smads-
 ske, give en kladskeude Lyd med Munden
 naar man spiser eller drikker.

Smidia, *f. opificina, officina*, en Smedje.
 Smida (at smida), *fabricare v. operari*, fore
 rette Smede-arbejde, smede.
 Smid, *f. fabrica; item opificium*, Smede-ar-
 bejde.
 Smidi, *n. idem*.
 Smidatöl, *n. pl. instrumenta fabrilia*, Smede-
 Redskaber.
 Smidju-abl, *m. ustina*, Smede-Effe.
 Smidjübelgr, *m. follis*, Smedebalg.
 Smidjämör, *m. argilla apyra*, ildfast Ler.
 Smidjü-nör, *m. lacus fabricorum*, Hærdetug.
 Smidjütang, *f. forceps*, Smedetang.
 Smids-högg, *n. consummatio opificii*, Arbejdets
 Fuldførelse. At leggja smidshöggid á, *con-*
summare opus, ultimam manum admove-
 re, lægge den sidste Haand paa Ar-
 bejdet.
 Smid-vél, *n. artificium in opere*, Kunstgreb ved
 et Arbejde.
 Smidr, *m. faber, artifex*, Smed, Kunstner,
 Fabrikør; *it. auctor*, Forfatter.
 Smiör, *n. butyrum, oleum*, Smör; *Olie*, Smör-
 relse.
 Smiör-brád, *f. embamma*, smeltet Smör, Saus.
 Smiöregadr, *butyro illiniis*, smörret, besmurt
 med Smör.
 Smiörgörd, *f. preparatio, confectio butyri*,
 Smör-savning. R.
 Smiörlaupr, *m. vid. laupr*.
 Smiörfpánn, *f. vid. gráfánn*.
 Smivill, *m. accipiter, fringillarius*, Stovspurv.

Smíta, *f. persfluens oleofrüs*, flydende Fedme.
 Smita (at smita), *oleum transmittere*, Svede af
 Fedme. Smítar út ár, *málféiscir oleo pen-*
tranti, Fedmen sveder ud, smitter.
 Smitti, *n. rostrum*, Snude; Snabel. 2) *fac-*
ies, et hæsligt Ansigt, Hæb.
 Smiúgr, *m. cuniculus v. ar per quod penetratur*,
 et Hul, in Gang, man kan krybe igennem.
 Smokfisker, *m. sepia, tentaculis decem, loligo*,
 Blesfisk, Blesprette.
 Smocka (at smocka), *penetrare, reperere facere*,
 putte ind i noget. Smocka sér inn, *subre-*
perere, krybe, snige sig ind. Smocka sér út
 málkvanum, *extricare v. subducere se peri-*
culo, rede sig ud af en Fare eller Forlegen-
 hed.
 Smocks, *m. tubus, vagina*, Skjede, en Ting,
 hvori man stikker noget ind.
 Smolt, *n. lipdomen*, smeltet Fedt (især af Fugle).
 Smotti, *m. vid. spotti*.
 Smotta v. há'smotta, *f. vid. hálsmál*.
 Smöckün, *f. libatio*, Smag, Nippen.
 Smuga, *f. rima*, en Sprække. 2) *ostiolum*,
foricula, en lille Dør.
 Smýg (Smaug, at smiúga), *penetrare*, snige
 sig. 2) *reperere*, krybe.
 Smyr (smurdi, at smyrin), *ungere, illinire*,
 salve, smøre.
 Smyrill, *m. vid. smirill, moschatus, salom*,
alii falco lanarius, Spurbhag.
 Smyrill, *n. pl. aroma, unguentum*, Balsom,
 Salve, Smørrelse.

Smyrski, *n. pl. idem.*
 Smyrslings, *m. sellina, testa pramorsa*, en lille
 groaangtig Fugl, etslags Spurv.
 Smyrslings-brøddir, *m. sellina fasciola. v. proboscidea major*, det samme.
 Smægilege, *humilis*, liden, uanfæktig.
 Smælingi, *m. vir minoris nosæ*; et Menneſte af
 ringe Stand.
 Smælkii, *n. ramenta; item quisquilia*, Affald af
 Træer og andre Ting.
 Smærd, *f. parvisas*; Smæghed.
 Smæra, *f. vid. smæri.* 2) *caules trifolii pratensis*, Stikken af Rodklover.
 Smæcka (at smæcka), *minui, decreſcere*, for-
 mindſkes, tage af.
 Smærrum, smærrum saman, *adhuc minus*, end-
 nu mindre.
 Snåd, *n. cibus*, Mad. Taki mann snåd og
 dryck, *sumans homines cibum es posum*, Folk
 ſulle ſpiſe og dricke.
 Snådr, *lanuginosus*, ſodden, ſaaret; *vid. snodinn.*
 Snåf, *n. divagatio*, Omvænt, Omtumlen. 2)
odoratus, Snuffen.
 Snåfa (at snåfa), *cernuus vagari*, luſte omkring,
 haanlig bortviſt fra et Sted. 2) *odorari*,
 ſnuſe, lugte. Snåfada hédan, *faceſſe bins*,
 op ge, pak dig, ſkrub dig.
 Snåfvís, *oaoriſegvís, odorator*, ſom har ſterke
 Lugtenerver, en Snuffhane.
 Snåfurmannlegr, *ſtravus acer*, raſt, virkſom,
 tjel.

Snagi, *m. pavillus*, en Nagle, Hage at hænge
 noget paa.
 Snága, *f. idem quod ſequent.*
 Snaghyrind ðx, *ſecuris malleata cornuata*, en
 krumbojet Økse, med en Hage paa begge
 Ender af Bladet.
 Snogg, *n. lis*, Trætte, Riv.
 Snagga (at snagga), *liigare, tratte, live.*
 Snækr, *m. anguis*, en Slange, Snog. 2) *no-
vis genus, dromon*, etſlags Skib.
 Snæka (at snæka), *ſabellare*, ſlagre. Elldr
 Snækadi um klædi þeirra, *ignis veſtes eorum*
ſabellavit, Ilden bluffede om deres Klæder.
 Snækalegr, *ſabralis*, ſlagrende, viſtende. 2)
inquietus, ſolutus, urolig.
 Snækatangi, *m. lingua terra, ſtævi pelagico*
expoſita, en Landtunge, udfat for Havfuling.
 Snækatángalegr, *vid. snækalegr.*
 Snæki, *m. ſubrum, ſtatus gelidus*, en kold Vind.
 Snækinn, *alacer*, raſt, hurtig.
 Snækr, *m. panus*, en Bæverpote. 2) *ſuiſſe*
dicitur malus genius, formá anguis, magicis
artibus compoſiti es lactantis ubera ſoga, et
 Elags, ond Væſen, i Form af en Slange,
 hvorom man fabulerer, at den ved Troldoms-
 kunſter frembringes af et drde Menneſkes
 Mibben, hvorpaa den indføbes i graa Uld
 af Hæſen, hvis Brøſter den pattar, og ſiden
 bruges den til at patte fremmede Kreature,
 og bringe Melken til sin Ejer. 3) *idem quod*
ſequent.

Snap, *n. esculenta empyricata*, "ellbertet spår som
Naring. 2) *parcior passio peccandi*, ringe
Græsning for Kreature (især om Vinterven
naar Jorden er tildekket med Sne).

Suapi (at snapa), *captare escam*, spise uden Ap-
petit, langsomt; ogsaa: sege Naring.

Snapi, *m. gnaibo*, en Snupstegsaff.

Snåpr, *m. (a penna, nâstri, skutli)*, *rostrum
penna, revêbra, venabuli*, Spidsen af en Pen,
Dor, Harpun.

Snåpr, *m. qui mentitur concubinum cum muliere
pudica*, en, som foregiver at have haft Sam-
leje med et uberygtet Fruentimmer. 2) *stul-
tur, thersies, gnaibo, scûvra, Nâr, Saade,
Tosse.*

Snåps-gæld, *n. pl. mulctia talis mendacii*, Bø-
der for en løgnagtig Beskoldning imod et an-
stændigt Fruentimmer.

Snåpskapr, *m. soliditas probrosa*, Taabelighed.

Snar, *celer, promptus*, hastig, hurtig. 2) *acer,
deus fortis*, kast, kapper. Snâr angu. *oculi
vncelz, item feris, formidabiles*, skarpe Dine.

Snara, *f. laqueus*, en Snare.

Snara (at snara), *illudvenre, besnare*. 2) *ab-
ficere, reficere*, bortfaste, forfaste. 3) *ver-
tere, conforgere*, vende. Paa snara hann
syn bristid, *specus snara torques*, han har
oudt for Bristet, Bristet ligesom sammen-
træktes af Sult.

Snarandi, *m. adoratorum ex famâ*, Sjette
i Indvoldene af Sult.

Snarhoginn, *acusa v angusta obliquensis*, som
bojes uret et; Sajer sig bludselig. 2) *m. 2
Snarbreka, f. clivus præcept*, en steil Bante.

Snoreyga, *oculis nentis exiguis*, som har skarpt
seende Øjne.

Snarfari, *m. manu et pede probus*, kast til
Kobd, og i Forretningers Udførelse.

Snari, *m. obex uncinatus*, en kroget Skaade.

Snark, *n. crepitus*, Snarken, Sprætten (i Lød).

Snarka (at snarka), *crepere*, knalfe, knirke.

Snarkar i lûfsinu, *lux crepit*, det sprætter i
Luset.

Snarkringla, *f. gyrus*, Ring, Ringrenden.

Snarl, *n. cibus durior*, haard Mad.

Snarla (at snarla), *durum cibum mandere*, tygge
haard Mad.

Snarlega, *ciso*, hastigen, inden kort Tid, snar-
ligen.

Snarlegr, *tid snar*.

Snarlyndr, *alacris et prompti animi*, af et hø-
stigt, hurtigt Sind.

Snarpr, *acer*, hastig, hurtig, skarp.

Snarphætt, *perfervillus*, meget fed.

Snarpligs, *adv. acriter, strenue*, hastig, hastig,
drabeligen, tappert.

Snarråd, *consilio celer*, som hastig kan fatte et
Råd, som har Raadsnerværelse.

Snarradi, *n. prompta exsecutio sanæ consilii*,
Raadsnerværelse.

Snart, *ciso*, snar.

Snarvæt, *Indicæ peltreanth*, som har skarpt
Dømmekraft.

- Snarvitska, *f. præsens judicium*, Skarp Doms
mekraft.
- Snarvöl, *m. cylindrus*, quo laqueus tenditur,
en Pind til at stille en Snare, Fælde med;
Stillepind; *quasi Snörävöl v. Snerill.*
- Snatt, *n. itio*, *vagatio frequens*, idelig Frem-
og Tilbagegang.
- Snæta (at snæita), *izare, itisare*, gaa tidt frem
og tilbage.
- Snati, *m. mendiculus*, en Tigger, Vetler. 2)
cauis, en Hund.
- Snaudr, *inops*, arm, fattig.
- Snauta (at snauta), *labi; item incertus ferri*,
gaa i Uvisshed hvor man skal hen (især efter
en Trettesattelse).
- Snefia (at snefia upp), *leviter explorare*, efter-
føge, opspore.
- Snefill, *m. odor levis*, en svag Lugt. Hann
komst á snefil um Pad, *subodoravit*, haat sit
Nys derom. Hann heft snefil af lærdómi,
leviter literis tinctus est, han har en Smule
Begreb om, Smag paa Lærdóm.
- Sneffa (at sneffa), *irritare, contemnim tractare*,
opirre, behandle med Foragt.
- Sneffi, *n. nasus vertagi*, Snuden, Næsen paa
en Jagthund.
- Sneffinn, *irritabilis; item proax*, som let op-
irres, opfarende; ogsaa: kaad.
- Snegda, *f. inquietudo*, Urolighed. 2) *ancilla*,
en Tjenestepige.
- Snegdalegr, *inquietus et immitis*, urolig.

Anden Deel.

- Snegla, *f. vid. Snegda*. 2) *panus sectorum*,
en Bøverspole.
- Sneid, *f. segmen*, Affnit, Skive, Snit. 2)
dicterium, Glose, Stikpille.
- Sneidi (at sneida), *secare*, Sjære af. 2) *obli-
quare*, krumbojse, gjøre krumt. At sneida
sig hiá, *declinare*, undvige, undgaa. At
sneida veginu, *anfractus viarum sequi*, følge
Krumveje, Krinkelkroge. At sneida einn v.
uppá einn, *oblique perstringere*, give en Stik-
pillet, stille paa en.
- Sneidíngar, *f. pl. spiræ viarum*, Krumveje,
Krinkelkroge.
- Sneidyrdi, *n. pl. dicteria ambigua*, Stikpiller,
Glofer.
- Sneipa, *m. pudor, ignominia*, Skam, Beskjæm-
melse, Skamfuldhed.
- Sneipi (at sneipa), *pudorem alicui suffundere*,
gjøre en Skamfuld.
- Sneipulegr, *pudibundus*, Skamfuld.
- Sneis, *f. ramus arboris*, Gren af et Træ. 2)
paxillus, en Hage, Kroge. Eeki skal mér
sneis þessi, *virgula hæc mihi inepta est*, (de
gladio tenui dicunt), det Ulyselid er ikke for
mig (siges om et lille Sværd). At sneisa
eikina, *evadare arborem*, stavne, hugge Knu-
der, Rivise bort af et Træ.
- Sneisarhallid, *n. ligamentum quo aliquid in paxil-
lo pruder*, Hanke paa en Ting, for at hange
den op paa en Kroge, Stroppe.
- Sneckia, *f. pristis*, et Jagtsib, en Snekke,
let Fartøj. Suákr, Snókr, celox, haasig.

Q q

Snemma, *mane*, tidlig.
Snemmbeittr, *cibum mane appetens*, som har Ap-
 petit tidlig paa Dagen.
Snemmbær kú, *circa hyemis initium auixa vac-*
ca; en Ro, som faaer tidlig om Vinteren.
Snemmfengin kú, *idem*.
Snemmindis, *vid. snemma*.
Snemmvaxinn, *præcox*, som tidlig voffer,
 modnes.
Snepill, *m. præsegmen*, Affnit. 2) *lobus au-*
rium, Drelap. 3) *villus*, sammenviklet Uld-
 tot i et Uldstind, Marelof.
Sneplótr, *villosus*, med sammenviklede Uld-
 totter.
Snerki (at *snetkia sig*), *ringi, os distortere*,
 suarpe Munden, vrænge.
Snerkiur, *f. pl. ruga*; *item vicus oris*, Muns-
 deus Snarpen, Vraugen.
Snerill, *m. obex versatilis, egvuleus*, en Slaa-
 de, som kan drejes emkring, Hvirvel.
Snetla (at *snetla*), *obicem applicare*, dreje Hvir-
 velen for.
Snerpi (at *snerpa*), *asperare*, gjøre haardere,
 strangere, skjærpere.
Snerping, *f. ichamentum*, Skjærpelse.
Snerca, *f. pugna*, Slag, Batalie.
Snerinn, *pugnax*, krigerisk.
Snertra, *f. interstitium loci*, Mellemrum.
Snertri (snart, hefi snortid, at *snertra*), *rangere*,
 røre, berøre, snarte.
Snertra, *m. sacus, assacus*, Bedrørelse, Bevø-

relse (Suartr). Söttur snertur, *sactus v. sensus morbi*, Følelse af Sygdom.
Sneydi (at *sneyda*), *privare, vacuare*, gjære
 tomt, berøve, adelægge; å snaudr.
Sneyldr, *privatus*, bc. øvet, som noget er fra-
 taget.
Sniáldr, *n. rostrum serpentis*, en Slanges Snude
 eller Snabel. 2) *collum coli*, Halsen paa
 en Si.
Sniáltrædi, *n. prudens et prouum consilium*,
 snildt Råad.
Sniállr, *foris*; *item clarus*, tapper, berømt.
 2) *habilis, prudens*, duellig, forstandig, snild.
 3) *disertus*, veltalende. 4) *celer*, hastig,
 raff, snar (t. schnell).
Sniár, *m. vid. snibr v. snær*.
Snid (at *snida*), *secare, scindere*, affnitte, af-
 skjære. At *snida* fôr, *vestes formare, adap-*
tare corpori, skjære Klæder.
Snid, *n. obliquitas*, Skjævhed, Krumbhed, Skraa-
 hed. Á snid, *oblique*, skjævt, paa Skraa.
 2) *forma vestium*, Snit paa Klæder, Gafoni;
 vid. faalsnid. 3) *gestus*, Miner, Gebærder,
 Opførsel. Hann tók sér snid eftir biskupi,
composuit se ad morem episcopi, han rettede
 sig ganske efter Bisoppen.
Sniddari, *m. sartor, vestifex*, en Skraeder.
Sniddarskapr, *m. sartura*, Skraederi, Skraa-
 derhaandtering.
Snidda, *f. gleba serræ oblonga excisa*, et op-
 gravet Stykke Bronsøer (i Form af et Traa-
 petstium); *alias snidtoifa v. snidhnaus*.

- Snidgats, *f. trames oblongus*, en krum Tøerft.
 Snidhallr, *oblique declivis*, ſkraa nedgaaende,
 ſkjævt heldende.
 Snidhvetia, *f. obliquatus v. retracsis a cursu
 folio*, Afvendelse fra den ſædvanlige Bane.
 Hann kom nockri Snidhvetiu á manninn,
*ad meliorem frugem virum reduxit, pr. per-
 fodere illi potuit, us a solita via declinaret,*
 han bragte Menneſket til at forlade ſin ſæd-
 vanlige Levemaade, paa bedre Vej.
 Snidill, *m. falx putatoria*, en Havelniv. 2)
spiculum, secula, et Spyd, Glavind.
 Snidilvarp, *n. jacus spiculi*, Spydklaft.
 Snidinn, *formatus, scissus*, tilſkaaren, tilſnit-
 tet, dannet.
 Snidlaukr, *m. cepa secilis*, Purløg.
 Snidhnaus, *m. cespes corniculatus*, et Stykke
 Grønsvær (i Form af en Kirkant med ſkjæve
 Vinkler).
 Snidtorf, *n. idem*.
 Snidugr, *elegans, prudens*, ſtilld, forfaren.
 Snigill, *m. limax vulgaris, rugosus*, en Snes-
 gel.
 Sniki (at snikia), *parasitari, casellare*, ſnylte.
 Snikia, *f. mendicatio*, Snylten, Tiggeri.
 Snikir, *m. carillus, parasitus*, en Snyltegjæſt.
 Snikingelſtr, *m. idem*.
 Snikkari, *m. faber lignarius*, en Snekter.
 Snilldarnadr, *m. vir lepidus, facundus*, en ſtilld,
 vittig, veſtalende Mand. R.
 Snilld, *f. ars, decor, dexteritas*, Snille, Snilds-
 hed, Snekighed.

- Snilli, *f. idem*.
 Snilldarverk, *n. præclarum facinus*, opperligt
 Værk, Foretagende, Kunstværk.
 Snillilegr, *elegans, dexter*, ſtilld, forſtandig.
 Snillinn, *idem*.
 Snillingsr, *m. vir prudens et dexter; item for-
 tis*, en ſtilld, forſtandig, ogſaa tapper Mand.
 Snimma pro ſnemma, *olim*, aarte, tidlig.
 Sniór, *m. nix*, Sne; *vid sniár*, snær.
 Snióa (at snióa), *ningere*, at sne. Nú sniór
 miðg, *100 celo ningis*, nu ſner det ſterkt.
 Snióavetr, *m. hyems nivalis*, en Vinter med
 megen Sne.
 Sniófga (at sniófga), *niveſcere*, at sne.
 Snióhallabóndi, *n. nivicolinus*, ſom bor paa
 ſjelde hvor Sneen falder.
 Sniófullr, *m. nivofus*, fuld af Sne.
 Snióhvitr, *niveus*, snehvid.
 Sniókoma, *f. ningor, calum nivale*, Snefog.
 Sniókggull, *m. globus niveus, massa nivea*, en
 Snebold.
 Snióſkafl, *m. congeries, lysis nivalis*, en Snes-
 dunge, Snekive.
 Snióugr, *nivalis*, fuld af Sne.
 Sniótielingr, *m. passer nivalis, emberiza niva-
 lis*, Sneverking, Vinterfugl, Snespurv.
 Snierti (snirti, at snieta), *verrere, mundare*,
 renſe, polere, pryde, forſkønne.
 Snirtinn, *politus, decoris et munditie amans*,
 ſom elſter Renlighed, renlig, pæn.
 Snirtilegr, *mundatus, compus*, renſet, prydet.

Snirtimenni, *n. homo splendide se gerens*, en Mand, som opfører sig net.

Snitia, *refegmen, alicujus rei*, Afstuit af noget.

Spiti (snitti, at snita), *emungere*, snyde sig.

At snita raudu, *decollari*, blive halskugget.

Snita, *f. mucor narium*, Snot, Uhumskhed af Næsen.

Snod, *n. lanugo, sp. lanugo serpentum*, Laad.

At komaz á snodir, *cubilia ferarum e lanugine investigare*, komme under Vejr med, faa Nys om.

Snodinn, *lanuginosus*, med Laad paa. 2) *glaber*, skaldet, uden Haar.

Snodna (at snodna), *glabrescere*, blive skaldet.

Snókr, *m. anguis*, en Snog. 2) *narrix sor-gvata*, en Baudsnog.

Snókahvönn, *f. angelica sylvestris, podagraria*, Angelik (en Urt).

Snóp, *n. radiosa mansio*, kjedsommeligt Ophold paa et Sted.

Snópa (at snópa), *radiose diuinus operiri*, hie etstæds til man bliver ganske kjed deraf.

Snoppa, *f. rostrata*, Snude, Snabel.

Snoppusagr, *facie venusta*, som har et smukt Ansigt.

Snoppungt, *m. colapbus*, Drefigen.

Snorkinn, *rugosus*, rpnket.

Snót, *f. famina lepida, sapiens*, et vittigt og fornøftigt Fruentimmer.

Snotra, *f. idem*.

Snotra (at snotra), *mores docere*, sætte Eksempaa. 2) *ornare, proude, forskjønne*.

Snotr, *puleber, isem sapiens, habilis*, smuk, fornøftig, dueelig. 2) *vaser*, snedig, listig. B. var nockud snotr, og fær til grályndr. kaldt, *erat B. vaser et pro maligno babebatur*, B. var snedig, og man ansaa ham for ondskabsfuld.

Snoturlegr, *idem*.

Snoturlega, *sapienter*, med Forstand, kloge-ligen.

Snoturleiki, *m. elegansia, ornamentum*, Sirat, Prydelse. R.

Snöggr (snöggrvari, sneggr, snöggrvastr), *glaber, depilis*, glat, skaldet, uden Haar. 2) *repentinus*, pludselig. 3) *agilis*, smidig, hurtig. Paa er snögt um betra, *nulto melius est*, det er meget bedre. Snöggr uppá lagid, *præcipitius ira*, ilskindet, fort for Hovedet.

Snöggr-engi, *præna recorrida*, en Eng, hvore paa der er lidet Græs.

Snögglega, *repente, cito*, pludseligen, hastigen.

Snögt, snögvalt, *cito, citissime*, pludseligen, hastigst.

Snögglýndr, *vid. brádlýndr*.

Snökt, *n. singultus lacrymanium*, Hulken.

Snökta (snökta, hef snökt, at snökta), *singultare, hulke*.

Snörl, *n. ronchus, gusturis stridor*, Snorken.

Snörla (at snörla), *ducere ronchos, snorke*. 2) *extremam vocem læsi gusturis emittere*, udstøde den sidste rullende Lyd. *Angl. to snore, ronchiffare, snorke*.

Snös, *f. monticulus*, en fremragende Klippe-
spidse. 2) *idem quos sneis*.

Snubba (at snubba), *vid. Snugga*.

Snudd, *n. exploratio canina*, Opsnyfen (om
Hunde).

Snudda (at snudda), *canum more explorare*,
snuse op som en Hund.

Snudra (at snudra), *idem*.

Snúdr, *n. vid. Inudd*.

Snúdr, *m. rostrum canis*, Snabel, Snude. 2)
versura, Omdrejen. 3) *verriculum fusi*, en
Koffehvirvel, Flugt (egentl. en rund fladg-
tig Treklob), hvormed Haandtene sættes i
Gang. 4) *ventris vis, pondus*, Vigtighed,
Kraft, Styrke. 5) *alacritas*, Fyrighed, Mæf-
hed. Nú er snúdr i stacki hans, *vehemen-
ter incedit*, nu visser han sig med Fyrighed i
Måner og Gebærder. Þar er einginn snúdr
í, *res frivola est*, det duer til ingen Ting.

Snúdglega, *rigide et festinanter*, stivt, hurt-
tigen.

Snúdgleg, *austerus, infensus*, haard, stiv.

Snúdg, *idem*. At gá'ge snúdg, *insolen-
ter incedere*, vise Stolthed i sin Gang.

Snugga (at snugga), *incredare, puste, blæse paa*.
Hér snuggar nú, *fremens veni*, her raser
Binden.

Snúinn, *sortus, flexus*, vendt, bøjet. Snúid
far, *vestis interpolata*, et vendt Klædestykke.

Snúníng, *m. versura, torsio*, Omdrejen, Om-
venden.

Snúníngs-púnkr heims, *vid. hiari*. Snúníngs-

púnkr lydi, *polus antarcticus*, Sydpolen.
Snúníngs-púnkr nýrdrí, *polus arcticus*, Nord-
polen.

Snúníngs-trappa, *f. cochlea*, Windeltrappe.

Snupra (at snupra), *consumeliose increpare*, tvete
tesætte en med Foragt.

Snuprur, *f. pl. increpationes consensuosa*, fore-
haanende Debredelser.

Snúra, *f. linea, zania; item redimiculum*, en
Snor; ogsaa: Hovedsnykke.

Snurda, *f. ruga; item inaequalitas*, en Rynke,
Kralle; ogsaa: Ujevnhed, Ulighed. Nú er
snurda á nefi hans, *ringitur*, nu slaar han
Kraller paa Næsen.

Snurda (at snurda), *vid. gálma*.

Snutra (at snutra), *vid. snotra*.

Sný (Sneri, hefi súlit, at snúa), *verttere, flec-
tere*, vende, dreie, At snúa á móti, *obver-
tere*, vende imod. Snúa aft, *reverti*, vende
tilbage. Snúa heyi, *fanum furcillis versare*,
vende Hø med Høstve for at tørre det,
hværr Hø. Snúa vid helli, *sorgvere equum*,
dreje en Hest omkring. Snúa sati, *vestem in-
verttere, interpolare*, vende et Klædnings-
stykke. Snúa kápunni estir vedrinu, *omnium
temporum esse*, vende Raaben efter Vestet.

Snýr (snýdi, at snýsa), *ningere, sne*. Nú
í þe, *niur, ningir, ningvisur*, det sneer.

Snýfínn, *nyvalis*, fuld af Sne, besueet.

Snædi (snæddi, at snæða), *cibum capere*, spise,
(af snád).

Snædíng, *m. epula*, Spise, Mad.

Snæfilegr, *vid. Snæfr.*

Snæflega, *vid. Snæfurlega.*

Snæfr, *frigidus*, fold. 2) *cicus, velox*; hastig, hurtig.

Snæfurlega, *alacriter*, med Hasthed, fyrigen.

Snækorn, *n. floccus nivis*, Sneflo.

Snælegr, *sniolegr, nivalis*, som ser ud til Sne, sneagtig.

Snæliós, *n. fulgetra, corruscatio nivalis*, Lynild, lynildagtige Skimt over Sneen om Vinteren. 2) *capra saltans*, StjernesKud.

Snældda, *f. colus, fufus*, Kof, egentl. Haanden. 2) *palus elevator tranftri*, en Val, som sættes midt under Norbanken i en Vaad. Peir fengur Ulog so fyllti i midiar snældur, *fuctus decumanus ad medium usque hausit palos tranftri*, en stor Vølge slog ind i Skibet, saaledes at Vandet gik midt op paa Palene under Norbankene. At vinda af snælddu, *deolvere fila colo*, tage Traaden af en Spinneten.

Snær, *m. mix*, Sne.

Snæra, *f. vid. snerra.*

Snærl, *m. funis, funiculus*, Tov, Tovværk, Stjlgarn.

Snæris-þjóti, *n. aculis, basta*, et Kastespyd; á su. va.

Snærvur, *f. pl. vermini, funibus dimensi*, Grændsestjel afmaalt med Reb. Hann villdi komaz á snærvur þ., *in sutelam five territorium Th. recipi voluit*, han snæfede at tages i Vestfets teise af Th.

So, *se ira, saa, saaledes*, paa den Maade; *olim* svo v. svá.

Solengi, *donec, rantiu*, saalange.

So langt, *eo usque*, saalangt.

So líkr, *vid. líkr.*

So vordinn, *ita affectus, confectus*, saaledes bekræftet.

Sod, *n. jusculum, jus*, Vand, hvori noget er kogt, Suppe, Saad.

Sódalegr, *sordidus*, skidensfarvig, urenlig, slusket.

Sódaz (et sóðaz), *sordere*, være skiden, urenlig.

Sodgreifi, *m. coctus*, en Kof.

Sóði, *m. homo sordidus*, et skidensfarvigt Menneske.

Sodinn, *elixus, coctus*, kogt (gl. søden).

Sod-krókr, *fuscina, creagra*, en Kjødgaffel.

Sodning, *f. coctio, elixura*, Kogen, Kogning.

Sodningarmadr, *coctus*, en Kof.

Sofa, *f. dormitorium*, Sovekammer. Hann lá i sofú sinni, *in dormitorio quievit*, han laa i sit Sovekammer.

Sofandi, *dormiens*; sovende.

Sofinn, *ideu*.

Sofna (at sofna), *indormire*, sove ind, falde i Søvn.

Sog, *n. fenrina navis*, den underste Del af Skibet, hvori Pompevandet samles, Skibsbunte; *alias kialfog*. 2) *effluviu lacus*; *item confluens*, en Jordsøes Udlob, en Flods Udlob i en anden.

Søga (at søga), *pecuniam profundere, projicere*,
 odste, udgøse, fortære Penges; (*alias søa*).

Søgan, *f. profusio, Hdselhed*.

Sogn, *n. convallis angusta*, en snæver Dal.

Sökna, *f. curia, parocia*, Sogn, Menighed.

2) *actio causa*, Prosebantag. 3) *oppugnatio*,
 Bestormelse. 4) *accusus*, Angreb; Kus-
 fald.

Sökna- prest, *m. parochus, curatus, curio*,
 Sognepræst.

Sökna-fólk, *n. parochiani*, Sognefolk, Menig-
 hed.

Sökna-ri, *m. actor cause*, Sagsøger; *vid. sak-
 söknari*.

Sökna-ri, *animosus, bellicosus*, modig, driftig,
 dærv til at angribe.

Sökna-ri, *f. pl. catena ferrea, qua carceris ca-
 pitur*, en Jærntaube, hvorved Havskaften
 fanges; *vulgo hakalla-sökna-ri*.

Söck, *m. focus, caliga*, en Strømpe.

Söckaband, *n. periscelis genuale, et Strampes
 baand*.

Söl, *f. sol*, Solen.

Sölarár, *n. annus solaris, et Sölarár*. R.

Sölar-fall, *n. occasus solis*; Solens Nedgang.

Sölar-gangr, *m. cursus solaris annuus*, Solens
 periodiske aarlige Gang, &c.

Sölar-elli, *m. radius solaris*, Solstraale.

Sölar-gran, *n. atomus*, Solgran, Solstøv;
vid. ár.

Sölarhitu, *m. calor solis*, Solvarme. R.

Sölarhringr, *m. circulus solis*, Solens Omkreds.

Sölarlag, *n. vid. Sölarfall*.

Sölar-öld, *f. cycus solis*, Solcyklus.

Sölar-rod, *n. ortus solis*, Solens Opgang.

Sölar- v. fumar- salt, *m. bellocaminus, sola-
 rium*, en Solstue.

Sölarstafi, *m. radius solis*, Solstraale.

Sölar-stein, *m. crystallus orientalis*, en orient-
 talst Krystal.

Sölar-uppruni, *m. ortus solis*, Solens Op-
 gang.

Söla- hinnis, *secundo sole, ab ortu per austrum
 ad occasum*, med Solen, fra Øst til Vest.

Söla-lynnis, *idem*.

Sölhaka (at sölhaka), *insolare*, tørre i Solen.

Sölbraad, *f. liquefactio nivis ex solis calore*,
 Sneens Smeltes ved Solens Varme.

Sölbruni, *m. adustio solis*, Solbrændthed eller
 Solhede.

Söldan, *m. sultanus, vulgo Turcarum impera-
 tor, Sultan*, den Tyrkiske Keiser; ogsaa et
 Hundenaar.

Söleyg, *f. Ranunculus*, Vand-Ranunkel.

Sölfar, *n. circuitus solis annuus v. diurnus*, So-
 lens daglige eller aarlige Bevægelse, Gang.

Sölginn, *avidus*, begjerlig efter, som har Lyst
 til, graadig. 2) *humidus*, hovnet, svulmet;
 å svelg.

Sölhattr, *m. persus, caustia*, en Solhat.

Sölhvöf, *n. pl. vid. sölfödur*.

Söli, *m. solea*, en Saal.

Söllinn, *humidus, hoven, svullen*. 2) *conge-
 latus, congestus*, fast sammestrykket, stærk.

net. 3) *ulceratus*, saaret, besat med Saar og Vylber. Sollin lifur, *jecur ulcerosum*, en Lever, fuld af Vylber.

Solle, *m. consipatio*, Trængsel, stor Sammensætningen. 2) *urba hominum securorum*, en Flok af lystige, mest unge, Mennesker.

Solmerki, *n. signum zodiaci*, de tolv Himmeltegn i Dyrekredsen.

Solmerkia-bringer, *m. zodiacus*, Dyrekredsen.

Sólsetr, *n. occasus solis*, Solens Nedgang. Nú settir sólin, *jam sol occidit*, nu gaar Solen ned.

Sólskifa, *f. scintillicum, solarium*, Solstive.

Sólskin, *n. splendor solis*, Solskin.

Sólskinsdager, *m. dies apricus*, en solklar Dag.

Sólskerikja, *f. alauda canora, tringilla montana*, Moitiff, Graasiffen.

Sólstódur, *f. pl. solstitium*, Solhverv.

Soltinn, *jejunus, famelicus*, sulten, hungrig.

Sólvisir, *m. gnomon*, Solviser paa en Solstive.

Sólunda (at sólunda), *perdere, jacturam facere*, tabe, spilbe, miste.

Sólundir, *f. pl. insule norvegicae olim ob piratas periculosa*, nogle Øer ved Norge, som forðum bleve meget foruroligede af Sørovere.

Sónalegr, *decens, honestus*, sømmelig, hæderlig.

Sómalitrill, *inglorius*, uanselig, uden Hæder.

Sóni, *m. decus, honor*, Ære, Hæder.

Sóni (Sónði, at sóma), *honeste se gerere*, opføre sig anstændigen, hæderligen; somme, anstaa. Hvert Pæd kómir vel edr illa, *nirum decens, aut dedecens*, enten det er anstændigt

eller uanstændigt. Hann kómir sír vel, *decenter se gerit*, han opfører sig vel, passer godt.

Són, *f. vas mellis*, et Honningkar; *pr. reconciliatio*, egentl. Førlig, Forsoning.

Sonn, *sic (per paragogen)*, saaledes.

Sonardóttir, *f. neptis*, Sønebatter.

Sonardóttur-módr, *progener*, Sønebatters Módr.

Sónn-kona, *f. nurus*, Sønekone.

Sonar-sonar-kona, *f. pronurus*, Sønesøns Kone.

Sonarleifd, *f. adoptio, filiasio*, Adopfion, Ar>tagelse i Søns Sted.

Sonar-sonr, *m. nepos*, Sønesøn.

Sonar-sonar-sonr, *pronepos*, Sønesøns-Søn.

Sonar-sonar-dóttir, *pronepsis*, Sønesøns Datter.

Sonar, *m. filius*, Søn.

Sópur, *n. purgamen*, det som fejes bort, Fejeskarn.

Sópa (at sópa), *verrere, scopare, scopis purgare*, feje, rense med en Kof. At hönnum sópar, *grande quid præ se fert*, han har karakteristiske Ansigtsmærker.

Sópari, *m. scoparius*, som fejer med Kof.

Sopi, *m. haustus*, en Slurk, en Sup.

Soppleikr, *m. lusus pilæ, sphaeromachin*, Boldspil.

Soppa, *f. pulmentum, sorbillum*, Suppe, Drif, Søbemad.

- Soppdrepa, *f. funda, instrumentum quo pila mittitur, Boldtra.*
- Soppr, *m. pila, sphaera, en Bold; vid. hndtr v. bdlr.*
- Sópr, *m. virga, scopæ, en Rost, Fejekost.*
- Soralaus, *purus, defecatus, ren, uden Varme.*
- Soramikill, *feculentus, fald af Varme.*
- Sori, *m. scoria; isem sex, Affald, Varme.*
- Sorg, *f. luctus, dolor, Sorg, Bedrøvelse. At hefta sorgina, refrenare luctum, standse, holde Maade med Sorgen. At vekia sorgina, refricare dolorem, opvække, oprippe Sorgen.*
- Sorga (at soga), *dolere, lugere, mætere, sørge, være bedrøvet.*
- Sorgarleikr, *m. Tragedia, Sørgeespil.*
- Sorgar-kona, *f. praefica, Sørgedone.*
- Sorgarklædi, *n. vestis lugubris, pulla, Sørgeklæder.*
- Sorgar-spil, *n. Tragedia, Sørgeespil; (rectius sorgarleikr).*
- Sorgbirinn, *irifis, maestus, sorgfuld, bedrøvet.*
- Sorgfullr, *idem. (M. O.)*
- Sorp, *n. quisquilia, palea, Affald, Fejekarn.*
- Sorpberi, *m. alveus, pro quisquiliis absorbandis, et Trug eller Kar, hvori Fejekarn borte bæres.*
- Sorphæna, *f. gallina, vidua, pulveratrix, en Høne uden Hane.*
- Sorp:ænu egg, *u ovum subventaneum, irritum, hypenemicum, et udvænket Æg, et Æg, som der ingen Kylling kan ndklække af.*
- Sorta, *f. arvensium fossile, sicciorum, terra*
Auden Decl.
- marialis arena, et slag Jordart, hvormed der farves sort. 2) nigredo, Sorthed, Mørke.*
- Sortadr, *nigro colore zincus, sværet, sort farvet.*
- Sorti, *m. nigredo, nigror, Sorthed, sort Farve, Mørke.*
- Sorta (at sorta), *nigro colore tingere, farve sort, sværete.*
- Sortna (at sortna), *nigrescere, blive sort.*
- Sortulfyng, *n. arbutus uva ursi, vitis idea semper virens, et slag Lyngart, som farver sort og som bestandigen er grøn.*
- Sót, *n. fuligo, Sod.*
- Sótdrift, *f. velum peplum, quo teguntur superne, capita radiana fauciorum, pendigo, baldachin, ad prohibendam ab simulacris fuliginem, et slag Dække eller Klædestykke, hvorved Helgenernes emstraalede Hoveder beskyttes for Stov og Reg.*
- Sóti, *m. fuliginous, fuld af Sod. 2) nom. propr., et Eggenavn (især til Heste).*
- Sóvaftr, *m. sudes, en Lægte, Raft, fuld af Sod (i Nøgskuen).*
- Sótræudr, *fuliginous, sodfarvet, brunrød, sorte brun.*
- Sótt, *f. morbus, Sygdom, Sot, især enhver Feser. At liggia i sótt, agrorare, ligge sug. Sóttinn elnar v. ödlað, morbus ingravescit, Sygdommen tager til, tager Overhaand.*
- Sóttarfar, *n. anabasis morbi, Sygdommens Tiltagelse. 2) morbus epidemicus, Epidemi.*

Sóttarleiðing, *f. arce morbi*, Sygdommens Begyndelse.

Sóttar umleitun, *f. idem*.

Sóttar-suertur, *m. agritudo, agrimonia*, Sygdelighed, Strantenshed.

Sóttarþúngi, *m. acme morbi*, Sygdommens Krisis.

Sóttbitinn, *adj. id. ac seqv.* R.

Sótt dauðr, *adj. morbo extinctus, defunctus*, død af Sygdom, død en naturlig Død, Straar død. R.

Sótt hætt, *morbosus valetudinarius, morbida constitutionis*, som let kan blive syg, svagelig.

Sóttlera, *m. morbis enervatus*, kraftløs, udtæret af Sygdom; *vid. laradr.*

Sóttnefmr, *vid. sótt hætt.*

Sóttfúkr, *morbidus, ager*, syg, sygelig.

Sóttfýki, *f. morbus*, Sygdom.

Sölla (at södla), *sternere ephippio, equum insternere*, sadle en Hest, opsadle. Eeki munnum vér nú södla glep á úhapp, *infortunium scelere non augebimus*, vi ville ikke forsøge vor Ulykke ved en Misdgjerning.

Söldadr, *ephippianus*, sadlet, opsadlet.

Söldul-bakadr, *pandus, spina gibberi remissa*, svejrygget.

Söldulhogi, *m. arcus v. jugum ephippii*, Sadelshue; Apgstykket til en Frenetimmers Sadel (i Island, hvor disse ere indrettede som Stole).

Söldultryggindr, *vid. södulbakadr.*

Söldull, *m. ephippium*, en Sadel, Frenetimmers sadel.

Söldulnefsadr, *sula, flus, braknaset*.

Söldulgiörd, *f. averta, cingulum*, Sadelsgjörd.

Söldulhest, *m. cellarius*, en Hest, som er opsadlet med Frenetimmerssadel.

Söldulreidi, *n. vid. södull*, Sadelstøj, Ridestøj.

Söldul-taska, *f. hippopera*, en Sadeltasker.

Söldunadr, *m. vid. lafnadr.*

Sög, *f. ferra*, en Sav.

Söggr, *madidus*, vaad, fugtig.

Sögli, *n. lucario*, Tale, kun i Sammensætning; *vid. berfögli, sannfögli.*

Sögn, *f. fictio, irem enarratio*, Fortælling, Udsagn.

Sögvis, *adj. delator*, fladdervorren.

Sök, *f. culpa*, Forseelse, Brøde. 2) *causa v. acro causa*, Sag, Proses. At sakia sök, *agere causam*, forfølge en Sag. At gésa sök á annars læmdum, *alienis rebus se ingratius immiscere*, blande sig i andres Sager imod deres Villie.

Sökki (at sökva), *demergi, abforhi*, synke.

Sökvi (at sökva), *demergere*, sænke.

Sökunadr, *m. desiderium*, Savn, Længsel.

Sökunur, *f. idem*.

Sökóttur, *culposus*, dablet, lastet, lastvarðig, som har meget udestaaende med andre. Hann átti sökóttur vid marga, *plurimis erat culposus*, han havde meget udestaaende med mange.

Söli, *n. pl. alga saccharifera, fucus saccharinus*,

- Sukker-Tang, stor Strandlever (en spifelig Tangart).
- Söla (at söla), *inquinare*; besudle, besmitte, søle til.
- Sölvafara, *f. astuarium algiferum*, Strandbred, hvor man samler Sukker-Tang.
- Sölna (at sölna), *fordescere*, blive skiden, uen.
- Sölnadr, *inquinatus*, besudlet, tilfølet.
- Sölsa (at sölsa), *unguibus arripere*, sluges, rive til sig.
- Söslugr, *inquinatus*, besudlet, tilfølet; *contrace* sölr et lö vi
- Sölvod, *f. pannus promercilis*, Vadmel, Klæde, som er bestemt til at sælges.
- Sölvur, *f. pl. commercium, promercium*, Salg, Handel. At leggja i sölvur, *promercari*, udsætte til Salg; it. udsætte, vove.
- Söndagr, *vid lendium*.
- Sönnunn, *f. confirmatio; item affirmatio*, Bekræftelse, Samtykke, Detælle.
- Sönnunarside, *m. juramentum fidelitatis, assertorium*; Detraffelses-Ed.
- Sönnunarmadr, *m. vesiculus*, en Sædemand.
- Sölli, *m. nom. pr. vii; appellative agressor*, en Mand Egennavn; egerl. en Angriber.
- Sötr, *n. forbitum*, Söben, Smaasöben.
- Spá, *f. varicinium*, Spaadom. Spáan, *f. idem*. Spá er spaks gæta, *conjectura sapientis pro varicinio valet*, Spaadom er den vlses Gætning. Sá spá mun þringa, *id varicinium decollabis*, den Spaadom vil slaa fæll.
- Spad, *n. caro jusculeta, juscullaria*, ferst Kjød paa Suppe.
- Spadbiri, *m. affella jurulenta*, et Stykke ferst Kjød paa Suppe.
- Spáðainr, *m. propheta, varicinium*, Spaadom.
- Spadi, *m. spaha*, en Skovel, Skuffel.
- Spáfarir, *f. pl. augurium, hariolatio*, Spaadom.
- Spáfararnadr, *m. hariolus*, en Spaamand, Sændfiger.
- Spái (at spái), *varicinari, præfagire*, spaa, forudsige.
- Spakr, *prudens, sapiens*, vis, klog, forstandig. 2) *modestus*, arber, sagtnodig, spag.
- Spakláir, *erangvillus; modestus*, rolig, sagtnodig, beskjeden, spagfærdig.
- Spaknálugr, *verhis sapiens*, som taler med Forstand og Visdom.
- Spaknáll, *idem*.
- Spaknalli, *n. apophibegma*, et udtryksfuldt Tanskesprog. 2) *varicinium*, Spaadom.
- Spámadr, *m. propheta, vates*, en Profet, Seer; it. en Spaamand, Sændfiger.
- Spákona, *f. prophetissa*, en Profetinde, Spækvinde. 2) *saga*, en Spækvinde, Sigekone.
- Spana (at spana), *intendere*, spænde, udstrække, optre. At spana bogann, *intendere arcum*, spænde Buen. At spana akneyri fyrri þjógin, *jungera boves aratro*, spænde Øster for Ploven; *vid. spen*.
- Spanadr, *intensus*, spændt, strammet.

Spángabrynnia, *f. lorica, lamina conferta*, et
Pandsker, Harnisk, besat med Plader.

Spángflur, *f. pl. ulularus caninus*, Hundes Hyl-
len, Tuden. At setia upp spangflur, ulu-
lare, hyle, tube som Hunde.

Spaenna (at spanna), *spibama metiri*, spande,
maale med et Spand.

Spánn v. Spónn, *m. ramensum liqui*, en Spaan,
it. cochleare, en Skje.

Spannarlangr, *spibamæus, dedransalis*, et Spand
lang.

Spán-nyr, *recens*, ganske ny, splinter ny.

Spánófa, *idem*.

Spannsk, *Hispanus*, en Spanier. 2) *hispanien-
sis*, spansk.

Spans-fluga, *f. canbaris*, en Spanf-flue.

Spansgræna, *f. arugo, flos aris, caprum solu-
tum*, Spanfgrønt, Kobberrust.

Spari v. Spara (ot spara), *parcere v. couinere*,
spare, være sparsom med. Hann spardi aun-
gvann hlut vid vini lína, *pro amicorum ne-
cessitatis, nullis sumibus, pepercit*, han
sparede ingen Udgifter for sine Venner.

Spard, *n. stevus ovium*, Faarefarn.

Sparda, *f. spaba*, en Koffeskje ell. desl. 2)
securis genus, et Slags Skje.

Sparda (at sparda), *cacare glomeratim*, møge,
(bruges blot om Faarene).

Spari, *m. sparus*, et Kastespyd; *vid. spidr*.

Spari, *raro*, sjælden. Hvørn dag og spari er
hann idinlaus, *festis et profestis diabus ostia-*

zur, han gaar ørkesløs baade om Helligs og
Søgnedage.

Spariföt, *n. pl. vestitus sumiuosior, cui parcen-
dum est ab usu quoidiano*, Helligdagsklæder,
Højtidsklæder, Risteklæder.

Spari-spills, *n. rariores epula v. missus*, sjældne,
kostbare Netter.

Sperk, *n. conculcacio*, Støden, Sparken.

Sparka (at sparka), *conculcare*, sparke.

Sparlak, *n. corinna, zapes, Tappe, Senge-Om-
hæng, Gardiner*.

Sparlaks-hringir, *m. pl. annuli cortinales*, de
Ringe, hvorved et Omhæng opfæstes.

Sparlaks-brún, *f. limbus supernas corinæ*, den
øverste nedhængende Rand af et Senges-Om-
hæng.

Sparmæli, *n. pl. promissio fidei et pacis*, Freds
og Trosteds Løfte; *item verba mollia*, søde,
milde Ord. Eeki er vid hann sparmæli at
hafa, *amaris verbis opportunus est*, det kan
ikke hjælpe man giver ham gode Ord, med
det gode kommer man ingenvegne med ham.

Sparnadar-gripr, *m. res sollicitæ seruanda*, en
Ting, som bør spares og omhyggelig gjems-
mes.

Sparneytinn, *frugalis*, tarvelig, sparsom.

Sparneytni, *f. frugalitas*, Tarvelighed, Spars-
somhed.

Sparri, *m. vid. sperra*.

Sparsamr, *vid. sparneytinn*.

Sparsemi, *f. vid. sparneytni*.

Spåfagnarmadr, *m. bariolus*, Spaamand, Såndf
figer.

Spåfagnir, *f. pl. bariolasio*, Spaadom.

Spåfagnar-andi, *m. pysson*, Spaadoms And.

Spátla, *f. margo libri*, Margen, Bänden i en
Bog.

Spaung, *f. lamina, bracteola*, en Plade, Me-
talsplade. I'spaung, *f. lamina glacialis*, et
fladt Stykke Is.

Spörr, *m. passer*, en Spurv. Pad var spöill
er spörr um vann, á Misigullis akri, *de-*
trimentum erat, quod fecit passer in agro Mi-
sigulli, Spurven gjorde stor Skade paa Mi-
sigulls Ager.

Spéa (Spéadi, spíadi, hefi spéad, spíad, at spéa,
spia), *ludibrio habere*, spotte, gjøre Nar af
en.

Spegil-glas, *n. speculi mina crystallina, et Spejls*
glas. (N. O.)

Spegill, *m. speculum, et Spejl*.

Spegla (at spegla sig), *speculum inspicere*, spejle
sig. Spegla sig á annars dæmum, *alienis*
exemplis sapere, spejle sig i andres Eksempel.

Spegilsggr, *splendidus*, spejllklar.

Speki, *f. sapientia*, Viisdom.

Spek v. speki (spekti, hefi spekt, at spekia),
domare; item pacare, tømme, spørge.

Spekia (at spekia), *philosophari*, anstille filoso-
fiske Betragtninger, filosofere.

Spekia, *f. res, qua aliquis acquiescit*, en Ting,
hvormed en lader sig nøje.

Spekingr, *m. Philosophus, sapiens*, en Filosof,
Viismand.

Spekt, *f. modestia*, Sagtmodighed. 2) *sapientia*,
Viisdom.

Spektarmadr, *m. homo quiesus, aquus*, en sagte
modig Mand.

Speiki (at speikia), *carnes indurare*, spege (om
Pøster eller Rjødmad), tørre, roge.

Spekilax, *m. salmo induratus*, Spegelaks.

Spelkur, *f. pl. sibiricus, radii*, Støtter, som
sættes omkring en sanderbrudt Ting, for at
den ej skal falde i Stykker. At seia vid
spelkur, *radius alligare*, binde Støtter ved
en sanderbrudt Ting.

Spelahiallr, *m. vid. hiallr*.

Spelahurd, *f. janua clatrata rei alicujus*, en
Dør af Sprinkelværk, Staketaage.

Speld, *n. sabula*, et lille Brat, Opsæld. 2)
particula, en lille Del af noget.

Spelr, *m. clarum*, Sprinkelværk, Bitterværk.

Spen (span v. spandi, at spenia), *trahere, du-*
cere, lede, trække. Spenr i sælu kina kina
hörn jöfar Strönu, *liberos suos, in suam be-*
ciudinem ducit Rex Afrorum, Stjernernes
Konge fører sine Børn til sin Salighed.

Spengi (at spengia), *laninis confirmare, jun-*
gere, klinkte, sammenføje med Plader.

Spengill, *m. homo ejuncidus*, et smalt høje
Menneske.

Spengilmenni, *n. idem*.

Speni, *m. papilla, mammula*, en Patte, Bryst-
vorte.

Spenni (at Spenna); *amplecti, arripere*, omfatte, omfavne. Hann Spenti Iverdid báðum höndum, *ambabus manibus gladium amplexus est*, han omfattede Sværdet med begge Hænder. Spenna at sér, *fibulare, affibulare* vestes, Knappe, spænde Klæderne sammen om sig. Spenna greipar, *complicare digitos*, folde Hænderne sammen.

Spenna, *f. amplexus*, Omfavnelse, Favnetag; *vid. hryggspenna*.

Spenna, *f. bulla*; *item fibula metallica*, Spænde, Metalspænde.

Spenna (at Spenla), *confibulare*, spænde, fæste sammen. (å Spencil).

Spensladr, *vid. spensladr*.

Spensl, *n. pl. fibula*, Spænde. Spencil, *m. idem*.

Spensladr, *confibulatus, fibulis compactus*, sammenspændet, sammenheftet.

Spensvolgr, *repidus, lacris instar recentis ex papilla*, lunten, som nymalket Mælk.

Spencil, *m. intestinum rectum*, Endetarmen; å spard, 2) *omasum, farcimen*, en Pølse.

Spenni (Spenti, at Sperra), *arrectarius v. repagulis munire; item distendere*, spærre; opspærre. Sperra í landr, *distendere*, udspænde, spænde fra hinanden. Sperraz vid, *obviti, resistere*, stræbe imod.

Sperra, *f. repagulum*, Stænde, Slagbom.

Sperrur, *f. pl. canterii, signa arrectaria*, Spærre å en Bygning.

Sperrukrossar, *m. pl. iboli*, maaffje Forbindels

serne, hvor Spærreerne stode sammen i Rygningen, eller Hændebaand.

Sperrutær, *f. pl. acui anguli ad basin signi*, de spidse Vinkler ved den nederste Ende af Spærreerne.

Spialk, *f. afferculus extensus tela*, den Bom i en Bæverstol, som tjener til at spænde Tøjet nd.

Spiall, *n. fermocinatio, colloquium*, Samtale. Spialla (at Spiala), *colloqui*, tale sammen. 2) *corumpere*, fordærve, adelægge; *vid. spilla*.

Spiall, *n. corruptio*, Fordærvelse; olim spell, spißil.

Spialladr, *læsus, corruptus*, fordærvet, beskadiget.

Spiallid, *n. tabula*, et lille Bræt.

Spialldhryggr, *m. tergum super abdomine boum et ovium*, den bagerste flade Del af Ryggen, Lenden paa et Kreatur.

Spiallid sian, *tabulis v. afferculis textus*, vævet med et Spjæld.

Spialli, *m. colloctor*, som holder Samtale med en anden.

Spiallari, *m. idem*.

Spiátra (at Spíátra), *insolenter progredi*, gjøre sig til i Gang, spræde.

Spiátr, *n. insolens progressus*, en stolt Gang. Spiátránger, *m. tbrafo, Præter, Gadejunker, Sprædebasse*.

Spie, *n. ludibrium*, Spot, Forhaanelse, gl. Spæ.

Spiea (at Spi), *vid. Spæ*.

Spiefugl, *m. fannio, irrisor*, en Spottegjøg,
Spottefugl.

Spiegler, *n. speculum ludicrum, ves extenuans*,
et Spejl, som formindsker, fordrejer Bil-
ledet.

Spihræddr, *ludibrii timidus*, som frygter for
Spot.

Spiokoppr, *m. nympba*, Smilekul i Kinden.

Spielegr, *ridiculus*, latterlig.

Spielega, *ridicule*, latterligen.

Spielinn, *ad fannas proclivis*, en Spottegjøg,
Spottefugl, satyrisk.

Spielni, *f. fannæ*, Udleen, Bespottelse.

Spiekorinn, *barbam et crines in consueliam
rasus*, som har Haaret eller Skjægget klip-
pet eller raget til Skamme.

Spik, *n. lardum, sagina*, Spæk, Flæsk.

Spik, *f. falcicula*, en lille Sejel. 2) *lamina,
bacillus pineus*, en lille Stok; *vid. handspik.*

Spika (at spiki), *saginare*, fede, mæske.

Spikadr, *saginasus, præpinguis*, mæsket, fedet.

Spikari, *u. clavulus*, et lille Bem.

Spikfeitr, *præpinguis*, meget fed, smækked.

Spila (at spila), *ludere chartis*, spille (Kort).

2) *sibia canere*, spille paa Instrumenter. 3)
rem administrare, bestyre, raade over en Ting.
At spila l ankarot, *foro cedere, mensam ever-
tere*, spille Vanferot.

Spil, *n. lusus chartarum*, Kortspill. 2) *fidium
cantus*, Spillen paa Instrumenter.

Spil, *n. pl. chartula lusoria*, Spillekort.

Spilamadr, *m. lusor chartarum*, en Spiller.
2) *sibicen*, Spillemand.

Spilan, *f. lusur*, Spillen. 2) *administratio rei*,
en Tings Forvaltning, Bestyrelse.

Spillda, *f. frustrum v. segmentum*, et afskåret
Stykke af en Ting (især af en Hælleflynder).

Spilldingr, *m. spina dorsalis solarum*, Ryg-
stykket af en Flynder.

Spilkur, *f. pl. assula, qua ossibus luxaris v. frac-
tis applicantur, ferula*, smaa Brædter, som
bindes ved Ben, der ere brudte eller af Lede;
vid. spelkur.

Spilli (at spilla), *depravare, corrumpere*, at
fordærve; spille.

Spiling, *f. corruptio*, Fordærvelse, Forspil-
delse.

Spillir, *m. depravator*, en Fordærver; ogsaa
Spilde.

Spilltr, *depravatus*, fordærvet; spildt.

Spillvirki, *m. vid. spillir*. 2) *latro, prædo*, en
Røver.

Spinat, *n. spinacia (herba)*, Spinat. (N. D.)

Spinka (at spinki), *cursumare*, løbe ideltigen.
2) *idem ac sprikla*.

Spinn (at spinna), *nere, fila torquere*, spinde.
At spinna upp úr sér, *ingere v. mentiri*,
opdbigte.

Spíót, *n. basta*, Spyd.

Spíóta-lög, *n. pl. icus bastarum*, Spydekast.
Ecki gengu spíótalög á bryti þorvarðs,
lorica sua Thorwardus immunis erat ab impetu

bastarum, Epydkastningen asorde Iugen Virkning paa Thorwards Harnisk.

Spiótskast, *n. bastile*, Epydstage, Ekast paa et Epyd.

Spiótskastis-endi, *m. cuspis basilis inversa*, Epydkastets Ende; *vid. aursfalr.*

Spióll, *n. pl. corruptio, vitium*, Fordærvelse.

Spiór, *f. vestis pannosa, rrisa*, et forslidt, lapet Klædebon. 2) *sparus, telum*, en Vil, Kastespyd. Spíara-nál, *f. acus crassior, rudior*, Stoppenaal.

Spiro, *f. pinnaculum*, en Spír. 2) *sigillum, ramale*, en Stage, Lægte.

Spirn v. Spírni (Sparn v. Spírndi, at Spírna), *calcitrare; item porrigere pedes*, sparke, spjætte, spænde. 2) *impedire*, hindre, modsætte sig; *vid. Sporna.*

Spís, *n. aromata*, Krydterier.

Spíta, *f. clavculus ligneus, sendicula*, en Pind, Stillespind, en Spile.

Spítal, *n. nosocomium*, Hospital.

Spítali, *m. idem*. Spítali fyrí fódurlaus börn, orphanotrophium, Opfostringshus, Veissenhus.

Spítali fyrí gamalmenni, gerontocomium, Stiftelse for gamle Folk. Spítali fyrí síúka, nosocomium, hierocomium, nosodochium, valedudinarium, Hospital (for Syge), Lasaret.

Spítelska, *f. lepra*, Spedalskhed. 2) *scorbutus malignus*, etslags oudartet Ekjorbug.

Spítelskr, *leprosus*, Spedalsk. 2) *scorbuticus*, Kjørbutisk; ð spítal, *quasi spítalskr.*

Spítí (spítadí, hefi spítad, at spíta), *impalare*

claviculis expandere; Angl. to spit, veru figere, udspile med Søm paa et Bræt.

Spói, *m. numenius, scolopax*, etslags Sneppe (Fugl).

Spolormar, *m. pl. tania, ascorides*, Spolorme.

Spónn, *m. cochlear*, Ekje, Spisestje (af Træ eller Den). 2) *assula, ramenum ligni*, en Træskaar.

Spóna-bredda, *f. culter cochleari formando apertus*, en Kniv, som passer til at forberedde Ekjeer med ð: krúm, et Ekjejærn.

Spónastocker, *m. corbis cochlearius*, en Kurv, hvori Ekjeer gjemmes, Dækketurv.

Spónamatr, *m. cibus forbilis, qui sine cochleari non estur*, Esbemad, Formad; *vid. hafmatr.*

Spónblad, *n. mensura cochlearis*, en Ekjesuld, Bladet paa en Ekje.

Spons, *n. epistomium*, Spunds.

Spónpak, *n. sectum scandulare*, Spaantag (som bestaar af Spaaner).

Spor, *n. vestigium*, Spor, Mærke, Fodspor. Hann fór eeki úr sporunum, *neuram pedem movebat*, hatt gif ikke af Pletten.

Spora (at spora), *vestigia imprimere*, efterlade Spor; begrandsfe, bestemme.

Sporadriúgr, *longis gressibus velox*, som tager store Skridt.

Sporaskia, *f. pixis oblonga, forma vestigii*, en aflang Væske, i Form af et Fodspor.

Spordallr, *m. vas oblongum*, et aflang Kar.

Sporde, *m. cauda piscium*, Fiskenes Hale. At standa einum á spordi, *vi reprimare, inobis*

flaa en med Magt: Porskell quadt vilis komaz á Spord Gunnari, *Tbork. opxavit sibi facultatem aringendi (opprimendi) Gunnarem*, Thorfil sagde, han onskede at faa Lejlighed til at undertrykke Gunnar.

Spord-dreki, *m. scorpio*, en Skorpion, Slange; ogsaa: det saalebes kaldte Himmeltegn.

Sporddreka-merki, *n. idem*.

Spordormr, *m. idem*:

Spordfling (at spordflinga sér), *quis se inversus immergere (de piscibus dicitur)*, siges om Fiskene naar de gaa dybere ned i Vandet med Halen foran.

Sporgaangumadr, *m. afflictior*, en Ejener, Ogsvarter, som gaar bag efter en.

Spori, *m. calcar*, Spore.

Sporhundr, *m. vertagus, canis sagax*, en Støver (Hund).

Sporlutr, *seguipes*, lad, sen til Bevægelse.

Sporseinn, *idem*.

Sporlétr, *levipes, pernix*, hastig, rask til Fods.

Sporna (at sporna vid), *præcovert, contra calcircare*, sparke imod, tage sig i Agt for; á spor.

Spot, *n. ludibrium*, Spot, Haan.

Spotta (at spotta), *ludibrio habere*, spotte, forhaane.

Spottglósa, *f. cavilla*, Stikpille, Gjøse. Spottyrði, *n. idem*.

Spotti, *m. frustulum rei alicujus*, en Stump af noget.

Spottlegr, *ridiculus*, latterlig.

Anden Deel.

Spotkr, *quasi Spottkræ, derisorius*, som spotter. Spölr, *m. interstitium temporis vel loci*, Mellemrum, Mellemtid. 2) *lamina, radius*, in pl. spelir, clævi, Gitterværk, Sprinkelværk; ogsaa: en Pisse.

Spönn, *f. spielbana, spanna*, et Spand (som man med Haanden kan spænde ud over).

Spörn v. Spörnun, *f. parcimonia*, Sparsomhed.

Spörnunar-gripr, *m. res cui parce usendum est*, en Ting, som sparsomt maa bruges.

Sprák, *n. lesio levis*, liden Skade. Eeki er á klæðinu sprák ne spránga, *pannus iste inreger est*, det Klæde er ganske ubedæret.

Sprákadr, *parum laesus*, lidt bedæret.

Spraka, *f. passer minor, solea*, en lille Flynleder; á sprákr.

Sprakaleggr, *m. agnomen viri, levipes*, Letfodet, en Mand's Tilnavn. 2) *ibias vulneratus*, saaret paa Skinnebene.

Spracki, *m. virago*, en Heltinde.

Sprang, *n. pictura v. sutura reticularis*, Malning eller Syning i Rudevis.

Spráng, *n. transcurfus*, Overloben, Sjennemløben.

Spránga (at spránga), *transcendere*, løbe over, igjennem.

Sprek, *n. ramentum ligui*, et lille, tyndt, Træstykke.

Spreki, *n. vid. Spraka*

Sprekla, *f. macula v. stria*, Plet, Stribe.

Spreklótr, *vid. deplótr*.

Sprengi (at sprengia), *dirumpere*, sprænge, fløve, splitte.

Sprengdr, *ruptus*, sprængt, fløvet, splittet.

Sprengr, *m. ruptura, diruptio*, Sprængen, Splitten. Þeim lá vid spreng, *ferè interclusa erat illis anima*, de kunne neppe dræffe Auanden.

Sprett (Spratt, hefi sprottid, at spretta), *provenire, crescere*, vofse, fremkomme, udspninge. 2) *illidi, iungi*, stodes paa eller imod noget. At spretta á fætr, *repente surgere*, springe hastig op af Sengen. Spretta úr spori, *concitare equum*, give Hesten af Sporene. Böndin spruttu af þeim, *vincula eorum discissa sunt*, deres Lænker sprang i Stykker. Hönum spruttu fætur, *laxus est*, han falbt. Tréd sp at á herdar hönum, *lignum in humeros ejus illidebatur*, Træet falbt, stöde paa hans Skuldre.

Sprettfiskr, *vid. Akeria*-steinbitr.

Spretti (at spretta), *diffuere, dissolvere*, opløse, spratte op. At spretta á, *aperire, perforare*, aabne, gjennemboere. At spretta giörðum, *discingere, cinctum solvere*, opløse, løse en Gjord eller et Bælte.

Sprettinet, *n. pedica*, en Hilde, Fodstrikke.

Sprethhardt, *curfu acer*, som løber stærkt i et Duf.

Spretr, *m. cursus cianus*, stærk Leven. 2) *curriculum*, Bane.

Spreyti (at spreyta sig), *gestilus superbire, ostentare se*, gjöre Kaprioler, vise sig.

Spreytingr, *m. ostentatio, Praleri*. 2) *ostentator, Praler*.

Spreytingsleggr, *ostentatorius*, broutende, pralende.

Sprikl, *n. concussio membrorum*, Lemmernes Bevægelse.

Sprikla (at sprikla), *membra concutere*, bevæge Lemmerne.

Spring (Sprack, hefi sprungid, at springa), *dirumpi, sprakke*. At springa af harmi, *dolore dirumpi*, sørge sig til Døde. Springa af mæði, *anbeliu dirumpi*, briste af Mødighed, Austrængelse. Hviz hann og springi, *ilia illi rumpantur*, lad ham blive gal, flyve i Flint, om han vil.

Sprógr, *m. apertura, fenestra*, et Vindue, Aabning.

Spróglæt (at spróglætia), *fissulare, diducis oculis intueri*, glo paa, se paa med Opmærksomhed.

Sprotu-fiskr, *m. asellus mediocris*, etslags Torsk.

Sproti, *m. virga, baculus*, en Rjap, Stok.

Sprottinn, *enatus*, vofset, fremvofset. Hönum var eeki sprottinn grön, *albus inerbis erat*, han havde endnu ikke faaet Etæg.

Sprund, *n. femina*, et Fruentimmer.

Sprunga, *f. rima, fissura*, Rævne, Sprække.

Sprunginn, *diruptus*, splittet, sprukken.

Sprakr, *fortis, strenuus*, raff, tapper, stærk.

Sprækleggr, *idem*.

Spræklega, *strenue, fortiter*, med Tapperhed, Raffhed, mandigen.

Spizna, *f. rivulus*, en liden Bæk. Und er á
 ofa, sú sprændi ótraud legi raudum, *vulnus*
fenimus, unde scaturit ultro liquor rufus :
sanguis, vi have et Saar, hvorsæ der ud-
 vælde af sig selv megen rød Vædse : Blod.
 Spræni (at spræna). *scaturire*, springe frem
 (som flydende Tings Væfgang):
 Spuni, *m. netrina, actus nendi*, Spinden; det
 som spindes : Garn, Spind.
 Spuna-hás, *n. ergastulum lanarium*, et Spinde-
 hus.
 Spana-rockr, *m. colus*, en Spinderoß.
 Spunnakona, *f. netrix*, en Spindefone, et Fruen-
 timmer, som spinder.
 Spurdagi, *m. fama quæstu accepta*, .et Rygte,
 man har spurgt.
 Spurn, *f. interrogatio*, Spørgen. 2) fama,
 Rygte. Sú spurn fór af þeim, *ista eorum*
fama emanavit, det Rygte gif om dem.
 Spurning, *f. quæstio, interrogatio*, Spørgs-
 maal.
 Spurs-mál, *n. idem*. (N. O.)
 Spurull, *quæsitans*, udygjerig, spørgesug.
 Spý (spío, hefi spýd v. spáid, at spýa), *vo-*
mere, evomere, spy, kaste op, brække sig.
 Spýa, *f. vomitus*, Spen, Brækning.
 Spyr (spurdi, hefi spurt, at spyrta), *investi-*
gare, quærare, udforske, opsøre, spørge.
 2) *rescire*, faa at vide, erfare; á spor.
 Spyrda, *f. par affellorum*, et Par Smaatørste
 (som bindes sammen ved Halen for at tør-
 tes); á sporde.

Spyrduband, *v. idem*. Gæfr Gud í gærdar
 spyrdur, *sudore vendunt Dii sua munera*,
 Gud giver os ikke sine Gaver uden Arbejde.
 Spyrda et spyrduband, *copula, cauda piscium*
adaptata, qua suspensantur, det Saand, hvor-
 med saadant Par Fiske bindes sammen ved
 Halerne.
 Spyrdi (at spyrda), *piscis cauda conjuncto sus-*
pendere, binde Fiske saaledes saumen.
 Spýta, *f. sputum*, Spyt, det man spytter.
 Spýti (spýti, at spýta), *expuere*, spytte. At
 spita um tómin, *sputum per dentes extorgere*,
 spytte igjennem Tænderne. Blódi spýti úr
 undinni, *e vulnere sanguis emanavit*, Blod
 vælde ud af Saaret.
 Spækia, *f. ramentum ligni*, en Stump, Stykke,
 Træ. 2) *idem quod geilánger*.
 Sqvak, *n. commotio*, Bevægelse, Rysten; *vid-*
 skak.
 Sqvaldra (at sqvaldra), *nugari*, fladre, vaase,
 tale højt i Munden paa hinanden.
 Sqvaldr, *n. nugæ*, Sladder, Vaas, højrøstet
 Snak, Ordgyderi, Skvalder.
 Sqvaldvari, *m. nugator*, en Sladder, Ord-
 gyder.
 Sqvaldursamr, *garrulus*, som fladret, fører
 megen højrøstet Snak, fladderagtig.
 Sqvamp, *n. sonus aquæ ex aliqua re inmissa*, et
 Pladsk, en Skvat.
 Sqvoimpa (at sqvampa), *agvam cum sonitu com-*
movere v. fundere, pladsk, skvatte.
 Sqvetti (at sqvetta), *rapsim effundere v. izri-*

gare solutius, *projicere liquorem*, udgyde, udkaste noget flydende med Hastighed. At Sqvetta sér til, *viulari*, foretage noget med Ubetænksomhed.

Sqvetta, *f. vid. gusa*.

Sqvettr, *m. idem*.

Sqvetta, *f. ancilla, solatis moribus*, en kaad, fræk Tjenestepige.

Sqviri, *m. pocillator*, en Mundstjant, Skjanker.

Sqvul, *n. nuga*, Sladder, Vaat.

Sqvola (at Sqvola), *nugari*, sladre, vaase.

Stablii, *m. meta, cumulus*, Dyrge, Etat.

Stada, *f. statio, mansio*, Opholdssted, Standskvarter, Statstion.

Stadalldr, *n. tempus continuum*, vedvarende Tidrum. At stadalldri, *jugiter, continuo*, vedvarende.

Stadbúinn, *promtus, paratus*, aldeles færdig, tillavet.

Staddr, *constitutus*, fastsat, bestemt. 2) *præfens*, nærværende, stædt. Pád var stætt og stúdugt, *ratum statum erat*, det var aldeles fast og bestemt. Med stúddam endi-merkiuum, *constitutus finibus*, med fastsatte Grændser. Pár var hann staddr, *præfens ibi erat*, han var der nærværende.

Stadfast, *stabilis*, standhaftig, fast, bestemt.

Stadfesta, *f. domus certa, prædium, locus fixus*, fast Døpæl, Opholdssted. 2) *marimonium*, Giftermaal, Ægteskab.

Stadfesti (at stadfesta), *confirmare*, stadfæste, bestyrke.

Stadfesting, *f. confirmatio*, Stadfæstelse, Bestyrkelse.

Stadfullr, *adimpletus*, ganske fuld, propfuld. 2) *fortis*, stærk, tapper.

Stadgódr, *firmus, constans*, fast, stadig, standsfastig.

Stadhæfi (at stadhæfa), *collimare*, ramme.

Stadi, *m. cumulus feni, frumenti*, Etade, Stød, hvor noget staar, *f. Ets. Hø, Korn o. s. v.;* vid. stada.

Stadinn, *deprebensus*, greben. Stadinn at verki, *deprebensus in ipso facio*, greben i Gjerningen.

Stadlaus, *debilis, tener, inconstans*, usladig, svag. 2) *miculosus*, frygtagtig, frygtforn.

Stadliuill, *debilis*, svag, uden Kræfter.

Stadnæmiz (at stadnæmaz), *confistere*, staa stille.

Stadráðinn, *mauro consilio promtus*, som usærligelig har fattet en Plan.

Stadr, *m. locus, et Stæd, Plads*. I stadinn, *pro, vice*, istæden. Pád stendr i stad, *nihil proficit*, det staar stille, gjer ingen Fremgang. I stad, *inox, sine mora*, straks, uden Ophold.

Stadr (hest, *equus*), *refractorius, consumax*, en stædig Hest.

Stadr, *m. urbs non munita*, en ubesættet Stæd. 2) *vicus v. nobile prædium*, en By, Landsby, velbygget Gaard.

Stadr, *m. consistentia; item vis reperculendi*,

Staaen, Stillestaaen; ogsaa: Tilbagestøds-
kraft, Elastisitet (v: den Egenkab, især hos
Staal, at det efter en Vøining strax kan
tilbagetage sin forrige Figur). Jarl mælti:
ég man kyna þér hvad sverdit dugir, tók
hann þá bláðreðilinn, og dró saman, svo
oddurinn lag í hústam, lét síðan hloupa
astr, var þá úr stádurinn, *comes regesfiti*:
*ostendam tibi, quantum gladius valet: cum
apprensus cuspidi, adeo contorsit, ut capu-
lum ranageret, deinde remisso, vis non erat se
repercuriendi*, Jarlen svarede: jeg vil vise
dig hoormeget Sværdet duer; tog han da
fat paa Spidsen og bøjede den saaledes at
den berørte Haandgrebet, siden gav han Slip
derpaa, men da havde det tabt sin Tilbage-
stødkraft.

Stafa (at stafa), *litteras colligere*, stave, lægge
Bogstaver sammen. 2) *praelagere, praescri-
bere*, forelæse, foreskrive. At stafa einum
eid, *formam juramenti praescribere*, foresige
en Edds-Formular.

Stafi, *n. inusitatum*, ikke brugeligt; *vid. ráð-
stafi*.

Stafa-bugtir, *f. pl. sinus litterarum*, Bogstaver-
nes Sving, Træk, Bugter.

Stafa-myndir, *f. pl. forma litterarum*, Bogstas-
vernes Dannelsse.

Stafavíxl (í lettri), *n. antistacbon*, Omsætning
af Bogstaver.

Stafgölf, *n. intercolumnium, intersignium lacus*,
Mellemrum imellem Bjelkerne i et Hus, Fag.

Stafindi, *n. comis, Mildhed*; *alias stáfindi*.

Stafindisleg, *comis; item blandus*, mild, blid.

Stafkall, *m. senex, bæuli ináigur*, en Olding,
som behøver Stof. 2) *mendicus*, en Tigger.

Stafkalla-stigir, *m. pl. mendicatio*, Tiggeri, Dets-
leri. 2) *mendici baktus*, en Detslers Op-
førsel.

Stafkalls-gerfi, *n. persona senis*, en gammel
Oldings Gebærde, som en anden paatager
sig.

Staf-lægja, *f. vid. áfalla*.

Stafin, *m. prora v. puppis, at sepinus prora*,
Stavn, Forstavn eller Bagstavn, dog oftere
det første. 2) *idem ac gafi*-hlad.

Stafnbúi, *m. proreta*, en Kriger, som staar i
Forstavnen paa et Skib.

Stafnliár, *m. harpaga, manus ferrea*, Vaads-
hage, Stavnle.

Stafn-lok, *n. sega puppis v. prora*, Dækket over
For- eller Bagstavnen.

Stafnreckja, *f. lectus per transversam domum*,
en Seng, som staar for Enden af et Væ-
relse.

Stafnlang, *f. idem*.

Stafrof, *n. separatio v. distinctio littera à littera*,
Alfabet; det ene Bogstavs Adskillelse fra det
andet. Hann kann eeki stafrofid, *litterarum
discrimen v. rudimenta nescis*, han kjender
ikke engang Bogstaverne.

Stafrofa-gyver, *n. abecedarius*, en ABC Bog.

Staffendinn, *impetuosus malignus*, oudenfabesfuld, som gjerne angriber andre.

Stafs-hûn, *m. epistylindus*, en Stofteknep.

Stafs-höfud, *n. idem*.

Staf-Steinn, *m. stylobata, lapis a fotere*, Søfles fob.

Staf-stöng, *f. baculus sine cuspide*, en Rjep, Stof uden Spids, Gad.

Staftr, *m. baculus*, en Rjep, Stof, Stav. 2) *character; litera*, et Dogstav. 3) *vallus, palus*, en Pæl, en Stavre. 4) *assula in rasis ligneis*, Stav i Trætar, Tøndestav. Pæl stendr eins og staftr á bók, *ut litera scripta fixum manet*, det staar fast, som det var prentet. At falla i staftr, *dissolvi, consistere non posse*, falde i Stavre, løsned fra hinanden.

Stag, *n. funiculus, et Tox*. 2) *faritura crasfior*, grov Spynng. 3) *repositio radiosa*, kjedsommelig Sjentagelse.

Staga (at staga), *tendere, extendere*, spænde, udspænde, stramme. 2) *refarcire*, bøde, flikke, sy sammen. 3) *sepius iterare, repetere*, gjentage tidt og ofte.

Stegadr, *extensus*, udstrakt, strammet. 2) *consusus*, syet. 3) *iteratus*, gjentaget.

Stegaz (at stegaz) á sama, *sepius repetere*, gjentage tidt og ofte.

Staka; *f. unum solus carmen, mancum*, et eneste Sangvers, en Strofe. 2) *res unica, una ex numero impari*, en eneste Ting. Stöku-

made, *vir unicus*, en eneste Mand. 2) *per pauci*, meget fåa, enkelte.

Staka; *f. corium, pellis*, Skind, Hud. Sic: *f. asuriflaka, pellis bircina*; Duffeskind. Biarnarflaka, *pellis ursina*, Djærteskind; *cognat. stokr*. Hafi lá stöku er stýkili, *animalis inuutilis, corium violatoris esto*, Dyrets Hud skal tilfalde den, der faldede det.

Stackgærd; *m. fenile, septum feni congesti*, en Tomte, hvori Høet opstables.

Stacker, *cu. pallium; item exomis*, en Kappe, Overkjole. 2) *congeries*, en sammendynget Høb, Staf. Sic: *heystocker, cumulus feni*, en Høstak. 3) *vejec; amentum supernas, cumuli feni pluvia madidi*, en Høstak, gjennemvaad af Regn. At taka lær mann i stack, *virum se praestare*, vise sig som en Mand. At taka lær stacka skifti, *mutare mores v. statum, pr. mutare vestes*, forandre sine Sæder eller sin Tilstand; egentl. skifte Klæder.

Stacks-engi, *n. pratium, quod integrum feni cumulum, proventu implet*, en Mærk, hvoraf en Staf Hø kan høstes.

Staksteinar, *m. pl. lapides prominentes vari, Etene*, som rage frem hist og her.

Staksteinnötr (vegr), *via, ubi lapides eminent, at vari*, en Vej med hist og her fremstaaende Etene; á *sequenti*.

Staker, *singularis, rarus*, besynderlig, særdeles. 2) *unicus, varus*, sjælden, enkelt, alene. Stöku *finnum, raro*, enkelte Gange.

Stål, *n. calibis*, Staal. At lata sverfa til stáls, extrema nisi v. experiri, forsøge det yderste, lade det gaa til det yderste.

Stål, *n. cumulus feni*, en Høstak. Hann lét heftinn standa vid stálid, ad cumulum feni equum admisit, han lod Hesten staa ved Høstakken.

Stål, *n. (á fati)*, *umbria duplex vestium*, en smal Panning af dobbelt Tøj paa Fruentimersklæder.

Stål, *n. præruptum quid*, noget stejlt, afbrudt.

Stálberg, *n. præcipitium rupis*, et stejlt Bjerg.

Stálhogi, *m. balista calybaa*, en Staalbue.

Stálgrár, *calybaei coloris*, staalgraa (af Farve).

Stálháfa, *f. galea, pileus calybaeus*, en Hjelm,

Hat af Staal, Staalhue.

Stálhofur, *f. pl. ocrea ferrea*, Wensfinner af

Staal, Harnisk til Laar og Ben.

Stallari, *m. magister aulae*, en Hofmarskalk,

Staller.

Stallbródir, *m. socius, sodalis; isem collega*,

Stalbroder, Kammerat, Embedsbroder.

Stallbræðralag, *n. societas*, Stalbroderskab.

Stalldia (at stalldra vid), *morari*, staa stille,

blive staaende en liden Stund; *alias stalldra*.

Stalldr, *n. mora brevior*, en kort Stillestaaen.

Stalldræpr, *simidus*, sej, frygtfom.

Stalli, *m. ara deorum pulvinar*, Gude=Alter.

2) *abacus prominens*, en fremstaaende Drikke,

Bræt ell. bæll.

Stall-skyllir, *f. socia*, Medføster, Medtjeners

inde.

Stallr, *m. stabulum, praesepe; isem sedes*, en Stald. 2) *basis poculi*, Foden paa et Døger. 3) *prominentia, in rupibus ut etiam plurimis rebus*, fremragende Steder i Klippe eller andre Ting.

Stálma (at stálma), *inunescere (de uberibus dicitur animalium gravidorum)*, opsvulme, blive tyk i Overne (siges om Dyrene, naar de gaa med Foster).

Stálma kú, *f. borda mammosa, uberata, mammae, grávida*, Ko, som er med Kalv.

Stálmi, *m. tumor uberum, ubertas*, fylde i Overne (paa Kjøerne, førend de kjælte). At gefa til stálma, *preparare ad saturam pecudes lactarias*, fore Kreaturene godt, førend de skulle føde.

Stálpaz (at stálpaz), *maurescere*, modnes.

Stálpadr, *maturior, prope maturitatem*, temmelig moden, næsten moden.

Stálplegr, *præcox*, moden for Tiden.

Stállseginn, *calybe obduccus, ferratus*, staalbeslagen.

Stam, *n. basisis*, Stammen.

Stama (at stama), *lingua basitare*, stamme.

Stampa (at stampa), *ingurgisare, haurire*, nedsvulge, nedsluge.

Stampr, *m. dolii, dimidia pars*, en Halve, egentl.

Halvdelen af en Tønde.

Stamr, *rigidus*, siv, haard, ubøjelig. 2) *calbus et basians*, stammende, stam.

Stand, *n. status, ordo, conditio*, Stand, Vilkaar.

Standandi, *stans, erectus*, stående.

Standr, *m. palus fera arrectarius*, den udstaaende Spids i Laasen, som gaar ind i Nagelspihen. 2) *cacumen rupis*, Klippepside, Fjeldsrinde.

Stånga (at stånga), *impetere, pungere*, stange. 2) *vexare, molestiam creare*, pine, plage. At stånga saman, *consuere*, sy sammen. Naptid stångar, *bos cornu petis, arietar*, Stuben vil stange. Deir stångadu allt med spiótum, *hæsis omnia pungebant*, de gjennemstak allt með beres. Spyd. Hvad stångar þig, *quid te augis*, hvad gaar ad dig, hvad skader dig.

Stånga-beygðli, *n. canus, luxatum*, Stangbidsel.

Stans, *m. incisa in ludo larruncolorum*, Stakmat. 2) *stupor, admiratio*, Forbavselse, Studsen.

Stansa (at stanfa), *moram facere*, standse, studse. Stansar þig nú, *jam obstupescis*, kan det forbause dig.

Stapi, *m. scopulus, rupes*, Klippe.

Stapp, *n. calcitrans, suppositio*, Trampen, Stampen.

Stappa (at stoppa), *farrire, strepere*. Stappa nide skóum, *terram pedibus pulsare*, stampes i Jorden. Stappa um, *supplere, metaph. litigare*, trampe; egentlig: fives, trættes.

Stappa, *f. minut.*, Hakkemad (Lungemod).

Støppsamr, *ingruicus*, urolig.

Stor, *n. casaracta*, Stær.

Starblindr, *casaracta cæcus*, stærblind.

Stavengi, *n. carectum*, en Eng, begroet med Stærgræs.

Starf, *n. labor*, et Arbejde.

Starfa (at starfa), *laborare*, at arbejde.

Starfi, *m. labor*, et Arbejde.

Starfsamr, *laboriosus*, arbejdsom.

Starfsmadr, *m. idem*, en arbejdsom Mand, god Arbejder.

Stargresi, *m. carex*, Stærgræs.

Starhædr, *crinibus planis, passis, non crispis*, glatshaaret.

Stari (at stara á), *fixis oculis intueri*, stirre paa noget.

Starkánkr, *m. nodus in medio habenarum freni*, en Knude midt paa Bidselstommen.

Starri, *m. accipenser, sturio pelagi-us*, en Stor.

Starfynn, *obituu continuus*, som stirrer paa.

Stát, *n. pompa, splendor*, Stands, Dragt; (sv. ståt).

Státa (at státa), *suo statu superbire*, som er stolt af sin Dragt.

Státari, *m. ostentator*, en Praler.

Státaralegr, *arrogans*, indbildsk, pralerf.

Státaralega, *arroganter*, paa en indbildsk Maade.

Státmenni, *n. ibrasó*, en Pralhaus.

Státinn, *arrogans*, indbildsk.

Státs, *v. vid. stát*. (N. D. af det danske Stads).

Státlegr, *splendidus*, glimrende, pompøs.

Státlega, *splendide*, pragtfuldt, pompøst.

Staulaz (at stauláz), *aperi suistre iuvenum esse, haurissare*, bæse sig plump, kledset ad.

Stauli, *m. servulus*, en ringe Tjæl.

Staullhøndi, *m. locustarius, adscriptus gleba,*
 Fæstebonde, Vorned.
 Staul-iveinn, *m. calo,* en Trosknegt.
 Stang, *f. peritica, sp. arundo, culmus,* Stang,
 ogsaa: Straa, Stilk.
 Staup, *n. poculum, et Væger.* Litid stauþ,
 (*sexans veniða*) Yatus, et lille Væger, en
 Øse (Tolstedel af en Pot).
 Staur, *m. fustis, sudex, lignum aridum,* Stav-
 re; Knippel. 2) *idem quod starr.*
 Staurkall, *m. Telamon,* som gaar paa Krykker.
 Staurkallsleg, *rigidus, asper,* som ligner en,
 der gaar paa Krykker.
 Stauchblind, *vid. statblind.*
 Staurfætt, *vid. styrdætt.*
 Staurleg, *vid. stydr.*
 Staut, *n. basiorio lectionis,* Stammen, Stø-
 den.
 Stauta (at stauta), *basitare in lectione,* stamme,
 støde i Læsningen. 2) *litteras colligere radio,*
 pæge med en Pen paa Bogstaverne. 3) *pi-*
stilla subigere, at støde i Morter.
 Stautr, *m. pistillus,* Støber i en Morter.
 Sted (Stæddi, heit Stædt, at Stædia), *stare,*
firmare, bestemme, beslutte; afgjøre. Þeir
 stæddu þad med fer, *stauerunt,* de beslute-
 tede.
 Stædi (Stædiadi, heit Stædiad, at Stædia), *cur-*
sare, trippe, vimse.
 Stædiastætti, *m. nimbibaton,* en Sten, hvort
 Ambolten hviler.
 Under Deel.

Stedi, *m. incus, acmon,* en Ambolt. 2) *ful-*
crum, en Stotte, Pille, Stofve.
 Stedda, *f. equa,* en Høppe; ð stød.
 Stef, *n. strophæ v. versus intercalaris,* et Om-
 kord.
 Stesna, *f. dica, in jus vocatio,* Stævning. 2)
congressus, Forsamling, Møde, Stævne. At
 standu stefnu, *audire dicam, in jus se vocari*
tolerare, staa Stævne. At fara stefnu, *vo-*
catus apparere, møde i Netten efter Stæv-
 ningen.
 Stefnaði, *citans,* Stævningemand.
 Stefni (at stefna), *in jus vocare,* stævne. 2)
cursum recta dirigere; stille imod, styre Kaa-
 sen ligefrem; ð stafi.
 Stefni, *n. sigillum medianum prora,* det melle-
 semste Stykke i Forstavnen.
 Stefniulegr, *modestus, sui compos,* manerlig, som
 holder sine Videnskaber i Temme.
 Stefndagr, *m. definitus dies iudicii,* en bestemt
 Stævningedag.
 Stefnufor, *f. iter ad citandum,* Reise for at
 indstævne en.
 Stefnuleg, *n. congressus,* Sammenkomst; For-
 samling, it. Møde. At koma á stefnualagi,
procurare paciscendi consensum, at foranstalte
 et Møde.
 Stefnustad, *m. locus citationis,* Stedet, hvort
 til man stævnes. 2) *arguuntur hiis,* en
 Tvistepunkt. At setja einum stefnustad, *con-*
dicere, sætter en Stævne.
 Stefnuvarg, *m. lupus v. vulpes, incantamentis*

in aliena pecora immiffus, et Roubdyr (Ulv eller Ræv), fom ved Trolddomskunfter bliver hidfet paa en anden Hjord,
 Stefnuvotter, *m. pl. cistanes*, Stævningemænd.
 Steggr, *m. vulpes mas; item mas plurimum ferarum*, Hannen af adskillige Dyr og Fugle.
 Stegla, *f. rota*, Stejle, Hjul. 2) *folen parva*, *quam demembrare non opus habent piscesores*, en Fift, til Ghynderflægten henhørende.
 Stegla (at stegla), *sarmentis v. rota cruciare*, pine. 2) *discerpere*, plukke.
 Stegldr, *in malam crucem actus, cruciatus*, plnt.
 Stegling, *f. cruciamen*, Vinfel.
 Steigr, *cōtūmax, contra nitens, item piger*, haardnaffet modftridende, ftiv; iligemaade: lad, doven.
 Stejk, *f. affum, dapes affaris, caro friza*, Steg. At mōiva steik, *trajecare lardo*, spaffe Stegen.
 Steikari, *m. affator*, fom steger (en Kof).
 Steikahūs, *n. popina*, Skjotten.
 Steikarapanna, *f. sarrago, frixorium*, Stegepande, Stegeso.
 Steikara-rift, *f. crater*, Stegerift.
 Steikarateinn, *m. veru, obelus*, Sped.
 Steikara-iveif, *f. craterisrium*, Haandgrebet paa Stegefpiddet.
 Steikarfat, *n. lanx*, Stegepande.
 Steiki (at steikia), *affare*, Stege.
 Steina (at steina), *pingere, colorare*, farve, male.

Steinariki, *n. regnum lapideum*, Stenrige.
 Steinbitr, *m. anarrichas, lupus marinus*, Stenbider.
 Steinbitr-brōdir, *m. anarricha maculata*, Broder til Stenbideren, uagte Stenbider; vidhlyri.
 Steinbitr-tenn, *f. dens anarrichæ, bufonites*, Tand af en Stenbider.
 Steinblindr, *talpa caecior, stobblind*.
 Steinbogi, *m. pons libostratus*, Stenbro.
 Steindepill, *m. moracilla, dorso cano, ananthe viriflora, auctorum*, en til Bipsfjertflægten henhørende Fugl, Stendolp eller Stengylp kaldet.
 Steindr, *coloratus, colore imbutus*, bemalet.
 Steineik, *f. ilex*, Steneg.
 Steingéit, *f. capricornus*, Stengjed.
 Steingéitarmerki, *n. idem*.
 Steingólf, *n. pavimentum libostratum, tessellatum*, Stengulf.
 Steinlagt gólf, *idem*.
 Steinhögg, *n. laetonia, lapicidina*, Stenhuggen.
 Steinhöggvari, *m. laetonia, lapicida*, Stenhugger.
 Steinhör, *m. ashestus*, Bjerghor (en Stenart).
 Steinkast, *n. lapidario*, Stenkast. 2) *sparium, actu lapidis conveniens*, den Længde, man kan kaste en Sten i.
 Steinlagdr, *libostratus, tessellatus*, belagt med Sten.
 Steinlegg (at steinleggja), *tessellare*, belægge med Sten.

Steinkér, *n. hydra, vas porcellanum spurium*,
Kar af nægte Porselein.

Steinkol, *n. anthrax, carpo petreus*; Stentul.

Steinkyrkia, *f. templum lapideum*; Stenkirke.

Steinn, *m. lapis; saxum*, est Sten. Verðá at

steini, *lapideæne*, blíve til Sten. Þad stende

eeki á steini, *sine fundamento est*, det har

ingen fast Grundvold. 2) *hæsit nihil*, nil

moratur; det er ingen Stændning.

Steinbækvi, *m. biremii colorata*; er Torabaæret

malet Blå.

Steindár Storm, *vehemens procella, in saxa li-*

voralia faciens; en hastig Storm, som vaser

imod Klipperne.

Steinsal; *n. vid. saltpetr.*

Steinshliöd, *n. alvum sileximum*; dyb Lænsheb.

Stein-snar, *n. jacus lapidis, sparium ad jacuum*

lapidis, et Stykke. Vej saa længt, som man

kan kaste en Sten.

Steinsört, *f. calculus*. Sten (en Sygdom). Stein-

sört: til gyddar, *tribiastic*. Sten i Urinen.

Steinsört til baks, *alvus adstricta*, haardt

Stv.

SteinSkardr, *m. lithoromia*. Billedhuggeri.

Steinvegg, *m. murus, angger lapideus*. Mur,

Væg af Sten.

Stecky, *m. caula, mandra; agule*, en Faaresti

(især det Sted, hvor man indeslutter Lams-

mene søvPill). Færiskeckr, *mandra mobilis*,

Trægitterværk; som man under aaben Him-

mel kan flytte fra et Sted til et andet.

Stel (Stal; at stela); *furari, furripere*, stjæle.

At stela mann, *furripere alicui*; bestjæle en.

Vor skal eingi annann stela, *nemo nostrum*

alteri furator, ingen af os skal bestjæle en

anden. Þar er illt at stela, sem þjófr er

hálfhöndinn, *unus saluus non alij duos fures*,

det er vausseligst at stjæle, hvor Hæsbonden

selv er Tyv. At stelaz burt, *subducere se*,

lste sig bort, stjæle sig bort.

Stelkr, *m. coranus, zyinga longipes*, en Slags

Fugl af Titteslagten.

Stelling, *f. modius*, en Stellsås.

Stelpa, *f. ancilla juvenis*, en ung Pige (sværet

bedst til det danske: Tøs); á stálpaz. Mey-

stelpa brann'inni med Þorvaldi, *ancilla que-*

dán, virgo juvenis, cum Thorvaldo, incen-

dio perit, en ung Pige indebrændte tillige

med Þorvald.

Stelpini, *n. diminut. á stelpa*.

Stelvis, *furax*, tyvagtig. Stelvis hönd, *manus*

piccata; en begjæret Haand. Stelvis Kelpa,

sexungula, en tyvagtig Tøs.

Stelvisi, *f. furacitas*, Tyvagtighed.

Stemma, *f. rigiditas*, Stivhed.

Steinimi (at stemma); *cobibere*, standse, for-

hindre, stemme; á stamr. At stemma stiga

fyrir einum, *iter intercludere*, at spærre en

Vej. Þad stemmiz, *rigessit*; *iter stagnat*,

det stoner, standser.

Stend (stód, hefí stadið, at standa), *stare, cou-*

stere, staa. Standa upp úr, *eminere*, staa

op, høve sig. Stenda i blóma, *florere*, blom-

stre, staa i flør. Standa med einum, *stare*

1. *à paribus alicujus*, være paa ens Parti.
 2. Standa á biðriu báti; *flagrare*, staa í lús
 Que. Standa yfir greftri, *exequis interesse*,
 3. bivaana en Þorðerfdr. i Standa fyrri máli,
agere causam fore en Sag. 2) *id se reci-*
 4. *pere*, paatage sig. Standa á móti, *oppi*,
 5. staa imod. Standa upp, *surgere*, staa op.
 6. Standa uppi, hárinu á einum, *obgaunire*,
 7. sklige en bestandig í Drene. Standa í barn-
 8. eign, *puerperis insignem esse*, være i den
 frugtbare Alder. (om Fruentimmer). Standa
 9. sér fyrri líði, *sibi deesse*, staa í luset for sig
 selv. Standa upp í loftid, *eminere*, at staa
 i Besret. Standa fyrir einu, *resistere*, mod-
 10. staa, staa í Besjen for. Standa frammi fyrir
 11. einum, *muluum sollicitare*, staa frém for en.
 12. Standa upp í móti einum, *assurgere alicui*,
 13. staa op imod en. Standa einn at Þjóðadi,
 14. *in furto deprehendere*, gríbe í Tyverf. Standi
 15. manna á kónu, *in stupro deprehendere*, gríbe
 16. í For. Þad stóðst á, *agivaluit*; *is simul*
 17. *accidit*, det gaar lige op, det stod paa, det
 18. handte sig tillige. 19. Skip stóð uppi, *navis*
 20. *erat subducta*, Skibet var trukken paa Land.
 21. Þad stendr so af sér, *in se res habet*, saar
 22. ledes forholder det sig. Þad stendr til, *in-*
 23. *stat*, *imminet*, det staa til, foresaar. Sverdit
 24. stóð í gegnum hann, *transfixus erat gladio*,
 25. han blev gjenneiboret med Sværdet. Þad
 26. stendr í þinu valldi, *penes te est*, det er i
 27. dit Magt. Þad einar stendr fyrir, *id nnum*
 28. *obest*, det er det eneste, som er í Besjen.

1. Þad stendr þér ecki, *non te decet*, det sam-
 2. mer dig ikke. Hvörninn stendst vs stendr á
 3. þvi 2, *quo modo comparatum est?*, hvorteds
 4. staa det sig? Koleikurinn stóð 2 úrtugar
 5. hins ioda eyris, *calix in trugina stetit besse*
 6. *supra novem uncias*, Kalken vejede 9 Dre og
 7. 2 Úrtugar. Hvad stendr þig? *quid mali*
 8. *accidit tibi?*, hvad gaar ad dig? Hóvum
 9. stóð óri at þvi, *inquit*, han frugtede dero
 10. for. Þvi stendst þér 2, *cur occluditur sibi*
 11. *fauces*, *cur obmutescit?*, hvortof talar du
 12. vilke. Hann stendst þad ecki, *non sustinet*,
 13. han modholder det ikke. Hann stendst ecki
 14. reidari, *ira*, *tantum non imponentis*, *refusus*,
 15. han kan ikke blive mere vred. 16. 17. 18.
 19. Sterkhlióðadr *grandifonn*, højtallende, 20.
 21. Sterklegra, *robustus*, stærkt. 22. 23. 24.
 25. Sterklegr, *robustus*, stærkt. 26. 27. 28.
 29. Sterkleiki, *in fortitudo*, Styrke. 30.
 31. Sterkr, *robustus*, *fortis*, stærk. 32.
 33. Stertr, *m. cauda equi*, Stjært, Hale paa en
 34. Hest. 35. 36. 37. 38. 39. 40.
 41. Steylur, *f. pl. vid. Kammerf.* 2) *via prærupta*,
 42. *tanum non imperia*, stejle, bratte Steder.
 43. Steypa, *f. fusio metallorum vs liquoris alicujus*;
 44. *item imber*, Metalls og flydende Waterlers
 45. Gyðting, Smeltning, Stobning at. Plask
 46. regn. 47. 48. 49. 50.
 51. Steypi-smídi, *n. fusile*, støbt Arbejde.
 52. Steypi-smidia, *f. fusorium*, Stød til at smelte,
 53. Støbværkstad.
 54. Steypi (at Steypa), fundere, halde ud, gyde.

2) *liquefacere et fundere metalla*, smelte Metaller. 3) *destruere, invertere*, forstyrre, vende op og ned paa. At steypa einum med vini, *obruere vino aliquem*, drifke en paa Væsen. At steypa kerti, *sebare cans delas*, stabe Lys. At steipa brygja utan yfir klæðinn, *loricam superinducere vestitus*, tage Brynie, Vandser uden over Klædernes å staup.

Steypir, *m. precipitium*, et steilt, brat Stød.

Pad, er komid á steypirinn, *ruinam minatur*, det staaer for Fald, er paa Hældingen.

Steypi-regn, *n. imber, fractura nubium*, Plask-regn (gl. Stobregn).

Steypireidar, *f. pusculus maris, balana maxima, femina, ventre plicato*, et Slags meget

stor Hunhvalfsk.

Steypi (at steypa), *agere mortem evadere*, agere

viam tolerare (vulgo dicitur de macie extenuari), hendrage Livet i Uffelhed, neppe op-

holde Livet (især formædlest Magerhed); å staup, *lignum avidum*, Stauere.

Steypa (at steypa), *ruudere; icem trudere*, støde,

At steypa sig á, *impingere, offendere*, støde sig paa. Steypa fot sinn vid steini, *ballucinari, in lapidem impingere*, støde sin Fod

mod en Sten. Steypa billu, *sclopetum onerare*, lade et Gevar. Steypa i sandr, *comminere, confundere*, støde itn, brække i Stykker.

Steypa kálkana, *dispendere farras*, udstoppe sine Lagge; *metaph. ostentare se; vise*

sig, gjøre sig til af noget.

Steyp, *m. rudet*; en Støder, Færnsang, en Kofod. Fái hann steyp!, *rudatur!*, gid han faa Stam; *vid. staup*.

Stiá, *f. labor molestus*, besværsligt Arbejde.

Stiá, *f. capsá, caula, recessus*, Gaarvesti.

Stiá (af stia), *agnos a lacte depellere*, indspærre de unge Lam, for at de ej skulle komme til at patte deres Modre: 2) *sejungere*, adskille.

Stiak, *n. motus, detrusio*, Støden. 2) *rumuluz*, Alarm.

Stiaka (at stiaka), *palo v. fude depellere*, støde med en Stage. 2) *irudere, destruere*, støde, forurolige.

Stiaki, *m. contus, palus*, Stage, Lægte.

Stian, *n. vid. stiá*.

Stiana (at stiana vid), *laborem impendere*, gjøre sig Umag for.

Stianka (at stianka), *sub molesto onere suspirare, anbulare*, stønne under Vægten af en Byrde.

Stiánk, *n. anhelus, suspirium defessi*, Stønnen.

Stiáno, *f. astrum, stella*, Stjerne.

Stiel, *n. vid. stíbl*.

Stiect, *f. ordo*, Stand. 2) *officium, munus*, Forretning. 3) *stratum lapideum*, Fortov.

Stiect (á hring), *pala annuli*, Baffen paa paa en Ring. Stiect (á staupi), *basis*, Foden (paa et Væger).

Stiecta (at stiecta), *sternere, brolagge*. 2) *fulcire*, understøtte. At stiecta einum, *reprimere*, drabe en.

Stiska (at stiska), *agvam cobibere*, sætte Dæmning for, damme, stoppe.

Stiskur, *f. pl. chomata*, Dæmninger.

Stiska (at stiska), *instruere, ordinare*, indrette, stifte.

Stiftamtmaðr, *m. gubernator provincia, dynasta*, Stiftamtmand. (N. O.)

Stiftamtunansdæmi, *n. dynastia*, et Stift.

Stifti, *diæcesis, dynastia*, et (geistligt) Stift.

Stig, *n. gradus, via*, et Trin, en Fodsii.

Stig (steig v. stie, at stiga), *scandere, gradi*,

stige. At stiga frammyfir, *præterire, condonare*,

stige over; forbigaa, tilgive. Stiga um rift,

variare, reciprocare pedes, sætte Fødderne

over. Stiga yfir, *superare*, stige over. Stiga

fram, *morì*, de. Stiga rámt, *accelerare gressus*,

tage lange Skridt. Stiga á hálfinn á einum,

opprimere, træde paa ens Nakke. Hann sér hver hann stige niðr; *in omnibus circumspæctus est, providet pedibus suis*,

han sér efter, hvorpaa han træder,

han sér sig for tilgavns.

Stigandi, *m. cursor*, en Gaaende, Løber.

Stigi, *m. scala, climax*, en Stige.

Stigamaðr, *m. larro, Stilmænd, Røver*.

Stiga-rinn, *f. gradus, climacter, et Trin* i en

Trappestige.

Stiga-haft, *n. idem*.

Stigrama, *inhumans, nulli obvio in via cedens*,

som ej vil gaa af Vejen for nogen, næstergjænde.

Stigreip, *n. stapes, stapia, feruum scansile*, Stig-

bojle. At stiga i stigreipin, *insulcire pedem stapeda*,

at stige op i Stigbojlen.

Stigreimi, *f. austeritas*, Haardhed, Ubojelighed.

Stigti, *n. turba*, Skarn.

Stigvél, *n. pl. ocrea, pr. stragema viatorum*,

Støvle; egentl. Vandrendes Lisk eller Waffine.

Stigr, *m. femita, trames*, en Fodsii. 2) genus,

Slægt. Af lægum stigum, *ignobili loco natus*,

af ringe Herkomst. At stemma stiga fyrir einum,

vi impedire vel captivum facere aliquem,

svære en Vejen eller fange ham; ogsaa forebygge.

At kanna úkunna stiga, *peregrinari*,

reise paa ukendt Bøje.

Stika, *f. regula bicubitalis*, en Alen; ogsaa en

Lineal.

Stika (at stika), *ulna metiri*, maale med en

Alen. 2) *divaricare*, udspærre, spile ud.

At stika rámt, a) *accelerare, gressum*, tage

Benene med sig, tage til Vends. b) *large metiri*,

maale godt, rumpestig. At stika lát, *emeriri*,

maale til Enden.

Stika (at stika), *vallare, palare*, optage en Vold,

omgjarde med Vallfader. Kongr lét stika

alla leid á uppsilum, *rex vallari fecit rotam*

viam usque Uppsaliam, Kongen lod hele Vejen

lige til Upsal omgjarde med Vallfader est. med

Vold og Grest.

Stikan, *f. palatio*, Pales Medsættelse.

Stiki, *m. virga, baculus*, Stav, Stof.

Stikabraç, *n. collisio baculorum*, Riv, Strib;

Sammenstød af Stjæppe.

Stikill, *m. pars extrema cornu, apex*, en Hornspids, Stiff.

Stickhnsfr, *m. pugio*, en Dolf, Stiffekniv.

Sticki, *m. idem*. Haraldr kóngr gaf köppum sínum, sticka bönd og stickiur, *Haraldus rex alesiis suis dedit pugiones cum zonis et togas*, Kong Harald gav sine Kjemper Dofke, Dolter og Kapper.

Stickstara (á kórda), *f. scutella capularis*, Haandplade paa en Kaarde.

Stikla (at stikla), *salire, persica transilire*, hoppe over et Vand paa de tørre Steder og Stene, for ej at blive vand. At stikla á steinum, *ex uno lapide in alium saltare per aquas*, hoppe paa Stenene.

Stikl, *n. salis saltus*, Trippen, Hoppen.

Stikna (at stikna), *torreri, uri*, brændes, steges.

Stikur, *f. pl. vid. sprek*.

Stikr (grafs), *m. caulis*, en Stengel, Stiff.

Stilli (at stilla), *moderare, temperare, stille*.

Stilli, *n. agger v. vallus*, Bastion, Vold. 2) *caeca, decipula*, en Hule. Pá man vis vaigr í stilli, *sum sibi non cavebit a caeca lupus quin arresiatur*, da vil Ulven ej vogte sig for Hulen, for han er fangen.

Stilli (at stilla), *siccio pede transire*, gaa med tør Fod over Vand.

Stilli, *f. modus*, Maadehold. 2) *moderatio*, Stidighed, Sagtmodighed; *vid. tilstilli*.

Stillilega, *modeste*, sagtmodigen.

Stilling, *f. modestia*, Sagtmodighed.

Stillingarlaus, *immodestus*, ubesfjeden, usagtmodig.

Stillir, *m. moderator*, Styret. 2) *rex pot.*, port:ff: Konge.

Stiilt, *modestus, mitis*, sagtmodig, besfjeden.

Stiiltur, *f. pl. agger variior, pro vestigiis viarum ex aquis eminent.* Stene, som staa op af Vandet, paa hvilke man kan gaa over.

Stíma (at stíma), *nectere, flette*.

Stím, *n. lucia*, Bryden, Kjempen. 2) *flum nexum*, Fletning.

Stími (at stíma), *luctari*, brydes (stímes).

Stímabank, *n. strepitus luciatorum*, Allarm af dem, som brydes.

Stímula (at stímula), *congelare*, storkne, løbe sammen. Nú stímula í laknum, *agua in rivo congelascis*, Vandet fryser í Vækken; *vid. stíma*.

Stímula, *congelatus*, fruffen. Stímula mióllk í járri, *lac in uberibus congelatum*, sammensøbet Mælk í Dveret.

Stímpr, *n. lucia levis*, Kamp for Spog.

Stímpraz (at stímpraz), *colluctari*, at kjampe for Spog, at trækkes.

Stímpringar, *f. pl. collucasio*, Kjempen for Spog.

Stímpill, *m. typus; isem pistillum*, Stempel; Støber í en Morter.

Stímpla (at stímpla), *signare, notas imprimere*, stampe. 2) *celare*, udgrave.

Stíng (stak, at stínga), *pungere, configere*, stíng, stíffe. 2) *zangere, rore*. At stínga

nidr hendi, *manu tangere terram et in pedibus se sustinere*, at stikke Handerne ned imod Jorden for ikke at falde. At stinga at einum, a) *suggerere alicui aliquid*, erindre, udsætte en. b) *calumniari*, bestybe, sika-
nere. At stinga hnaus, *terram bipalio vertere*, opgrave Ørensvar. Stinga út augu, *oculos evertere*, stikke Dine øjne ud paa en. Stinga undir stál v. stein, *segere*, stikke under Stof.
Stingandi, *pungens*, stikkende. Þar var eeki stingingandi strá, *istic, ne gramen quidem barbarum inveniebatur: quod vilissimum, vili-
sima terra producit*, der var ikke et eneste Stæng; hoc gramen lignescit et pungit, *vid. puntr.*
Stinglar (ot stings), (*de aquis*), storkue, fryse, lægge til; *vid. stinla.*
Stingr, *m. punctura, punctio*, Stikken, Sting, Stik. 2) *puncturium*, Rødskaab at støde med. 3) *punctum*, en Punkt. Med stingu, *punctum*, med Stik.
Stinnr, *non facile flexilis*, ubøjelig, *stiv. 2) fortis*, stærk.
Stinniz (at stinnaz), *obdurescere*, blive haard, hardes.
Stióri, *m. gubernator*, Bestyrer. 2) *anchora lapidea, lapis anchorarius*, en Sten, brugt som Anker; *vid. hyrdstíki.*
Stióra-feri, *m. funis anchoralis*, Hækkertov.
Stiörn, *f. imperium*, Bestyrelse, Regjering. 2) *dextrum laus navis*, den højre Side af Skibet.

Stiórna (at stíórna), *moderate, regere*, styre, regjere.
Stiórari, *m. gubernator*, Bestyrer.
Stiórþord v. Stiórnbord, *dextrum laus navis gubernatori*, Styrbord.
Stiórnlauz, *dissolutus*, uden Styret, testeløs.
Stiórnlamr, *imperiosus*, bydende, myndig.
Stiórnlami, *f. vigilans regimen*, garvaagen Styrelse, Myndighed.
Stiór v. Stiórnaumr, *m. funis quo piscatores nuntur, pro ansa clavi*, det Tov, hvoraf Fiskeerne betjene sig til at styre.
Stiór v. Stiórnlætr, *m. ansa gubernaculi, clavus*, Rorvind; *vid. stýris-lætr.*
Stiölr, *m. nroptgium, cauda avis*, Gump, Hale paa Fugle. 2) *anus, podex*, Rump.
Stiörnótt (hest), *equus alba macula in fronte rotunda*, en Hest med en hvid Stjerne i Panden.
Stiörn-an, *m. badius, anisum stellarum, indicus sinense, canadense*, Stjærne-Anis.
Stiörnubrap, *n. ir'ejecções stellarum*, Stjærneflod.
Stiörnugánger, *m. motus v. cursus stellarum*, Stjærnernes Løb.
Stiörnuliós, *n. stellarum splendor*, Stjærneløg.
Stiörnuliist, *f. astronomia*, *Astronomi*, Stjærnekunst.
Stiörnmeistari, *m. astronomus*, en Stjærnekundig, *Astronom.*
Stiörnnumót, *n. constellatio*, Konstellation.

Stidema-spá, *f. astrologia*, Stjarnespaæn, Astrologi.

Stidema-spámadr, *m. astrologus*, en Astrolog.

Stirfinn, *langvidus post laborem*, udmattet efter Arbejde; *(h) laboriosus*, arbeidsom; ð *karf.*

Stírur (at stíra í augu), *langtere oculis*, trættet í Þynone; ð *karf.* Stírur í augum, *f. pl. glaucosis*; den graa Star.

Stírma (at stírma yfir), *curare*, besørge, bære

Ómsorg for; ð *karf.* Menn Ketills stírmdu yfir hönum daudum, *operarii Ketilli funus*

Þilli *procurationis*; Ketills Daud besørgede hans Begravelse.

Stírndr; *stellatus*, stjarnesfuld.

Stírni (at stírna á), *micare*, renitere, glindse, give Gienffin.

Stirtis, *f. vacca inuillis*, siccaua, en gold Ro.

Propr.: *cui cauda est tenera et brevis*, quod signum esse dicitur siccitatis; egentl. en Rø,

hvis Hale er tynd og kort; hvilket siges at være Tegnet paa Goldhødd; *vid.* *stetr.* 2)

tenerrima pars rei, uspoie; digni; piscium, den halve Dagdel af en Fisk, en lille Del

af en Ting.

Stívardr, *m. dispensator*, en Forvalter; *Angl.* steward.

Stívelsi, *n. amyllum*, Stívelse.

Stíupfadir, *m. viticus*, Stíffader eller Stedsfader

Stíupi, *m. idem.*

Stíupdáttr, *f. privignus*, stíupstrá; Stífidáttr, Stoddatter.

Nuden Deel.

Stíupa, *f. noverca*, Stífmoder, Stedmoder.

Stíupmódir, *f. idem.*

Stíupsonr, *m. privignus*, stíupstær, Stíffson.

Stíupr, *m. idem.*

Stíup-sylstky, *n. pl. comprivigni*, Stíffskende.

Stíuplegr, *novercalis*, stífmoderlig.

Stíuppióstr, *m. novercale odium*, stífmoderligt Had.

Stó, *f. focus*, *pr. statio*, *ceruus locus*, Arnessted, Ildsted.

Stobbi, *m. truncus*; *item cylindrus*, en Knub; ogsaa rund Stolpe; *vid.* stubbi.

Stobbalegr, *firmus*, *crassus*, fast, tyk.

Stod, *f. fulcrum*, *columna*, *signum hypogei arrectorium*, Stolpe, Støtte, Pille. 2) auxili-

lium. Hjalp.

Stoda (at stoda), *juvare*, hjælpe.

Stóð, *n. polia*, *grex equarius*, *numerus duodenarium superans*, Stodheste, et Antal Heste, som gaa ledige.

Stóðhestr, *m. equus admissarius*, en Hingst.

Stóðhrofs, *n. equa*, *ad pullos gignendos pasta*, en Hoppe; i sm. Skal bedækket.

Stóðhryða, *f. idem.*

Stofa, *f. canaculum*, en Stue. 2) hypogaeum, en Skjelder. Stofu-úr; *n. aurum*, Stues

Stofu-tialld, *aulcum*, Teppe, Tapet

Stofu-ferk; *Stofu-ferk*.

Stofu, *m. caudex*, *truncus*, Bullen, Stubbet

af et Træ. 2) *fundamentum*, *principium*, Grundvold. Hönnum fer vel ar stofni, *suas*

res bene ordinat, dextre aggreditur opus, han kommer godt ud af det.

Stofna (at stofna), *eruncare, computare*, afhugge, stavne. 2) *apparare*, berede, indrette. 3) *sibi proponere*, beslutte. *Þad þóckti ecki vanlega stofnad, de isto proposito plures desperabant*, man ansaa det ikke klogt besluttet. At stofna til veitsla, *convivium apparare*, lave til Gæstebud. At stofna til barns, *coire cum muliere*, have Omgang med et Fruentimmer.

Stockabelti, *n. cingulus laminis et uncinis contextus*, Livbælte.

Stockr, *m. (vidhafnar-stafr)*, *scipio*, en Stof. 2) *numella*, Halsjærn, Fjederstof til Nis dødere. Hann er allr í stocki, *tonus riger*, han kan ikke røre sig. 3) *cistula*, en lille Kasse, Skrin, Kurv. 2) *palus*; *item baculus*, en Pæl eller Stok. 5) *sponda*, Sængsted. 6) *signi inferiores, lacus juugetes*, nederste Stokværk. Hann á morgt innán stocki, *habentia ejus; intra signos domus plurima est*, han har en god Indbo. At bida einn af stocki, *e) supervivere alicui*, øvere leve en. b) *morari donec abeat*, oppæbis hans Vortgang. At stiga á stock og strengia heit, *per donum v. fundamenta domus jurare*, gjere et høstideligt Løfte. Hann hefi allt á horni og stocki, *valde sevis, metaph. deducta a bove cornu pesa*, han er rent rasende. Hönim er allt um hosi og stock, *animo eger*

est, recessum vel abisum o domo quaris, han er belyret, misfornøjet.

Stóla, *f. stola episcopalis*, Bispefaabe.

Stólbráda, *f. pes lecti, stylus*, Fødderne under en Sæng. 2) *selamon*, Stolesæde.

Stólbráda-höfud, *u. epistylum*, Stolpehoved.

2) *fulcrum lecti*, Sængestolper, Sængestod.

Stóla (at stóla uppá), *specu in aliquo collocare*, stole paa.

Stolinn, *fursivus*, sjaalen. Stolid fé, *res furiva*, sjaalet Gods, Lyvekoster. Stolinn fé

skan, *qui alieno furto res suas amisit*, berøvet sit Gods.

Stólkóngr, *m. Imperator Constantinopolitanus*,

Stolkonge, Kejser.

Stóll, *m. sedes, sella*, Stol.

Stólpa-hiallr, *m. domus sublicia*, et Hus, bygget paa Pæle.

Stólpa-brú, *f. pons sublicius*, en Pælebro.

Stólpa-höfud, *n. epistylum*, Stolpehoved, det øverste af en Pæle.

Stólpa-lótr, *m. stylobates*, Foden af en Støtte.

Stólpi, *m. columna*, Stolpe, Støtte.

Stolt, *n. superbia*, Stoltshed. 2) *magnificentia*, Pragt.

Stoltarmadr, *m. vir magnificus*, stolt, pragtig Mand.

Stolt, *f. magnificentia*, Pragt, Pragtsfuldhed.

Stoltar-qvendi, *n. mulier magnifica*, en stolt Kvinde.

Stolte, *superbis*, stolt. 2) *magnificus*, generøs, pragtig, edelsmodig. Har var hinn

stoltafti riddari, er menn höfðu fied, *Har-*
omnium, *qui visi erant equitum*, *generosif-*
sinus erat, Harald var den stolteste Ridder,
 man kunde se.
 Stols, *u. superbia*, Stofthed. 2) Splendør,
 Glæde, Pragt.
 Stolfa (at stolfa), *superbire*, være stolt af,
 stolte.
 Stop, *u. inaequalitas*, Ufædighed, Flygtighed.
 Stopull, *inconstans, fluxus; item varius*, uftaa-
 dig, flygtig. Hönuum géngur stopull, *luc-*
razur cum varia fortuna, det gaar op og ned
 for ham.
 Stór (stæri, stæstr), *magnus*, stor.
 Stóra-rá, *f. ballux, pollux*, den store Taa.
 Stórböcki, *m. vir imperiosus*, en myndig, by-
 dende Mand.
 Stórbárin; *nazilius clarus*, af høj Værd.
 Stórbrotinn, *fastuosus*, stolt, hovmodig; stor-
 agtig.
 Stórbrotamenn, *m. pl. facinorosi*, Misdadere.
 Stórbær, *m. vicus*, en Gætte; *vid. Porp.*
 Stord, *f. terra*, Jord, Land egentlig en Ø af
 det Navn. 2) *pugna*, Kamp.
 Stórdeifur, *f. pl. controversa potentum*, store
 Tvistigheder, Stridigheder imellem de mæg-
 tige.
 Stóreflismenn, *m. pl. viri potentes, prapoten-*
tes, mægtige Mænd.
 Stórfé, *m. magna opes*, Rigdom, mange Venge.
 Stórfeldinn, *vultuosus*, affekteret, 2) *immodi-*
cus, umaadelig.

Stórfénadr, *m. armenta*, stort Kvæg, Hørne-
 kvæg.
 Stórfiskr, *m. cetus, balena*, Hvalfisf.
 Stórgædia, *magnanimus*, højsmodig. 2) *iracun-*
cus, vredagtig.
 Stórgædr, *insolens*, stolt, hovmodig. 2) *mag-*
nificus *it. crassus*, pragtig; ogsaa grov, tyf.
 Stórgiðfull, *generosus largitor*, rundgivende,
 (gavmild.
 Stórgripr, *m. armentum, pecus grande*, Hørne-
 kvæg, stort Kvæg.
 Stórgryti, *n. saxa*, store Stene.
 Stórilla, *quam pessime*, meget slet, meget ilde.
 Storka (á jörd), *f. gelatio*, Frysen, Frost.
 Stórkévald, *n. sinum, lacus*, en stor Dalse,
 et stort Kar.
 Storka (at storka), *angere*, ængste; *quasi stor-*
kunna.
 Storkaz (at storkaz vid), *colerare, parem esse*,
 udholde.
 Storkinn, *congelatus*, tilfrossen.
 Storkna (at storkna), *congelare, rigescere*, stiv-
 ne, størfæd.
 Storknup, *f. coagulatio*, Storknelse.
 Stórkostlegr, *permagnus*, meget stor. 2) *im-*
manis, umaadelig.
 Stórkostlega, *immodice*, umaadeligen.
 Stórkuun, *f. angor, molestia*, Fortred, Vænge-
 steligbed.
 Storkudr, *m. idem*.
 Storkunnr, *m. idem*.
 Stórkv, *m. ciconia*, Storf.

Stórlátr, *fastuosus, insolens*, hovmodig, uforsdragelig.

Stórlégr, *vid. flór.*

Stórlega, *multum*, storligén, meget.

Stórleikr, *m. magnitudo*, Stórþed.

Stórleitr, *vid. flóskorinn.*

Stórlýndr, *magnanimus*, stormodig, højmodig.

2) *iracundus*, vredagtig.

Stórlýndi, *n. magnanimitas*, Højmodighed. 2)

iracundia, Vredagtighed.

Stórlæti, *n. fastus*, Hovmod.

Storma (at storma), *oppugnare*, storme, løbe Storm.

Stormslámr, *procellosus*, stormende.

Stórmannlegr, *magnificus*, prægtig, fyrstelig.

Stórmannlega, *magnifice*, prægtigt, fyrsteligen.

Stórmenni, *n. magnas*, Stórmænd, Adelsmænd, Magnater.

Stórmenska, *f. magnificentia*, Prægt. 2) *liberalitas*, Gjæstfrihed, Mundhed.

Stórmærki, *n. miraculum, magnum*, Færtægn.

Stórmklacka, *f. ruba militaris*, Stormkloffe.

Stormhvida, *f. eenebias*, Hvirvelvind.

Stormr, *m. procella*, en Storm, Uvejt. 2) *impetus hostilis*, Storm af en Fiende.

Stormvidri, *n. idem.*

Stórmæli, *n. grandis culpa, ubi reus de vita v. liberare periclitatur*, Livs og Væres Sag.

Stórorðr, *verbis vehemens*, stortalende.

Stórregn, *n. nimbus, imber*, Plastrægn.

Stórridd net, *n. rete rarum, maculis grandibus*, et Fiskegarn med store Maaker.

Stórræði, *n. pl. ingens facinus, et stort Anslag, stor Daad.* 2) *periculosum propositum*, et Vødestykke.

Stórfakir, *f. pl. culpa graviores*, store Forbryderseer.

Stórfinni, *n. animi ferocitas*, Højmodighed.

Stórfinnadr, *animo ferox*, Højmodig.

Stórrjóðr, *m. mare æstuosum*, brusende Hav. 2) *fluctus decumanus*, Søgang.

Stórfkorinn, *vultu giganteo, magna et lata facie*, firskaaeren, flodset af Udseende.

Stórflegr hest, *asturco, coluim gradens*, en Hest, som tager lange Skridt.

Stórftraumr, *m. anahna, venilia maxima*, stærk, hæftig Flod i Havet.

Stórriddindi, *n. pl. fama magnorum eventuum*, en vigtig Efterretning, Hændelse.

Stórvaxinn, *flatura grandi*, høj af Vækst.

Stórvungur, *multa magis*, meget mere.

Stórvel, *quam optime*, meget godt.

Stórvíðri, *n. sæva tempestas, procella*, Uvejt.

Stórvirkir, *n. ingens facinus, stor, betydelig Daad.*

Stórvirkir, *laboriosus, multum opere præstans*, arbejdsom, utrættelig.

Stórvitr, *admodum sapiens*, meget vis.

Stórvagis, *magni ponderis*, af stor Vægt.

Stórvagilegr, *insignis*, herlig, udmærket.

Stórydgr, *magni propositi et remanens*, oplagt til at udføre store Handlinger.

Stóryrði, *n. pl. convivia*, Skjeldord, Vødestykker.

Stöþagr, *pärvo non contentus, unossom, ufor-
nojelig.*

Stórættadr, *vid. Stórborinn.*

Stöð, *f. locus permanendi, domicilium, Opþolds-
stað (ísjar for Kreaturer). At vitia á fornar
Stöðvar, loca avia iuvifere, besøge gamle
Stæder; vid. Skip-Stöð.*

Stöðva (at Stöðva); *resinere, pacare, stidse,
stille. 2) fulcire, understotte, sætte Stiver
under.*

Stöðubrunur, *m. puteus, en Brønd.*

Stöðuge, *firmus; isem constans; stadig, stands-
haftig.*

Stöðuglyndi, *n. constantia, Stadighed, Stands-
haftighed.*

Stöðuglyndr, *constans, standhaftig.*

Stöðull, *m. stabulum vulgarium, sub dio, ubi
pecora mulgentur, Matkeplads, et Sted un-
der aaben Himmel, hvor Creaturene mallee
om Sømmereu. 2) frequentia populi, Sam-
menløb af Folk.*

Stöðuvatn, *n. stagnum, lacustris aqua, et Sjær,
en Inbse, et stillestaende Vand.*

Stöðun, *f. literarum prima cognitio, det at stave.
At komaz i Stöðun, literarum collectionem di-
scere, lære at stave.*

Stöðkull, *m. balana nomen, Springer, en Art
af Hvalfiske. 2) aspergillum, Stanketost;
vid. lértir.*

Stöck (Stöck, hefi Stöckid, at Stöckva), *salire,
hoppe, springe. Stöckva úr landi, solum
versendo sibi consulere, vømme bort af Landet.*

Stöckva í burt, *idem. Stöckva af, mori,
do.*

Stöck (Stöcki, hefi Stöckett, at Stöckva), *asper-
gere, bestanke. 2) abigere, cogere solum ver-
tere, tvinge til at forlade Landet, udjage.
Eg Stöcki Steipari í burt, Steiparum solum
vertere coegi, jeg jagede Steipnar bort.*

Stöckótr, *dispas quasi per saltum, springe,
vindig. Hönum géngr Stöckótt, varian ba-
bet fortunam, det gaar op og ned for ham.*

Stöckr, *m. saltus, Spring.*

Stöng, *f. perrica, conus, Stang.*

Stöpull, *m. columna, Stotte, Taarn. 2) ve-
stibulum templi, Forgaarden til et Tempel.*

Stör, *f. carex, Stærgræs.*

Störr, *m. vid. Starr.*

Stötitl, *n. gressus vacillans, Halten.*

Störtla (at Störtla), *agere cum vacillatione ambu-
lare, halte, hinkle.*

Strá, *n. culmus graminis, Straa. 2) gramen,
At deya nidr í strá, interuene consumi,
do i Hobetal (ísjar í Pest). Höggva nidr í
strá, indiscriminatum omnia conrucidare; hug-
ge ned for Fode. At falla í strá, pessum ire,
omkomme. Alldrei mun læmd þín í strá
falla, nomen et honor tuus nunquam interibit,
din Hæder vil aldrig forgaa.*

Strái (at Strá), *sternere, flaa, nedflaa. 2) fa-
num dispergere pecunibus, udstire Fodet for
Kvæget.*

Strabba (at strabba), *in servili opere satagere,
strabadere sig, slide og slæbe.*

Staabbi, *m. cauda carcharia*, Halen af en Havsfafo.

Strádaydi, *m. mors fenestule decrepiti, graminis instar narcescens, mors, sc. placida, non violenta*, Straadobd.

Stráff, *n. panna, castigatio*, Straf, Revseffe.

Stráffa (at straffa), *punire, castigare*, straffe, revse.

Stráff-verdr, *pana dignus, puniendus*, som forstjener Straf.

Stráka-stóðull, *m. colluvies nebulosum*, Sammentob af Gadedreng.

Strákr, *m. nequam*, en Skurk. 2) *adolescens cursor*, Skjelm, Knegt, Dreng; *convenit cum strákr*; Germ. Strouch.

Strákkfenginn, *nequivisus*, Skjelst, Rannagtig.

Strákkaptr, *m. nequicia; isem vita soluta*, Skarnstykke.

Stranda (at stranda), *navfragium pari*, strande, lide Skibbrud.

Strandafé, *res naufraga*, strandet Gods.

Stranda-glöpr, *m. qui peregrinaturus, videt e portu solventes, quos comitari voluit*, En som kommer for síds til at gaa med et Skib.

Strandkál, *m. crambe maritima*, Strandkaal.

Strand-silli, *s. vid. silli*.

Strandlengis, *secundum longitudinem littoris*, langs med Stranden.

Stráangi, *m. fasciculus*, en Byldt, et Knippe.

Stránger, *severus, inclemens*, strang. 2) *rapi- dus, rap, rast*. Stránger vatsfall, *flumen rapidum*, stærkt Vandfald. Stránger vetr, *hyems*

tempestuosa, stræng Vinter. Stránger hardagi, *acre praelium*, et stort, hastigt Slag, Feldtslag.

Stráumhödr, *f. offer, clavo navis, in longitudinem affixus, quo melius regatur cursus*, Norpind; Nor.

Stráumr, *m. cursus v. fluxus aquarum*, Strom. At stánda stráum af einum, *opisulare, ab injuria defendere*, hjálpe, forsvare. Stráumr í síó, *fluxus maris, currenti*, Havets Bevægelse; Strom. Stóstráumr, *astus maris maximus, illuminis v. plenilunii*, Havets Brænding, naar den er størk; enten i Nymnaane eller Fuldmaane. Smástráumr, *astus minimus quadraturarum*, Havets Brænding, naar den er liden, i Kvarterstifterne. Vaxandi stráumr, *astus recens*, Flob. Mánkandi stráumr, *astus decrescens*, Ebbe.

Stráumönd, *f. vid. brúndáfa*.

Stráumvain, *n. aqua viva, torrens*, rindende Vand.

Strax, *mox, e vestigio*, straks, paa Diebskiftet.

Stræda (at stræda), *sternere, subigere*, betvinge.

Stræta, *f. vid. eistirhreita*.

Streigi (at streigja), *vid. strembi*.

Streigr, *difficilis*, vanskelig.

Streigingr, *m. asperitas, difficultas*, Vanskeligheb, Strámhed. 2) *superflua officiositas*, overflodig Tjenstfærdighed.

Streita, *f. labor, conatus difficilis*, Møje. At hallða til streitu, *ultima experiri*, prøve det sidste Middel.

Streitz (at streitz vid), *obviti, reluctari*,
 stræbe imod.
 Streiti (at streito), *iiii*, austrange sig. 2) *su-*
stinere se, holde sig oppe.
 Strembi (at stremba), *conspicenti sepius ulro*
offerre. 3) *superbia ejus adulari*, paatrænge en
 det. som han foragter, smigte hans Stolt-
 hed.
 Strembinn, *spissus, solidus, durus, stram, haard*.
 2) *difficilis, superbus, stolt, vanstelig*.
 Strengi (at strengia), *stringere*, binde haardt.
 Strengia saman, *constringere*, sammenbinde.
 Strengia heit, *vosum facere, vovere*, gjøre
 et høitideligt Lofte. Strengia astr hardina,
inroicium negare, smække Døren i Laab.
 Strengiahliöd, *n. fidium canus*, Strængeleg.
 Strenging, *f. coarctatio*, fast Sammenbind-
 ning.
 Streng, *m. funis, et Tov*. 2) *ingens dolor*
v. nisus, hæftig Smerté. 2) *nervus, chorda*,
 en Stræng. 4) *vertex fluminis*, Vandhvirv
 vel.
 Streymi (at streyma), *fluere, persuere*, strøm-
 me, flyde.
 Stri, *n. hispida lanugo, pili rariores; in. stupa*,
 Skaldethed, enkelte Haar paa Hovedet; og
 saa Blaar, som renses fra Hør.
 Striadr, *lanugine hispida*, halvskalbet.
 Strial, *n. raritas, rarum quid*, noget sjældent,
 rart.
 Striala (at striala), *diffundere, dispergere*, ad-
 sprede hist og her, kaste Pulver til Pulver.

Striall, *rarus, infrequens, sjælden, rar*. 112
 Striáli, *m. radius luminis, Lystraalé*.
 Stridi (at strida), *bellum gerere, augere, frige*,
 føre Krig.
 Strid, *n. bellum, Krig*. 2) *angor animi, ma-*
ror, Ængstselighed, Bedrøvelse. 1) At gøre
 til Strids, *angere, molestore, angste, fortræ-*
dige. Eski hugdum vér at þú mundir Strid
 um þat bera, þó Þórdís dæi, *unquam cy-*
delamus te angí morre Thordise, aldrig tænkte
 vi, at du vilde tage dig Þordises Død saa
 nær.
 Strida, *f. hostilitas, Fiendselighed*. Biskup
 lagdi stridu á höfðingia, *Episcopus proceres*
hostiliter aggressus est, Biskoppen begyndte
 Strid med de Store.
 Strid olda, *torosus, pinguis, muskuløst, fed*.
 Strids-bodi, *m. facialis*, en som vildfører Krig.
 Strids-búadr, *m. apparatus bellicus*, Krige-
 Rustning.
 Strids-eidr, *m. sacramentum militare*, en Krige-
 Ed.
 Stridsfólk, *n. exercitus, copia, Troppet, Krige-*
 folk.
 Strids-ætia, *f. bellator, asbleta*, Stridshest,
 Kjempe.
 Strids-licnick, *m. stratagemata, Krigslist, Krige-*
 pund.
 Stridshöfðingi, *m. dux belli, imperator, Strids-*
 høvding.
 Stridsmadr, *m. miles, Krigsmænd, Stridsmænd,*
 Soldat.

Stridmanna-merki, *n. tessera, Symbolum, Pa-
rol, Feldtaab.*

Stridsmerki, *n. vexillum, signum militare, et
Gane.* Heilagt stridsmerki med krossi, la-
barum, Korsfane.

Strids-rétt, *m. jus bellicum, Krigéret.*

Strids-völle, *m. arena, Kamplads.*

Stride, *inertus, distensus, stridig, strid. 2)
severus, asper, haard, barst.*

Strigi, *m. textura canuabina, varipila, groft
Toj af Hamp.*

Strik, *n. comina, et Komma, en Strag. 2)*

*acris, factum, Håndling, en Strag. 3)
stris, linea, item cursus directus, en Linie,
Strag.*

Strika (at strika), *lineam ducere, strage, slaa
Strag. 2) recta fugere, flygte.*

Striki (at strikia), *virgis cadere, pibste, give
Stryg.*

Strikíng, *f. flagellatio, Pibstning, Stryg.*

Strikínn, *strigosus, macilentus, som har saæt
Stryg.*

Striklota, *f. agnus inuentus, sine pausa, en Hånd-
ling, som foretages ud i Et; vid. lota.*

Strille, *f. strigilla.*

Strimill, *m. stris, Stribe, Strimmel.*

Strind, *f. strid, strind.*

Strindi, *n. idem.*

Stríng, *m. cacumen montis acutum, en spíde
Bjergtop.*

Strípadr, *nudus, nøgen.*

Strípill, *m. corpus nudum, nøgent Legeme.*

Stríplaz (at Stríplaz), *nudus incedere, trippe nõs
gen omkring.*

Stríprendr, *stris albicantibus distinctus, stríbet.
Stríprendr kyrtil, m. tunica clavata, en strí-
bet, Broget Kiole.*

Strit, *n. labor arduus, Slid, Slab.*

Strita (at strita), *laborare, slide, slabe.*

Strita, *f. apex, Spíde, Top.*

Stríágr, *m. apozema, forbilli genus, en íslandsk*

*Ret, bestaaende fornemmelig af sur oplagt
Mell. Beina-stríágr, apozema ossuarium,
Bensuppe. Dryckiar-stríágr, apozema feri*

v. oxycrati, den samme Ret fortdødet. 2)

*indignantis bucculentæ maxilla, opsvulmede
Kjæber, paa en der bliver forbitret. 3)*

animus infensus, item factus, Forbitretse,

*Brede. Med því Skéggi vill eingvann kaup-
mann taka, pá fædi hann stríágr sinn á bádar*

*hendur sér; quando Sceggius mercatorum ne-
minem, in domum vult recipere, tumens illi*

indignatione iuræque maxilla, da Skjægge ikke

vil modtage nogen Kjøbmand i sit Hus, saa

*lad ham blive saa vred, som han vil i Þórdr
Hr. S. Eeki mun eg stremba i þer stríágin,*

fástni tuo non abstandiar, jeg har ikke i

Sinde at smigre din Stalshed, soje dig.

Stroka, *f. turbo, nixens, en Enehvirvel. 2)
fuga, Flugt. 3) flagellatio, Pibstning.*

Stroka (at stroka), *curtare, lege bort.*

Strokinn, *fugitivus, flygtig. 2) illivir, smurt.
3) stractatus, behandlet, pryglet. Vek strok-
inn þ bene stractatus, dygtig afpryglet. 4)*

Stročka (at strocka), *agitare, in spec. agitare lac*, omtumls, bruges især om at kjarne Mælk.

Strochr, *agitatus*, kjarntet.

Stroockan, *f. agitatio*, Omtumlsen. 2) *bucyro-pea*, Kjarnten.

Stroockr, *m. vas cylindricforme, lacti agitando apertum, fucile bucycopæ*, en Kjarne, hvort man kjarner Smør.

Stroocklær, *fugax*, flygtig, som let vil desertere.

Stroockr, *m. pyramis*, en Pyramide. 2) *lac pyramidatum*, ethvert pyramidalf Pægeme, f. Eft. en Vandstraale, smal, høj Gryde o. f. v.

Strompr, *m. vid. reykháfr.*

Stropi; *m. forbisio vitelli non recentis ovi*, raaden Æggebomme.

Stropadur, *pullitiei proximum*, raaden (om Æg). Stropad egg, *ovum, cui pulletra aliquandiu incubuit, pullitiei proximum, et Æg*, som Hønen har ligget paa en Tid.

Stroökun, *f. punisio, castigatio*, Straf, Revselse.

Strönd, *f. ora, litus*, Strand, Kyst. 2) *stris, Stribe, Strimmel*. Hann kímst hvergi um Strönd né lönd; *omnis via illi oclusa est: iter tam marimum quam terrestre*, han kommer hverken til Lands eller Vands.

Struns, *n. impostura, fallacia*, Bedrageri.

Strunsa (at strunsa), *deludere, fallere*, bedrage, narre.

Strútr, *m. cucullus, tegumentum collare*, Halsbånden Deel.

toerklæde, stivt opbundet. At binda sér Strát, *involvere collam et os lincio v. panno*, binde sit Halstørklæde stivt.

Stráts-fjúdr, *f. cristis*, Strudsefjeder.

Stráts-fugl, *m. strubio, strubiocamelus*, en Strude.

Strýk (strauk, hefi strokid, at strjúka), *aufgere, elabi*, fly, flygte. 2) *contrectare, palpate*, klappe, stryge. At strjúka til óvina; *transfugere*, løbe over til Fienden. Alexander strauk heftinn, *Alexander equum manu palpavit*, Aleksander klappede sin Hest.

Strympa, *f. vas cylindricforme, et vaseformige Kar*; *vid. strompr.*

Stráki, *n. impudica, virsa ancilla*, en usømmelig, fræk, gejfl Tøs; 2) strákr.

Strákni, *n. idem.*

Stræti, *n. placea*, en Gade, Stræde. 2) *stratum viarum*, Landevej.

Stubbr, *m. truncus, frustulum*, Stub.

Stubbi, *m. idem.*

Studdr, *suffultus*, understøttet.

Studla (at studla til), *consulso juvare*, hjælpe til.

Studlaberg, *n. saxum basaltiforme*, Basalts klippe.

Studningr, *m. fultio*, Understøttelse.

Studull, *m. pes, columella*, en lille Stotte, Stive, Fod.

Stúfr, *m. vid stubbi*. 2) *hor jurgalis*, Movers stub. Hér stíngir í stáf, *hic tandem opera perditum iz*, her er al Møje forgjævet.

Stugga (at slugga við), *infestare*; *item increpare*, være fiendskæmmod; alles ved. Hann stuggar ecki við hundi, *etiam in bestias miris est*, hann er mild; endogsaa mod Hundene.

2) *Abominari*, affhy. 3) *Stuggr*, *m. simular*; Nag, Fortrydelighed. 2) *odor ingratus*, ubehagelig Lugt.

Stúka, *f. conclave*, et Bøvelse, Stue; *item peroma*, Fløj, Udbygning.

Stuldr, *m. fursum*, Tyveri.

Stúlka, *f. virgo, puella*, en Pige.

Stumra (at stumra), *anbellare*, stønne.

Stumr, *m. gigas*, en Jette.

Stumr, *n. anbelius*, Stønnen.

Stund, *n. hora*, Time, Stund. 2) *studium*, Iver, Flid (Vind). 3) *modicum via*, et

kort Stykke Vej. At stunda, *cito v. mox*, straks paa Timen. At leggja stund á, *studere*, lægge Vind paa. Hann stóð stund frá, *modicum via aberat*, han var et lille Stykke Vej borte.

Stunda (at stunda), *operam dare*, lægge Vind paa. At stunda sitt embætti, *spariam suam oruare*, iagttage sit Embedes Pligter, for rette sin Dont. At stunda einn, *observare*, *item ministrare*, staa en bi.

Stundaglas, *n. horarium, clepsydra*, et Times glas.

Stunda-klucka, *f. horologium, automatium*, et Ur.

Stundarbid, *f. momentum temporis, prop. unius*

horæ spatium, en kort Tid, egentlig blot en Time.

Stundarfridr, *m. inducia*, Stillestand.

Stundan, *f. vid. ástundan*.

Stundum, *interdum, stundem*, undertiden. Stundum saman, *per intervalla*, af og til, imellemstunder.

Stúnga, *f. punctura*, Stikken. 2) *gleba terra eruenda*, en Plet Jord, som skal opgraves.

Stúnginn, *puncus, item punctus*, stikken.

Stunur, *f. pl. suspiria*, Støn, Suf.

Stúr, *n. mavor*, Sorg, Bedrøvelse.

Stúrandi, *marens*, sørgende.

Stúrinna, *mæslus*; bedrøvet, sørgmodig.

Stári (at stára), *merere*, sørge.

Sturpa, *m. nom. pr. viri*, en Mandes Navn. 2) *terrens*, strækkende.

Sturla (at sturla), *angere, angustare*, indjage. Frøgt, Angest, angst.

Sturlan, *f. angor*, Ængstelighed, Angest.

Státi (at státa), *peffum ire, inversi*, forgaan, omkomme. Hann lét þar morgun státa, *multos neci dedit*, han lod mange dræbe.

Státákanna, *f. nasisterna*, en Kande med Tub, Tudekande.

Stutleitr, *facies rotunda ex brevi*, som har et bredt, rundt Ansigt.

Stuttnefia, *f. alca rostro columbi, minor*, et Slags Ulle.

Stuttspönn, *f. spatula, spanna minor*, den lille Spaud (med Tommelfingeren og den anden Finger).

Stutt, *brevit.* fort.
 Stútánger, *m. asellus mediocris v. medius*, Smaa-
 Torst.
 Stútánger v. Styttingr, *m. idem*.
 Stútr, *in vasus v. foramen, cui epistomium ap-
 plicatur*, Túd, Hals, Hane.
 Stybba, *f. fumus grovior*, besværlig Røg.
 Stybbian, *rigidus*, but, muffen.
 Styd (Studdi), *hesti stude, at styds*, *fulcire*,
 støtte, understøtte. At stydia sig vid, *sub-
 niri*, støtte sig ved; d. Rod.
 Styfdr, *amputatus*, affugget. Styfdr dráps,
versus scaxon v. jambicus, et jambist Vers.
 Styfthållæte, *obstipus*, stivhållæte.
 Styfi (at styfa), *amputare*, affugge tværs over,
 stavne. 2) *indurare*, hårde.
 Styfr, *n. rotus*, en Papirslap.
 Styfr, *durus*, *rigidus*, haard, stiv. 2) *obsti-
 natus*, haardnakket, stivsinnet.
 Styfian, *idem*.
 Styfias *f. obsecamentum, obsecum*, Dæmning.
 Styfias (at styfa), *obstipare, coarctare*, sætte
 Dæmning for, standse. At styfias lækinn,
obstipare, dæmme for Dækken.
 Styflynde, *consumax, durus, difficilis*, haard-
 nakket, stivsinnet.
 Styflyndi, *n. obstinacia*, Haardnakkenhed, Stiv-
 sind.
 Styfslinni, *m. idem*.
 Stygd, *f. offensa*, Hornærmelse.
 Styggi (at styggja), *offendere, irritare*, fore-
 narme, gjøre vred.

Styggilegr, *austere*, barst.
 Styggilegr, *immitis, austerus*, vredsladen, barst.
 Stygglyndi, *n. animus difficilis*, vræulent, vans-
 keligt Bæmt.
 Styggr, *asper, difficilis*, haard, vanskelig. 2)
ferus, effrenis, vild, coitelsløs.
 Stycki, *n. frustum, frustulum, et Stypke*. Stycki
 fyri stycki, *frustum*, Stypke for Stypke.
 Styckia (at styckia), *in frustra difficere*, som
 berleume, skjære i Stypker.
 Stykla (at stykla), *dicere, dicissare*, diktere,
 lætte i Stil.
 Styll v. still, *m. scribendi ratio*, Skrivemaade,
 Stil. 2) *typus typographorum*, Bogstyp-
 kernes Typet. 3) *radius puerorum*, indchhåll
litteras, en Pegepen, som Børn bruge, naar
 de begynde at læse. 4) *gnomon*, Solstives
 vijeren.
 Stymamiúkr, *officiosus*, tjenstagtig.
 Styfstandi, *hesti standi*, at styfna, *ingeme-
 scere, suspirare*, stonne, udskede Suk.
 Styrdleiki, *m. rigor*, Stivhed.
 Styrdmætr, *impediata lingua*, som har Vanske-
 lighed ved at tale.
 Styrdnadr, *obrigens*, stivnet.
 Styrdna (at styrdna), *rigescere*, stivne. Hann
 af styrdnar af *idiuleysi*, *osio congelat*, han bliv-
 ver stiv af Dreteløshed.
 Styrdr, *rigidus, durus*, stiv, haard. 2) *asper*,
 barst.
 Styfri (at styfra), *gubernare, regere*, styre.
 Styfri, *n. clavus, gubernaculum, et For.* 2)

auda, Hale. At reisa hátt Strid, *sibi ar-*
rogare, bryste sig; (*prop. de felibus dicitur*;
siges egentlig om Rattene).

Stýrilátr, *morigerus*, *obediens*, føjelig, lydlig.

Stýrimadr, *m. gubernator*, *naucerus*, Stýr-
mand.

Stýrir, *m. gubernator*, Stýrer.

Stýris-sveif, *n. vid. stíór-völur*.

Stýris-krókar, *m. pl. carádo gubernaculi*, Tap-
pen i Hængselen paa Roret.

Styr v. styr, *m. bellum*, Krig. 2) *muco seli*,
Eppspíðe. 3) *balanus*, Hod (hyoraf-Ólie
persee).

Styrjöld, *f. tempus belli*, Krigstid. 2) *bellum*,
Krig.

Styrjalldar madr, *bellicosus*, *inquietus*, krigeff,
uroilig.

Styrjalldarlamr, *idem*.

Stýris-fisker, *m. remora*, *ecbinus*, Iseltjær, Sør-
Fle.

Styrkiz (at styrkiaz), *convalescere*, *vires resu-*
mere, styrkes, samle Kræfter. 2) *adole-*
re, modnes, vokse til. Ná styrkiaz sýe-
narnir i hlíðum, *jam. puberes gallulascunt*,
nir hav Svendens faet stærtere Røst.

Styrkiandi læknis-medöl, *analepica*, styrkende
Lægemidler.

Styrki (at styrkia), *firmare*, *corroborare*, styrke;
give Kræfter.

Styrke, *m. robur*, *vires*, Styrke, Kræfter.

Styrke, *fortis*, stærk.

Styrmi (at styrma yfir), *anbelare*, *suspirare*,
anstrænge sig for, puste over noget.

Styrmir (at styrma), (*de procella*) *savire*, *fre-*
mere, raser, kuldrer; ð stormr.

Stytta, *f. fulcrum*, *pedamen*, Stotte. 2) *ves-*
tes succincta, *cinctus*, opklitrede Klæder. Op-
klitring. Stytta (vid tre), *ridica*, Stang at
underslotte Træer.

Stytta (at stytta), *abbreviare*, *decurre*, fore-
forte. At stytta sig, *vestes succingere*, op-
klitre Klæderne. Ná stytir upp, *imbres*

fugiunt, *jam siccant*, nu holder det op (at
regne, sne). Stytiz i því, *vid. meyrnar*.

Styrtuband, *n. cingulum*, *succinctorium*, Belte
til Klædernes Opklitring.

Stytting, *f. abbreviatio*, Forkortelse.

Styttingr, *m. discordia*, Uenighed.

Stæða, *f. consistentia rei*, en Tinges Bestand,
Varighed. 2) *cupulus fani*, *huyri* etc., en

Høstak, eller en Mængde Smar o. s. v.

Stæðilegr, *conveniens*, *bequem*, passende. 2)

durabilis, *farsus rectus*, varig, som kan staa.

Stæðilega, *convenienter*, varigen.

Stæðr, *solerabilis*, taalelig, som kan udstaaes,
taale.

Stækia, *f. acor urinosus*, *puredo*, stinkende Lust,
Maandenhed. 2) *insolentia*, Overmod, Frak-

hed; *vid. ofstæki*.

Stækna (at stækna), *quasi stærka*, *crescere*, *cor-*
pus facere, vokse til, ogsaa forfætte; ð stór.

Stækna (at stækna), *accrescere*, *sal volatile sibi*
attribuere, blive bodfl.

Stær, *salis volatilis et urinof: plenus*, stinkende.

2) *acerbus (de fumo)*, (Stær (om Røg).

Stæli (at stæla), *indurare*, hårde; å stål. At stæla hæfana, *pugnis minari*, true en med Næven. At stæla einn upp, *animum addere*, indgyde en Mod, ophidsse.

Stæltr, *acer, durus, item induratus*, haard, Stær, hårdet.

Stæri (at stæra), *superbire*, være stolt af. At stæra sig, *sibi arrogare*, gjøre sig til af.

Stærilæti, *n. superbia, fastus*, Stoltthed, Hovmod.

Stærilátr, *fastuosus*, hovmodig.

Stærd, *f. magnitudo*, Størrelse. 2) *ambitio*, Støragtighed. Þ quæ þeim myndi midr vegna, ef at þeir héllði Stærd þeirri fram, Theod dixit, illis male cessuram talem ambitionem, si desistere nolint, Theodor sagde at beres Støragtighed vilde bekomme dem ilde, dersom de ikke ville lade den fare.

Stærrum, *una vice majus*, engang større. Stærrum gaf Haraldr kóngur fadir mínn, *majora dona obtulis* Har. rex pater meus, større Gaver stænkede min Fader, Kong Harald.

Svá, *ivo, iia*, saa; *vid. fo.*

Svadi, *m. continui rupis declivitas*, vedvarende Estraaning. 2) *lubricitas, glacies lubrica*, Elibrigthed, Glatthed.

Svada, *f. idem. 2) vulnuscum cutis lesa, et libet Enar. Svödu-lár, n. idem.*

Svadadr, *leviter lesus*, let beskædiget.

Svada (svadadi, svaddi, at svada), *cutem ledere*, beskædige Hudben.

Svadaþreyttr, *ob lassitudinem vacillans pedibus*, vakkende af Træthed.

Svadilfarir, *f. pl. iter detrimensum*, en Rejse, som man kommer slet fra.

Svadháll, *lubricus*, slibrig.

Svadi, *m. vid. lödi. 2) nom. propr. gigantis*, Navnet paa en Rjæmpe. Svadalegr, *sqvulidus et procerax simul*, smudsig og laad tilslige.

Svadill, *m. vid. svadi.*

Svak, *n. status*, Svæst.

Svakar (at svaka), *flare, blast.* Her svakar at, *hic perflar*, her blæser det.

Svakalegr, *inguietus*, utrolig.

Svakamadr, *m. vigilans laborator, nixuriens*, en aarvaagen, stræbsom Arbejder.

Svakasamr, *laboriosus*, arbejdsom.

Svaki, *m. vid. svaki.*

Svacka (at svacka), *inguietus esse, turbas enatare*, være utrolig, vasse Tumult.

Svack, *n. turba, motus*, Spektakel, Tumult.

Svackasamr, *inguietus*, utrolig.

Sval, *n. aura frigida, Kjølighed, Svalen. 2) estus modicus maris v. allusio maris*, en søgte Brænding i Havet.

Svala, *f. hirundo*, en Sval.

Svala (at svala), *refrigerare, refocillare*, svalde, ladsse. Hönum svaladi, *refrigerantur*, han blev svalt.

- Svalabrunnr, *m. fons domesticus*, Svaler-Kilde, vederkvægende Kilde.
- Svaladrycker, *m. posus refrigeratorius*, Svaler-drif.
- Svala-lind, *f. vid.* Svalabrunnr.
- Svala-madr, *vir vigilans*, en aarvaagen Mand; *vid.* Svakamadr.
- Svalbard, *n. colliculus terra, neris et pelagi injurii expositus*, en liden Høj, udsat baade for Luften og Havets Ansald.
- Svalbardi, *m. idem.*
- Svalbrøstadr, *strux, immitis*, barst, ublid; *vid.* kaldlyndr.
- Svali, *m. refrigerario*, Svalen, Forfriskning.
2) *vigilantia*, Aarvaagenhed.
- Svalir, *m. pl. anogamum, pergula, consignatio*, Svaler; Bilsag. 2) *scalarium edicale gradulis*, en Stappe.
- Svalga (at svalga *v. svogla*), *astuare*, bruse. So skalf Gizzor, at svalgadi i Sfrunni, *sermore Gizzoris serum astuabas*, Gizzur rystede saa meget at det svalpede i Syren.
- Svalla (at svalla), *prodigere, profundere*, forsøde; *rectius* at svartla, *decoquere*, forøde.
- Svallari, *m. profusor, decoctor*, en Ødeland.
- Svall, *n. profusio*, Forøden.
- Svalr, *frigidus, subfrigidus*, sval, kold.
- Svaml, *n. incerca vagatio*, Omvaanen, Svømmen.
- Svamla (at svamla), *nasitare*, svømme. 2) *Luc, illuc ungari*, vante omkring.
- Svampr, *m. spongia*, Svamp.
- Svanni, *m. virago prudens et formosa*, Frustrimmer.
- Svanafungr, *m. cantus olivinus*, Svanerets Sæng. 2) *cantus proprii funerus*, Svanerfang.
- Svångr, *jejunus, famelicus, sultus, hungris*.
- Svångr, *m. lacuna*, en Tomhed, tom Mave.
2) *fames, Hunger, Sult*. At kasta i Svångrinn; a) *lacunam implere*, fylde Tomhedens; b) *placare stomachum famelicum*, tilfredsstille den huthgrige Mave.
- Svar, *n. responsum*, Svar.
- Svara, *f. focus, mariti v. marita mater*, Sotgermoder.
- Svara (at svoro), *respondere, regerere, sware*. 2) *remunerare*, gjengjælde. 3) *rationem in se recipere*, paatage sig Ansvar. At svara til skodans, *damnum prestare*, erstatte Skaden. Kaupru hvad þú villt, eg skal svara til, *eme quod vis, ego prestabo*, Høb hvad du vil, jeg skal være ansvarlig derfor. Þad svarar eyri silfurs, *uncia circiter argenti equivales*, det svarer til en Unse Sølv.
- Svaramadr, *m. tutor, curator*, Ansvarsmænd, Formynder.
- Svarbróðir, *m. focus juratus*, en edsvoren Forbundsstøtte; å Sver.
- Svardagi, *m. juramentum*, Ed. Þeir bundu þad svardögum, *juramento confirmarunt*, de stadfæstede det ved Ed.
- Svardleysi, *f. terra nuda, absque gramine*, Jord uden Græs.

Svardreip, *n. funis coriaceus, et Læberreb.*

Svarf, *n. scobis, scobina, Hilspaan, Sil.*

Svarfla (at svarfla), *præcipitanter contricare, buc illuc rapiare, kaste hist og her omkring.*
2) *prodigere, decogvere, forøde.* Allt svarfla adiz úti síó, *mare omnia hausit*, det gif alt ad Eoen til.

Svarfl, *n. vid. svall.*

Svarharðr, *verbis asper, þarff i Udtryf.*

Svarlaus, *munus, elingvis, stum, maallós.*

Svarlegr, *præstabilis, item conveniens, som svarer til, overensstemmende.*

Svarmla (at svarmla), *vid. svarfla.*

Svarna, *hic v. bac, denne; quasi lá-hérna, denne hersens.*

Svarri, *m. virago imperiosa, herkesyð, myndig Kvinde.*

Svartabrud, *n. panis ater, biscoctus, groft Stikébred.*

Svartálfar, *m. pl. nqvili, Svartalfer.*

Svartablóð, *n. cror, sort, tykt Blod.*

Svarta-svipr, *in ingens maror, stor Bedrøvelse, sørgmodigt Udseende.* Svarta svipr varð mikill at fráfalli Páls biskups, *ingentem marorem excisavit obitus Pauli episcopi, Bisfop Pauls Død opvakte stor Sorg.*

Svartbákr, *m. larns maximus, Svartbagmaage.*

Svartblár, *fuscus, fuvvus, sorteblaa, mørkeblaa.*

Svartfleckóttur, *internigrans, item maculosus, sortepletet.*

Svartgrár, *agvilus, sorteblaa, sorte-graa.*

Svartnætti, *n. nox intempesta, concicinium, sort Nat.*

Svartbróðir, *m. frater ordinis dominicani, Sortebroder, Dominikanermunk.*

Svartmáukr, *m. idem.*

Svart-áirri, *n. amaurosis, gutta serena, en sort Star.* (etflage Fugl); á star.

Svart, *ater, niger, sort.*

Svaladr, *delicantulus, en Dødagtig; alias Svafudr.*

Subb, *n. sordida colluvies, Sjask, Urenlig hed.*

Subba, *f. femina sordida, Sjaste, urenlig, Sudifvorent Fruentimmer.*

Subbuskapr, *sordida iracundia, urenlig Behandling.*

Subl, *n. vid. súfl v. suml.*

Súd, *f. asserum compages, Tag, Sammenfosing af Bræder.* 2) *latus navis, Siden paa et Skib.*

Súða (at súða), *coassare, concamerare, lægge Tag paa et Hus.*

Sudda (at sudda), *transpirare vaporem v. emittere, uddunste (om fugtige Steder).*

Suds, *f. (i elldi) scintillatio, (i potti) fervor, Spden (i en Potte); (fyrir eyrum), aurium sinitus, Susen for Ørene.* At deysa sudans, *suare, neddæmpe Rogningen.*

Suddafeinginn, *sgvalidus, urenlig.*

Suddahvolf, *n. atmosphaera, Atmosfære, Dunst kred.*

Suddalegr, *vaporosus, fugtig.*

- Suddi, *m. vapor, pluvia tenuis, pfeccus, Emaas regn.* 2) *sillicidium, Tagdryp, Fugtigbed.*
- Sudaustanvindr, *m. vulturnus, Sydeſtyind; vid. vindr.*
- Sudlægr, *vid. suanlægr.*
- Sudrænn, *idem.*
- Suduhlöd, *n. fremor fervoris, Lyd af Syden, Rogen.*
- Sudu-neifar, *m. pl. scissilla, frictura, Gnistar.*
- Sudr, *n. meridies, auster, Syden, Sønden:* 2) *calor, egelasio, Hede.*
- Sudr-ätt, *f. idem.*
- Sudr, *austrum versus, imod Syden.*
- Sudur-älsa, *f. Africa, plaga australis, Sydlandet, Afrika.*
- Sudurhiari, *m. polus antarcticus, Sydpolen.*
- Sudvestan vindr, *libonorus, Sydvestvind; vid. vindr.*
- Sudurlönd, *n. pl. terra australes, de sydlige Lande.*
- Sudurmenn, *m. pl. nobis, ut 'et Norvegit' ita nominabamur Germani, Sydmand (for Nord's beboerne: de der bebo det sydlige Lydskland).*
- Sved (svæddi, at *Svedia*), *ferro excoriorare, flaa.*
- Svedia, *f. framea, en stor Doff.*
- Svef (svæddi, at *Svesia*), *temperare, placare, dampe, duffe; cognat. svæfi et sefa.*
- Svefin, *m. somnus, sopor, quies, Søvn, Slumrmer.* At *leggiaz* til *Svefin*, *quiesi se dare, lægge sig til Hvile.* At *siä* i *Svefini*, *per somnum videre, se i Søvn.*
- Svefnbrigdi, *n. pl. inermisio somni, urolig Søvn.*
- Svefnhöfgi, *m. sopor gravis, atyphnia, dybtung Søvn.*
- Svefnhús, *m. cubiculum, dormitorium, Søves kammer.*
- Svefnhánga, *c. noctambulo, En' soim gaar i Søvne.*
- Svefnlaus, *insomnis, som ikke sover.*
- Svefnleysfi, *n. agrypnia, Søvnløshed.*
- Svefnlæti, *n. pl. insomnia, phantasmata nocturna, Gebærder i Søvne.*
- Svefnóttar, *m. pl. deliria nocturna, Søveskast i Søvne.*
- Svefn-purka, *f. vir somnolentus, Syvsover.*
- Svefn-samar, *somnolentus, søvrig, hengiven til Søvn.*
- Svefn-sýki, *f. lethargus, carus, Søvesygge.*
- Svefn-sæll, *qui facile dormit, quando libes, som letteligen sover ind.*
- Svefnugæ, *somnolentius, søvnagtig.*
- Svefn-sporn, *n. acus soporifera, en Søvntorn.* At *stinga* einum *Svefn-sporn*, *claviculum charactere soporifero signatum injicere capiti aliquis, at stille med et saadant Nedskaab, at faste Søvn paa en.*
- Svefn-srængiinn, *somnolentia gravatus, betvinget med Søvn.*
- Svefn-sprýcking, *f. vid. mara.*
- Svei! va! sy!
- Sveia (at *svæia*), *va dicere, udskamme.*
- Sveif, *f. anfi rotasibus, item versicillum, et*

- Svob, Haandgrib til at ombrede et Hjul,
 Vippe paa en Hof.
 Sveifla (at sveifla), *agitare, rapiare*, svinge.
 Sveifla í kring, *circumagere, gyrare*, svinge
 i Kredt. Sveifla saman, *convolvere*, sam-
 menfolde. Sveifla sverdi, *gladium rotare*,
gyrare, svinge Sverdet.
 Sveifla, *f. agitatio v. gyratio colluciatorum*, de
 Kjømpendes svingende Bevægelse.
 Sveigi (at sveigia), *flectere, curvare*, sveje,
 bøje.
 Sveigia, *f. curvatura, flexio*, Svejning, Bøj-
 ning.
 Sveigianlegr; *flexilis, tractabilis*, bøjelig.
 Sveiging, *f. vid. sveigia*.
 Sveigr, *m. vimen, virgultum*, en Bidtekvist.
 2) *collare mulierum*, et Fruentimmer-Hals-
 baand. 3) *arcus*, en Bue.
 Sveima (at sveima), *circumire, circumferri*,
 svøve, svømme.
 Sveimr, *m. levis motio*, letflyvende Bevægelse.
 Sveim, *n. idem*.
 Sveinn, *m. puer castus, purus*, Svend, ung
 Dreng. 2) *famulus, Ejener*.
 Sveinbarn, *n. infans masculus*, et Drengbarn.
 Sveipilltr, *m. minoris notæ famulus*, en Ejer-
 net, ringe Ejener.
 Sveinstauli, *m. servulus juvenis*, ung Trol.
 Sveipa (at sveipa), *involvere*, indhylle, svøbe.
 2) *percutere v. excutere*, pidfke. Þorgils
 sveipadi sveininum, *Þorgils puerum flagella-
 vit*, Þorgils pidfkede Drengen. Muna þeir
 Unden Deel.

- Gizor geirom sveipa, *Gizorem non percipientem
 frameis*, De vil ikke banke Giffor med deres
 Sværd.
 Sveipadr, *involutus*, indhyllet, indsvøbt. At
 sveipa hári sínu, *concoquere crines*, kruse sit
 Haar.
 Sveipr, *m. cirrus; isem involucrum*, Haarlok;
 ogsaa et Svøb.
 Sveipr, *crispus*, kruset, krøllet. Hugi hafdi
 nockud sveift hár, *Hugo crines habuit sub-
 crispas*, Hugo havde noget kruset Haar.
 Sveit, *f. tribus, isem rus*, en Bøjsd, ogsaa
 Landet, Oplandet. 2) *multitudo, caetera*,
 Flok, Skare. 3) *factio, secta*, et Parti,
 en Sect. At fara upp í sveit, *rus ire*,
 rejse til Oplandet. At taka inn í sveit,
tribu donare, tage ind i Bøjsden. At fyr-
 biðða sveitina, *tribu interdicerere*, forbyde en
 fra Bøjsden.
 Sveitardráttir, *m. factio*, Opstand, et Parti
 Miesforneje.
 Sveitardryckia; *f. compositio orbicularis per di-
 versas caeteras*, et Drifkegilde hvor man drif-
 ker flodkevís, modsat hvor man drifker pars
 vis.
 Sveitar-höfðingi, *m. tribunus militum*, Anfører
 for en Afdeling Soldater, Kaptejn.
 Sveitarmadr, *tribulis, consribulis*, en Mand af
 samme Bøjsd.
 Sveitabad, *n. hypocaustum, vaporarium*, Sves-
 debad.
 Sveitadúkr, *m. sudarium*, Svededug.

Sveitar-ómagar, *m. pl. contribules, quibus nec opes, nec vires, ad acquirendum panem, Gattige, der fodes af Sognefolket.*

Sveiti, *m. sudor, Sved.*

Sveiti (at sveita), *sudorem excutere, sudare facere, bringe til af sveide. 2) sudare, sveide.*

Sveitiz (at sveitaz), *blive svebt, svede; vid. svitna. At sveitaz fyrri einhvörii, sudorem operi impendere, at sveide ved noget.*

Sveitúngi, *m. contribulis, Sognebarn.*

Svelgi (svelgdi v. svalg, at svelgia), *devorare, afsorbere, nedsovlg.*

Svelgiz (at svelgiaz á), *dicatur, quando sub epiglottidem, in arteriam asperam, aliquid immittitur, unde spiritus intercludi potest, siges naar noget gaar i Brangstruben.*

Svelgr, *m. vorago, gurgus, Svælg.*

Svell, *n. glacies, Is, glat Is.*

Svell (svall, at svella), *tumescere, svulme. Opt svellr niósnarmönnum mál i munn, exploratorum relationes, sepius hyperbolem sapiunt, Spejðernes Efterretninger ere ofte overdrevne, svulstige. Hönum svellr það, angit eum, det angster ham. Hann svall af reidi; ira inflatus est, han blev overmaade forbittret. Svelkr um kaunind, ulcus insumescit, Bylden hovner.*

Svellr, *sumidus, hovnet. 2) asper, difficilis, vanskelig, skarp.*

Svelnir, *m. idem. 2) agnomen Odini, Odins Tilsnavn. 3) gigas, en Rjamp, Jatte.*

Svelt (valt, hefi söltid, at svelto), *jejunare, esurire, hungre, sulste.*

Svelta, *f. fames, Hunger, Sult.*

Svelti, *n. locus pastus v. panem prohibens, et Sted, hvor Kreaturerne ikke kan faa Fode. Féd var komid i Svelti, pecora in loco erant, ubi pastus erat interclusus, Svarene vare komne paa et græslost Sted.*

Svelti (at svelta), *fame premere, sulste, hungre. Svem (svam, hefi svamid, at svema), nare, svomme.*

Svemla, *f. vacca, en Ko.*

Svengd, *f. fames, Hunger.*

Svengiz (at svengiaz), *faucem sentire, blive sulsten.*

Sveppr, *m. fungus, boletus, Svamp, Skampion.*

Sver (svór v. sór, hefi svarid, at sveria), *jurare, sværge. At sveria stafadann eid, conceptis verbis jurare, sværge efter en Formulasat. At sveria rángann eid, pejerare, sværge falsk Ed. At sveria sig i attina, majores referre (jocose), ligne fuldkommen sine Forældre eller Forfædre.*

Sverd, *n. gladius, et Sværd. Angl. sword. Germ. Schwert.*

Sverdsalmidr, *m. gladius, machæropæus, en Smed, som forfærdiger Sværde, Raarder. Sverdfisker, m. xiphius, gladius piscis, Sværdfisk.*

Sverdsægari, *m. polio, En som pudser Sværde. Sverdreidi, m. vid. Svædreip.*

Sverdreim, edr fetill, *baltea*, Sabelgehang.
 Sverds-egg, *f. acies gladii*, Svardsæg.
 Sverf (svarf, hefi forfid, at sverfa), *descobinari*,
 afflæs. 2) *minutum auferri*, fragaa, for-
 mindfæs sidt efter lidt.
 Sverfi (at sverfa), *linare*, *descobinare*, file. At
 låta sverfa til ståls, *omnia experiri*, ad extre-
 ma confugere, prøve det sidste Middel. Nå
 sverfe at, *facultates dilabuntur*, nu er det
 paa det yderste.
 Svermr, *m. turba*, Sværm.
 Sverta, *f. arvor*, *item aramentum*, Blåt, Svarte.
 Sverti (at sverta), *infuscare*, *nigrare*, gjøre
 sort.
 Svelkia, *f. prunum damascenum*, en Svedske.
 Sufi, *n. forbillum*, *item lactinia*, Slabberads;
 ogsaa tynd Mellemad; *vid. suml.*
 Sufia, *f. curatrix lactiniorum*, en Mallepige,
 En som behandler Mælk.
 Suga, *f. succus*, Eugen. 2) *placenta*, Kage,
 som spæde Børn gives til at suges; *hinc* barn-
 suga, kålf-suga.
 Sagulomb, *n. pl. agni subrumi*, *fellantes*, Lam,
 som patte deres Mødre.
 Sågr, *m. accursus v. alluvies maris*, Tilfly af
 Havet. 2) *mare* (poet.), Havet selv (hos
 Digterne). 3) *ventus per rimas in domum*
penetrans, Trælvind. 4) *simulas v. occul-*
tum odium, hemmeligt Mag. Der var lügt
 i milli húsá, *oculta offensio erat inter istas*
domus, der var Tvist imellem Familieme.
 Svi, *vid. svei.*

Svia (at svia), *remittere*, *cedere*, tage af, lins-
 dres. Kuldinn svíar, *frigus remittit*, se
 frangit, Kulden tager af.
 Svian, *f. remissio*, *relaxatio*, Aftagelse, Lins-
 dring.
 Svía, *f. idem*.
 Svíar, *m. pl. Sveci*, de Svenske.
 Svíariki, *n. Svecia*, Sverrig.
 Svid, *n. pl. circulus magicus*, en Tryllekreds.
 At marka svid, *coercere lemures intra cer-*
tum circulum, *extra quem adurentur*, *juxta*
necromantium ethnicorum, staa, bestemme en
 Kreds til Brug ved Troldom.
 Svid, *vid. svidiur*.
 Svid, *n. pl. capita et pedes pecudum tosti*, stegte
 Hoveder og Fødder af Faar.
 Svid (sveid, at svida), *adurere*, *sive*, forbrænde.
 Svida, *f. framea*, *armorum quoddam genus*,
 Dolk eller Sværd.
 Svidda, *fumo et igne suffocatum animal*, et af
 Røg og Ild kvælt Dyr; *quasi* sviddaudi.
 Svidalykt, *f. nidor*, *item empyreuma*, sveden
 Lugt.
 Svidi, *m. dolor insensus vulnerum*, *ignis v. fri-*
goris, Sveie (enten af Saar, Ild ell. Kulde).
 Svidinn, *ustus v. costus*, sveden, brændt.
 Svidingr, *m. homo fordide parcus*, surfittig,
 farrig.
 Svidingskapr, *m. fordide senacitas*, Surfittig-
 hed.
 Svidiur, *f. pl. concades arborum sylvæ exusta*,
 en Dynge Træ, der er brændt til Kul.

Svidialönd, *n. pl. idem.*

Svidna (at svidna), *aduri, torrefcere, soles,*
blive svæden.

Svidningr, *m. vinulus phocarum, cum pelle so-*
stus, en Sælhundes Kalv, der sviæ, steges
tilligemed Skindet.

Svidr (sveid, hefr svidid, at svida), *dolere,*
angi, syte. Hönnum sveid þad, *ægre sulis*
v. doluis, det gjorde ham ondt.

Svidr pro svinnr, *prudens, circumspectus,* for-
sigtig, flog. 2) *agnouen Odini,* Tilnavn til
Odin.

Svidrir, *m. necromantes,* en Maner, Trold-
mand. 2) *nom. Odini,* et Navn paa Odin.

Svis (sveif, hefi svifid, at svifa), *ferri, moveri,*
svæve.

Svisst (at svifaz), *cedere, iram coninere,* dæmpe
sin Forbittrelse. Hann svist eingis, *nulli*
cedit, nihil non auder, han sparer intet, ta-
ger ikke Hensyn paa nogen Ting i Yttrin-
gerne af sin Brede. Ná svifr á hann
(reidinn), a) *jam exandescit,* nu bliver han
rent gal. b) *deliquium patitur,* han daaner.

Svis, *n. pl. motus repentinus,* pludselig Bevæ-
gelse. 2) *vibratio,* Svingen. 3) *curvasura,*
declinatio, Bøjning, Krumning. I' þeim
svifum, *interca, inter hæc v. ista,* imidlertid.

Svigi, *m. vimen,* Vidje, Tøndebaand.

Svig, *n. curvasura,* Bøjning, Krumning. At
vinna svig á einn, *supprimere aliquem,* bes-
sejste en. Þad er mér um svig, *ultra vires*
meas est, det overgaar mine Kræfter.

Svigr, *m. idem.* Þad veitir mér um svig, *sor-*
quet me v. excedit vires meas, jeg har ondt
ved at gjøre det. Þar á svig vid, *a lazere*
v. æquale aut simile est, det er saa omtrent
det samme.

Svigna (at svigna), *incurvescere,* svejes, bøjes.
Svignadr, *pandus,* svejet, bøjet. Svignadr á
bak astr, *repandus,* bøjet tilbage.

Svigrám, *n. tempus declinandi periculum v. cir-*
cumspiciendi et recolligendi, Tid til at unde-
gaa Fare, eller til nøjere Overvejelse.

Svigurmali, *n. pl. obliqua verba,* Bedrøvelser.

Svik (at svikia), *fallere, fraudare,* svige, bes-
drage.

Svik, *n. pl. fraus,* Svig. Þá vóru svik i tabli,
angvis erat in verba, dolus in ludo, det var
Svig i Spillet. Svik i smidum, *fucus, of-*
fucia, Sminte, Bedrageri.

Svikari, *m. impostor,* en Bedrager.

Sviklamr, *fraudulentus, fallax,* svigefuld; vid-
svikull. Menn eiga at forða sál öllum svik-
samlegum hlutum, enn líkama öllum mein-
samlegum, *anima abisineat fallacibus, corpus*
nocivis rebus, man bør vogte Sjelen for svig-
gefulde, men Legemet for alle skadelige Ting.

Sviklemi, *f. fraudulencia,* Svig, Bedrageri.

Svikst (at svikiaz um), *fidem fallere,* svige.

Svikráði, *n. pl. insidia,* Snarer, Efterstræbel-
ser. At sitia á svikráðum, *insidiari,* efter-
stræbe.

Svikull, *dolosus, fallax,* svigefuld. Svikul
hönd, *manus gipfarissima,* svigefuld Haand.

Svil, *n. pl. lactes piscium, pancreas*, Mælk i Fiske.

Svilar, *m. pl. fororum marisi*, Svogre.

Svili, *m. fororis marisa conjux*, Svoger (siges om de Mænd, hvis Koner ere Søstre); *quasi* sivilis *v. civili*, å sig ei sivil.

Svim, *n. verigo*, Svimmelhed, Svindel.

Svima (at svima), *vid. sveima*.

Svima (at svima), *verigine turbari*, svimle. Hann svimar *v. svimrar*, *verigine turbatur*, han svimler.

Svimi, *m. vid. svim*.

Svimr, *m. idem*.

Svinkadr, *mentis non integer*, som ikke har sin fulde Samling.

Svin, *n. sus*, et Svin.

Svina-asti, *m. porculatio*, Svineavl.

Svina-draf, *n. filigva*, Svinefødt, Drav.

Svina-hirdir, *m. subulcus*, Svinehyrde.

Svina-tad, *n. fucrada*, Svinenes Urenlighed.

Svina-trygill, *m. agvaliculus*, Svinevom, Svinemave.

Svina-proti, *m. paracyanabe*, Hævelse i Hals- og Musklerne.

Svina-bæli, *n. porcinarium*, en Svinesti, hvor Svinene ligge.

Svina-kiöt, *n. caro porcina*, Svinekjød, Flek.

Svina-äta, *f. bara, suile*, Svinesti.

Svinfylking, *f. cuneus, acies cuneiformis v. capus porcinum*, en kileformet Slagorden; ogsaa et Svinehoved.

Svingl, *n. incerta vagatio*, Vanken, Omvanken.

Svingla (at svingla), *luc illuc ire v. vagari*, vankt hift og her.

Svinka (at svinka), *decrabere v. rapere*, besdrage, snyde. A. biskup lét svinka at penningum þeim sem Höla biskup átti, A. episcopus decraxit pecunia episcopi Holani, Bisshop Arne tilvendte sig de Penge, som Bisshoppen paa Holum ejede.

Svinkadr, *suus instar repletus semeso*, fuld som et Svin.

Svinna, *f. prudentia*, Klogskab.

Svinnr, *m. idem*. At suúa ráði sínu á svinn, *mores emendare*, forandre sin Opførsel til det bedre.

Svinnr, *prudens, honestus*, klog, beskeden; *vid. svidr*. *Vulgo parcus, tenax*, sparsommelig, paaholden.

Svinsbógr, *m. perna, petaso*, Svinebøv.

Svinsbiága, *n. lucanica*, Svinepølse. Svinspylla, *f. idem*.

Svinsfeiti, *f. axungia*, Svineseft. Svinsmör, *m. idem*.

Svinsflesk, *n. lardum, lavidum*, Svineseft.

Svinsháar, *n. seta*, Svineborster.

Svinslegr, *suinus*, svinfl.

Svinslega, *more suino*, svinfl.

Svinsmögall, *m. fumén*, Svinemave.

Svipa, *f. flagellum*, en Pibfl, Svøbe.

Svipa (at svipa), *celerare, festinare*, fremkynde, ile. 2) *vibrare*, svinge. 3) *flagellare*, pibfl; *vid. sveipa*. Hönum svipadi heipt í hug, *ira percussus est*; han blev opslået af

Forbltrelse. Var ótraust at Þorgils Svipadi ei stundum sveininum, non tuto excusari potuit Þborgils, quod puerum non flagellasset aliquoties, Þborgils var ikke ganske fri for undertiden at pidste Drengen.

Svipari, *f. festinatio*, Hæn, Skyndning. 2) *imperus*, item *momentum*, et Hjelblif.

Svipadr, *vultu similis*, som ligner en anden i Ansigtstræk.

Svipanda sverd, *gladius in vibratu*, svingende Sværd.

Svipaz (at svipaz um v. at), *circumspicere*, item *exquirere*, se sig om, søge efter.

Svipferdis, *frustra*, *frustranco* isiuere, ved en forgyævede Rejse.

Svipillr, *vorvus*, barf af Udseende.

Sviplegr, *repensius*, pludselig; item *inopinatus*, uventet.

Sviplikr, *vultu similis*, som ligner en anden.

Sviplyndr, *varius*, *inconstans*, vægelsindet.

Svipmikill, *vultuosus*, item *vultu heroico*, af majestætisk, ærverdigt Udseende.

Svipnake, *n. nuditas*, Nøgenhed. Hann så mig ecki i svipnakri, *ne quidem nudus in lecto ab illo immunis fui*, end ikke ganske nogen kunde jeg vare i-No for ham.

Svipstund, *f. momentum*, et Hjelblif.

Svipstannis, *vid. i einum svip*.

Svipti (at svipti), *raptare*, rive i en Haaf, snappe. 2) *spoliare*, *privare*, berøve.

Svipti-kills, *f. arcula ansata viatorum*, arca camerata, Rejsestuffedet.

Svipting, *f. raptatio*, Snappen, Roven; Berøvelse.

Svipull, *fugax*, fløgtig.

Svipt, *m. vultus*, Ansigtstræk, Mine. 2) *sübita apparentia*, item *spectrum*, fort Tilsynes ladelse; ogsaa Spøget, Gestalt. 3) *vibratio*, Slyngen, Svingen. 4) *momentum*, et Hjelblif. I' einum svip, *uno momento v. instanti*, i et Hjelblif.

Svici, *m. cervix*, Nakken; o: hållinn astan til.

Svirgull, *m. linca convoluta pro zona vel etiam redimiculo capitis*, Et Klæde at binde om Livet eller Hovedet. 2) *focale*, Et tykt Klæde eller Bind om Halsen.

Svirgulslegr, *crassus*, tyk, klodset.

Sviraholur, *f. pl. pori*, Svædhuller, Porer.

Svitamedil, *n. pl. medicamenta sudorifera*, Lægemidler, som frembringe Svæd.

Svici, *m. sudor*, Svæd. Handkrika sviti, *hircus*, Svæd i Armhullerne.

Svitna (ot svitna), *sudare*; svæde.

Svívirda, *f. deminutio honoris v. fama*, Skam, Vanrygte.

Svívirding, *f. idem*.

Svívirdi (at svívirda), *honori alicujus detrabere estimationem declinare*, vanære eu; å svigr.

Svívirdilega, *dedecorose*, skammeligen.

Svívirdilegr, *dedecorosus*, skammelig.

Svípíód, *f. Svecia*, pr. *gens Svecica*, Sverris-egentl. det svenske Folk; *quasi* Svíds v. Svídris píód, *gens Óáni*, Ódins Folk.

Suck, *n. lacta*, Dyrden. 2) *soluti mores*, Udsførelser. 3) *prodigalitas*, Ødselhed.
 Sucka, *colludere*, lege sammen. 2) *prodigere*, øde.
 Sula, *f. teres columna, conus*, en Sølle; *germ. Seule*. At letia sök fyri súlu, *sanctissime cavere v. prohibere ne in domum admittatur ali- quid*, at forbyde nogen strængelig at komme i Huset; *vid. Sødvegis Sula*.
 Súla, *f. pelicanus albus, extremitate alarum nigra*, en hvid Pelikan, som er sort paa Enden af Vingerne; *alias haf-sula*.
 Súlda (at súlda), *mucefcere*, mulne, blive stimmel.
 Súldade, *muculentus, inucidus*, mussen, stimmel. Súldad hey, *fanum mucidum*, stimmel Hø.
 Sull, *n. mixtura, confusio*, Sammenblanding.
 Sulla (at sulla saman), *miscere, confundere*, sammenblande, forvirre.
 Sullr, *m.umor, vulgo ulcus*, Opsvulmen; egentl. en Byld; å svelle.
 Sultr, *m. famer, Sult, Hunger*.
 Sumar, *n. astat, Sommer*. Á samrum, *temporibus astitis*, om Sommeren.
 Sumarauki, *m. augmentum astatis*, Tillæg til Sommeren, En Uge, som efter den island- ske Tidregning sfnnum regnes til Sommeren mer end sædvanlig; se Rymbegla S. 202.
 Sumarbletr, *m. (á hörandi, mólitr), pbacos, ephelis*, Solbrandthed, Solbranding (paa Angstet om Sommeren).

Sumarbúdir, *f. pl. astita, Sommer. Dølig, Lykshus*.
 Sumardagr, *m. dies astitus, Sommerdag*.
 Sumar-gjöf, *f. munus, pro ineunte astate apople- reta*, Sommergave.
 Sumarlángt, *per totam astatem*, saa lang som Sommeren er.
 Sumarlegr, *astivus*, sommerlig.
 Sumarmál, *n. pl. iuitium astatis, Sommerens Begyndelse*. Nú er komid undir sumarmál, *hyems præcept v. affecta est*, Sommeren er nu straks forhaanden.
 Sumbl, *n. compositio, Drickfelag*. 2) *forbil- lum*, Sæben, Driften.
 Sumbla (at sumbla), *compositare, drikke i Sam- kvem*. 2) *degluire*, nedsluge.
 Sumlöz (at sumblaz), *potu torpescere*, af for megen Drif tabe Bevidstheden. Hann sumbl- adiz í háfar bylgium, *agvam marinam adeo hausit, ut superes*, han sit saa meget Vand i sig, at han tabte sin Bevidsthed.
 Sumrar (at sumra), *astatem appropinquare*, det bliver Sommer. Nú sumrar, *adeft v. ap- propinquas astat*, Sommeren nærmer sig.
 Sumrángur, *m. vitulus, circa initium astatis na- tus, iia vocatur post elapsum semestrium*, en Kalv, som er en Sommer gammel. 2) *mercenarius astitus*, en Daglejer om Som- meren.
 Sumstadar, *non nusquam, alicubi*, sommersteder.
 Sumtidis, *inserdum*, undertiden, sommetider.
 Sumr, *aliquis, vovnullus, quidam*, nogen. Hér

er få mitt allt og samt, *hic est omnis habitus mea, nulla re excepta*, her er' alt hvad jeg ejer.

Sund, *n. fretum*, et Sund. 2) *varatus*, Svømmen.

Sund-dyr, *n. animal natasile*, et Dyr, som kan svømme, et Sodyr.

Sundfær, *nabilis*, som kan svømmes over. 2) *nandi peritus*, kyndig i Svømmen.

Sundfæri, *n. pl. cauda et pinna piscium*, in *spec. balnearum*, Svømmerebsfæber, Fiskeb, især Hvalernes Hale og Finner.

Sundl, *n. vid. kvimi*. Sundli, *n. idem*.

Sundlar (at sundla), *vid. kvimar*.

Sundmadr, *m. natator*, en Svømmer.

Sundmagi, *m. fistula aërea asellorum*, Svømmeblære.

Sundra (at sundra), *in partes secare, deartuare*, sonderlemme, skjære i Stykker.

Sundrång, *f. divisio*, Søndring, Deling. Sitt i hvöria sundrångins, *divisum*, desvið, etc. hvert for sig.

Sunduggar, *m. pl. pinna piscium*, Svømmesfinner.

Sundr, *in partes*, sonder, itu. 2) *in compositis idem quod latinorum Dis*, i sammen-

fatte Ord det samme som Tydskernes *zer*
Sundurdreif (at sundurdreifa), *dissipare*, *dispersere*, adsplitte, adsprede.

Sundurgérd, *f. singularis, affectatio*, Sværbhed, affekteret Væsen.

Sundurknofadr, *sonrisus*, sonderknuff.

Sundurleitr, *dissimilis*, forskjellig, ulig.

Sundurlyndi, *n. consensio*, Uenighed, Ulfamdrægtighed.

Sundurleila, *segregatus*, adskilt fra.

Sundurþyckia, *f. dissensio*, Tvist, Uenighed.

Sundurþycki, *n. idem*.

Sunna, *f. sol*, Sol.

Sunnudagr, *m. dies solis*, Søndag.

Sunnann, *a meridie (de loco et in loco)*, søndenfra.

Sunnan-átt, *f. aufer*, Spdkant.

Sannan-veðr, *n. ventus australis*, Søndenvind.

Sannlendingar, *australes*, Spdkoere.

Sannlægr, *austrinus*, sydlig.

Sannr pro sudr, *aufer, noius*, Spdk, Sønden. *Varianus sepiissime, apud veteres dicitur; sic* madr, *mannr*, manns; *fidr*, finnr, finns.

Svo, *vid. so*.

Svoli, *m. truncus, lignum crassum et rude, stipex*, en Træbul, utillugget Træstub. 2) *homus incultus, agrestis*, et groft, ubehøvet Menneske.

Svolalegr, *agrestis, rudis*, grov, ubannet.

Svolgra (at svolgra), *vid. svelgia*.

Svödu-fær, *n. vlnus leve*, et let Saar.

Svölmir, *vid. svelmir*.

Súp, *n. jus, jusculum, forbillum*, Suppe, Søb, Slabberað; *vid. kaup*.

Súpa, *f. idem*. Súpu-fat, *n. paropsis, scutella*, et Suppesab.

Súprångr, *m. nom. pr. libax*, en Dranket.

Svörðr, *m. zerra viridis, graminosa, cespes*, et

græsbegroet Sted, Grønsvær. Svardfalt land, *continens, terra gramine obsita, distincta a scopulis et hirtibus*; fast Land, græsbegroet Sted, adskilt fra Klipper og Stjær. 2) *corium v. curis, capillata, villosa*, laadent Skind. At standa yfir höfud-svörðum eins, *superflans, videre aliquem prostratum decollari*, se paa ens Halsuggelse. 3) *funis coriaceus*, et Lædertov, Lædrettes; *alias svædreip*. Svötrull, *obliquens, contensiosus*, modskribende, trættekjær.

Sår, *acidus*, sur.

Sår, *m. acor*, Surhed.

Såra, *f. acerosa*, Syre.

Sårbræud, *n. panis acidus, zymistes, fermentans*, Surbrød.

Sårdeig, *n. fermentum, zyme*, Surdej.

Såreygt, *lippus; surojet*. 2) *invidiosus*, misdydelig.

Sårmiølk, *f. oxycalum*, Surmælk.

Sårna (at sårna), *acefcere*, blive sur.

Sårs, *n. cibaria acida, oxynoma*, Systemad.

Sårfaar, *aceto conditus v. preparatus*, syltet.

Sårskæp, *m. infensa austeritas*, ubehagelig Surhed.

Sårmatr, *m. vid. sårs*.

Såra-matar-seliandi, *oxypropola*, som sælger syltet Mad.

Sårsmiör, *n. oxybutyrum, butyrum fermentatum*, surt Smør.

Surtar-brandr, *m. lignum fossile mineralizatum*,

Sortebrænd (et Fosfil).

Juden Deel.

Surtr, *m. uom. pr. viri*, en Mandes Navn. 2) *colore furvus*, gulten af Ansigtetsfarve.

Såt, *f. dolor, aestitia*, Sorgmodighed, Besdrovelse. 2) *morbus*, Sygdom; *alias lött*.

Såtlaus, *sanus, integer, sünd, frisk*. At sefaz sitlaust, *sine morbo interire, de gladio caesis dicitur*, ds uden Sot, siges om den som kommer ved Vaaben.

Svanta, *f. ventrale, præcinctorium*, et Forflæde.

Svuntuhappar, *m. pl. globuli ventrales*, Forflædeknapper.

Svædi, *n. campus sine omni umbraculo, conflages*, aaben Mark, *vid. berfvædi; alii: palus v. locus depressus*, ogsaa et lavt, sumptigt Sted.

Svæfi (at svæfa), *sopire, inddygge; vid. sefa*. 2) *mactare*, slagte. 3) *pacare*, stille, dæmpe. Svæfandi medöl, *hypnotica*, Sovemidler.

Svæfill, *m. cervical, pulvinar*, Hovedpude.

Svækia, *f. aer circulans, humidus, suffocationi quam refrigerationi proprior et aptior*, fugtig Vejr.

Svækia, *f. repor vaporosus et nauceosus*, varin ubehagelig Damp.

Svækialegr, *sepidus*, lunkent, varmt.

Svæla, *f. fumus vehemens et acer*, stærk Røg. 2) *dolus malignus*, ondskabsfuld Svig. So eru hér margir göðir menn, at ei man svæla eda stærð giör til nockurs manns, *res boni viri hic sunt, ut nihil fraudis v. malitia ulli metuendum sit*. Her ere saa mange gode

Mænd, at ingen behøver at frygte for Svig eller Ondskab; Svæl. S.

Svæli (at svæla), *fumigare, suffocare*, røge, kvæle ved Nøg. At svæla undir sig, *emungere aliena, injuria occupare, intervertere*, tilvende sig andres Ejendomme ved Svig els. ser. Vold.

Sværa, *f. vid. svara*.

Svæling, *procax, svel*, forvovent.

Sv, *n. intergerium, lana interina, stupa, Mels temvæg, Mellemlag, Tave*.

Svæ, *f. colum, Sie, Tragt*. 2) *scintilla, Gnist, Funke*. Svæ-grind, *f. clabrum colatorium*, en Træring; hvortil Sien fæstes.

Svæ (at svæ), *colare, sie, sie igjennem; (recius lia)*.

Svæd (saud, hefi sodid, at siöda), *coquere, elixare, syde, koge*. 2) *fervere, syde, være glohed*. Jærnid Svæd, *ferrum scintillas v. candet*, Jærnet er glohedt. Vatnid Svæd, *aqva fervet*, Vandet kaager. At siöda upp är, *ebullire, fervere*, at faage over.

Svædra, *ad austrum*, sydligen, mod Sönden.

Svædri, Svædstr, *austrum propior, proximus, sydligere, sydligst*.

Svædnadr, *dormituriens*, sovning.

Svædnar (at svædnar), *dormituriere*, at være sovning.

Svædn, *f. genus, Kjøn; alias Svist. Karlsvist, sexus virilis, Mandkjøn. Qvædnsvist, sexus fequior, Kvindeskjøn*.

Svægn (savg, hefi sogid, at svægn), *sorbere, lacrare, suges, dic, patte*. Lömbin svægn, *agni*

ubere v. lac felliant. Lammens patte beres Moder.

Svæki, *f. morbus, Sygdom*.

Svæking, *f. idem*.

Svæki (at svæki), *in morbum incidere*, blive syg.

Svækn, *innocens, sicut, immunis, uskyldig, fri, sletter*.

Svæknfaka, *innocens*, uden Brøde, uskyldig.

Svækn-dagr, *m. dies actionibus sicut*, Sognedagr.

Svækn, *f. libertas, immunitas, Frihed, Sikkerhed*.

Svækna, *f. idem*. Deir Svækna hanns, *immunisatem ejus proclamaverunt*, de bejendte gjorde hans Frihed.

Svækn (at svækn), *saccharo coadire*, bestes med Sukker, komme Sukker i.

Svækr, *u. saccharum, vel arundinis, Sukker*.

Svækr-candis, *saccharum crystallinum, Sukkers Kandis*.

Svækr-reyr, *m. canna saccharifera, Sukkerstr.*

Svækr-saltadar urtir, *f. pl. conferva, salgama, confecta*, nedstjlede Frugter.

Svækr-rót, *f. vid. gul-rösa*.

Svælg, *m. potus, haustus, Driften, Slugen; alias svelgr*.

Svælg, *f. unda maris, Vølge; vid. sölginn*.

Svælgia, *f. umbella, en Solhat, Parasol*. 2) *fibula, Hægte, Spænde*.

Svægli (at svægli), *concresecere, constipari, størket*,

·fryse til; å svella. Alt fylar nú i Skiptun,
omnia jam in davi congelant. Alt fryser nu
til i Skibet.

Sýldr, *confipatus*, stærket, sammenslobet.

Symbla, *f. vid. Ivenla.*

Sýn, *f. visio*, en Nabensbaring, noget som sees.

2) *visus*, Syn. Fridr kynum, *aspectu pul-*
cher, skjon af Udseende.

Sýni, *n. visus*, Syn. Þad er til kynis, *visui*
pateo, det er til at ses.

Syn, *f. abnegatio*, Nægten, Afslag. 2) *nom.*
Dea ebriocorum, en hedensk Gudindes Navn.
At letia syn fyrri, *omnius abnegare*, ganske at
nægte.

Sýnd, *f. vid. skón.* Til-sýndar, *objectum vi-*
sus eminus, det som ses i en Afstand; *vid.*
á sýnd.

Synd, *f. peccatum*, Syn.

Syndaflódd, *diluvium, cataclysmus*, Synðflo-

den.

Syndga (at sýndga), *peccare*, synde.

Sýndi (sýndti, at sýndo), *nare, natare*, svæm-

me; å fund.

Sýndi, *n. vortex*, et Svælg; *vid. qvilsýndi.*

Syndfamligr, *impius*, ugudelig, sýndig.

Syndfamlaga, *impie*, ugudelig, sýndigen.

Syndugr, *peccatis contaminatus*, sýndig.

Sýndr, *nandi peritus*, sýndig i Svømmen.

Sýndr, *visu gaudens, videns, seende.* Sýndr
lit, *agre videns*, som ser lde.

Sýngla (at sýngla), *vid. saungla.*

Sýng (saung, hefi sáungid, at sýngia), *canere,*

·sunge. At sýngia undir, *sucinere*, synge
lavt. At sýngia vid tón, *alsa voce canere*,
synge højt. At sýngia messu, *missam di-*
cere, læse Messe.

Sýngra (at sýngra), *vid. sýngra.*

Sýnia (at sýnia), *renuere, negare*, nægte, af-

slaa.

Sýni (sýndi, hefi sýnt, at sýna), *ostendere,*

visé.

Sýniz (at sýnaz), *videri, synes.* Sýniz mér,

mibi videatur, det synes mig.

Sýnilegr, *visibilis*, synlig.

Sýnilega, *visibiliter*, synligt.

Sýnis-horn, *n. specimen*, Prøve, Eksamplen.

Sýnn, *videns, visu gaudens*, seende, som kan

se; *vid. einfýnn.* 2) *evidens*, sýnsynlig.

Hönum er ecki sýnt um þad, *imperitus est,*

han er ukýndig derf. Ecki er annad (rád)

sýna, *non aliud visu aptius est consilium,*

der er ikke andet for.

Sýp (saup, hefi sopid, at sýpa), *forbere, søbe.*

At sýpa hveliur, *auram haurire, forbillare,*

snappe efter Vejret.

Sýpra (at sýpra), *queri, klage, murre.* 2)

leute forbillare, søbe langsomt.

Sýpur, *n. lamentatio*, Murren, Sammerklage;

alias sýpr.

Sýr, *n. oshonii quoddam genus veterum*, etflagt

Enlmad hos de Gamle. 2) *scrofa*, en Sø

med Grise.

Sýra, *f. acor.* Surhed. 2) *acidum et ferment-*
atum serum lactis, Valle.

Sýri (Sýrdi, hefi Sýrt, at Sýra), *fermentare*
facere, syre, gjøre sur.

Sýrdr, *fermentatus*, surgjort, syret. Sýrt
 braud, *panis fermentatus*, Surbrød.

Sýrgi (at Sýrgia), *plangere*, *lugere*, sørge, vate
 bedrøvet; ð sorg.

Sýria, *f. fex liquidorum*, Bundfald, Dærme
 fra flydende Liqueur; *vid. fori*.

Sýriótr, *seculentus*, suld af Dærme. 2) *do-*
losus, følgesuld. Sýriótr litr, *color maculo-*
sus, broget, nægte Farve.

Sýrland, *n. Syria*, Syrien.

Sýróp, *n. Syrupus*, Syrup.

Sýrpa, *f. adversaria*, collesanea, Blandinger,
 Samlinger, Allsheaude; ð forp.

Sýrtir (at Sýrta), *nigrescit*, *nigrescere*, sortnes,
 blive sort; ð kvarte.

Sýsla, *f. negotium*, Syssel, Forretning; *vid.*
umfýsla. At reka Sýslu sína, *unus suum*
facere, forrette sin Dent.

Sýsla, *f. roparchia*, *vrbus major*, *districus*,
 Syssel, Distrikt. Biskups Sýsla, *diocesis*,
 gejstligt Stift.

Sýsla (at Sýsla), *negotiari*, *icem agere*, *facere*,
 sýsle, forette sit Arbejde. 2) *impetrare*,
 faa, erholde: Þeir lendu menn at Sýsla lét
 heita, *aliquos mirebantur*, *qui equos adducerant*,
 de sendte nogle for at skaffe Heste.

Sýslan, *f. uegorium*, *ocupatio*, Syssel, For-
 retning, Beskæftigelse.

Sýslumadr, *m. roparcha*, *chadonimus*, Syssels
 mand, Foged.

Sýsla (at Sýsla), *vid. Sýsla*.

Sýstir, *f. soror*, Søster.

Sýstkyn, *n. pl. frater et soror*, Søskende.

Sýstkynabörn, *n. pl. fratris e fratre et sorore*,
 Søskendeborn.

Sýstrabörn, *consabrine e sororibus*, Søster-
 born.

Sýstránger, *m. pl. idem*.

Sýstránger, *m. watericia v. amita filius*, Sø-
 ster søn.

Sýstr, *expeditus*, tilendebragt. Ná er þetta
 eyrindi Sýst, *jam hoc negotium expeditum est*,
 Denne Forretning er fuldbragt.

Sýsturson, *nepos ex sorore*, *consobrinus*, Sø-
 ster søn.

Sýsturóttir, *nepis e sorore*, *consobrina*, Sø-
 ster datter.

Sýsturmadr, *sororius*, Søsters Mand, Svog-
 ger.

Sýstir ektamanns, *glos*, Svigerinde, Mand's
 Søster.

Sýti (at Sýta), *dolere*, angí, sørge, angstes;
 ð lát. At Sýta fyrir einhvörvi, *solicite*
prospicere, angstes for noget.

Sááll, *m. conger*, *congrus*, Smaal, Havaal.

Sablár litr, *color thalassinus*, *caeruleus*, himmels
 blaá Farve.

Sædi, *n. semen*, *sperma*, Sæd.

Sædi (at Sædi), *seminare*, saa, udstø Sæd.

Sæ-egg, *n. vid. ígulker*.

Sæli (at Sæli), *enecare*, *macrare*, dræbe, slagte.

At sæfa fórnir, *vicimas mactare*, stinge Ofserdyr.

Sægrann, *hyalinus, viridis*, søgrøn, glædgrøn.

Sægr, *m. multitudo, colluvies multorum animantium, confusus multorum*, Sammenstemlen, Mængde af levende Væsener.

Sæhafi, *oberrans per mare*, omvankende paa Havet.

Sæki (lökki, hefi lökt, at sækia), *querere, asferre, adducere, item annisi totis viribus*,

søge, tilvejebringe; ogsaa stræbe af alle Kræfter. At sækia einn at lögum, *jure cum aliquo agere*, at forhandle med en efter Loven.

At sækia eftir, *persequi*, forfølge. At sækia á v. at, *oppugnare, bestormare*. Mig sækie

kuldi, *frigus me tenuit*, Kulden hjemføger mig. Hæpp lökti þig, *bona fortuna tibi affulsit*, den gode Skjæbne hjalp dig. Hæfid

löktriz þeim, *iter maritimum emesiebantur*, de fuldbragte Svæssen.

Sækjandi, *m. actor causæ*, Sægsfører, Sægsøger.

Sækona, *f. fœvus*, Havnymfe, Havfrue.

Sækóngr, *m. archipirata*, Anfører for Sværvete.

Sæla, *f. beatitudo, felicitas*, Sællighed, Lykke.

Sæild, *f. idem*.

Sælaz (at sælaz á einum), *alterius danno disteferre*, berige sig ved en andens Skade; *binc* skælni, skælinn.

Sællda (et sællda), *vid. fallda*. Vid eignum eingyu samann at sællda, *nihil est nobis com-*

mune, nihil negotii inter nos, vi hæve intet med hinanden at gjøre.

Sælldar-stadr, *m. locus beatitudinis*, Lykkesalighedsens Dølg.

Sælgæti, *n. delicia, cupidia, castillamenta*, Læsterier, Læsterbildskener.

Sælgætingr, *m. vid. segr*.

Sælingr, *m. cupes, cupidipeta, voluptuosus*, en Læstermund.

Sælkæti, *m. idem*.

Sæll, *beatus, felix*, lykkelig, lykkelig.

Sællegr, *pinguis, rososus*, fed, muskuløs.

Sællifr, *voluptatibus seditus*, hengiven til Vellevnet.

Sællifi, *n. vita voluptuosa*, velslygt Liv.

Sælundagar, *m. pl. dies quatuor temporum, angaria*, Karetts fire Tæmpedage.

Sæluhöfna, *f. portus tutissimus*, sikker Havn.

Sæluhús, *n. diversorium pro viatoribus, in regione montanis, xenodochium, et Sted*, især ved Fjælde og ubeboede Steder, hvor de Rejsende kan tage ind.

Sæluvika, *f. vid. sælundagar*.

Sæmadr, *m. vid. marmennill*.

Sæmd, *f. bonus, decus, hæder, Vere, Anstændighed*. 2) *donum, largitio pecunie*, Gæve, Gæve, Skjant; ogsaa Formue.

Sæmdarlegr, *decens, dignus*, sømmelig.

Sæmdarmodr, *vir honoratus*, en Hædermand.

Sæmi (et sæma), *honorare, hædere*. At sæmagjöfum, *muneribus augere*, forære. Það sæmir, *deces, convallis*, det sømmer sig. Hann

Sæmis þad eeki, *non approbat*, han bifalder det ikke.

Sæmir (at sæmar), *ad frugem venire*, blive sæddelig.

Sæmidægr, *bonestus, decens*, anstændig, sommelig.

Sæmidæga, *decenter*, sommeligen.

Sæmir (sæmir; sæmir), *decens, sommelig, sæddelig*. Þar munn eyru sæmist er uxu, *familiaribus plurima indulgentus*, Personen passer best der hvor han er født.

Sæmir, *n. homo in incultam insulam deportatus, ut fame pereat*, en Mand, der sattes ud paa en ubeboet Ø, for der at sulste ihjel. 2) *mari suffocatus*, druknet.

Sæng, *f. culcitra*, en Dyne. 2) *lectus, cubile*, en Seng.

Sænga (at sænga hið), *concurrere*, ligge hos.

Sængur-áklædi, *n. seges, stragulum*, Sængesteppe.

Sængur-hús, *n. cubiculum*, Soveskammer.

Sængr-kona, *f. puerpera*, en Barselskone.

Sængurlega, *f. puerperium*, Barselseng, Barnefødsel.

Sængur-rof, *n. mulcta homicida, vidua mariti solvendo, alius octo uncie argenti*, en Penge-mulkt, 8 Naser, som skulde betales til en dræbt Mand's Enke.

Sængur-stólpi, *n. fulcrum lecti*, Sængestolpe.

Sængur-tími, *m. concubium, nox connata*, Sængetid.

Sængvikindi, *n. animal. maritimum*, Sædyr.

Sængviki, *maris instar inquietus*, roslig som Havet. Sængviki var allt vestr um Vestfir, *maris instar inquieta erant omnia, occidentem versus*, i de vestlige Distrikter var alt i Op-rør.

Sær, *m. mare, Hav, Sø*; Sævar, Sævi, Sæ. At kasta á sæ, *derelinquere*, kaste i Søen. Sæ-rodri edr blóðslóðr, *ingermania*, Havets rode Farve.

Sæum, *abundanter*, fløkkvið, i stor Mængde; *vid unnum*. Kærnar miðlika sæum, *vacca abunde lac dant*, Kjøerne mætte godt. Þeir flæktuz at sæum, *enimam accedebant*, de kom flækkvið.

Sær, *legitimus, iure jurandus*, lovlig, som man kan med Ed betræfte. Sær dagr, *dies fastus, judicialis*, Sægnedag. Sær eidr, *veritas iuramento firmanda*, en Sandhed, som kan med Ed betræftes.

Særi (at særa), *adjurare, besværges*. 2) *vulnere, saare*; á sær.

Særdt, *vulneratus*, saaret.

Særi, *n. iuramentum*, Ed.

Særing, *f. adjuratio, exorcismus, Besværgelse*. 2) *incantatio*, Forbandelse, Tryllet. 3) *vulneratio tam corporis quam animi, angor*, Saar saavel paa Legeme som Sjæl.

Særingamadr, *exorcista*, en, som besværges, Troldmand.

Sæskrimsl, *n. monstrum marinum*, Sø-Myrre.

Sæskriana; *f. vid. krolfs-litla*.

Sæts, *f. mulier, cuius maritus peregrinavit*, en

Rone, hvis Mand er rejst udenlands. 2) *adulceratio*, item *suavia*, Forsedelse, Sedheb.

Sætahraud, *n. panis dulciarius*, Konditori, søde Brodfager.

Sætahrands-hátid, *f. festum azymorum*, det usyrede Brods Fest, Paaskifesten (hos Jøderne).

Sætunn, *f. dentalium vulgare*, Setaud (en Orin); *vid. hrúdr-kall*.

Sæti, *n. sedes, sella*, et Sæde, en Stol. 2) *fanum in metas congestum*, en liben Høstak.

Sæti (at sæta), *fanum in metas congerere*, sætte. Hvi i smaa Stakker.

Sæti (at sæto), *animadvertere*, straffe. 2) *re-spondere*, svare. 3) *obsegi*, moren gerere, være lydige, lytke. 4) *occurrere*, møde. Hverju sætir þetta?, *quid hoc sibi vult?*, hvad vil dette sig. Hann sætti því ecki, *aurem non advertit*, han gav ikke Agt paa. At sæta áverkum vid einn, *vulnerare*, saare en. At sæta sari, *querere occasionem*, søge Lejlighed. At sæta straffi, *pœnas dare*, lide Straf.

Sætleiki, *m. dulcedo*, Sødhed.

Sætindi, *n. pl. dulciaria, bedyfnata*; Konditori, Paaskerier.

Sæt máll, *blandillogvus*, sødtalende.

Sætna (at sætna), *dulcescere*, sødnes, blive sød.

Sætordr, *vid. Sæt máll*.

Sætrar, *f. pl. pastena v. æstiva pecuaria*, Græsgange.

Sætr, *f. reconciliatio*, Forslig; *vid. Sætt*.

Sætti, *n. idem*; *vid. jafn-Sætti* et *mis-Sætti*.

Sætti (at sætta), *reconciliare*, forslige.

Sættir, *f. pl. vid. Sætt*. Ecki mun eg sættir ríða, *federa non frangam*, Forskudet ej jeg vilde bryde. At taka sættum, *reconciliat-ionem accipere*, modtage Freds Forslag.

Sæta-koppar, *m. pl. flores vinis idææ*, Blomsterkopperne paa Planten *mammaria ovata*.

Sætur, *f. pl. vid. Sætrar*.

Sætr, *dulcis*, sød.

Sætr, *tolerandus*, taalelig, udholdelig; áfir. Ósætr síðr, *æstus maris periculosus*, farlig Havbrusen. Ecki er hönum síðr ósami sætr, *salis contumelia non est illi toleranda*, ej bær han taale sig Forhaanelse.

T.

Tá, *f. digitus pedis*, en Taa. At troda einn um tar, *plumas pedum alicujus calcare*, pedem pede premere, *metaph. importune se gerere*, træde en paa Foden; uegentligen: opføre sig uanfærdigen. Þú nær ei þáगत tánnum, *sem hann hefr halana*, Jongu inter-

valla se post-se relinquit, *facile tibi prece-*
lis, Du kan ej indd Tærne naa derhen hvor
han har Hælene: Han overgaar dig meget.

Tabl, *n. alca*, et Spillebord, Spillebræt. 2) *ludus alca v. larruncolorum*, et Drætspil.

Tabla, *f. sabula, sabilla*, en Tavle.

Tablbord, *n. alveus luforius*, Spillebræt.
 Tablbyrding, *m. tabularum inaequale discolor*,
 det tærne Dambret.
 Tablmadr, *m. aleator*, en Bræt-Spiller.
 Tad, *n. finus, lacunæ terra*, Gjedning. At
 bera tad á vøll, *pratum stercorare*, gjøde
 Marken.
 Tada, *f. gramen cultum, fenum prati stercorari*,
 Hø, som voffer paa en gjødet Mark.
 Tadbredsla, *f. stercoratio*, Gjødelse.
 Taddr, *stercoratus*, gjødet.
 Tadsfall, *n. finetum*, Wadding.
 Tadsgræs, *n. vid. tado*.
 Tadhauge, *m. finetum, stercorarium*, Møde-
 ding, Møgdynge.
 Tackláfr, *m. crater stercorarius*, en Trækasse
 til at komme Møg i.
 Tadvísl, *f. furca, fumaris*, Møggreb.
 Tafarius, *sine mora*, usfortøvet.
 Tatu, *n. victima*, Slagtoffer. 2) *esca ferarum*,
 Wilddyrs Føde. Tatu réttelapís munu
 þér saka, *victimæ iustitiæ feræis*, I skulle
 høste Retferds Frugter.
 Tafs, *n. precipitantia elocutionis*, Ordenes hure-
 tige Udtale.
 Taffa (at taffa), *precipitantæ præferre*, hure-
 tigen at udtale, pladre.
 Taffianr, *longinquus, moras hærens*, hinderlig.
 Tæg, *f. vimen*, Vidie.
 Tæga-køst, *f. vilis, qualis vimineus*, Vidies
 Hvirv.
 Tagl, *n. cauda equina*, en Hestehale. 2) *ex-*

eremitas rei, det yberste af en Ting; inde-
 reiptagl, fælltagl.
 Tagl-hår, *n. pili cauda*, Halehaar.
 Taglskurdr, *m. cauda expilatio*, Halens De-
 skjæring.
 Tagl-tækr, *apprehensibilis*, som lettelig kan gr-
 bed. 2) *facilis*, let.
 Tåinn, *carpus, isem emollitus*, tæset, blø-
 gjort.
 Tak, *n. elevatio, assumptio*, Løften, Tægen. 2)
nifus luccantis, majsommelig Stræben af en
 Kjæmpende. 3) *pleuritis*, Sting i Siden.
 Þad var manns tak, *robotis virilis munimen-
 tum erat*, det var Mandes Arbejde. Aþyrgit
 hann tak sitt, *quod in se recepit præstato*,
 hvad en modtager, skal han staa inde for.
 At hafa margt í takinu, *multa simul motiri*,
 have mange Ting fot. Hann hefr tók á
 lækningum, *medicina non ignarus est*, han
 forstaaer sig paa Lægekunsten. Hann hvilir
 sig nu á tókunum, *viribus suis jam parces*,
 nu hviler han sig.
 Taka, *f. ablatio, furtum*, Tyveri. 2) *ves fur-*
rius, Tyvekøster.
 Tåkn, *f. es n. miraculum, omen*, Under, Wi-
 rakel.
 Tåkna (et tåkna), *aminari*, varfle.
 Tåknasomlega, *miraculose*, omistof.
 Tåknasamlegi, *miraculosus*, underfuld.
 Takmark, *n. terminus, limes*, Termin, Grændse.
 Takmarka (at takmarka), *terminare*, bestemme.
 Taklet (at takletta), *sequestrare, sequestrare*

Takteinu, *m. ferrum, quod candens jurantes*
 portabans, det Jærn, som bæres ved Jærn-
 byed.

Tal, *n. locutio, loquela, item locus colloqvii,*
 Tale, ogsaa et Eted hvor Samtale holdes.
 2) *numerus, et Tal.* Peir gengu á tal, lo-
 cum colloqvii sibi sumserunt, de gill hen for
 at tale sammen. Peir se uz á tal, *n. idem.*

Tál, *n. dolus, fucus.* Svig, Bedrageri.

Tala, *f. oratio, Samtale.* 2) *numerus, Tal.*
 Sem tala rennr til, *pro re nata,* efter Sa-
 gens Veffæffenhed.

Tala, *f. globulus in rosario,* en Perle. Hann
 var at fýngia á tölur sínar, *ad rosarium*
 suum cecinit, han bad efter Rosenkrandsen.

Tala (at tala), *loqui, dicere, tale.* At tala
 máli eins, *causam agere v. procurare alicujus,*
 tale ens Sag. At tala saman, *colloqui, tale*

samuen. At tala frammi, *inserloqui,* gjøre
 Indsigelser. At tala um hæl, *edr öxl, re-*
trorspiciens obloqui, tale, seende sig tilbage.

At tala óskilmerkilega, *adhæse loqui, stam-*
me, tale utpdeligen. At tala einum til, *ac-*
cusare, increpare, tistale, bestyld. At tala

einn uppi, *persuadere, overtale.* Talaz vid,
colloqui, tales ved. At tala af sér, *maledic-*
tis damnun sibi arcessere, ved sin Tale volde

sig selv Mykter. Þad er altalad, *in omnium*
ore versatur, det er almindelig bekjendt.

Taladr vel, *eloqvens, ystaltende.*
 Talandi, *m. facultas dicendi, vox v. sermo, Evne*
 til Tale.

Tálar, *f. pl. illecebra, Tilløffesser.* 2) *decip-*
pula, Snare. At draga á tálar, *in decipu-*
lam allicere, lokke en i Snarer.

Táldreg (at táldringa), *idem.* Tröll éta tál-
 dreginn eyru, *male parsa, male dilabuntur,*
 slet erhvervot, slet forodet.

Tálfugl, *m. illex, Løffefugl.*

Tálga (at tálga), *asciare, levigare,* tilfjære
 med en Kniv.

Tálga, *f. opus ascianði ligna, Tilfjæren, Til-*
 snitten.

Tálgu-fagr, *decore ascianus,* fíjout tilfjæren.

Tálgu-hnifr, *m. culter fabrilis,* en Løffekniv.

Tálhýðinn, *exorabilis,* set at overtale. 2)
vorius, inconstans, vagelsindet, ustadig.

Tálkn, *n. branchia, Fiskegjeller.*

Tálknfanir, *f. pl. idem.*

Tálma (at tálma), *impedire, cohibere,* forhín-
 dre, standse.

Tálmi, *m. impedimentum, Forhindring.*

Talnaband, *n. rosarium, linea v. corona globu-*
lorum precavtoriorum, Rosenkrands.

Tals-efni, *n. stans questionis v. argumentum,*
 Evisstepunkten, den Sag man taler om.

Talsmadr, *m. advocatus, consilicus v. patronus,*
 Talsmand.

Tálfnara, *f. laqueus,* en Strikke, Snare.

Tamiun, *cicur, mansuetus, tammet.* 2) *ex-*
cultus, uddannet, vant.

Tampiæl, *n. pl. sarcina,* en Vpft.

Tamr, *affectus, tam,* Tamr á bádar hendur,
ambidexter, som kan bruge begge Hænder sigt

godt. Tann er barns-vann, *uris mature* godt vult *urtica manere*, hvad man i Ungdom nemmer, man ej i Alderdom glemmer. Dad er hverium tann er ser tann, *usus in arte valet*, Vann er den anden Natur.

Tányria, *f. fesor inter digitos pedis, hircus*, Urentlighed, som sætter sig imellem Tærne.

Tan, *f. diaphragma, Mellemgulvdt; Danis olim idem*.

Tánar (at tána), *crefcere, virefcere*, tiltage, vokse, grønnes.

Tándr, *n. fígura quædam minima, et Slags fmaa Pile. 2) minimum quid, et Gran.*

Tandillr, *servus, ad omnia, etiam minima excandescens*, opfarende, iffindet. Hann á hverki tandr né tegunt af korni, *nec hilum v. minimum quid farris habet*, han har ikke den mindste Smule Korn.

Tándr-hreinn, *follicite muadatus*, pyntelig, ren.

Tángi, *m. lingula v. lingua terra, in mare se exferens, promontorium*, en Tauge, Landspid, Fjorberg. 2) *cuspis inverfa gladii v. cultri*, den Spids, som gaar op i Skæft.

Tangr, *n. scrusa, Pjalter, Klude*. Eg hefi rífid upp tangr og tótur, *omnia scrusa et lacerata vestes, perscrutatus sum*, jeg har randsaget i alle Krøge.

Tánn (at tanna), *denibus rodere*, gnave.

Tanna-gnýftan, *f. stridor denium, brygmus*, Tænders Gnistel.

Tánnalos, *n. gompiafis*, den Tilstand at Tænderne ere løse.

Tanné, *n. munus patris, quando dentes infantis primum vidit*, Gave af en Fader, naar BARNET faar de første Tænder.

Tannfellingr, *m. cui dentes excidunt*, som faldet Tænder.

Tannfiskr, *m. balæna dentata*, Tandfisk, en Hval.

Tanngardr, *m. alveoli dentium*, Tændernes Rad.

Tanngnióstr, *m. caper v. demibus stridens*, en Gjedebul.

Tannhold, *n. gingiva*; Tandfjod, Ganne.

Tannholds-bólga, *f. parulis*, Høvelse i Gummierne.

Tann-hvals, *logvax, lingvax*, som har godt Mundslæder.

Tanni, *m. dento*, som har Tænder. 2) *nom. pr. viri*, en Mand's Navn. 3) *abies*, Fyrretre.

Tannkul, *n. hamodis*, Kulde, Trækning i Tænderne.

Tannlaus, *edentulus, nefrens puer*, tandløs.

Tannskéfill, *m. densifricium*, Tandskrab.

Tannstaungull, *m. densifcalpium*, Tandstikker.

Tannstór, *dento*, som har store Tænder.

Tannverkr, *m. odontalgia*, Tandpine.

Tannvöxtr, *m. dentitio*, Tandvækst.

Táp, *n. vigor*, Stærhed, Fyrighed.

Tapa (at tapa), *perdere*; amittere, tabe; miste.

Tapari, *m. caput mallei securis*, Hoved paa en Håndøkse, Øksehammer.

Tapar-óxi, *f. securis malleata*, en Håndøkse.

Tapla, *f. scandaliun, crepida*, en Tøffel. Tøplu-

mekari, *m. crepidarius, diabubrarius*, Skofliffer.

Táplittill, *invalidus, debilis*, svag, uden megen Kraft; ð táp.

Tappa (at tappa), *transfundere*, aftappe.

Tappati, *m. caupo, anopola*, Kuper, Vinkuper.

Tappi, *m. epistomium*, Dróp, Tap.

Tár, *n. lacryna*, Taaate.

Tára-skáll, *n. pl. voratio lacrymarum*, Taaereflod.

Táraz (at táraz), *lacryuari*, fælde Taaerer.

Tárfelli (at tárfello), *idem*.

Taur, *m. taurus*, eu Týr.

Táhreinn, *purus, liupidus*, ren, klar, som Taaerer. (ut lacryma).

Tármilldr, *pronus in lacrymas*, grædemild, let til Taaerer. Tármilld augu, *oculi ryade laborantes*, Øjne, som let flyde over af Graad.

Tarna, *isthoc*, der, dette hærseus.

Tartarar, *n. pl. Tartari*, Tartarer.

Tartuflur, *f. pl. solana rubrosa*, Kartofler.

Táruge, *lacrymis madidus*; taaerevadet.

Taska, *f. pera, hulga, Tasse*; germ. Tasche.

Táspor, *n. primum vestigium*, Fodspor. Hann nær hveriu táspori hans; *in omnibus ei par est*, han er ham i alle Hensender vofsen.

Tasta (at tasta ð), *vid. halta á*.

Táta, *f. placenta infanrum*, eu Sukkerpatte.
2) pupa, eu Dulle.

Tátillur, *f. pl. sculponca, impilia*, etflags Sólter i Form af Sko, som Ísar Sefolt bruge.

Taug, *f. fibra*, eu Trædle. 2) funis, et Tov.

Eingin taug er í hönum (*sc. góð*), non habet ullum pilum v. fibram boni viri, der er ikke en god Sene i ham.

Tauli, *m. taurus*, eu Týr; *vid. táli*.

Taumber (at taumbera), *funis prata dimetiri*, maale en Mark med et Tov.

Taumborinn, *dimetitur*, udmaalt.

Taumbaegd, *n. frenatio*, Vidsten.

Taumburde, *m. dimensio prati, schanimus*, Udmaalen (Ísar af Marker).

Taumlau, *effrenis*, uden Vidfel, tofledløs.

Taumr, *m. habena, Tomme*. 2) funis geometricus, item piscatorius, eu geometrisk, ogsaa en Fisker-Line.

At leggiaz í tauma, *pervicax esse*, være tvær, modvillig. Þad gengr lit í tauma, *difficultatem creas*, der er Vanfælligheder ved. At draga annars taum, *promovere res alterius*, fremme andres Gørdel. At hallda sér í taumi, *se continere*, holde sig í Tomme, í Studet (Ordsprog). At hallda eðr sleppa taumi, *adducere v. laxare habenas*, slappe eller stramme Tommen.

Taug, *f. forceps*, Tang.

Taurar, *m. pl. tauri, opes reconditæ*, skjulte Statte.

Taut, *n. murmur, susurrus, item suspirium*, Murren, Surren, ogsaa Suf. Í hamingiu tauti, *bona fortuna adspirante*, í Guds Dravn; for Guds Stygd! Eg kém eingu tauti við hann, *comiter nihil apud eum efficere possum*, jeg kommer ingen Vej med ham.

Tauta (at tauta), *murmurare, irem suspirare*,
murre, sutte.

Taxti, *m. taxa communis*, Takst.

Tebli (at tebla), *alea v. laurunculis ludere*,
spille Brætspil.

Ted (taddi, at tedia), *stercorare*, gjøde. 2)
exonerare alvum, msge (bruges isar om Heste).

Tef (tasdi, at tesia), *morari, herere*, standse,
opholde. 2) *impedire*, forhindre. At tesia
einn v. fyrir einum, *impedimento esse*, standse,
opholde en.

Tegia, *f. expansio*, Udstrakten. 2) *ductilitas*,
Udstrækkelighed.

Tegi (at tegia), *distendere*, udstrække. 2) *allicere*, lokke. At tegia ræduna, *orationem ducere*,
udtrække sin Tale.

Teging, *f. expansio*, Udstrakten. 2) *allectatio*,
Loffen.

Tegli (at tegla), *vid. telgi*.

Tegund, *f. species*, Art, Slags. 2) *non nihil*,
en Smule. Því er annarar tegundar,
diverse speciei est, af forskellig Slags. Eg
á ecki tegund af bleki, *nihil arameni mihi
reliquum est*, jeg har ikke en Draabe Bles.

Teiga (at teiga), *haurire, amystidem bibere*,
drikke begjerligen, store Slurke.

Teigr, *m. haustus, amystis*, begjerlig Drikken,
Slurk. 2) *arvum declive*, Kraa, nedgaende
Eng. 3) *tracrus*, Landstrafning; *vid. tigr*,
tigr, tygr.

Teikn, *n. signum*, Tegn. 2) *prodigium, portentum*,
Varsel, Vidunder.

Teikna (at teikna), *signare, notare*, tegne, bes
tegne. 2) *indicare*, betyde. Hvad man þad
teikna, *quid indicabis*, hvad skal det vel bes
tyde?; *vid. tákna*.

Teiningr, *m. acer v. carpinus*, Valbirke.

Teini (teindi, hefi teint, at teina), *in fila du-
cere*, spinde, udstrække til Traad. At teina
járn, *ferrum ducere*, udhamre Jærn til en
lang, smal Stang.

Teinn, *m. bacillus*, en liden, smal Stof. 2)
stimulus ferreus, Jærnbraad. 3) *ferrum pro-
ductum*, udhamret Jærn (til en smal Stang).

Teineringr, *m. navis quinquajugis*, et femraðs
aaret Skib.

Teista, *f. columba Grønlandica*, en grønlandsk
Dne.

Teistkofa, *f. idem*.

Teistinn, *austerus*, vranten. Teistr, *idem*.

Teiti, *f. laticia*, Glæde, Munterhed; *vid. til-
teiti*.

Teitr, *latus*, glad, munter.

Teitr, *m. eguuleus*, et Føl.

Tek (tók, hefi tekid, at taka), *sumere, capere*,
accipere, tage. At taka af, *aliquid detrabere*,
borttage. 2) *decollare*, halsklingge. Taka af
bordi, *mensas sollere*, tage af Bords det. Taka
einum vel, *benigne recipere aliquem*, modtage en
vel. Taka einn út af tókum, *gravier debortari*,
faraade en stærkt. Taka estir, *imitari*, efterabe. 2)
resonare, gjenlyde. 3) *memoria figere*, fæste
4) *Hyfommelsen*. Hér tekr estir v. undir.

hic rebons v. refonans loca (concava), her er Effo. Taka einum frammi, *præcellere*, overgaa ein. 2) *graviter admonere*, sette haardt tilrette. Taka land, *navem appellere*, lande. Taka af fé, *sondere*, *velere pecus*, tage Ulb af Faar. Sautr sem af er tekid, *ovis mina*, en Væder, som Ulben er taget af. Taka á móti med illum virktum, *curatissime recipere*, modtage med største Omhu. Taka fyrri sig; *sibi proponere*, foretage sig. 2) *rapere, furari*, stjæle, røve. Taka heima, *conducere prædium*, fæste en Gaard. 2) *de aqua dicitur periodica, quando gelu v. astu solis siccaur*, siges om Vand, naar det tørres bort af Frost eller Solens Varme. Taka hús á einum, *in domo opprimere*, anfalde en i sit Hus. Taka litid á einu, *modice ferre*, ikke tage sig nær. Taka litid af, *non omnino abnuere*, ikke ganske afstaa. Taka nikid á, *graviter ferre v. reprehendere*, ægde sig over, optage ilde. Taka mark á, *bene notare*, tage Mærke paa. Taka nikid Gott upp, *lanam mercedem reportare*, faa meget god Betaling. 2) *ad unho meliorem frugem pervenire*, forbedre meget sit Levnet. Taka mid-dagsmáldid v. Ivesfn, *meridiare*, sove Mid-dagsføvn, ogsaa: spise til Middag. Taka seinlega einhverju, *sarde, difficulter annuere*, ugjerne tilstaa, love noget. Taka ofan fyrir einum, *caput nudare, aperire*, tage Hatten af, hilse en. Taka lótt, *in morbum incidere*, blive syg. Taka til, *incipere*, begynde.

Taka við einum, *recipere*, modtage en. Taka til sín, *sibi arrogare v. applicare*, tage til sig, hænføre, anvende paa sig. Taka mot til sín, *cibum sumere*, tage Mad til sig. Taka vara fyrir, *deborsari, cavere jubere*, advare en for. Taka við sér, *vires sumere*, komme sig. Taka undir, *annuere*, bifalde. Taka upp í Skógi, *sternere arbores*, hugge Træ i Skoven. Taka sig frammi yfir adra, *aliis se præpouere*, agte sig selv fremfor andre. Taka framförum, *vidgangi, progres-sum ficere*, gjøre Fremskridt. Taka vara á, *curare*, tage vare paa. Taktu við, *en tibi*, modtag dette, der! Hann villdi ei láta þad mál til sín toka, *ejus rei nullam sibi partem sumere voluit*, han vilde ikke blande sig i den Sag. Tekr, *persingit*, rækker til. 2) *aguar precio*, er saa og saa meget værd. Veggurinn tekur allt at hiallinu, *monti consiguus est agger*, Væggen naar lige op til Fjældet. Svefnegar tóku hálfannu fimta tug hundrada, *Svefnegar quadraginta quinque hundredis astimata fuerit*, Svefnederne bleve vurs derede for halvfemte Hundrede. Nú tók fiskurinn þreituna, *jam piscis esca officinarur*, Fiskten tog Loffemaden. Hann tók i þóðudid, a) *dolorem capitis sentiebat*, det rev eller sled ham i Hovedet. b) *capitis berpetem contraxit*, han sit Saar i Hovedet. Eg heilfudi enn hann tók mér eeki, *salutavi eum, ut me non resalutavit*, han besvarede ikke min Hilsen. Hönum tókst þad giftusamlega, *profere illi*

cessit; det gif hældig for ham. At taka þionustu, *sacram tantam sumere*; gaa til Alters. Þeir tóku nú á reidinni, *equivitationem: insendebonz*, nu bygndte de at ride ræstere. Áin tók síða heftlins, *flumen equum usque ad latera hansi*, Elven gif op til Eiden þaa Hesten. Sverdid tók hólud heftlins, *gladius caput equi abscidit*, Sværdet afhugede Hestens Hoved. Þad tekst, *succedit*, det lyfted. Ná tekr at daga, *die fecit*, det dageb. Ná tekr ofan af, *imber desavit*, Uvefret sagtned. Tekst þá tveir villia, *conjuncta vires valent*, hvad forende Kræfter stræde efter, faar et hældige Ildfald.

Tekla, *f. captiva*, Fangst. 2) *delita*, iributa, Skat, Inddragter. Hann fór at tekium s'inum, *iributa exacturus iter fecit*, han reiste om for at indkræve sine Indtagter.

Tekinn, *captus*, *captivus*, tagen, fangen. Hann er tekinn til augnanna, *langveni illi oculi*, han er mat i Djnene.

Tel (taldi, hafi talid, at telia), *numerare*, censefere, tælle. 2) *dicere*, *asserere*, sigge, forsifre. At telia eftir, *opprobriare accepta beneficium*, bebreyde en modtagne Velgjerninger. At telia til, *enunciare*, *enumerare*, tiltælle, opregne. At telia á v. at, *arguere*, *increpare*, trettefætte. At telia undan, *disfradere*, unddrage, bede updflydt. At teliaz undan, *se subtrahere*, unddrage sig, bede sig undfkyldt.

Telgia, *f. fascia*, en Slette; *vid. træteltia*.

Telgi (at telgin), *asciare*, hugge; sætte med en Ølfe; *vid. tólga*.

Teliandi, *numerabilis*, som kan tælleb.

Tem (at temia), *cicurars*, *subigere*, tæmme. 2) *assuefacere*, vanne, vænne sig. At temia sér, *idem v. assuescere*, vænne sig til. At temia heft, *cicurare equum*, tæmme, beride en Hest.

Temjing, *f. domitio*, Tæmmelse.

Temperament, *n. temperamentum*, Temperament, Sindbeseffæffenhed. Gott temperament, *euchymia*, *eucrasia*, godt Temperament. I'lt temperament, *cachexia*, *cachoslymia*, slet Temperament.

Tempia (at tempia), *temperare*, temperere, gjøre til Maade.

Tempran, *f. temperatio*, Temperering.

Tems, *v. mora v. actio languida*, Sænderagtig hed; å ref.

Temla (at temla), *languide agere v. edere*, nøle, udføre langsomt.

Tendra (at tendra), *excitare*, *accendere*, opflamme, antænde. At tendra elld eda liós, *ignem vel lumen accendere*, tænde Ild eller Lyb.

Tengda-fadir, *socer*, Svigerfader.

Tengda-módir, *socrus*, Svigermoder.

Tengda-afi, *prosocer*, *socer magnus*, Bedstef Svigerfader (Svigerfaders Fader).

Tengda-amma; *prosocrus*, *socrus magna*, Bedstef Svigermoder (Svigermoders Moder).

Tengda-långafi, *socer major*, Svigerfader i andet Led.

Tengda-långamma, *socrus major*, Svigermoder i andet Led.

Tengda-fedr (sin i millum), *consoceri*, Svoger, Ægteparrets Fædre.

Tengda-mædur (sin i milli), *consocrus*, Svogerinder, Ægteparrets Modre.

Tengdir, *f. pl. affinitas*, Svogerkab.

Tengda-menn, *affines, necessarii*, Besvogrede, Frænder.

Tengdr, *junctus, consanguineus*, beslagtet. 2) *affinitate junctus*, besvogret.

Tengng, *f. junctura, compages*, Forbindelse, Sammenføjning.

Tengla, *f. sceleton*, Venrad. 2) *animal macie confectum*, et af Magerhed udtæret Dyr.

Tengsl, *n. pl. retinaculum, tavia, nexus, Lov*, Baand, Strimmel. At leyfa skip úr tengslum, *dissolvere classem*, løse Skibene fra hinanden.

Tengsla, *f. fenerrima compages*, Sammenføjning. 2) *ascia lamina longiore*, en Hkse med et langt Blad.

Teningr, *m. talus, pessus, saxillus*, Tærning, Køde at spille med.

Tennit (renti, ar tenna), *dentes ferræ formæ*, gjøre noget tændet som en Sav.

Tenningar, *f. pl. dentes ferrarum*, Savtænder. 2) *dentes v. confusura fabricæ*, Falser.

Tentr, *dentatus*, tændet, som har Tænder.

Teppi (at teppa), *recludere*; tilstoppe.

Tepptr, *reclusus*, tilstoppet, ic. forhindret.

Tepra, *f. homo affectata urbanitatis*, en affecteret Komplimentmager.

Tepra (at tepra augum), *cilia contrabere*, at trække Djelaagene sammen.

Teprulegr, *mollis et affectata civilitatis*, toungen, affecteret i Hoflighedens Beviisninger.

Terri (terti, at terra), *extendere v. porrigerere*, strække, fremstække. At terra tá, *digitos pedum extendere*, udstrække Tærne. 2) *otitari*, være ørkesløs.

Terpentin, *terebinthina*, Terpentint. Terpentintolia, *oleum terebinthinum*, Terpentintolie.

Tetur, *n. terrica, lacera vestis*, foreven Klædning, Pjalter; *vid. röttr*. Hlifrú hángandi tetr, *præstat bilam quam nibilum*; noget er bedre end intet.

Teymi (at teyma), *funè ducere, trahere*, lede (en Hest) ved Tømmen.

Teymi, *m. frenum, habenà*, Tømme.

Teymingr, *m. idem*.

Thee, *herba v. folia theæ, Te*. 2) *calda aromatica, Te*-Arten. At drecka thee, *caldam bibere aromaticam*, drikke Te.

Thee-bollár v. koppar, *m. pl. cyathi murrhini, patella iberiopositoria, superna et inferna*, Tefopper.

Thee-kétill, *edr-moskína, aurepsa, Temastius*.

Thee-rýi, *n. pl. supellectilis iberiopositoria*, Tetsj.

Thee-dryckiumadr, *iberioposita*, Tedrifter.

Tía, *f. equa, isem unster brutorum*, en Hoppe,

- ogfaa Hunnen af andre Dyr. Foltaldid
 géngur undir tíu linni, *equuleus equam lac-*
rae v. fugis, Gøllat patter endnu sin Moder.
- Tiá, *f. promissus, manus expedita*, Vereskráf,
 rebe Haand. Þar var allt á tíá og tundi,
omnia in promissu erant et fomes in expedito,
 Ad excipiendos hostes, der var alt paa rebe
 Haand til at modtage Gjæsterne.
- Tiátr, *dicitur, sagt, fortalt*. 2) *expeditus*,
 hurtig, raff.
- Tiáti (tiádi, hési tiád, at tíá), *praestare, exhi-*
bere, vise, bevise. 2) *referre, item persua-*
dere, gjengjælde, oertale. At tíá einum
 góðgæðir, *beneficia exhibere*, bevise en Vel-
 gjerninger. At tíá sig vel, *hene se gerere*,
 opføre sig vel, te sig vel. Þad tíáir ecki,
non succedis, det lyktes ikke; *contracte* tír.
 Ecki tír ydr ná at tutla hann Sverrir af
 kóngdómi, *non succedis vobis jam Svervarem*
de solio regni vellicare, sive deturbare, Det
 lyktes Eder ikke at nedstøde Sverre fra Tro-
 nen. Þeir tíádu sig vingjarnlega, *comisarem*
pra se ferbantur, de viste sig meget venstabe-
 lige. Hann óglæddiz og tíádi ei tanna; *iri-*
stabat, *at a solido v. duriori cibo abstinnit*,
 han blev bedrøvet og fastede.
- Tiákna (at tiákna), *prodesse, sufficere*, hjælpe,
 nytte, slaa til. Þad man ei tiákna, *non*
proderis, det vil ikke hjælpe.
- Tialld, *n. sensorium, et Telt*. 2) *aulaeum*,
 Kothang.
- Tialldbúð, *f. idem*.

- Tialldálar, *m. pl. ligna sensorio erigendo apta*,
propr. columnae sensorii, Teltstanger.
- Tiallda (at tiallda), *sensorium figere*, slaa Telt.
- Tialldhálar, *n. clavi sensorii*, de spidse Træ-
 pinde hvorved Teltet fastgjøres i Jorden.
- Tialldinadr, *m. director v. custos sensorii*, En
 som oprejser Teltet.
- Tialld-tré, *n. pl. stammina sensorii, Teltstan-*
 ger.
- Tialld-stúg, *n. pl. tendiculae sensorii*, de Tove,
 hvorved Teltet udspændes.
- Tialldskadr, *m. locus sensorio erigendo, et Stæd*,
 hvor Teltet oprejses.
- Tialld-kákur, *f. pl. capita et vertices hominum*,
exferentes se ex destructo sensorio us videri
possunt, Røgler ovenpaa et Telt.
- Tialld-tré, *n. pl. vid. tialldálar*.
- Tialldr, *n. hamnopus, pica livoralis, en Skade*,
 (en Fugl).
- Tiara, *f. pix liquida, Tjære*.
- Tiargr (at tiarga), *picare, tjære*. At tiargr
 lif í einn, a) *aliquem unccionibus rescicere, re-*
creare, forfriske, styrke en ved Smæren; b)
vulnera polliare, læge Saar ved Paaafsmøren
 af Salve.
- Tiargadr, *picatus, tjæret*.
- Tiarga, *f. clypeus, ancile, parma, Skjold*.
- Tid, *f. tempus, Tid*. 2) *opportunitas*, Betej-
 lighed.
- Tidagjörd, *f. celebratio festorum, Helligdages*
 Høstidsligholdselse, Rirketjeneste.
- Tidalektr, *m. legenda, Legender*.

Tidindi, *n. pl. relationes, res novæ, item even-
tus*, Tidender, Fortællinger; ogsaa Tildra-
gesser. Hvad segir þú tidinda?, *quid novi
refers?*, hvad nyt? Þad þótti mestu tid-
indi, *maximi momenti eventus habebatur*, det
anfaaes for en særdeles vigtig Tildragelse.

Tidir, *f. pl. festa*, en Fest. Tidir qvænna,
mensæ, Fruentimmeres maanedlige Kvenselse.
Hvitar tidir qvænna, *fluor albus*, den hulde
Blod. Tidir sængur qvænna, *lobbia*, Wars
sekvinders Kvenselse.

Tidka (at tidka), *solere, plere*, være vant til.
Tidkan, *f. mos*, Sædvane, Skif.

Tidkanlega, *more vulgari*, sædvalligen.

Tidkanlegr, *solius*, sædvanlig.

Tidlega, tidla, *mane*, tidlig, aarle.

Tidleiki, *m. familiaritas*, venfabelig Omgang,
Førtrolighed.

Tidleks-kona, *f. concubina*, Natresse, Frille.

Tidræmdr, *frequens in ore vulgi*, berygtet.

Tidræmdr vid stuld, *furti frequenter insimu-
latus*, berygtet for Tyveri.

Tidrádr, *frequenter visus*, som ofte seer.

Tidska, *f. mos communis, inversatus*, almin-
delig Skif, Sædvane. 2) *genius seculi*, Et-
dens Naad, Tænfemaade; *quasi* tidiska. At
tolla i tidskynni, *adaverè genio seculi*, følge
Strømmen.

Tidr (tid, tide), *frequens*, hyppig, idelig. 2)
familiaris, venfabelig, førtrolig. 3) *per-
nix, velox*, hurtig, rask, hastig. Hvad segir
þú tide?, *quid novi frequensque dicis?*, hvad

Huden Deel.

nyt fortæller du? Þar gæek tidast landfar-
skot, *morbus epidemicus ibi frequentissimus erat*,
der grasserede ibeligen en epidemisk Sygdom.
Þeir gördu sér tidt saman, *familiariter com-
versati sunt*, de omgiktes førtroligen med hin-
anden. Hann sneri þadan sem tidast, *cisò
reversus est*, han vendte bort det hastigste
mueligt.

Tie (tiedi, hesti tied, at tie), *ostendere, item
dicere, vise*, ogsaa sige, fortælle. 2) *exhi-
bere, præbere*, fremvise, anskaffe.

Tie (i tie), *in promtu*, paa rede Haand, til-
rede. Hann lét þad allt i tie, *omnia promte
exhibuit*, han anskaffede det hele.

Tiedr, *nominatus, nunt.* 2) *exhibitus*, frem-
vist, anskaffet.

Tierlegr, *comsus, mundus, decorus*, skjon, str-
lig, sømmelig.

Tierlega, *decore*, sømmeligen, smukt.

Tifa (at tifa), *manus celeriter movere*, bevæge
Hænderne hurtigen, ogsaa tage smaa og hur-
tige Skridt.

Tifa v. tifa, *f. prompta manus mulier*, et Fruens
timmer, som er rap paa Hænderne eller rask
til Føds.

Tifalldr, *decemplex, item decempletus*, tifold.

Tifar, *m. pl. Dii*, Guderne. 2) *viri alacres*,
raske, driftige Følk.

Tiggi, *m. Rex, poez.*, hos Digterne: Konge.
2) *honoratus*, hædret, æret.

Tigilknifr, *m. culter e balneo pendens*, Døltet
Kniiv.

- Tigill, *m. funiculus*, et lidet Tov.
- Tiginn, *nobilis*, af høj Dyrd, adelig; *constr.* tign v. tagna.
- Tigl, *n. vid. tígulsteinn*.
- Tígla-mástrull, *m. tunica funicularis v. corrigiis adstricta*, en Skjorte, som træktes sammen ved Remmer.
- Tígla (at tígla), *sape et minuscula munera dare*, give lidt og lidet hver Gang.
- Tign, *f. honor, dignitas, vulgo majestas*, Hæder, Ære, Værdighed, i Almindelighed: Majestat.
- Tigna (at tigna), *honorare, habere, are*.
- Tignarklædi, *n. pl. vestes regiae*, prægtige, kongelige Klæder.
- Tignarleg, *venerabilis, augustus*, ærverdlig, hædersærdig, majestætisk.
- Tígul-ofn, *m. fornax lateraria*, Teglovn.
- Tígulsteinn, *m. later*, Teglsten.
- Tígulsteina-gólf, *n. pavimentum lateritium*, Gulv lagt med Teglsten.
- Tígull, *m. argilla lapidea, item later*, Tegl. 2) *rhombus, rhomboides*, en Figur 3: ligsidet Firkant med lutter skæve Vinkler. Så for-sækar ecki tígulinn, *hic consilium ex arena capis*.
- Tígulveggr, *m. paries lateritius*, Væg af Teglsten.
- Tík, *f. canis fæmina, canicula*, en Tæve.
- Tíkrúrur, *f. pl. absurditates*, urimelige Sæbær: Der og Mantrer.
- Til, *ad v. in*, til. Til þess, *ideo*, derfor.

- Til-hans, *ad illum*, til ham. Til eyarinnar, *in insulam*, til Den. Þad þar til, *accidit*, det skede, tilbrog sig. Hann skilldi þad til, *conditionem illam adhibuit*, han gjorde det til Vilkaar. Hönum er til og frá, *dubius est*, han er tvivlsraadig. 2) *nimis*, for meget. Til haldan, *nimis raro*, for sjælden. Til snemma, *nimis cito*, for tidlig. Til v. heldr til sölmennr, *justo plures habens comites*, som har alt for mange i Følge med sig.
- Tilberi, *m. vid. snacker*.
- Tilbid (at tilbíðia), *implorare, adorare*, tilbede.
- Tilbeidsla, *f. adoratio*, Tilbedelse.
- Tilbod, *n. oblatio*, Tilbud.
- Tilbót, *f. additamentum, Tillag, Tilgift*.
- Tilbrigdi, *n. pl. variatio*, Forandring, Omkiftelse. 2) *consilium*, Raad, Plan. Hann hefr tvenn tilbrigdin, *inceps est in utramque partem, v. consilio valet*, han bærer Kampen paa begge Skuldrene; ogsaa: han har Planen paa rede Haand.
- Tilbreytni, *f. variatio, mutatio*, Forandring: Omkiftelse.
- Tilbúinn, *paratus*, beredt, færdig.
- Tilbúningr, *apparatus*, Tilberedelse.
- Tilburdr, *m. casus, evenus*, Tildragelse, Begivenhed.
- Tilbý (at tilbúa), *parare, tillave*, tilberede.
- Tilbærligr, *justus, decens*, sømmelig, tilbørlig.
- Tilbátir, *m. vid. tilbót*.

Tildra, *f. tringa libralis, maxima, variegata*, en Vibe.
 Tildra (at tildra), *suspendere in aliorum conspectu*, op hænge, klynge op. Tildra upp, *idem*. Pvi er at tildra sem til er, *propriis opibus (non alienis) superbiere possumus*, man maa hjælpe sig med hvad man har. At tildra sér til; *formam et fortunam simulare v. ostentare*, gjøre sig til, vise sig, prale.
 Tildragandi, *m. occasio et processus rei*, en Tings Foranledigelse og Gang.
 Tildrætt, *m. idem*. 2) *finis*, Djemed.
 Tildrög, *n. pl. occasio id.*, *qu.* tildragandi.
 Tildr, *n. futilis structura*, en stet Bygning.
 Tileygd, *strabo, pænis, item lagophthalmus*, Kjeløjet. 2) *mulierosus*, kvindeljar, kvindeskyg.
 Tilfalling; *aprus*, bevem, passende. 2) *factus, item oblatu*, stjet, ogsaa tilfalden. Vel tilfallinn, *hene aprus*, som passer godt, bevem. Þar var skadi tilfallinn, *damnum incidit*, der var Skade indtruffen. Þér tilfallinn arft, *hereditas tibi oblata*, en dig tilfalden Arvelod.
 Tilfandsdr, *ad viam paratus*, beredt, færdig til at reise; á fans.
 Tilfelli, *n. casus, accidens*, Tilfælde, Hændelse.
 Af tilfelli, *casu, ex accidente, per accidens*, tilfældigvið.
 Tilfelliogr, *aprus, conveniens*, bevem, passende.
 Tilfenginn, *acquisitus*, erhvervet.

Tilferd, *f. exordium v. initium operis*, Begyndelsen af et Arbejde. Þad er einema tilferdin, *uno nisi absolvitur*, det foster liden Umage.
 Tilfindinn, *obrectandi avidus*, bagtalerf, som gjerne vil sætte ud paa andre.
 Tilfinning, *f. sensus, assactus*, Følelse, Følelse.
 Tilfinnanlegr, *sensibilis*, fornemmelig, følelig.
 Tilfinningarlaus, *stupidus*, følelseløs.
 Tilfinningarleysi, *n. stupor, insensibilitas, anesthesia, narcosis*, Følelseløshed.
 Tilföng, *n. pl. vid. tilfæring*.
 Tilfundinn, *electus*, udkaaret, udvalgt.
 Tilfæring, *f. asportatio*, Tilføren, Tilførsel.
 Tilfæror, *f. pl. instrumenta*, Redskaber.
 Tilgång, *m. accessus, Adgang, Nærmelse til noget*. 2) *finis propositi*, Djemed.
 Tilgængilegr, *accessibilis*, tilgængelig. 2) *vergens*, hældende.
 Tilgáta, *f. vid. gáta*.
 Tilgærd v. tilgörd, *f. ostentamen, Præleri* (især i Gebærter), overdreven Venhed. 2) *injuria, offensio*, Fornærmelse. 3) *finis linearum in nodo*, Enden paa en Fletning, hvor Snorene knyttes i en Knude.
 Tilgöf, *f. parapterna, bona parapternalia v. potius antidorum*, de Midler en Kone ejer foruden sin Hjemgift.
 Tilgreindr, *nomine expressus*, navnt ved Navn, bestemt.

Tilgreini (at tilgreina), *speciali nomine* *exprimere*, nævne ved Navn, bestemme udtrykkesigen.

Tilhald, *n. splendor vestium*, Stadfælgthed i Klædebragt.

Tilhaldsmadr, *vestibus splendidus*, stadfælg i Klædebragt.

Tilhafdr, *tractatus*, behandlet. Vel tilhafdr, *bene tractatus*, godt behandlet.

Tilhidrun, *f. concessio, remissio*, Eftergivelse.

Tilhleekun, *f. jucunda spes boni evenus*, Haab om godt Udsald.

Tilhluan, *f. consilium, isem ordinatio*, Raad, Foranstaltning, Indretning.

Tilhlydilegr, *decens*, tilbørlig, vedbørlig.

Tilhneiging, *f. affectus, item appetitus sensitivus*, Tilbøjelighed.

Tilhugalik, *n. vid. tillogalik*.

Tilhæfi, *n. veri similitudo*, Nænelighed, Sandshynlighed.

Tili, *m. numerus (assistens in compositis)*, Tal, (bruges mest i Sammensætning); Orili etc.

Tilkalladr, *vocatus, evocatus*, tilkaldet.

Tilkiörinn, *exoptatus, electus*, valgt, udfaaret. 2) *aptus, idoneus*, passende, befrem.

Tilknuadr, *coactus*, tvungen til noget.

Tilkominn, *jur ad rem adeptus*, som har Ret til en Ting.

Tilkoma, *f. adventus*, Ankomst.

Tilkofnadr, *m. sumtus*, Bekostning, Omkostning.

Tilkrafinn, *postulatus*, krævet, opfordret.

Tillag, *n. adiacentium*, Tillæg, Tilgift. 2) *suffragium*, Stemme, Samtykke.

Tillagagódr, *in misius et melius consulens*, som giver Raad til det bedre.

Tillaga, *consilium, suffragium*, Raad, Samtykke. 2) *adiacentium*, Tillæg.

Tilla, *f. canicula*, en Tavehund.

Tillaga-lif, *n. tempus, a consensu partium ad consummationem matrimonii*, den Tid, som forløber fra Forlovelsen til Blielsen.

Tillaga-illr, *in pæjus consulens*, som raader til det haardere.

Tillagdr, *aditus*, tillagt.

Tillaginn, *idem*. 2) *fazo destinatus*, af Etjæden bestemt.

Tilláttsamr, *facilis, exorabilis*, søjelig, eftergivende.

Tilláttseni, *f. venia, isem facilitas*, Tilladelse, Søjelighed.

Tilleiding, *f. misgatio animi*, Stndets Formidtelse.

Tilleidingatsamr, *missis, exorabilis, mild, esters* givende.

Tilleidi (at tilleida), *persuadere, overtale*. At láta tilleida, *sibi persuaderi facere*, lade sig overtale.

Tilleitinn, *vid. Aleitinn*.

Tilleitni, *f. exploratio*, Randsagning, Efterspørgsel. 2) *sensatio*, Fristelse, Prøve.

Tilleitr, *vid. tilleygdr*.

Tillibod, *n. vid. hyllibod*.

Tilli (at tilla), *leviter figere*, fæste løseligen op.

- 2) *asolare*, løfte op. At tilla lær á tá, *indigitos pedum se erigere*, staa paa Tærne.
- Tillika, *etiam, similiter*, ligesom, som.
- Tilling, *f. levis structura*, løs, slet Bygning.
- Tillit, *n. aspectus*, Ansende, Beskuen. 2) *fuit*, Hensigt, Henseende. I því tilliti, *eo sine*, i den Henseende.
- Tillivetr, *m. annus, qui adfectus, pro iustegro, in aetate hominum numeratur*, en begyndt Vinter, som i Menneskenes Levealder regnes for et helt Aar.
- Tillookan, *f. illecebra, sollem, Tilløkkelse*.
- Tillögur, *f. pl. vid. tillaga*.
- Tillæti, *n. gratificatio, favor, Gæst, Gunst*.
- Tilmæli, *n. pl. peritio levior, Anmodning*.
- Tilnafn, *n. agnomen, Tilnavn*.
- Tilnefni, *n. idem*.
- Tilrudningr, *m. actio v. executio*, en Handlings Udførelse.
- Tilræði, *n. actio intentata, aggressio prima*, den første Begyndelse af en Handling, første Anfald.
- Tillsams, *conjunctim*, tilsammen.
- Tillsams, *vere*, sandeligen, i Sandhed.
- Tillægi (at tillægia), *jubere, hyde, befale*.
- Tillættir, *apparatus, ordinatus, item constitutus*, bestemt, bestikket, tilfikket.
- Tillón, *f. inspectio, item cura, Tilsyn, Omhu*.
- Tilskicka (at tilskicka), *ordinare, tilfikke, sætte i Orden*.
- Tilskickadr, *constitutus, ordinatus*, sæt i Orden, tilfikket.
- Tilskickan, *f. constitutio, ordinario*, Bestemmelse, Tilfikkelse.
- Tilskil (at tilskilia), *conditionem addere*, tilfælde Vilkaar, betinge.
- Tilskilian, *distincte requisitus*, udtykkeligen bestemt, betinget.
- Tilskipa (at tilskipa), *vid. tilskicka*.
- Tilskipan, *f. vid. tilskickan*.
- Tillsáttir, *m. pratextus, Skingrund, Forevending*.
- Tilslægin, *clavis oclusus, tilnaglet*.
- Tilslægr, *m. vid. slægr*.
- Tilslókn, *f. vid. atslókn*.
- Tilslógn, *f. informatio, Underviening*.
- Tilskili, *n. consilium, item procuratio, Raad, Foranstaltning*.
- Tilstofna (at tilstofna), *conari, item procurare*, bestrebe sig for, ogsaa bestørge, drage Om-sorg for, forrette.
- Tilstofnan, *f. conatus, Bestræbelse, Stræben*.
- Tilstudla (at tilstudla), *procurare, drage Om-sorg for, understøtte noget, bestørge*.
- Tilstudlan, *f. procuratio, Besørgelse*.
- Tilstudningr, *m. adjumentum, Hjælp*.
- Tilstýri (at tilstýra), *conari, stræbe*.
- Tilsvár, *u. vid. svar*.
- Tilsváfan, *f. vid. tilhlutan*.
- Tiltak, *n. conamen, Bestræbelse, 2) inceperum*, Foretagende.
- Tiltaka, *f. obiectum rei*, det at opholde sig over noget. Það er ecki tiltöku mál, *intuitum ab*

est *in re*, *nihil ad rem pertinet*, det er ikke at tale om, at opholde sig over.

Tiltale, *f. jus ad rem*, Adkomst. 2) *vocatio in jus*, Indstøpning, Indvarsling. 3) *proportio*, *item relatio*, Forhold. Estir tiltølu, *secundum proportionem*, i Forhold.

Tiltegi (at tiltegio), *allicere*, lokke, tillokke.

Tiltægning, *f. inclinatio*, Tilfølelse. 2) *appetitus*, Tilfølelighed.

Tiltækt, *f. vid. tiltak*.

Tiltaki, *n. consilium*, *e re nata sumtum*, en efter Tingens Bestaenhed fattet Plan.

Tiltakilegr, *appositus*, *item apprehensibilis*, som kan tages fat paa. Paa høiti Heim tiltakilegast råd, *appositissimum illis videbatur consilium*; den Plan syntes dem den bedste.

Tilvalinn, *exquisitus*, *delectus*, udvalgt, udskaaret.

Tilverknadr, *m. socia operatio*, Medvirkning.

Tilvisan, *f. indicium*, *monstratio*, Anvisning, Henvisen.

Tilvik, *n. amor*, *gestus*, *attractio*, Bevægelse, Bedrævelse.

Tilvilun, *f. casus fortuitus*, Tilfælde, Hændelse.

Tilvinn (at tilvinnu); *merere*, fortjene.

Tilvinnandi, *pro mercede faciendum*, verb at fortjene.

Tilvinnandi, *sperandus*, som man kan haabe.

Tilzellan, *f. propositum*, Forsæt.

Tima, *f. largitas*, *liberalitas*, *item equitas*, Bønhed, Gæmtilhed, ogsaa Billighed.

Timabær kå, *vacca*, *ante adulescens hyemem visulam enixa*, en Kå, som falder den første halve Del af Vinteren.

Timadagr, *m. dies fastus*, lykkelig Dag.

Timaleyli, *n. adversa fortuna*, Modgang. Numid hefi eg nú at bogna fyrir timaleyli, og vesæll at vera, *jam didici cedere fortune, et miseriam tolerare (ait Darius)*, Du har jeg lært at give efter for den uheldige Skjæbne, og taale Elendighed (sagde Darius Cor domannus); Alexand. S.

Timaglas, *n.* (med sandi), *clepsammium*, Tilmeglas.

Timanlega, *mane*, tidligen. 2) *justo tempore*, til rette Tid.

Timbr, *n. ligna*, Tømmer.

Timbra (at timbra), *adificare*, bygge, tømre.

Timburmadr, *m. faber materiarius*, *signarius*, *abietarius*, *lignarius*, Tømmermand.

Timburveggr, *m. paries lignarius*, en Væg af Tømmerstokke.

Timgaz (at timgaz), *crefcere*, *maurescere*, vokse, trives, modnes. 2) *successum habere*, nyde Fremgang; *alias tingoz*, Epli timgaz nú vel, *poma jam celerius cognuntur v. maturascunt*, Æblene vokse nu godt. Pá timgaz adiz ofs. hetr, *tum meliorem successum habuimus*, dengang gif det os bedre.

Timgun, *f. praesefatio*, Ynglen.

Timgunar-quivtr, *m. salca*, en Vode.

Tingunarspine, *facundus*, yngelsom.

Timulus, *iriparens*, *item iniquus*, guleragts.

Tímuleysi, *n. sordida senectas*, Snieragtig-
hed.

Tími (at tíma), *a se impetrare*, nænde. Nerf
Jarl tímdi alldreit at launa, *Nerius comes*
numquam a se impetrare potuit, aliorum dona
remunerare, Nere Jarl kunde aldrig overtale
sig selv til at gjengælde Foræringes.

Tími, *m. hora, tempus*, Tid, Time. 2) *fe-*
licitas, bona fortuna, Lykke, Medgang.
Gángi þér allt til tífs og tíma, *omnia tibi*
in honorem et felicitatem cedant, gib alle Ting
maa vendes for dig til Hæder og Lykke. I
tíma, *justo tempore*, i rette Tid. Úr tíma,
nimis sero, for síldig.

Timinn, *largus, item justus, aequus*, gavmild,
billig.

Tin, *n. stannum*, Tin.

Tina, *f. cantbarulus stannens*, en liden Tin-
kande.

Tina (at tina), *stannare*, fortinnet, overtræks
med Tin. 2) *immois oculis nictare*, blinke
med Øinene.

Tina, *f. pensum alicujus collectionis*, en Sam-
ling, *f. Ets. af Dør*, som En Person ind-
samler.

Tinadr, *incocilis*, fortinnet. Tinadr sat, *n. in-*
cocile, et fortinnet Gad.

Tinan, *f. obduccio v. induccio stanni in cuprum*
v. ferrum, Fortinnet, Overtrækten med Tin.

Tinan spegla, *speculorum foliatio*, Spejles
Overtrækten med Tinsolte.

Tindabickia, *f. raja clavata, pulvinar maris*,
etslags Koffesif.

Tinda-skara, *f. idem*.

Tinda (at tinda), *rostellus dentes impingere*, sætte
Tinder i en Harve.

Tindilfætt, *velox, gracili pede*, rask til Føds.

Tin-disker, *m. orbis stanneus*, Tintælkeren.

Tindótt, *densatus, spinosus*, pigget, besat
med Tander.

Tindr, *m. fastigium*, Tinde, Top, Spids.
2) *radius, item dens v. aculeus*, Tinde, Tand;
inde si alla-tindr, rekurindr, hrfutindr.

Tíni (at tina), *recensere, proferre*, optælle, ops-
regne. 2) *legere, colligere*, samle, saute.
3) *amittere*, miste, tabe. At tina ber, *bae-*
cas legere, samle Dør. At týna hálfum sér,
violentas manus sibi inferre, dræbe sig selv.

Tíníng, *m. lectio rei ravioris*, Samlen af en
sjælden Ting, Saaheed af noget.

Tinna, *f. flex*, Flintesten.

Tinnusteinn, *m. idem*.

Tinsa v. tensa (at tinsa sig), *inanis satagere*,
være stundesløs.

Tinsinidr, *m. stannarius*, en Tinarbesjder.

Tinta, *f. lagena stannea*, en Tinsflaske.

Tiódra (at tíódra), *ad palum in pasenis adstrin-*
gere, tøjre.

Tiódr, *n. funis quo pecora retinentur*, et Tøjr.

Tión, *n. damnus, amissio*, Tab, Skade. At
fara at tiónum, *perire*, gaa til Grunde,
odelægges.

Tiónka (at tiónka), *quam parvissima nurire*,

parca manu subministrare, føde, nære med Sparommelighed.

Tionkun, *f. parcissima, sustentatio*, sparsommeligt Hæder, Gøden.

Tionlaus, *sine damno, indemnus*, uskadt, uden Skade.

Tiofnur, *f. pl. clavi lignei capitati*, Nagler med Hoveder.

Tiofrn, *f. stagnum, palus*, Sump, Kjør.

Tipta (at tipta), *coercere*, straffe, ave.

Tiptan, *f. coercitio, castigatio*, Straf, Awe.

Tiir, *vid. tiair*.

Tirdill, *m. caccus*, Skidt, Fort. 2) avis, etc. slags Søfugl; *vid. høstirdill*.

Tirdil-tappi, *m. pusio ignobilis*, en Dreng, Pøg, af lav Herkomst.

Tirma, *f. mulier rivis*, et surseende Fruentimmer. 2) *irrua minima*, et slags Forelle.

Tirrinn, *difficilis, austerus*, bister, vranten.

Tirædr, *centenarius, decem decades continens*, som bestaar af Hundrede, ogsaa hundrede Aar gammel.

Tirædt Skip, *desiremis*, et Skib, som har ti Aarer.

Tisima, *f. massa subacta farina, ex farre graminis fecalini*, Brøddejs.

Tisti (at tista), *pipilare, pipire*, pibe, sfige som Ryllinger.

Tist, *n. pipasus*, Piben, Strigen.

Tita, *f. fringilla montana, femina*, Skovspurv (Hunnen). 2) *res tenera, in specie acus capitata, tenerima*, en smal, tynd Ting, især

en fin Knappenaal. Tituprican, *m. idem*, en Knappenaal.

Titia, *f. decrius cento*, en Djalt, forskidt Tøj.

Titill, *m. titulus*, Titel. Titill i letri, *apex, apostrophus*, Tøddel, Toneholdstegn.

Titlinga-kóng, *irochilus*, Spurvefonge.

Titlingr, *m. passer*, en Spurv.

Titra (at titra), *tremere*, skjelve, bave.

Titrandi, *tremens*, bævende, skjelvende.

Titrångr, *m. tremor*, Bæven, Skjelven.

Titulegr, *tener*, spød, smal. Titulegr i hliódu, *minorizans*, pibende, som har en spød Stemme.

Titr, *m. pessulus, clavulus*, en Pind.

Tiu, *decem*, Ti.

Tiu-ár, *decennium*, 10 Aar.

Tivask, *celer, item foris*, rask, ogsaa tapper.

Tiubodord, *n. pl. decalogus*, de 10 Bud.

Tiudaga-tími, *decendium*, en Tid af 10 Dage.

Tiufórdanga-vætt, *censura*, en Vægt af 100 Pund.

Tiu fóta, *decempedalis*, som er 10 Fod.

Tiu fóta mællistóng, *f. decempeda*, en 10 Fod lang Mællistang.

Tiumanna hópr, *decuria*, en Flok af 10 Mand.

Tiumánaða tími, *tempus decemestre*, en Tid af 10 Maaneder.

Tiund, *f. decima*, Tiende. At segja til tiundar, *ad publicanum proficere*, opregne sit Gøds til Tiendes Svarelse.

Tiunda (at tiunda), *decimare*, tiende, give Tiende.

Tiundargjöld, *f. donatio decima partis bonorum*,
Tiendegjælden.

Tiundar-gjörð, *f. decimarum solutio*, Tiendes
Betaling. 2) *indicatio facultatum*, Formues
Opregneffe.

Tiundar-jöld, *f. pradium decimarium*, en
Gaard, hvoraf der gaar Tiende; *alias lög-
bjöli*.

Tiunda-tekia, *f. decimatio*, Tiendetagen.

Tiunda-takari, *m. decimator*, Tiendetager.

Tiundi, *decimus* den tiende.

Tiúr, *m. saurus*, en Tyr. Svá vart þar lión
stór, sein úxar edr tíðrar, *leones ibi erant*,
bonum v. saurorum magnitudine, Løverne vare
der saa store som Okser eller Tyre.

Tiufinnur, *decies*, tigange.

Tiátigir, *centum*, *decem decades*, Hundrede.

Tó, *f. cespes graminosus*, et Stykke Grønsport.
Gras-tó, *idem*.

Tó, *n. lana*, Uld. 2) *lanificium*, Uldarbejde.

Tóa (ar tóa), *lanificium exercere*, forrette Ulds
arbejde.

Tón, *vecius tósa*, *f. vulpes femina*, en Nav
(Hunnen). Tóuhlióð, *gannius*, Navestrig.

Tóbak, *n. tabacum*, perum, Tobak.

Tóbaks-bitir, *m. cubus tobaci*, en Stump Tobak.

Tóbaks-pípa, *f. tubulus v. fistula tabacina*, To-
bakspeibe.

Tóbaks-rælla, *f. volumen nicotianum*, en Rulle
Tobak.

Toddi, *m. integrum frustum v. membrum rei*,

Anden Deel.

et hest Stykke af noget; *inde jóla-toddi*,
vina-toddi.

Tóft, *f. area domus vacua, parietina*, en Tomt;
Norvegis et Suecis *tómt*, *m. pro f. ut alias*
sape; à tómt.

Toga (at toga), *trahere*, *ducere*, drage, trække.

Tog, *n. exterior pars velleris, crassior*, Lod,
den ydre grovere Uld.

Tog, *n. ducius, tractus*, Trækten.

Togan, *f. idem*. At hafa hest í togi, *ducere*
equum, trække en Hest, føre en Hest ved
Tønnen.

Togaz (at togaz á), *distrahendo certare, vestim*
ducitare, træktes, trække imod hinanden.

Togi, *m. pensum*, en Tøje. 2) *tractus*, Træk-
ten. Það er af þinum toga spunnid, *in*
instinctu v. consilio factum est, dertil er dit
Karsag, det er udført efter dit Raad. Toga-
hnoda, *f. glomus bispidus lanificii*, et Nøgle
Tøjer.

Toginleitr, *oblonga macra facie*, som har et
langt magert Ansigt.

Togriska, *f. vid. undan-kémba*.

Togþrádr, *m. filum ex lana exteriori*, Traad,
som spindes af den yderste Del af Ulden.

Tákona, *f. quasillaria*, en Spindereste.

Tól, *n. instrumenta*, Redskaber. *Angl. tool*.

Tólaupr, *m. calaskus, quasillus*, en Traadkurv,
Garnkurv.

Tólf, *duodecim*, Tolv.

Tólf aurar silfurs, *as argenti, 12 uncia*, Tolv
Dre i Sølv.

- Tólf ára tími, *dodeceteris, duodecennium*, en Tid af 12 Aar.
- Tólf-fórúgr, *m. insectum duodecempes*, et Insekt, som har 12 Fødder.
- Tólfín á teningum, *venus*, begge Søfser (paa Tørninger).
- Tólfkónga-leikr, *ludus quidam manuum rudis et puerilis*, etslags barnagtig Leg med Hænderne.
- Tólfkónga vit, *n. argutatio*, stor Viedom (Ironi).
- Tólfkrædr, *duodecim decades continens*, som udgjør, indeholder 12 Gange 10.
- Tólfkrædr skip, *n. hexeres*, et Skib, som har 12 Aarer.
- Tólfri, *duodecimus*, den tolvte.
- Tólfstrúgr, *dodecademorion, uncia*, en Tolvtes del.
- Tólfvetra, *duodecennis, duodeennis*, tolv Aar gammel.
- Tólf þumlunga, edr hálftr arnar langr, *duodecus*, tolv Tommer lang.
- Tólfaringr, *m. vid. tólfkrædr skip*.
- Tólg v. tólk, *f. et n. serum*, Talle.
- Tólgadr, *sebanus*, besmurt med Talle. 2) *glacie constrictus*, sammenfrusnen.
- Tólgar (at tólga), *congelascere*, fryse sammen, stærue.
- Tólgarkerti, *n. fax sebalis, candela sebacea*, et Tallelys.
- Tóli, *m. vid. tól*.

- Tolls (at tolla), *tributum imponere*, paalægge Told. 2) *tributum pendere*, betale Told.
- Tollbád, *f. telonium*, Toldbod.
- Tolldrúgr, *impendiosus*, søfkar. Iad sé vard hönum tolldrúgt, *fanerata illa pecunia illum exsuxit*, de Penge kostede ham særdeles meget.
- Tollfrá, *immunus a tributo*, toldfri.
- Tollheimta, *f. exactio tributi v. fanoris*, Indkrævelse af Told.
- Tollheimtu-madr, *exactor, publicanus, telonarius*, en Tolder, Toldberjent.
- Tolli (tolldi, at tolla), *barere, coberere*, hange ved.
- Tollr, *m. vectigal, tributum*, Told. 2) *fanus*, Rente.
- Tollvik, *f. pl. defraudatio tributorum*, Toldsvig.
- Tóm, *n. otium, vacatio*, Tid, Stunder, Fristimer. At leika í tómi vid, *securus ludere*, v. *agere pro lubitu*, behandle efter eget Lykke.
- Tómhendir, *vacuus, qui nihil adfert*, tomhændet, som Intet har imellem Hænderne.
- Tómilátr, *piger, sardus, socors*, lad, doven.
- Tóm'ega, *tarde v. per otium*, sendrægtigen.
- Tómilæti, *n. segnities, socordia*, Ladsbed, Dovenskab.
- Tómr, *vacuus, inanis*, tom. Hann greip í tómt, *post festum venit*, han kom for sild, han sit slet Intet.
- Tómstand, *f. hora successiva*, ledig Time, Fristime.

Lómt, *f. vid. tóft.*

Tón, *m. zonus, melodia, Tone.*

Tóna (at tóna), *zonare, canere, sange, messe.*

Toppönd, *f. mergis vulgaris, anas cristata fusca, rostro et pedibus rubris, longirostris, en Top-
and.*

Topp-segl, *n. zboracium, Topsegl.*

Toppskarfr, *m. vid. hraukr.*

Topp, *n. carum, Top, Spidse.*

Topp, *m. (á siglutré), summius mali, Ma-
setoppen; vid. hun*

Topp, *m. cirrus, villus, Haarlof, kruset Haar.*
Hesturinn keltar toppi, *egvus ita accelerat
gressum, ut juba quatitur, Hestens Mantle
rystes (ved dens hurtige Gang).*

Tor, *particula inseparabilis præpositiva difficul-
tatem notans, en uæfjellelig Partikel, som
sættes foran Ord, og bemærker Vanskelighed.*

Tóra, *f. nitela, en liden glindsende Pter. 2)
lu.ermula, en liden Lygte. Silfur-tóra, ni-
tela argentea, et glindsende Stykke Sølv.*

Torf, *n. cespes, gleba, turfa, Grønsvær, Torv.*
Angl. turf.

Torfa, *f. unus cespes, et Stykke tyndt Grøn-
svær.*

Torfbúki, *m. congeries cespizum, en Dynge
Græstørv.*

Torfdífill, *m. searabani stercorarius, en Skarn-
basse. 2) idem quod torfgrasar álft, det sam-
me som torfgrasar-álft.*

Torfell, *de, difficilis, vanskelig; aliar torvell,dr.*

Torfenginn, *varus, acquisitu difficilis, sjelden,
vanskelig at erbyrve.*

Torfgarðr, *m. agger, en Vold, Gjarde af
Græstørv.*

Torfgrasar-álft, *f. iringa lacustis, en Vide.*

Torgiætr, *vid. torfenginn.*

Torfkrókar, *m. pl. vehiculum glebarum bemica-
zbrum, et Redskab af Træ, hvorpaa Græs-
tørv transporteret til Hest.*

Torflíár, *m. falx cespitia, en Le til at skjære
Græstørv med.*

Torfské-i, *m. pala cespitiua, secula, en Spade,
hvormed Brændetørv opskjæres.*

Torfskurdr, *m. cespium effusio, den Hand-
ling at opskjære Brændetørv.*

Torfvélr, *m. subruna, Tagstjæg, Tagets Ud-
hængen over Væggen.*

Torfvinnus, *m. gleba crassior, et Stykke tykt
Græstørv.*

Torfpak, *n. sectum cespitiuan, Tag af Grøn-
svær.*

Torfærrur, *f. pl. loca impedita, viarum difficul-
tates, Veje, som ere vanskelige at passere.*

Torg, *n. forum, item mercatus macellum, et
Torv.*

Torga (at torga), *consumere, item vendere,
fortære, ogsaa selge. Ecki gét eg torgad
þvi, mihi plus satis est, det kan jeg ikke
fortære.*

Torgiætr, *ægre reparabilis, som vanskeligen kan
vædes Ved paa, erstatted. Lífið er torgiættalt,*

- via, si amittatur, irreparabilis est, Livet et adbeles uerstatteligt.*
- Torhöfta, *f. airophia, Taring, Svindfot.*
- Tóri (at tóra), *misere vitam irabere, fremdrage Livet i Elendighed; (dicitur de animantibus, item lumine igne, siges om Dyr, ogsaa om Lys, som brænde svagt); vid. tóra.*
- Torkéndr, *non diffcilis, item deformatus, vanskelig at kjende, ogsaa stamferet, lide tilfredt.*
- Torkémilegr, *idem.*
- Torleidi, *n. via impedita, item ventus contrarius, en Vej, som vanskelig kan passeres, ogsaa Modvind.*
- Tormerki, *n. pl. difficultas, Vanfælsighed. Hann telr ðil tormerki á Þad, diffvadet, omnes difficultates recenset, han raader derfra, opregner alle Vanfælsighederne derved.*
- Tormoltinn (*facda, cibus*) *durus, concoctu difficilis, Mad, som er vanskelig at fordoje.*
- Tornæmi, *n. heberudo ingenii, Tungnemme.*
- Tornæmr, *hebes, tungnemmet.*
- Torrádr, *vid. vandrádr.*
- Torrek, *n. difficultas rei familiaris, item lamnum, amissio v. abandon, trange Kaar, ogsaa Tab, Skade.*
- Torsóttlegr, *difficilis acquisitu v. impugnatu, vanskelig at erhverve eller angribe.*
- Torsótt, *idem.*
- Torta, *f. podex equorum, en Hesterrimpe.*
- Tortryggi (at tortryggja), *adbinare, fidem non habere, aliquid suspicari, tvivle om noget, mistænke, ikke fæste Tro til.*

- Tortryggilegr, *suspectus, mistænk, som ikke troes.*
- Tortryggr, *suspicax, mistænkfom.*
- Tortrygd, *f. suspicio, Mistænke, Tvivl.*
- Tortryggi, *f. idem, Mistænkfomhed.*
- Tortýni (at tortýna), *perdere, ødelægge, for-tære.*
- Tortýniz (at tortýnaz), *perire, ødelægges, gaa til Grunde.*
- Tortýs, *m. fax v. ingens candela, stort Lys, Gaffel. 2) lucerna, en Lygte.*
- Torvelldr, *vid. torfelldr.*
- Torvölr, *m. vid. torfvölr. 2) fustis, quo continetur cespes, in rectis domuum, en Raft, som lægges over Grønsværen, for at holde den paa Tagene. 3) vulgo convexitas cespitum in rectis, ut desidat aqua, Græstørvens Rundbøjning paa Tagene, for at Vandet kan falde ned.*
- Tos, *n. basitatio, Stammen, svag Stræben.*
- Tofa (at tofa), *parum basitare, fringultire, stamme, stræbe uden Kraft.*
- Tót, *n. vid. tó; vid. ótót.*
- Tota, *f. ramusculus, en liden Gren, Kvist. 2) usus v. rostrum, Snabel, Tryne.*
- Toti, *m. idem. Hvör vill linum tota frammota, proximus quisque sibi, enhver tager Ild til sin Røge; (de rostro esurientium animalium, ut et de fronte spectatorum, siges om Dyrenes Snuder, naar de æde, samt om Tilskuere, som stille Hovedet frem).*

Tóttia, *f. pustula lanifica*, en liden Dige, som forretter Uldarbejde.

Totta (at totta), *Sugere v. evacuare*, sue, udtømmene, udsue.

Tóvegr, *n. maceria, e terra et lapillis constructa*, radis, et Gærde, opført af Jord og smaa Stene.

Tóverk, *n. lanificium*, Uldarbejde.

Tóu-skin, *n. pellis vulpina*, Røvestind, Røvebaag.

Tóu-yrmlingr, *m. vulpecula*, Røveunge.

Tódu-fall, *n. copia graminis culi*, Overflødighed af Hjemmemarks-Græs.

Tóduvöllr, *m. prænum domesticum*, den gjødede Mark, Hjemmemarken.

Tóf, *f. mora, cunctatio*, Ophold, Hindren, Tøven.

Tófra (at tófra), *fascinare*, helse, forhelse.

Tóframadr, *magus, vevsecus*, en Troldmand, Helsemeester.

Tófra-norr, *f. saga, venefica*, en Hæb, Troldsvinde.

Tófrari, *m. magus*, en Troldmand.

Tófrar, *m. pl. incantamenta*, Troldom, Hæseri.

Tófur, *n. pl. instrumenta magica*, Troldoms Redskaber. Hann vardveitri i Skiödu-púangi tófur sin, *instrumenta sua magica*, in saculo pelliceo servavit, han forvarede sine Troldoms Redskaber i en Skindpose.

Tögla (at tögla), *masficare, mandere*, tygge.

Tögla á einhvöriu, *radiose inflare alicui rei*,

gentage den samme Ting ofte, saa at man bliver kjed deraf; *alias tögla, quod idem est.*

Töli (at tölta), *voluntati incedere*, gaa i Trav.

Tölt, *n. vagatio solitaria*, Traven.

Töluftastr, *m. numerus*, et Faltegn.

Tölugr, *expeditæ lingua*, snakkfom, Hævestark.

Töng, *f. forceps*, en Tang. Þad er úr tángar munnri at toga, *difficiliter impetratur*, det er meget vanskeligt at erholde.

Tönn, *f. dens*, en Tand. At fá tennur, *den-sive*, faa Tønder. At setja tönn fyrri tángu, *constringere linguam*, sætte Tand for Tunge, o: tie stille.

Tönnla (at tönnla), *mordere*, tygge, gnave paa.

Tönnlaz (at tönnlaz), *mordacibus verbis certare*, mundhugge.

Töstugr, *severus, irux*, alvorlig, bitter. Töstug ved-iætta, *aer immissis*, strangt Vejr.

Tötrugr, *pannosus*, pjaltet.

Tötr, *n. ceno, inem res lacera*, Pjalter, forslidt Tøj; *alias tett.*

Tötr, *m. idem.* Meir er verdr einn gödr drengr, enn allir þesir skipöttrar, *unus vir fortis dignior est omnibus his laceris navibus*, en tapper Karl er mere værd, end alle disse forslidte Skibe.

Tradir, *f. pl. consepta, sepimenta pascurorum*, Gærder, Volde, Indhegning.

Tradgiöf, *f. dicitur, ubi fanum exportatur in pasca, sub sepimentis*, siges naar Høet bringes

- ges ud til Kreaturene i Lø ved Gjærderne og der fortæres. 2) *hodie vulgo, saginatio*, Næssen, Feden.
- Tradjöla (at tradjöla), *conterendo conspurcare*, besmitte, besudle ved at træde paa med Fødderne.
- Tradka (at tradka), *supprimere*, undertrykke, træde paa med Fødderne.
- Tradkr, *m. crebra vestigia pedum*, idellige, mange Fodspor paa et Sted.
- Tradk, *n. idem*.
- Traf, *n. linteum, quo caput obvolvunt mulieres*, et hvidt Tørklæde, som bruges til Fruentimmer. Hovedsmykke.
- Trasali, *m. labor, molestia*, Arbejde, Travelshed. *Angl. travel. Gall. travail.*
- Trami, *m. trana putrida, rudent Carn.* 2) *malus demon*, en ond Mand.
- Tramp, *n. conculcacio*, Trampen, Sparken.
- Trampa (at trampa), *conculcare*, trampe, sparke.
- Trampr, *m. equus succussator*, en Hest, som støder og skumper. 2) *idem quod tröd*, det samme som tröd.
- Trana, *f. grus*, en Trane. 2) *rostrum*, Tryne, Snabel. 3) *glonus*, et Nøgle. Trönu-soudr, *m. ovis inaequaliter rostrata*, et Haar, som har ulige lange Rjæveben.
- Trana (at Trana ser framm), *ostensare se*, vise sig, trænge sig frem.
- Trantr, *m. rostrum raje*, en Høffe-Snabel.
- Transeydi, *n. vid. trönusoudr.*

- Trapista, *f. trapeza, trapezophoron; scannum quadratum*, et firkantet Bord.
- Trapp, *n. calcasio*, Stampen, Trampen.
- Trappa, *f. gradus*, Trappe, Trin.
- Trappa (at trappa), *calcere v. calcirare*, stamp, trampe.
- Trappr, *m. vid. trampr.*
- Tråfs, *n. protervia, contumacia*, Stivind, Modtvillighed, Haardnakketbed. 2) *confidentia*, Forvovenhed, Dumdriftighed.
- Tråssa (at tråssa), *confidenter despicere*, trodse, være stivindet..
- Traila, *f. funis cannabinus, anchoralis*, en Trosse.
- Trassaz (at trassaz), *proterve negligere*, være skjedsløs, lad, doven.
- Trasslegr, *reter, sordidus*, skiden, svinisk, urenlig.
- Trassaskapr, *m. sordida negligentia*, Urenlighed, Skidenfærdighed.
- Trassafenginn, *sordidus*, urenlig; skidenfærdig.
- Trassi, *m. vir negligens*, en skjedsløs, skidenfærdig Karl.
- Trasslugr, *contumax, zbraso*, trodsig, haardnakket.
- Trauda (at trauda), *cogere, tvinge*. 2) *difficultatem creare*, forarsage Vanfærligheder.
- Traudla, *traudlega, egre, difficiliter*, vanskeligen, med Nød.
- Traudt, *idem*.
- Traudleiki, *m. difficultas*, Vanfærlighed.
- Traudr, *invitus, difficilis*, nodig; vanskelig.

Traust, *n. fiducia*, Trost, Tillid. 2) *securitas*, Sikkerhed. 3) *refugium*, Tilflugt.

Trautstark, *n. usus alienarum rerum infcio possessore, sub presumptione amicitia v. fiducia amici*, Brug af en Ting uden Ejerens Vildende, i Tillid til hans Venstskab.

Traustr, *fidus, firmus*, stadig, standhaftig, fast.

Tré, *n. lignum, item arbor, et Trax*, Tommer.

Tred (tråd v. tród, at trods), *calcare, item compingere*, trampe, stampe sammen. 2) *pedibus terere*, træde paa med Fødderne. At troda undir, *passum dare*, ødelægge. At troda illfakir, *irritationibus certare*, fives, trættes med-en.

Trefia, *f. fibra*, en Trævle. 2) *filum lineum*, Sjørgarn.

Trefia (at trefia), *impedire*, hindre. 2) *imbricatus reddere, item turbare*, gjøre forvirret, forvulet. At trefiaz, *asserere*, gaa op i Trævler.

Trefill, *m. lineolum collare*, et lidet Halsbåndklæde. 2) *lacera vestis*, pjalettet Klæde. Einn héck trefill á bak, enn annar í fyrri, *desertus illi cento*, alser pone, alter a tergo *pendit* v. Ingveldi, den ene Pjalt hang for, og den anden bag.

Trefætr, *m. pl. gralla*, Træben. Þad géngur á trefótum, *sinistra administratur*, det gaar paa Træben v. bestpræs stet.

Trega (at trega), *desiderare*, savne, begræde.

Tregi, *m. desiderium*, Savn. 2) *maior*, Sorg,

Bedrøvelse. 3) *impedimentum*, Hindret, Ophold. Tregi í tré, *radices ramorum, pr. impedimentum*, qvo minus findantur ligno, Træknort, især noget, som hindrer Træruces Kløvning.

Tregda, *f. tergiversatio*, Undsaacen, Vægren.

Tregda (at tregda), *tergiversari*, søge Udslyngter, vægre sig.

Trøgaz (at tregaz), *segnescere*, blive lad.

Treglegr, *ardus, segnis*, lad, doven.

Treglega, *tarde, item difficulter*, sendrægtigen, vanskeligen.

Tregleiki, *m. segnitates, tarditas*, Sendrægtighed, Dovenskab.

Tregr, *invius, segnis*, nødig, uvillig, træg.

Treg-géngur, *segnipes*, langsom til Føds. Treg-gé: g ká, *vacca marem agre admittens*, en Ko, som vanskelig løber (v. søger Tyren).

Tr-ggialldi, *m. obstaculum*, Hindring, Ophold.

Tregt, *f. infundibulum*, en Tragt.

Treini (at treina), *parce uri*, bruge Sparommeligen.

Treiningr, *m. res angusta, cum parcimonia sufficientes*, trange Kaar, Midler, som brugte med Sparommelighed ere tilstrækkelige.

Treiskr, *difficilis*, vanskelig, knarvorren.

Treiskleiki, *m. consumacia*, Haardnakkenhed, Opsætsighed, Modvillighed.

Treisklega, *difficulter*, vanskeligen, gjenstridigen.

Trélegr, *rigidus, inapplicabilis*, stiv, uanvendelig.

- Trémadke, *m. ligniperda*, en Træorm.
- Trémorter, *n. pila*, en Morter af Træ. Trémorter stautr, *m. pilum*, Morterstøder af Træ.
- Trénaz (at trénaz), *lignescere*, blive til Træ. 2) *rigescere*, blive stiv. *Petra vinatta trénadiz, obriguiz eorum amicitia, desit in austeritatem*, deres Venfkab forandrede til Distethed.
- Tréorm, *m. seredo, trips*, en Træorm; *vid. trémadke*.
- Tré-reidi, *m. lignea navium instrumenta*, Skibs Redskaber af Træ.
- Tréskór, *n. calcus ligneus, calo, calopodia*, en Træsko.
- Trésmid, *f. fabrica lignaria*, Træarbejde.
- Trésmidr, *m. faber lignarius*, en Snedker.
- Tréspænr, *m. pl. affida, scbidia*, Træspæner.
- Trételgia, *f. lignarius*, en Sommermaud.
- Trévirk, *n. vid. trésmid*.
- Treya, *f. borax*, en Trøje. Treys á koruteningi, *sernio*, Tre paa en Tærning.
- Treyti (at treysta), *confidere*, lide paa, have Tillid til; å traust. At treysta sér, *viribus confidere*, lide paa sig selv. At treystaz til, *idem*. 2) *probare, tentare manu*, prøve, forsøge. 3) *confirmare*, stadfæste. At treysta vini sína, *amicos sibi confirmare*, gjøre sine Venner standhaftige.
- Triá-reki, *m. ligna ejectitia*, Drivtommer. 2) *litus, ubi ejiuntur*, Kysten, hvorpaa Drivtommer kastes op.
- Triámadr v. trémadr, *telamon*, en Træmand.

- Trilldr, *brualis, immani robore*, overordentlig stærk, forheftet.
- Trilli (ot trilla), *furiare, in furorem agere*, bringe til Raseri, forhefte.
- Trilliz (at trillaz), *furere*, komme i Raseri, blive forheftet.
- Trillska, *f. brualitas, Raseri, Brutalitet*.
- Trióna, *f. rostrum, Snabel, Tryne*.
- Trióri, *f. equulus v. egula*, et Føl, en Følplag.
- Triiti (ot trita), *volutari, gyvari*, drejes; vendes omkring. *Aldici heyrði eg-tríðu mína eris, glómsu menn vólutari nungvám endiri*, aldrig hørte jeg at mit Nogle var drejet omkring.
- Trítill, *m. instrumentum quoddam ludicum et puerile, quod continuu rotatur*, en Trille, (Legetøj for Børn). 2) *homo vanus et varius*, et forfængeligt ustabigt Væsen.
- Trítla (at trítla), *gyrovagari*, trilles omkring.
- Trítileidr, *ira fluens*, rasende af Vrede.
- Tróð, *n. tegmen intergerium, Noget, f. Efslyng*, som lægges oven paa Træet under Grætarbtaget.
- Tróða, *f. terra culta, subacta*, dyrket Jord. 2) *poet. mulier, hos Digterne: et Fruentimmer*.
- Trodinn, *calceus, betaardt*, Trodinn vegr, *callis, via vrina*; en hant Ves.
- Trodníng, *m. idem*. 2) *lenis coactio*, semfældig Svang.
- Trog, *n. linter, alveus*, et Trug.

Trömöt, *liuus*, en Trompet.
Trömöta (at trömöta), *buccinare*, blåse i Trompet.

Trömötare, *m. tubicen*, en Trompetblæser.

Trón, *m. solium*, thronus, en Trone.

Troppa (at troppa), *succussare*, skumpe, støde.

Tros, *n. quisquilia*, unyttigt Affald. 2) *merces adulterina*, falske Vare. 3) *impedimenta*, Troes, Bagasje.

Trosberi, *m. servus*, calo, en Troesknegt. 2) *liuiter pro quisquiliis*, et Drug, hvori Affald bortsæltes.

Trosna (at trosna), *dissolvi*, *rumpi*, opløst, gaa op i Træveler.

Trød, *f. via conspexa ad pradium*, en omgjærdet Indtjorsel til en Gaard. 2) *conspexa pascuorum*, Gærde om Græsenge.

Trødkan, *f. daucario*, *item sup. ræffio*. Besægtelse, Trødsen, ogsaa Understykke.

Tröll, *n. cyclops gigas*, Trøld, Jette. 2) *magus v. maga*, en Heksemester, Hek. 3) *malus demon*, en ond Mand. Fyrr mynne

Fig tröll taka, *prius manus patiere v. tibi pereundum est*, før vilde Trødsen tage dig. 4) *furis agitantis*, en Besat, Eeki veldr han

þvi at han er tröll, *non est illi impunitum quod furis agitur*, hende kan man ikke tilregne at hun er besat. 5) *monstra*, Uhyre, Vanskabning.

Tröll eru rikis manna gæfemor, *magnatibus monstra sunt in premio*, store Folk sætte stor Pris paa Vanskabninger. Tröll kom þar milli háls og heima,

Anden Deel.

intra fines et fores periculum eras, det var Fare overalt.

Tröllaukinn, *brutalizare inhumanis*, som ved Trøldom har faaet Styrke.

Tröllahlad, *n. septum giganteum* (sic vocantur *septa nativa rupium*), et Trøldsgærde, saaledes kaldes Klipper, som af Naturen have Form af et Gærde.

Tröllskapr, *m. furor giganteus*, Berserkegang, Jotenmod. 2) *furia agitante*, Forheksen, Besættelse.

Tröllgr, *mouströfur*, som et Uhyre. 2) *immanis*, uhyre stor.

Trönbur, *f. pl. arretractaria*, Opstandere, Støtter. Træld-trönbur, *arretractaria tentorium*, Opstandere i en Telt. Sögünar-trönbur, *serazoria machina*, Opstandere til en Stillaed, hvorpaa Tommer sætes, et Savelad.

Trönu-siki, *n. clupea seres argentea*, Anfios, Bykling.

Tröppugágr, *m. scala*, Trappe, Trappegang. 2) *gradatio*, Gradegang.

Trá, *f. fides*, Tro, Troskab. 2) *religio*, Religion. At hallða edr brjóta trá, *fidem servare vel frangere*, holde eller bryde sin Troskab. At gániga af trúnni, *religionem mutare*, *apostatizare*, falde fra sin Religions-Bejendelse.

Trúadr, *fidelis*, troende, som har en stadig Tro.

Trúar-brögd, *u. pl. religio*, Religion.

Trúar-játning, *f. symbolum fidei*, Troes Bejendelse.

D d d

Trúar-útdingr, *n. apostata*, en som forandrer Religion, en Affalden.
 Trúar-villa, *f. baresis*, Kjetteri.
 Trúfast, *constans, fidus*, trofast, standhaftig.
 Trúfi, *n. confusio*, forvirring; *alias truml.*
 Trústa (at trústa), *confundere*, forvirre.
 Trúsladr, *trumladr, agre sibi conscius*, forvirret, fortumlet.
 Trúgiarn, *credulur*, lettroende.
 Trúgirni, *f. credulitas*, Lettroenhed.
 Trúi (trúdi, at trúá), *credere, tro.*
 Trúlegr, *verisimilis*, trolig, rimelig. 2) *caudulus*, oprigtig, ærlig. Þeir skynaz mér ecki trúlegr, *suspecti mihi sunt*, de forekomme mig mistænkelige.
 Trúlega, *vere, fideliter*, i Sandhed, troligen.
 Trúleiki, *m. candor, fidelitas*, Oprigtighed, Troskab.
 Trúlofa (at trúlofa), *spondere, despondere*, trolove, foelove. Trúlofad mey, *virgo desponsata*, en forlovet Mø.
 Trúlofan, *f. sponsalia*, Trolovelse.
 Trúlyndi, *n. candor, Trofasthed, Nætkæffenhed.*
 Trúlyndr, *candidus, infucarus*, retskaffen, oprigtig.
 Trúmdætt, *religiosus, devorus*, en religiøs, andægtig Mand.
 Trumba, *f. tympanum*, en Tromme. 2) *rostrum carchari*, en Havkatls Snude. 3) *niola-trumba, caulis angelica*, Stikken af en Angelika.

Trumbullagari, *m. tympanista*, en Trommeslager.
 Trumba (at trumba), *ruere*, falde, styrte ned.
 Trúmenska, *f. candor, fidelitas*, Nætkæffenhed, Troskab.
 Trúnade, *m. fidelitas, fiducia*, Troskab.
 Trúnadarmædi, *inimicus, amicus, a consiliis sece-*
rioribus, en foetrolig Ven, til hvem man betroer sine Hemmeligheder.
 Trúr, *fidus, tro*, oprigtig.
 Trúskapr, *m. vid. trúleikr.*
 Trúls, *n. impedimentum, sarcina*, Trob, Bagage.
 At binda trúls vid einn, *societatem inire*; *communi sarcina uri*, indgaa Forbund med en.
 Trúlsa, *f. idem.*
 Trygd, *f. fides, pietas, item pax, securitas*, Troskab, Trofasthed, ogsaa Fred, Sikkerhed.
 Trygdvæði, *m. fadifragus, item proditor amici*, en Fredebryder; Forrader.
 Tryggr, *fidus, fidelis, tro, trofast.* 2) *tutus, in tuto*, sikker, i Sikkerhed.
 Trygga-Þringr, *m. annulus pronubus*, Troskabsring, Forlovelsesring.
 Trygdapantr, *m. arbra*, Fastpenge, Troskabs pant.
 Tryggi (at tryggja), *fidem conciliare*, stadfæste Troskab, betrygge. Tryggja vini sína, *amicorum fidem confirmare*, bjøre sine Venners Troskab standhaftigere.
 Trygill, *m. vasculum parvulum, linter, et libet* Trug; å trog.
 Tryni, *m. rostrum, Tryney*, Snabel; å trióna.

Trippi, *n. vid trippi.*
 Trys, *n. vid tros.*
 Tryska, *f. vid tråta.*
 Træde (at træde), *virgas cespiti recterum sub-*
stræue. lægge Nis under Grousværtag.
 Træde, *f. tubus.* et Kor, en Tud.
 Tudra, *f. vesica.* en Skindpose; Blære.
 Tveggia åra tinni, *biennium,* en Tid af 2 Aar.
 Tveggia ålma, *bicubitalis,* 2 Alen lang.
 Tveggia dage tinni, *biduum,* en Tid af 2 Dage
 Tveggia åbå, *bipedalis,* 2 Fod lang.
 Tveggia åndjårn, *scalprum bimanubriatum,* en
 Kniv med 2 Haandgreb.
 Tveggiahestavagn, *biga,* Vogn med 2 Heste
 for.
 Tveggia månada, *bimestris,* 2 Maaneder gam-
 mel.
 Tveggiamanna fæc, *n. hibernis,* et Stik med 2
 Karer: hvorpaa 2 Læne roe.
 Tveggiamaki, *m. vir duplicis,* som har 2de
 Mands Styrke.
 Tveggia-nåtra-rimå, *binocium,* en Tid af 2
 Netter.
 Tveggia-otra-mælie, *modiolus,* Raal, som hols-
 der 2de Potter.
 Tveggia-punda, *bilibris,* som vejer 2de Pund.
 Tveggia-stråndj-jårn, *ferrum auceps,* tveegget
 Jårn; *vulgo vir ancipitia et magna resolu-*
tionis, & Afniubeligbed en, som er beredt til
 alle Ting.
 Tveggia-vega-mót, *n. pl. bivium,* et Sted, hvor
 2de Veje mødes.

Tveggia þver-handa, *bipalmis,* 2 Hænder bred.
 Tveir, *duo, irem vini,* to, tvende.
 Tvenning, *f. binio, duplio,* Fordobling, det
 dobbelte.
 Tvennir, *dupli, lini, gemini,* tvende, 2 Par.
 Tvennr, *duplus,* dobbelt, tofold.
 Tugga, *f. offella, placenta,* en Mundfuld, tugs-
 get Vid.
 Tugr, *f. disciplina,* Lærdom, Optugtelse. 2)
 pudor, Undseelse, Tugt, Uerbarhed.
 Tugra (at rugta), *disciplinari,* optugte, op-
 drage.
 Tugtan, *f. pedagogia,* Opdragelse, Optugtelse.
 Tugtmeistar, *m. magister morum,* en Tugte
 mester, Opdrager.
 Tugtús, *n. sephronisterium,* Straffe, Indrets-
 ning, Tugtbus.
 Tugr, *m. numerus,* et Tal; *vulgo numerus de-*
maris, decas, Tital; Tal af 10; *vid. tvi-*
tugr.
 Tviakadr, *biscoctus,* 2de Gange bagt. Tvi-
 bakad bræud, *panis biscocctus, buccellatum,*
 2de Gange bagt Brød, Tvebak, Skonrog.
 Tvihent, *vaser, callidus, varius,* listig, snu,
 underfundig.
 Tvirotinn hringr, *annulus duplex,* en dobbelt
 Ring.
 Tviburar, *m. pl. gemini,* Tolvlinger.
 Tvibura-merki, *n. idem.*
 Tvikýli; *n. prædium bipartitum,* en Gaard,
 som beboes af 2de Familier.

Tvibylismadr, *colonas pyzariarius*, som bebor en Gaard med en anden.

Tvibytna, *f. vorago, abyssus*, et Svølg, Afgrund: 2) *ambicupella*, et stort Bæger med en Bund i Midten.

Tvibrægni, *f. diffidium*, *discordia*, Uenighed, Usamdrægtighed, Tvedragt.

Tvidrægr, *disconveniens, in partes irabens*, uenig, usamdrægtig.

Tvidyradr, *biforis*, som har 2de Dørre. Tvidyrud kykia, *templum bifore*, en Kirke, som har 2de Dørre.

Tvidagra, *f. opus v. iter, quod exigit binos dies naturales*, et Arbejde, eller en Rejse, hvorefter til udfordres 2de hele Dage.

Tvieggiadr, *anceps*, tveegget. Tveggiad sverd, *gladius anceps*, tveegget Svørd.

Tvieln, *duarum ulnarum*, 2de Ellen lang. Tvieln lérefi, *lintea duarum ulnarum latitudine*, Lærred af 2de Ellens Bredde.

Tvifriðfr, *bifer*, som bærer 2de Gange, er et dobbelt frugtbar. Tvifriðfi eplarré, *malus bifera*, et Æbletræ, som bærer 2de Gange om Aaret.

Tvifætr, *bipes*, toføddet.

Tvigilldi, *n. duplum*, en Ting, der er saa god som to, gjælder for to.

Tviheilagr, *bifestus*, *dupla ratione festus dies*, hellig i 2de Henseender, dobbelt hellig. 2) *tviheilagt, dicitur, ubi duo conjunctim dies festi sunt*, siges naar 2de Helligdage følge paa hinanden.

Tvihendi (at *tvihendø*), *ambabus manibus arripere*, svinge, gribe med begge Hænder.

Tvindhødr, *biceps, bifrons*, som har 2de Høveder.

Tvihyrndr, *bicornis*, som har 2de Horn.

Tviklifa (at *tviklifa*), *iterare, bina vice proferræ eadem verba*, gjentage 2de Gange de samme Ord.

Tviklofinn, *bifidus v. dichotomus*, tvølføddet.

Tvila (at *tvila*), *dubitare, ambigere, toivle*.

Tvilitadr, *bis colore sinctus*, som er togange farvet.

Tvilitr, *bicolor*, tofarvet.

Tvillaus, *certus*, vis, upaatvølelig.

Tvilrádr, *anceps, ambiguus*, tvøvløst, tvøvlø raadig.

Tvilun, *f. dubitatio*, Tvølv.

Tvilyst, *ptilyst hús, domus histega, sristega*, et Hus, som er 2, 3 Loft høi.

Tvimennigr, *bini*, 2de Mennesker, et Par. Þeir drucku tvimennig, og var hlatað um, *bini þofre ex eodem cornu bibebant*, de drak þarvis, og fastede Lod om det. Þeir ridu tvimennig, *bini eodem egvo usi sunt*, de rede 2de paa en Hest.

Tvimæli, *n. pl. variantia vota, rumor varius v. judicium, de re aliqua*, forskjellige Stemmer, Rygte eller Dom, om en Ting. Það orkar tvimælis, *varia parit vota*, det forv aarfager forskjellige Stemmer. Það leikr á tvimælin, *varians rumores*; derom gaar forskjellige Rygter. Það tekr af tvimælin, *rem*

- in ceruo sistit v. conclamatum facis*, det bringer Sagen til Bløshed.
- Tviamælis-madr, *vir bilingvis*, et tvetunget, falsk Menneſke.
- Tvinnadr, *combinatus*, forenet, sammenføjer.
- Tvianna (at tvinna), *duplicare, copulare*, for-
doble, sammenføje; tvinde.
- Tvinni, *m. filum duplicatum*, dobbelt Garn.
- Tvinóra (at tvinóra) vid, *barere, incensus*, være
i Tviol, Uvished. 2) *bis crambem cogere*,
opfaage, optygge; vid. nóra.
- Tviqvænt, *bigamus*, to Gange gift.
- Tvirádr, *tvirædr, anceps, obscurus, dubius*, tve-
tydig, mørk, tvivlsraadig.
- Tvisaga, *sibi non constans*, som ikke stemmer
overens med sig selv.
- Tviskæðr, *bipennis (adject.)*, tveegget, stærk
til begge Sider; å skaff.
- Tviskæðr óx, *bipennis*, en Hellebarde, tveegget
Økse.
- Tviskæðr drapa, *odè duplicata*, et dobbelt Digt.
- Tviskinnánger, *m. cutis fordida, squamosa*,
skjallet, dobbelt Hud.
- Tvistra (at tvistra), *in duas partes separare*,
adskille i 2de Dele, adsplitte.
- Tvistr., *subristis, non simplici mente bilaris*,
sørgmodig, ikke ret munter.
- Tvistr., *m. lanæum filii duplicis textum*, Tviſt
(etſlags Toj af tvundet Garn).
- Tvistr., *m. (i spilum)*, *dyas*, Toen 2: i Kort-
ſpil.
- Tvistvar, *bis*, tvende Gange.
- Tviſvarinnunum, *idem*.
- Tviſýnn, *vid. tvivædr*.
- Tvítæk (at tvítaka), *ievære*, gjentage.
- Tvítækinn, *ieværus*, gjentaget.
- Tvítentr, *bidens*, totandet.
- Tvítindadr, *bifidus*, tvegrenet, tvelfostat.
- Tvítóli, *m. hermaphroditus*, en Tvetulle.
- Tvítóladr, *idem sed adj.*
- Tvitugr, *vicinaris, viginti annorum*, 20 Aar
gammel.
- Tvivedránger, *m. anceps v. minax calum*, tvivl-
somt, truende Vejr.
- Tviædr, *binus*, 2de Aar gammel.
- Tukta (at iukta), *vid. tugta*.
- Tálegr, *stipidis instar, rudis*, pſump, grov.
- Táli, *m. stipes obtusus, cognat. peli*, en ſump
Stavre, Raſt.
- Tálka (at tálka), *interpretari, tollere, fortollere*,
udlægge. 2) *procurare*, beſørge, drage Om-
ſorg for. 3) *allicere, lotte, forlotte*.
- Tálkr, *m. interpres, fortollter, en Toll.* 2)
mediator, en Drægler.
- Tumba (at tumba), *cadere præceps*, styrte hos
vedfæld; *vid. trumba*.
- Tún, *n. viridarium, prævum domesticum*, Hjem-
memarken. 2) *olim: oppidum*. Angl. town,
en By; *sic sigtún, quæſi ſigars-tún, oppidum*
Odini, Odins By.
- Tundra (at tundra), *conflagrare*, brænde, ſtaa
i Lue.
- Tundr, *n. fomes, cremium igniarium*, Tunder,
Fyrſvamp.

Tundur-ör, *f. malleolus, sagitta ignita*, en Brandpil.

Tunga, *f. lingua, Tunge*. 2) *id. quod nes.*

Tungardr, *m. sepium-enium viridarii*, Gjarde omkring Hjemmemarken.

Tungl, *n. luna, Maanen*. 2) *orbis, discus*, en Kreds, Rundling, en rund Skive; *vid. Imin-tungl*. Hann fer hverki at tungli né tímum, *neque observat cursum solis inordin, nec noctu luna*, hann brýðer sig hverken om Dag eller Time. Nýtt v. nýgveikt tungl, *novilunium, neomenia*, Ny:Maane; *vid. prim. Halfvaxid tungl, luna crescens, adulescens, gibbosa*, forste Kvartar, (tiltagende Maane); *vid. quartil tungl. Fullt tungl, plenilunium; luna pernox, Guld:Maane. Hálfprotid tungl, luna decrescens, corniculata, senescens; falcata, deficiens*, síðste Kvartar, aftagende Maane.

Tungla-hlaup, *n. menses pragnantium in lac conversi*, den maanedlige Kvensels Forvandling til Melk hos Frugtommelige.

Tunglamein, *n. menstruus morbus*, den maanedlige Syge. 2) *epileptia lunaticorum*, Maanesyges Epilepsi.

Tungl-gangr, *m. cursus luna-menstruus*, Maanens maanedlige Gang.

Tungl-öld, *f. cyclos luna, Maane-Cyclus*.

Tunglslúkr, *lunaticus*, maanesyg.

Tunglskin, *n. lunatio, splendor luna, Maane-skin*.

Tunguband, *n. lingvarium, Tungebaand*.

Tungu-bleðill v. bláð, *apex lingua, Tunge-spiðfe*.

Tungufari, *n. vid. málfari*.

Tungu-hvaf, *disertus, veltálende*. 2) *loquax*, sladderborren, kjavestark, som har godt Mund-læder.

Tungulaus, *elingvis*, som ingen Tunge har, maalloð.

Tunguval, *n. lingua, Sprog, Tungemaal*.

Tungu-rætur, *f. pl. basii v. radix lingua, Tunge-Rødder*. Íllt er at elga undir tungu rötum hans, *secreta prodere solitus est*; hann plejer at forraade Hæmmeligheder; derfor er det ej godt at betro dem til ham.

Tungutæk, *n. vid. málfari*.

Tunguvarp, *n. incontinencia lingua, Sladder-vorrenhed*.

Túnkrepia, *f. tremella plicata, Troldsmør, Sky-fald* (en Urte).

Tunna, *f. codus, dolium*, en Tonde.

Tánvölle, *m. viridarium villa*, en Gaards Hjemmemark.

Tvöfallda (at tvöfallda), *duplicare, duplare*, fordeble.

Tvöfalldr, *duplex, dobbelt*. Tvöfalt meir, *duplo majus*, dobbelt saa meget.

Turfa, *f. equus nugariorius, inutilis*, en udgytig Hest.

Turn; *m. zurris*, et Taarn.

Turna (at turna), *invertere, omvælte*. Allt hefr þetta turnar um, *omnia hac inversa*

- sun*, alt dette er omgjort, omvæltet, forandret.
 Turnari, *m. eque turricola*, en Turnerer, Riddet.
 Turnera (at turnera), *tornamentum exercere*, turnere.
 Turniment, *n. tornamentum, ludus equestri, ecuria*, Turnering, Ridderspil.
 Tartil-dúfa, *f. turtur*, Turteldue.
 Tusk, *n. lucra*, Bryden, Kamp.
 Tuskar (at tuskar), *luctari*, brydes, kjampe.
 Tutil, *n. detractio minima*, Nappen, Pilsen.
 Tutla (at turla), *rostru gutere v. avellere*, nape, pille, tage til sig med Næbnet.
 Túteygdr, *exophthalmus*, som har udstaaende Øjne.
 Tútin, *umidus*, opsvolmet, ophovnet. Tútin augu, *oculi eminentes*, udstaaende Øjne.
 Tútna (at tútna), *sumscere*, hovne op, opsvulne.
 Tutugasti, *vicefinus*, den tyvende.
 Tutuigu, *viginti*, tyve; à tveit et tugar.
 Tutugu-ár, *vicennium*, tyve Aar.
 Tutugafinnum, *vicies*, tyve Gange.
 Tútr, *m. crassum corpus*, et stort, tykt Legeme.
 Tvævet, *himus*, 2de Aar gammel.
 Tý, *n. vid plögg*; *vid. reidty*.
 Týa (at týa), *instruere, armare*, bevæbne, udruste, istandsætte.
 Týadr, *paratus, armatus*, udrustet, bevæbnet.
 Týa-hús, *armamentarium*, Tøjskub.
 Tygg (tögg v. tugdi, hefi tuggid, at tyggja), *mandere, mastigare, tugga*; *vid. tugga*.
 Tygr, *m. decans, decuria*, et Antal af ti; *vid. tugar*.
 Tylur, *f. pl. tegmina*, Dække, Skjul; *vid. dula*.
 Tylft, *f. dodecas*, et Antal af tolv, en Tylft, et Dofin.
 Tylftar-eidr, *duodecem testium juramentum*, Tolv Mand's Ed.
 Tylla, *f. canicula*, en Tøvehund; *vid. tilla*.
 Tylli (at tylla), *vid. tilli*. Par mátti tylla yfir mýrarinar vetrarbraut, *ægre via hyemali, pervia erant paludes*, man kunde med Nød reise over Sumpene om Vinteren.
 Tyndra (at tyndra), *semitillare, guistre, funkte*, udkaste Guister; à tundra. Nú tyndrar illiskan úr augum hans, *jam flammant illi ira oculi*, uu sunkle hans Øjne af Bredde.
 Týngla (at týngla), *vid. tigla*.
 Týni (at týna), *amissere v. perdere*, tabe, misste; à tíón. At týnaz, *perire, tabes*, ødelægges; *vid. tni*.
 Typpi (typpi, typptr), *fastigare, toppe*, sætte Top paa. R.
 Typpi, *n. summias rei*, Top, Spidse; *vid. toppr*. At hafia upp á einum typpid, *adulatione infestare aliquem*, smigre for en, løfte en op til Øgherue.
 Typplyndr, *iracundus*, vredagtig.
 Typpling, *f. vid. knipplingar*.
 Týt, *týs, tý, decet septentrionalium, Mars*,

Nordboernes Krigsgud. 2) *fama præclara, encomium*, berømmeligt Nytte, Hæder. Falli per alle til tyfs og tima, *omnia tibi in honorem et felicitatem cedant*, gid alle Ting falde ud for dig til Hæder og Lykke. Kriistrædr ty og traufli, *pens Christum est bonorem et animum confidentem dare*, Kristus kan give Hæder og Mod.

Tyr, *m. saurus*, en Tyr.

Tyranni, *m. tyrannus*, en Tyran.

Tyrar v. tivar, *m. pl. viri fortes*, tapre Folk, Helte.

Tyria, *f. lux obscura, tenera facula*, svagt Lyg, en liden svagt brændende Kælle.

Tyra-tré, *n. ultimam refugium viri fortis, re alias desperata, tabula naufragii*, en tapper Mand's sidste Tilflugt; en Plante af et stran det Etib. 2) *res tenerrima*, trange Raar.

Tyreygdr, *splendentes habens oculos*, som har klare, skinnende Øine.

Tyrfdr, *cespise rectus*, tækket med Grønsvær.

Tyrfi (at tyrfa), *cespise rectus*, tække med Grønsvær.

Tyrfsingr, *m. percussor, devastator*, en Ødes lægger; *quasi tyrmingr*.

Tyrhrautr, *fortissimus*, overordentlig tapper.

Tyri (at tyra), *agre patere*, staa halv aaben; *vid. tóri*. Hann tyrir augum, *crispat palpebras*, han har Øinene halv aabne.

Tyrkir, *m. pl. turca*, Ørker.

Tyrkland, *n. Scythia Asiatica*, Tyrkiet.

Tyrmir (at tyрма), *in ruinam vergere*, halde

til Fald, Ødelæggelse. Hönnum tyrmir, *in ruinam tendit*, han er paa Vejen til Ødelæggelse.

Tyrming, *f. ingravescens malum, et tiltagende Onde*, Ulykke.

Tyrvidi, *n. vid. elldsneyti*.

Tyfsakr, *sapientissimus*, overordentlig vis.

Tyfsdagr, *dies martis*, Torsdag.

Tytingr, *m. passer*, en Spure; *vid. tilingr*.

Tytla (at tytla), *vid. tucta*. 2) *diminuere*, formindste.

Tæ (tædi, hefi tæd, at tæ), *explicare, dissolvere*, opløse, udvikle. At tæa ull, *carpere lanam*, tæse Uld.

Tæ, *n. filum, Garn*. 2) *stirps, ramus*, Gren, Kvist. Af því tæi, *ex eodem genere*, af det Slægt.

Tæsa, *f. vulpes*, en Ræv; *vid. tósa*.

Tæhill, *m. cauda vulpis, Rævens Hale*. 2) *peniculamentum, Hale, Vagdel*. At ná i tæhillinn, *peniculamentum arripere*, faa fat bag i En.

Tæki, *n. pl. occasio*, Lejlighed. 2) *instrumenta, Redskaber*. 3) *facultas, Midler, Formue, Evne*. Eg hefi eingin tæki til þess, *instru menta mihi desunt*, jeg mangler Redskaber dertil. Hann hefi tæki á því, *facultas illi in manu est*, han har Raad til det.

Tækifæri, *n. occasio*, Lejlighed. At lata tækifæri, *occasionem arripere*, passe paa, gribe Lejligheden.

Tækilegr, *tolerandus*, taalelig. 2) *apprehensibilis*, som kan toges fat paa.

Tækr, *idoneus*, *aptus*, *acceptabilis*, bevæm, bersejlig, antagelig. I takann tíma, apró tempore, paa bevæm Tíð.

Tældr, *circumventus*, *deceptus*, bedraget.

Tæli (at tæla), *decipere*, svige, bedrage; à tál.

Tæling, *f. deceptio*, Svig, Bedrageri.

Tæmi (at tæma), *exhaustire*, *evacuare*, tømme, udtemme. At tæma síðinn, *mar supinum exinanire*, tømme Pengeposen.

Tæpilegr, *brevis*, kort. 2) *parcus*, *angustus*, trang, sparsommelig.

Tæpti (at tæpta á), *post primam articulationem vocem supprimere*, standse midt i et Ord. 2) *digis pedum ægre insisti*, staa paa Tærne med Vanfælighed.

Tæpr, *angustus*, *arcus*, trang, knap. Høggid náði tæpt til, *icinus parum arigis*, Hugget rætte meget lidet. Margir. géngu þá tæpar at, *multi tum remissius agebant v. oppugnabant*; mange angreb da med mindre Estertryk.

Tæx, *limpidus*, *clarus*, *acutus*, klar, ren. Tært

vatr, *agua limpida*, klart Vand. Tært hunáing, *mel acutum*, klar Honning.

Tæri, *n. conubernium*, *convictus*, Samliu. At komaz i tæri vid einn, *in conubernium aliquid venire*, leve sammen med en.

Tæri (at tæra), *præbere*, *sumtum facere*, tæve, beskrive Udgifterne.

Tæripeningr, *m. vid. scotpeningr.*

Tærilátr, *delicatus*; *munditiem affectans*, pæn, alt for fin.

Tærilæti, *n. affectatio munditiæ*, affekteret Pænbed; à tæri.

Tæta, *f. laugo*, Laad, Gang. 2) *minimum quid*, en Smule. Hann á eingva tætu af silfri, *nihil argenti habet*, han ejer ikke en Smule Sølv.

Tæti (at tæta), *dilanire*, *lacerare*, sliðe, splitte, þlukke fra hinanden. 2) *lanificio vacare*, tæse Uld, gøre Uldarbejde. At tæta um einn, *ad bonam frugem ducere*; faa en til at blive stikkelig, ordenlig. Ecki gét ég tætt um hann, *illi bene consulere non possum*, jeg kan ikke faa godt af ham.

Tætingr, *m. rude lanificium*, grovt Uldarbejde.

V.

Vá, *f. terror*, Skæk. 2) *periculum*, Fare. Þeim brá vá fyrri 'gíðn, *præ foribus periculum v. terror erat*, de vare komne i pludselig Fare; *alias vo.*

Vábrest, *m. fragor*, *ex icu lethali percussio*.
Anden Decl.

vis, Larmen af et dødeligt Slag; *alias vigbrest.*

Vad, *n. vadum*, Vadested, et enkelt Sted, hvor man kan vade eller tude over en Elv.

Vadid var nsumlega fært, *vadum vix penetrabile*.
E e e

rrabile erat, Vadeskedet kunde med Vauskeslighed passeres. At ride (fyrst) á vadid, *aleam v. glaciem tentare*, ride først over Vadeskedet (prøve Eyffen).

Vada, *f. concursus v. multitudo animalium*, en Mængde, Sammenstimten af Dyr, mest Fiske; *inde: voducler, phoca, cum turmazim tempestibus martis, sinus occupat*, en Høb Sølhunde, som søge ind i Fjordene.

Vadberg, *n. precipitium aucupum*, et stejle Bjerg, hvor Fugle fanges. At vera á vadbergi, *excubitor esse*, staa paa Udskil.

Vadall, *m. fluven meabile*, en Na, hvorover man kan vade; *alias vadill. 2) aqua vada, effluuium vadofum*, et bredt og grundt Vand, som man kan vade over.

Vadandi, *m. idem*.

Vadar-halld, *n. ars, funem piscatorium tractandi*, Maade at holde en Fiskeleine. Hann kann eeki vadarhalldid, *funem piscatorium tractare nescit*, han forstaaer ikke at holde en Fiskeleine.

Vadbeygia, *f. alveolus in scalmio, per quem funis piscatorum recipitur*, en liden Fordybning eller Skure i Karetolden, hvori Fiskeleinen trækkes frem og tilbage.

Vad-drátt, *m. tractus funis*, det at trække et Tov frem eller tilbage. Þeir gátu náð mönnum med vadrætti úr skérinu, *homines tractim ex scopulo saluare poterunt*, de sit Følsteite ræddet frá Skjæret ved at kaste et Tov ud til dem.

Vadhorn, *n. pinna pectorales piscium, cum parte ventris superioris*, Fiskenes Drystfinner, med en Del af det øverste Stykke af Maveu. At kómaz upp í vadi.orn við einn, *irretire*, besnære, indvifle, -fange en.

Vadmal, *n. pannus vulgaris*, Vadmel, grovt Uldentøj, *quasi vodmál; pr. mensura vulgaris panni*, egentl. Maal paa Vadmel.

Vadsteinn, *m. bolis*, et Dyblod.

Vadr, *m. funis coriarius, pelliceus*, en Fiskeline af Skind. 2) *quicunqve funis*, ethvert Tov.

Vaf, *n. involucrium, involucrium*, Svøb, Indsvøbning. 2) *trama*, Jlat; *vid. fyrivaf*. Haan er mikill í vöfum, *torosus est sub vestibus*, han er før, kjødfuld. Minni verdr þú í vafi enn menn hugdu, *minus praefat, quam sperabamus*, du er ikke den man havde ventet.

Vafa-gépill, *m. infans vulgo quæsitus*, et Slegs fredbarn.

Vafalaus, *certus, indubius*, vis, utvivlsom.

Vafi, *m. dubium, dubitatio*, Tvivl.

Vafi (at vafa), *supereminere*, rage ud over; *vid vofi*.

Vafinn, *intricatus, involutus*, indsvøbt, indviflet. Vafinn löstum, *kunstum, visis, artibus involutus*, lastefuld, kunstfærdig.

Vafa (at vafi-), *vid. vamlá v. vambla*.

Vafningr, *m. vid. vaf. 2) dubia resolutio*, utvivlsom Beslutning.

- Vafra (at vafra), *lene vagari, egre moveri*,
gaa meget sagte, rokke affted.
- Vafurlogi, *m. pervigil, perennis flamma magica
prestigia*, stedsevarende Lue, Troldboms Gø-
leri.
- Vaga (at vaga), *vagari v. varicare*, falde, gaa
sagte og valttrende. Vaga um haul, *hernia-
forum more divaricare*, gaa som de der have
Brof
- Vagga (at vagga), *cunas agitare*, vugge.
- Vagga, *f. cyna, incunabula*, en Vugge. Vøggu-
barn, *n. infans*, Barn, som ligger i Vugge.
Vøggu-qvædi, *n. nenia pueriles*, Vuggeviser.
- Vaggra (at vaggra), *vid. vaga*.
- Vagl, *m. coluvella arrectaria, trabs publica*, en
fort Stotte, som fatted oven paa en Ting,
for at holde en anden oppe.
- Vagl i auge, *festuca, prorygion*, en Hinde,
som trækker sig over Øjet.
- Vagn, *m. currus, plaustrum*, en Vogn. Opinn
vagn, *essidum*, en aaten Vogn. Best er
heilum vagni heim at aka, *rebus integris
turissimum est domum redire v. periculo se sub-
trahere*, det er best at age hjem i en hel
Vogn, kunne i Sikkerhed, unddrage sig for
Fare.
- Vagn á himnum, *ursa caelestis major*, Karlés
vognen : et Stjærnebillede.
- Vagna-smidr, *m. corpenarius*, en Vognmager.
- Vagnborg, *f. propugnaculum e conjunctis curri-
bus*, et Dolværk af sammensæbde Vogne.
- Vagnhestar, *u. pl. equi vectarii*, Vognheste.
- Vagnhimin, *m. caducum*, Vognhimmel.
- Vagnmadr, *m. auriga*, en Rudf, Vognmand.
- Vagnskjölt, *n. stridor rotarum*, Vognhjulenes
Larm, Mullen.
- Vagnsléd, *f. orbita*, et Hjulspor.
- Vagnstøng, *f. remes*, en Vognstang.
- Vagra (at vagra), *vid. vöggra*.
- Veka (at vaka), *glaciem perforare, perfringere*,
bugge Hul paa Icen.
- Vaka, *f. vigilia*, en Vagt, Vaagen. 2) *lucu-
bratio*, Nattevaagen. At hallda vöku fyri
fór, *a somno abstruere*, holde sig fra Sovn.
- Vakandi, *vigilans*, vaagen.
- Vaki (vakti, at vaka), *vigilare*, vaage. At
v.ka vid liós á natur, *lucubrare*, vaage om
Natten ved Lyf. At vaka alla nóttina, *in-
somnem ducere noctem*, vaage hele Natten.
At vaka yfir, *advigilare*, vaage over noget.
- Vakinn, *industrius, sedulus*, flittig, vindstibe-
lig. Vakinn og sofinn, *perdus et pernox*,
baade Nat og Dag, vaagende og sovende.
Vakinn v. náttvakinn vindr, *venur pernox*,
Vind, som blæser hele Natten.
- Vacka (at vacka), *vagari*, gaa omkring, vanke.
- Vakna (at vakna), *expergiscere*, vaagne.
- Vakt, *f. vigilia, excubia, excubatio*, Vagte-
holden, Vagt.
- Vaktari, *m. vigil, custos*, en Vagter, Eklib-
vagt.
- Vakta (at vakta), *custodire, servare*, vogte,
• passe.

- Vaktan, vöktun, *f. custodia*, Bevogtning, Varetægt.
- Vaktela, *f. coturnix, ortyx*, en Vagtel.
- Vakt-plåts v. stads, *custodia, statio*, et Stæd, hvor man har Vagt, Statsion.
- Vakt-turn, *m. specula*, Vagtaarn.
- Vakr, *pernix, velox*, raff, hurtig (om Heste, som trave stærkt). 2) *industrius*, flittig.
- Val, *n. delectus, electio, optio*, Valg, Kaar. At gånge í valid, *habere delectum*, udsøge, vælge hvillen man vil. Hann átti einginn vól á því, *electio illi non erat libera*, han sik ikke Lov til at vælge.
- Vala, *f. muller fatidica, saga, hvilla*, en Spaakvinde, Vasa; *alias vólva, valva*.
- Vala, *f. astragalus, taxillus*, en Kulekøde. Valle'er á hönnum vólubeinid, *nutas*, han raver, staar paa Fald.
- Valbalsi, *in. aper*, Bildebasse, Bildsvin; á germ. Wald er Balsi.
- Valbiörk, *f. acer*, Balsbirk.
- Valbiarkar-vidr, *idem*.
- Valblístra, *f. lizius bellicus*, en Skafmeje.
- Valbrá v. valbrád, *f. lividus color alterius genæ*, blaaagtig Farve paa den ene Kind.
- Valdgefning, *f. compromissum*, Voldgift. Valdgefningar dómr, *laudum*, Voldgifts Dom.
- Valgérður, *f. idem quod valkyria; vid. gérður*. 2) *nom. pr. mulieris*, et Freuentimmers Egennavn.
- Valglytnir, *m. vid. valbalsi*; á glytti; *alias valgiltmir*. 2) *caffis*, en Hjælm.
- Valknor, *f. berulanea, juglaus*, Valnød.
- Valinn, *delectus*, udvalgt, faaret. 2) *optimus; supra mediocritatem*, den bedste, udsøgt. Valid lid, *lectissima copia*, udvalgte Troppe.
- Valinkunnr, *virtute notus*, bekendt fra en god Side, vederhæftig.
- Vállágr, *fallax, cui periculosum est credere*, bedragerisk, underfundig, som det er farligt at tro.
- Valkoka (at valkoka augum), *accipitris instar oculus sursum torquere*, vende Høne opad som en Høg.
- Valköstr, *m. cadaverum acervus, in prælio*, en Dunge af døde Vegerer paa en Valplads.
- Valkyriur, *f. pl. parca*, Skjebnens Gudinder, Valkyrier.
- Vallarklára, *f. crates stercoraria*, Hærve, til at jevne Skjebningen med paa Marken.
- Valland, *n. Neustria*, Italien (i gamle Dage Frankrig).
- Val'ari, *m. vid. pilagrimr*; á völr.
- Valld, *n. potestas, imperium*, Magt, Vold, Herredømme. Af hanns völdum, *illo procurante*, efter hans Raad, han er Skjold berit. Þad er í þinu völdi, *peneq; se est*, det er i din Magt, staar til dig.
- Valldamadr, *magistratus, isem præfectus*, Dyrighed.
- Valldr, *validus, potens*, magtig, stærk, valdig. vid. alvaldr. 2) *electus*, valgt; vid. valinn. 3) *reus*, skyldig. Hann er þess ei valdr; *insons est*, deri er han uskyldig.

Valldsmaðr, *idem*.
 Vallðstjórn, *f. magistratus, prefectura*, Dórig
 hedsambede.
 Vallðstjórnarmadr, *imperans, prefectus*, Dórig
 hedsþerson.
 Vallgöngur, *m. alvi dejectio*, Dugløb, Strolgang.
 Vallhumall, *m. achilla, millefolium*, Nøllife
 (en Hrt).
 Vall-lendi, *n. campus*, Mark.
 Valltr, *volubilis, caducus*, forgiængellig, uska-
 dig, som vøstes omkring.
 Valmenn, *n. vir egregius*, en fortræffelig
 Mand.
 Valmeyar, *f. pl. vid. valkyriur*.
 Valnýtt, *f. vid. valhnót*.
 Valrán, *n. exspoliatio cadaverum*, Valrov, de
 Dødes, Faldnes Pløndren.
 Valsgrípr, *m. res optabilis v. optima*, en ypper-
 sig, udvalgt Ting.
 Valfrendr v. viltfrendr, *semirundus*, halv-
 rund; *vid. árálr*.
 Valska, *f. glis*, en Rorte.
 Valskr, *ex Neustria*, en Italiener, egentl. adj.
 italiensk (hos de gamle: fransk).
 Valskar baunir, *f. pl. faseli, fasoli*, valske
 Bonner.
 Valslóngu, *f. balista, aries, catapulta*, Blide,
 Slunge til at kaste med, KrigsmaTine.
 Valva, *f. saga*, en vis Kvinde, en Spaafvinds.
 (*vecius vólva*); *vid. vala*.
 Valr, *vid. vólr*.
 Valr, *m. falco*, en Falk. 2) *strages hominum*,

à vel, *eligo, quæ electi Odini*, de faldne (i
 et Slag): 3) *nom. propr. viri*, en Mand's
 Egennavn.
 Vambli, *n. reptans*, Kryben.
 Vambla (at vamblo), *ægre protabere se humi-*
ventre, frybe vanskelig frem paa Bugen;
 à vømb.
 Vambi, *m. ventricosus*, som har en stor Mave.
 Vambmikill, *idem*.
 Vamnaborn, *n. infans jugis vagitus, et Barn*,
 som skriger, græder meget.
 Vamm, *f. vid. vømin*.
 Vammafullr, *viriosus*, lastefuld.
 Vammarr, *m. pl. vagitus puerorum*, Børneskrig,
 Børnegraab.
 Vammhaltr, *cui claudicatio usq. venis, post sa-*
nationem pedis, som er kommet i Vane med
 at halte, efterat hans Fod er lagt.
 Van, *n. defectus, quod infra justum modum est*,
 Mangel, det som er for lidet. Hann vill
 eeki van sitt vita, *non vult suo muneri de-*
esse, han vil ikke høre noget om sine Mang-
 ler. Sá er virr, sem til vans legir, *amici*
est, amicum de vitio admonere, det er en Ven,
 som siger En hans Fejl. Of eda van, *supra*
v. infra modum, for meget eller for lidet.
 Vana (at vana), *solere, plese*, vere vant til.
 2) *extenuare, imminuere, inde etiam castrare,*
mutilare, formindste, deraf: semlæste, gilde.
 Vanadr, *imminutus, formindsket*. 2) *castratus*,
 gildet.
 Vanasti, *impar, imbecillis*, svag; afsvægtig.

Vanaheimr, *m. regio supra ostia Tanaïs*, Vanernes Land, imellem de Floder, som forene sig i Don.

Vanahegr, *vulgaris, solitus*, sædvanlig.

Vanahega, *solito, more*, sædvanlig.

Vanan, *f. mutilatio, item castratio*, Lemlæstelse, Gilden.

Vanaqvish, *f. Tanaïs*, Floden Don.

Vanart, *f. prava indoles, peruersitas*, Ondskab, Vanart.

Vana-sötr, *f. menstrua mulierum*, Fruentimmernes Maanedslige.

Vanbrúka (at vanbrúka), *in usu rerum sibi deesse, in defectu abusi*, misbruge, ikke bruge.

Vanbrúkan, *f. abusus*, Misbrug.

Vanburda, *imbellis*, afmægtig, uden Kræfter.

Vanburdir, *m. pl. defectus virium*, Mangel paa Kræfter.

Vanda (at vanda), *elaborare, industriam adhibere*, anvende Hmage paa at udarbejde noget. At vanda um, *reprobendere*, irattesætte, knurre over, paatale.

Vandabundinn, *obligatus*, forpligtet. 2) *necessarius*, beslagtet, forbandt.

Vandadr, *industria elaboratus, accuratus*, udarbejdet med Flid. 2) *inseger vira*, retskaffen. Vandad verk, *ad amissim facium opus*, et omhyggelig udført Arbejde.

Vandalaus, *liber, fri*, løst og ledig. 2) *extraneus, non cognatus*, ubeslagtset, fremmed. Hann er mér vandalaus, *nulla est cognatio inter nos*; vi ere ikke i Slægt sammen. Mér

er vandalauslft vid hann, *idem*. Pad er ecki vandalauslft, *res dubia est*, Sagen er tvivlsom.

Vandamál, *n. causa intricata*, en indviklet Sag.

Vandamenn, *m. pl. necessarii, cognati*, Slægtninge, Naarørende.

Vandasamr, *intricatus, difficilis*, indviklet, vanskelig, mislig.

Vandförrinn vegr, *via dubia*, en vanskelig Vej. Hönum er vandförid, *causa illi procedendum v. negotium tractandum*, han maa tage sig vel i Agt.

Vandfögginn, *varus*, slæden.

Vandflönn, *morosus*, knarvoren; å sis v. fas.

Vandgörðr, *factu difficilis*, som er vanskelig at gjøre. Ecki er vandgötr vid hann, *facile pro merito tractari potest*, han er det ikke vanskeligt at behandle efter Fortjeneste.

Vandhæfi, *n. difficultas, item periculum*, Vanskelighed, Fare. Vandhæfi eru å því, *periculosum est*, der er Fare ved.

Vandhæfr, *periculosus, item incertus*, farlig, tvivlsom, mislig. Vandhæfr er å þad, *agere colimari potest, acquisitu incertum est*, det er vanskeligt at træffe, faa.

Vandi, *m. mor, Drog, Skik, Sædvane*. Hann å vanda til þess, *salet*, han plejer, har den Sæde. 2) *necessitas, cognatio*, Slægtskab. 3) *periculum, res dubia*, Fare, Tvivlemaal. Hann er kominn i vanda, *periclitatur*, han er i Fare. Vandi fylgir velfemd. *nonne po-*

siur vegfemd?) hvörti, *bonis onus, faeces sunt faeces*, enhver Hæder følger en Dyrde.

Vandlát, *morosus*, knarvoren, vanskelig, 2) *sollicitus*, bekymringsfuld.

Vandlega, *sollicite*, omhyggeligen.

Vandleg, *sollicitus*, omhyggelig, opmærksom.

Vandlifad er hönum, *vix placere potest, dexterritate morum eget*, det er vanskeligt for ham at leve til Behag.

Vandlátari, *m. zelotes*, en Midfær.

Vandlát, *n. morositas*, Knarvorenhed, Vanskelighed. 2) *zelus*, Midfærhed, Iver.

Vandlátning, *f. zelus, zelotypia*, Midfærhed, Iversyge.

Vandlátningafsemi, *f. idem*.

Vandlátningafsamr, *zelotypus*; midfær, iverfyg, flinsyg.

Vandmæli, *n. verbum prolatum difficile, et* Ord, som det er vanskeligt at udtale.

Vandqvædi, *n. difficultas causa*, en vanskelig Sag. 2) *querela de adversa fortuna*; Modgangsfølge. Hann har upp vandqvædi sin, *de adversariis suis questus est*, han klagede over sin Nød.

Vandráðinn, *explicitus difficilis*, som vanskeligen kan fortolkes.

Vandráðr, *difficultate pressus*, nedtrykket af Modgang, raadvild.

Vandratadr vegr, *via incerta*, en tvivlsom, uvís Vej.

Vandrædagripr, *m. res periculosa*, en farlig Ting.

Vandrædamadr, *homo difficilis, molestus, vanskelig, knarvoren*. 2) *inier sacrum et saxum constitutus*; som er i den yderste Fare.

Vandrædi, *n. difficultas, periculum, Fare, Vanskelighed*.

Vandræðiz (at vandræðar), *querulus barare*, vere raadvild.

Vansiedr, *visu v. notu difficilis*, vanskelig at se eller kjende.

Vandskilinn, *intellectu difficilis*, vanskelig at forstaa.

Vandstilltr, *immodestus, immoderatus, unmaadelig, uordentlig*, som vanskelig kan styres. 2) *inconstans*, ustadig; *vid.* vandstilltr.

Vandvirkni, *f. industria, sollicitudo*, Omhyggelighed, Flid i at arbejde.

Vandvirkt, *f. idem*.

Vandvirkr, *industrius*, flittig, som gjør sig Umage med sit Arbejde.

Vandr, *difficilis, morosus*, vanskelig, knarvoren. Vandr göri þér mér; *difficultatem mihi facessies*, I forarsage mig Bryderi. Vandr at virðingu sinni, *honoris sollicitie avidus*, ærefær, omhyggelig for sin Ægtelse, Æufølge. 2) *ambius, anceps*, vanskelig, tvivlsom. Hvör skilvir það, sem lo er vandt úr at ráða, *quis solvit sale ambium*, hvo opløser en saadan Tvivl.

Vanfæni, *n. pl. inopia*, Mangel, Fattigdom, Uformuenhed.

Vanfænaðr, *inopi*, fattig, arm, uformuende.

Vanfær, *idem*. 2) *debilis*, svag, afmægtig.

Vang, *n. vid. vengi.*
 Vangá, *f. negligentia, inconsiderantia*, Skjodesløshed, Mangel af Opmærksomhed.
 Vángafylla, *f. vid. kíalkafylla.*
 Vangi, *m. maxilla, mala, gena*, Kind.
 Vangördr, *infra modum*, stet gjort, udarbejdet. Vid hann er vangört, *non satis bene tractatum*, han er stet behandlet.
 Vangöri (at vangöra), *deesse*, handle ilde, feile, forse sig., Hafi ég vangört við þig, skal ég bæta það, *si quid in me desideras v. tibi defui, aliquando refarciorum*, dersom jeg har forsejdet mig imod dig, skal jeg oprette det.
 Vangörningr, *m. defectus officii*, Fejl, Forfeelse.
 Vangast, *non integer*, svag, sygelig. Hann hefr vangæfa heilfu, *sanitatis non est integer*, han franteg, er sygelig.
 Vangæsla, *f. incuria*, Forsømmelse.
 Vanhagr, *m. indigentia, incommodum*, Ulemper, Besværlighed; Skade, Afbræk.
 Vanhallinn, *justa sorte defraudans*, som ikke faar sin tilbørlige Del. 2) *non benetractatus v. postus*, ilde behandlet.
 Vanhagar (at vanhaga), *deesse*, mangle. Hann vanhagar um hnið, *deest illi calceæ*, han mangler en Kniv.
 Vanheidr, *m. dedecus*, Skam, Vanære.
 Vanheidra (at vanheidra), *debonestare*, bestjæmme, vanære.
 Vanheilindi, *n. pl. morbus, langvor, Sygdom, Syglighed, Skrantenhet*.

Vannheill, *langvidus*, svag, Skranten.
 Vanheilfa, *f. langvor*, Syglighed.
 Vanhelga (at vanhelga), *profanare*, vanhellege.
 Vanhelgr, *profanus*, vanhelleg.
 Vanhëllid, *n. pl. danatum, detrimendum*, Skade.
 Vanhyggia, *f. vid. vangá.*
 Vani, *m. mos, confuetudo*, Etik, Sædvane.
 Vani, *vid. vanir et handarvani.*
 Vaninn, *edocius, assuetus*, vant til, oplært.
 Vánkadri, *capite morbidus*, som har ondt i Hovedet. 2) *sibi vix conscius*, som ikke ved af sig selv, sørgst i Hjernen; *vix áuki et ánkadr.*
 Vánki, *m. vertigo, scoroma*, Hovedsvindel, Sørryktighed i Hjernen.
 Vanáunnandi, *rudis, imperitus*, vankundig.
 Vanáunnáta, *f. ruditas*, Vankundighed.
 Vanáunnandi, *n. pl. idem.*
 Vanluktr, *ad finem non perducus*, usandsfort.
 Vanmáttugr, *debilis, impotens*, svag, afmagtig.
 Vanmátt, *m. debilitas*, Svagheit, Afmagt.
 Vanmegna, *debilis*, svag, kraftløs.
 Vanmegnaz (at vanmegnaz), *langvescere, succumbere oneri, tabe* Kræfterne, bukke under.
 Vanmeuni, *n. nequam, nebula, et Skarn, Drog.*
 Vanmeti, *n. virium rei*, Fejl ved en Ting. 2) *caebexia*, en Sygdom.
 Vanmetasképná, *f. animal cachecticum*; *infra vulgare pretium estimandum, et skrantent*, sygeligt Dyr, af meget ringe Værdi.

Vanqvædi, *n. pl. defectus, item difficultas*, Mangel, ogsaa Vanstelsighed.

Vanrætte, *m. injuria*, Hornærmelse, Uret.

Vanrykti, *n. calumnia*, Vanrægte, Bagvaskelse.

Vanrækt, *f. negligentia*, Forsømmelse, Vanrøgt.

Vansi, *m. defectus, vitium, item dedecus*, Mangel, Last, ogsaa Vanære. 2) *mūcta, item detrimentum*, Skade, Forlis. Oft er offiåd til vanfa, *nimietas detrimentum parit*, for stor Overfød bliver ofte til Skade. Vansi truar velldr at yfirbætur freltaz, *defecus fidei morum emendationi olest*, Mangel af Tro hindrer den moralske Forbedring, gjør at Bod og Bedring bpsattes.

Vansåtr, *minus comertus*, misførnøjet.

Vansæmd, *f. dedecus*, Vanære; å semd.

Vanskopadr, *cui aliquid deest ad justam corporis formam, deformis, monstrosus*, vanstæbt.

Vanskøpnan, *f. defectus formæ, natus*, Lyde paa Legemet.

Vanskick, *n. indecori mores*, Usædelighed, upassende Opførelse.

Vanskörångr, *m. homo timidus*, et fejht Menneske.

Vansömi, *m. dedecus*, Vanære.

Vanskilli, *n. intemperantia*, Tollestøshed.

Vanstillr, *minus moderatus*, tojlesløs, uordentlig.

Vantar (at vanta), *deesse*, mangle. Mig vantor, *deest mihi*, jeg mangler, fattes. 2) *amisi*, jeg har tabt.

Auden Deel.

Vantraust, *n. diffidentia*, Mistillid.

Vantrú, *f. incredulitas*, Vantro.

Vantrúadr, *infidelis*, vantro, vantroende.

Vanvirði (at vanvirða), *banari allicujus detrahens*, vanære, vanære, formindste ens Hæder.

Vanvirða, *f. ignominia*, Skam, Vanære.

Vanvirtr, *in honore minus habitus*, lidet agtet, vanæret.

Vanvari, *m. negligentia*, Skjodeløshed, Vanvare.

Vanvitka, *f. insipientia*, Vankundighed, Daarlighed.

Vanvit, *n. idem*.

Vanvittr, vanvitugr, *insipiens*, vankundig, daarslig.

Vanr, *inops*, fattig, arm. Vanr man ormr, þótt orni ældýr kóngi stýri, hvar hann skídr med lid lýða, lengi slíka drengia, *diu deerit serpenti*, (navi) *copia ramorum virorum, ubiqueve reperit sub militarium copiis, etiam si egregius Rex eum gubernet*, længe vil Ormen (et Skib) mangle slige Følk, hvorsomhelst han kryder med Tropper, endskjønt en fortræffelig Konge regjerer ham. Hönum var vant nockura gældinga, *aliquor ejus verveces non inveni sunt*, han saviede nogle Heber. Vani, *idem*; sic handarvani, *supra*. Vana, *idem*; sic alyana, andvana, *supra*.

Vanr, *affversus*; vant til. Hann er nú stilltari enn vant er, *jam soliro est modestior*, nu er han roligere end han plejer.

Vanvera, *f. vid. vanvirða*.

Vapp, *n. infanum primus usus pedum, isem avium gressus*, Børnenes første Forsøg at gaa, ogsaa Fugleens Gang.

Vappa (at vappa), *egre pedes movere*, gaa meget sagte.

Var, *cautus, prudens*; varsom, forsigtig. At værda var vid, *sentire*, bemærke, blive var.

Var, *n. commorio aqua marina ex remis*, den Bevægelse, som Karerne frembringe i Søen. Varlúgr, *m. repercussio aqua ex ea motione*, Vandets Tilbagestøtelse af Karerne.

Var, *n. (i aug)*, *gramia, lema, gramiorus*, den Urenlighed, som samles i Øjneprogene.

Var, *n. (á reka)*, *ora ligonis ferrea*, Jærnplade forrest paa en Træspade.

Vara (at vara), *pramonere*, advare, (vare en). At vara sig, *cavere sibi*, tage sig vare.

Varaz (at varaz), *cavere*, vogte sig, (vare sig). Varaztu at villaz, *cave ne erres*, vogt dig, at du ikke tager fejl.

Vara, *f. merx*, Vare. Góð vara, *merx proba*, gode Varer. Ógílld vara, *merx fallax, fucosa*, falske, flette Varer.

Varakólfr, *m. vid. varaleydi*.

Varamadr, *m. vir cautus, circumspectus*, en forsigtig Mand. Verdr á fyrri va-amönnum, *etiam cauti nonnunquam labuntur*, de forsigtigste kunne ogsaa tage fejl, (Vise Høns kan ogsaa gjøre i Nælder).

Varanlegr, *durabilis, firmus*, varig, fast.

Vararfelldr, *m. pallium promerciale nauticum, laciniatum sive plicatum*, en fliget eller foldet

Stibeskappe til at sælge; *vid. röggvarfelldr*. Þeir vóru yfir utan í vararfellnum, og kneptir at undir höndum, *superinduti erant palliis nauticis, in lateribus connexis*, de havde været over sig Stibeskapper, som vare knappede under Armene. Dropl. Sona S.

Varasauogr, *m. cautio v. precatio piscatorum e litore solventium*, Fiskernes Sang eller Don, naar de ro bort fra Kysten; á vör.

Vara-seydi, *n. fetura asellorum*, Torsteunger. Varaskéifa, *f. solea eorum*, in omnem eventum assumta, en Hestesko, som tages med paa Rejsten, om den skal behøves undervejs; *metaph. homo comensus*, figurl. et foragtet Menneske.

Vara-skrap, *n. verba inania, incondita, nugæ, Esladder*, Vaas; *vid. skrap*.

Varaskækr, *m. inanis ejulatus, ob mesum, non sensum doloris*, Ugejstfærg; á vari.

Varaskör, *labiosus, labio*, som har store Læber, storlæbet.

Vara-lari, *n. apthia*; Saar paa Læberne.

Vara-viti, *m. strues in iguem speculatorium erecta*, en Bartild, Bagtild.

Vara-þyckr, *chilo*, som har tykke Læber, tykkelæbet.

Verbúinn, *imparatus*, usforberedt; *vid. vanbúinn*.

Verda, *f. meta, scopus, isem statua mercurialis*, en Stotte, Varde.

Varda (at varda), *equivalere*, gjælde lige med. 2) *impendere v. astimare*, bestyfte. 3) *impe-*

dire, hindre. Þed vardar eyri silfurs, *com-
stat uncia argenti*, det koster en Dre Sølv.
Hann quad þá ei skyldu síns í varda, *dixit
illis nilas impensas fore*, han sagde, at han
Det ej skulde mangle, at de skulde ingen Be-
kostning have. Mest vardar um þad, *maxi-
mi interest*, derpaa kommer det mest an, det
er det mest magtpaaliggende. Þig vardar ecki
um þad, *tua res non agitur*, det kommer
ikke dig ved. Muntu varda mér líofavats-
skard? , *an impediés mibi iter per Líofavats-
skardum*, vil du hindre mig at komme over
Þjergklosterne ved Líofavatu?

Vard-engill, *m. angelus custos*, Skytængel.

Vardhald, *n. custodia*, Forvaring, Fængsel.
At setia í vardhald, *condere in custodiam*,
sætte í Forvaring, Fængsel.

Vardhaldsmadr, *custos, excubitar*, en som hols-
der Vagt, en Vagthavende, Skildvagt.

Vardhelgi, *f. securitas custodiarum*, Forvarings-
stedes Sikkerhed.

Vardhundr, *m. canis custos*, en Gaardhund.

Vardi, *m. strues lapidum*, en Varde; *vid.*
varda.

Vardmadr, *m. excubitor*, en Vogter, Skilde-
vagt.

Vardveiti (at vardveita), *custodire*, bevare, fors-
vare, vogte.

Vardveiting, *f. custodia*, Forvaring, Bevogt-
ning.

Vardveitla, *f. idem*, Bevarelse.

Vardr, *obducens*, overtrukken med. Gulli vardr,

inauratus, auro obductus, forguldt. Járu
vardr, *ferreus*, beslaet med Jærn.

Vareygd, *f. cautela*, Forsigtighed, Varsomhed.

Vareygdarsamr, *prudens*, forsigtig, varsom.

Vargdropi, *m. filius a patre genitus extorri,
cum propria muliere libera et infanti*, Barn,
som en landesforvist Fader avler med sin egen
uflyldige Kone.

Vargifer, *indigne conjugatus*, slet gift, gift
under sin Stand.

Vargymia, *f. lupa*, en Ulvinde.

Vargr, *m. lupus*, en Ulv; *vid. úargr.* 2) *bestie,
quodcumque rapax animal*, ethvert Rovdyr.
3) *homo sacer*, et ugudeligt Menneske. Vargr
í veum, *qui effusione innocui sanguinis, pa-
cem v. fidem a florum violat*, et Menneske,
som vanhelliger et Frisid, ved at udgyde
uflyldigt Blod.

U-argr v. ó-argr, *strenuus, audax*, dristig, ufors-
sagt.

Varhendtr, *cautus, manu continens*, skaansom.
Mér er varhendt vid hann, *continenda mibi
manus, ne eum ledam, necessitas est inter nos*,
det er min Pligt at spare ham.

Varhluta, *vid. vanhalðinn*.

Varhugi, *m. cautela*, Forsigtighed, Varsom-
hed. At giallda varhuga vid, *solicite ca-
vere*, tage sig omhyggeligen Vare for.

Varhygd, *f. vid. vareygd*.

Vari, *m. idem*. At taka vara á, *attendere*,
give Xgt paa, tage Vare paa.

Vari (vardi, hefi varad, at vara), *curare*, vare, holde ved.

Varkêr, *semper cantus*, forsigtig, varfom.

Varkenni (at varkenni), *vid.* varkenni.

Varkunn, *f. conniventia v. excusatio*, Overbærelse, Undskyldning; *vid.* at kunna einh.

Varla, *vix, ægre, jeni caute*, neppe; med Varfomhed.

Varlega, *idem*.

Varmenni, *n. bomuncio rimidus*, et frygtfomt Menneske, en Kujon.

Varmenska, *f. defectus virtutis*, Mangel paa Mod, Fejhed.

Varmi, *m. tepor, calor*, Varme.

Varmr, *repidus*, varm, lunken. At vörmu spori, *ilico, adhuc tepense vestigio*, straks, paa Diebliffet.

Varna (at varna), *prohibere, obflare*, forbyde, forshindre; *vid.* varda.

Varnadr, *m. familia, sub protectione veri*, en Familie under en Husbondes Beskyttelse; *cognatum: Dan.* Vorned. Sp. Reg p 159.

Varnadr, *m. causela*, Varfomhed. At láta sér annars viti at varnadi verda, *aliena noxa sapere*, blive flog af andrés Skade.

Varnadar-ár, *annus intercalaris, ultra generalem regulam computi*, Skidaar.

Var-nogli, *m. in omnem eventum causela*, omhyggelig Forsigtighed (egentl. et Søm i Vaghaand). At lá var-naglann, *solicite cavere*, tage sig omhyggeligen Vare.

Varnar-lid, *n. praesidium*, Forsvarstroppe, Garnison.

Varningr, *m. merces*, Vare, Gods, som skal sælges. At taka upp varning sinn, *merces explicare*, tage sine Varer frem.

Varnings-klædi, *n. pannus promercalis, levidensis*, Klæde, som sælges.

Varnings-madr, *m. propola, circitor*, en Krammer.

Varnior-skip, *n. navis praesidiaria*, Forsvarets Skib, Beskib.

Varp, *n. teli jactus*, en Vild Kasten.

Varp, *n. (á vel)*, *flaminum multitudo in tela*, Hædegarn i en Væv.

Varp, *n. (á skóm)*, *corrigia calcamentorum*, Remmer; eller rettere, Kanter paa Sko.

Varp, *n. (flugla)*, *ovatio avium*, Fuglevede.

Varpa (at varpa), *jacere, mittere*, kaste. 2) *anbelans suspirare*, sukke dybt. Gutturum varpadi miðg, og lottiz niðr, *Gutturum graviter anbelans, sedem occupavit*, Gutturum sukke dybt og satte sig ned. Kona varp ánda, enn kovúngur síðvi, *mulier anbelatum, rex tiam profudit*, Kona sukke, men Kongen døde.

Varpa, *f. reticulum tractorium*, et Dætgarn.

Varpi, *m. jactus*, Kasten; *vid.* blodvarpi.

Varpskupa, *f. ventilabrum*, en Kasteskovl.

Varreka, *f. pala ferrata v. ore ferrato*, en Spade, beslaet foran med Jærn.

Varta, *f. verruca*, en Vorte. Hengi-varta, *verruca pensilis*, hængende Vorte.

Vartán, *f. ligatura coarctans flamina sela*, et
Baand, som holder Hendebaruet sammen.

Vartánaþáttr, *m. carenna in salem usum*, et
lille Baand til saadant Brug.

Vartari, *m. piscis quidam marinus*, etslags Fiske.

Vortari, *m. funiculus*, et Stykke Bled, Tov;
quasi varptari.

Vart, *vix*, *ægre*, neppe; *in compositis* var; *sic*
verbúinn, varhluta etc. Nú er væt komin
nón, *imminet nona*, Kloften er knap 3.

Varúð, *f. cautela*, Varfomhed, Forsigtighed.

Varúðarfa, *m. cautus*, *circumspectus*, varfom,
forsigtig.

Varúðgr, *idem*.

Vas, *n. aura refrigerans*, *item motio*, kjørende
Vindpust, ogsaa Bevægelse. 2) *inanis occu-*
patio, stolt, affekteret Gang.

Vasa (at vasa), *licarius incedere*, *animose præ-*
gredi, gaa stolt, overmodig. At vasa i völd-
um, *pro potestate et libitu omnia facere*, ud-
føre alt efter eget Tykke, Kaste og valte.

Vasa-úr, *n. automatum portatile*, Lommeur.

Vasi, *m. sacculus*, *loculus*, Pømme.

Vasker, *fortis*, *strenuus*, raß, tappet.

Vasklegr, *alacer*, raß, friß, modig af Ud-
seende.

Vaskleiki, *m. strenuitas*, Raßhed, Mod.

Vall; *n. vadus per paludes cursus*, Kvaften i
Sump og Morabser; à vos.

Valla (at valli), *paludes pervadere*, gaa, kva-
ste i Morabser.

Valt, *n. vastum mare*, *pelagus*, Havet, Søen.

Bæði á valti og vida vángi, *et mari et terra*,
baade til Lands og Vand.

Vastir, *f. pl. vid. vult*. 2) *vada piscosa*, Fiske-
vand.

Vastr, *n. superfusa et affectata mundities*, over-
dreven affekteret Henslighed, Pænhed.

Vasturlaus, *modica munditiei*, renslig i en pás-
sende Grad.

Vatn, *n. aqua*, Vand. 2) *lacus*, en Sø;
Judo; R. At taka undir tvö vötn, *exqui-*
sitie examinare, *pr. bis lavare*, vaske tvende

Gange, drøfte, prøve, efterforske usjagtig.

At ausa vatni, *lustrali aqua ringere v. bapiti-*
zare, overøse med Vand, døde (om den her

de ðesse Daab, skira om den kristelste). At

kasta af sér vatni, *ringere*, lade sit Vand.

At halda eeki vatni, a) *secis oculis videre*
non posse, ikke at kunne tilbageholde sine Taa-

rev, *U. inanis videre non posse*, ikke kunne
holde sit Vand.

Vatn af vask og gum, *epiphora*, Vand, som
rinder af soage Djne.

Vatna (at vatna), *agvatum ducere*, *agvari*, føre
til Vand, vande.

Vatnandi, *qui aqua tantum vicat*, som blot
har Vand at leve af. Þeir lágu vatnandi

inni, *præter aquam nihil illis intus submini-*
strabatur, de laa indenfor, og havde blot Vand

af nære sig med.

Vatnaflód, *n. inundatio aquæ*, Oversvømmelse,
Overfkyllelse, Vandflod.

Vatnagánger, vatsgánger, *m. idem*.

- Vatnabest, *m. hippopotamus*, Vandhest.
- Vatna silóngr, *m. trutta lacustris*, Ferskvandó.
Faxele
- Vatna-sainkoma, *f. confluvium, confluens*, Soers
eller Elves Sammealøb.
- Vats- v. vatns-austr, *haustorium*, et Sted, hvor
man henter Vand. 2) *ingens copia*, stor
Overflodighed.
- Vats-bad, *n. lavacrum*, et Bad.
- Vatsbelgr, *m. chorion*, en Vandbelg.
- Vatsberi, *m. aquarius*, Vandmand. 2) *lixa*,
Vandbæret, Vanddrager.
- Vatsbera merki, *n. idem*, Vandmandens Tegn.
- Vatsblandadr, *agvatus*, blandet med Vand.
- Vatsblandad vin, *vinum aquatum*, Vin, blan-
det med Vand.
- Vats-byssa, *f. vid. vats-spreyta*.
- Vats-blanda, *f. dilutum aquæ*, Vandblanding.
- Vatsblár litr, *color cymatilis*, vandblaa Farve.
- Vats-hól, *n. aquarium*, et Vandsted, et Sted,
hvor man kan hente Vand.
- Vats-hóla, *f. bulla*, en Vandboble.
- Vatsdýr, *n. animal aquaticum*, et Vanddyr,
Sebye.
- Vats-dæld, *f. cisterna, lacuna*, Vandhule, Vand-
stade, Kist.
- Vats-fall, *m. amnis, currens aqua*, Fly, rin-
dende Vand.
- Vatsfari, *m. color aqueus, glaucus*, Vandfarve,
vandgraa Farve.
- Vats-fiske, *m. balanus, ventre non plicato*, en
Svalfisk.

- Vats-fasta, *f. xerophagia*, Afhold fra Vand,
fra at drikke.
- Vats-fota, *f. nasiterna, furis*, en Vandspand.
- Vats-flód, *diluvium, catachysmus*, en Vandflod.
- Vats-foglar, *m. pl. aves aquaticæ*, Vandfugle.
- Vats-falni, *f. (af hundsbiti)*, *hydrophobia*, Vand-
skæk, Vandfry.
- Vats-falinn, *hydrophobus*, som har Vandskæk,
vandfry.
- Vats-gánger, *m. vena subterranea aquæ*, Vand-
gang under Jorden.
- Vats-grár, *agvulus, ceruleus, v. hygræa*.
- Vats-grifur, *f. pl. colligiva*, Vandgrave.
- Vats-handklædi, *n. manile*, Haandklæde.
- Vats-kall, *m. vid. vatsberi; item agvalis*, Vands-
skaal, Vandkaude.
- Vats-kér, *n. hydria, gutturarium, agvalis*, Vands-
kaude.
- Vats-kött, *m. natrix, cheydrus, hydra*, Vands-
snog, Vandslange.
- Vats-kýll, *m. puteus*, en Brønd.
- Vats-leiding, *f. aquæ ductus*, Vandledning;
Vandrende.
- Vats-mikil, *agvofus*, fuld af Vand, vandrig.
- Vats-mylna, *f. molendinum, mola aquaria*, Vands-
mølle.
- Vats-mylnustock, *m. incile*, Vandrende til
Mølle vandet.
- Vats-óla, *agva permadefactus*, gemeinvaad.
- Vats-rás, *f. emissarium, diacopi*, Vandets Løb,
Strøm.

Vats-renno, *f. deliquia, item subus colligua,*
 Vandrende, Vandgrav.

Vats-riákr, *hydropicus,* vattersöttig.

Vats-sött, *f. vid. vats-syki.*

Vats-spreyta, *f. spbon,* en Vandsprøste.

Vats-stífla, *f. cboma,* Vanddæmning.

Vats-strympa, *f. furuum, mergus,* Vandbotte
 (Strippe).

Vats-syki, *f. hydropt,* Vattersot.

Vats-veitari, *m. hydraulax,* en, som afeber
 Vand.

Vats-veiting, *f. aqua ductus, item elix,* Vands
 ledning, Vandrende.

Vats-veitingaskurdir, *m. pl. dividia, dividicula,*
collicia, Rønder for at afeber Vand.

Vats-æd, *f. vena, aqua latex,* Vandbaare.

Vatvísí, *f. præcipitania,* Fremfusenhed.

Varvís v. hvarvís, *præcipians ore,* fremfusende.

Vátr, *vid. votr.*

Vax, *n. cera,* Voks. Innsiglad wax, *hulla,* et
 Voksegl. At innsigla med waxi, *bullare,* for-
 segle med Voks.

Vaxgulr, *cereus, cerinus,* voksegul.

Vax-kérti, *n. cereus,* Vokselys.

Vaxinn, *adulus,* voksen. Velvaxinn, *flaura*
pulcher, velvoksen, smuk af Legembygning.

Vaxspíld, *n. pl. tabula cerata,* Vokstavler.

Vaxtarlag, *n. flaura,* Legembygning.

Vaxtar-íki, *n. regnum vegetabile,* Planteriget.

Ubbi, *hirsurus,* laaden. 2) *trux,* gruelig,
 forstræffelig.

Ubbalegr, *truculentus,* forferdelig.

Uborinn, *vid óborinn.*

Údi, *m. udor, psecas, à ann, quasi unni.*

Údiz (at údaz), *pluere, regne Smaaregn.* Þá
 frág ec el hid illa, údiz Hórgabrúdar, *num*
aúdivi savissimum illum imbrem Hórgabrúda
pluere capisse, da horte jeg at Hargabrúdes
 frøgtelige Regn (o: Slaget) var begyndt.

Ve, *n. pl. jura asyli, sanctiones juridica,* Fret
 steds Ret, Hellighed, et fredhelligt Sted.
 2) *sacra v. res sacra,* Helligdom.

Veat, *m. pl. Dii,* Guder.

Vebönd, *n. pl. sepimenta dicasterii, pr. vincula,*
v. iucula publicæ pacis, Hæffestænger, hvors
 med man omgav, indhegnede, Rettergangs-
 steder til Tegn paa deres Hellighed.

Ved (vöd vel vœt. öd, hest vadid, at vada),
vadere, vade. At vada uppá, *invadere, in-*
festare, angribe, anfald. At vada uppi,
salire, de piscibus dicitur, springe op (om
 Fiske, naar de ligge i Vandskorpen); *ma-*
sapb. ibrafouice se gerere, figurl. være over-
 modig, gjøre Blæst. Ásgrímur öd miög uppi,
Asgrimus uniam sibi arrogavit, insolenter
egit, Ásgrim opfarte sig meget overmodig.

Ved, *n. pignus,* Pant, it. Ved. 2) *fidejus-*
sio, sponsio, Forloving. At setia í ved,
oppignorare, sætte i Pant. Leggio í ved,
idom. At setia sig í ved, *periculum in se re-*
cipere, vadem se dare, sætte sig i Fare, stille
 sig selv i Vorgen. At hafa sig í vœdi,
periculo se obijcere, indsætte sig for Fare.

Ved i jorden, *pactum, pactum conditionarum de fundo, jus proximaeor*, Fortjødret til en Gaard.

Vedse, *n. pignoratio pecuniae, depositum*, pantsat Gode, Penge, man har slægt Ved om. Vedhlaup, *n. curriculum*, Vøddeløb. At hlaupa vedhlaup, *n. stadium currere, curriculo se dare*, løbe Vøddeløb.

Vedia (at vedia), *pignore certare, deponere*, vødde.

Vedian, *f. vid. ved.* At leysa vedianina, *solvere depositum*, løse sit Pant.

Vediaz (at vediaz um), *vid. vedia.*

Vedrabálkr, *m. diuina séviriæ aeris*, langvarigt Uvejr.

Vedrabrot, *n. aer minax et inconstans*, truende Vejr. Vedrabrot i hofdi manns, *animus turbulens*, oprubende Sindsbøvegelse.

Vedrabrigdi, *n. pl. mutatio aeris*, Forandring i Vejret.

Vedrafll, *n. pl. vid. vedurátt.*

Vedrahálmr, *m. triplex halo solis, cum novem distinctis pareliis*, tredobbelt Ring omkring Solen.

Vedrahvild, *f. momentanea requies procellæ, et Djævlis Stilhed* i en Storm.

Vedrahvolf, *n. atmosphæra*, Dnuftvædd.

Vedraskipti, *n. pl. mutatio aeris*, Vejrets Forandring.

Vedrafel jörd, *prædium mollissimi aeris*, en Gaard, Dordjendom, der ligger i Ly for de barske Vindte.

Vedrátt, *f. vid. vedurátt.*

Vedráttufar, *n. idem*, Klíma, Vejrlets Dyrkæfning.

Vedret (at vedretia), *vid. vedia.*

Vedr, *n. aer, aeris temperies*, Vejr, Vejrlig. 2) *ventus, tempestas*, Vind, Storm, Uvejr. Gott vedr, *aer mollis, mitis*, godt, mildt Vejr. Tvískynt vedr, *caelum dubium, anceps*, tvískynt Vejr, som ser ud til allehaande. Þyckt vedr, *aer nubilis*, tykt, skyfuldt Vejr. Hreint vedr, *serenum*, klart Vejr.

Vedrid hefr lagt sig, *deseruit tempestas*, Uvejret har lagt sig. Vedrid þycknar, *aer conlescit*, det minkter i Vejret. Þad komst ecki við vedri, *non dimanavit*, det blev ikke bekjendt. At láta i vedri vaka, *simulare*, lade som, brnge til bestandig lidfugt.

Vedr, *m. aries*, en Vædder.

Vedur-átt, *f. temperies aeris*, Vejrlig.

Veduráborð, *n. laeus navis ventro oppositum*, Vindsiden paa et Skib, Lavart.

Vedurfastr, *tempestare descentus*, opholdt, forsinket af Uvejr.

Vedurglöggr, *aeris mutationes presentientis*, som har god Forstand paa at forudsæ Vejrlig.

Vedurhyrdr klauðr, *vervex cornubus arietinis*, en Bede med Vædderhorn.

Vedurliúkr, *impatiens tempestatis*, som ej kan taale Uvejr.

Vedurspár, *tempestatis sagax, aeromanticus*, som kan forudsæ Vejrlig. Vedurspá vgrn, *aque*

- aeræ, ad motum aeris variabiles*, Vande, som forandres ved Vejrets Forandring.
- Vedurvana (segl), *uti ventus deficit, vel impedimento est*, naar Vinden fattes i Sejlet, eller er til Hinder for Sejladsen.
- Vedr-viti, *m. venilogium, braccia, erison*, en Vejrhane.
- Vef (vof v. vaf, hefi ofid, at vefa), *texere, vave*. 2) *involvere*, svobe ind. At vefa út myndr, *intertexere*, indvave Billeder. Får menn hafa sig í þeim ráðum vafid, *paucorum hoc consilium est*, saa have taget Del i denne Plan.
- Vefari, *m. textor*, Væver. Vefkona, *f. textrix*, en Væverffe.
- Vefara-hús, *n. textrina*, Væverstue, Vævershus.
- Vefara-kunst, *f. textoria*, Væverkunst.
- Vefara spóla, *f. panus*, Væverspøle.
- Vefengia (at vefengia), *retorquere*, boje tilbage. Þeir vilda vefengia fyrir hönum málid, *actionem causæ in illum retorquere volebant*, de vilde vende Professoren tilbage paa ham selv, paafore ham selv en Sag.
- Vefgögn, *n. pl. instrumenta textrina*, Vævers Redskaber.
- Vefia, *f. involucrum*, Svøb, Gutteral, Hylster.
- Vefar-hleinar, *sibicines*, Støtter under en Væv.
- Vefar-hræll, *m. radius*, Væverspøle, Skytte i en Væv.
- Vefarló, *f. strivillium*, Vævesald.
- Vefar- skeid, *f. pecten textorius*, en Væverffe, Slagbord.
- Vefar-rifr, *m. jugum licitatorium*, en Væverskom.
- Vefarvinda, *f. panus*, Væverspøle.
- Vefst (at vefaz), *ericari*, søge Udslugter. Ódædi þinar vefaz þér um höfud, *nemesis se scelerum insectatur*, dine Misgjerninger forfølge dig. Þér vefst tanga um höfud, *effusiva verba perniciem tibi creant*, dit Sludder forvolder dig Skade.
- Vefusud: *m. textura, textum*, vavet Løj.
- Vefsköpt, *n. pl. insilia*, Godtræ paa en Væv.
- Vefstadr, *m. machina textoria*, Vævermaskine.
- Vefstædi, *n. texrinum, textrina*, Væverværksted.
- Veftr, *m. subregmen, trama*, Jstat.
- Veftr, *m. tela*, Væv. Vefstóll, *m. idem*. At fella vef, *telam detexere, pertexere*, fultføre Vævningen.
- Veg (vóg, hefi vegit, at vega), *iratinari, ponderare, veje*. 2) *gladium vibrare*, stinge et Sværd. 3) *interficere, item vulnus infigere*, dræbe, bibringe Saar. At vega sig, *superare praelio, expugnare*, sejre, vinde Sejer. Það mun þér litid vega, *parum tibi proderit*, det vil lidet gavue dig. Ögmundur var sár í andliti, so blæddi í augu hönum, *setit hann þá nidr, því hann mátti ei vega*, Ögmundur saucius erat facie, et sanguis oculos ejus offuscavit, *tum confedis*,

nam gladium ad certum ictum intendere non possit, Hgmund var saaret i Ansigtet, saaledes at Blodet raudt ned i hans Hjne, da satte han sig ned, fordi han ikke kunde staaes.
 Vegabréf; *n. litera salvi conductus, securitas publica, commearus*, Paß, Lejdebrev.

Vega-mót, *n. pl. compiza*, Korsvej, Vejstjel.

Veganesti, *n. viaticum*, Madpose.

Vegandi, *m. intersector, homicida*, en Morder.

Sialldan brestr veganda vopn, *furor arma ministrat*, Sjelden mangler Vaaben for Morderen.

Vegarüdingar, *m. pl. strata viarum*, banede, brolagte Veje. 2) *stratura viarum*, Brolægning.

Vegasedill, *m. vid. vegabréf, litera sylvatica*, Paß, Følgeseddel.

Vegarandi, *m. viator*, en Rejsende.

Vegferd, *f. iter viatoris*, en Rejse.

Veggialús, *f. cimex*, Vaggelus.

Veggiatitla, *f. idem*.

Veggjalmidr, *m. parietarius*, En som opfører Vægge.

Veggjalim, *n. calx*, Kalk.

Veggi-ráft, *f. parietina*, Ruiner af en Væg.

Vegglagia, *f. vid. ups*.

Veggrumi, *m. collicia parietum*, Hulrende paa Taget, hvori Vandet samler sig, og løber udaf Væggen. 2) *parietina*, Ruiner af en Væg.

Veggr, *m. pories*, en Væg. 2) *cuneus*, en Rile.

Veginni, *ponderatus*, vejjet. 2) *caesus*, dragt,

mygdet. Uppá vegnar vzttr, *ex improvise, super numerum, incerta sse successus*, uforvareudes, ved et uventet Held.

Veglátr, *honestus, gravis, gravitatisf.*

Veglegr, *gloriosus, magnificus, ærefuld*, ypperlig, prægtig.

Vegliós, *fatis clarus aer, ad iter faciendum, et saa klart Vejt*, at man deri kan foretage en Rejse.

Veglyndr, *generosus, magnanimus*, adelmødig, højmødig.

Veglyndi, *n. generositas*, Adelmødighed.

Vegmódr, *fessus ex itinere*, træt; mødig af en Rejse.

Vegna, *pro, propter*, formedelft. Minna vegna, *pro me*, paa mine Vegne, for mig.

Vegnan, *f. fortuna*, Velstand, Lykke.

Vegnar (at vegna), *valere*, formaa, befindet sig. Hönum vegnar vel, *bene valet*, han befindet sig vel.

Vegsama (at vegsama), *venerari, honorare*, hædre, ære, prise, berømme.

Vegsamlegr, *vid. veglegr*.

Vegsleind, *f. honor, hæder, Ære*.

Vegsummerki, *n. pl. vestigia*, Spor, Kjendetegn.

Vegtilla, *f. levamen molestie v. dedecoris*, Besværigheds Lindring, Banares Formindskelse.

Vegtamr, *gnarus viarum*, som godt kjender Vejen. Vegvis, *idem*. 2) *solers viarum investigator*,

som nøjagtigen undersøger Veje.

Vegr, *m. via, semita*, en Vej, Sti. 2) *mo-*

das, Waade. Gódr vegr, *via expedita*, *facilis*, god, jevn Vej. *Illr vegr*, *via difficilis*, slet, vanskelig Vej. *Ruddr vegr*, *via strata*, banet Vej. *Skaumr vegr* *via compendiosa*, kort Vej, Gjenvej. *Krókóttir vegr*, *via anfractuosa*, kroget, krum Vej. *Almennings-vegr*, *via regia*, *publica*, Landets vej, *Alfarevej*, *Kongevej*. *Hindkróttir vegr*, *via confragosa*, ujevn Vej. *Tveir*, *þrjár*, *fiórir* vegir, *bivium*, *trivium*, *quadrivium*, to, tre, fire Veje. *At fara af vegi*, *deviare*, gaa af Vejen. *At vísa veg*, *monstrare viam*, vísa Vej. *Vegariinn* ligg þánga. *illuc fert via*, Vejen fører derhen. *Vegr í milli bæa*, *via vicinalis*, Hveij, Vej imellem Gaarde. *Það varð honum fyrst at vegi*, *id consiliis primo cepit*, den Man fattede han først. *Þeir fóru víðs vegar*, *sparsim vagati sunt*, de bleve vidt og bredt adspredte. *Hann er mér í góðan veg*, *parvius meis faves*, hann er paa min Side. *At koma í veg fyrir*, *prævenire*, forekomme.

Vegr, *m. gloria*, *honor*, Hæder, Ære.

Vegs-madr, *magnus*, en fornem Mand.

Vegs-kona, *mariona*, et fornemt Fruentimmer.

Veidarfari, *n. pl. instrumenta piscatoria*, Fiske-redskaber. 2) *lineæ piscatoria*, Fiskeleine.

Veidar- v. veidi-gögn, *n. pl. idem*.

Veidi, *f. captura*, *venatio*, Fangst, Jagt.

Veidr, *f. idem*.

Veidi (at veida), *venari*, jage, fange. *At veida dýr*, *feras venari*, jage efter, fange

Dyr. *At veida fiska*, *piscis capere*, fange Fiske, fiske.

Veidibát, *m. liurus piscatoria*, en Fiskebaad.

Veidibialla, *f. larus maximus*, Blaamaage, Svarts bag.

Veidibrellr, *f. pl. venatorum plaga*, Jagergarn. *macbinamenta venatoria*, Kunstgreb, som Jægere betjene sig af.

Veidihoppa, *f. upupa*, *epops*, Hørfugl.

Veidihundur, *m. canis venaticus*, *versagus*, Jagthund, Støver.

Veidikúla, *f. patella jugularis cyclopteri*, en Gørhøjning paa Rundemaveens Nakke.

Veidimadr, *m. venator*, en Jæger.

Veidiskapr, *m. vid. veidi*.

Veidivatn, *n. piscina*, Fiskevand.

Veif, *n. vid. veifan*. *At öðru veifina*, *interdum*, undertiden.

Veifa (at veifa), *vibrare*, gyvare, svinge, gyng. 2) *elevare*, *offerre*, løfte op, byde frem.

Veifa, *f. vapor*, Damp, Duust.

Veifan, *f. oblatio*, *elevatio*, Optøftelse, Svingen.

Veifla (at veifla), *sapius vibrare*, svinge tidt og ofte.

Veig, *f. aurum*, Guld. 2) *vinum*, Vin. 3) *pondus rei*, en Ting's Vægt.

Veigadr, *auri invertexus*, indvævet med Guld.

Veiglaus, *remis*, *imbecillis*, svag, kraftløs. 2) *vilis*, slet, ubuelig.

Veigr, *m. vigor*, *valor*, Kraft, Dueltighed.

Eingian veigr er í því, *nihil rei est*, det buer til Intet.

Veiki, *f. infirmitas*, Svagheb.

Veiki (at veikia), *debilitare, frangere*, svæfte.

Veikindi, *n. pl. vid. veikii*.

Veikiz (at veikiaz), *agrosocere, infirmari*, blive svag, syg.

Veiklegr, *debilis*, svagelig, sygelig.

Veiklegra, *infirme*, svageligen, skröbeligen.

Veikleiki, *m. infirmitas*, Svagelighed.

Veikr, *infirmus, morbidus*, svag, sygelig. At vera veikr, *agrotare*, være syg.

Veila, *f. scabrities, caries metalli*, et Metals Urenhed. 2) *fraus*, Svig, Bedrageri.

Veill, *scaber, male compaciens*, uren, slet sammenhengende (om Metaller). 2) *infidus, versutus*, listig, undersundig.

Veillaus, *fidus, candidus*, trofast, reuelig.

Veilfa, *f. vid. vilfa*.

Veimilita, *quasi veifilita, f. res inconstantis et infirma*, en skröbelig Ting.

Vein, *n. ploratus, planctus, lamentatio*, Hulen, Jammerklage.

Veina (at veina), *lamentari*, hyle, jamre sig.

Veipa, *f. levidersa*, impilia, tyndt og grovt vævet Tøj.

Veita, *f. vid. feira*.

Veirlaus, *veirulaus, candidus, infucatus*, rede, sig, oprigtig. Vita menn at vörum, *veirlaus* saman fleiri, *sciunt homines nos plures eandidos fuisse socios*, Folk ved, at vi vare flere oprigtige Stalsbrødre.

Veisla, *f. cloaca*, en Renselse, 2) *palus puerida*, raanden Sump.

Veisugalti, *m. sui sordidus, cloacalis*, skident Svin, som rober i Renselsesten.

Veir (visi, hefi vitad, at vita), *scire, noscere*, vide, kjende. 2) *inclinare*, helde til. 3) *sentire*, fornemme, bemærke. At vita ecki til sin, *abique sensu esse v. non esse sibi conscium*; ikke være sig selv bevidst, være uden Sands og Samling. Gort veir á glædt hiarta, *astatem hirundo loquitur*, et mauntert Sind bebuder godt. Gudm. visi ecki til manna, er hann lá liós, *Gudm. non sentit homines sibi adesse, ubi primum lucem vidit, (post visionem specivi nocturni)*; Gudmund vidste ikke at Folk vare nærværende da han først saa Ly: (efterat han havde seet Svagelset om Natten). Því veit ódráflsi vid, *alio spectat*, det hører andensteds hjemme, det er langt anderledes. Þessi þoka veit á kafald, *nebula hæce ningorem præsagit*, denne Taaqe bebuder Snefog. Viti menn!, *perfecto sciant omnes*, det ma alle vide, sandeligen. Þad veit til norðurs, *in boream spectat*, det vender imod Nord. Ydr man þykja óhöfs vita, ef eg skal meta mig, *inclinare in iniquitatem, (insolentiam sapere) vobis videbitur, si me aestimem*, det vil forekomme Eder at være Overmod, om jeg vurderer, sætter Pris paa mig selv; Sturl. S.

Veita, *f. aquæ ductus*, Vandledning, Vandrende. 2) *solum humidum aquilegunn*, Sump, Morabé.

Veiti (veitti, at veita), *præbere, item subvenire*,

hjelpe, understøtte, anskaffe. At veita lid, *auxilio esse*, yde Hjælp. Veita einum, *idem*. Veita framfari, *sistentare*, underholde, føde. Veita heidr, *honorem habere*, hǫfde. Veita tídir, *facra peragere*, forrette Guds-tjóneste. Veita gudsiðar, *susceptorem agere*, súa Fadder. Veita vatni, *aquam ducere*, afseðe Vand. Þeir veittu læknum í gillid, *vivum in alveum deducebant*, de afseðede Vaksfen í Þjergflóten. Hönum veittu margir hinir bestu menn, á þaribíls *ejus plurimi optimatum scietere*, mange af de mægtigste Folf vare paa hans Síde. Mér veitir ecki af deginum, *dies mihi otium non dat*, jeg behøver hese Dagen. Ráminu veitir til vegg-sins, *parietem versus vergis lectus*, Sengen helder til Væggen.

Veiting, *f. epulum*, Gjæstebud. Veiting léna veralldegra, *investitura per sceptrum*, Forslening med verdslige Len. Veiting geistl-gra léna, *investitura per baculum*, Forslening med geistlige Len.

Veitingalamr, *almus*, gavmild, rund.

Veitla, *f. epulum*, Gjæstebud. 2) *fevdum, beneficium fiduciarium*, fritt Len. Allt þad umdæmi féck kontú gr hönum, sumt at veitla, enn sumt at léni, *hanc prefecturam omnem ei Rex dedit, partim in fevdum mobile v. liberum, partim censuale*, allt dette Distrikt gav Kongen ham, delé som et fritt Len, og delé som noget, hvorf han stulde betale Afgift.

Veitludagr, *dies epularis*, en Dag hvorpaa Gjæstebud holdes.

Veitla-madr edr -kona, *vir aux mulier gratis nutritus domi, elemosynarius*, en Mand eller et Freuentimmer, som uden Betaling underholdes.

Veitull, *largus, hospitalis*, gavmild, gjæstfri.

Veitur, *f. pl. conscientia*, Bevidstshed, Samvittighed. 2) *potestas v. domus*, Magt, Hus. Þad er ecki á mínum veitum, *nescio ubi sit*, jeg ved ikke hvor det er. 2) *in mea potestate v. domo non est*, det er ikke í míni Magt, eller mit Hus.

Vek (vakti, hest vakid, at vekio), *excitare, expergefacere*, vaffe. At vekia hónord, *ambire nuptias*, fric, besle til en. Vekia upp dauda menn, *suscitare mortuos*, oppaffe Døde. Sá þar fyrstr vakti víg, *is primus hostem adortus est, et unum prostravit*, den anfaldt først Fienden, og nedlagde en. Vekia þrætur, *movere lites*, pype Trætte. Vekia mál v vekia til máls, *movere discursum*, begynde en Samtale.

Vekra (at vekra), *accelerare*, stunde paa, fremstunde; á vakt. At vekra sporid, *gradum accelerare*, tage hurtigere Skridt.

Vekurd, *f. celeritas*, Raskhed, Hurtighed.

Vel, *bene, vel*. Vel at sér, *habilis*, duelig, som besidder mange Færdigheder eller megen Lærdom. Vel máli farinn, *facundus, eloquens*, velalendi. Vel til fara, *bene com-*

- rus, instructus*, godt klædt. Þim var vel til hanna, *favobant illi*, de vunde ham.
- Vél, *n. pl. frau*, *astus*, Svig, Bedrageri; *alias* viel.
- Véla (at vela), *decipere*, bedrage, svige; *vid. væli*.
- Vélsbragd, *n. fallacia*, Bedrageri, Drame, Kneb.
- Vélsimi, *f. astusia, tecna*, Kunstgreb, List, Svig.
- Vélsindni, *f. idem.* 2) *ars*, Kunst, Færdig heð.
- Vélakaup, *n. contractus fraudulentus*, svigagtig Kontrakt.
- Vélantr-urt, *f. salicrum alpinum*, Waldrian, Besandært.
- Vélradi, *n. frau*, Svig, listig Esterstræbelse.
- Vél, *f. astus, tecna*, Svig, Bedrageri. 2) *ars*, Kunst, Færdighed. Hann vissi vélina, *fraudem scivis*, han sik Bedrageriet at vide. *Hinc*: smíðvélar, *artes fabriles*, Smedes Kunstgreb.
- Vél, *n. (á fuglum)*, *uripygium*, Stjært, Gump paa Fugle.
- Vel (valdi, hef valid, at velia), *eligere*, vælge.
- Velborinn, *nobilis*, af god Herkomst.
- Velbáinn, *splendide vestitus*, prægtigen klædt. 2) *heve armatus*, godt bevæbnet.
- Velld (valld, hef validid, at valla), *ferre, portare posse*, kunne, formaa at bære. Hann valld ecki byrdinni, *oneri portando impar erat*, han var ikke i Stand til at bære Byr-

- der. Hann hefr valldid stærri bagga enn þessum, *gravius aliquando onus tulit*, han har kunnet bære en større Byrde end denne.
- Vefallinn, *actus, decorus*, bevem, passende, smukt. Oddr var vefallinn i andliti, *Oddus erat facie decora*, Odd havde et smukt Ansigt. Þad er vel fallid, *deceat*, det passer godt.
- Velfaranda-minni, *philotesia, poculum philotesium*, Afsted: Skaal.
- Velfarinn, *bene constitutus*, godt ordnet, besiftet; af gode Sæder. Hönum var i illa velfarid, *moribus erat acceptissimis*, han havde de bedste Sæder. Hvervetna er hönum illa farid, *omnia illi in vitium vergunt*, han er lastefuld i alle Henseender.
- Velferd, *f. salus, felicitas*, Lykke, Velfærd.
- Velgengni, *f. felicitas*, Velstand, Lykke.
- Velforstandigr, *prudens*, forstandig, klog.
- Velgia, *f. iepor*, Lunkenhed. 2) *nausea*, Vamsmelhed, Ekselfeb. Hann velgir vid, *abborret*, han har Afsky for.
- Velgi (at velgia), *sepefacere*, gjøre sunkent.
- Velgöid v. velgörd, *f. beneficium*, Velgjerning.
- Velgördafadir, *m. patronus*, Patron, Skytts herre.
- Velgördamódir, *f. patrona*, Beskytterke.
- Velgördamadr, *m. coergeta*, en Velgjører.
- Velki (velkti, at velkia), *contrectare, volvere*, have inellem Hænderne, røre ved; valte omkring. 2) *ex effectu inde: contaminare*, jaffe, søte til. Þá velkti lengi úti, *in pelago diu*

jacrabatur, de omtumlede længe paa Havet. At velkia ráðin, *mente volvere consilia*, overtænke en Plan. At velkiaz í mótlæti, *exerceri rebus adversis*, omtumles af Modgang.

Velking, *f. contractio*, Bedrøven.

Velkominn, *acceptus, exoptatus*, velskommen, kjærkommen. 2) *in tuto, felix locus et consubernio*, som er kommen paa et sikkert Eted, og der lever lykkelig. Vertu velkominn, *bene sit tibi*, vær velskommen.

Velkomanda-minni, *crater philotesius*, Velskomst-Estaal.

Velkunnandi, *peritus*, kyndig, forstandig.

Vell, *n. aurum obryzum, defecatum*, luttret, rensat Guld.

Vell (vall, at vella), *ebullire, scaterere*, vælde ud. 2) *decoquere, item fervere*, syde, koge, opbruse. 3) *glociorare*, slaa Triller. Her vellr upp vatn, *ebullis aqua*, her vælber Vand op. Miólkin vellr í potrium, *lac fervet in olla*, Melken koger i Potten. Spóinn vellr, *scelopax glocioras*, Spoven (Sneppen) slaa Triller.

Vella, *f. fervor, ætus*, Opbrusen, Syden.

Vellandi, *fervidus*, opbrusende.

Vellátinn, *bene bibulus, ager, æret*, yndet.

Vellaudugr, *auro abundans, præsives*, meget rig.

Velld (valld, at vallda), *ferre, funne bære*; *vid. supra*.

Velld (oili, hefi ollad, at valldo), *efficere, in*

causa esse, fremvirke, forarsage. Hvad mun vallda?, *quid est in causa?*, hvad mon Lars sagen er? Valldi Gud!, *facias v. facis Deus*, Gud raade derfor!, Gud give. Olli jóstra spialli, *efficit ille regum amicus v. familiaris*, Kongernes Ven bevirkede. Hver heft ollad þessam mikla skada?, *quis ingens hoc damnum intulit*, hvo har forarsaget denne store Skade?

Velling, *f. puls tenerior, forbisio*, Velling.

Velldi, *n. imperium, potestas, Magt, Valde*.

Dana-velldi, *n. Regnum Danie*, det danske Rige; *vid. valld*.

Velldis-spjoti, *m. sceptrum*, et Septer, kongeligt Spit.

Vellr (vallt, hefi ollrid, at velta), *volvi, vels tes*. Hann valtt úr völdum, *e principatu deturbabatur*, han blev nedstjertet fra sin Magt.

Velli (velli, hefi velle, at vellta), *volvere, væste*. At vella sér í vömmum og skömmum, *flagitii voluntari*, søle sig i Laster. Nautin vellta nú á sig í högunum, *boves in pascuis pingvescunt*, Stundene blive nu fede paa Græs markerne. At vellta jörd til korns, *arare, plaje*. Hestarnir vellta sér, *equi se volunt*, Hestene væste sig.

Velta, *f. volutatio, Veltan, Tumlen*. 2) *mercatus*, lykkelig Handel, Kjøbmandskab.

Velli-ár, *n. ubertas annonæ*, særdeles godt Aar.

Velli-ás, *m. phalanx, Spil* (paa Skibe).

Velli-ftaung, *f. vid. Iyptifkaung.*
 Velligandi, *fragrans*, vellugtende.
 Vellyft; *f. voluptas*, Vellyft.
 Vellyfting, *f. idem.* At lifa i vellyftingam,
affuere voluptatibus, leve i Vellyfter.
 Vellyftingafamr, *voluptuosus*, vellyftig.
 Vellærd, *studius*, vel oplært, fom har megen
 Lærdom.
 Velmentr, *artibus bene excultus*, fom er oplært
 i mange Kunfter. 2) *delectis viris stipatus*,
 omgivet af ndvalgte Folf.
 Velmerian, *honoratus*, agtet, æret.
 Vellemd, *f. gratia*, favor, Yndeft, Naade.
 2) *honor*, Hæder, Ære.
 Velfidadr, *bene moratus*, fom har gode Sæder,
 fædelig.
 Veltaladr, *eloquens*, veltalende.
 Veltalandi, *idem.*
 Veltækinu, *benigne acceptus*, vel modtagen, hjær-
 kommen. 2) *plenus*, *satur* (*de colore*), godt
 farvæt.
 Velvaxinn, *venusta proportione membrorum*, *fi-
 tura pulchra*, fom har finet Legemebygning.
 Velvilld, *f. favor*, *gratia*, Gunft, Yndeft, Vels-
 villighed.
 Velvilladr, *benevolus*, velvillig.
 Velunnann, *f. favor*, Yndeft, Gunft.
 Velunnari, *in fautor*, en Velsænder.
 Veipockadr, *vulgo acceptus*, almindeliggen yndet,
 fom har et godt Rygte.
 Vembilflaka, *supinus in terra*, fom ligger paa
 Jorden med Hæftiget i Vejret.

Vembill, *m. abdomen*, Bom, Mave.
 Vembia, *f. vacca*, en Ko.
 Ven (vandi, hefi vanid, at venia), *affuere*,
 vænne. At venia sig af eda frá einhveria,
desuere, *dedicere*, vænne sig af med no-
 get. Venia barn af brjósti, *ab lactare infan-
 tem*, vænne et Pættebarn af Broyflet.
 Vend, *f. texum*, *textura*, vavet Toj. Þetta
 far hefr vadmáls vend, *hæc vestis textura est
 panni vulgaris*, dette Klædeben er vavet fom
 Badmel.
 Vendi (at vanda), *vertere*, vende. At vanda
 til baka, *reverti*, redire, vende tilbage.
 Vendilega, *vid. vandlega.*
 Vendi-kráka, *f. probrus*, en Vendefaafe, fom
 kan víse sig i allehaanda Skikkelfer.
 Vendill; *m. vid. vöndull.*
 Vending, *f. versio*, Vandring.
 Vengi, *n. vid. vörgr.*
 Venia, *f. consuetudo*, Skik, Sædvane. Veniu
 framar, *præter morem*, mer end Sædvane
 sig. Á móti veniu, *contra morem*, iufvæ,
 imod Sædvane, ufædvantigen. Eftir veniu,
more solito, sædvantigen, efter Skik og Brug.
 Það er vidtækin venia, *usu receptum est*, det
 er en vedtagen Sædvane.
 Veninlegr, *solitus*, sædvantig.
 Venil, *n. necessitudo*, Slægtfæb.
 Venlamenn, *m. pl. necessarii*, Paarøende,
 Slægtlinge.
 Veniladr, *necessitate junctus*, beflægtet med.
 Ver, *n. locus*, manfio, Opholdsfæd; *hinc egg-*

ver, fiskiver; ålstaver. 2) mare piscosum, piscina, stagnum, et Gistevand. Angl. ware, were. 3) induvium, involucrum, calcitra, et Vaar (Vude: Dynes: Vaar).

Ver, m. marinus, vir, en Mandeperson; in pl. verar v. veriar. Veriar, etiam viri habitatores, Indbyggere. Sic: romveriar, romani; propr. defensores, Forsvarere; à sequenti.

Ver (vardi, hefi vörð, at veria), defendere, regere, vim hostilem propulsare, væge, forsvare, beskytte. At veria einum eitthvad, prohibere aliquem a re aliqua, forbyde en noget, forsvare noget imod en. At veria skada, damnum avertere, afvende Skade. At veria hendur sínar, proprium corpus protegere, væge sig selv, udvæge Nadvæge. At veria land fyrir ófríði, pro aris et focis pugnare, forsvare Fædrelandet imod Fienderne. Ein er sú mig armi ver, una est, quæ amplexu me fovet v. regis, der gives en, som holder mig i sine Arme. Þad ver eyri sílfurs, uncia argenti expiandum est, det gjelder en Dre Selv, for forsones dermed. Eeki ver eg mér til þess verks, vires meas non impendo in tale opus, jeg bruger Ikke minz Kræfter til det Arbejde. 2) uerogitari, uti rebus suis, anvende, bruge sit Gods. At veria sé sínu til Almusa gíala, pecuniam suam in egenos erogare, anvende sit Gods til at give Almisse deraf. Hönum vardiz so fé, at hann hafdi mat og klæði, pecunia ejus tantum ei in cibum et vestes sufficit, hans Gods var til-

Anden Deel.

strækkelig til at forskaffe ham Føde og Klæder.

Vera, f. mansio, Ophold, Bien; vid. samvera. Vera, f. essentia, et Vasen. 2) valor, rei incertus, en Tinga indvortes Værdi. Eingin verá er í því, nullum habet valorem, det er af ingen Værdi. 3) vulgo: liberalitas, Rundsbed, Gavnildhed. Mannsvera, idem.

Veralldegr, mundanus, terrestris, verdélig, jordisf.

Veralldegt embatti, officium civile, verdéligt Embede.

Veralldegl völdstíorn, magistratus civilis, verdélig Övrighed.

Verbád, f. casa piscatoria, halievica, Fiskerihytte.

Verd, n. pretium, taxa, mercipretium, Værdi.

Verd (vard, hefi orðid, at verða), feri, vorde, blíve. 2) cogi, teneri, tvinges, nødes til. Hönum vard á, erravis, hann tog fejl. Hann lét, sem eeki hefði í orðit, dissimulavit damnum v. acionem, han led, som det var ingen Skade (fiet. Ef þér verdr nockud (se. til meins), si periculo succumbas, dersom du geraader i nogen Fare. Hönum verdr vel til, omnes illi favent, alle holde af, ynde ham. Hönum vard mjúkid um, egre tulit, det gjorde en stor Vækning paa ham. Hönum vard litid um, modeste tulit, det gjorde en liden Vækning paa ham. At verða fyrri til, prævenire præoccupare, forekomme, komme En i Forkjæbet. At verða vel vid, bonum

H h h

virum *se* præstare, vise sig ædelmodig. At verda vid bôn, *annuere petitioni*, opfylde Ens Bøn. At verda bæna, *idem*. At verda var vid, *sentire*, fornemme, mærke. At yerda eftir sig, *superstes esse virum v. fortunæ*, blive træt, gaa til Reters. Eeki verdr af yekt, *nihil agitis*, I bestille Intet. Hönum vard litid þangat, *forte aspectum illuc versit*, af en Hændelse saa han derhen. Mér vard reikad þingat, *huc forte gressum direxi*, af en Hændelse gif jeg herhen. Verda at spotti, *ludibrio haberi*, blive til Spot. Verda illa úti, *male tractari*, behandles slet. Verda á braut v. hurt, *abire*, gaa bort. Verda at gagni, *prodesse*, blive til Nytte.

Verda, *f. aspectus*; Syn, Narværelse; *usitatum in compositis*. At framanverdu, *ante, in conspectu*, forar, under Øjnene, paa Forsiden.

Verdkaup, *n. pretium, item meritum*, Værdi, Løn; ogsaa: Fortjeneste.

Verdlag, *n. taxa, astimum*, Takst, Burdering.

Verdlaun, *n. vid. verdkaup*.

Verdleikr, *m. meritum*, Fortjeneste.

Verdskullda (at verdskullda), *meret e*, fortjene, forskylde.

Verdskulldan, *f. meritum*, Fortjeneste.

Verdugleiki, *m. idem*.

Verdugr, *dignus, meritus*, værdig, fortjent.

Verdúng, *f. coactio, necessitas*, Tvang, Nødsvendighed.

Verdúng, *f. satellitium regium*, kongelig Liv-

vagt. Féll i her med hollum hann verdúngarmönnum, *cecidit in exercitu cum aliis fidis satellitibus regis (de Biörne crasso)*, han faldt i Armeen tilligemed Kongens andre tro Livdrabantere (om Björn den Dyffe).

Verdr, *m. una portio cibi, et asuata* Stykke Mad, en Portion; *sic*: dagverdr, qvöldverdr, morgnverdr.

Verdr, *e regione, oppositus*, modsat, lige over for; *usitatum in compositis*: osan-nedaaframan-verdr.

Verfadir, *m. socer, item pater mariti*, Svigersfader.

Verbródir, *m. frater uxoris v. mariti*, Svoger, Konens eller Mandens Broder.

Verfedrángr, *m. degener, pejor patre*, som vanslægter, et slettere end hans Fader.

Verferd, *f. iter ad piscaturam*, Rejse til Fiskefangst (fra Landet til Øen).

Vergadr, *pejoratus*, forværet.

Vergan, *f. pejoratio*, Forværelse.

Vergángr, *m. mendicatio*, Tiggeri, Betleri, Omflakken for at tigge.

Vergögn, *n. pl. arma piscatoria*, Fiskeværkstøber.

Vergögn-kona, *mulier virosa*, et mandgalt Fruentimmer.

Veria, *f. tunica, clamys*, en Hjortel, Kapp.

2) *bulga, bifaccium*, en Madpose, Mantel.

3) *lorica et cetera arma protectoria*, rarius pro omni genere armorum sumitur, et hærnif og flere Forsvarsvaaben.

4) *amuletum*,

- et sympatetisk Middele, som man hænger paa sig mod Sygdom og Trysleri.
- Veriandi, *m. procurator, item reus in lite*, Sagvolder, en Sags Forvarer.
- Veriulus, *ivermis*, værgeløse.
- Verk, *n. opus*, Verk, Arbejde. 2) *officium*, Pligt, Embede. Hvad görir hann at verku, *quid ille præstat*, hvad bestiller han.
- Verka (at verka), *operari, efficere*, virke, udrette. 2) *polluere*, besmitte, søle sig. At verka sig út, *idem*.
- Verkad, *acus, subacus*, forarbejdet.
- Verkad stál, *ferrum defecatum, calybr*, tenset, luttret Staal.
- Verkafall, *n. intermissio operum v. laborum*, Ophold, Standsning i Arbejde.
- Verkafólk, *n. operæ, operarii*, Arbejdsfolk.
- Verkamenn, *m. pl. idem*.
- Verkaloun, *n. pl. premium laboris, mansuetudinæ*, Arbejdsløn.
- Verkfall, *n. vid. verkafall*.
- Verkfer, *par labori*, som kan arbejde, arbejdsfer.
- Verkferi, *n. arma, membra rustica v. officinalia opificum*, Arbejdsredskaber.
- Verkhygginn, *in labore dexter*, behændig i Arbejde.
- Verki, *m. vid. verk*.
- Verkia (at verkia), *dolorem excitare*, smerte. Þad verkjar, *dolorem operatur, dolet*, det smertter.
- Verkliós, *labori satis lucidus*, saa lys at man kan forrette Arbejde.
- Verkmeistari, *m. artifex*, Kunstner.
- Verksodr, *m. acio, opus*, Verk, Handling, Gjerning.
- Verklækin, *ardus, piger*, lad, doven til at arbejde; á slækr.
- Verkladr, *m. officina, item laboratorium*, et Verksted.
- Verklíóri, *m. procurator domus, villicus*, en Forvalter, som har Opsyn med Arbejdet.
- Verkvala madr, *vir laboriosus*, en arbejdsom Mand.
- Verks-vit, *n. scientia laborandi*, Arbejdslogskab.
- Veikr, *m. dolor*, Smerte.
- Vermenn, *m. pl. piscatores*, Fiskere.
- Verini (vermi, at verma), *fovere, tepescere*, varme, gjøre lunken.
- Vermi-queiða, *f. pusula minores in dorso equorum, tempore æstivo*, smaa Vabler, Blegte paa Hestens Rygge om Sommeren.
- Vermir, *m. sepor*, Varme, Ennkenhed; vid. varmi.
- Vermisteinn, *m. lapis, quo calefacto usi sunt veteres, pro lacte et aliis fluidis calefaciendis, ut et manibus et vestibus*, en Sten, som de Gamle brugte, efterat den selv var gjort varm, til at varme deres Hænder, Klæder, samt Vælf og andre fludende Ting ved.
- Vermódir, *f. focus v. mater mariti*, Svigers moder.

Vernd, *f. iusula*, Beskyttelse, Forsvar.

Vernda (at vernda), *tucri, protegere*, forsvare, beskytte.

Verndan, *f. vid. vernd.*

Veröldd, *f. mundus, praesens atas*, Verden.

Verp (varp, hessi orpid, at verpa), *ova facere*, lægge. Eg. 2) *conjicere, congerere*, gjette, opdyngge, opkaste. At verpa litum, *colores mutare*, skifte Farve. Verpa hang, *collem v. tumulum conjicere*, opkaste en Gravhøj.

Verpa gard, *aggerem frivare*, opkaste en Bold, et Gjerde. Verpa á, *summam computare rotundam*, gjette paa et rundt Tal. Pá ver orpid á, at Þórdr myndi hafa á síðrda hundrad manna, *tum conjectabatur, summam copiarum Theodori esse ultra trecentos hominum*. da gjetteðe man, at Þórðs Þrop per vare over 300 i Tallet.

Verpi (verpti, hessi verpt, at verpa), *contrahere*, trække sammen. At verpa skó, *margines calciorum corrugare*, faute Sko, trække Kanterne sammen paa Sko.

Verpill, *m. culeus missilis*, en Løderbølg.

Verpiz (at verpaz), *obliquari, devorqueri*, krumme, bøjes, sammenkrympes. Pilið verpiz af sólarhita, *subulatum calore solis devorquetur*, Paa nelet bøjes i Sammenfaldningerne af Solens Varme.

Verpr, *corrugatus*, sammenkrympet, rynket.

Verr, *pejus*, slettere.

Væri, *pejor, devorior*, slettere, værre (adj.)

Til verraneigins, *pro verra-eigins, in pejorationem*, til Forværelse.

Vers, *n. versus, carmen*, Vers, Digt. At ykka v. gúra vers, *pingere carmen*, digte Vers.

Versa-smidr, *m. versificator*, en Versemager.

Versla, verðsla, *f. nundiuatio, cambium*, Kjøbmandskab, Væsselhandel.

Verslunar madr, *m. collybistes*, en Væsselerer, som driver Væsselhandel.

Verst (vardiz, at verioz), *se defendere*, værgesig.

Verstada, *f. vid. fiskiver.*

Vestr, *peffimus*, værst, slettest.

Verulous, *nullius ponderis*, af ingen Vægt. 2) *parcus*, guieragtig.

Verulegr, *essentialis*, væsentlig. 2) *liberalis*, rund, gavmild.

Vetulega, *re ipsa*, i Gjærningen, væsentligen. 2) *liberaliter*, runderthen.

Vesalmenni, *n. miscellus*, en Elendig, en Stafel. 2) *parcus*, guieragtig.

Vesalingr, *m. idem*. Veslingr, *m. idem*.

Vesl, *n. tunica, vestimentum utriusque sexus*, en Skjorte.

Vesla, *f. miseria*, Elendighed.

Veski, *n. pera, bulga, vidulus*, en Pose, Tasse, Lommebog.

Veslax (at veslax), *tabescere*, tørre, henvindt.

Veslegr, veslingslegr, *miser*, elendig.

Veslr, veslari, veslastr, *idem*.

- Vesna (at vesna), pro vesna, depravari, forværet.
- Veslalaus, *exsuccus, aridus*, tør, uden Bødke.
- Veslamikill, *succosus, uliginosus*, fuld af Bødsker.
- Vesli, *m. humor, vapor, item mucilago*, Bødskke, Fugtighed.
- Vestan, *ab occidente*, fra Vesten.
- Vestanvindr, *zephyrus, favonius*, Vestenvind. Hann er á vestan, *spiras ab occasu*, Vinden blæser fra Vestkanten. At vestan verdu, *occidentem versus*, imod Vesten.
- Vestan-útnordan, *argestes*, Vestnordvest.
- Vestfyrdir, *m. pl. finus occidentales*, de vestlige Fjorde.
- Vestfyrdingar, *m. pl. finuum occidentalium accolæ*, Vestfjordenes Indbyggere.
- Vestfyrdinga-hördánger, *quadrans occidentalis*, Vesterlands Hjerdingen α : paa Island.
- Vesti, *n. tunica interior, paragauda*, en Vest.
- Vestmenn, *m. pl. homines occidentales*, Folk fra de vestlige Lande; (*ita a nostratibus, Hyberni, cum vicinis Anglis et Scotis vocati sunt, utpote ab occidentem venientes*, saaledes kaldte vore Forfædre Islanderne, Britterne og Skotlanderne, da de kom fra Vesten); *vid. sic sudrmennt, sukmenn*.
- Vestfari, *m. textile stupent*, etslags Høelæreted.
- Vestrá, *ad occidentem*, imod Vesten, vester paa.
- Vestri, vestari, *propior occasu*, vestligere.
- Vestránn, *occidentalis*, vestlig.
- Vestrána, *f. aura vesperalis, chelidonias*, vestligt Vindpust.
- Vestur álfa, *f. America*, Amerika.
- Vestr, *n. occidentis, plaga vesperalis*, Vesten, den vestlige Kant.
- Vestr-átt, *f. idem*.
- Vestr, *occidentem versus (ad locum)*, vesterpaa, imod Vesten.
- Vestr-lönd, *n. pl. nobis olium dicta Hybernia, cum vicinis insulis*, saaledes kaldtes Storbritannien forhen af vore Forfædre.
- Vestr-víking, *f. piratica occidentalis per easdem insulas*, Søroveri, som forøvedes imod Vesten paa disse Øer.
- Vesfall, *miser, elendig, jammerlig*. Venst vesfall vofi, *pauperi miseria (propr. modor vestium) usu venit*, den fattige vannes til at taale Armod og Elendighed.
- Vesfæld, *f. miseria, calamitas*, Jammer, Elendighed; *alias vesföld*.
- Vesfellegr, *aspectu miserabilis*, jammetlig, elendig.
- Vesfalingr, *m. vid. vesfalingr*.
- Vesfáng, *n. locus intra brádrag; sive jactum reli, a concursu v. acione*, et Sted, som er paa en kortere Distanse borte fra Kamppladsen end en Pil kan flydes. At veita vesfáng, *præsto esse*, være nærværende. I sama vesfángi, *mox, cito*, i samme Øjeblik, straks; *quosi set fangi*. Allir þeir sem vesfáng höfðu veitt, *skj. lldu gjallda eitt hundrad, omnibus, qui præsto fuerant, ana hundreda erat sol-*

venda, alle, som havde været nærværende, skulde betale et Hundrede; St. S.

Vetfångs-biög, *f. auxilium e tempore latum homicida*, den Hjælp, Drabsmanden pæds strafs efter Drabet.

Vetfångs-håar, *m. pl. proximi vicini*, nærmeste Naboer.

Vetlingr, *m. chiroteca*, diminut. à vöter, en Handfæ, Bante.

Vetnar-braut, *f. via lactea, scala jacobæ*, Mellemvejen paa Himmelen.

Vet-ar-búdir, *f. pl. hybernacula, hyberna*, Vintertølger, Vinterleje.

Vetardagr, *m. dies hyemalis, hybernus*, Vintertag.

Vetrarfat, *n. endromis, vestis furrata*, Vinterklæder.

Vetrar (at vetra), *hyemare, vintres*, blive Vintret.

Vetrarkoma, *f. initium hyemis, Vinterens Begyndelse*.

Vetrar-lángt, *per totam hyemem*, Vinteren over.

Vetrar-laukr, *m. herba perennis hyeme virens, spec. pyrula major, racemosa*, Vintergrønt o: en Urte.

Vetrarlegr, *hyemalis*, vinterlig.

Vetrar-ríki, *n. brumæ inclementia*, Vinterens Haardhed.

Vetrar-lólíðdur, *f. pl. solstitium hybernum*, Vinter-Zolfyrvu.

Vetránger, *m. juvenus anniculus*, en aarøgsatmel Kalv. 2) *qui hyemem unam alicubi etan-*

figit, som opholder sig etsteds en hel Vinter. Sialfr eigg vetránger verk sitr, *pro hyematione opera non sufficit*, de, som blot om Vinteren opholde sig etsteds, raade selv for sit Arbejde.

Vettugr v. vettogi, *m. res nibili, pr. floccus, v. villus vilissima lanæ*, en Ting, som dner til Intet, egentlig: en Tot af meget flet Uld. At hafa at vettugi, *nibili estimare*, agte Intet, gjøre ikke noget af.

Vetránger, *m. vid. vetfång*.

Veturgamall, *anniculus*, et Nar gammel; (*nam hyemem pro anno veteres numerabant*, da de Gamle regne de en Vinter for et Nar).

Veturlídi, *m. nom. pr. viri*, en Mand's Egenavn. 2) *ursus, quia in deliquo et somno vivere traditur hyeme*, en Bjørn, som ligger i Dvale om Vinteren.

Veturfeta, *f. hyematio*, Vinterophold, Vinterholig.

Veturvíst, *f. idem*. At hafa veturvíst, *hyemare, overvintre*. At fasa í veturvíst, *hyematum ire*, gaa í Vinterkvarter.

Vetr, *m. hyems, Vinter*. 2) *aer hyemalis, inclemens*, Vintervejrligt. Þá gærdi mikinn vetr, *zum multum hyemavis, hyemes grandescerant*, da blev en strang Vinter.

Veturætur, *f. pl. vid. vetrarkoma*.

Vex (vóx v óx, hest voxid, at vaxa), *crescere, vokse*. At vaxa fram, *egerminare*, fremme vokse, blomstre. Vaxa uppí loftid, *erescere*, vokse í Vejret. Vaxa yfir sig, *eluxu-*

riari, vokse over sig. *Pad* vex i augum, *visui graudefcit*, det bliver stort for Øjnene. *Hönum* vex hökr um brygg, *corpus et vires facit*, han vokser og faar Kræfter. *Vex* vilie på vel gengr, *luxurians animi rebus plerumque secundis*, i Medgang bliver man overmodig.

Vexi (at *vexa*), *incerare*, sætte i Voks, vækse. *Vextir*, *m. pl. vegetabilia*, Vækster, Vegetabilier.

Vextr, *inceratus*, sat i Voks, vækset.

Ühinn, *birsutus*, loden, ru, stivhaaret; *vid. Ühinn*. 2) *imivitis*, *aferus*, barst, haard.

Üfir, *m. nva*, *uvula*, *cion*, *gurgulio*, Huf, Drebel i Halsen.

Üfir, *m. in pl. úfar*; *vid. húfir*.

Ugga (at *ugga*), *susplicari*, mistanke, befrygte.

Ugga-balde, *m. terror*, *res quæ terrori est*; *Skafindjagende; quasi ugga* valldr.

Uggalaas, *ugglaas*, *securus*, *sutus*, *item cerus*, sikker, tryk, ubekymret.

Uggir (at *ugga*), *susplicari*, befrygte. *Uggir* mig, *susplicor*, *vereor*, jeg befrygter.

Uggit, *m. pinna piscium*, Finne. At klá ein-um undir *uggum*, *comiter aliquem in ordine continere*, holde en med Blidhed i Lønt me.

Uggleyfi, *uggaleyfi*, *n. securitas*, Sikkerhed, Sorgløshed.

Uggr, *m. timor*, *solicitudo*, Frygt, Uengstlig hed.

Uggslamr, *susplicax*, mistænksom.

Ugla, *f. ulula*, en Ugle. 2) *paxillus*, en Hage at hænge noget paa.

Uggvænn, *terribilis*, skrækkelig, gruellig.

Uggvænlegr, *idem*.

Uggvænlega, *terribiliter*, skrækkeligen.

Via (at *via*), *circumcirca viare*, omvandre, rejse omkring. 2) *oculte explorare*, efterforske hemmeligen. 3) *dicitur de musca*, *abdomine viridi*, *quando ova parit*, unde eorum ova *vocantur*, lægge Æg (siges om etstags Flue); *viur*.

Üi, *m. minimorum insectorum multitudo*, Mængde af smaa Insekter. *Ü-grá v. ú-grá*, *idem*.

Üi (üdi, hest üd, at ün), *verminare*, være fuld af Insekter. *Pad üir*, *scatur verminibus*, det er fuldt af Orme.

Vid, *ad*, *apud*, *juxta*, ved, hos. *Vid* *pad Þagnadi* hann, *his factis coniecit*, derpaa tav han stille. At lita *vid*, *advertere oculos*, vende Øjnene til. *Hvad á vid lárum? quid vulnura sanat?* Hvad læger Saar. *Eigdu ecki vid mig; faceffe a me*, gaa vak, lad mig være! *Hver á hér vid laudféð? quis hic ovium pastor*, hvo er hér Gaarehyrde? *Hann kom vid Norveg*, *in Norvegia appulit*, han landede paa Norge. *Heima vid bæinn*, *juxta prædium*, tæt ved Gaarden. *Hann hefr mikið vid*, *multum sibi arrogat*, han fører sig stadselig op. *Nú or mikið vid*, *imber jam est frequentissimus*, nu falder stærk Regn. *Vid því sverdi var Sæmundur vanur at ríða*, *hoc gladio cinctus Sæmundus iser facere soli*.

ius erat, Samfund plejede at ride omgjortet med det Sværd. Vid petta heysli vil eg ride, *hoc freno utar*, dette Vidfel vil jeg bringe. Hann er allr vid sig, *torofus est et bona proportionis*, han er før, og proportios neret af Lemmer. Hvad hefr hann vid braudinu? *quid habet obsonii ad pauem?* Hvad spiser han til Brødet.

Vid; *n. vacuitas*, Tomhed. Á vid og dreif, *sparfím in gera*, vidt og bredt omkring.

Vid, *nos duo*, vær, *nos dæ*, vi tvende.

Vid, *inseparabile, idem quod romanorum*, *sub: Vidbeisker, subannarus*, noget best. Vidhryggr, *subiristis*, noget bedrøvet.

Vida, *passim*, vidt og bredt.

Vida (at vida), *lignari*, fælde Træ.

Vida, *f. spira lanæ v. lineæ*, en Håspé Garn.

Vidan, *f. lignatio*, Træfalden.

Vidar-bóndi, *m. xylopolæ*, Tommerhandler.

Vidar-búanki, *m. stræus lignorum*, en Vedkæst, Tommerstabel.

Vidar-budlángur, *m. idem*.

Vidar-floti, *m. ratis*, en Tommerflaade.

Vidar-köftr, *m. vid. vidarbúanki*.

Vidar-ormr, *m. vid. trémadkr*.

Vidarvædd, *v. actio v. motus insensibilis*, umærfelig Handling eller Bevægelse. Hingat vord mér reikad af vidarráði, *mibi non conscius huc superveni (arboris instar anima sensitivæ exfortis)*, jeg gik herhen, uden selv at vide det (ligesom et Træ).

Vidar-ruunr, *m. virgulum*, Misbuss.

Vidar-óx, *f. ascia*, Sletteokse, Tommerokse.

Vidátta, *f. latitudo, laxitas*, Vidhed, Bredder, Stummeligbed. Vidátta skáldmæli, *n. pl. carmina in multis famosa*, Digt, som angaar Fleres Rygte.

Vidbárur, *f. pl. vid.* vidberriur.

Vidber (at vidbera), *vid. ber vid.*

Vidberst (at vidbera), *impediri, non fieri, transire*, hindres, opholdes. Vidbárur éll vand-rædi, *nulli creabatur periculum*, der indtraf ingen Fare.

Vidheini, *m. clavícula, jugulum*, Krageben, Halsben.

Vidberriur, *f. pl. celva, futilis excusatio*, intets sigtæe, tomme Undskyldninger, Skingrunde.

Vidbiódr, *m. abominatio, fastidium*, Lede, Modskydelighed.

Vidbióðflægr, *horrendus*, modbydelig, affskyelig.

Vidbiógn, *m. ursus sylvestris*, en Bjørn, som ophalder sig i Skove.

Vidbit, *n. pingvænen, obsonium*, Fidt, Sul.

Vidhrægd, *n. tactus, iracundus*, Bedrøven. 2) *omeu obscurum, inopinata presagisio*, dunkelt Bærsel, uventet Forbud.

Vidhugdi, *n. pl. res exemplaris, excellent*, en særdeles fortreffelig Ting.

Vidbrúga-madr, *m. vir insignis, egregius*, en udmærket, ypperlig Mand. 2) *inustata magnitudinis v. roboris*, en Mand af usædvanlig Stærkelse eller Styrke.

Vidbrúna-lmeckr, *m. sapor adustionis*, soveden Smag.

Vidbrani, *m. adustio*, Bränden, Forbränden.
 Vidbúinn, *paratus*, færdig, beredt; *vid. búinn*,
idem.

Vidbúnaðr, *m. apparatus, præparatio*, Tilbe-
 reðesse, Tillavelse.

Vidburðr, *m. vid. arburdr*.

Vidbætur, *m. appendix, augmentum*, Forøgelse,
 Tillæg.

Vidd, *f. laxitas, amplitudo*, Vidhed, Bredhed.

Vidfång, *n. commercium, societas*, Kammerate-
 skab, Staldbrødreleg. Hlr vidfångs, *inf. cia-*
tilis, som er ond at komme til Rette med.

Vidfeldinn, *humans, genialis*, omgængelig,
 tæffelig. 2) *iracundus v. sociabilis*, som
 man godt kan komme til Rette med.

Vidferli, *n. peregrinatio*, lang Omkringressen.

Vidförull, *peregrinabundus*, som reiser vidt om-
 kring. Nú göri eg ecki vidförullt, *domi-*
me continuo, nu holder jeg mig hjemme.

Vidfragi (at vidfragia), *celebrare, benemine*,
 rose.

Vidfragr, *celeber*, uaukundig, berømt.

Vidgångr, *m. incrementum*, Tilvækst. Það náði
 eingum vidgångi, *perit in herba*, det fik
 ingen Tilvækst, uddøde straks.

Vidgångsmadr, *vir optima spei*, en haabesuld
 Mand.

Vidganga, *f. affirmatio*, Beskjendelse. 2) *ac-*
ceptilatio, Eftergivelse, Ophævelse af en Gjæld
 eller et Løfte. At veita vidgöngu, *affirmare*,
acceptare, bekræfte, afsjeytere.

Vidgörd, *f. reparatio*, Istaubættelse.

Unden Deel.

Vidgét (at vidgéta), *mentionem inficere*, komme
 paa Tale om. Þess er vidgétid, *mentio*
ejus facta est, herom fortalte man.

Vidhald, *n. conservatio, item sustentatio*, Ved-
 sigeholdelse, Underholdning.

Vidhafnar-madr, *vir splendidus*, En som opfører
 sig stadseligen.

Vidhafnar-vagn, *m. carpentum pileatum*, Stads-
 vogn.

Vidhæld (at vidhælde), *conservare*, holde ved-
 sigte.

Vidhafnarlaus, *simplex, illaboratus*, simpel,
 uden Pragt.

Vidhöfn, *f. pompa, splendor; item ornatus*,
 Pragt, Sirlighed, Stads. Vidhöfn á sínidi,
emblem, kunstigt Arbejde.

Vidhögg, *f. truncus, super quo caduntur alia*
 rer, en Huggeblok.

Vidhrifur, *f. pl. rei quæstæ*, de søgte Ting.

Vidi, *n. vastitas, poet. mare*, Vidhed.

Vidia, *f. vinculum, catena*, Vidje, Kæde. 2)
pr. vimen salicis, Vidje-Vid, Pilekvist.

Vidir, *m. salix*, Vidjetra, Piletra.

Vidir-kér v. kör, *n. salicetum, salicetum*, Vidje-
 busk.

Vidir-land, *n. idem*. Vidir-sköge, *idem*.

Vidir-hnooir, *f. pl. strobili, juli, nucamenta*,
 Knorter paa Vidjetræet.

Vidir-kotán, *n. lana spicarum salicis*, etflags
 Bomuld paa Vidjen.

Vidi-váng, *m. patens campus*, en vid, aaben
 Mark. 2) *salicetum*, Vidjebusk.

Vidka (at vidka), *laxare, ampliare*, udvide, gjøre vidt.

Vidkannaz (at vidkannaz), *agnoscere*, kjendes ved.

Vidkoma, *f. tacius*, Vedrøren.

Vidkominn vel edr illa, *in bonis aut malis circumstantiis constitutus*, i gode eller slette Omstændigheder.

Vidkunnanlegr, *comis, humanus, applicabilis*, taffelig, omgængelig, behagelig i Omgang.

Vidkunnr, *passim notus*, velbekjendt.

Vidlátinn, *expeditus, paratus*, beredt, færdig.

Vidlendi, *n. vasta planities*, en stor, jævn Mark.

Vidlendi, *vastus*, vid, udstrakt. Vidlende kóngur, *vastis regionibus imperans*, en Konge, som regjerer et stort Rige.

Vidleitni, *f. conatus, melimen*, Forsøg, Beskræftelse. Vidleitninn er hvörjum bodinn, *pigrum manes penuria, sua munera sudore Divendunt*, man bør forsøge alt.

Vidlike, *similis*, lig.

Vidlodi, *m. coherensia*, Sammenhæng, Sammenfæben. 2) *cohesio*, Sammenhængskraft. At göra vidloda, *adherere*, henge ved.

Vidlögur, *f. pl. arcta necessitates, pericula*, stor Fare, den yderste Nødvendighed. 2) *prædicta multa culpa, item conditio*, bestemt Mulkt for en Forseelse. I vidlögum, *urgente necessitate*, i Nødsfald.

Vidmót, *n. gestus*, Gebærder, Miner.

Vidmótgóðr, *comis, affabilis*, god, behagelig at tale med.

Vidmóta, *similis*, lig, ligedan.

Vidnám, *m. abjectum*, Modfætning. 2) *resistentia*, Modstand. Þeir munu veita vidnám, *resistens*, de vil gjøre Modstand.

Vidqvædi, *n. epiphora, epistrophe*, Omtvød paa en Vise.

Vidqvæmr, *sensibilis*, følsom, omfindelig.

Vidqvæmni, *f. sensibilitas*, Følsomhed, Omfindtighed.

Vidra (at vidra), *aura torrida exponere*, sætte ud i tør Luft, Iuste. At vidra sig, *sub dio aura libera se rescere*, vedertvøge sig i fri Luft. At vidra framn af lær, *præterire, modeste tolerare*, forbigaa, taale med besæden Rolighed. Vidurinn vidrar grafid, og feikir því þó ecki af, enn brýr oft sterkar eikur, *ventus gramina reficit, non rapit, as sepe iugentes arbores frangit*, Vinden luster Græsset, og blæser det dog ikke bort, men nedskar ofte stærke Træer.

Vidrádanlegr, *facilis, tractabilis*, som kan styres, regjeres.

Vidrétti (at vidrétta), *rescere, reparare*, istandsætte.

Vidrétting, *f. refectio, reparatio*, Istandsættelse.

Vidridinn, *implicatus*, indviklet i. Hann er vidridinn málið, *causa implicatus est*, han er indviklet i Sagen.

Vidriini, *n. taura, bos hermaphrodita, in alia pecudes*, en Tvøttle blandt Hørnkvæg og andre Dyr; á vid er rieuu.

Vidræda, *f. colloquium*, Samtale.
 Vidrædi, *n. idem*.
 Vidrædigbødt, *affabilis*, god at tale med.
 Vidhiá, *f. cautela, item suspicio*, Forsigtighed; ogsaa Mistanke.
 Vidhiámadr, *f. suspiciens*, mistenkkelig.
 Vidhiáll, *callidus, prudens*, Klog, snedig.
 Vidhiáls-gripr, *res periculosa, ni prudens sit qui utitur*, en Ting, - som man maa bruge med Forsigtighed.
 Vidskipti, *n. commercium, conversatio*, daglig Omgang, Handel og Wandel. Ilkr vidskiptis, *inguis, malignus*, ondskabsfuld, ond at komme til Rette med.
 Vidskéri, *m. vid. skérbord*.
 Vidskéla, *f. cibaria duriora, quæ obsonio indigent*, haard Mad, hvortil Sul behøves.
 Vidsmidr, *n. oleum olivarium*, Olie, Demolie; vulgo bómolia.
 Vidsmiðis-lrucka, *f. lecythis*, Oliekrulle.
 Vidsmiðis-vidr, *m. olea, Olietra, Oliventra*.
 Vidsmiðis-vidar-ávöxt, *oliva*, en Olive.
 Vidsmiðis-prúga, *f. traperum*, Oliveendree.
 Vidsmiðis-dregg, *f. amurca*, Olivenbærme.
 Vidspina, *f. fulcrum pedis figendi*, en Støtte, som Foden kan sættes imod.
 Vidstada, *f. mora, mansio*, Ophold, Tøven.
 2) *obstaculum*, Hindring, Vidshødulauft, *e vestigio, sine mora*, straks, uden Ophold.
 Vidfynt, *conspicui eminentis potens*, som forfatter en stor Synskreds. Her er vidfynt,

hic locus est conspicuus, herfra kan man se langt bort.
 Vidtæmandi, *tolerabilis, taalelig*.
 Vidtak, *n. obiectum, Modvættelse*. 2) *resistentia, Modstand*.
 Vidtaka, *f. admissio, exceptio*, Modtagelse. 2) *resistentia, Modstand*.
 Vidtekt, *f. exceptio, Modtagelse*. At få gódar vidtektir, *hospitaliser excipi*, blive vel, gæstfrit modtagen.
 Vidvaranlegr, *durabilis*, varig, som kan vare længe.
 Vidvíkiandi, *spectans, arriens*, angaaende.
 Vidvindislegr, *rigidus, absurdus*, stiv, haard, urimelig.
 Vidvik, *n. vid. tilvik*.
 Viduandr, *n. furra, morio*, en Nar, Gjak, Taabe.
 Vidvörun, *f. pramonitio*, Advarsel.
 Vidr, *m. arbor, Sylva, Træ, Skov*. 2) *series, ligna, Tommer, sælbede Træer, Ved*. Sólin gengr til vidar, *sól vergir ad horizonsem v. ad Sylvas v. occidentis*, Solen gaar under.
 Vidr, *amplus, luxus, vastus*, vid, stor, bred.
 Vidareign, *f. vid. vidskipti*.
 Vidurgörningr, *m. tractatio*, Behandling, Medhauden.
 Vidarkénni (at vidurkénna), *facere*, bejvende.
 Vidurkénning, *f. confessio, affirmatio*, Bekjendelse. Hann gekk til vidurkénningar, *confessus est*, han bejendte, gik til Bekjendelse.

Vidurlögur, *f. pl. vid. vidlögur.*
 Vidurlis, *n. sustentatio vita*, Livets Ophold, Føde.
 Vidurlitamikill, *bene observandus, cavendus*, som nøje bør iagttages, bemærkes.
 Vidurmæli, *n. allogviam*, Samtale. At unna vidurmælis, *allogvio dignari*, værdige Samtale.
 Vidurnefni, *su. cognomen*, Tilnavn.
 Vidurqvæmilegr, *aptus, decens, agvus*, passende, vebberlig.
 Vidurhá, *f. vid. vidhá.*
 Vidurlygd, *f. vid. vidbiódr*; á stugga vid.
 Vidurlyggilegr, *vid. vidbiódslegr.*
 Vidurlynd, *f. vid. vidur-lis.*
 Vidurvist, *f. presentia*, Nærværelse.
 Vidvæningr, *m. 1790*, nævet, nærfaren i noget.
 Vidvæningsskapr, *m. 1790*, nærfarenhed, Mangel af Hvælse.
 Vidvari, *n. vicus, nutrimentum*, Føde, Næring. 2) *mansio, sustentatio*, Ophold, Underholdning. Vidurvari, *n. idem.*
 Vies, *n. vid. vas.*
 Vif, *n. mulier*, Qv, Fruentimmer; *Angl. wife.*
Ger. m. Weib. Holl. wyf.
 Vifandi, *ex improvise, ut procus ad mulierem*, usforvarende, uventet.
 Viflengiur, *f. inanis excusatio v. ementatio*, tomme Undskyldninger, Paaskud, Skingrunde. 2) *ambages*, Omsvøb, Qv; *vid. vim.*
 Vifinn, *malierosus*, kvindeliker.
 Vif, *f. fustis v. malleus lotorius*, en Kjøp,

Vaskerkonr bruge, til at banke Tøset med i Vasken. 2) *confusio*, Sammenblanden. Par gengr þvottakona og hefr vif i hendi, *exit lotrix, malleum lotorium manu gerens*, der gaar en Vaskerfone, med en Kjøp i Haanden. Hann laust med vifinni, *fuste percussit*, han slog med Kjøppen.
 Vifla (at vifla), *confundere*, forvirre; á vef. At vifla fyrir einum, *aliquem confundere*, bringe en i Forvirring. Þad vifladiz fyrir hönnum, *confundebatur*, det svævede utydelstgen for ham.
 Viflan, *f. confusio*; Forvirring.
 Vifni, *f. mulierositas*, Kvindelikerhed.
 Vig, *n. cades*, Drab, 2) *percussio, laesio, vulnus*, Saar, Slag. At vinna vig, *cadem admittere, interficere*, drabe, udøve Drab. At vekia vig, *primus hostium sternere*, begynde Drab, fælde først en Fiende.
 Vigabrandr, *m. aconia v. draco volans*, en flyvende Drage (et slags Meteor).
 Vigakerli, *v. frequentes cades*, hyppige Drab.
 Vighaettir, *m. pl. hollides, meteoron emphicticum*, et slags Meteor, i Form af en Kugle.
 Vigamanlegr, *impiger, strenuus, bellicosus*, krigerisk, modig, tapper.
 Vigáfar, *m. pl. repagula, obices per transversas fores praeiorum, ad amoliendam vim hostilem; item clausura*, Skaader eller Slaaer, som gaa tværs for Døren, for at afsende fiendtligt Overfald.

Vigbrandar, *m. pl. idem, sed erecti*, Skaaeder paa langs til samme Hensigt.

Vigdis, *f. nom. pr. mulieris*, Bellona, et Feuens timmers Egennavn; ogsaa: Krigsgubinden.

Vigdr, *consecraus*, viet.

Vigg v. vigg, *f. fulicula (avis)*, en Blisbhøne.

Viggirdla (at viggirdla), *radius circumdare navem v. murum, contra oppugnatores*, befæste et Skib eller en Mur med en Flaade af Bonimer eller Faffiner imod Belejring.

Viggirdlar, *m. pl. crates in propugnaculum navium v. muros, testudo*, Skjoldtag, Faffiner eller Gjæder, som bruges til Forsvar.

Vighestr, *m. equus admiffarius, pugna apus*, en Hingst.

Vigi, *n. propugnaculum, vallum, Vold*, Skandsø, gode Forsværsstad.

Vigi (at vigia), *inaugurare, consecrare, vie*, indvie. At vigiaz undir kórónu, *coronari*, krones. At vigiaz til prefts, *in sacerdotem inaugurari*, indvies til Præste-Embete. Vigt vatn, *agua lustralis*, viet Vand.

Vigiludagr, *m. festum, cui besternus Dies ab hora nona sacer etai*, en Højtid, hvis næst foregaaende Dag var hellig fra Kl. 3 af.

Vigkann, *felix gladiator*, en god Fægter, ducelig Krieger.

Viglegr, *aspectu militaris*, frigerst af Ildseende.

Vigla (at vigla, vigla v. vingla), *confundere*, forvirre.

Vigl, *n. vid. vingl*.

Viglióft, *sci lucis ad praliandum*, tilstrækkeligt Lyg til at levere Slag.

Viglýsing, *f. confessio cadis libera*, frivillig Beskjendelse om et begaaet Drab.

Vignir, *m. pro vingnir, m. nom. Odini, infatuans*, Odins Ravn, bedaaende.

Vigkörd, *n. pl. statio propugnatorum in muris*, en Bastion, et Stad hvor de Belejrede staa paa Murene.

Viglo, *f. consecratio, inauguratio*, Indvielse.

Vigt, *f. libra, tritium*, Vægt, Vægtstaa.

Vigta (at vigta), *manu ponderare*, veje i Haanden.

Vigtarmadr, *m. pensor, libripens, zigostata*, en Væjet.

Vigtar-merki, *n. libra*, Vægten (et Himmels tegn).

Vigreannur, *f. pl. dentes canini, cuneiformes*, Huggetænder.

Vigtagr, *ponderosus*, vigtig, vægtig.

Vigtugleiki, *m. pondus, momentum*, Vigtighed.

Vigrét, *n. pl. stragema*, Krigspuds.

Vigröllr, *m. locus pralii*, Valplads.

Vigr, *bellicosus, promptus in armis, frigerst*, øvet i Vaaben. Vigr manna best, *in armis promptissimus, propr. par pugna*, den raffelle Krieger.

Vigr, *f. hoste genus, lancea*, en Landse.

Vik (veik v. viek, hest vikid, at vikia), *cedere, vige*. 2) *movere, femovere*, bevæge, foretidsde. At vikia einum góðu, *præstare benevolentiam*, vise en Velvillighed. Vikia

rådum til eins, *sermonem ad aliquem de linare*, henvende Taler til en. V k'a ei m affidis, *femovere aliquem*, træffe tilfde. Peir vikuz litt undir, *non annuebant*, de vilde ikke give sit Samtykke. Dod vikr hönum vid, *ad eum pertinet*, det angaar ham. 2) *mover eum*, det rører ham. At vikia sér vid, *convertere se*, vende sig om. Pvi vikr Edruvis v'd, *alia res est*, det hænger andersledes sammen. Hönum er vikid, *manus mortuus est*. Hans Siud er forandret.

Vik, *n. recessus, secussum*, Aftrog, Gjemme, Bugt; vid afvik. 2) *motio v. actio parva*, en liden Bevægelse. 3) *breve spatium*, kort Rum. Hann er vika-fær, *aliquid agere potest*, han er i Stand til at bestille, være sig noget.

Vik, *f. sinus brevior et laxior*, en Vig, Fjord. Vik skyldi i milli vina, og fiödr i milli frændla, *versatur in vicinio invidia*, en Vig burde ligge imellem Venner, og en Fjord imellem Frænder (de burde ej bo nær ved hinanden). Vikum skal ám skipra edr smærrum, *in anfractu v. minora spatia amnes sunt dividendi*, Elvæne bør deles i Bugtevis eller i endyu mindre Dese.

Vika, *f. hebdomas, septimana*, en Uge. Vika fiödr, *milliare*, en Sv-Mil; å vik.

Vikagödr, *officiosus*, tjenstvillig.

Vikianlegr, *facilis, exorabilis*, god at komme til Hette med.

Vikíng, *f. piratica, Corroveri*. At leggiaz

i vikíng, *piraticam exercere*, udøve Corroveri.

Vikíngskip, *n. navis piratica, paron*, Corrovereskib.

Vikíngskapr, *m. larvacinium in mari privilegium*, Corroveri, Fribytteri.

Vikíng, *m. pirata, qui in sinibus pro tempore delitescit, us prædetur*, en Corrover, Fribytter, som stjuler sig undertiden i Sjorndene for at røve; å vik.

Vikivaki, *m. orbis salutarioris, morus pyrrhicus*, et Pendul.

Vikna (at vikna), *moveri, commoveri*, røres, bevæges. 2) *mollefcere, infecti, incurvari*, blødgjøres, blive rørt, bevæget.

Vikótr, *toruosus, sinuosus*, bugtet, som har mange Bugter; *etiam de capillio supra tempora dicitur*, siges ogsaa om Haaret over Tindingerne.

Vikra (at vikra), *polire, pumice lavigare*, polere med Pimpsten.

Vikr, *n. pumex*, Pimpsten. Vikurkol, *n. idem*.

Viku-fakir, *per septimanam, proprie: pro septimana*, om Ugen; egentlig: formedelst Ugen. (*de sacra septimana modus loquendi sumptus est, quando nefas erat proficisci v. operari*, Talemaaden er tagen af den hellige Uge, i hvilken man ikke maatte rejse eller arbejde).

Vikuverk, *n. unius hebdomadis opus*, en Uges Arbejde.

Vil, *n. lamentatio, Hulen, Samren*. Par er ei nema vil og vol, *lamentatione et ploratu*

omnia plena sunt, der er alt fuldt af Graad og Veflage.

Vil, *n. pl. intestina tenuia piscorum, in esum purgata et connexa*, de finere Indvolde af Creature, som ere rensede og flettede sammen, for at spises.

Vil (at villa), *velle, velle*.

Vildi eg v. vildg, *urinam, ōsi*, jeg vilde snffe. Paa vildi fo til, *ita conigit, evenit*, det begav sig, hændte sig, tildrog sig soaledes.

Vil, *n. beneplacium*, forgodtbeftindende, Behag. At göra i vil, *gratificavi*, gjøre til Behag.

Vila (at vila), *queri, lamentari*, klage, jamre sig. 2) *dubitare*, tvivle. At vila eckert fyri ser, *nihil dubitare*, tage Intet i Betænkning.

Vild, *f. voluntas*, Villje. 2) *gratia, benevolentia*, Gunst, Velvillighed.

Vildormadr, *m. homo gratus, acceptus*, hjærtkommen, behagelig Mand.

Vildi, *n. gratia, benevolentia*, Velvillighed. Vildismenn, *amici*, Venner. Vildiskona, *f. amica*, en Veninde.

Vildr, *honus, god*. 2) *acceptus*, hjærtkommen. Vildufta menn, *m. pl. optimates*, de ypperste, bedste Mand. 2) *amici acceptissimi*, de hjæreste Venner.

Vilhallr, *favens, parvius studens*, gunstig, som holder mere med det ene Parti end med det Andet.

Vili v. vilie, *m. voluntas*, Villje. Vilienn dregt

hålt hals, *levè fr, quod bene fertur onus*, Villjen gjør det meste. Gódr vilie, *propensa voluntas*, god Villje, Velvillighed. Paa er góds vilia verdt, *gratificationem meretur*, det fortjener Velvillighed, Belønning. Vilianna er at virda, *us desint vires tamen est laudanda voluntas*, en god Villje er meget værd.

Viliaburdr, *m. beneplacitum*, Behag, Godtbesfindende.

Viliugódr, *animo promptus, item proclivis*, som har en god Villje, velvillig.

Vilialaus, *inivius*, tvungen, nodig.

Vilialey fi, *n. fastidium, averfario, utvillje, Afsty*.

Viliuglega, *lubenter, villigent*.

Viliugr, *lubens, villig*. Viliug vitni, *sester obnoxii, villige Vidner*.

Viliugleiki, *m. propensus animus, diligentia, alacritas, Villighed, Beredvillighed*.

Vilkjör, *n. pl. bona fors, secunda fortuna*, Lykke, Medgang; blide Kaar. 2) *benevolentia*, Velvillighed.

Villa, *f. error, festagelse, Wildfarelse*.

Villibráð, *f. assum ferinum, caro ferina*, stegt vildt Kjød.

Villi (at villa), *in errorem inducere*, forvilde.

Villi-asni, *m. onager*, et vildt Esel, Stovesel.

Villi-dýr, *n. fera, animal ferum, et vildt Dyr*, Vildt. Villifuglar, *m. pl. aves Sylvæstris*, vilde Fugle.

Villigóltr, *m. aper, Wildbasse*.

Villihest, *m. equiferus*, en vild Hest.

Villihæns, *n. fulica*, Vandhene, Blisshoue; *alias vatshæna, reyrhæna.*

Villimadr, *m. homo sylvestris, barbarus, rudis*, en Vildmand.

Villi-naut, *n. urus*, en vild Ose.

Villi-svina-kjæt, *n. caro aprina*, Vildsolnes fæst.

Villi-vestir, *m. pl. herba pratenses*, Mark-urter.

Villi-vidsmiðs-vidr, *n. olester*, vildt Oltes træ.

Villivindr, *m. labrusca*, vildt Vintre.

Villiz (at villaz), *errare*, tage fejl, forvildes. At villaz ranlega, *roso calo errare*, begaa en stor Fæsttagelse.

Villtr, *errabundus*, forvildet. Oft ser så villt sem gæta skal, *in rebus dubiis facillimum errare*, i tvivlsomme Sager kan man let tage fejl.

Villr, *sylvestris, rudis*, raa, grov, vild. 2) *errans*, vildfarende.

Villumadr, *m. bæreticus*, en Kjætter. 2) *homo rudis, ferus*, en Vildmand.

Villaráfandi, *errabundus, erroneus*, vildfarende.

Vilmögr v. vilmögi, *m. verna, ferus domesticus*, en Vorned, hjemmefødt Træl. Mál er vilmögum at vinna ervidi, *surgendi tempus vernis est ad serviendum*, nu er det Tid for Trællene at arbejde; verkamál.

Vilmæli, *n. pl. verba favorabilia*, gunstige Ord.

Vilnan, *f. favor*, Gunst, Yndest.

Vilna (or vilna einum), *favorem exhibere*, vise en Gunst.

Vilpa, *f. cecoria pavimenti v. compluvium*, Kæns-beslen.

Vilpanr, *grevulus*, klynkende, klagende.

Vilfa, *f. phlegma, humor stagnans*, Vædsfe, Slim.

Vilyrði, *n. v. gratificatio verbalis, promissio*, Løfte, gunstige Ord.

Vim, *n. stupor, alienatio mentis*, Sandsestøthed, Raadvildhed.

Vima (at vima um), *et stuporem morari*, blive staaende af Raadvildhed.

Vina, *f. amica*, Veninde.

Vin, *n. vinum*, Vin. Vainblandad, *dilutum*, *lymbaticum*, Vin, blødet med Vand. Slæm vin, *vinum sublessissimum*, slet Vin. Gott vin, *vinum generosum*, god Vin. Læt vin, *ignobile*, svag Vin. Sært vin, *austerum*, sur Vin. Dofnad vin, *verustum*, vappa, Vin, som har mistet sin Kraft. Vin, sem ei lær sig, *verustatem ferens*, Vin, som ikke taber sig ved Alderen. Raudt vin, *rubrum*, rød Vin. Kryddad vin, *aromaticum*, Krydder-Vin. Vin brennt, *adustum*, Brændt vin. Liúffengt, *lene*, velle, behagelig Vin. Fyrnskeusneckiad, *muicidum*, Vin, som smager af Fædet. Nýtt, *mustum*, ny Vin, Most. Áfengt, *spera, copus tentans*, stærkt Vin.

Vina-hót, *n. pl. gestus familiaris*, venfæbelig Omgang.

Vinslát, *n. mors amicorum*, Tab af Venner, Venneres Dod.

Vinaller, *m. frons bilaris et clara*, venskabelige
Viner og Lader. 2) *fuscata amicicia*, fattet,
uredfeligt Venskab.

Vinátta, *f. amicicia*, Venskab.

Vinátubrøgd, *n. amicicia documentum*, Vens-
kabsbevis, Venskabsbrykke.

Vináttru-mål, *n. pl. vid. vinmali*

Vina-veitilla, *f. convivium amicorum, charistia*,
Vennelag, Gjestebud for Venner.

Vinaz (et vinaz), *vulgo vinaz, in actu procrea-
tionis esse, parres; (de avibus tantum dici-
tur, siges blot om Fugle).*

Vinber, *n. uva*, Vindrue.

Vinberia-belgir, *m. pl. floces*, Vindruefasser.

Vinberia-hår, *n. idem.*

Vinberia-blød v. løgr, *uvor*, Vindruefast.

Vinberia-lestr, *m. vindemia, autumnitas*, Vin-
høst.

Vinberia-kløsi, *m. racemus*, Vinbærkløse.

Vinberia-lestr, *m. vid. vinyrka.*

Vind (vart, hefi undid, at vinda), *glomerare*,
vinde i Møgle, hvirvle om hinanden. 2)
torquere, volvere, vende, dreje omkring.

Vinda, *f. (i hidli), succula*, Vinde i et Hjul.

Vinda í vef, *paus ula*, Dæverspole. Vinda
í hási, *glomeramen*, en Postemaskine. Vinda
í skipi, *ergata, troclea*, Spil paa et Skib.

Vinda-skupla, *f. ventilogium*, en Rastefovl. 2)
homo varius, Proteus, en Vægelsindet.

Vindauga, *n. fenestra, item viscus, et Vindue.*
2) *spiramentum*, et Lusthul.

Vindblá, *f. arbor*, den finere Luft.

Unden Deel.

Vindblár, *m. aura lenis*, Vindpuft, sagte Vind.
Vindegg, *u. ovum irritum, subcutaneum*, Vind-
æg.

Vindgánger, *m. ventositas*, Opblæsning i Ma-
ven.

Vindgnyr, *m. fremor v. strepitus venti*, Vin-
dens Susen.

Vind-állar, *m. pl. assula obliquata, puppim et
proram inferne formantur*, de Sjøve Bræder,
som nederst danne Jor- og Dagskavnen i et
Skib.

Vindhani, *m. vid. vedviti.*

Vindhola, *f. spiramen*, Lusthul.

Vindill, *m. pensum, manipulus*, en Bindel.

Vindil-trappa, *f. cochlea*, en Vindeltrappe.

Vinding, *f. glomeratio*, Sammenvinden.

Vindingr, *m. obliquitas*, Krumhed, Stjævhed.
2) *funiculus*, et lidet Tov. 2) *ligamentum*,
quo vestes pellicea piscarorum carpis alligantur,
et Stykke Baand, som Fiskerne druge til at
fastbinde Verrene paa deres Skindtrøjer om-
kring Haandledet.

Vindkali, *m. aura frigida*, kold, sagte blæsende
Vind.

Vindkul, *n. idem.*

Vindlegr, *minans procellam (de acre)*, som ser
ud til Vind: om Lufsten.

Vindloft, *n. aer*, Luften.

Vindmýlna, *f. mola pneumatica*, Vindmølle.

Vindmidr, *m. vid. vindgnyr.*

Vind-ón v. ofn, *m. furvus venti v. anemicus*,
en Vindovn.

K k k

- Vindæld, *f. tempestas ventosa*, et Tibærum, hvori Storm rafer, Storme-Periode.
- Vindregg, *f. fex vini*, Vinbærne.
- Vindryckia, *f. usus vini*, Vindricken. 2) *vinolenia*, DrukenSkab.
- Vindskupla, *f. venilabrum*, item velum flabelum, en Kastefovl, ogsaa en Bifte. 2) *homo omnium horarum*, et vindigt Menneske, en Vægelsindet.
- Vindstaf, *m. (á fuglum)*, genitalia avium, Fuglenes Avlelemmer; *alias* vindstapi.
- Vindstúkr, *sympanicus*, Batterfottig, hvis Bug er opsvolmet, og rumler af Vind.
- Vindstúki, *f. hydrops sicca*, *sympanites*, etslags Batterfot, naar Bugen er opsvolmet og rumler af Vind.
- Vindu-ás, *m. ergata*, Spil paa et Skib, en Vindebom.
- Vindu-bití, *m. idem*.
- Vindubrú, *f. pontus versatilis*, Vindebom.
- Vindu-hiól (at göra hestpur), *n. rhombus*, en Garnvinde.
- Vindaftaug, *f. veeris*, Løstestang, Vindebom.
- Vinduteinn, *m. girgillus*, *barpedone*, en lang og smal Vind, om hvilken Rokketenen drejes omkring, medens man vinder Garnet i Nøgle.
- Vindr, *obliquus*, *torus*, bojet, vindstjæv.
- Vindr, *m. ventus*, *status*, *spiritus*, *modus aeris*, Vind, Blæst.
- Vindurinn vex og blæs, *ventus surgit et spirat*, Vinden tager til og blæser. *Vindinum* stotar, *ventus remissis*, *cedit*, Vinden sagte

- nes, tager af. At slå i vind, *negligere*, *non curare*, slaa hen t Vejret. 2) *frustra operari*, arbejde forgjeves. At tala i vind, *littori loqui*, tale for dove Øren. *Leyfa* vind, *pedere*, fægte.
- Hic venorum nomina in unum congesta, quæ vulgarissima sunt, subnexam*, her tilføjes Vindenes Navne:
- Austanvindr, *sulfolanus*, *ab ortu solis æquinoctiali*, Østenvind.
- Aust-sudaustan, *evrus*, *mesevrus*, *ab ortu hyberno*, Østsydostvind.
- Sudaustan, *vulturnus*, *evroauster*, Sydostvind.
- Sud-sudaustan, *phanicias*, *vulturnauster*, Sydsydostvind.
- Sunnan, *auster*, *notus*, Sydensvind.
- Sud-sudvestan, *mesolibs*, Sydsydvestvind.
- Sudvestan, *libs*, *africis*, Sydvestvind.
- Vest-sudvestan, *mesulboronus*, Vestsydvestvind.
- Vestan, *favonius*, *zephyrus*, Vestenvind.
- Vest-nordvestan, *caurus*, *mesocaurus*, Vestnordvestvind.
- Nordvestan, *japyx*, Nordvestvind.
- Nord-nordvestan, *ibrafcias*, Nordnordvestvind.
- Nordan, *septemvirio*, *aquilo*, *aparrius*, Nordensvind.
- Nord-austnordan, *boreas*, *mesoboreas*, Nordnordostvind.
- Austnordan, *cacias*, *evroaquilo*, Nordostvind.
- Aust-nordauktan, *meses*, Østnordostvind.
- Vindyrdi, *n. pl. verbum*, *quo oblique quis perstringitur*, Spottøglofer, Stikpiller. 2) *in-*

- considerate dictum in aera effusum, uover-*
lagte Ord.
- Vinedik, *n. acetum vini*, Vinedife.
- Vinsalr; *amicis fidus*, trofast, vennehund.
- Vinsat, *n. orca, cupa, vas vinarium*, et Vins-
fad.
- Vinsengi, *n. amicitia*, Venstak.
- Vinsflaska, *f. seriola*, en Vinsflask.
- Vingarde, *m. vinea, vineum, collis vinearius*,
en Vingard, Vingauge.
- Vingardsmand, *m. vinitor, vineator*, en Vin-
gaardsmænd.
- Vingólf, *n. cella vinaria, anopolium, caupona*,
en Vinfjelder.
- Vinga (at vinga sig vid), *amicis iam sibi conciliare*, forstikke sig Venstak, gjøre sig yndet.
- Vingaz (at vingaz vid), *idem, ambire favorem*, søge ens Venstak.
- Vingan, *f. favor, affabilitas*, Gunst, Beraagenhed.
- Vingiarnlegr, *affabilis*, behagelig, -venstabelig, ventlig.
- Vingiarnlega, *affabiliter*, behageligen, ventligen.
- Vingot var med þeim, *boni amici erant*, de vare gode Venner.
- Vingl, *n. vertigo*, Hovedsvindel; *vid. vigl.*
- Vingla (at vingla), *vertigine officere*, gjøre en hovedsvindel.
- Vinglaz (at vinglaz), *confundi*, forvirres, blive hovedsvindel.
- Vings, *n. agisatio*, Rysten, Tumslen, Viften.
- Vingla (at vingla), *evanare, ventilare, vifte, drøfte*. 2) *agitare, quatere*, ryste, tumle, svinge.
- Vingull, *m. funis contortus*, et sammensnoet Tov. 2) *mobile quid pendens*, et Pendul. 3) *homo fauus, verriginosus*, et sjantet Menneske, En som har Hovedsvindel.
- Vingulslegr, *incuriosus, iem fatuus*, Skjedeløs, ogsaa: sjantet.
- Vingud, *m. Bacchus*, Vinguden, Bakkus.
- Vingr, *contracte pro vingadr, favens, amicus*, venstabelig, gunstig.
- Vingþór, *m. Thor, deo ser aera quatiens*, Gud den Thor.
- Vingadi, *n. amicitia*, Venstak.
- Vinhallr, *favens*, gunstig, vennehund.
- Vinhús, *n. vid. vingólf.*
- Vinkiallari, *m. idem.*
- Vinkona, *f. amica*, Veninde.
- Vinnæli, *n. pl. per internuncios amica compellatio, in amicitia conciliationem*, venstabelige Ord, middelbar Sagen om. Ens Venstak.
- Vinna (vann, hest unnd, at vinna), *laborare*, arbejde. At vinna sig, *vincere*, vinde, seje. Vinna eida, *jurare*, sværge. Vinna á einum, *manus violentas inferre*, behandle En voldsomt. Vinna fyrí gíg, *operam perdere v. male collocare, prop. congerere quod indignus consumat v. ignis concremuit*, arbejde forgiæves; egentl. samle noget sammen, som en Uværdig siden skal forde, eller Siden opbrænde. Vinna til, *promerere*, fortjens.

Vinna ser mat, *labore vitam sustentare*, op-
holde Livet med Arbejde. Vinna fyri mat
linum, *idem*. Vinna fé, *discedere*, vinde
Penge, erhverve Rigdom. Þad man þér
þórf vinna, *sibi sufficere*, det vil blive til-
strækkelig for dig. Eeki veit hvórum best
vinnaz peningar, *incertum est cui rem agere
contingat*, det er uvist, hvo der vil profitere
mest, vluð flest Penge. Þad vinnr ei fyri
kostnadi, *sumus fructum superat*, det svarer
ej Omkostningerne. Þetta vinst þér allðrei,
nunquam efficies, det vil du aldrig kunne ud-
rette. Þad vann hönum at fulla, *illum con-
fecit*, det gjorde ganske af med ham. Þad
vinst hönum at fulla, *sufficit illi*, det var
tilstrækkelig for ham.

Vinno, *f. opus*, labor, Arbejde, Værk.

Vinning, *f. victoria*, Sejer, Sejervinding.

2) *lucrum*, Vinding, Fordel, Gevinst.

Vinningr, *m. idem*. 2) *possibilitas*, Muelig-
hed. At hafa vinning, *superior evadere*,
sejre, faa Overshaand. Þad er eeki vinningr,
impossibile est, det er ikke mueligt.

Vinnudýr, *n. animal veterinum*, Arbejdsdyr,
Lafdyr.

Vinnuólk, *n. opera*, *servitia*, Tjenestefolk.

Vinnuhúð, *n. pl. idem*.

Vinnuhúð skildagi, *m. terminus migratorius ser-
vitiu*, Tjenestefolks Skiftetid. 2) *pactum et
condiciones inter kernm et servitiuum*, Tjende-
kontrakt.

Vinnuhús, *n. vid.* verkstaðr.

Vinnukona, *f. operaria*, en Tjenestepige.

Vinnulaun, *n. pl. merces*, *præmium laboris*,
Arbejdsløn, Tjenesteløn.

Vinnumadr, *m. operarius*, en Tjenestefarl.

Vinnumenka, *f. famulus*, Tjeneste.

Vinnusamr, *laboriosus*, arbejdsom.

Vinpressa, *f. torcular*, Vinpresse.

Vinsamlegr, *amicus*, venkabelig.

Vinsamlega, *amice*, venkabeligen.

Vinsa (at vinla), *paleas ventilabro discernere*,
drøste, bortkaste Avnerne med en Rasteskovl.

Vinseliari, *m. caupo*, *anopola*, en Vinhandler.

Vinstein, *m. tartarus vini*, Vinsten.

Vinstri, *levus*, *sinister*, venstre.

Vinstrihónd, *f. leva*, *sinistra*, den venstre Haand.

Vinstur, *f. ventriculus quorundam ruminantium*,
abomasum, den fjerde Mave i de drøvtyg-
gende Dyr.

Vinsvelgr, *m. bibo*, *merobibus*, en Drunker,
Vindrunker.

Vinsfall, *vulgo acceptus*, yndet, almindelig af-
holdt.

Vinsfalld, *f. gratia*, favor, Gunst, Yndest.

Vintré, *n. viris*, Vintre.

Vinvondr, *in contrabenda amicitia cautus*, var-
som i at indgaa Venkabs Forbindelser.

Vinvidr, *m. vid.* vintre.

Vinveitr, *officiosus*, *facilis*, bevaagen, tjenste-
villig, venlig.

Vinvidar-blöd, *n. pl. pampinus*, Vintre-Blade.

Vinvidar-qvistr, *m. palme*, en Vinkvist, Gren
af et Vintre.

Vinvidar-orrm, *m. volucra*, Orm paa Vintre.
Vinyrkia, *f. cultus vinearicus*, Vinabl, Vin-
træes Dyrfking.

Vinr, *m. amicus*, en Ven. Peim var vel til
vina, *amici erant carissimi*, de vare særdeles
gode Venner.

Vinþruga, *f. vid. vinpressa*.

Vippa, *f. gyratio*, Svingen, Omtumfen.

Vippadr, *gyratione azonius*, ontumlet.

Vippa (at vippa), *gyrare*, svinge, dreje om.
At vippa i lopt, *rapius elevare*, løfte hurt-
tigen i Vejret. Vippa ser til, *ciso se mo-
vere*, bevæge sig hurtigt.

Vipra (at vipra), *obliquare*, *sorgere*, boje,
krumme, dreje. At vipra vörum, *labris ge-
sticulari*, suarpe Læberne sammen.

Vipr, *n. ves senella*, Smaating. 2) *crepun-
dia*, Ranglerier, Duffetof.

Vipuslegr, *senes*, smal, lidet.

Vir, *m. filum metallicum* Metaltraad. At draga
i virinn, *de minusiis sollicitum esse*, *item re-
bus parcissime uti*, vare bekymret for Smaa-
ting; ogsaa: bruge stor Sparksomhed.

Viravirki, *n. crusta argenti calari*, pullet Ar-
bejde i Sølv.

Virdi, *n. aqvimentum pretii*, lige Værdi; *sic
filicvirdi*, *aqvimentum pretii pifeis*, af lige
Værdi med en Fisp.

Virdi (at virda), *astimare*, *toxare*, vurdere,
fatte. 2) *venerari*, ære, hædre. At virdi
vel, *aqui consulere*, tage til Tæfte, optage
gunstig. Virda eingis, *floci pendere*, *nibili*

facere, agte for Intet, ringeagte. Virda meir
eda minna, *praeserre v. postferre*, agte mer
eller mindre. Virda til skatts, *cenfere*, an-
fætte til Skat. Virda fyri ser, *perpendere*,
overveje. Hann virdiz hvörium manni vel,
omnibus acceptus erat, han var yndet af alle.

Virdiz (at virdaz) til, *dignari*, værdiges.

Virding, *f. dignitas*, *bonos*, Hæder, Ære, An-
seelse. 2) *astimatio*, Vurdering.

Virdingamadr, *m. vir honoratus*, en hædret,
æret Mand.

Virdingarmadr, *m. astimator*, *cenfor*, en Vur-
deringemand.

Virdingarfé, *n. merces taxanda*, Gods, som
skal vurderes.

Virdingagiadr, *ambitiosus*, ærgjerrig.

Virdar, *m. pl. viri sapientes et honorati*, vise
og agtede Mænd.

Virda, *f. honos*, Hæder, Ære; *antique*, *inde*.

Virdulegr, *honoratus*, hæderlig; *vulgo* virdug-
legr.

Virduleiki, *m. dignitas*, Værdighed, Anseelse.

Virgull, *m. collare eorum vectariorum*, Sels-
trær, den Del af Selskøjet, som hanger
om Hestens Hals. 2) *lagvus*, en Snare.

Virgulvár, *suspensi cadaver pendens*, det Hæn-
gende døde Legeme af en som har været hængt.

Virka (at virka), *opus facere*, forrette et Ar-
bejde. 2) *mundare*, rense, luttre.

Virkki, *n. vallum*, *munitio*, en Vold, Stands-
pr. opus, Arbejde, Værk; *vid. mannvirkki*.

Virktr, *f. opus eximium*, et ypperlig udført Ar-

beide. 2) *honos*, Hæder, Ære. Hjørleifr kóngur lét göra sér skip af virktum, *Hjørleifus rex navem sibi exstrui fecit, fabrica et materie eximiam*, Kong Hjørleif lod bygge et Skib, som var ypperligt, baade i Hensende til Arbejdet og Materien. Hann bad hönum virkta, *honores ei exposcebat*, han bad, at han maatte hævdes.

Virktaflefi, *m. vid. fatabúr*.

Virktavir, *m. re ipsa amicus, fidus*, en trofast, oprigtig Ven.

Virkir, *professus, quando fas est operari*, en Tid, man maa arbejde i. Virkir dagr, *dies professus*, en Sognebag. Hann er virkir at hestli sinum, *egvum bene curat*, han sørger godt for sin Hest.

Virt, *f. cerevisia novdum fermentata*, Æl, som ikke endnu er gjæret.

Vis, *sapiens, prudens, vis, flog*. 2) *ad manus, certus, in certo loco, vis, sikker*, ved Haanden. Dad er vist, *non amissum est*, det er ikke tabt. 2) *certum*, det er sikkert. Dad er visast, *nihil certius*, maastje, rimeligen. At visu, *utiqve, vist nok*. Fyri vist, *pro certo, i Sandhed*. Hann á ecki á visann at róa, *res ejus in dubio est*, han har intet sikkert at gaa efter. Hann er vis til, *de eo sane sperandum*, det kan man vente af ham.

Visa, *f. versus, carmen*, en Vise. 2) *mos, consuetudo*, Vis, Sædvane. Dette er hans visa, *ita solet*, dette er hans Sædvane, Vis.

Á-landsvisu, *more inquilino*, efter Landets Skik og Brug.

Vísa (at vísa), *monstrare, ostendere, pege paa, vise*. At vísa frá, *faceßere jubere*, afvise, befale en at gaa hort. 2) *repudiare*, forsthyde, forkaße. At vísa til annars, *ad alium remittere*, sende fra sig til en anden, henvíse til en anden. 2) *alium monstrare*, vise, pege paa en anden.

Vísari, *m. monstrator*, en Foreviser; *vid. vögvisari*.

Vísending, *f. admonitio, cautela*, Vink, Advarsel.

Vísdomr, *m. sapientia, Vísdom*.

Vísdoms-gydia, *f. Minerva, Pallas*, Vísdommens Gudinde, Minerva.

Vísifingr, *m. index, digitus salutaris*, Pegerfinger.

Vísindi, *n. pl. Philosophia*, Filosofi. Nátturu vísindi, *n. pl. physica*, Fysik, Naturvidenskab.

Vísindamadr, *m. Philosophus, sapiens*, en vis Mand, en Filosof. 2) *vulgo: physicus*, en Naturforsker.

Vísinn, *aridus, marcidus*, vissen, tor. Vísinn eyk, *arbor fiderata*, et vísinn Tra. Alvísinn madr, *apoplecticus*, et apoplektisk, ganske vísinn Menneße. Hálfvísinn, *hemiplegicus*, halv apoplektisk, halvvisen.

Vísir, *m. index, monstrator*, en Vísir, Paa-pegar, Foreviser. 2) *poet. rex*, hós Digterne: en Konge. Vísir á sólskifu, *gnomon*,

- Viser paa en Solstive. Visir til beria, *bac-
cula immatura*, smaa umodne Bær.
- Visk, *f. manipulus*, et Bundt, Haandsfuld. 2) *penicillus*, en Pensel; *Angl. vish.*
- Viska, *f. sapientia*, Visdom.
- Viske, *sagax*, vis, klog, forudsæende.
- Visna (at visna), *arescere*, *marcescere*, visne.
- Visnan, *f. aridura*, Bissenhed. Alvisnan, *apoplegia*, *apoplexia*, Apopleksi. Hålvvisnan, *f. beniplegia*, Halv Apopleksi.
- Vis, *certus*, vis, sikker.
- Vissa, *f. certitudo*, Visshed.
- Visslega, *vissulega*, *certe*, visseliggen.
- Vist, *f. mansio domestica*, *item domus*, Døstg, Opholdsted, Bopæl. 2) *cibus*, Mad. At legia upp vistinni, *renunciare opera et cibationem*, opgive en Fæstekontrakt.
- Vista (at vista), *pacisci*, *de cibatione*, fæste (om Tjenestefolk). At vista sig, *hodie: pacisci de cibo et labore suo*, *emancipare operam suam*, fæste sig bort. Pad var pá sidr, at menn vistadu sig hálfir til alþingis, og reiddu mali vid söðla lína, *moris tunc erat, quod omnes in comitiis de vicu sibi prospicerent, et annexam ephippio hippoperam suam veberent*, da var det Skik, at man selv sørge de for sin Kost ved Althinget, og at man førte derhen paa Heste Madposen, som vare bundne fast til Sadelrue.
- Vistadr, *conductus ad operas*, fæstet, som et Tjende.
- Vistadr fisker, *piscis parum torrefactus, quasi*
- in cibationem destinatus v. aptus*, Fisk, som er lidet tørret.
- Vista-klesi, *m. promtuarium*, et Forraadskammer.
- Vistarmadr, *domesticus*, en Tjenestekarl.
- Vistar-rád, *u. pactio de cibo et opera*, Fæste, Tjende-Kontrakt.
- Vistarvera, *f. mansio continua*, varigt Ophold.
- Vistaskotr, *m. penuria cibi*, Mangel paa Føde.
- Vistaz (at vistaz), *inire familiarium*, fæste sig til en, gaa i ens Tjeneste. 2) *torrefieri*, tørres.
- Vistkast, *mancipatus, conductus ad operas*, fæstet i Tjeneste hos en.
- Vistir, *f. pl. comestus, alimenta*, Proviant, Fødevarer. 2) *vestigia v. alia signa mansionis*, Kjendemerker paa Menneskers Nærværelse eller Ophold paa et Sted. Þeir fundu þar manna vistir, *certa signa, quod homines ibi fuerint, invenerunt*, de opdaede visse Kjendetegn paa, at Mennesker havde opholdt sig der.
- Vistandi, *dara opera, sciens, prudens*, vidende, med Vidende og Villie.
- Vistandr, *m. urus, bison*, en Vossel, vild Oks.
- Vit, *n. vario, mens*, Forstand. 2) *prudencia*, Klogskab. Med fullu viti, *sane mentis*, med fuld Forstand.
- Vit, *n. pl. organa sensuum*, Sandseredskaber, At ganga á vit manni, *in aspectum venire*, komme i ens Djesyn. Hann bar reykelis

- fyrj vitia á hönum, *labra narium ejus adnoxis*, han holdt Nagelse for hans Næse.
- Vitafé, *n. debitum omnibus noxum*; en vitterlig Gjæld.
- Vitaskuld, *f. idem*.
- Vita-eldr, *m. ignis speculatorius*, et Fyr, Varsels-Fid.
- Vita (at víta), *reprehendere, punire*, irettesætte, bebrejde.
- Vitalaus, *innocens, irreprensibilis*, ulastelig, uskyldig.
- Vitanlegr, *notus, cognitus*, bekendt, vitterlig.
- Vitaverdr, *reprehensione v. pœna dignus*, værdig at dables, strafværdig.
- Viti, *m. specula*, et højt Sted, hvorfra noget kan ses. 2) *index v. omen*, Tegn, Varsel.
- Viti, *n. culpa, noxa*, Forseelse, Brøde. At láta sér annara viti at varnadi verða, *alieno damno sapere*, blive flog af andres Skade. At firra sig vítam, *reprehensionem v. pœnam vitare*, undgaa Straf eller Døddel. At leyfa viti sin, *præstare culpam*, erstatte sin Forseelse.
- Vita-bikar, *m. banctus expiatorius*, Forsontings-bøger.
- Viturringr, *m. homo mente captus*, et affindigt Menneske.
- Vitia (at vitia), *invisere, visitare*, besøge, hjemsege, se til.
- Vitian, *f. visitatio*, Besøg, Hjemseggelse.
- Vitborinn, *sapientis, vis*, klog, forstandig.
- Vitis-gydiur, *f. pl. Furia*, Gurterne.

- Vitkaz (at vitkaz), *scientia proficere*, tiltage i Forstand.
- Vitla (at vílla), *leviter operi sedentario incumbere*, forrette et fint siddendes Arbejde, uden at gjøre sig stor Umage for det; *vid. fila*.
- Vitl, *n. levis occupatio sedentis*, et skjædesløst Arbejde, blot for at fordrive Tiden; ogsaa; Syffelsættelse med fint Arbejde.
- Vitlaus, *amens, vesanus*, rasende, affindig.
- Vitleysa, *f. amentia, vesania*, Affindighed.
- Vitna (at vitna), *testari*, vidne, bevidne.
- Vitni, *n. testis, Vidne*. 2) *testimonium, Vidnesbyrd*. At leida vitni í málinu, *constari hiem*, begynde en Sag, og tage Vidne i den. 2) *adhibere testes*, føre Vidner. Órækandi vitni, *testis fide dignus, locuples*, troværdigt Vidne.
- Vitnaleidsla, *f. adhibitio testium*, Vidnesførelse.
- Vitnækt, *f. idem, contestatio hiis*, en Sags Anlæggelse, Vidnesførelse.
- Vitnisburdr, *m. testimonium, Vidnesbyrd*.
- Vitnisbær, *integre fidei, apius testis*, vidnesfast, som er i Stand til at aflægge et troværdigt Vidnesbyrd.
- Vitneskia, *f. noxia*, Kundskab.
- Vitord, *n. idem*.
- Vitran, *f. visio*, et Syn, Aabenbaring. Vitran í svefni, *visio nocturna*, Aabenbaring i Søvn, Nattefyn.
- Vitra, *f. sapientia, Visdom*. Það sk hann af

- vitru sinni, *sapientia sua præcise*, det vidste han forud formedest sin Visdom.
- Vitraz (at vitroz), *apparere*, lade sig tilføje, aabnebæres. Hørum vitradiz Martean biskop, *Martinus episcopus ei apparuit*; Biskep Martin aabnebæredes for ham.
- Vitiskætr, *mentis non compot*, gal, affindig.
- Vitfker, *vid. visker*.
- Vitlimunir, *m. pl. sapientia egregia*, Visdom, en udmærket Forstand.
- Vitstola, *furens*, rasende, affindig.
- Vittr, *virii v. culpa notatus*, irettesat eller straffet for Brode.
- Vitund, *f. notitia*, Kundskab, Vidende. Med þinni vitund, *se sciente; tuo scitu*, med dit Vidende.
- Vitoge, *sapiens, prudens*, vis, klog.
- Vitr, *idem*.
- Viturlega, *sapienter*, viseligen.
- Viturlegr, *prudens*, forstandig, klog.
- Vittrleiki, *m. vid. vitra*.
- Viturlofi, *ancus, delirus*, gal, affindig; ð los.
- Vitur, *f. pl. reprehensio*, Daddel, Trettesættelse; *vid. ávitur*.
- Vitur, *f. pl. vid. veitur*. Eg ætla þá háfir kistil þann í þínum vitum, *puro se scire ubi scriniolum istud sit*, jeg formoder da maa vide, hvor det Skrin er.
- Vixl, *n. decussario*, Korselit, det Punkt, hvortvende Linier skjære hinanden over. Á vixl, *decussation*, korsvis, over Kors. 2) *cambium, collybus*, en Betsel; *German. Wechsel*.
- Vixla (at vixla), *cambire, permutare*, veksle, bytte.
- Vixladr, *decussatus*, lagt over Kors. Vixladr heitr, *equus decussatione pedum cespians*, en Hest, som stryger sig 3: ligesom lægger Benene korsvis, naar den gaar i stærk Trav.
- Vixlan, *f. vid. vixl*.
- Vixlari, *m. argensarius; trapezita, collybista*, en Betseler.
- Vixl-bréf, *n. literæ cambiales*, Betselbrev.
- Vixlunar-bord, *n. trapeza, mensa argensaria*, Betselkontor.
- Vixlunar-rétt, *m. jus cambiale*, Betselret.
- Úldinn, *marcidus, in fibras solutus*, raadent.
- Úldna (at úldna), *marcescere, in fibras solvi*, raadne.
- Úlfa-kreppa, *f. parelii, ante et post solem*, adde lyse Punkter, der undertiden synes at gaa foran og bagefter Solen, Bisole.
- Úsfaldi, *m. camelus*; en Kamel; *alias úlfballi*.
- Úsfalds-hár, *pili camelini*, Kamelhaar.
- Úsa-þyr, *m. ululatus v. lancearius*, Hylen, Jammerklage. Mesti úsáþyr var til gjevna et heyrn, *ululatus feminicus maxime increbuit*, Fruentimmerne jamrede sig og hylede græsteligen.
- Úsinna, *f. lupa*, en Ulvinde.
- Úslidr, *m. carpus*, Haandledd.
- Úsfr, *m. lupus*, en Ulv. 2) *parelius*, en Bisol. Aadþeckti er úsfr i rød. *ex ungve leonem*, en Ulv er let kjendelig fra andre

Dyr. At ala einum úlfa, *hostibus ejus favere*, þyde, holde med, en's Fiender. Úlfr etr annars eyrindi, *proximus quisque sibi*, enbuer er sig selv nærmest; *alias* úlfi hrekr annars eyrinde, *idem*.

Úlf-skainbitr, *m. anarricha major maculata, quibusdam: piscis scansor*, Svuly, Stenbidet.

Úlfád, *f. animus infestus, ferinus, et haardt*, ufferligt Sindelav.

Ull, *f. lana*, Uld. At lita ull, *lanam tingere*, farve Uld. Óunnin ull, *lana rudis*, usforarbejdet Uld. Óþygeinn ull, *lana succida*, fíden, uvasket Uld. Unnin og spunnin ull, *lana facta et neta*, forarbejdet og spunden Uld.

Ullarfitra, *f. asypum*, Uldfídt, Fídt i Ulden; *vid. sandfira*.

Ullar-gott fé, *n. pecus lanosum*, Faar, som have sin Uld.

Ullar-kambr, *m. carmen*, en Uldfarte.

Ullar-klæði, *n. pl. vestes lanæ*, Klædet af Uld.

Ullar-kona, *f. lanifica*, en Uldspinderke.

Ullar-köf-lár-laupe, *qualus, quasillus*, en Uldskurv, en liden Kasse med Uld.

Ullar-lagdr, *m. villas*, en Uldtot.

Ullar-ló, *f. comentum*, Laad, Fug af Uld.

Ullar-madr, *m. lanarius, lanifex*, en Uldspinder, Uldvæver.

Ullar-reið, *n. vellus*, et Uldfínd.

Ullar-skrýta, *f. subucula lanæ*, en Uldsfjorte.

Ullar-þrádr, *m. filum lanæum*, Uldgarn.

Ulli, *m. poet. ignis, a forma flammæ*, hoes Digterne: Ilden (af Luens Stikkelse).

Ullr, *m. nom. Odini, appellat. canus*, Odins Navn, den Graa.

Úlpa, ólpa v. hólpa, *f. toga, vestis*, en Kappe, Regnkappe.

Um, *per, circa, inter, super*, om, omkring, iblandt, over; *olim* of, *idem*. Um samarid, *astase*, om Sommeren. Um hrid, *aliquandiu, aliquantisper*, i nogen Tid. Vel um sig, *ornatus*, prydet, fíret. Sókr um víg, *caedis accusatus*, anlagt for Drab. Hér er mikid um at vera, *multum negotii hic est*, her gaa store Ting for sig. At mæla um hug sér, *convra mentem suam loqui*, tale imod sin Overbeviðning. Hann hefr mikid um sig, *insolemer se geris*, han gíer megen Viid. Hann er mikill um sig, *magna est laetitudinis et crassitiei*, han er meget tyk. Þeir fóru þann dag um hiallid, *eo die per montem profecti sunt*, den Dag rejste de over Fjeldet. Þá fór um hann, *convmovebatur v. simuit*, da blev han bange. Margir fóru um hann einn, *multis illi simul erat occurrendum*, der vare mange imod ham alene. Hönum er ecki um þad, *atplices illi*, han er ikke for det. Hönum er illa umgéfíd, *idem*. Hönum var allt um ádru, *ultra modum convmovebatur*, han rørted alt for meget.

Umber (at umbæra), *ferre, pati*, taale, lide.

Umbergis, *circum montem*, omkring Fjeldet.

Umbod, *n. tutela, procuratio*, Formynderskab, Forvaltning. 2) *aucloritas, mandatum*, Myndighed, Fuldmagt. 3) *redemptura*, Forpagtning.

Umbods fé (*ómaga*), *bona tutelaria*, en Umyndig's Gods.

Umbods jardir, *f. pl. prædia alienæ procurationis*, Forpagtningégaarde.

Umbodsmadr, *m. procurator, tutor*, en Forvalter; ogsaa: *Berge*, Formyndet.

Umbót, *f. emendatio*, Forbedring. Hann var vant at vera umbót med méttum, *ubicunque omnibus eras optimus consultor*, han plejede alleregne at være den bedste Raadgiver.

Umbreytir, *mutatus*, forandret.

Umbreyting, *f. mutatio*, Forandring.

Umbreyti (at umbreyta), *mutare*, forandre.

Umbrot, *n. pl. molimen, nisus*, Anstrengelse. At hafa mikil umbrot, *multa moliri*, have store Ting for.

Umbúd, *f. apparatus*, Tilberedelse.

Umbúdir, *f. pl. involucria*, Svøb, Futteral.

Umbukt er hönu'n, *nauceat*, han er vammel, færdig at brække sig.

Umbúanadr, *m. vid. umbúd*.

Umbúaníng, *m. idem*.

Umbun, *f. compensatio, retributio*, Gjengjeldelse, Belønning.

Umbunn (at umbunn), *remunerare*, gjengjelde, belønne.

Umburðarlyndi, *n. pietas*, Taalmodighed.

Umbyllti (at umbyllta), *perturbare*, forstyrre, forvirre, kuldaste.

Umbyllting, *f. variatio*, Forandring. 2) *everfio*, Kuldasten, Omstøden, Forstyrrelse.

Umbæti (at umbæta), *emendare*, forbedre.

Undæmi, *n. præfecura, disio, item territorium*, et Embædædistrikt. 2) *dijudicatio*, Dom, Omdomme.

Umfadma (at umfadma), *amplecti*, omfavne.

Umfáng, *n. complexus*, Omfang. 2) *ambages*, Omsvøb. Engid er hundrad fadma umfángs, *præsum est in complexu C passuum*, Marken er et hundrede Favne helt omkring.

Umfángsmikill, *inguietus, immodestus*, urolig.

Umfar, *n. unus circulus tabulati navicula, stega*, tvende modstaaende Planker paa Siderne af et Skib.

Umfedmings-gras, *n. vicia cracca*, Fuglevikker, Musvække.

Umfærd, *f. circuitus, ambitus*, Omfang, Omkreds. 2) *mendicatio*, Tigger, Bøttert.

Umfærdar-madr, *m. erro, circulator*, En som løber omkring, en Landstryger. 2) *mendicus*, en Tigger.

Umfialla (at umfialla), *conrectare*, tage fat paa, have imellem Hænderne. Þar hafa hagar hendur umfiallad, *artificiose manus opus est*, det er gjort af en Kunstnerhaand.

Umflotinn, *circumflatus*, omflødt, fra alle Sider omgivet af Vand. Umflotid land, *insula*, en Ø.

Umhý (at umhýsa), *effugere, vitare*, undsty,
undgaa.

Umfiamm, *prætere*, desforuden.

Umgånga, *f. ambulatio, percursio*, Spadsere,
Omkringløben.

Umgångr, *m. idem*.

Umgångr, *m. circuius*, Omkringgaaen. 2)
processus, Fremgang. 3) *rumulus*, Alarm,
Lumult. Mikill umgångr, *violensia*, Volds-
sømhed.

Umgeng (at umgånga), *circuire*, gaa omkring.

2) *impetrare*, erhverve, forsøffe; *sic cani-
lena sacra*, saaledes i Salmen: Frid hefr
ofs fengid, og fødur-nåd umgengid, *pacem
et gratiam parit nobis impetravit*, han har
forsøffet os Fred og Naade hos Faderen.

Umgengiun, *vid. umhorfinn*. 2) *prætergres-
sus*, forbigaaet. Velumgengid fat, *bene
comsa vestis*, godt behandlet Klædebon.

Umgengni, *f. conversario*, Omgang.

Umgéfid vel edr illa, *bene aut male affectum
esse*, behage eller misbage. Peim er illa
umgéfíd voru ferd, *displice illis iter nostrum*,
vór Nessé misbager dem.

Umgengst (at umgángaz med), *conversari*,
omgaaes, omgaaes med.

Umgérd v. umgörd, *f. vagina gladii*, Edele
paa et Sværd. 2) *forma et conditio rei*,
en Ting's Beskaffenhed. 3) *sententia*, Me-
ning, Dom.

Umgirdi (at umgirda), *circumsepere*, Iudhegve.

Umgöngur, *f. pl. vid. umgánga*.

Umgördr, *mutatus, refectus*, forandret, istands-
fat. 2) *consummatus*, fuldbyrdet. Pá var
allt umgört, *omnia tum erant peracta*, da
var alting fuldført.

Umhleypingr, *circumforaneus*, en Landløber,
Landstryger.

Umhorfs, *in aspectu, circum circa*, rundt om-
kring at se. Hér er sagurt umhorfs, *hic pul-
cher est undique aspectus*, herfra er allevegne
en dellig Udfigt.

Umhorfinn vel, *aspectu pulcher*, (stjón af Uds-
sende.

Umhverfs, *circum circa*, rundt omkring; *vid.
hveifi*.

Umhverfi (at umhverfa), *pervertere*, omstøde,
kuldkafe.

Umhugad er hönum, *hæret illi in medullis*,
det ligger han paa Hjertet.

Umhuxan, *f. cura, medianio*, Overvejelse.

Umhuxunarfarir, *solers*, opmærksom, paapaes-
sende.

Umhyggia, *f. cura, sollicitudo*, Omhue, Om-
sorg.

Umhyggiulaus, *securus*, ubekymret, forgesløs.

Umhyggiuför, *sollicitus*, bekymringsfuld, som
bræger stor Omförsör.

Umhyggiufamligr, *idem*.

Umhyrding, *cura, diligentia*, Omhue, Om-
sorg.

Umhuxunarleini, *f. solertia*, Opmærksomhed,
Paapassenhed.

Umhýrdingorlaus, *negligens*, fjødesløs.

Umhægiz (at umhægar), *facilitari*, blive lettere, mageligere, bedre. Þegar umhægiz fyrir mér, *quando res et negotia mea facilitantur*, naar mine Omstændigheder blive bedre.

Umi (umdi, hefi umt, at uma), *strepere*, gjøre Allarm, buldre. 2) *vari*, ryfles; *vid. ym et ymr.*

Umkeypiz, *gratis*, uden Betaling.

Umkominn, *potens*; *item dignus*, mægtig, i Stand til; ogsaa: værdig. Hann er ecki þess umkominn, *non est eo dignus*, han er ikke værdig dertil.

Umkoma, *f. auctoritas*, Myndighed.

Umkomulaus, *ignobilis*; *item abjectus*, af lav Herkomst; ogsaa ringeagtet.

Umkostnaðr, *m. impense*, Omkostning.

Umkringi (at umkringja), *circumgyrare*, *circundare*, omringe, omgive.

Umkringis, *vid. kringum.*

Uml, *n. vox suppressa dormientis*, lav og utydelig Snakken i Søvne.

Umla (at umla), *sonum faucibus harensem edere*, give saadan utydelig Lyd fra sig i Søvne.

Umlætan, *f. primus sensus morbi*, den første Fornemmelse, Ansæt af Sygdom. 2) *intercessio*, Mægling. 3) *exploratio*, *tentatio*, Diagsagning, Efterforskning.

Umlæitni, *f. idem.*

Umlidinn, *præteritus*, elapsus, forløben. Umlidin æð, *ante acta vita*, forhen fort Levnet.

Ummáls, *circumcirca*, *in peripheria*, i Omfang, i Omkredde.

Ummerki, *n. pl. fines*, *termini*, Grændser, Grændseffjel. 2) *signa*, *nota*, Tegn, Mærke.

Ummúra (at ummúra), *muris cingere*, omgive med Mure.

Ummynda (at ummynda), *transformare*, ombygge, omstabe.

Ummyndan, *f. transformatio*, Omdannelse, Omstabelse.

Ummæli, *n. pl. dicta de re aliqua*, Noget som tales om en Sag, Omtale. 2) *imprecatio*, Forbandelse, onde Ønsker. 3) *petitio*, Bøn, Begjæring.

Ummæli (at ummæla), *dicere de aliqua re*, tale om en Sag. 2) *decidere*, *sententiam ferre*, dømme, beslutte. Það læt eg ummælt, *decido*, *profero*, jeg erklærer, beslutter.

Ummönnun, *f. cura*, *item servitium*, Omförg, Tjeneste.

Umqvartan, umqvörtun, *f. querela*, Klage, maal, Klagen, Besværing.

Umra (at umra), *vid. amra et kumra.*

Umráð, *n. pl. potestas*, *consilium*, Magt, Raadighed.

Umrænnigr, *m. circulator*, en Landløber.

Umróta (at umróta), *radicibus evertere*, omstyrte med Rod, oprydde, oprøde. At umróta jörðinni, *pastinare*, *fulcare*, oprøde Jorden, pløje.

Umræða, *f. sermo*, *rumor*, Omtale, Rygte.

Umsal, *n. unguentum*, Salve, Smørelse;
Germ. Salbe.

Umsåt, *n. insidiæ*, Baghold, Efterstrabelse.
At brugga einum umsåt, *insidiari*, efter-
strabe en hemmeligen.

Umsåtr, *n. idem*. At vera í umsåtri, *in in-*
sidia esse v. latere, skjule sig, ligge i Bag-
hold.

Umsiá, *f. providentia, cura*, Omsorg, Forsyn.

Umsiön, *f. idem*.

Umsidir, *tandem, postremo*, endeligen, om-
sider.

Umsit (at umsitia), *insidiari*, ligge i Baghold,
efterstrabe. 2) *in obsidione tenere*, belejre.

Umskér (at umskéra), *circumcidere*, omskjære.

Umskipti (at umskipta), *mutare*, forandre,
omskifte.

Umskipti, *n. pl. mutatio*, Forandring, Om-
skiftelse.

Umskoda (at umskoda), *circumspicere*, se sig
om, omskue.

Umskorinn, *circumcisus*, omskaaren.

Umskurn, *f. circumcisio*, Omskjærelse.

Umskygniz (at umskygnaz), *observare, cir-*
cumspicere, skue omkring, se sig omkring.

Umslag, *n. involvrum*, Svøb, Omslag.

Umsnid (at umsnida), *vid. umskér*.

Umsnidning, *f. vid. umskurn*.

Umsniðinn, *conversus*, omvendt.

Umsný (at umsná), *vertere, convertere*, om-
vende.

Umsörgun, *f. cura*, Omsorg, Omskue.

Umskáng, *n. gravis occupatio*, mojsom Beskjæf-
tigelse; (*vox sumta a bove cornupeta*, Ordet
er taget af en stangende Okse).

Umsýsla, *f. procuratio*, Forretning, Forvalts-
ning. Hann hét hönum sínu umýsla, *pro-*
curatorem suam promissi, han lovede han
at ville besøge, forrettede det.

Umsvíf, *n. pl. occupatio, negotium*, Beskjæf-
telse, Sysselsættelse.

Umsvífa (at umsvífa), *providere, necessaria*
subministrare, forsyne, forskaffe det Nødven-
dige. Eg verd at umsvífa mig, *consulo*
mibi opus est, jeg maa se at skaffe mig det
Nødvendige; á svíf v. tvíma.

Umsval, *n. sermo, sermocinatio; item rumor*,
Omtale, Rigte.

Umsvalur, *f. pl. persuasio*, Overtalelse.

Umsvagna (at umturna), *vertere; item mutare*,
forstyrre, omvalte, kuldkaste; ogsaa: for-
andre. Þykir yekr nú umturnad hamingju
med okkr Kolheini, *jam putatis; mutatam*
utrique nostram, mibi et Kolbeini fortunam
v. *vicissitudines intercidiße*, nu troer I, at
Lykken har forandret sig med Hensyn til mit
og Kolbeins Mellemværende.

Umsvann, *involutus*, indsvøbt. 2) *circunda-*
tus, omgivet.

Umsvanda (at umvanda), *arguere, castigare*,
trettefætte, revse.

Umsvandan, *f. castigatio*, Trettefættelse.

Umsvandanarlamr, *morosus*, En som trettefæ-
ter; en Knurrepotte.

Umvarp, *n. circuitus v. terminus*, Grandsejtel,
2) *sepimentum*, Gjærde, Indhegning.

Umvendan, *f. conversio*, Omvendelse, Om-
drejen.

Umvendt (at umvenda), *conversere*, omvende,
omdreje.

Umvendtr, *conversus*, omvendt, ombrejet.

Umvendr, umvendadr, *habitus*, i Stand, be-
kaffen. Vel umvendr, *puleper*, *bene habi-*
tus, godt i Stand, smuk, skøn, vel ved
Magt; å vend *supra*, ovenfor.

Umvindr, *difficilis*, vanskeligt. 2) *absurdus*,
urimeligt. 3) *inversus*, omvendt, fordrejet.

Umvæli (at umvæla), *trattare*, behandle, have
at bestille med. Pr hæfa hagar hendur um-
vælt, *habilis manus opus est*, det er gjort,
behandlet af en Kunstnerhaand.

Umyrdi, *n. pl. ambagis verborum*, Omtale,
Omsvøb, mange Ord om noget. Hann hæfði
mög umyrði, ádr hann gærdi það; *post*
muta et ambagiosa verba, tandem fecit, han
brugte mange Omsvøb, førend han gjorde
det.

Umþenki (at umþenkia), *meditari*, overveje.

Umþenking, *f. meditatio*, Overvejelse.

Unan, unun, *f. delicia, beneplacitum*, Behag,
Lyf.

Unadr, *m. idem*.

Unadsemd, unadsemi, *f. idem*.

Unadfamr, *juvundus, suavis*, behagelig, an-
genem.

Ununarsfamr, unadfamlegr, *idem*.

Undakifill, *m. hieracium pratense*, Høge
Urt, affidte Høgeurt.

Und, *f. vulnus, plaga, Saar*. 2) *prop. sca-*
zurigo, egentl. Sildevæld, Vandspring.

Undan, *præ, ante, ex*, i Forvejen, for, udaf.
Hann er undan mínum höndum, *illum eman-*
cipavi, jeg har frigivet ham.

Undan sóli, *averso sole*, fra Solen.

Undanbrögd, *n. mora, impedimentum*, Hin-
dring, Forsinkelse.

Undanbrögd, *n. pl. tergiversatio*, Bagring,
Udflygter.

Undandiátr, *m. tergiversatio, Bagring*. 2)
dilatatio, procrastinatio, comperendinatio, Frist,
Udsættelse.

Undandrátasamr, *cunctabundus*, tøvende, som
soger Naafend.

Undandreg (at undandregja), *procrastinare*, fors-
hale, udsætte. 2) *subterfugere*, unddrage.

Undanléldi, *n. fructus ventris pecudum*, Muges,
Affødning af Kreaturer.

Undanfari, *m. prodromus*, en Forløber.

Undanfariinn, *præteritus*, forløben, forbigaaet.

Undanfelli (at undanfella), *omittere, præter-*
mittere, undlade, forsamme.

Undanfátta, *f. pingvissima pars carniæ balæna,*
lardo proxima, det fedeſte af en Hvalfiſks
Kjød, som er nærmest Spættet.

Undanfór, *f. præcurſus, prægreſſus*, Forløben,
Løben i Forvejen.

Undanfæri, *n. effugium*, Udflygt, Lejlighed
til at undfly.

Undanfærsla, *f. purgatio a crimine*, Undskyldning, Devisførelse for ens Ufkyldighed.

Undanhallr, *declivis*, sraan, hørbende nedad.

Undankémba, *f. lava reprobata, stupa lanæ*, Lave af Uld, den Uld, som efter Karttningen bortkastes som meget grov.

Undanlas, *n. excrementum, sex*, Værme; *quasi* undan-los v. losi.

Undanrekstr, *m. effugium v. evitatio periculi*, Undflyelse, Undgaelse af Fare. 2) *praegisatio*, Hornbriven.

Undanrenning, *f. lac decrematum*, affummet Melk.

Undanskot, *n. pl. tergiversatio*, Paaskud, Begring, Udflygt. 2) *reservatio mentalis*, Fors beholdenhed. Hann fór med undanskötum, *juravit quidem, sed cum reservatione mentali*, han aftagte Ed, men med Forbeholdenhed.

Undanskurd, *m. vid. undanskátta*.

Undantek (at undantaka), *excipere*, undtage. At því undanteknu, *nisi, excepto*, med Undtagelse deraf, undtagen.

Undantekning, *f. exceptio*, Undtagelse.

Undanvik, *n. cessio*, Bortvigelse, Bortgang.

Undarleg, *mirus, mirandus*, underlig, forunderlig. 2) *insolens*, sær, usædvanlig.

Undarlega, *mirum in modum*, forunderligen, paa en underlig Maade.

Undinn, *obliquus, tortus*, frummet, bøjet, Sjev.

Undir, *sub*, under. Mér þykir ei undir því, *nihil mihi interesse videtur*, det synes mig

ikke magtpaaliggende. Mér er mikid undir at vita það, *mibi scire multum interest*, det er mig meget vigtigt at vide. Mikid er undir því komid, *magni est momenti*, det er af stor Vigtighed. Undir áudum himne, *sub dio*, i fri Luft, under aaben Himmel. Undir gyðild, *sub vesperam*, imod Aften. Undir fumar, *sub aestatem*, hestmod Sommeren. Undir það, *tere, ferre*, næsten, hartad. At eiga undir einum, *a fide alicujus dependere*, stole paa ens Trofast. Undir rós at tala, *rosas loqui, tantum dicere veritatis*, quantum audienti placeat, *reliqua praterire*, hylle, tale Sandheden, allene for saa vide den er behagelig, men forbigaa det øvrige.

Undirbindt (at undirbindaz), *in se recipere*, paatage sig.

Undirbrótr, *m. clandestina ibecna, occulta consilia, in pernecium alicujus*, hemmelige Planer til ens Skade.

Undirbeiti, *m. subpromus*, en Rjelberføend, Spisemeesters Tjener.

Undir-brot, *n. vid. átrbrótr*.

Undirbúningr, *m. preparatio, consilium*, Ulsberedelse, Forberedelse.

Undirbý (undirbió, hefi undirbúid, at undirbúa), *consilium dare v. preparare*, forbedrede, ubfaste Planer.

Undirdáni, *m. subatus*, en Underfaat, Underdan.

Undirdiáp, *n. abyssus*, Afgrind.

Undir eins, *simul*, tillige, med det samme.

Undisferli, *n. vasferies*, Underfundighed, Liff.
 Undisförrall, *vaffer, infidus*, listig, underfundig.
 Undisfurdá, *f. spectaculum*, et Sknespil.
 Undirgánger, *m. cuniculus, crypta*, en Mine, Gang under Jorden. 2) *occasus; item interitus*, Nedgang; ogsaa: Undergang, Overtagelse. Sólar undirgánger, *occasus solis*, Solens Nedgang.
 Undirgáfinn, *subditus*, undergíven.
 Undirgíft, *f. merces pro alimentis*, Kostpenge.
 Undirgírding, *f. cingulum, cineris*, Baggjórd, Bálte, Gyrtel.
 Undihaka, *f. pingredo jugularis sub mento*, en dobbelt Hage paa et Menneske (af Hedme).
 Undirhyggja, *f. calliditas*, Underfundighed.
 Undirhyggjufamr, *callidus, non candidus*, underfundig, svigefuld, raulkefuld.
 Undirlag, *n. stratum*, Underlag, Noget som lægges under. 2) *consilium*, Plan.
 Undirleitr, *facie incurvus, cernuus*, som lader, bukker sig forover med Hovedet.
 Undirlendi, *n. subjecta plauties*, jævn Mark, nedenfor Bjeldene.
 Undirlíós, *n. refractio luminis deorsum*, Lysets Brækning nedad.
 Undirlæga, *f. succuba*, et løsgægtigt Fruentimmer; en Hore. 2) *servus*, en Træl.
 Undirlæti, undurlæti, *n. admiratio ficta*, forfikt Forundring. Hann hó undirlæti á þad, *admiracionem simulavit*, han lod som han forundrede sig derover.

Anden Deel.

Undirmadr, *m. subditus*, en Undermand.
 Undirmál, *n. pl. sepbisma; item fraudes*, Spidsfundigheder; ogsaa: Underfundighed. 2) *pacium arcanum*, hemmelig Afstale.
 Undirridi, *occulie, clam*, hemmeligen.
 Undir-oka (at undiroka), *subjugare, sub jugum minere*, undertrykke, undertvinge.
 Undirokadr, *subjugatus*, undertrykt.
 Undirorpinn, *obnoxius*, ndsat for, underkastet.
 Undirpantr, *m. hypobeca*, Underpant.
 Undirrétt, *m. prima instantia*, Underret, første Instans.
 Undirróbt, *f. causa, fax, fomes*, første Narsag, Oprindelse.
 Undirlæti, *m. subditus*, en Underfaat.
 Undirskrifta (at undirskrifta), *subscribere, sub-signare*, underkrive.
 Undirskrift, *f. subscriptio*, Underkrift.
 Undirslá, *f. subsacus*, Korsbaand, Sinfetap at hæfte Tjælle sammen med.
 Undirstada, *f. substantia, prop. basis*, Grundvold. 2) *materia, materies, Materie*. 3) *mentum*, Hage.
 Undirstend (at undirstanda), *intelligere*, forstå.
 Undirstofn, *m. vid. undirstada*.
 Undirstöfusteinar, *m. pl. stercobasæ*, Grundstene.
 Undirtek (at undirtaka), *accinere, concinere*, istemme. 2) *annuere v. benigne respondere*, samtykke, bifalde.
 Undirtred (at undirtroda), *supplantare; item*

M m m

peſſum dare, træde under; ogsaa: fordærve, ødelægge.

Undirverp (at undirverpa), *ſubigere*, underkaſte.

Undir-úfr, *m. tertius a carina circulus tabuli navis*, den tredje Nad af Planker fra Rjorden i et Skib.

Undirþrycki (at undirþryckia), *deprimere*, undertrykke.

Undran, undrun, *f. admiratio*, Forundring, Beundring.

Undrandi, *mirandus*, undrende.

Undrar mig, *miror*, jeg undres.

Undraz (at undraz), *mirari*, forundres.

Undrunarleggr, *amirandus*, forunderlig.

Undræna, *f. absurditas*, Urimelighed. 2) *ludibrium, ſpectaculum*, Gjækketi, Narreſtrenger.

Undrænn, *absurdus*, urimelig.

Undur, *n. pl. prodigium, miraculum*, Under, Mirakel.

Undurfurda, *f. vid. undirfurda*. Það gægnir undrum, *prodigioſum eſt*, det er forunderligt. Verða at undrum, *ludibrio exponere*; blive til Spot, have for Nar. Hafa at undrum, *ludificare*, spotte, gjække, have for Nar.

Undurlátr, *admirabundus*, fuld af Forundring, en Forundrer, Beundrer.

Undurlæti, *n. admiratio*, Forundring, Beundring.

Únga (at únga ut), *pullos v. ova excludere, pulari*, klække Unger ud.

Úngadr, *pullascens*, fuld af Unger. Úngad egg, *ovum pullascens, cynofurum ovum ſerum*, et Egg, fuldt af Unger.

Úngdómur, *n. juvenus*, Ungdom.

Úngdóms-ár, *ætas juvenilis*, Ungdoms Aar.

Úngbhryſla, *f. equula*, en ung Hoppe.

Úngbhryſsi, *n. idem*.

Úngi, *m. pullus*, en Unge (især om Fugle).

Únglingur, *m. adolescensulus*, en Ungling.

Úngmenni, *n. juvenis*, en ung Mand.

Úngmennastólar, *m. pl. (i kirkiu), garzonoforion*, unge Folks Stole i Kirkerne.

Úngneyti, *n. juvenus*, en ung Tyr.

Úngvidi, *n. arbuscula*, unge Træer, Smaaskrat.

Úngvidiſkeðgr, *m. hirta incidua*, en ung Skov.

Úngr, *adolescens, juvenis*, ung.

Uni (undi, hefi unad, at una), *acquiescere*, være tilfreds, fornøjet. At una vel hæg ſinum, *conſentium eſſe*, være fornøjet med ſin Etilling. At una vid eitthvad, *acquiescere in re aliqua*, være tilfreds med en Ting.

Ung, *f. fluctus*, Bolge, Vove.

Ungur, *f. idem; alias udur; vid. udi*. 2) *nom. pr. mulieris*, et Fruentimørs Egennavn.

Ungum, *flavantes, abundantes, affluentes*, overflodigen, rigeligen, i Mængde. Það ber unnum at, *affluentes adfertur*, det tilføres i Overflod.

Ungusti, *m. amator*, en Elſker, en Kjæreste.

Ungusta, *f. amica*, en Kjæreste.

Uns; *donec*, indtil, (saalænge til; *alias unx v. unft.*

Unun, *f. vid. unan.*

Unt er þér þels, *tibi datum est*, det er dig forundt, givet; *vid. ann.*

Vo, *f. vid. vá, damnum; item periculum*, Skade, ogsaa: *Fare. 2) constantia, firmitas*, Standhaftighed, Fasthed. *Eingin vo er í því, caducum est et infirmum*, det er svagt, og af ingen Varighed. -- *Þad er volitid, parum refert*, det er ikke af nogen Bigtighed. *Peim brá vo fyrri grön, præsentissimum sentire periculum*, *Faren svævede dem med et for Døene.* *Þeir láu vo fyrri dyrum, periculum præ foribus erat*, de mærkede *Fare for Hauden.*

Vod, *f. pannus*, et Klæde. 2) *rese*, Fiskegarn. 3) *velum*, Sejl.

Vod-vadmáls, *volumen panni 24 ulnæ*, en Paffe Badmel af 24 Alens Indhold.

Voda-gaur, *m. vir meiuendus*, et frygtelig, farligt Menneffe; *vid. gaur.*

Vodalegr, *periculosus*, farlig.

Vodalegr sóttarfar, *n. acrisia morbi*, farligt Sygdom.

Vodamadr, *nequam metueudus*, en frygtelig Skurf.

Vodaverk, *n. opus v. damnum casuale*, Vaades gjerning.

Vodfelldr, *mollis (de pannis dicitur)*, blød, (siges om Klæde).

Vodfýs, *m. crepius ventris*, en Hjært.

Vodhæfr, *ventus temperatus, vela sustinens*, sejlbar Vind.

Vodi, *m. periculum*, *Fare. 2) inopinatus casus*, Vaade, uventet Hændelse. *Ber vodi, præsentissimum periculum*, aabenbar *Fare.* *At vera í voda staddr, periclitari*, være stædt i *Fare.*

Vodmeidr, *m. rigillum v. jugum telæ*, Væverbom, den Vjæfte, hvortil Tøjet hæstes.

Vodvirki, *n. textrina*, Væverværksted.

Vofa, *spectrum, umbra, manes*, et Spøgelse, Gjenfærd.

Vofi (vosfi, at vofa yfir), *ingruere, imminere*, hænge over, true.

Vofra, *f. vid. vofa.*

Vofraz (at vofraz) fyrir, *spectri iustar ferri*, være til Hinder, svæve for, bevæges som et Spøgelse.

Vog, *f. libra, trusina*, en Vægt, Vægtstaafl. 2) *jugum librile*, Vægtstang.

Vog, *f. certa mensura Norvegis ut nobis, olim 36 pondo*, en Vog σ : etslags Vægt i Norge, af 36 Pund; *sic: vog fiskæ, 36 pondo piscium*, en Vog σ : 36 Pund Fisk. *Hujus iriens nobis adhuc ut Norvegis 12 libra aridorum, et totidem sextarii fluidorum*, den tredie Del deraf beløber sig til 12 Pund af faste, og 12 Potter af flydende Ting; *vid. pund.*

Voga (at voga), *audere, sustinere, vove.* *At voga uppá luckuna, aleam jacere, stole paa Lykken.*

Vogarmadr, *m. libripens*, en Vejer.
 Vogar-lód, *n. sacoma, aequipondium*, Vægtløb.
 Vogar-ás v. tré, *jugum librile*, Vægtstang.
 Vogar-tunga, *f. examen*, Tungen i Vægten.
 Vogelstr, *m. bospes metuendus, inopinatus*, en frygtelig, ogsaa: uventet Gjæst.
 Voggrís, *m. parvum apostema purulentum*, en liden Byld.
 Voghåls, *m. vir temerarius*, en Vovehåls.
 Vogmeri, *f. paster longus, tenerimus, gracillimus, squamis argenteis*; etslags Helleflynder, lang og tynd af Bæksf.
 Vognabbar i andliti, *belcydria*, Grillkanter i Ansigtet.
 Vognagli, *m. glandula apostemaris*, Kjærnen af Waterien i en Byld.
 Vogrek, *n. res naufragæ, rejectamenta*, Vrag.
 Vogskorinn, *insula anfractuosi littoris, per frequentes sinus dissecta*, gennemskæaren af Bugter, Hjorde.
 Vogun, *f. audacia*, Driftighed, Forvovenhed.
 Vogun vinur og vogun tapar, *audaces fortuna juvat, timidusque repellit*, den der Jættet vover, vinder Jættet.
 Vogunahåls, *m. vid. voghåls*.
 Vogunaramikill, *temerarius*, driftig, forvoven.
 Vogr, *m. sinus maris angustus*, en Vig, Bugt; *pr. mare*, egentl. Havet; *alias olim vagr*.
 Vogr, *m. pus, sanies, pyon*, Bor, Edder i Saar.
 Vokins, *dubius, hœrens, tviølsóm, uvlø*.

Vol, *n. querela, lamentatio*, Graad, Hylen; *vid. vil*.
 Vola (at vola), *miserere queri*, hyle, jamre sig. 2) *idem quod velki*.
 Voladr, *miser, egenus*, arm, elendig.
 Volaus, *non periculosus*, ikke farlig, uden Fare. 2) *debilis, caducus*, svag, afmægtig.
 Volgr, *repidius*, lunken.
 Volk, *n. jactatio*, Omtumlen. 2) *maustracario*, Behandling, Medhandlen.
 Volkadr, *convectatus*, som man har havt imølsen Hænderne; *vid. velker*.
 Volgra (at volgra), *vid. vil*.
 Volka (at volka), *vid. velki*.
 Volki, *m. postilena*, Stumperem.
 Voldugr, *potens, validus*, mægtig, vældig; *à valld*.
 Volna (at volna), *repscere*, lunkes.
 Vols, *n. luxus, splendor*, Overdaad, overbesven Pragt. 2) *arrogantia*, Overmod, Stoltshed.
 Volva (at volva), *vid. vala*. 2) *superbire*, være stolt, overmodig.
 Volsamr, *quernlus*, klynkende, klagende. 2) *tediosus*, kjedsommelig. *Pad er volsamt verk, tediosum opus est*, det er et kjedsommeligt Arbejde.
 Volva, *f. saga, maga*, en Spaafvinde, en Fe; *vid. vala, vølya*.
 Volædi, *n. miseria*, Jammer, Elendighed.
 Voma, *f. in pl. vomur, nausea*, Vammel,

- Effelighed. 2) *gravis agriudo corporis*, en hver Sygdom, Upasselighed.
- Vomr, *m. nequam, iniustata feritatis et roboris*, en usædvanlig vild og stærk Mand. 2) *magus*, en Troldmand; å vofi v. vomadr.
- Von, *f. spes*, Haab, Forhaabning. Fyrr enn von um varir, *prius quam sperari potest*, førend man kan vente. Á moti von, *præter spem, ex improvise*, imod Forventning. Vonum bráðara, *opinioe celerius*, førend man havde ventet. I milli vonar og ótta, *inter spem et timorem*, inellem Haab og Frygt. Margr lifnar at litlum vonum, *præter spem multi revalescunt*, mange, om hvilke man næsten har opgivet Haabet, blive dog hels breðede.
- Vonarbréf, *n. expectativæ gratiæ*, Ekspektansers brev.
- Vonarkaup, *n. emio alea*, Håsfardkjøb.
- Vonarlaus; *exspes*, haabløs, uden Haab.
- Vona (at vona), *sperare*, haabe.
- Vonar v. vanar-vélr, *m. baculus expectationis et indigentia mendicorum*, en Tiggerstok, Betetelstav. At gánga vid, *eda mæd vonar-vél, estiam cibum quærere*, betle, gaa omkring og tigge.
- Vondska, *f. malitia*, Ondskab.
- Vondskapr, *m. idem*.
- Vondr, *malus, malignus*, ond, ondskabsfuld.
- Vonfullr, *plenus spe*, fuld af Haab.
- Vongóðr, *laus spe*, som har godt Haab.
- Vonlaus, *vid. vonarlaus*.
- Vonlegr; *sperandus*, som kan haabes.
- Vopn, *n. arma*, Vaaben. At stetta vopnum, *exarmare*, afvæbne.
- Vopna (at vopna), *armare, armis instruere*, væbne, forsyne med Vaaben.
- Vopnaburdr, *m. armatura*, Drukning. 2) *armorum gestatio v. usus*, Vaabenførelse, Vaabenbrug.
- Vopnadr, *armatus, casopbractus*, væbnet, bevæbnet.
- Vopnahús, *n. armamentarium*, Vaabenhus, Tøjhus, Rustkammer.
- Vopnabrak, *n. armorum strepitus*, Vaabenbrag.
- Vopnaleikr, *m. palastra, ludus gladiatorius*, Fægten, Fægterspíl.
- Vopnarak, *apprehensio armorum*, Tagen, Gripen til Vaaben. 2) *ceremonia senatusconsulti ratificandi*, en Seremoni ved Bekræftelsen af Raadsbeslutninger; *vid. hákónar-bók mannhelgi*, 19 Kap.
- Vopna vidskipti, *n. pl. pugna*, Slag, Fægting. Spyrjum at leiks lokum, *enn ecki at vopna vidskiptum, non ipsa pugna, sed evenus pugnae, maximi est niomenzi*, ikke Slaget selv, men dets Udfald er det vigtigste.
- Vopna-þing, *n. armilustrium*, Vaabenting.
- Vopnbær óx, *securis, ob gravitatem pugnae non inhabilis*, en Økse, som kan bruges i Strid, istædet for andre Vaaben.
- Vopnar, *armipotens*, vaabendygtig.
- Vopnsmir, *egregius bellator*, en god Fægter.

Vopnlans, *inermis*, ubevæbnet.
 Vor, *n. ver, vernum*, Foraar.
 Vor, *nosfer*, vor.
 Vorar (at vorn), *vernare*, blive Foraar.
 Vorskaga, *f. asypum*, Urenlighed, klatted Uld paa Saar, især om Foraaret.
 Vorgugr, *sgvalidus*, uren, fiden. Opt eru vorgugar hendur undir vorgugum felldi, *sepe foras maanus sub sordida toga*, ofte hæs der stærke Hænder under en fiden Kappe: man skal ikke skue Hunden paa Haarene.
 Vorkenni (at vorkenna), *excusationem accipere*, ynke, have Medlidenshed med, overbære; *olius rectius*: varkenni v. varkunna.
 Vorkunn, *f. excusatio*, Undskyldning. 2) *convivencia*, Medlidenshed, Overbærelse.
 Vorkunnlátur, *connivens, exorabilis*, medlidende, overbærende.
 Vorkunnlátí, *n. vid*, vorkunn.
 Vorkunnslamr, *vid*, vorkunnlátur.
 Vorlandi, *n. nostras*, vor Landemænd.
 Vorlegr, *vernalis*, som høver til Foraar.
 Vorvedráttu, *f. aer mollis, vernans*, Foraars-Dejlig.
 Vortíni, *m. vernum tempus*, Foraarstid.
 Vornagna, *nostrapte, nostri ergo*, for vor Skyld.
 Vorpíng, *n. conventus vernalis*, Foraarsmøde, Waarting.
 Vos, *n. scabies, pustula, freat, Ekruv, Byld*. 2) *miseria*, Elendighed. 3) *odor vestium*, Kladers Fugtigfyed.

Vosbúð, *f. usus odorum vestium, cui affvescunt viatores et nauta*, Brug af vaade Klæder, som Rejsende og Søfolk ofte vannes til.
 Vosklædi, *n. pl. penula et vestes exteriores viatorum, qua aquam a corporibus excludunt*, Regnklæder, de yderste Klæder, som skulle tage imod Regnen.
 Voskeytir, *fallax, caducus*, forjængelig, som ikke dner. 2) *terribilis*, frygtelig, skræffelig.
 Voskeytulegr, *idem*.
 Vosugr, *scabiosus*, skurvet, fuld af Fnat.
 Voteygr, *voteygdr, lippus*, som har vaade Øjne.
 Votsamr, *aquevus*, vandig, fugtig.
 Votta (at votta), *testificari, testimonium ferre*, vidne, aflægge Vidnedsbyrd. 2) *testibus probare*, bevise ved Vidner.
 Vottok, *n. mador, udor, pluvia*, Regn, Fugtigfyed.
 Vottan, *f. testificatio*, Bekræftelse ved Vidnedsbyrd.
 Vottur, *m. testis*, Vidne.
 Votvidri, *n. pluvia*, Regn, fugtig Vejr.
 Votvidraslamr, *pluviosus*, fuld af Regn, regnagtig.
 Votr, *humidus, madidus, udus*, vaad, fugtig.
 Voveifi, *n. periculum*, Fare; à vo ei veifi. Skal þá vega med skótu voveifi, *repentina clade shruncandi sunt*, de skal dræbes ved et pludseligt Overfald.
 Voveifleg, *terribilis*, frygtelig, skræffelig.

2) *repentinus*, pludselig. Voveiflegt tilfelli, *n. casus terribilis et inopinatus*, et frygtesligt og uventet Tilfælde.

Vödvi, *m. torus, musculus*, en Muskel.

Vödvamikill, *torosus, musculosus*, som har store Muskler, muskelfuld, kjødsfuld.

Vödvatægjur eda kölfar, *sendines*, Sener og Nerver i Musklerne.

Vösfar, *f. pl. dubium, habitatio*, Fødsel.

Vöggumein, *n. malum inveteratum, in cunis, et a canis ortum*, en Sygdom man har havt fra Duggen af.

Vögguvifar, *f. pl. nemix puellatoria*, Duggeviser, Ammeviser.

Vögur, *f. pl. effeda*, etflags Vogne.

Vögufidr, *ponderosus, ex effeda pendens*, som hænger ned af en Vogn, tung, vægtig.

Vök, *f. foramen, os glaciæ*, Hul paa Is. Hann er i vök, *in periculo est*, han er i Fare. Hann á i vök at veriaz, *undique periclitatur*, Farer true ham fra alle Sider; (*plerumque dicitur de eo, quem impossibilitas moralis premis*, siges som oftest om den, der har en moralsk Umuelighed at bestride).

Vökna (at vökna), *madescere*, blive vaad.

Vöknaðr, *madefactus*, vaad, som er blevet vaad.

Vökótt, *foraminosus*, fuld af Huller.

Vökva (at vökva), *irrigare*, vande, begynde med Vand. 2) *madefacere*; item *recreare*, vøde; ogsaa: vederkvæge, løbfe. Hin háki vökvaðiz á eingvu, *ager ille nullo poru re-*

erebatur, den Syge vederkvægedes ikke af nogen Drif. Vökva blóð, *venam v. cutem incidere*, aarelade. Hönum máti nálega einum fingri dreira vökis, *ideo rubuit, ut fere extremitate digiti sanguis ei elici poterit*, han rødmede saa stærkt, at man næsten med en Finger kunde trække Blod ud ham.

Vökvan, *f. irrigatio*, Vand, Overgyden med Vand. 2) *recreatio*, Vederkvægelse.

Vökvanar kær, *n. vas irrigatiois*, et Stauferkar, en Vandkande.

Vökvi, *n. humor*, Fugtighed, Vædfe.

Vökumadr, *m. vigil, excubitor*, en Vagter, Skildvagt.

Vökunótt, *f. vigilia, lucubratio*, en Nat, som man vaager helt igjennem. At eiga v. hallða vökunótt, *noctem insomnem ducere*, vaage hele Natten.

Vökuskarfr, *m. corvus aquaticus excubitor*, en Natteravn; *metaph. homo pervigil, inem hibernobius*, uegentligen: et Menneffe, som sidder meget oppe om Natten.

Vökvinna, *f. lucubratio*, det Arbejde man foretter om Natten ved Lys.

Völ, *f. electio*, Valg, Valgen, Raaten; *vid. val*. Sá á qvölinn, *sem á völinn, eligendi potestas periculum creat*, den der har Valget, svæver ofte i Uvisshed hvorledes han skal vælge.

Völd, *n. pl. vis, opus*, Magt, Kraft; *vid. valld*. Hann dó af monna völdum, *morre violenta periit*, han døde en voldsom Død.

Konan er sík af manna völdum, *mulier impregnata erat*, Fruentimmeret er frugt-
sommeligt.

Völle, *m. campus, viretum, item pratium*, en
Maef, Eng. At beta á völlum, *stercorare pra-*
ra, gjøde Maefen.

Völstrakor, *n. toga orbiculata, sive pectorale, femoralibus sustentandis aptum*, etslags Bryst-
stykke eller Vest, som hænger sammen med
Benklæderne.

Völstur, *n. pl. cylindrus v. jugum cinctorium*,
en Cylinder.

Völtrur, *ff. pl. idem. 2) phalanga*, et Hæf-
træ.

Völva, *f. vid. vala, valva. Völvsþá, f. ora-*
cula sibilina, en Svaaftvindes Svaaftom;
ogsaa: en Saug i Edda, af samne Navn.

Völvand, *m. Cadulus*, en Tusindkonstner.

Völvandarlús, *n. labyrinthus*, en Labyrinth.

Völr, *m. baculus*, en Rjep, Stok. 2) *con-*
vexitas, Hundbøjning, hvalt Hunding.

Vömb, *f. venter inferior, ventriculus brutorum,*
pr. reticulum in ruminantibus, Mave, Bom.

Vömm, *f. dedecus*, Skam, Vanære.

Vöndr, *m. virga, scopæ*, en Fjækost, Nisfost.

Vöndvill, *m. manipulus, pr. volumen*, et Búndt,
en Búndel.

Vönn, *f. diminutio*, Joemindfælle; *vid. vanan.*

Vör, *f. labium, labrum, Læbe, Lippe. 2) loc-*
cus nares appellendæ, quasi labrum maris, et
Landingsted. 3) *alvens litoralis pro carina*
naviculæ, en Fure, som Skibskjelen frem-

bringer i Strandkredden. *Varit i munn*
(raudar), prolabia, Læber.

Vör, *m. unus nifus remigis v. natantis, et Kare-*
drag. Peir höfdu fáa vöru röid, non mul-
tories remis annis erant, de havde havt faa
Karedrag, roet et kort Stykke Vej. *Var-*
súgr, m. morus aqua ex remis, den Bevægelse,
som Katerne frembringe i Vandet.

Vördr, *m. excubitor, custos*, en Vögter, Væg-
ter. 2) *custodia*, Gjemme, Forvaring. 3)
comعات, Proviant; *vid. verdr.*

Vörðslur, *f. pl. tutela, Beskyttelse, Forsvar.*
2) *vadimonium*, Forløfte, Vorgen. Hann
baud vörðslur hinna bestu bænda, *vadimo-*
nium optimorum pradiatorum obrulis, han
tilbød at stille de fornemste Bønder i Vor-
gen. *Þad fann i vörðslum bónda, sub tu-*
tela colorum inventum est, man fandt det i
Bøndens Gjemmesteder.

Vörðslumadr, *m. vas*, en Forlover, Kautsionist,
som gaar i Vorgen.

Vörðslugarðr, *m. vallum, Vold, Skanse.*

Vörn, *f. defensio, tutela, Forsvar, Beskyttelse.*
2) *exceptio juris*, Indsigelse, Eksepsion i Ret-
tergang.

Vörslur, *f. pl. negotiario*, Handel, Kjøbmands-
skab; á vara. At hafa i vörslum, *negotiari,*
handle, drive Handel med.

Vörun, *vid. vörun, f. admonitio*, Advarsel.

Vöruvirðr, *ad merces lucrosas taxatus, ad pre-*
tium mercium æstimatus, vurderet som Vare,
ansat til samme Pris som Vare.

Vöft, *f. ægvor, Havet, Søen.* 2) *statio piscatorum in alto*, en vis Plads paa Havet, hvor Fiskerne samle sig, og fiske.

Vötr, *m. chiroibeca*, en Handske.

Vöxtr, *m. incrementum, augmentum, Tilvækst, Forøgelse.* 2) *statura*, Legemsbygning, Væksi. Svo er mål med vexti, *ita se res habet*, saaledes er Sagen beskaffen.

Upp, *fursum*, op, opad. 2) *in totum*, i det hele. At taka upp, *fursum levare*, løfte i Vejret. At taka sig upp, *ad iter se præparare*, lave sig til en Rejse. 2) *salire, se elevare*, springe i Vejret, løfte sig op. Hann skal vinna upp allar engjar, *prata omnia in totum metæ*, han skal gaa alle afhæite hele Marken. Hér er allt uppgengid, *omnia hic confusita sunt*, her er alting fortæret. 2) *effracta et eruta sunt*, her er alting opbræket og oprevet. At koma upp um einn, *manifestare, prodere*, fortraade, røbe en. At göra sér upp lött, *morbum simulare*, paa digte sig Sygdom, lade som man er syg. At ganga einn upp, *insequendo attingere*, naa, indhente en ved at gaa efter ham. At tala einn upp, *aliciu persvadere*, overtale en. At taka upp fé manns, *bona alicujus rapere, rane, rive ens Gode til sig.* 2) *hodie confiscare*, konfiskere ens Gode.

Uppá, *in, item supra*, paa, ovenpaa, op paa. Þessi er uppá at síá, *spectabilis est*, dette er en anseelig, stadselig Karl. Uppá skilid, *in mentem*, op paa Hjeldet. Uppá múrnium,

in muro, ovenpaa Muren. Uppá þad, *ut, ideo, item in illud opus*, for at, til den Ende. Uppá nýann stofin, *ex integro v. novo*, paa ny, fra ny af.

Uppadla, *f. pro-uppadla, procacitas*, Frækhed, Raadhed; å ved. Uppóðslamikil, *procax, insolens*, fræk, overmodig. Uppóðslamodr, *ibroso*, et frækt, overmodigt Menneske.

Uppáferd, *f. (i svefni)*, *vid. mara*.

Uppáfinning, *f. inventio, inventum*, Opfindelse, Paafund.

Uppálag, *n. irrogatio*, Paabyden, Paabud, Paalæg. 2) *gravamen*, Detyngelse.

Uppálegg (at uppáleggja), *imponere, imperare*, paalægge, paabyde.

Uppalinn, *educatus*, opfædt, opdraget. Sér å gæs, hvar å gardi er uppalin, *sepe patris mores imitatur filius infans*, Sønnen lægter som oftest Faderen paa; Vælet falder ej langt fra Stammen.

Uppámóti, *clivum versus*, opad. At eiga upp á moti, *rebus adversis affigi*, leve i Modgang.

Uppáskrift, *f. inscriptio*, Paa skrift, Overskrift. 2) *subscriptio*, Underkrift.

Uppáslátt, *m. machinatio*, listigt Paafund, Rænse, Paaskud. 2) *invenata aliis injuria*, Angreb, Anfald paa en Ustyldig.

Uppátaki, *n. inceptum, item consilium*, Foretagende, Plan.

Uppávid, *fursum*, opad.

Uppber (at upphera); *percipere, frui, nyde, speðare*. At upphera málid, *litem contestari*, anlæge Sag.

Uppbláinn, *inflatus, surgidus*, opblást, opsvómet. 2) *elatus*, stólt, hoymodig.

Uppblástr, *m. inflammatio*, Ophovnen, Inflammation. 2) *tumulus*, Alfarin.

Uppblás (at upplása), *inflare, inflammare*, opbláse, ophíse, inflammere.

Uppbod, *n. judicialis indicatio*, Opbud til Finge. 2) *nuncio*, Aukfion, Opbyðelse til Salg. 3) *venum expositio*, Ubfættelse tilfals. 4) *cessio honorum*, Opbud, Fallit.

Uppbólgin, *surgidus, inflammasus*, ophovnet, opsvómet.

Uppbóligna (at uppbóligna), *extumescere*, opshovne, opsvóme.

Uppbót, *f. æqvamentum*, Opgjeld. Uppbót á peninga (til krónur eða speiur), *lagium, collybus*, Lasse, Opgjeld paa Venge.

Uppbrenni (at uppbrenna), *igne consumere*, opbrænde.

Uppbrennr, *igne consumtus*, opbrændt, fortæret af Ilden.

Uppbrýr (at uppbrióta), *effringere*, opbrýde, opbræffe. At uppbrióta bréf, *resignare literas*, brýde Breve.

Uppbundinn, *substrictus, subligatus*, opbundet, opfíttet.

Uppbúnigr, *m. apparatus, sp. lectisternium*, Tilberedelse, i Særdeleshed: en Sengs Redden, den Handling at rede en Seng.

Uppburdr, *m. sapius in plurali, audacia*, Drisfíghed. Hann hefr ecki uppburdi á því, *non audeo in medium proferre*, han vover ikke at fremføre det. 2) *sursum gestatio*, Opbæren, Opfíhten.

Uppbæti (at uppbæta), *restaurare, refarcire*, bøde paa, istandsætte. 2) *æquiparare*, jævne, bringe til Líghed.

Uppbætr, *adaqvatus*, jævnet, bragt til Líghed. 2) *restauratus*, oprettet, istandsat.

Uppdiktan, *f. commentum*, Opdigtelse, Opdigten.

Uppdikta (at uppdikta), *fungere*, opdigte.

Uppdrátr, *m. robis, cachexia*, Svindfot, Tæring. 2) *graphis*, Tegning. 3) *res, negotium*, Ting, Omstændigheder. Hann á brúgtr uppdrátr, *ægre rebus suis consulere potest*, han er i trange Omstændigheder.

Uppdreginn, *extractus*, truffet-op. 2) *coniformis*, spíðs opað som en Kile, kileformig.

Uppel (at uppala), *educare, nutrire*, opfæde, opdrage.

Uppelli, *n. educatio*, Underhøfning, Opdragelse.

Uppettir, *sursum*, opað.

Upperti (at upperta), *irritare*, opirre, ophíse. Uppetinn, *abesus*, opædt.

Uppet (at uppeta), *depascere*, opæde.

Uppfrá, *superne*, ovenfor, oventil.

Uppfráþví, *exinde*, derest, fra den Tid.

Uppfór, *f. ascensio*, Opfísten, Opfígelse.

Uppfóstr, *n. vid. uppelli*.

Uppfrædi (at uppfæda), *erudire*, oplære, undervise.

Uppfræding, *f. eruditio*, Undervisning, Opkærelse.

Uppfylli (at uppfylla), *explere*, *replere*, opfylde.

Uppfylling, *f. repletio*, Opfyldelse.

Uppfædi (at uppfæda), *educare*, opfoede, underholde.

Uppfæddr, *educatus*, opfødt.

Uppfæðsla, *f. educatio*, *nurricatus*, Opfødelse, Underholdning.

Uppfægi (at uppfægia), *polire*, *perpolire*, polere, rense, glatte.

Uppfæging, *f. politio*, *politura*, Politur, Skuren, Glatten.

Uppgánger, *m. ascensus*, Opgang. 2) *incrementum*, *item* *celebritas*, Tilvækst, Berømmelse, Navnkundighed. 3) *scatebra*, Vælbildspring. 4) *consumtio*, Fortærelse. På var mestir uppgánger Helga, *celebritas Helgii* *rum maxime increhuit*, da erholdt Helge den største Navnkundighed.

Uppgánger-madr, *vir clarescens*, en Mand, som tager til i Navnkundighed.

Uppgánger-madr, *qui cito consumitur*, som hastigen fortæres.

Uppgæng (at uppgánga), *consumi*, fortæres. 2) *feliciter procedere* v. *celebrescere*, gaa lykkeligen fra Haanden; ogsaa: blive betomt. Allvel skinn þú nú hafa uppgængid, *frændil incrementum fortuna ingens fecisse videris*,

edgnate, Du synes nu, Frænde! at have faaet en betydelig Tilvækst i Lykke og Navnkundighed; Sturl. S.

Uppgánga, *f. exscensio*, Opgang, Opgaaen. At greida uppgaugur á skip óvina, *exscensionem in naves hostiles facilitare*, gjøre Opgangen, Entringen lettere paa Fiendernes Skibe.

Uppgæf (at uppgæfa), *remittere*, *demittere*, opgive, eftergive. 2) *dedere*, overgive.

Uppgæfian, *emeritus*, *item* *defessus*, træt, mædig; ogsaa: En der formeddelt Alderdom har nedlagt sit Embede. 2) *ab opere desistens*, som holder op med Arbejde.

Uppgærd, *f. sumentum*, Forskillelse, Opdigtselse. 2) *coagulatio lactis*, Melkens-Sammenloben.

Uppgærf, *f. deditio*, Overgivelse. 2) *remissio*, venig, Eftergivelse.

Uppgællid, *n. exvario*, Opgjæld.

Uppgæfama-madr, *emeritus*, *item* *inutilis*, et udretjent, udlevet Menneſke.

Uppgættva (at uppgættva), *indagare*, *invenire*, opspore, opdage, finde.

Uppgætt, *n. copia*, *facilis acquisitio*, Overflod, let Erhvervelse. At hafa uppgætt, *manipularum assumere*, have stor Overflodighed af noget, kunne tage begge Hænder fulde paa engang.

Upphat, *n. principium*, Begyndelse, Ophav. 2) *distansia* v. *elevatio superioris ab inferiori*, det Højeres Afstand fra det Lavere.

Upphatning, *f. exaltatio*, Ophøjelse.

- Upphafsmadr, *m. auctor*, Ophavsmand, Kunstifer.
- Upphafsfafir, *m. pl. prima elementa literarum*, de første Begyndelsesgrunde til en Videnskab. 2) *litera majuscula*, Begyndelsesbogstaver.
- Upphef (at upphesia), *erigere, exaltare*, ophøje, hæve i Vejret.
- Upphefd, *f. honor, dignitas, item promotio*, Værdighed, Forfremmelse.
- Uppheldi, *n. sustentatio visa*, Ophold, Underholdning.
- Upphlaup, *n. seditio, tumultus*, Opstand, Opsleb.
- Upphlaupsmadr, *m. seditiosus*, en Oprører.
- Upphlaupsmir, *idem*.
- Upphlutr, *m. mamillare, strobium, castula, et flagis fruentimmerkjortel uden Vermer*. Upphlutr med milnum, *fibularium*, en saadan Kjortel med Waller.
- Upphvet (at upphvetia), *incisare, insignare*, opmuntre, ophidsse.
- Upphverfa, *f. recta superficies*, Retten o: den Side, som skal vende op paa en Ting.
- Upphuxa (at upphuxa), *excogitare*, optænke.
- Upphyllingar, *f. pl. aeris humidæ modificatio, insulas et scopulos maris, altiiores, quam verbera sunt, presentans oculis*, den Beskaffenhed ved fugtig Luft, at Der og Klipper i Havet synes ved den høiere end de virkelige ere; (*pro pluvia prognostico habetur*, anses som Forbud for Regn); å höll.

- Upphyrnde, *cornubus licinis*, med opstaaende Horn.
- Upphæd, *f. calum excelsum*, Himmelen, det Høieste. Dýrd sé Gudi i upphædum, *gloria in excelsis Deo*, Være være Gud i det Høje. 2) *summa, fors*, Sum, Beløb. Upphæd alls fátins, *summa summarum*, Godsets hele Beløb.
- Uppi, *supra*, ovenpaa. 2) *pro parte*, for en Del. 3) *in*, paa, i. Hann sitr eeki einn uppi, *non est solus, amicos habet*, han er ikke alene, han har Venner. Á meðan hann sat uppi, *dum vixit*, imedens han levede. Á meðan hanns dagar voru eeki uppi, *prius quam diem proiecerat*, imedens hans Levedage endnu ikke vare endte. Ná eru þessi saung uppi, *hæ res jam consumte sunt*, nu ere disse Ting fortærede. Ef hid sanna er uppi, *si verum manifestatur*, dersom Sandheden kommer for Lyset. Hann lét uppi viftina við manning, *dominum in domum recepit*, han tog Manden i sit Hus. Hann liggur uppilopt, *supinus jacet*, han ligger paa Ryggen, med Ansigtet i Vesret. Það höfdu þeir jafnan uppi fyrir hönum, *sapius illi objecerunt*, det bebrejdede, forekastede de ham ofte. Handurinn hafdi feid uppi á sporum, *canis odore vestigiorem pecora invenit*, Hunden søvede Faagene op. Hann galle mér 2 ríkisdali, uppi landskuldina, *pro parte locarii duos imperiales mihi solvit*, han betalte mig 2 Rigsdaler paa Landgilden.

- Hann lét braudbitann í munn hönum, *frustulum panis illi in os ingestit*, han puttede ham et Stykke Brød i Munden.
- Uppihald, *n. mora*, Hindring, Ophold. 2) *cessatio*, Afslæelse, Rolighed, Ophold. I dag hefr alldrei verid uppihald á stormi, *hodie procella nunquam deservit*, i Dag har Stormen aldrig holdt op at rase.
- Uppikominn, *morbo, labore, fame confectus*, údmattet af Sygdom, Arbejde, Hunger.
- Uppiorpinn, *ad inciras redactus*, bragt i Snibe, i den yderste Forlegenhed.
- Uppisetá, *f. sessio*, Oppekken. Hann hefr ecki uppisetumáttinn, *erectus federe non potest*, han kan ikke sidde opret.
- Uppiskenkr, *cui nihil reliquum est*, som Intet har tilovers.
- Uppiskérdr v. uppiškérdr, *idem*.
- Uppiskroppa v. upp skrópa, *egenus, qui egenam dissimulare non potest*, fattig, arm, trængende; skrópar.
- Uppiskada, *f. flamen*, Kendegarn i en Vav. 2) *contentio*, Riv, Tratte.
- Uppiskádu-efni, *n. vixarum materies*, Karsag til Riv og Tratte.
- Uppkast, *n. adumbratio, delineatio*, Konsept, Skjægerids, Udlast. 2) *vomitus*, Opkastelse, Spenen.
- Uppkértr, *erectus ut candela*, rank, opret som et Lyb.
- Uppkoma, *f. eruptio*, Udbrud, Begyndelse, Opkomst. Ellids-uppkoma, *eruptio ignis*, Ilds Udbrud.
- Upplag, *n. consilium, propositum*, Plan, Raad, Forsæt.
- Upplagdr, *propositus*, udtæukt, besluttet.
- Upplegg (at uppleggja), *proponere*, foresatte sig.
- Upples (at upplefa), *recitare*, oplæse. 2) *relegere*, søge op igjen, igjensamle.
- Upplestr, *m. recitatio, lectio*, Oplæring.
- Uppleifi (at uppleyfa), *dissolvere, explicare*, opløse.
- Uppleyfing, *f. solutio, analysis*, Opløsen, Opløsning.
- Uppleita (at uppleita), *querere, inquirere*, efterføge, oplede.
- Uppliósta (at uppliósta), *publice calumniari*, forraade, aabenbare, bagvaske offentlig.
- Upplióstr, *m. calumnia, in vulgus emanans*, offentlig Bagvaskelse.
- Upplitadr, *decolor*, affarvet, som har tabt sin Farve.
- Upplok, *n. apertura*, Oplukken, Aabnen.
- Upplokinn, *apertus*, oplukket, aabnet.
- Upplýg (at uppliúga), *ementiri*, lyve, opdigte.
- Upplýk (at uppliúka), *aperire*, aabne, opsluffe.
- Upplýsi (at uppliýfa), *illuminare, illustrare*, oplyse, opklare.
- Upplypti (at upplypta), *levare, elevare*, opløfte, løfte i Bejret.

Upplyfting, *f. elevatio, allevatio*, Oploften, Løften i Vejret.

Upplæt (at upplåta), *aperire, aabne*, opluffe.

Uppmåla (at uppmåla), *pingere, male*, tegne.

Uppmiðr, *cuspидatus, acuminatus*, spids opad.

Uppnám, *n. prada, rapina*, Rov, Bytte. Það var allt í uppnámi, *ad omne in prædam cessit*, det blev alt gjort til Bytte.

Uppnuminn, *e terra sublatus in calum*, optaget til Himmelen.

Uppnæmr, *apprehensibilis*, som kan tages, fanges. 2) *impar*, ulige, af ulige Styrke. Vid erum ecki uppnæmir fyrri þeim, *impares illis non sumus v. illis expugnabiles*, vi ere ligesaa stærke som de, de kunne ikke overvinde os.

Uppörfa (at uppörfa), *hortari*, opmuntre, tilspude.

Uppraka (at uppraka), *fanum in metas congerere*, rive Hø, samle Hø i en Staf.

Uppraktr, *m. collectio fani in metas*, Høets Samlen i en Staf.

Upprás, *f. ortus, initium; item causa*, Opgang, Begyndelse; ogsaa: Marsag. Sólar upprás, *prima lux*, Solens Opgang.

Uppreigr, *arrectus*, opret, opstaaende.

Uppreigr hals, *cervix arrecta*, stiv, opstaaende Hals.

Uppreikna (at uppreikna), *enumerare*, opregne.

Uppreifi (at uppreifa), *erigere*, oprejse, rejse i Vejret.

Uppreifn, *f. melioratio status*, Opreisning, en

Tilstands Forbedring. 2) *rebellio*, Opstand, Oprør.

Uppreift, *f. rebellio*, Oprør, Opstand. 2) *liberatio v. emendatio*, Befrielse, Opreisning.

Uppreiftarmadr, *rebellis*, en Oprører.

Upprenn (at uppreнна), *oriri, exoriri*, opstaa, oprinde. At upprennandi sól, *exoriente sole*, ved Solens Opgang. Hann rennr upp eins og kifill í túni, *floreti instar floret*, han stoder i Vejret, blomstrer som en Rose.

Upprefti, *n. vid. árestri*.

Uppretr, *erectus*, opret, oprejst.

Upprif (at upprifa), *refricare*, optive, oprippe.

Upprifinn, *reficissus*, oprevet.

Uppriktugr, *integer, ingenuus*, oprigtig, reðeslig. (N. D.)

Uppriktuglega, *probe*, reðeligen, oprigtigen. (N. D.)

Uppris, *n. vid. uppreifn*.

Uppris (at upprisa), *resurgere*, staa op, rejse sig.

Upprisa, *f. resurrectio*, Opstaaen, Opstandelse.

Upprof, *n. diminutio ningoris*, Snefogets Ophold, Formindskelse. Nú er jelia upprof, *rarestis ningor*, nu holder Snefoget, Bygen op.

Upprótt, *n. everfio*, Omstyrkelse, Omstyrten. 2) *favities maris turgidi*, Havets Drusen.

Uppróta (at uppróta), *eradicare*, rive op med Rod, oprubde. 2) *repastinare*, omgrave, oprubde, ophafte.

Uppruni, *m. ortus, origo*, Ophav, Oprindelse.

Upprinninn, *exortus*, oprundet.
 Uppryd (at upprydja), *arare, item eruere*,
 ploje, rydde op.
 Uppræti (at uppræta), *eradicare*, rive op med
 Rod.
 Uppsala, *n. vomitus*, Opkasten, Epyen.
 Uppláttr, *n. statio navalis, navale*, Skibsstæde,
 et Sted, hvor Baade staa paa Land.
 Uppset (at uppletia), *navigium in stationem*
subducere, trække Baaden op fra Søen, i
 Skibsstæden. At setja upp i hról, *idem*.
 2) *ab opere desistere*, holde op med Arbejde.
 Uppsettr, *positus extra spem boni successus*,
 bragt i Forlegenhed, uden Haab om godt
 Udfald.
 Uppskár, *manifestus*, aabenbar, øjensynlig; *vid-*
opiniskár; å skara. Göra uppskárt, *parefa-*
cere, aabenbare.
 Uppskér (at uppskóra), *metere*, høste, meje.
 Uppskóra, *f. messis*, Høsten, Høstning.
 Uppskrifra (at uppskrifa), *exscribere, item no-*
zare in codicem, opskrive, optegne.
 Uppskrift, *f. index, catalogus*, Fortegnelse,
 Register. 2) *inventarium*, Registering, Op-
 tegnelse.
 Uppslátttr, *m. volubile consilium praeceptis*, en
 overilet, .noverlagt Plan.
 Uppspanaðr, *dispansus*, opspændt, udsændt.
 Uppspana (at upppanna), *dispandere*, udspænde.
 Uppsperrri (at uppsperra), *idem*.
 Uppspentur, *dispansus*, udsændt, opspændt.
 Uppspetrtr, *idem*.

Uppspretta, *f. fons, scaturigo*, Vandspring,
 Kilde, Kildevald. 2) *origo*, Oprindelse,
 Karsag.
 Uppsprett (at uppspretta), *scutere, scaturire*,
 opvælde, fremvælde.
 Uppspretta-vatr; *agua fontana*, Kildevand.
 Uppstada, *f. surreccio e lecto*, Opstaacen, Ops-
 standelse af Sengen.
 Uppstödu-tími, *m. tempus surgendi*, den Tid
 man bør staa op.
 Uppstappa (at uppstappa), *confervire*, fulds-
 pakke, fuldproppe.
 Uppstappadr, *confervus*, fuldproppet, fuldpak-
 ket.
 Uppstigning, *f. ascensio*, Opstigen, Opgang.
 Uppstigning-dagr, *dies ascensionis*, Kristi
 Himselfærdedag.
 Uppstlig (at uppstligna), *ascendere*, opstige.
 Uppstöckr, *m. praeceptis ira*, heftig, opbrusende
 Bredde.
 Uppstöckr, *iracundus*, opfarende, hidslig, vrede-
 laden.
 Uppstyttingr, *m. pluvia desistens*, Regnens Ops-
 hold. 2) *cessio a labore v. propositio*; *item*
langvor, Ophold, Hvile fra Arbejde eller
 Forsæt; ogsaa: Mæthed, Afmægtighed.
 Upp₁ tak, *n. initium v. causa*, Begyndelse, Kars-
 sag; *sepius in plurali upptök*.
 Upptak, *n. typhon*, *pr. gyratio aquae marinae*
in aera, Sevandets Svirlen i Vejret ved
 Orkaner.
 Upptalinn, *numeratus*, opregnet.

Upptek (at upptaka), *elevare, item sumere, op-
løste, tage op.* At upptaka byrði, *onus ele-
vare, løste en Byrde.* At upptaka fyri
mönnum sé, *auferte, rapere pecuniam, røve,
rane Gods fra Folf.* Þad ráð mun eg upp-
taka, *id meum consilium eris,* af det Raad
vil jeg benytte mig.

Upptekt, *f. consilium, Raad, Plan.* 2) *ra-
pina; item confiscatio, Rov, Ranen; ogsaa:
Konfiskation.*

Upptel (at upptelia), *enumerare, recensere, op-
tælle, opregne.*

Upptendra (at upptendra), *excitare, inflam-
mare, antænde, opflamme.*

Upptök, *n. pl. vid. upptak.*

Upptækr, *confiscandus, som kan konfiskeres,
konfiskabel.* At göia upptakt, *confiscare,
konfiskere.*

Uppvadandi, *insolens, petulans, overmodig,
fræk.*

Uppvadsla, *f. semeritas, Frækhed, Overmod.*
Uppvöðslu. v. uppöðslu-madr, *vir semera-
rius, et fræk, overmodigt Menneffe.*

Uppvakna (at uppvakna, *expergefieri, opvaagte.*

Uppvakning, *f. exsuscitatio, Opvaagnen, Op-
vækkelse.*

Uppvaxandi, *adolescens, opvækkende.*

Uppvek (at uppvækja), *excitare, opvække.* 2)
movere animum, opvække, bevæge Sindet.

Uppvinn (at uppvinna), *consumere, fortære.*
2) *reportare, indbringe, fortære.* 3) *opus
conficere, tilendebringe, fuldføre et Arbejde.*

Uppvöðslumikill, *petulans, fræk, overmodig.*

Uppvöðstr, *m. adolescentia, Opvækst, Ungdom.*

Uppvís, *manifestus, aabenbar.*

Uppvís at þiðfnadi, *in furto deprehensus, gres-
ben i Tyveri.*

Uppúr, *ultra, supra, ovenfor, opaf.* Hann
reif sig upp úr þlium hlióðum, *supra om-
nes stensoria vobis clamavis, han overstreg
alle.*

Uppýfir, *supra, ovenover.*

Uppýngi (at uppyngia), *renovare, restaurare,
forynge, fornye.*

Uppvagr, *commotus, surbarus, opbidset, stærk
bevæget.*

Uppasti (at uppæsa), *instimulare, opbidse.* 2)
surbare, satte i en stærk Bevægelse.

Ups, *f. ima pars recti, supra parietem, den
nederste Del af Taget, ovenpaa Bæggen.*
2) *prominentia in montibus, fremtrædende
Klipper i Bjeldene.*

Upla-hellur, *f. pl. proceres, de fremstaaende
Ender af Bjæller i Bygninger.*

Uplar-dropi, *m. aqua ex collicitiis consignatio-
nis, Tagdrupp.*

Upli, *m. gadus squamosus major, ore imberbi,
v. non cirrato, cauda subbifida, etflags smaa
Torsf.*

Úr v. úri, *m. uras, bubalus, en Uroffe, Bos-
fel. Úrathorn, n. cornu uris, Bøffelhorn.*

Úr, *n. ros, pluvia, Smaaregn, Dug.* 2)
scinzilla, en Gnist, Funke. Úr er af ellu

järni, *scintillar ferrum candens*, det gloende
 * Særn kaster Gunkor ud fra sig.
 Ur v. úhr, *n. automatum*, et Ur, Lommeur.
 Urmakari, úrlinide, *m. automatarivus*, en
 Urmager.
 Ur, *ex; de; af; udaf; fra*. Ur fylsum stöd-
 um, *hinc illuc*, fra forskjellige Stæder.
 Urd, *f. saxorum, ruina montis v. saxorum*, en
 Stendyng.
 Urdarkötr, *m. felis ferus*, en Bildkat.
 Urdar-máni, *m. magi isa malum demonem no-
 minavit, qui sevissime per illum artem suam
 exercere dicuntur*, saaledes kalde Heksemes-
 sterne den onde Mand, ved hvis Hjælp de
 siges at udføre deres Kunster.
 Urd, *m. vid urd*. 2) *magna multitudo*, en
 stor Mængde. 3) *idem ac vandr v. vödr*.
 Urdötr, *saxosus*, stenig, fuld af Stene.
 Úrellidiz (at úrellidaz), *abolere, senescere*,
 gaa af Brug formedelst Alder.
 Úressiz (at úressioz), *deficere*, svækkes, udmat-
 tes; *alias úressiz*.
 Úrfelli, *n. pluvia v. ningor*, Regn eller Sne-
 fog.
 Uрга, *f. lorum, corrigia*, en Bæm.
 Uрга (at urga), *vehementér fricare*, gnide volds-
 somt. 2) *erueré*, oprykke; *quasi aurga;*
 å aar.
 Urgr, *tritius*, slidt, forslidt.
 Úrgur, *f. pl. mala dispositio animi*, ond Lume.
 På voru nrgur á hönum, *mentis erat non
 serena*, da var han i ond Lume.

Uuden Deel.

Úrhlaup, *n. cessatio imbris*, Regnets Ophold.
 Úrhættis, *ivordinarie*, uordentligen.
 Úrillr, *difficilis, inalus compellatu*, vranten,
 vanskelig at komme til Bette med.
 Úrkast, *n. rejectio, rejectus*, Udskud, det som
 bortkastes. Úrkasts fisker, *piscis rejiculus*,
 Udskuds Fisk.
 Úrkoma, *f. vid. úrfelli*.
 Úrkost, *m. facultas*, Lejlighed, Udvej.
 Úrkula, *perfrigidus*, meget kold, forfrossen.
 Úrkula-vonar, *frigescente spe desperans*, haabs-
 løs.
 Úrkynia, *degener*, vanslagtet.
 Úrkynidr, *idem*.
 Úrkynian, *f. degeneratio*, Vanslægten.
 Úrkyniaz (at úrkyniaz), *degenerare*, vanslagte.
 Úrlausn, *f. sententia decisiva*, afgjørende Bes-
 stemmelse. 2) *concessio ex parte petiti be-
 neficii*, en Begjæringens Opfyldelse for en Del.
 Úrlendis, *vid. erlendis*.
 Úrlendr, *vid. erlendr*.
 Urr, *n. birritus*, Kaurren (v. om Hunde).
 Urra (at urra), *birrire*, knurre, murre.
 Úrrek, *n. cuneus discussorius*, en Kile til at
 drive noget ud med.
 Urri, *m. canis*, en Hund.
 Úrred (at urráda), *expedire se negotio*, rede
 sig ud af noget, fatte en bestemt Plan.
 Úrredalaus, *consilii expertus*, raadløs, raadvild.
 Úrredi, *n. consilium e re nata sumtum*, en vis
 Plan man fatter efter en Ting's Beskaffenhed.

- Ursigt, *n. excretum farriq*, Klid.
 Urskurda (at úrskurda), *judicare, decidere*,
 domme, beslutte.
 Urskurdr, *m. decisio, item sententia judicialis*,
 Beslutning, Retebdom, Kjendelse.
 Úrslit, *n. pl. seria denegatio*, alvortlig Næg-
 telse. Bergr mælti eingin úrslit, *Bergus se-
 rio v. audacter non denegavit*, Berg nægte-
 de ikke alvortligen.
 Urt, *f. herba*, en Urt, Plante; *vid. jurt*.
 Urcia, *f. pboca famina*, en Sølhund (Hinnen).
 Urtaðukur, *f. pl. antibologica*, Bøger om Plante-
 læren.
 Urtagardr, *m. herbarium, hortus*, en Hauge.
 Urtagards-madr, *m. hortulanus*, en Gartner.
 Úrtaka, *f. electio*, Vælgen, Udkaarelse. Úr-
 tókugódr, *optimus, eligendus*, særdeles god,
 udmærket god.
 Urtakramari, *m. aromatarius*, en Urteframmer.
 Urtaðúdr, *f. taberna aromataria*, en Urtebod.
 Urta-sala, *f. aromatopolium*, Urteframhandel.
 Urtaarleg, *n. hybernaculum*, et Stæd hvor man
 gjemmer Urter om Vinteren.
 Urtaarleggr, *m. caulis*, Plantestilk.
 Úrt. kt, *f. adstrictio nexi lanificii*, Indtagen
 v: i. Strikning. 2) *exceptio*, Uudtagelse.
 Úrtíningr, *m. res in suo genere pessima fortis*
et rejicula, Udfast, Udfund.
 Úrtóslur, *f. pl. dehortatio segnis*, Fraraadelse,
 forbunden med Vægtring og Ladhed.
 Úrtóslusmr, *piger, prudentiam simulans*, som
 fraraader af Ladhed og Uvillje.

- Úrval, *n. vid. úrtíningr*.
 Úrvinda, *arouitius, pr. exanimis*, behøvet, sand-
 selsløs, egentl. død. Hann varð úrvinda, *spi-
 ritum bullit, expiravit*, han døde, opgav
 Anden.
 Úrþvætti, *n. fex, eluvies*, Skarn, som flys-
 les bort; å þvæ.
 Úrættiz (at úrættiz), *degenerare*, vanslagte.
 Úrslögibíld, *n. pl. mulcia violati fundi aheni*,
 Landnam, Bøder for anrettet Skade paa en
 andens Jord.
 Úslí, *m. lesio fundi, pr. violator, vastator*, Skade,
 tilføjet ené Jord, egentlig: en Ødelægger,
 Voldsmand. 2) *poet. ignis*, hos Digterne:
 Ilden.
 Úslí, *m. vid. drussli et puls*.
 Úslr, *n. vid. vólstr*.
 Út, *foras, ud*. 2) *peregre*, udenlands. Á
 því ári kom G. út, *eo anno G. peregre re-
 diit*, i det Aar kom G. udenlands fra.
 Út, utar, *yist, extra, exterius, extreme*, ud,
 ydere, yderst.
 Út á, *in*, ud paa. Út vid, *ad*, ved, hos.
 Þeir fóru útá síó, *in alium perrexere*, de
 roede ud paa Søen. Út at síó, *ad mare*,
 ud til Søen. Út vid síó, *idem*.
 Ut á, *n. quicquid cibum spissiore diluit*, For-
 tynding til en tøj Mad.
 Utan, *peregre*, udenlands. 2) *ex occasu v. pe-
 lago*, fra Havet, vestenfra. Hann hafði
 farid utan sumarid ádr, *estate superiore abie-
 rat peregre*, han havde rejst udenlands den

naestforegaende Sommer. Vindurion er á utan, *ex occasu spirax*, Vinden er vestlig. Hann stendr utan hörd, *pelagicus est ventus*, Vinden blæser iud paa Hjorden.

Utan *nisi, absque, sine*, uden. Utan á, *extra*, udenpaa.

Utanhókar, *memoriter*, udenad, af Hukommelsen.

Utanhæor, *extra domum et villam*, udenfor Huset, Gaarden.

Utansferd, *f. peregrinatio*, Udenlandsreise.

Utansfor, *f. idem*.

Utansvrit, *extra*, udenfor.

Utanhafnarföt, *n. pl. vestes exteriores*, Overfløder.

Utanhá, *præter*; desuden, foruden. 2) *extra*, udenfor.

Utanháls, *extra domum*, udenfor Huset.

Utanlands, *peregre, apud externos*, udenlands.

Utanlocks, *vid. utanháls*; á floekr.

Utantil, *extrinsecus*, udvoortes, udvendig.

Utanverdr, *exterior*, udvendig.

Utanverdr vid, *extra, nem transverse*, udenfor, ved Siden af.

Utanverda, *exterior facies rei*, Oversiden af en Ting. At utanverda lá eg hásid, *domum extra vidi*, jeg saa Huset udvendig.

Utansfir, *super*, udenfor, over.

Utanslega, *utarsla, extrinsecus*, langt ude.

Utansfar, *m. pl. hæres collaterales*, Udarvinger.

Utarma (at útarma), *ad paupertatem reuigere*, forarme.

Utarmadr, *opibus exhaustus*, forarmet.

Utása (at útása sig), *rebus suis consulere*, besørge, forrette nødvendige Ting; (*metaph. deducta a nauis, cum pedem proferunt*, Talermaaden er tagen fra Esfolk, naar de spånede Sejlskjødene ud).

Úiber (at úibera), *efferve*, bære ud, føre ud.

Úibleyta (at úibleyta), *madefacere, aqua macerare*, udbløde.

Úibod, *n. postulatum in expeditionem*, militær Konkripstion. 2) *provocatio*, Opfordring, Udæffen.

Úilia (at úibia), *conspurare*, besudle, gjøre stident; *vid. bi et bia*.

Úibreidi (at úibreida), *spargere, item expandere*, udbrede, udstrække.

Úibriót, *m. irritatio*, Ophidsen, Opirrefse.

Úibrot, *n. pl. imperigo, herpes, scabies humida pusulenta, Fnæt, Udflæt*. 2) *ambitus domum*, Udbygninger af et Hus.

Úibraminn, *igne consumans*, udbændt.

Úibrynnia (at úibrynnia), *armare*, bevæbne, udruste.

Úibúrd, *m. infans expositus*, et udbaaret, udsat Barn. 2) *expositio infantis*; et Barns Udsættelse.

Úibý (at úibáa), *instruere, armare*, udruste.

Úibúinn, *instructus, armatus*, udrustet.

Úibyggi (at úib:ggia), *habituculo interdicere*, opstige en Bolig: fra Udsejrens Side.

Úibygging *f. interdiccio pradii v. domus*, Opsigelse af en Gaard eller Hus.

Úibyrdis, *extra tabularum navis*, uden Skibss

- borde; ð bord. At kasta útbyrdiz, 'e *navi projicere*, kaste ud af et Skib.
- Útbýti (at útbýta), *distribuere*, uddelte.
- Úbær, *facile venalis*, tilfals.
- Údeili (at úrdeila), *vid. útbýti*.
- Údreg (at údraga), *extrahere*, trække, drage ud. 2) *excipere*, efterse, uddrage Anmærkinger af en Bog.
- Údreginn, *extractus*, uddragen, udtrukken. 2) *excerptus*, efterseet. 3) *expunctus*, udstrøget.
- Údreifi (at údréifa), *spargere*, udstø, udsprede.
- Údrifi (at údrífa), *expellere*, ejcere, udjage, uddrive. 2) *calare*, udpulle.
- Úteyar, *f. pl. insula a cominenti remotiores*, Øer, som ligge langt borte fra Fastlandet, Ud. Øer.
- Úteptir, *ad loca exteriora*, udeste, længere hen.
- Útengiar, *f. pl. prata remotiora*, Udmarker.
- Úteygdr, *exophthalmus*, som har udstaaende Øjne.
- Útfall, *n. erupcio, excursus*, Udfald, Udsvæven. 2) *recessus maris, liduna*, Havets Tilbagestrøm, Ebbe.
- Útarnaskáfr, *m. extremum vale abeuntis domestici, a parte domini*, Husbondens sidste Farvel til sin bortgaaende Tjener.
- Útferd, *f. sanies v phlegma ex vulnere*, Edder af Saar. 2) *restitus in patriam*, Tilbage-

- fomst til Fædrelandet, Hjemkomst. 3) *exitus*, Udgang.
- Útferdar-mein, *n. dacryosis*, et Saar, hvoraf Edder flyder.
- Útfyri, *n. astuarium*, et Stofke af Strandbredden, som ved Ebben er tort.
- Útför, *f. exitus; item reditus in patriam*, Udgang; ogsaa: Hjemkomst til Fædrelandet. 2) *exequia defuncto*, Ligbegjængelse, Jordeførd.
- Úflámdr, *ejectus, relegatus*, udjaget, uddrevet, forvist.
- Úflámi (at úfláma), *ejcere, relegare*, udsjage, bortjage, forvi'e.
- Útfyri, *extra*, udenfor, paa hin Side af. Hann fór útfyri miáann, *extra promontorium processu*, han gik udenfor, paa hin Side af Rjæklintin.
- Útgáng, *m. exitus, egressus*, Udgang, Udsald.
- Útgánga, *f. idem*. Um útgáungu veitar, *circa exitum hyemis*, ved Vinterens Ende.
- Útgardar, *m. pl. pomeria, fines*, Grændsestjæle.
- Úgardaloki, *m. allex, acceptor terminalis*, en Forlokker ved Grændsestjælet, egentl. Trolden Ugardaloke i Edda.
- Úgtæd, *f. cibaria in expeditionem v. piscaturam, cum aliis necessariis, v: omnis apparatus*, aflags Proviant, og Udrustning til Fiskeri eller Krigstjeneste.
- Úgtéinn, *aerelicus*, ganske forladt, overgivet.
- Úgtift, *f. expensum*, Udgift. Úgtifta og inn-

- tekte hók; *liber accepti et expensi*, Udgifts- og Indtægtsbog, Regnskabsbog.
- Uigðri (at útgöra), *concludere*, afgjøre, beslutte. Uigðrt er þad, *conclamatum est*, det er afgjort.
- Uigret (at útgrafa), *exsculpere*, udgravere. Kfild grefr út, *fstulac ulcus*, Bylden bryder ud, sætter Materie.
- Uigreidsla, *f. vid. greidsla*.
- Uigrynni, *n. brevia*, Sandbanker, Grunde i Havet.
- Úthall, *n. crepusculum vespertinum*, Tnemørke om Aftenen.
- Úthlota (at úthlota), *distribueret, per sortes assignare*. uddele efter Lodkastning.
- Úthúg (at úthúgva) *exsculere*, udhugge. Úr þúgvíð verk, *opus sculpsile*, udhugget, udgraveret Arbejde. Úr þúgvín mynd, *imago exsculpsa*, udhugget Billede.
- Úthúggíng, *f. sculpsio*, Udhuggen, Udgraveren. 2) *opus sculpsile*, et udhugget Arbejde.
- Úthúpa (at úthrópa), *proclamare*, udraabe.
- Úthrópan, *f. praeconium*, Udraaben.
- Úthrópari, *m. praco, buccinator*, en Udraaber, Dørraaber, Herold.
- Úhverfa, *f. superficies inversa*, Bra gen af en Ting, den omvendte Overflade.
- Úhverfis *extra* udvendig.
- Úhvefur, *inversus*, omvendt, forskert. Úrhvefist fat, *vestis inversa*, omvendt Røde.
- Úthýfi (at úthýfa), *interdicere domum, hospitium denegare*, nægte at huse En, forbyde En at opholde sig i Huset.
- Úthýfi, *n. casa solitaria, insula*, et fra Gaarden afstædes liggende Hus.
- Úti, *foris, sub dio*, ude, under aaben Himmel. Hann varð úti, *sub dio desinit vivere*, vulgo: *temporare perire*, han døde under aaben Himmel, af Uvejr. Hann hefr lengi verið úti um þad, *diu sollicitus quæsivit*, han har længe søgt efter det.
- Útiðyr, *f. pl. antica*, Post, Gæddar.
- Útibúr, *n. pennarium solitariam v. domibus non conterminum. insula* et Forraadskammer, som ligger adskilt fra andre Huse.
- Úthús, *n. vid. úthýfi*.
- Útigánger háar, *m. p. stio hyemalis pecorum*, Kreaturers Udegang v. Græsgang om Vinteren.
- Útigánger-feringr, *m. p. ora pasqualia*, Kreaturer, som gaa ude om Vinteren.
- Újardir, *f. pl. villæ*, entige Gaarde.
- Úrilega, *f. larvacinum*, Stratenrøvert, Stigmands Hændtering.
- Úrilegu-madr, *larva*, Stimand, Stratenrøvert.
- Úrilegu-mús, *f. forex*, en Skovmus.
- Úrilyk (at úrilykia), *excluere*, udelukke.
- Úrskémma, *f. insula cubicularis*, Udehus, hvort man sover.
- Úrskútur, *f. pl. quarantena; item carena*, Quarantæne. Úrskútur grevna, eptir bornbard, *cessuaccession*, Tiden fra Konernes Darnesfødsel indtil deres Kirkegang.
- Úrúvíst, *f. iter maritimum*, en Sorejse.

Útkalla (at útkalla), *evocare*, udkalde, opfordre.

Útkasta (at útkasta), *ejicere*, udkaſte.

Útkjalakar, *m. pl. extrema prom noria terra*, fremragende Fjorberge, Skager, Udkafter af et Land.

Útklakinn, *ovo excussus*, udſlaſket.

Útklek (at útklekja), *excludere ova, pullos*, udſlaſſe.

Útklái (at útklá), *telam pertexere*, tilendebringe en Væv. 2) *consumere, concludere*, tilendebringe, fuldføre. Það máll verdr ei útkláið í ár, hoc annu ista causa non erit conclusa. den Sag bliver ikke ſlutet, tilendebragt i dette Aar.

Útkoma, *f. exitus*, Udgang, Udfald. 2) *reditus in patriam*, Hjemkomst til Fædrelandet.

Útlát, *n. multa pecuniaria*, Pengebøder, Mulkt. 2) *largitio*, Gavnildhed. At verða fyrir útlárun, *multari pecunia*, mulkteres, dømmes i Pengebøder.

Útláun, *f. redemptio*, Gjæntøſning, Indløſning.

Útlegd, *f. exilium*, Landſtygthed. 2) *relegatio*, Forviſning.

Útlegdardómur, *m. proscriptio*, Forviſningsdøm.

Útlegg (at útleggja), *interpretari, exponere*, udlægge, fortolke.

Útleggning, *f. interpretatio*, Overſættelſe, Fortøſning.

Útleggjari, *m. interpres*, en Fortøſker.

Útleidi (at útleida), *educere* føre ud, indlede.

Útleidda, *f. educatio*, Udførelſe, Ubleden.

Útleiddisfimi, *m. idem*. 2) *tempus educationis*, Udførelſes Tid.

Útleiding, *f. idem*.

Útleikinn, *tractatus*, behandlet, medhandlet. Illa útleikinn, *male tractatus*, ilde medhandlet.

Útlendi, *m. peregrinus*, en Udblending.

Úlendi, *idem*.

Útleningskapr, *m. peregrinatio*, Udenlandsreſſe, Udblending. 2) *exilium*, Landſtygthed.

Útleniskr, *exoticus, peregrinus*, udenlandſk, fremmed.

Útliſadr, *exoletus, item capularis*, udlevet, foraltet.

Úll, *n. vulvus*, Udfcende.

Útlönd, *n. pl. terra peregrina, externa*, fremmede Lande.

Útlagi, *m. exul*, en Landſtygtig, Forviſt.

Útlagi (at útlagja), *proscribere*, forviſe, drive i Landſtygthed.

Útlagð, *proscriptus, extorris*, forviſt, landsſtygtig. 2) *multatus*, dømt i Bøder. At gðra útlagann, *idem ac proscribere*, forviſe. Hann skal vera útlagr um þrjár merkur, *tribus maris multator*, han skal bøde tre Markur.

Útmála (at útmála), *definire, describere*, be-

- Frive. 2) *circumcirca pingere*, male hest ud, rundt omkring.
- Úmálan, *f. descriptio*, Beskrivelse.
- Úmánadir, *m. pl. tres posteriores menses hyemis*, de trende sidste Wintermaaneder.
- Útmæli (at útmæla), *emeriri*, udmaale, afsmaale.
- Útnordan-átt, *f. regio cauri*, Nordvestkant.
- Útnyrðingr, *m. ventus caurinus*, Nordvestvind.
- Útpressa (at útpressa), *exprimere*, udperse.
- Útqvísla (at útqvísla), *propagare*, forplante, uddrede.
- Útrás, *f. effluviium*, Udbrinden, Udsøb.
- Útreid, *f. equestre certamen*. Ridderkamp, Turering; *vid* turniment.
- Útrek (at útreka), *expellere*, udbrive, udjage.
- Útrensl, *n. effluviium*, Udbrinden, Udsøb. 2) *delineatio*, Afribs, Udkast.
- Útrensla; *f. adumbratio; delineatio*, specialiter *acupictura*, Udkast, Afribs, isar i Brodering.
- Útrétti (at útrétta), *exporrigere*, udrette, fremrette. 2) *expedire*, *exsequi*, udrette, suldsøre.
- Útrétting, *f. occupatio, negotium*, Forretning, Udbrettelse.
- Útriddinn hestr, *egvus exhaustus labore*, en forreden Hest.
- Útródr, *m. piscatura procul a domo*, Noen til Fiskeri, langt fra Hjemmet.
- Útrými (at útrýma sig), *rebus suis prospicere*, sørge for, bære Omsoerg for sine Ting. At
- útrýma einn, *aliquem expellere*, bortdrive, udjage en; *vid* rými.
- Útléd, *n. semen*, Frø, Sæd.
- Útsauma (at útsáuma), *acu pingere*, udsj, brodere. Útsaumadr fat, *vestis pbrygiana*, et broderet Klædebon.
- Útsaumn, *m. acupictura*, Brodering, Udsuen.
- Útsaumadr, *pbrygio*, En som udsyer, broderer.
- Útsek (at útsesa), *edormire*, udsove.
- Útsendari, *m. ablegatus*, en Udsendt, Gesandt.
- Útsendi (at útsenda), *emittere*, ablegare, udsende, bortsende.
- Útsetr (at útsætja), *exponere*, arcere, udsætte. 2) *occulite submittere*, udsende hemmeligen, underhaanden.
- Útsetning, *f. expositio*, Udsættelse, Udbøeren. 2) *excommunicatio*, Båndfættelse.
- Útsettr, *expositus*, udsat. 2) *occulite submittus*, udsende underhaanden.
- Útskeifr, *valgus*, Hjørvenet.
- Útskér (at útskéra), *vid* úthögg.
- Útskagar, *m. pl. extremitates terra*, Fjorberge, Støter, Udkanter af et Land; *vid* útkiálkar.
- Útskér, *n. scopulus maris*, *diffusus a continenti*, Skjær, som ligger et Stykke fra Land.
- Útskipti (at útskipta), *vid* útbýri.
- Útskipting; *f. vid* skiring.
- Útskiri (at útskira), *explicare*, forklare, forsøtte.
- Útskot, *n. secessus in pariete domus*, Hjørne,

- Uffrog, 2) *homo omnibus invisus*, et fore
 hadt Meeneffe.
- Utskotinn, *bene costatus*, som har gode Rib-
 ben. 2) *explodendo inutilis factus*, forfædt.
- Utskrippi, *n. animal lucifugum*, et siggt, hæ-
 ligt Dyr.
- Utskrift, *f. apographum, exemplar*, Udskrift,
 Afskrift, Kopi.
- Utskúfa (at útskúfa), *repudiare, rejicere*, for-
 kaste, forfkyde.
- Útskækill, *m. extremitas*, den yderste Del af
 noget.
- Útslökk (at útslökkva), *extingvere*, udslukke.
- Útlinara (at útlinara), *ejicere*, bortkaste.
- Útsog, *n. recursus fluctuum litoralium*, Bøl-
 gernes Tilbagegyffen fra Stranden.
- Útlett, *f. liemeria*, Bungleb, Dursleb.
- Ústrandir, *f. pl. litora in mare excurrentia*,
 Ryster, som rage ud i Havet.
- Útlánginn, *excelsus*, udgraveret, udstuffet.
 2) *perforatus*, gennemstuffedt, fuld af Hul-
 ler.
- Útsadr, *n. liboncus*, Sydvest; *vid. vindr*.
- Útsýg (at útsýg), *exsugere, devorare*, uds-
 sue.
- Útlýmngir, *m. libr*, Sydvestvind.
- Úttala (at úttala), *ad finem perducere colloqui-
 um*, tale ud, tilendebringe Samtalen.
- Úttekt, *f. rediunt collectio; item receptio præ-
 diorum*, Statters Indsamlen; ogsaa: en
 Gaards Modtagelse, Synsforretning over
 en Gaard.

- Úttred (at úttroda), *infarcire*, proppe f. 2)
 perterere, træde, nedtræde.
- Úttrodinn, *confertus*, fufbproppet. 2) *pedibus
 persusis*, nedtraadt, søndersparket.
- Útvali, *m. electio*, Valg, Udkaarelse.
- Útvala-lid, *n. lectissima copia*, udsøgte, udvalgte
 Tropper.
- Útvalinn, *electus*, udvalgt, udkaaret.
- Útvalning, *f. electio*, Valg, Udvalgelse.
- Útvega (at útvega), *conquirere, comparare*,
 tilvejebringe, anskaffe.
- Útveg (útívóg, hefi útvegid, at útvega), *ex-
 pendere*, veje ud.
- Útvegslamt, *acqvisu operosus et felix*, erhvervs-
 som, virksom og heldig i at erhverve.
- Útvegr, *m. acqvisitio*, Erhvervelse. 2) *modus
 acqviendi*, Erhvervelsesmaade.
- Útvegs-madr, *m. pararius*, som anskaffer, en
 Anskaffer.
- Útvel (at útvelin), *eligere*, udvalge, udkaare.
- Útver, *n. locus piscaturæ, in extremis lingulis
 terræ v. insulis remotioribus*, et Fiskeleje paa
 Udkanter af Landet, eller fraliggende Øer.
- Úvigt, *f. expansio*, Udvejen.
- Útvídka (at útvídka), *laxare*, udvide.
- Útvífa (at útvífa), *demonstrare*, udvise, fore-
 klare. 2) *domum inserdicere*, opsigte en Dør-
 pæl, vise En Døren.
- Útundan, *inferne*, uddinfor. 2) *extra forsem*,
 som ikke tager Del i. Hann á eckert út-
 undan sér, *semitate rerum v. virium premi-
 sar*, han er i trange Omstændigheder.

Urvortis, *extrinsecus*, udyortes.
 Uvødr, *m. excubitor, eminus constitutus*, en Korpost.
 Útárdárar, *m. pl. somnus per dormiscentis*, dyb Sovn. Hann svaradi mér í útárdárum, *inepte respondis, quasi somnians*, han svarede mig med urimelig Snak, ligesom i Drømme.
 Útyfir, *extra, trans, circa*, henover, over til den anden Side. Hann fór útyfir heidi, *occidentem versus resqvas transiit*, han rejste vester over Heden. Hann gengr útyfir rétt takuþile, *extra terminos v. justum modum vogatur*, han overskrider de rette Grændser.
 Útþaninn, *passus, assensus*, udspændt.
 Útþembi (á útþemba), *sumefacere*, opblæse, bringe til at opsvolme; á þömb.
 Útþen (at útþenia), *distendere, pandere*, udsprende, udspile.
 Útþemdr, *sumefactus*, opsvolmet, opblæst.
 Úþryckilega, *expresse, explicare*, udtrækketigen.
 Úþýði (at útþýða), *explanare, uctyde*, forklare.
 Vudla (at vudla), *vid. fudla*.
 Uxafall, *n. totum corpus bovis mactari*, en hel Krov af en slaget Okse.
 Uxahúð, *f. corium bubulum*, en Oksehud.
 Uxamerki, *n. signum tauri, taurus*, Tyren, Tyrens Stjernebilledede.
 Uxi, *m. taurus*, en Tyr, Okse. 2) *bos castruus*, en Stud. 3) *assa*, en Kjødklump. Uxgr afdrá, *sticta um þróðu, ossas perdidisti, rutilicolum lingue, segnens se fors manes deter-*

Anden Deel.

rima, du har tabt Kjødklumpen, slik nu Koffestjeen er naar du er doven, bliver du fattig.
 Vymur, *f. pl. vid. vomur*.
 Vaska v. veifla, *f. vid. veifa*. 2) *muliercula gracilis et imbecillis*, et Fruentimmer af svag Legemsbygning.
 Vædr, *fluvius qui facile vadari potest*, som kan vades over.
 Vægd, *f. misericordia, lenitas*, Mildhed, Medsynd, Skaansomhed.
 Vægziz (at vædzaz), *vestes induere*, klæde sig paa.
 Vægdarþomr, *mitis, lenis*, mild, blid, skaansom.
 Vægi (at vægia), *parcere, scaane*. At vægia til, *cedere*, give efter for. At vægia til, *aliquid concedere, favori dare*, søje, give efter, afstaa noget af sin Ret.
 Vægiar (at vægiar til), *idem*. Þad skómir þér at vægiar til vid oss, *se decet nobis cedere*, v. *à nobis abstinere*, det sømmur dig at give efter for os.
 Vægir (at vægia), *suppurare*, drage til Ver og Edder; a vogr. Kvanid vægir, *ulcus fistular, suppurat*, Wylben trækker til Edder, bolner.
 Vægr, *purulentus*, fuld af Edder.
 Vægilega, *molliter, clementer*, med Mildhed, skaansomt.
 Væging kauna, *f. pyosis*, Wylbers Eddersætning.
 Vægr, *mitis, mansuetus*, mild, skaansom.
 Væl, *f. vid. viel v. vel*.

P P P

Væli (at væli), *decipere*, bedrage. 2) *lamentari*, hyle, græde. 3) *scum volvere, ruminari*, overtænke, overveje. Þeir væltu lengi um dóminn, *de sententia diu consulavere*, de overtænkte Dommen længe.

Væli, *f. deceptrix*, en Bedrageriske. So skal eg hann kyrkia, sem hin káml'ita væli, viðhiarnar veggja aldna, *strangulabo illum, ad modum tetrica deceptricis, ferorum urforum, qui in verustis parietibus habitant* o: us felis murem, jeg skal saaledes kvæle ham, som den fæle Bedrageriske, der besnærer de vilde Bjørne, som opholde sig i gamle Bægge, o: som Ratten kvæler en Mus.

Vælinði, *n. gula; asophagus*, Strube. Vælinðishöfud, *caput asophagi*, Strubens Hæding.

Vælis, *m. deceptor*, en Bedrager.

Vælar, *f. pl. lamentatio*, Hulen, Jammerklage; *vid. vol.*

Væma, *f. naufoola*, Væmmelse.

Væminn, *naufoosus*, væmmelig.

Væmir (at væma), *naufoare*, væmmet.

Væmulegr, *vid. væminn*.

Vænd, *f. spes*, Haab, Forhaabning; *scipius in pl. vændir*. Hann er í þeim vændum, *de eo sperandum*, det kan man vente af ham.

Væni (at væna), *sperare*, haabe, gjøre sig Forhaabning. 2) *insimulare*, beskyld, mistænke. At væna einn lygi, *difficere, mendacii insimulare*, beskyldte en for Legu.

Vængiahard, *f. vulva*, en dobbelt Dør.

Vængr, *m. ala*, en Ving.

Vængiadr, *alatus*, vinget, bevinget.

Vænaz (at vænaz), *spem simulare*, lade som man haaber. 2) *citare*, beraabe sig paa. At vænaz votta, *testes nominare v. citare*, beraabe sig paa Vidner.

Vænka (at vænka), *meliorare*, forbedret. Nú tekr at vænka, *spes meliorationis jam affulget*, nu begynder. Sagen at forbedret, tage en heldigere Vending.

Vænleiki, vænleikr, *m. venustus*, Smukhed, Skjønhed.

Vænn, *sperandus, bonæ spei*, haabesind. Ecki er nú annad vænns ráð, *non est aliud consilium, de quo melius sperandum*, der gives intet bedre Raad. Hönum þýskar vænt um, *in sinu gaudet*, han glæder sig over.

Vænn, *formosus, elegans*, smuk, skøn. Vænney, *virgo venusta*, en smuk Pige, Mo.

Væntulegr, *sperandus*, som man kan vente, ventelig.

Vænti (at vænta), *expectare*, vente, bie.

Vænting, *f. spes*, Haab, Forhaabning. Hann gaf mér vænting á þókinni, *spem libri mihi fecit*, han gav mig Haab om at erholde Bogen.

Vænt, *f. expectatio*, Venten, Oppebien, Løng var á hönum væntin, *diu expectatus eras*, man ventede ham længe.

Vær, *nos, ambo*, vi.

Vær, *sulcrabilis*, taalelig. 2) *bilavis*, glad. Hann lef: nú vart, *jam spavter dormit*, nu sover han sødt. Nú er ecki vart ved: *nu*

pestis est intolerabilis, nu raser et utaaelstige (meget stærkt) Uvej. Hønnum er hvörgi laði vært, *nullo in continenti tutus est*, han er ingensteds paa Fastlandet stfer.

Væ itegi, *tolerabilis*, taalelig. Þar var ecki vælegt, *intolerabilis ibi erat minus*, der var et utaaelstigt Opholdssted.

Værlögjar, *m. pl. vocati olim Normanni*, quando militabant imperatori Graco. Væringar, saaledes kaldtes de Normænd, som fordem stode i Krigstjeneste hos den Græske Kæiser i Konstantinopel.

Væringar, *m. pl. juvenes hilares v. procaces*, glade, lystige unge Mennecker; ð var.

Væringi, *m. a. plurimum*, Urentlighed, flatted Ud paa Haar.

Værrur, *f. pl. furfures*, Skurver i Hovedet.

Værskillegr, *gradientus*, svag og smal af Legembygning.

Væsk II, *m. mustela*, en Bæsel. 2) *vir gracilis*, et Merkefte af svag Legembygning og liden Vækt.

Væsi (at valsi), *spirare*, aande, puste. 2) in-

quietare, forurolløe. Hér væsir ecki um þig, *hic ab animi injuria calti immunis es*, her er du stfer for a't Uvej; vid var v. vos.

Vætt, *f. humor, aqua*, Vand, Vædse, Fugtighed.

Væti (at vætt), *humectare, malefacere*, væde, gjøre vaadt.

Vætt, *f. octoginta pondo*, nonnunquam olim centum pondo, firfindstøve; ogsaa fordem: et hundrede Pund. 2) *pondus indefinitum*, en ubestemt Vægt. Ecki vætta, *nihil*, stet intet. Uppá vegnar vættir, *extra numerum*, in spem incertam, ganske ubestemt, paa et Slumpetraf.

Vætt, *f. genius, demon*, en Naud, Skyttaand.

Vættir, *c. idem*.

Vætti, *n. testimonium*, Vidnesbyrd. 2) *cardines janua*, Dørhængsler 3) *ansa ferriodum*, qua sublevantur, Haandgred paa Skrine eller Kister, ved hvis Hjælp de løstes op.

Vætti (at vætta), *optare, petere*, ønske, bede om. Vættac of grid, *pacem non peto*, jeg begjærer ikke Fred.

Y.

Ybbinn, *hirsutus*, ladden, strishaaret. 2) *trunculentus*, minax, vranten, trættefjer, vrede-laden.

Ybbi (at ybba sig), *truncem præferre vultum*, se barst, vredagtig ud.

Ybogi, *m. costa, arcus*, en Bue, Bøjning.

Yda, *f. aestus aquarum v. fluminum*, Vandhviere vel, stærk Strøm i Floder og Elve; ð unna. Yda (at ydu), *astuare, effervescente*, bruse, være hidfig.

Yddi (at ydda), *acueri, acuminare*, spidsse, gjøre spids. Hér yddir fyrir einhverju,

aliquid suspicionis inest, her stikker noget under.

Ydúglegr, *frequentis, jugis*, idelig.

Ydukast, *n. vortex, item caracaces*, en Vand-
hvirvel; ogsaa: Vandsvælg.

Ydr, *vobis omnibus*, Eder.

Yfir, *f. dissidium*, Riv, Trætte; *vid. úsinn.*

Yfi (at Yfa), *refricare*, oprippe, oprive. 2) *irritare*, optire, opbløse. At Yfa upp láid, *refricare vulnus*. oprippo Saaret. At Yfi til reidi, *irritare*, optire til Vrede.

Yfi (at Yfaz), *irritare, indignari*, optirres, blive vred, fortørnet. At Yfaz vid einn, *difficilem se exhibere*, blive vred, fortørnet paa en. Bændur Yfiduz vid Sighvat, *prædictiores Sighvarum indignati sunt*, Bønderne blive fortørnede paa Sighvat.

Yfi, *f. refricario; item irritario*, Oprippen, Opriven; ogsaa: Optirrelse.

Yfing, *f. idem*.

Ysinn, *indignabundus*, vred, fortørnet; *vid. úsinn.* 2) *hirsutus*, lodden, strishaaret.

Yfir, *super, trans, item per*, over, igjennem, over paa den anden Side.

Yfir, *etii, est, superus, superior, supremus*, over, øvre, øverst (et Væstæffenheds: d).

Yfir, *etia, est, supra, superius, supreme*, over, øvre, øverst (et Stedørd). Yfir sig, *ultra vires*, over sine Kræfter. Hann lofar yfir sig, *auveos montes pollicetur* han lover mere end han kan holde. Hönum siest yfir, *arras*, han tager Beil, forser sig.

Yfiraufinn, *perfusus*, overast, overvaldet.

Yfirband, *n. ligamentum; quo subligantur membræ vasis v. pixidibus*, et Baand, hvorved et Dælle fastbindes over Kar eller Væser.

Yfirbetr, *ulterior, remotius*, længere borte, længere over til den anden Side.

Yfirbodan, *f. imperium, dominium*, Herredømme, Overbefaling.

Yfirbodari, *m. dominus, superior*, en Herre, Befalingemand.

Yfirbord, *n. rextum exterius vestis*, Netten paa et Klæde.

Yfirbót, *f. emendatio; item satisfactio*, Forbedring; ogsaa: Fyldestgjørelse.

Yfirbragd, *n. vulnus, Vrine, Knægtis Skiffelse.* 2) *prætextus*, Paaklud, Skingrund. 3) *speculus exterior*, Ildscende.

Yfirbuga (at yfirbuga), *superare*, overvinde, faa Bugt med.

Yfirburdi, *m. pl. vires v. fortitudo major*, større Kræfter, Overlegenhed. 2) *prærogativa, excellencia*, Fortrin, Ypperlighed frem for andre.

Yfirburda, *perquam, præ cæteris*, særdeles, udmærket. Yfirburda-hægr, *præ cæteris artifex*, udmærket kunstfærdig. Yfirburda-gagn, *maximum commodum*, særdeles stor Nytte.

Yfirbyrdi, *n. vid. yfirbord*.

Yfirbátur, *f. pl satisfactio; Fyldestgjørelse*, Erstatning; *vid. bætur*.

Yfidáð, *f. vehementia*, Voldsomhed, Hæftighed.

Yfirðomari, *m. iudex superior*, en Overdommer.
 Yfirðöggva (at yfirðöggva), *irrigare*, vade, bes-
 tanke med Vand.
 Yfirdreg (at yfirdraga), *expungere*, udlette,
 saa en Streg over.
 Yfirdepskapr, *m. simulatio*, Forstillelse, Høfleri.
 Yfirsýs (at yfirauka), *perfundere*, oerøse, over-
 valde.
 Yfirsítr, *trans, ultra*, over, hen til den anden
 Side.
 Yfirfar (at yfirfara), *peragraré, transire*, gjens-
 nemreise, fare over. 2) *perustrare, percur-
 rare*, overflue, gennemløbe.
 Yfirferð, *f. peragratio, transitus*, Overfart,
 Gjennemfart. 2) *percurtio*, Gjennemløben.
 Yfirfell (at yfirfalla), *aggredi v. obnuere*, an-
 falde, overfalde.
 Yfirflóttanlegr, *abundans*, overflodig.
 Yfirflóttanlegra, *abundantier, accumulare*, overflo-
 digen.
 Yfirflór, *f. vid yfirferð*.
 Yfirfurd, *f. res summe admiranda*, en særde-
 les forunderlig Ting.
 Yfirfyrir, *ad aliud locus*, henover, til den an-
 den Side. Pa a mun eg yfirfyrir á millið,
ad aliud mōnis locus ibo, jeg vil rejse over
 til den anden Side af Fjeldet.
 Yfirfarla, *f. transverio*, Overfarsel.
 Yfirgáangr, *m. voluntas*, Bødsomhed, egenmæg-
 tigt Forhold. 2) *transitus*, Overgang, Over-
 fald.

Yfirgéf (at yfirgéfa), *deserere, derelinquere*,
 forlade, efterlade.
 Yfirgéfning, *f. desertio*, Forladen, Bortløben.
 Yfirgeog (at yfirganga), *transgredi*, gaa over.
 2) *superare v. suppressere*, overgaa, over-
 vinde, undertruffe.
 Yfirgirnd, *f. nimia cupiditas*, umaabelig Bes-
 gjærighed.
 Yfirgráfi (at yfirgráfa), *prominere*, rage frem.
 2) *abundare, item prevalere*, have Overflod,
 Overhaand, Overvægt.
 Yfirgráfanlegr, *abundans*, overflodig.
 Yfirháangi (at yfirháanga), *immuere*, overhange,
 true.
 Yfirháangandi, *instans, ingruens*, overhangende.
 Yfirhelling, *f. superfusio*, Overgødselse.
 Yfirhelga (at yfirhelga), *prosecere*, bruge Eftins-
 grunde, besmykke med falske Taler.
 Yfirherra, *m. magistratus superior*, Overherre,
 Dørigheid.
 Yfirheyri (at yfirheyra), *examinare*, overhøre,
 eksaminere.
 Yfirheyri, *f. examen*, Eksamnen, Forhør.
 Yfirhönd, *f. potestas*, Magt, Overhaand, At
 hafa yfirhönd, *prapollere*, have Overhaand.
 Yfirhöfn, *f. epistogium, epiblemma* en Overappe.
 Yfirhúd, *f. praprium*, Forhud.
 Yfirhylmi v. yfirhylma (at yfirhylma), *occul-
 rare*, skjule, dølge.
 Yfirhylving, *f. praecursus*, Paaskud, Eftin-
 grund.
 Yfirkominn, *superatus*, overvundet.

Yfirklæði, *n. vestis superior*, Overklæder.

Yfirledr, *n. (á skóm) obstragulum*, Overleder paa Sko eller Støvler.

Yfirlega, *f. sediosa immoratio*, fjedsommeligt Ophold eller Syffelsattelse med noget.

Yfirlesá (at yfirlesa), *perlegere*, gjennemlese.

Yfirlestir, *m. lectio perfunctoriosa* iuselig Gjennemlæsning. 2) *parentatio*, Ligprædiken.

Yfirlit, *n. aspectus, confectus*, Anseende, Beskuen. 2) *estimum v. sententia*, Bærdøring, Mening, Kjendelse.

Yfirlitir, *m. vultus, facies, aspectus; item color naturalis*, Udseende, Kåsyn, Ansigtstræk; ogsaa: naturlig Farve.

Yfirlyfi (at yfirlyfa), *proclamare, promulgare*, udraabe, bekendtgjøre, erklære.

Yfirlit (at yfirlitá), *instrare, perlustrare, overstræ*, gjennemstræ.

Yfirlyk (at yfirlyka), *consummare*, fuldbringe, tilendebringe. Þánga til með öllu yfirlykr, *donec res ultimam finem attingat*, indtil Sagen er ganske fuldført.

Yfirleti, *n. tractatio*, Behandling. Þeir voru þar á góðu yfirleti, *benevole tractabantur*, de vare der særdeles godt behandlede.

Yfirleti, *n. magnificentia; item ostentatio*, Pragt, Pomp; ogsaa: Pralen.

Yfirráta, *supra modum, immodice*, overmaade.

Yfirmandr, *m. superior*, en Overmand.

Yfirmegna, *prevalens*, som er stærkere, har flere Kræfter, overlegen. 2) *cui alter impar est*, hvortil en ej er i Stand. Jörðin ber

þig yfirmegna, *impar est prædio, v. fundo calendo impar es*, du er ikke i Stand til, har ej Kræfter til at dyrke, drive Gaarden.

Yfirnefi, *n. vid. ofnefi*.

Yfirráð, *n. pl. regimen, dominium*, Herredomsme, Regjering.

Yfirráttir, *m. jus superius, secunda instantia*, Overret, anden Instans.

Yfirráttar-hús, *n. prætorium*, Overrets Hús, det Hús, hvortil Overretten holdes.

Yfirseta, *f. vid. yfirlega*. 2) *obstricium*; Jörð demoders Forretning, Haandtering.

Yfirsetukona, *f. obstrix*, en Jörðemoder.

Yfirsetukonaun, *n. pl. matrum*, den Befalning, en Jörðemoder er høfder.

Yfirsaungr, *m. parentatio*, Sang ved Ligbegjængelse. At halda yfirsaungr, *parentias*, sänge ved ens Jörðefarb.

Yfirskón, *f. error, delictum*, Bildfarelse, Forsælse.

Yfirskipa, *o. extra numerum nautarum*, overkomplet Somand.

Yfirskipa (at yfirskipa), *præponere*, satte over, bestille til Overmand.

Yfirskipadr, *præpositus, prefectus*, som er sat over noget.

Yfirskipun, *f. præpositura*, Bestikkelse over noget. 2) *nimia numeritas*, for stor Mængde.

Yfirskyn, *n. pretextus, simulatio*, Paaskænd, Skingrund, Forevending.

Yfirskodan, *f. perspectio*, Overskuen.

Yfirskot, *n. pl. ambiguitas*, Tvetydighed. Hann

- för med yfirskotam; *ambiguis verbi iuravis* v. *cum reservatione mentali*, han aflagde Ed med Tvetydighed, Forbeholdenhed.
- Yfirskyggi (at yfirskyggja), *obumbrare*, overfygge.
- Yfirskgging, *f. obumbratio*, Overfyggen.
- Yfirskrift, *f. epigraphe, inscriptio, titulus*, Overkrift, Indskrift, Titel.
- Yfirslig (at yfirsliga), *superare*, overstige, overvinde.
- Yfirsliginn, *superatus*, overvundet.
- Yfirsligning, *f. impotencia avini v. regimen assecuum*. Stunds Svagbed, Mangel af Styrke til at holde sine Affekter i Tomme.
- Yfirsvif, *n. eclipsis v. Syncope*, Afmagt, Daanelse; vid augvit.
- Yfirlygn, *f. consilium v. providentia*, Overfigt, Forsynlighed.
- Yfirtrak, *n. praestantia*, Fortrin, Overflighed. Par var yfirtraks sikki i vetr, *praesentia hae hyeme praestantissima ibi fuit*, der var sardøles godt Fisteri i Vinter.
- Yfiratala (at yfirata), *convincere*, overbevise. 2) *persuadere*, overtale.
- Yfirataldr, *pervasus*, overbevist, overtalt.
- Yfirtek (at yfirteka), *comprobando* indbefatte. 2) *emitteri*, fuldmaale, tilbagelagge, fuldbringe. 3) *ad finem perduc.* tildebringes. Þeir ridu hv d sem yfirtek, *quoniam maxime emitteri poterant equitave*, de rede saa lang en Vej, de mueligen kunde.
- Yfirodsla, *f. anomia, peccatum*, Forseelse, Overtrædelse, Synd.
- Yfirvalld, *n. magistratus*, Overighed. 2) *vis*, Bold, Boldsomhed.
- Yfirvallds-stett, *f. magistratus, praefectura*, Overigheds Embede, Bestilling.
- Yfirvarp, *n. praetextus*, Paaastnd, Forevending. 2) *tanium funis anchoralis, quantum supra lineam perpendicularem paralaxis aduc exigit*, Overvarp.
- Yfirveg (at yfirvega), *perpendere, pensulare*, overtanke, overveje.
- Yfirvegan, *f. pensulario, ruminatio*, Overbejelse, Overtænken.
- Yfirúfr, *n. quatuor a carina circulus tabularum navigii*, den fjerde Plankerad fra Rjælen i et Skib.
- Yfirvigt, *f. superpondium*, Overvagt.
- Yfirvinn, *trans*, henover.
- Yfirvundir, *sub*, henunder. Yfirvundir hallid, *sub montem*, hen under Hjeldet.
- Yfirvunninn, *victus*, overvundet, besejret.
- Yfirvætti, *n. superpondium*, Overvagt. Yfirvættis gættiska, *immensa bonitas*, overvattedes Godhed. Yfirvættis þægt, *immensurabilis*, overmaade tung.
- Yfirvid, *valde, admodum*, meget, overmaade.
- Yfirvid mikid, *per magnum*, særdeles meget.
- Yfir, *vid*, yfynn.
- Ygger, *n. error; item suspicio*, Ektræk; ogsaa: Mistanke. 2) *nomen Odini*, Odins Draug; *vid. uger*.

Uggir (at ugga), *suspitari*, have Mistanke om, formode. Uggir mig, *suspitor*, jeg formoder, har Mistanke om.

Ygr, *ferus, perulans*, vild, fræt; *vid. mann-ygr.*

Yki (ykta, at ykia), *exaggerare*, forege, overdrive; *vid. eyk.*

Ykia-madr, *vir portentosus*, et usædvanligt, uhyre Menneske.

Ykia, *f. exaggeratio, hyperbole*, en Hyperbol, Foregælle, Overdriveelse.

Yki, *f. idem.*

Ycker, *vobis duobus*, Eder begge.

Ykt, *f. paralysis*, heftig Gigt.

Ykr-yki, *f. idem.*

Ykrislær, *paralyticus*, søg af Gigt.

Ylda, *f. marcor, solutio in fibras*, Naadenhed.

Yldi (at ylda), *marcescere facere*, gjøre raadent, lade raadne.

Ylfa, *f. lupa*, en Ulvinde.

Ylira (at ylfra), *ululare*, hyle, tude; å ulfr.

Ylfradr, *f. ululatus*, Hylen, Tuden.

Ylfr, *n. idem.*

Ylgia, *f. lupa*, en Ulvinde; *aliis: alce femina*, efter andre: et Eldyr: Hvinen; *vidi ilgia*. Mòdir mín var sein ylgia; og var von þar kemti ulfr af; *maior lupæ familis erat; idogre lupæ ix pa sperandus*; niur Mòder liggene en Ulvinde, og derfor kunde maui vente, at huii vilde føde en Ulv.

Ylgr, *m. lupus*, en Ulv; *alike: alce mas*, efter andre: et Eldyr: Hannen; *vid. elgr.*

Yli (at yla), *ululare*, hyle, hvinke.

Ylir, *m. quercus, quercus*, klynkende, klagende, *sic vocabatur olim yvensis, quo sol est in igno sagittarii*, saaledes kaldtes fordem den Waaned, da Solen er i Skyttens Etjernebillede: 3: November.

Ylia (at ylia), *refacere, calefacere*, varme, gjøre lunken.

Ylr, *m. repor, calor*, Varme, Punkenhed.

Ylur, *f. pl. ululatus*, Hylen, Klynken.

Ylustrá, *n. gramen quercuum, quod moru ventis stridet*, et Straa, som røllet af Vinden gisver fra sig en hylende Lyd.

Ym (umdi, at ymia), *stridere*, susse, hvine; *vid. hvin.*

Yma, *f. mulier gigantea*, en Jettevinde. 2) *pugna, ex effectu*, et Slag, Batalie.

Ymbruvika, *vid. imbruvika.*

Ymi, *m. nom. pr. viri*, en Mand's Egennavn; *anhelans; irem grandisonus*: pusten; ogsaa: højroftet, som har en stærk Stemme.

Ymir, *m. nom. gigantis*, en Jettes Navn. 2) *idem ac proximum.*

Ymist, *alternatim*, vekselsvis.

Ym-ilega, *varie*, forskjellig.

Ymillegr, *diversus, varius*, forskjellig.

Ymprá (at ymprá á), *leviter tangere*, røre ved, berøre lidt. Ymprar á, *repullat*, det skyder, kommer frem. 2) *dat suspicionem*, gver Mistanke.

Ympt, *n. rumor incertus, nulli, cuiusmodi agites alius ympt.*

Ymsir, *varii, diversi*, forskjellige, adskillige; (in *singulari, casus tantum obliqui in usu sunt*, i Enkeltaalset bruges blot de afledede Faldendelser). Ymslar tegundar, *diverse species*, af forskjellige Slags. Med ymslum hætti, *vario modo*, paa forskjellige Maander. Á ymsfann háit, *per diversum modum*, det samme.

Ymti (at ymta), *rumigerare v. susurrare*, udbræde Røgte, -hænte om noget. Hann ymti á því, *suspicionem dedie*, han yntede noget derom.

Ymti, *m. rumor evulgatus*, Ymten om.

Ymugustr, *m. offensa animi*, Fortærnelse, Uvilje, Afsty.

Ymr, *m. fremitus, sonus ex jacu vel vibratione metallorum; item arborum ex agitatione venti*, den Lyd, som Metalleres Svingning eller Raften forarsager; ogsaa: Trærnes Susen, naar de rystes af Vinden. 2) *agvila*, en Ørn. Væd ára ymr og þarna glymir, *increpue stridor tonitruum, et frenitūs armorum*, Mærebæsten og Vaabenbrag foregædes.

Yndi, *n. jucunditas*, Behagelighed, Yndighed.

Yndislegi, *jucundus, suavis*, yndig, behagelig.

Yndislega, *jucunde, suaviter*, yndigen, behagelig.

Yndislegleiki, *m. delicia, jucunditas*, Yndighebed, Behagelighed.

Yngi, *n. juvenus, ungdom; (obsolet nisi in compositis, foraldet)*.

Unden Deel.

Yngi, *m. juvenis mas*, en Ungkarl. 2) *nom. pr. viri*, en Mand's Egenavn.

Ynga, *f. virgo juvenis*, en ung Pige. 2) *nom. pr. mulieris, et Fruentimmers Egenavn*.

Yngis madr, *m. juvenis*, en Ungkarl.

Yngis-mey, *f. puella, virgo*, en Ungsø, Pige.

Yngisfolk, *n. juvenus*, unge Folk.

Ynglingar, *m. pl. progenies juvenilis*, ungt Afkom, Unglinger. 2) *posteri Yngis Regis*, Kong Dugges Efterkommere.

Ynglinge, *m. adolescens*, en Yngling.

Yppi (at yppa), *elevaré, erigere*, opløste, opsø rejse; á upp, Öld heft yppad salidi, *populi cristas erexit*, Krigerne have rejst Hjelmhæstene i Vejret. Þá er Böðsynir biðdum yppu, *quando filii Boris hemisphæria collocaveré*, da Bore's Sonner havde Halvkuglerne i Vejret.

Ypparlegi, *insignis, præstans*, ypperlig, fortrinlig.

Ypparlega, *egregie, præclare*, ypperligere, fortrinligere.

Yr, *ys, y, m. arcus*, en Bue; *vid. ir*.

Yria, *f. pluvia tenuis*, Smaaregn, Dug; *vid. úr*.

Yridr, *striatus*, strebet.

Yr (ardi, at yria), *arare, ploje*.

Yringr, *m. vid. yria*.

Yri (yriadi v. yrdi, at yria), *pluere, regno libet*. 2) *micare, micare*, glindse, skinne.

At yria i, *submiscere*, blande lidet af en Ting med en anden. Eggin i hnisnum Yrk ill, *rosa micat acies cultri*, v: *obrusa est*, Knivens Egg glindsfer, er gausse slov.

Yrki (yrkti, hafi yrkt v. orkt, at yrkia), *facere, operari*, gjøre, forrette; å verk. At yrkia jörd, *colere terram*, dyrke Jorden. At yrkia qvædi, *pangere, componere carmen*, digte, gjøre Vers. At yrkia ordi å, *compellare aliquem*, tale til en. Ef i er orkt jörd Baräns, *si quis violat fundum prædiorum Baronis*, dersom nogen beskjædiger Friherrens Grund.

Yrki, *n. opus*, Værk, Arbejde; *vid. virki*.

Yrkis-efni, *n. materia, tam venlis, quam verbalis*, Evne, Materie til at forarbejde noget af.

Yrkia, *f. cultura terræ; item: quodcumque opus*, Jordens Dyrkning; ogsaa: ethvert Arbejde.

Yrkling, *f. idem*.

Yrland, *f. Hybernia*, Island; *vid. Yrland*.

Yrmlingr v. yrkingr, *n. vermiculus*, en lille Orm; å ormur; *vulgo carulus*, i Alminderlighed: en Hvalp; Unge; *sic rökuyrklingr, carulus vulpis*, en Rævs Unge.

Yfia, *f. mulier immodica, et uordentligt, frækt* Gruentimmer.

Yfia (at yfia), *proruere, grassari*, bryde frem, grassere.

Yskra (at Yskra), *vid. iskra*.

Yslöp, *n. hyssopus*, Ysop.

Ysti (at ysta), *coagulare*, løbe sammen v: om

Melken, ostes; å ostr. Miölkín ystir, *lac concrescit*, Melken løber sammen.

Ysting, *f. coagulatio*, Melkens Sammenløben, Ostning.

Ystingr, *m. lac concretum, a fero se fecernens*, sammenløben Melk, som stiller sig fra Ballen.

Yti (at yta), *trudere*, støde frem; å út. At yta háli, *naviculam e continenti trudere*, støde en Baad ud paa Vandet.

Ytra (lid-ytra), *extrinsecus*, udvortes. 2) *ad occidentem*, længere mod Vesten.

Ytri, ystir, *exterior, extremus*, ydre, yderst.

Yxn, *n. bos, taurus*, en Tyr, en Otse. 2) *taura*, en gold Ko. 3) *taurus castratus*, en Etud, gildet Tyr. Steingrimr keypti 2 yxn 6 vetra fyrir 5 hundrud verdaura, og galt vid 2 skóðhrofs, og hálfu mjök silfurs, Steingrimur emte duos boves sexennes, pro quingve hundradis, et pro precio soluis binas equas polie adfetas, et quatuor uncias argenti. Steingrim kjøbte to seksaarsgamle Etude for Fem Hundrede (etlags Værdi), og betalte derfor tvende Stutterhopper, og fire Marker Sølv.

Yxna, *vitulans, marem appetens*, en Ko, som vil have Tyr, som springer. Kyrin er yxna, *vacca vitulaur*, Køen vil have Tyr.

Yxna-megn, *n. robur bovillum*, en Okses Styrke.

Yxn-mál, *n. terminus vrium septimanarum, quo elapso vacca marem iterum appetunt v. vitulaur*, en Tid af tre Uger, efter hvís Forløb Køerne atter springe.

P.

Pá, *f. terra egelida*, optøet Jord. Badi á Pá og Þeja; *ram gellida quam egelida terra*, baade paa frossen og optøet Jord.

Pá, *rum, tunc*, da, den Tid. a) *cum, ubi*, naar, da.

Pá og Þá, *subiude*, af og til.

Þad v. Þat, *hoc, illud*, det, dette. Þad edr Þad, *hoc vel illud*, dette eller hint, det eller det.

Þadan, *inde*, derfra. Þadan í frá, *abinde, item exinde*, derefter, fra den Tid af.

Þadan af, *idem*. Þadru, *ibi v. eo versus*, der, derhen. a) *illinc*, derfra.

Þága, *f. gratia, beneplacium*, Gunst, Velbes hag, Tjeneste. I Þágaleyfi, *ingratiis*, ngjerve, imod eus Villje.

Þagga (at þagga), *or alicui obsurare, silentium imponere*, stoppe Munden paa en, paabyde Tavsghed.

Þigmáll, *taciturnus*, tavð.

Þagmálskr, *idem*.

Þagmálska, *f. taciturnitas*, Tavshed.

Þagna (at þagna), *comescere, obmutescere*, blive tavð, forstumme, holde op at tale.

Þagnadr, *conticens*, tavð, forstummet.

Þagnar-gilldi, *n. silentium*, Tavshed. Hann læt eg í þagnargilldi, *de eo nil dicam*, deri om vil jeg ikke tale, det gaar jeg tavð forbi.

Þak, *n. rectum, regmen*, Tag, Dække.

Þakinn, *rectus*, bedaffet, skjult, taffet.

Þacka (at þacka), *gratias agere*, taffe, yde Tak. Þad á eg þer at þacka, *sibi accipium fero*, derfor har jeg dig at taffe.

Þackargbrd, *f. gratiarum actio*, Taffent, Tak sigelse.

Þackindi, *n. pl. vid. Þöck*. Þad tek eg til Þackinda, *grata mente accipio*, derfor taffer jeg, det modtager jeg med Tak sigelse.

Þackir, *f. pl. gratia, grates*, Tak, Tak sigelse. At taka med Þöckum, *grata mente accipere*, modtage med Tak sigelse.

Þacklát, *gratus, beneficii memor*, taknemmelig.

Þacklátzi, *n. gratitudo, grata mens*, Taknemmelighed.

Þacknamilegr, *gratiosus, gratus*, velbehagelig, skjerkommen.

Þacknæmr, *idem*.

Þacklátmr, *vid. Þacklát*.

Þacklamlegr, *idem*.

Þackfanlega, *grata mente*, taknemmeligen.

Þacksemi, *f. mens grata*, Taknemmelighed.

Þakrenna, *f. diligencia, guttular*, Tagrende.

Þaksteinn, *m. regula*, Tagsten.

Þám, *n. egelida obscuritas aeris*, Luftens Dunstshed í Lovejr.

Þámadr, *obscurus*, mørk, dunkel, usklar. Þámad lopt, *aer subnubilus, egelidus*, taaget, mørk Luft, med Tavejr.

Þámar (at þáma), *egelidari*, tó, optøes. Nú þámar af, *resolvitur nix*, nu toer Sneen op.

- Pamba** (at Pamba), *amygdalære*, *amygdalidum bi-*
beræ, *ut venter tumescat*, drikke saameget,
at man svømmer op; ð Pömb. At Pamba
æptir, *anbelofus insequi*, forfølge med Mandes
pust.
- Pambari**, *m. beluo*, en Graadser, Slughals.
- Pamb**, *n. ingurgitatio*, Graadseri. 2) *curfus*
molestus, besværlig Løben. Fatid skendr á
Pambi, *vestis coarctat ventrem v. arcuat mem-*
bra, Skridet trykker Naven sammen, ind-
presser Lemmerne.
- Pång**, *n. fucus littoralis dichotomus*, Sotang,
Søgræs.
- Pångat**, *illuc*, derhen. Pångat til, *donec*,
adusque, indtil den Tid.
- Panir**, *f. pl. vid. pön*.
- Paninn**, *expansus*, udsprende. Pandr, *idem*.
- Pánka** (at Pánka), *vid. penki*.
- Pánki**, *m. mens*, *cogitatio*, Tanke, Tanken.
- Pánklaus**, *securus*, *negligens*, sanseløs, Stjæ-
desløs.
- Pannig** v. Pannug, *illuc*, derhen. 2) *ia*, saae-
ledes; pro Pannveg.
- Panninn**, *ia*, pro Pannveginn, saaledes, paa
den Maade.
- Par**, *ibi*, der. Par á ofan, *præterea*, des-
uden. Par at auki, *idem*.
- Par á vid** v. par á rök vid, *nou secur*, *simi-*
liter, paa lignende Maade, omtrent ligedan.
- Par til**, *eo usque*, dertil, indtil den Tid. Par
um bil, *circiter*, omtrent.
- Pari**, *m. fucus egestius*, *alga*, Fare, Tang,
Søgræs.
- Parabrúk**, *n. algarum egestiorum congeries*,
en Fare: Duff, Tang, Bindel.
- Parf** (Purfii, at Purfa), *indigere*, behøve.
- Parlagánger**, *m. podex*, anus, Endetarm.
- Parlagripr**, *m. res nilis*, en nyttig Ting.
- Parfatöl**, *n. mensile*, nyttige Redskaber.
- Purfa-Prisill**, *m. vil. Prisill*.
- Purfi**, *m. utilitas*, Gavn, Nytte.
- Parfindi**, *n. pl. res utiles*, *opus utile*, Nødvend-
digheder, nyttige Ting, gavnlige Arbejde.
At göra sin Parfindi, *inservire nature*, gaa
for sig selv, gjøre sine Nødvendigheder.
- Parflaus**, *inutilis*, unyttig.
- Parflaus**, *f. rex inutilis*, *supervacanea*, en unyt-
tig, overflødig Ting. At parflausu, *citra*
necessitatem, uden Nødvendighed.
- Parflaus** (at Parflaus), *carere*, fattes, behøve.
Eg kann vel at parflaus þefe, *facile eo carere*
possum, det kan jeg let undvære.
- Parflauslegr**, *utilis*, *commodus*, nyttig, gavnlig.
- Parfl**, *idem*.
- Parinar**, *m. pl. inestina tenuia*, *ilia*, Tarme,
Smaatarme.
- Parinngánger**, *m. verminatio*, Ormesygge.
- Parinshlaup**, *n. hernia*, Brok.
- Parua**, *ibi*, *ibidem*, der, paa det Sted.
- Par-vist**, *f. mansio ibi*, Ophold der.
- Pátr**, *m. pars*, *sectio*, *membrum libri*, en Af-
deling, Afsnit af en Bog. 2) *filum funis*,
en Tot Traad af et Tov; sic: tvíþátr strengr,

funis duplicatus, et dobbelt Tov; *metaph.* eg á eingann þátt í því, *extra me est, non mihi cura*, jeg har ingen Del veri.

Paul, *n. acrus furivus*, hemmelig, forborgen Handling.

Paula (at pausa), *palpare in tenebris*, samle, seke sig for i Mørke.

Paul, *n. indefessus labor*, utrættet Arbejdsomhed.

Paul, *f. sermo prolixus*, en lang, vidtæstlig Tale: *vid. hula*. At *spytia paular*, *impudenter obnuere aliquem questionibus, rogitare*, overvælde med Spørgsmaal, spørge uafsladeligen.

Paular-stóll, *m. carbedra*, Talerstol, Kateder.

Pauli, *m. rigidus orator*, en stiv, vidtæstlig Taler.

Paul-náli (at Paulmala), *persuadere v. os alicui sopbinariibus obnuere*, overtale, bringe til Tavshed med Epidastidigheder.

Paul-reid, *f. equitatio radio'a, sine pausa*, kjeðsommelig Riden i Træk, uden Hvile.

Paulseta, *f. radio'a et iur'isa fess'a*, kjeðsommelig, langvarig Sidden paa et Eted.

Paulsættin; *sedendo indefessus*, utrættelig i at sidde paa et Eted.

Paungull, *m. fucus, caule maximo lignescente, phycodendron*, en Tangstilk.

Pausa, *f. strepitus, tumultus*, Alarm, Buldren. Nær var ee Paulsnam þeirra, *interfui illorum strepitum militari*, jeg var nærværende ved

deres Vaadenbrag; (*poeta de cade Tryggvoni*, siger Voeten om Tryggve's Død).

Paulnaz (at Paulnaz framam, *tumultuari*, bryde frem, styrte frem med Alarm.

Pesha (at Pesha), *odorari*, lugte; *alias Pesha, idem*. At Pesha upp, *odorare*, opsnuse, opstove.

Pesindr vel, *odorus, bene olens*, velsugtende.

Peslaus, *inodorus*, uden Lugt, som ikke lugter.

Pesr, *m. odor*, Lugt.

Pegar, *mox, e vestigio*, straks, i Øjeblikket.

2) tum, da, naar, den Tid.

Pegi, *m. acceptor*, en Modtager; *vid. far pegi*.

Pegi (pagdi, at pegia), *tacere, silere*, tie, være tav.

Pegiaudi, *tacitus, silens*, tav, stilleende.

Pegni, *m. subditus*, en Undersaat. 2) *homo*

liber, en fri Mand. At bata kóngi Pegni, *multam pro cade subditi regi solvere*, betale til Kongen Bøder for en Undersaats Drab. Þeir sk'inda linan þgni og þræli, *non tantum liberos homines, sed et servos evocavere*, de sammentaldte frie Folk og Trælle.

Pegnigildi, *n. homicidii multa regi solvenda*, Bøder til Kongen for en Undersaats Drab.

Pegniskylla, *f. subditorum officium*, undersaatlige Pligter. 2) *quicquid subditus debet imperanti*, alt hvad Undersaatten skylder sin Overherre.

Pegniskapr, *m. fides, virtus*, Huldskab, Troskab. 2) *munificencia, liberalitas*, Gavnildhed.

- Peigi, *quasi p̄o-eigi, non, ikke.*
 Peim-megin v. Peim-eiginn, *trans ab eo latere,*
 paa den Side.
 Peir, þær, Paug, illi, illa, illa, de.
 Pek (þekti, at þekia), *regere, insegere, taffe,*
 beslagge med Tag.
 Pekia, *f. tectum, Tag, Dække.*
 Pecki (at þekia), *nasceri, kjende.*
 Pe-kilegr, *gratus, acceptus, takkelig, behagelig.*
 Peeking, *f. notitia, Kundskab.*
 Þeckianlegr, *cognoscibilis, kjendelig.*
 Þeckr, *granus, acceptus, behagelig, kjærkommen.*
 Pel, *n. indoles, animus, Sind, Gemyt. 1* Peli
 nidri, *intima mente, i Sindets Underste. 2)*
lana interior et mollior, den fineste Uld, som
er nærmest Skindet. 3) fundus, imum, sc.
acupicatura, fabrica etc., Grund, det Nedere
ste, Underste i Brodering o. s. v.
 Pela (at þela), *fundum preparare v. densare in*
acupicatura, tilberede i Forvejen, tatte det
Tøj, som skal broderes.
 Þela-groppa, *f. spongiositas terræ, nuper ege-*
lida, Jordens Svampagtighed, naar den er
nyliget optøet; Norv. Tellegrop.
 Þelabjugg, *n. securis glacialis, en Økse, som*
bruges til at hugge Is.
 Þelalaus jörd, *terra egelida, optøet Jord.*
 Þelambek, *f. Thelemarchia v. Thyle, Telle-*
marken i Norge; pr. terra v. Sylva, glacie
constricta, egentlig: en glennemfrossen Jord
eller Skov.
 Peli, *m. rigor, simulans, Kulde, Nag, Had.*

- 2) *animus, mens, Sind. 3) lentior pectoris,*
asthma, Trængbrystighed. 4) terra congelata,
frossen Jord.
 Pella, *f. vid. Þöll.*
 Þembi (at þemba), *arcuare, rundbøje, kjøre*
frum.
 Þembiz (at þembaz), *intumescere, svulme op,*
hovne.
 Þembdr, *inflatus, opblæst. 2) arcuatus, bøjet.*
 Þembingr, *m. tympanites, tør Batterbot.*
 Þen (þandi, hefi þanid, at þenia), *tendere,*
pandere, udspænde, udstrække.
 Þengill, *m. rex, imperans, en Konge, Øvets*
herre.
 Þenki (at þenkia), *cogitare, meditari, tænke,*
overveje.
 Þenkiandi, *m. vid. Þenking. 2) adj. cogita-*
bundus, tænkende.
 Þenking, *f. cogitatio, Tænke, Tænken.*
 Þenla, *f. sensio, Udtrækken, Udspænden.*
 Þerd, *f. siccatio, Tørren.*
 Þerfilegr, *utilis, nyttig, gavnlig.*
 Þerfill, *m. mendicatus, en Tigger, Betler. 2)*
servus, en Trel.
 Þermingr, *m. idem.*
 Þermez (at Þermez), *vid. Þarfnaz.*
 Þerna, *f. sterna, hirundo marina, Tærne, Krops*
kiere (en Fagel); vid. krifa. 2) famula, serva,
en Tjenestepige, Tærne.
 Þerra, *f. vid. Þurka.*
 Þerra (Þerradi, Þerdi, at Þerra), *siccare, ter-*
gere, tørre.

Perri-hiallr, *m. domus siccatoria, cancellata, et*
Tørrehus.

Perring, *f. siccatio, item dephlegmatio, Tørrer,*
Aftørrer.

Perrir, *m. siccitas, item aer siccus, Tørhed,*
tørt Vejr.

Perrivöndr, *m. arbuscula excisa, rebus arefaci-*
endis apta v. etiam arte facta, Tragréné,
Stager, hoorpaa noget tørrer.

Pessi, *hic, hoc, denne. Petta, hoc, dette.*

Pesskonar, *ejus modi, id genus, af det Slags.*

Pess-kyns, *idem.*

Pesslegs, *idem.*

Pesslegr, *salis, saadan, sig.*

Pessvegna, *ideo, propterea, derfor.*

Pesumegin, *cis, circa, paa deene Side.*

Peyl6, *f. gallina corylorum, tetra abdomine*
nigro, en Lærke; vid. 16.

Peyr, *m. ventus egelidus, Tøvejr, Vind uden*
frost. 2) mens, animus, Sind. Peir vöru
hönum hlýntir i þey nidri, illi clam animo
favebant, de yndede ham t Hjertet.

Peyfi (at Peyla), *celerime equitare, galoppere,*
ride t Galop; à Pys.

Peyfingr; *m. salis equitatio, Galopperen.*

Peyfings-reid, *f. idem.*

Peyü (at Peyta), *jacere, factare, kaste, stange.*
2) concitare, ophidse, fremskynde. 3) inflare,

opblase. At Peyta hefti, concitare equum, give
Seften af Sporene. At Peyta ládia, tibias in-
flare, blase paa en Pibe. At Peyta hvoptana,
inflare buccas, fylde Munden med Vind.

Peytispialld, *turbo pensilis, en Top til at lege*
med.

Piáí (at Piá), *in servitum redigere, bringe i*
Trældom. 2) fatigare, trætte, udmatte.

Piak, *n. molestia, Besværlighed.*

Piaka (at Piaka), *molestare, trykke, forarsage*
Besværlighed.

Piakaz (at Piakaz), *affligi, afflicvari, plages,*
leve et besværligt Liv, i Modgang.

Piakadr, *improbo labori enervatus, udmattet ved*
strængt Arbejde.

Piálf, *n. labor, Arbejde.*

Piálfa (at Piálfa), *labore domare, tæmme ved*
Arbejde.

Pián, *f. servitus, Trældom. 2) molestia, Bes-*
værlighed.

Piáning, *f. idem.*

Piappa (at Piappa), *comprimere, constipare,*
sammmentrykke, tatte.

Piark, *n. quassatio, agitatio, Rysten, Ontum-*
sen.

Piarka (at Piarka), *concudere, ryste. At Piarka*
at einum, inimice straccare, mishandle en.

Piarmo (at Piarmo), *idem. 2) prostratum pre-*
mere, træde paa, trykke en, efter at have
nedkastet ham.

Piálf, *m. nom. gigantis, vir torosus, en Tette,*
fjodfuld, korpulent Mand; à Pió.

Pidr, *m. lagopus was, en Karfugl (= Hannen);*
alias pydr.

Pidrandi, *m. nom. pr. viri, raucifonus, en*
Mands. Egennavn, hæd, hælslydende.

Piel, *n. pl. lac coagulatum recens*, fersk sammenslobet Melk.

Pielaból, *n. locus in cella penuraria, ubi hæc lacricinia seponuntur, scamnum lacarium*, en Melkehybde.

Piela misa, *f. serum lactis*, Melkevasse.

Piel-kéralld, *n. vasculum coagulati lactis, et Kar*, hvori opfat, sammensloben Melk gjemmes.

Piena (at Piena), *servire*, tjene.

Pienanlegr, *utilis, commoús*, nyttig, tjenlig.

Pienusta, *f. officium, ministerium*, Tjeneste.

Pienustaskyllugr, *pro meritis munitis, obligatus*, tjenstskyldig, tjenstpligtig.

Pienustavillugr, *officiosus*, tjenstvillig, tjenstgigtig.

Pier, *vor, I, De* (i Tiltale til en).

Piera (at Piera), *pluraliter appellare, voffiare*, nævne i Plertallet, sige De til en.

Pieragleiki, *m. officiosus*, Tjenstvillighed. 2) *voffisario*, det, at sige De til en.

Piettán, *f. condensatio*, Tatten, Fortættelse.

Pietta, *f. coagulum lactis*, sammensloben, ostet Melk. *Piети, m. idem.*

Pietta, *f. soliditas*, Tæthed, Fasthed.

Piétadr, *deusatus*, tattet.

Piети (at Pietta), *densare, consolidare*, tatte, gjøre tæt. *Pietta* at *evinin, arguere*, anklage, beskyde en. 2) *gravare*, betpuge, belasse en.

Piétinn, *consumax*, stiv, egenfindig, haardnakket.

Piétlyndr, *vid. Piétinn.*

Piéttleiki, *m. vid. Pietta, soliditas*, Tæthed, Fasthed.

Piétglyndi, *n. animus obstinatus*, Haardnakket.

Piétr, *densus, solidus, tæd, fast. 2) (exfectu) gravis, tung, svær. 3) obstinatus, inexorabilis*, haardnakket, stiv, ubøjelig.

Piétryrði, *n. pl. verba austera gravia*, vægtige, haarde Ord.

Pig, *se, dig.*

Pigg (Pá v Páði, hefi Páð v. Þegid, at Piggia), *acceptare, accipere*, modtage. Þúð er ecki Piggjandi, *non est acceptandum*, det kan ikke modtages.

Pí, *n. tabularum*, Panelværk i et Hus. *Pili, n. idem.*

Pilia, *f. tabula*, en tynd Bræde, et Stykke af et Panelværk.

Pilia (at Pilia), *coassare, contabulare*, panele, belægge med Bræder.

Piliadr, *coassatus*, panelet.

Pilfar, *n. constratum v. tabularum navis, stega*, Dæk i et Skib.

Pilfar-skíp, *n. pl. naves recta, empbracla*, et Dækskib, Skib som har Dæk.

Piliur, *f. pl. fori, pergula*, Gangbræder, Løberbord paa Skibe; *alias gángpiliur.*

Pilkista, *f. loculamentum*, et lidet Skab, Hylde, som hører til Panelværket.

Pin, *ma, item sui, din.*

Pina, *f. fibra*, en Trævle. 2) *furunculus in*

- facie v. manibus*; et Saar med No paa, i Ansigtet eller paa Hønderne; *vid. Pen.*
- Pinde, *f. diaphragma*, Mellemgulvet i Legemet.
- Pindarlaus, *indefessus*, utrættelig.
- Ping, *n. forum, conventus*, Ting, Sammenkomst, 2) *res pretiosa*, Kostbarheder. Gød ping og gømul eru ólafandi, *pulchrorum etiam autumnus pulcher est*, gode og gamle Sager ere ulastelige. 3) *utenfile familiare*, Redskaber til Husbrug. Þeir ransökudu þill hans ping og klædi, *omnes illius vestes atque utensilia perscrutati sunt*; de randfagede alle hans Hønsredskaber og Klæder. At hallda eda stefna ping, *agere v. convocare conventum*, holde Ting, Folkforsamling, eller kalde Folk dertil.
- Ping, *n. pl. parochia*, Sogn, Menighed.
- Pinga-prestr, *m. parochus*, Præst til et Sogn.
- Pinga (et Þinga), *agere, deliberare de re*, handle om, overveje en Sag.
- Pinga-nautar, *parochiani*, Sognesfolk.
- Pingbod, *n. tessera forensis*, Budstikke.
- Pingbók, *f. tabula publica*, Tingbog, Protokól.
- Pingdeildir, *f. pl. lites forenses*, Professorer.
- Pingfall, *n. agendi conventus intermissio*, Forshindring, hvorfor et Ting ej kan holdes.
- Pingfarar-bálkr, *m. titulus de processu juris*, den Del af Lovene, som handler om Rettersgangsmaaden.
- Pingfararkaup, *n. itineris forensis merces*, Besøunders Deel.

- taling for en Rejse til Tinget, eller Folkeforsamlingsstedet.
- Pingfiedr, *m. pax v. securitas forensis*, Tingfred.
- Ping-grid, *n. pl. idem*.
- Pinghelgi, *f. idem*.
- Pinghá v. Þingá, *f. tribus*, et Tingsogn, Tingsang; *Germ. Gau v. Gow, pagus*, en By, Stætte.
- Pingheimr, *m. universitas comitorum, comitatus v. conventus ordinum generalis*, den hele Forsamling af Folk, som meder paa et Ting.
- Pinghle, *n. iustitium*, Tinghestigt, Stillsand i Rettergang.
- Pingi, *n. colloquium v. consultatio*, Samtale, Raadslagning. 2) *concupinax*, Doleri, Dolskab. Hann var i Þingum við þá konu, *cum illa muliere vivere consuevit*, han havde det Fruentimmer til Frille.
- Pinglausn, *f. concionis dimissio, finis conventus*, Tingets Slutning.
- Pingmenn, *m. pl. viri iudiciales, curiales, conscribules, foripetæ*, Folk, som høve til samme Tingsang. 2) *olim: clientes*, Tilhængere, Klienter.
- Pingrik, *praprens*, væst: territorii imperaus, mægtig, som bestyrer et stort Distrikt.
- Pings-afgløpun, *f. violatio juris feri, crimen barastaria*, Tingsfredens Krænkelse.
- Pingskapaþáttur, *m. titulus juris de processu*, den Del af Lovene, som afhandler Rettersgangsmaaden.

Pingskøb, *n. pl. processus juris forensis*, Rets-
tergangsmaade.

Pingsløkn, *f. pacacia, item vribus*, Tingsfog, Tingslang.

Pingsvitni, *n. testimonium publicum, omnium simul scabinorum*, Tingsvidne.

Pingsviti, *n. multa neglecti juris v. fori*, Bøder for Forsømmelse at møde paa Ting eller i Retten.

Pingsvøhr, *m. campus v. locus comitorum*, en Mark, Plads, hvorpaa Ting holdes.

Pinir, *m. funis expanditor veris*, et Tov, til at udfpænde Garnet med; *alias pinr.* 2) *convexitas unius lateris in pinu ceteris durior, snapte flexilis*, et haardt, dog bøieligt Stykke Granetra. 2) *pinus*, et Grantra.

Pinn, pin, pitt, *inus, sua, suum, din, dit.*

Pinull, *m. expanditor*, som udfpænder.

Piód, *n. ansa falcis v. curvatura ansæ*, Haandgreb paa en Le, eller Bøjningen paa Haandgrebet. 2) *nates, clunes, glutos*, Lend, Arts. Pióhnappar, *m. pl. idem.*

Piód, *f. gens, natio, populus*, Folk, Folkeslag.

Piódans-barn, *inquinus*, en Indfødt.

Piódbraut, *f. via regia, publica*, Kongevej, Alfarevej.

Piódgata, *f. acus publicus*, Alfarevej, Eti.

Piódhagi, *m. celebris artifex*, en berømt Kunstner.

Piódí, *m. vid. piód, f. Franconia*, Frankensland.

Piódkóngr, *m. monarcha, pr. rex universæ gen*

is, en Enevoldékonge, egentl. hele Folkets Konge.

Piódland, *n. terra, ab una tantum natione inhabitata*, et Land, som beboes af et eneste Folkeslag.

Piódleid, *f. vid. piódbraut.*

Piód-råd, *n. optimum consilium*, et ypperligt Raad.

Piódrcím, *omnibus notus*, overalt bekendt, vidtberømt; á rómr. Paa vard Piódræmt, *in vulgus exit*, det blev almindeligen bekendt.

Piódskáld, *n. insignis poeta*, en udmærket Digter.

Piódverskr, *vid. Þýðskr.*

Piódvegr, *m. vid. piódbraut.*

Piódfr, *m. fur*, en Tyv. Stórpíódfr, *urifur*, en Erketyv. Smápiódfr, *m. furunculus*, en Smaatyv.

Piódgáinn, *furax*, tyvagtig.

Piódhabali, *n. spelunca furum*, Tyvehule.

Piódhadr, *m. furum*, Tyveri.

Piódskapr, *m. idem.*

Piódslægr, *de furro suspectus*, mistænkt for Tyveri, En, der har tyvagtigt Udseende.

Piódsk-mark, *n. stigma*, Tyvmærke, Brændermærke.

Piódsk-nautr, *m. celator v. particeps rei furivæ*, Tyvheleer, Deltager i de stjalne Køster.

Piódskold fé, *res furivæ, furio ablata*, stjalte Køster.

Piód, *m. servus, minister*, en Tjener, Tyende.

Piódna (at Piódna), *servire*, tjene.

Pióneyti, *n. vid. Piór.*

Piónka (at Piónka), *sibi subigere*, underkaste sig, undervolinge.

Piónkan, *f. vid. Prælkan.*

Piónusta, *f. ministerium, servitium, Tjeneste.*

2) *ministra, vestifpica*, en Opvarterfke.

Piónustumadr, *m. minister*, en Tjener, Opvarter.

Piónustukona, *f. ministra*, en Tjenestefvinde, Opvarterfke.

Piónusta-fólk, *n. opera, Tjenestefolk, Tjende.*

Piónusta-górd, *f. sacra, cultus divinus, Gudés tjeneſte.*

Piór, *m. bos castratus, post aliquot annorum admiffaram*, en gldet Okse, Stud.

Piórúngr, *m. idem.*

Piós, *f. frustum exos, carnosum, et Stykke Kjød, uden Ben.*

Piósfnir, *f. pl. membrum genitale equorum, Hestenes Aoletem; alias fiófnir.*

Piósfr, *m. austeritas, Haardhed, Barffhed.*

Piósfrugr, *austus, rux, haard, barff.*

Piótandi, *m (i Ténadi), vena cava, Hulaaren.*

Piótta, *f. pulpamentum nervosum, et Stykke senefuldt Kjød.*

Piótr, *m. vid. Perrivóndr.* Þad skal á Piót þorna, sem á Þræli vóknar, *ferro etiam ignis domesticus non est liber; sub dio siccatur ejus vestes*, en Træs vaade Klæder skulle tørres under aaben Himmel paa Trækrøſte.

Piöl, *f. lima, scobina*, en Sil.

Þir, *f. ancilla, servus, f. Þý, en Slave,*

Slavinde. Þar kom saman Þræll og Þir, *servus ancillam duxit*, der giftede Trællen sig med Slavinden.

Þirfli, *m. vid. Þirmingr.*

Þirill, *n. pistillus, radícula capitata versatilis*, en Kvast eller Koft med Skaft; bruges her til at omrøre Mælk, saa at den cøkes, og ligner Bløde eller Krem, hvilken Met kaldes Blautir.

Þirla (at Þirla, *circumagere*, drive, dreje om kring.

Þirmi (at Þirma), *parcere, servare*, skaae, spare, bevare. Hann Þirmir ei-gvum ið-um, *nulla servat juramenta*, han holder ingen Ed.

Þirmingr, *m. misellus, mendicus*, en Stattel, Tjoger, Betler.

Þirmir, *m. idem.*

Þirmsamlega, *clementer*, faansomt, med Slaans somhed.

Þirvill, *n. pl. necessitas parcendi*, Nødvendighed at skaae, spare.

Þistill, *m. carduus, tribulus, Tidsel, Torn; Germ. Distel.*

Þó, *etiamsi, attamen, dog, alligevel.* Þó at, *idem.*

Þóf, *n. fullonica, Valken, Valkning.* 2) *labor vilis et assiduus*, et ringe vedholdende Arbejde.

Þófaraleir, *m. argilla fullonum smegmatica, et slags Per, som bruges til Valkning, Valkjord.*

- Pöfari, *m. spillo*, en Vatter.
- Pöfi, *m. ephippii stratum dorsuale, coactile, stragula*, et Dække af uldent Løj, som lægges paa Hæften under Sadelen.
- Pöfna (at Pöfna), *spiffari*, tattes, blive tattede.
- Pöfkradr, *m. fullonica*, en Walkers Barksted.
- Pöfka, *f. transtrum*, en Norbänk.
- Pöfki, *m. confessor in transtro*, En som sidder paa samme Norbänk.
- Pöka, *f. nebula, caligo*, Taage.
- Pöka (at Pöka), *movere*, bevæge, røre af Stedet.
- Pöcki, *m. benevolentia, favor*, Velvillighed, Yndest. Hann býdr af sér gödanni. Pöcka, *aspectu est favorabilis*, han har et takkelt Udseende.
- Pöcka-bót, *f. gratificatio*, Godegjærelse, Etkjæk.
- Pöckagödr, *acceptus; item mundus*, behagelig; ogsaa: renlig, renfarbig.
- Pöckalegr, *aspectu gratus et mundus*, behagelig, takkelig og renlig af Udseende.
- Pöckamadr, *m. amicus, familiaris*, Ven, Yndling, Velsjendter.
- Pöckafæll, *vulgo acceptus*, yndet, afholdt af alle. 2) *decorus*, smuk, fjen.
- Pöcknan, *f. gratificatio, beneplacitum*, Behag, Velbehag. At hafa Pöcknan á, *delectari*, finde Behag i.
- Pöcknanlegr, *gratus, acceptus*, behagelig, kjærkommen.
- Pöcknaz (at Pöcknaz), *gratificari, placere*, behage.

- Pol, *n. tolerancia*, Taal, Taalmodighed.
- Polgödr, *patiens, taalmodig, taalig*. 2) *indefessus*, utrættelig.
- Polgrædi, *n. patientia*, Taalmodighed.
- Pöli (at Pöla), *tolerare, ferre*, taale.
- Pölinn, *indefessus, patiens laboris*, som kan taale, udholde Arbejde.
- Pölinnmödr, *patiens, taalmodig*.
- Pölinnmödr, *m. axis*, en Akfel; *vid. ás*.
- Pölinmædi, *f. patientia*, Taalmodighed.
- Pöllaus, *impatiens; item infirmus*, utaalmodig; ogsaa: svag, afmagtig.
- Pölleysa, *f. imbecillitas*, Afmagt, Uduelighed til at udholde noget.
- Pöllr, *m. palus*, en Pæl, Stavre, Raft. 2) *arboris species, pinus*, Grantræ.
- Pölyndi, *n. patientia*, Taalmodighed, taalmodigt Sind.
- Pölugr, *vid. Pölinn*.
- Por, *n. audacia, ausus*, Dristighed. Hann hefr tvö porin, *in omnem eventum paratus et promptus est*, han er beredt paa alt, usofragt.
- Poran, *f. idem*.
- Pörgata, *f. via rrita*, en befæret, betraadt Vej.
- Pöri (at Pöra), *audeo*, tør, vover.
- Pörn, *n. spina, sentis; item spiculum*, en Torn; ogsaa: en Spids, Brod. 2) *fibula v. acus versusilis fibula*. Spidjen, Naalen i et Spænde. 3) *acus*, en Naal, Spids; *vid. kvefnörn*. 4) *littera habens valorem Th Anglorum*, et Døgstav i det Islandske, som udtales ligesom det engelske Th.

Porra (at Porna), *arescere, siccescere; torres.*
 Nå Pornar, *siccata, nu torres.*

Porp, *n. oppidum, pagus, By, Torp, Flekke.*

Porpari, *m. paganus, oppidanus, astrævetes, en*
Bys Indvaaner. 2) nequam, nebulo, et
Skarnsmenneke.

Porri, *m. vis v. poudus, five: præstantissima pars*
rei, Hovedstyrken, eller: den ypperste, for-
nemste Del af noget. Allr porri lidins,
maxima pars copiarum, den største Del af
Armeen. Sic etiam vocatur Porri, mensis,
quo sol transcurrit signum aquarii, frigidis-
sima scilicet pars hyemis, saaledes kaldes ogs
sa den Maaned, hvort Solen gjennemløber
Bændmandens Stjernebilled, nemlig Jannar,
der er den koldeste Tid af Vinteren.

Porrina, *deficiens, item privatus, defraudatus,*
 som mangler, fattes, er berøvet; *vid. pverr.*
 Sænskr her sigri Porrinn, *exercitum Sueco-*
rum, victoria deficiens v. desperata, den Svæts-
ke besejrede, overvundne Armees, som ikke
kan sejre.

Porrakyrur, *f. pl. halcyonia, stille Vejr, som*
 ofte indtræffer midt om Vinteren, i Maas-
 nedu Thore.

Porrsagr, *m. dies Thoris sey Jovis, Torsdag.*

Porster, *m. gadus v. asellus, oie cirraso, dorso*
striperegio, en Torst.

Postli, *m. sitis, Torst, Torsten. At slöckva*
 porstann, *situm, ristingvere, slukke Torsten.*

Postlár, *fuscus, som tøster ideligen.*

Por, *n. præcipitania, Fremfusenhed. 2) aura,*
 et Windpust.

Potar, *f. pl. idem.*

Pót, *pro Pótat, quamvis, endsljønt.*

Pótta, *f. jugum navis, transtrum, en Stors-*
bank; vid. Pótta.

Póttaalus, *humilis, sine ambitione, nedladende,*
 som er uden Stolthed.

Póttaleg, *superciliosus, stolt, storagtig.*

Póttaaz (at Póttaaz), *saighari, fortørnes, blive*

vred. 2) *superbire, vare stolt, hoomodig.*

Pótti, *m. arrogantia, ambitio, Stolthed, Hov-*
 mod. 2) *cogitatio, Tanke, Tænten.*

Pögn, *f. silentium, Tavshed.*

Pögull, *raciurnus, tavé.*

Pöck, *f. remuneratio, Gjengjeldelse. 2) gra-*
tudo, gratia, Tak, Taknemmelighed. At
þackarlaulu, ingratus, uden Tak.

Pökur, *f. pl. gleba virides, ad regendas domus,*
 tynde Græstør, til Tag paa Huse.

Pöll, *f. pinus sylvestris, Norvegis adnuc: Tall-*
 træ, Hyr, Hyrtæ.

Pömb, *f. arcus, en Bue. Þambakskálfir, sa-*
gittarius, en Bueskytte.

Pön, *f. vid föu.*

Pöngull, *m. fucus, Stilk af Tang, Søgræs;*
vid. þaungull.

Pöif, *f. indigeuio, opus, Trang, Mangel paa.*
 2) *necessitas, Nødvendighed. At koma í*
þarfir, subvenire, hjælpe, understøtte.

Pönn v. pönnun, *pönnun, f. vid þörf.*

Pra, *n. contumacia, obstinatio, Stivhed, Egen-*

find, Haardnaffenhed. *Ped gōrdū þeir livðr*
ǫðrum í þrá, invicem ingratiis fecerunt, det
 gjorde de til Trods for hinanden.

Prá, *f. desiderium,* Længsel, Savn. 2) *agri-*
sudo animi; moror, Længsindighed, Melan-

Prábeidni, *f. crebra rogatio, rogatio,* idelig
 Beden.

Práxinn, *in precando creber,* vedholdende,
 paahængende i at bede.

Prádr-hnoda, *f. glomus,* et Nøgle Traad.

Prádr, *m. flum,* en Traad. Práðbeint epítir
 Prádr, *flaxia,* saa lige som en Traad.

Prá (at Prá), *desiderare,* savne, længes.

Prái, *m. rancor,* Hårskhed; *iremncor,* Eurs-

Prákelkni, *f. contumacia oggannientis,* Haard-

naffenhed; *Stivfind;* à kítálki.

Prákelkinn, *contumax,* egenfindig, haardnaffet.

Prákálfr, *m. contumax,* en Dværdriver.

Prálatr, *idem.*

Prálega, *constanter, sape,* ofte, ideligen.

Prálegr, *frequens, assidans,* idelig.

Prálatlega, *vid. Prálega.*

Prályndi, *n. obstinatio, pertinacia,* Stivfindig-

hed, Haardnaffenhed.

Prályndiz (at Prályndaz), *obfirmare animum,*

blive stiv, egenfindig.

Prályndr, *obstinax,* stivfindig, haardnaffet.

Prálati, *n. vid. Prályndi.*

Præmina (at Præmma), *agre vogari ánbelus,*
 træffe.

Prána (at Prána), *rancescere,* blive Hårsk.

Práendr, *m. aper,* en Bildbasse. 2) *nom. pr.*
viri, en Mand's Egennavn.

Prár, *rancidus,* Hårsk. 2) *contumax v. perti-*
nax, stivfindig, egenfindig. Sá hefr sit mál
 sem Prástr er, *constantia prudenti omnia sunt*
pervia, ved Standhaftighed kan man drive
 alting igjennem.

Pras, *n. lis, litigium,* Riv, Trætte.

Prasa (at Prasa), *litigare,* trætte, klives.

Prástinis, *sape,* ofte, ideligen.

Práflakinn, *guærendi contumax,* vedholdende i
 at sege efter noget.

Práflakilega, *sapissime,* meget ofte.

Prátt, *vid. Prálega.*

Prátta (at Prátta), *litigare,* trætte, klives.

Práttau, *f. consensio,* Trætte, Riv.

Práttauarkame, *litigiosus,* trættekljór.

Prauk, *n. diutinus labor,* langvarigt Arbejde.

Prauka (at Prauka), *diuturnæ,* vedblive, vare
 lange; *vid. Proka.*

Præung, *f. tuba, compressio,* Sammenstemlen,
 Trængsel. 2) *angustia,* Sneverhed, Trænge-

hed.

Præungrymi, *n. angustie loci,* et Steds Sne-

verhed.

Præungva (at Præungva), *premere,* trykke; *vid.*
 Þrengi.

Præungvan, *f. molestia,* Besværlighed, Møje-
 sommelighed. 2) *persecutio,* Forfølgelse.

Præungvi, *m. idem.*

Præungt, *angustus; arcus,* trang, snever.

- Praungt fat, *vestis stricta*, et snevert Klædeboni. Hönnum er praungt um hendur, *difficultatibus premitur*, han er i trange Omstændigheder.
- Praur, *f. res arcta, incerta*, besværligt, farligt Arbejde; *vid. Prot.* At leggja praurit fyrri mann, *improbum laborem imponere*, pålægge en et farligt, besværligt Arbejde.
- Proutalaust, *facile*, letteltgen.
- Prautamikill, *molestus; item laboriosus*, besværlig, mofommelig; ogsaa: arbejdsom.
- Praugódr, *tolerans*, taalmodig. 2) *fidissimus amicus*, en trofast Ven.
- Prefa, *sublitigare*, tise, tratte lidet. *Pref. n. sublitigatio*, ubetydelig Tratte.
- Preifa (at Preifa), *conterere, isem tangere*, berøre, beføle.
- Preifan, *f. suavis*, Følen, Berørelse.
- Preifanlegr, *palpabilis*, følelig.
- Preifalda (at Preifalda), *triplicare*, gjøre tre-dobbelt.
- Preifaldlega, *tripliciter*, paa tredobbelt Maade.
- Preifaldlegr, *Preifaldr, triplex*, tredobbelt.
- Prek, *n. gravis labor, molestia*, svært, besværligt Arbejde. 2) *tolerantia, robur animi, Stindstyrke, Standhaftighed.*
- Prekad, *sessus, exhaustus labore, viribus*, svækket, udmattet ved Arbejde.
- Prekar (at Prekar), *labari succumbere*, at bejdes over sine Kræfter.
- Prekinn, *fortis*, stærk, tapper. 2) *rosus, musculosus*, før, musfuld.
- Prekr, *m. stercus, sordes*, Skarn, Urenlighed.
- Preknóg, *plus satis*, mer end nok.
- Preklaut, *invalidus, imbecillis*, svag, uden Kræfter.
- Preklegr, *vid. Prekinn.*
- Prekleyfi, *n. imbecillitas*, Svaghed, Kraftløshed.
- Prekraun, *f. sentatio fortitudinis et tolerantia*, Styrkes og Taalmodigheds Prøve.
- Prekvaxinn, *vid. Prekinn.*
- Prekvíki, *n. res laboriosa et praelara*, en berømmelig Heltedaad.
- Prekr, *m. vid. Prek.* Nönn rak út vid Ítra Jórdan, med prek skóran, skjaldafeir hinn skiri, skógar manns at nógu, *nomen exulis ad celebre flumen Jordanum, magna virtute sapiens hic vir, a se satis amolitus est*, Den fornuftige Mand udslettede fuldkommen af sig, med stor Heltedaad, Naaret af en Fredløs, paa den berømte Jordans Bredder; St. S. Skalat þó i prek þessum það líkja mig vægia, *gaudeo, his molestiis me non cessurum*, det glæder mig, at jeg ikke skal bukke under for disse Besværligheder.
- Premr, *m. linen*, Dørtærffel. Dý id fetiz á hallar þreminn, *animal (leo) in limine aulae confedit*, Dyret o: Løven, satte sig paa Paladsens Dørtærffel.
- Prengd, *f. angustia*, Sneverhed, Tranghed.
- Prengi (at Prengia), *urgere, coercere*, trange, trøkke. At Prengia samnan, *comprimere, compressingere*, sammentrøkke, sammentrønge. At

Prengia et, *in angustias redigere*, tryfke, bringe i Knibe. Skóvinn Prengir at, *calceus uris*, Skoen tryfker.

Prengli, *n. pl. vid.* Prengd. Prengli, *n. pl. idem.*

Prennr, *trinus*, tredobbelt, trefold. Med Prennu mbli, *trifariam*, paa tredobbelt Maade.

Preuning, *f. trinitas*, Treenighed.

Prep, *n. abacus, absessus*, en Affat.

Preski (at Preskia), *triturare*, tærffe.

Presking, *f. tritura, tribulatio*, Tærsten, Tærfeuing.

Preskia, *f. tribula, flabellum*, en Tærfevogn.

Preskingarmadr, *m. tritor*, en Tærffer.

Preskingastadr, *m. area pavisa*, Tærstelo, et afdeelt Rum i en Kornlade, hvor man tærffer.

Preskiöldr, Präskulldr, *m. limex, liminare inferum, hypothyrum*, Dørtærffel.

Prettán, *tredecim*, tretten.

Prettándi, *decimus tertius*, den trettende. Prettándi daga jóla, *epiphania, theophania*, Hellig 3 Kongers Dag.

Prettáninnam, *tredecies*, tretten Gange.

Prevetra, *trinus, triennis*, tre Aar gammel.

Preyi (at Preyg) v. Preia, *vid.* Präi.

Preying, *f. desiderium*, Lengsel, Savn.

Preyngr (at Preyngia), *vid.* Prengi.

Preyta, *f. lassitudo*, Træthed; *vid.* Präut.

Preyti (at Preyta), *fatigare, trahere*, gjøre træt. 2) *contendere*, trættes, fve.

Preytr, *fessus*, træt.

Priátigir, *triginta*, tredve.

Priátigi ár, *tricennium*, tredve Aar.

Priátigi ára, *tricennalis*, tredve Aar gammel.

Priáburar, *m. pl. trigemini, tergenini*, Trislinger.

Priádagr, *m. dies Martis*, Tirsdag.

Priádie, *tertius*, den tredle.

Priáúngr, *m. triens*, den tredje Del.

Priif, *n. pl. bona fortuna; felicitas*, Lykke, Held. 2) *diligentia domestica*, Paapassenhed, Renlighed i Husholdningen. 3) *onus corporis habitus*, Legemets sunde Udseende og Beskaffenhed, god Hund.

Priif (Preif, hest Präifd, at Präifa), *curare, colere*, oppasse, holde rent. 2) *apprehendere*, gribe, tage fat paa.

Priifa (at Präifa), *vid.* Präifs. Helli til hest hann lengi lifað, láti menn þann höndum Präifad, *plus satis jam vivit, convectent illum viri manibus, v. manus ei inferant*, han har levet alt for længe, lad Folk nu gribe ham, tage ham fat.

Priifill, *m. vir diligens*, et paapassende Mennecke.

Priifinn, *diligens, rebus bene prospiciens*, paapassende, renfærdig.

Priifinn, *virilis, statura magna*, mandig, af mandigt Udseende. Héðan reid á brott beidir bardels, narri garði, Präifinn lét höndum hreifa hiám Þellr Söðulkollu, *hinc avidus prælii ex vicinia, equa Söðulkolla vectus abiit, arbor illa galeata (vir) vasti corporis, longa manu usus*

est. Fra denne Egn, i Nærheden af Gaarden, rejste den kampslyfne, ridende paa Hovpen Sobulksolla, denne mandige Kriger brugte sine lange Arme.

Prista (at Prista), *raptare*, rive til sig.

Pristandi, *raptans; item palpans*, rivende, rasvende; ogsaa: bankende.

Pristleg, *bonæ corporis constitutionis*, som er ved god Huld, vel ved Magt. 2) *virilis, fortis*, mandig, tapper. Tekum vid sem pristlegast, er þeir ráða á oss, *quam fortissimo propulsemus, si nos aggrediantur*, lad os forsvere os paa det tapperste, hvis de ansalde os.

Pristnadr, *m. diligentia, item mundities*, Paapassenhed; ogsaa: Renlighed.

Pristt (Pristt, at Pristaz), *proficere, bene valere; item satis habere*, være vel ved Magt, i lykkelige Omstændigheder; ogsaa: have uof af noget. Ramn quadt vita dæmi, at eingvir hefdu þristz upp síð þvi þeir lögdu he: dur á biskup, *Ramn se exemplis seive dixit, nullum unquam illorum, qui episcopis manus iniecerunt, bona fortuna usum fuisse*, Rastn sagde: han vidste Eksempler paa, at ingen af dem, som voldsomt overfaldt Bisshopperne, havde siden været heldige i deres Foretagender. Þessir úngar þristaz betr, *hi puli alibiores sunt*, disse Kyllinger eller Unger ere raskere, friere.

Pristattr, *tripes*, treføddet, som har tre Fødder.

Anden Deel.

Priiggia daga tinn, *triduum*, en Tid af tre Dage.

Priiggia mánaða tinn, *trimestre spatium*, en Tid af tre Maanedes.

Priiggia náta, *trinoctialis*, tre Nætter gammel.

Priigstr, *trigamus*, tre Gange gift.

Priigildir, *tripulus*, tredobbel.

Prihnýtt, *triodis*, tre Gange knyttet.

Prihúsdadr, *triceps*, som har tre Hoveder.

Prihyrindr, *tricornis, item triangularis*, som har tre Horn, eller: tre Hjørner, Vinkler.

Prihyrníngi, *m. triangulus*, en Triangel.

Prikantadr, *trigonus*, trekantet.

Priklofan, *trifidus*, trefløvet.

Primenníngi, *m. tertio gradu linea collateralis alium tangens*, Næsfledskendebarn.

Primill, *m. tuber*, Knude, Havelse, Byld.

Prinætt, *trinoctialis*, tre Nætter gammel.

Priótka, *f. contumacia*, Eftvind, Haardnakkenhed.

Pripartadr, *tripartitus*, adelt i tre Dele.

Priótksaz (at Priótksaz), *animus obstinare*, være egenfindig, haardnakket.

Priótr, *m. vir obstinax*, et haardnakket Menneske.

Þir, *tres*, tre.

Þrir hírdúngar, *m. pl. dodrans*, tre sjerde Dele, ogsaa: en Vægt af 30 Pund.

Þristi (at Prista), *cogere, urgere, tryphe, tringe*. At Prista á, *premere, trudere*, trypke sammen, stude paa.

Þristilegr, *compactus, rososus*, for, mustisov.

Prisinn, *idem*.

Prisr, *m.* (i Spilum), *tertio, tres*, en Treer
(i Kortspil).

Prisvar, *ser*, tre Gange.

Prisentr, *tridens*, som har tre Tænder.

Prisuger, *tricenarius*, tredive Aar gammel.

Prisuhundred, *trecenti, tricenteni*, tre Hundrede
brede.

Prisuhundredsinnum, *trecenties*, tre Hundrede
Gange.

Prispeur, *trilix*, som bestaar af tre Træde.

Prisær v. Prisærde, *trienualis*, tre Aar gammel.

Pró, *f. cavum excisum*, et smalt, udhulet Kar.

Prósz (at Prósz), *crecere, gliscere*, vokse, tage
til.

Prósn, *f. augmentum*, Forsøgelse, Tilvækst.
Prósi, *m. idem*.

Prók, *n. molesta, tadiosa mansio*, et ubehagelig
ligt, fjedsummeligt Ophold.

Próki (at Próki), *agere se continere, susten-
sare*, holde sig med Mod og Næppe, ernære
sig med Varselighed.

Prókr, *m. cervus*, en Hjort. 2) *publica cavo
insidens*, en Drosæl.

Próskadr, *adultus, maturus*, voksent, moden.

Próskalegr, *vegetus, item virilis*, mandig, rask,
frisk.

Próskemade, *vir matura aetatis*, en fuldvokset
Mand i sin bedste Alder.

Próskaz (at Próskaz), *maturescere*, vokse, mod-
nes, komme til Modenhed.

Próski, *m. maturus, vigor*, Modenhed, Raskhed.

Prósker, *m. idem*. Hann var på litt å Próski,
nondum maturus, han var da endnu ikke fuld-
voksen.

Prót, *n. defectus virium et consilii*, Afmægtig-
hed, Raadsvilddhed.

Próca (at Próta), *vid. Prýt*.

Próthiarga, *vita sustentationis indigus*, arm,
nødsiddende, som mangler Livets Ophold.

Próti, *m. tumor, pr. defectus circulationis sang-
vinis*, Kude, Havelse; egentlig: Stands-
ning i Blodets Omlob.

Prótiinn, *viribus cassus*, udmattet, afkræftet.

Prótna (at Prótna), *deficere*, tage af, fattes,
mangle.

Prótnadr, *m. vid. Prót. 2) decrescencia*, Af-
tagelse, Formindskelse.

Próttlaus, *infirmitas*, svag.

Próttugr, *fortis, tolerans*, tjak, stærk, taal-
modig.

Próttur, *m. vigor, vires*, Kyrrighed, Kræfter,
Styrke. 2) *tolerantia*, Taalmodighed, Stand-
fastighed.

Prótn, *f. labrum, margo*, Bredde, Rand.

Próskalldr, *m. vid. Próskioldr, quasi p. Sm-
skieldr*.

Próstr, *m. turdus communis, iliacus*, Graatrost,
Fjeldtrost, Drossel.

Prótda, *f. virgo, d. yas*, en Mø, Pige. 2)
nom. pr. mulieris, et Fruentimmers Egen-
navn.

Pródur, *f. idem; cogn. bráda, brádur*.

Próuga, *f. racemus, uva*, en Vindrus. 2) *tor-*

cular, en Vinperse. 3) *suppedaneum per nives eunivium*, Træer, etslags Redskab man har under Fødderne, naar man gaar i Sneen, for ikke at synke ned i den.

Pråga (at Pråga), *premere, vim inferre*, beskaadse voldsomt, tvinge.

Prågan, *f. vis, coactio*, Evang, Voldsomhed.

Pruma, *f. tonitru*, Torden. 2) *poet. prælium*, hos Digterne: et Slag, Bataille. 3) *abelius*, Etømmen, besvarligt Nandedrag. 4) *acclivitas montis ardua*, stejle Oskraaning af et Bjerg.

Prumi (at Pruma), *anbellare*, stønne, sukke. 2) *insonare*, tordne. Hann pegir og prumir, *taciturnus* anbellar, han tier og stønner.

Prumkétill, *m. æs tinnicus*, klingende Kobberskjedel.

Prumr, *taciturnus*, tavst, stiltiende. 2) *insonans*, tordnende. Kétill var þögull og fálátr, því var hann Prumkétill kalladr, *Keillus taciturnus et subrivis erat, ideoque Thrunkeillus vocatus fuit*, Kétill var tavst og noget bedrøvet, derfor kaldte man ham Thrunketil.

Práinginn, *mæstus*, bedrøvet, sorgfuld. 2) *umidus*, opsvolmet, ophovnet. Práinginn harmi, *mæstus*, bedrøvet, meget sorgmodig. Práinginn móði, *indignatione tumidus*, yderstigen forbitret, opblæst af Vrede.

Pruska (at Pruska), *strepere*, gjøre Allarm, buldre. 2) *raptare*, ruffe, rive, gribe fat paa noget.

Prusk, *n. strepius*, Allarm, Bulder.

Pruska, *f. mulier laboriosa*, et arbejdsomt Juens timmer.

Práma (at Práma), *surgescere*, hovne, opsvoelme.

Prátion, *turgidus, tumidus*, opsvolmet, hovnet.

Prycki (at Pryckia), *premere*, trykke.

Prym (þundi, at Prymia), *vid. Prumi*.

Prymr, *m. gigas*, en Jette. 2) *sonus, sonitus*, Lyd, Bulder.

Þæt (þraut, at Þrótta), *deficere*, mangle, fates, ikke strække til. Þá þraut vin, *vinum illis defecit*, da fattedes Vin.

Þrædi (at Þræða), *acui filium immittere*, traade en Naal, bringe Traaden igjennem Naales øjet. At þræða veginn, *viam strictæ sequi, quasi filatim*, følge Vejen paa det nøjagtigste.

Þræla (at Þræla), *servire*, tralle, forrette Tralles Arbejde.

Þrælahús, *n. pistrinum, ergastulum*, Slavehus, Fangehus.

Þrælbörinn, *servili loco natus, verna*, fødte af Tralle, trælaaren.

Þrældómr, *m. servius*, Trældom.

Þrældóms-verk, *n. opus servile*, Tralles Arbejde.

Þrælka (at Þrælka), *in servitutum redigere, ad opera servilia adigere*, bringe i Trældom, tvinge til at forrette Tralles Arbejde; *vid. þróuka*.

Þrælkan, *f. sub jugum missio; item desponsimus*, Slaveri, Undertryngelse; ogsaa: Der spotti.

Præll, *m. servus*, en Træl; *Angl. Trall*. Præll
faste á sóttum, *adscriptus gleba, verna*, en
Borner, Etionsbunden. Iste er at eiga
Præl fyrir einka vin, *qui totum se credit
seruo*, male sibi consulit, det er óndt at have
en Træl til sin eneste Ven. Herikinn Præll,
mancipium, en Slave, faugen i Krig. Saka-
Præll, *servus pæna*, en Misbæder, som bli-
ver straffet med Slaveri.

Prællundadr, *prava indolis*, af en slavisk Tante-
maade.

Præls-gjöld, *n. pl. multa pro cade servi, nobis
olim 12 uncia argenti*. Pengebøder for en
Træls Drab, som forbum hos os beløb sig
til 24 Løb Solv.

Prælsønd, *f. servile et ignobile ingenium, Trælles
Eind*, óndskabshuldt Gemy.

Præssa, *f. rancor*, Hatshed.

Præslugt, *f. odor rancidorum*; hatst Lugt.

Præslingr, *m. venus eglidus, sedatus*, sagte
Vind uden Grest.

Præslur, *f. pl. muna simulatos*, indbyrdes Uenig-
hed, Riv, Trætte; *vid. Pras*. Møgt er i
Præslum, *multa hinc generant*, mange Ting
føraarsage Trætte.

Prætt, *f. lis, contentio*, Riv, Trætte.

Prætt (at Prætt), *negare, negte, benægte*. 1)
contendere, trætte.

Prættian, *contentiosus*, kvagtig, trætteføt. 2)
negans veritatem, som nægter Sandheden.

Pá, *iu, dii*.

Páa (at Páa), *zuffare, dutte, sigé du til en*.

Pvæg, *n. lorium, urina, Urin*.

Pvæga, *f. terforium, stramentum, et Væffelbæ,*
Væffelbud. 2) *turba*, en sammenskimlet nor-
dentlig Mængde. Pvæguna feiddi út í andyrind,
turba ex domo in vestibulum ferebatur, Følles-
skimmelsen sortes ud i Forsuen.

Pvægná (at Pvægná), *perlavari, vasket ud*.

Pvægstemma, *f. vid. håndstemma*.

Pvælt, *madidus*, vaad, fugtig. 2) *subpinguis,*
smecticus, noget fed.

Pvara, *f. spatha sudicula v. vern*, en Stikke
at røre i noget med, en Koffestje.

Pvari, *m. idem*. 2) *dolabra*, en Spade, Jern-
hakte. 3) *turunda*, sammenrullet Døjs i
lange Klumper.

Pvegill, *m. terforium*, en Væffelbud.

Pveginn, *lorus, ablutus*, vasket.

Pvængr, *m. corrigia calcæmemorum*, Skorem.

Pvær, *transversus*, tværet, som gaar paa tværet.
2) *contumax*, tvær, stiv, egenstjædig.

Pvera (at Pvera), *transversare*; gaa paa tværet.
Um nóttina tók at Pvera vindist, *noctu ven-
tus transversari incepit*, om Natten begyndte
Vinden at gaa paa tværet, blæse fra en anden
Kant.

Pverbaks-poki, *m. bisaccium, hippopera*, Vads-
sak.

Pverbrestsámr, *varius*, ubestændig, ustjædig. 2)
periculosus, farlig.

Pverbrestr, *m. ingens*, irreparabile damnum,
stor, usdødelig Skade.

Pverbrot, *n. raptura*, Bryden over tværs. Alldrei kom þeim á samt, enn alldrei urdu þverbrot í talinu, *in omnibus disseniebant, sed colloquium nunquam interrumpébant*, de funde aldrig blíve eníge, men afbróde dog aldrig ganske Samtalen.

Pverbrottinn, *præruptus*, brúdt over tværs, afbrúdt, stejl. 2) *consumax*, haarduaffet.

Pverfet, *n. pes transversus*, Breden af Foden.

Pverfótr, *m. idem*.

Pverfætis, *per pedem transversum*, med Breden af Foden.

Pvergata, *f. vid. krosfgætur*.

Pvergnypi (at þvergnýpa), *præruptere*, brúde med et over tværs, afbrúde plúdsfelíge. 2) *severe negare*, nægte alvorlígen. Oddr þvergnýpi, at biskup myndi laus látinn, *Oldus omnino pernegavit liberationem episcopi*, Odd nægte de alvorlígen at frígíve Biskoppenn.

Pvergírding, *f. paries insergerinus*, en Mællembæg.

Pvergnýptr, *præruptus*, stejl, brúkt, afbrúkt. 2) *pernegatus*, alvorlígen nægtet.

Þveknýptr, *idem*.

Þverhauðarbreltr, *palmaris*, haanðbreltr.

Þverhúnd, *f. palma, palmus*, en Haanðbreltr, Þverhaanðbreltr.

Þverkirfi (at þvekirfa), *transversam domum pariete v. sabularo sejungere*, afdele et Húð, ved at opfore en Mællembæg eller Panelværf Indvendig tværs over det; *quasi þvekiuma, á karmr v. kærh*.

Þverkirftr, *abruptus*, afbrúkt, stejl.

Þverkunna (at þverkunna), *omnino pernegare*, nægte ganske.

Þverlega, *stricte, item obstinase*, strängt; ogsaa á haarduaffet.

Þverlyndr, *consumax, pervicax*, haarduaffet, egenfúndig, stívsúndig.

Þverlyndi, *n. consumacia*, Stívsúnd, Haarðnaffenshed.

Þvermóðska, *f. idem*.

Þverneita (at þverneito), *pernegare*, nægte al deles, alvorlígen.

Þverpallr, *m. scamnum per domum transversam*, et Loft tværs over Húst.

Þverr (Þvarr, hest Þorrid, at þverra), *deficere, decrescere*, manglé, aftage.

Þverra (at þverra), *vid þveit. 2) minuire, exaurire*, formíndíste, udtómme.

Þverfígling, *f. navigatio vento laterali*, Sejlen stráat for Vinden, med Síðevínd.

Þverskallaz (at þverskallaz), *obstinare animm*, víse síg haarduaffet, egenfúndig, trods.

Þverskalladr, *obstinatus*, haarduaffet.

Þverslá, *f. subsicus*, en Ekaade, som gaar tværs ort.

Þversplina, *f. objectum calcis sedem*, Noget man kan sparfe í med med Halen.

Þvers um, *transverse*, omvendt, fortjert.

Þvesti v. þvesti, *n. cora balanarum materrinus et crassissima*, det ímágré og seje Rjod páð Sváfíste.

Þveit, *trans, tværs* bygð.

Pvertok (at Pvertoka), *pernegare*, benægte ganske og aldeles.

Pv råd, *f. vid. Pvermødska.*

Pverådrålsamr, *vid. Pver.*

Påsa, *f. grumus, tuber terræ*, en Tue.

Påsa-titlingr, *m. alauda campestris*, en Art af Spurver.

Påstøtr, *grumosus*, fuld af Tuer. Pýðr, *idem.*

Pvi, *igitur*, derfor. 2) *quare?*, hvorfor?

Pviat, *quoniam*, ti, fordi, eftersom.

Pvískr, Pviúmskr, *talís*, sig, saadan.

Pvings (at Pvinga), *affligere, cogere*, tvinge,

plage, gjøre Ondt. Sótrinn tók at Pvinga

Pórd, *moibus Theodori ingravescebat*, Tords Sygdom tog til. At Pvi go náttáru sína, *defraudare genium*, tvinge sin Natnr.

Pvingan, *f. coactio*, Tvang, Tvingen.

Pukl, *n. contractio*, Medhandlen, Paasolen.

Pukla (at Pukla), *palpare, contractare*, føle paa, have imellem Hænderne.

Pula, *f. sermocinatio; item oratio*, Samtale, Snakten; ogsaa: en Tale.

Pular-stóll, *m. casbedra*, en Talestol; *vid. Paular-stóll.*

Pu'ðalldavodr, *n. tempestas strepens*, vedholdende tubende Væst.

Pulballdi v Pulbardi, *m. monotonía inficeta*, ensformigt skurrende Tone.

Pulstáttinn, *cunctabundus*, som sidder længe paa et Sted, nelende.

Pulr, *m. sermocinator; item orator*, en Snakkebroder; ogsaa: en Taler.

Puma, *f. incisio in res molliores, ut carnes, coria, pro manu apprehendentis*, Indsnit i Bløde Ting, som i Blød, Skind, saa stort, at man kan stifte Haanden igjennem.

Puma (at Puma), *scalem incisionem facere*, gjøre et saadant Indsnit.

Pumal-alin, *f. cubitus, seu ulna a culiru ad pollicem*, en Albue-Alen, eller en Alen, som maales fra Albuen til Tømmelfingeren.

Pumal-fingr, *m. pollex*, Tømmelfinger.

Pumall, *m. dactylobeca, vagina pollicis*, Tømmelme paa en Bante eller Handfse.

Pumal-tá, *f. ballux*, Tømmeltaa.

Pumbaz (at Pumbaz), *indignanter muscere*, forstumme, blive taug af Forbittrelse.

Pumhalldi, *m. vir incoincunni, qui sibi deest*, En som er but, selv og kjedsommelig i Omgang.

Pumbati, *m. idem.*

Pumbi, *m. idem.*

Pumlúnga (at Pumlúnga), *pollice transverso metiri*, maale i Tommevís.

Pumlúngsbreidr, *pollicaris, uncialis*, en Tømmelbred.

Pumlúngr, *m. spatium pollicare, pollex, uncia*, en Tomme.

Pund, *f. lorica*, Harnisk, Pandser.

Pundar-benda, *f. sagittarius*, en Væstfytte.

Pundr, *m. arcus, cornu*, en Bue. 2) *nom. Odini, pr. loricatoris*, Odins Navn, egentlig: flædt i Harnisk.

Púngadr, *gravatus*, betyngt, bebyrdet. Púngud

kona, mulier gravata, prægnans, et frugtu
sommeligt Græntammer.

Pánga-mót, *n. pl. gravitas, difficultas*, Bes
sværlighed, Vansæfeligbed. Hann hafdi ecki
Pángomót af barni því, *puer ille non fuit
illi gravis*, det Barn falde ham ikke til Bes
svær.

Pángbrýnn, *trux, minax*, surseende, som har
bærste Míner.

Pángbáinn, *gravatus*, betyngel, bebrødet.

Pángbær, *gravis*, tung, svær at bære.

Pángfær, *lentus*, sendragtig, langsom til at be
vege sig. 2) *gravis*, tung, svær. 3) *diffi
cilis*, vansæfelig, besværlig. Pángfær vegr,
via difficilis, ardua, besværlig Vej.

Pángheydr, *surdaffer*, tungheyrænde.

Pángheyritz (af Pángheyroz), *obfusd-scere*, blive
dov, tungheyrænde.

Pángi, *m onus, pondus*, Vægt, Tyngde. 2)
embryo, et Foster.

Pánglea, *gravier*, ægre, seæværligen, med
Møje.

Pánglegr, *gravis, corpulentus*, tung, tvø, for.

Pánglist, *deses, segnis*, læd, doven, sendragtig.
Hævam er Pánglist, *piges illum laboris*, hatt
er doven til at arbejde.

Pánglyndi, *n. melancholia*, Tungfíndighed.

Pánglyndr, *melancholicus*, tungfíndig, melaus
tolff. 2) *tenax ira*, En som ikke lettelig
glemmer Fjærnærmæsse, er vansæfelig at fore
søne.

Pángtr, *gravis, ponderosus*, tung, vægtig.

Hævam var Pángtr í skapi, *animo eras solli
citus*, hann var bekymret. Hann hafdi Pángtr
yfirbrøgd, *vultu erat minax*, hann saa bister
ud. Hævam er Pángtr í höfði, *capite do
let*, hann har Hovedpine. Hann blæs Páng
ann, *gravier* anbelavir, hann stævæde, suk
tebe dybt.

Pángskilinni, *intellectu gravis v. difficilis*, vans
æfelig at forstaa.

Pánggrædr, *tener, attenuatus*, tynd, fortyndet.

Pánnhædr, *rarpilus*, tyndhaaret.

Pánnilldi, *n. venter superior piscium*, Fiske
Mave.

Pánnleitr, *facie macilentus*, mager af Ansigt.

Pánnvángi, *m. hūca*, Rindbakke, Kjæve.

Pánnvæmbi, *n. ilia, venter inferior*, den ne
derste Del af Mavænt.

Pánnr, *tener, gracilis*, tynd, sual. 2) *disu
tus*, fortyndet, spædet.

Pvogl, *n. balustria*, læspænde Udtale; *ir. n. gæ
ficula*, Væs, Stubder.

Pvotta-kæfi, *n. malleus loquorius*, en Kæp, hværs
med Føjet bæntes under Væskningen.

Pvotta-kæppr, *m. idem*.

Pvotta-kærald, *n. trulla, luter*, Væskballe.

Pvotta-kona, *f. lotrix*, en Væskstøne.

Pvotta-lænni, *n. pl. plynium*, Væskstøne.

Pvotta-mædr, *m. losor*, en Væskstøne.

Pvotta-pílla, *f. loturum*, et Væsk, Væskstøde.

Pvotta-tiörn, *f. idem*.

Pvotta-lækr, *m. idem*.

Pvotta, *m. lavatio, lura*, Væsk, Væskstøne.

Pvøttedage, *m. dies lationis, dies Saturni*, Løgs
 verdag.
 Purda, *f. ivopia, defectus*, Mangel. 2) *lacuna*,
 et Hul.
 Purdi (at Purda), *evacuare, minuire*, forminde
 ske, udtomme.
 Purdr, *m. vid. Purda*.
 Purfamadr, *m. pauper, indigus*, en fattig, træn-
 gende Stattel.
 Purfandi, *idem*.
 Purfalta, *f. abstinencia ab omni cibo*, Fasten
 for al Mad.
 Purfi, *m. indigus, pauper*, fattig, trængende.
 Purft, *f. indigenia, Mangel, Trang*. 2) *ne-
 cessitas*, Nødvendighed. Hver qvedr sinnar
 Purftar, *quisque, quo eget, appetit*, enhver
 søger at skaffe sig det han mangler.
 Purftar-mikill, *parvo non contentus*, En som
 behøver meget, er ikke fornøjet med lidet.
 Purftugr, *indigus, trængende*.
 Purka (at Purka), *exficcare, tørre, udtørre*.
 2) *abtergere, astorre, afvisse*.
 Purka, *f. manile, et Haandklæde*. 2) *terfo-
 rium*, en Vaskeskud.
 Purksdr, *aresfactus, tørrer*.
 Purkr, *m. aridus, siccitas, Tørhed*. 2) *ostio*,
 Tørrer.
 Purr, *aridus, siccus, tør*.
 Puirsbad, *n. paraptesis, tørt Bad*.
 Purlendi, *n. terra arida*, en tør Jordbund.
 Purrati, *n. pl. panis et alia cibaria obsonio in-
 digentia*, Brød og anden haard Mad, som

trænger til Sul. 2) *serophagia*, saadanne
 Madvarers Spisning.
 Pufs, *m. blise, lipos bellua, et Dumhoved*,
 Kjødhoved. 2) *ligar*, en Jette.
 Puffalegr, *bliteus, dum, uben Forstand; alias*
 puffalegr.
 Puffa-skægg, *n. strangylium, fucus filiformis*,
 etslags fint Tang.
 Pústar (at Pústa), *frigescere, fryse, blive kaldt*.
 Pústnar (at Pústna), *idem*.
 Pústr, *m. scopæ, Rejsefot. Hålm-pústr, scopæ
 e calamis*, -Køft af Halmstraa.
 Pústr, *m. vid. Pústr*. 2) *aura frigida*, kold
 Luft, Wind. Hælt-pústr, *aura gelida annu-
 malis*, kold Esteraarbebsk.
 Pústinn, *austerus, stræng, bister*.
 Púsund, *n. mille, et Tusinde*. Púsandrud,
idem.
 Púsund-kættla, *f. millepeda, julus litoralis*, lang
 D øvvis, Skolorm.
 Pusu-madr, *vir precipians, impotentis affectus*,
 et heftigt, lidenskabeligt Menneske.
 Pufur, *f. pl. impositia animi v. precipiantia*,
 Hidsigthed, Heftighed.
 Pvæ (Pvø v. Pvodi, hest Pvegid, at Pvo), *la-
 vare, to, vaske*.
 Pväli, *n. lixivium, Lød; ogsaa: Vaskvand*,
 Tvæt.
 Pväli (at Pväla), *diluere, udvaske, udto*.
 Pvärti, *n. vid. Pväli*. Peir lögdu för hans
 i Pvärti, *vestes ejus in lixivium intinxerunt*,
 de lagde hans Klæder i Lød.

Pvætti (at Pvætta), *volando perluere*, tvætte, vasse usjagtig. 2) *apinari*, sludde, vaase.

Pvættari, *in. lator*, en Vaaser. 2) *nugaror*, en Vaaser, Sladderhanf.

Pvætinge, *m. apina, nuga*, Sludder, Sladder, Vaas.

Pvættir, *m. pl. vestes lavanda*, Klader, som skulle vaskes.

Pý, *n. mancipium, ancilla prolifera*, Slave, Slavinde.

Pýbbinn, *obstinax*, haardnakket, egenfindig.

Pýbbíz (at Pýbbaz vid), *obstinat se gerere*, vise sig stiv, haardnakket.

Pýbbni, *f. obstinacia*, Haardnakkenhed, Stivhed.

Pýborinn, *ex ancilla genitus*, født af en Slave inde.

Pýða, *f. comitas, favor*, Blidhed, Behagelighed. 2) *clementia aeris*, Vejrligets Mildhed.

Pýðdr, *expositus, explanatus*, forklaret, fortolket.

Pýði, *n. genus, natio*, et Folk, Folkeslag, Folkesfærd; *vid. illpýði*.

Pýði (Pýðdi, at Pýða), *adaptare, mitigare*, mildne, formildne. 2) *exponere, interpretari; item significare*, fortolke, forklare; ogsaa: betyde, bemærke. Hvad Pýðir þetta? *quid hoc significat*, hvad betyder dette. 3) *liquefacere*, smelte. At Pýða sniðinn, *nivem liquefacere*, smelte, optø Suen.

Anden Deel.

Pýðing, *f. sensus*, Bemærkelse, Betydning. 2) *interpretatio*, Fortolkning.

Pýðir, *m. pl. viri, Mæd*. Gunohvatir gánga kjáttu, nordpýðir, á nám einum, *bellaceri, e septemtrione per cadavera tantum progredi poterunt*, Krigerne, som kom fra Norden, kunde blot rykke frem over en Dyrge af døde Legemer (o: paa en Balplade).

Pýðiz (at Pýðaz), *adbarere, amplecti*, klynge sig op til en, holde meget af.

Pýðlyndi, *n. comitas*, Stinds Blidhed.

Pýðlyndr, *comis, humanus*, blid, behagelig i Omgang.

Pýdna (at Pýdna), *mollifera v. liquefieri*, smeltes, to op, blive blød. Ná pýdnar, *jann frigus remittit*, nu toer det, Frosten tager af.

Pýðvidri, *n. aer mollis, egelidus, humidus*, Løvej.

Pýðr, *vid. Pýðlyndr. 2) liquefactus, egelidus*, smeltet, optøet.

Pýðverkr, Pýðlkr, *Germanus*, tydsk.

Pýðveskr mál, *n. lingua germanica*, det Tydske Sprog.

Pýðskaland, *n. Germania*, Tydskland.

Pýðski-koli, *m. vid. karkoli*.

Pýði, *n. furtum*, Tyvekoster. 2) *terra grumosa, tuberosa*, et Stykke Jord, fuldt af Tuer og Dylfer.

Pýðr, *grumosus, multisgrumus*, fuld af Tuer, Jorddylfer.

Pýðga (at Pýðga), *furti insimulare*, beskylde, sigte for Tyveri.

Þýflka, *f. furacitas*, Efvagtighed.

Þyki (Þótti, hefi þótt v. Þóckt, at Þykia), *arbitrari*, tyfltes, mene. At Þykiaz mikill, *sibi placere v. arrogare*, väre indbildf, holde sig for en stor Mand. Hönum Þykir litid tilkoma, *illi sordet*, han synes ikke stort ber om, han ringeagter det. Hönum þótti fyrir, *indignatus est*, han blev vred. Eg Þykir sí, *videor mihi videre*, jeg synes, troer at se. Mér Þykir vænt um, *sem concipio*, jeg synes godt om, glæder mig. Hönum Þykir annadhvört ber eda verr, *aqvo, vel iniquo animo fert*, han kommer enten i godt eller ondt Lune, synes enten vel eller ilde derom. At Þykiaz sáll, *beatum se ducere*, holde sig for lykkelig. Mér Þykir ecki undir, *mbil euro*, jeg bryder mig ikke om det.

Þyckbýll, *ubi densa v. contigua sunt domus, frequenter habitatus*, stærkt beboet.

Þycki (Þykti, at Þyckia), *commoveri v. irasci*, vredeð, fortornes. At Þyckia fyrir annann, *commoveri injuria alteri facta*, vredeð over, en anden tilføjet, Fornærmelse.

Þyckia, *f. opinio*, Tyffe, Menting, Tanter. 2) *odium, simulacra*, Had, Fortornelse.

Þyckiz (at Þyckiaz vid), *indignari*, fortornes. Þyckheyrd, *graviter audiens, surdaster*, tungu hørende.

Þyckhardr, *pilosus*, tykhaaret.

Þyckilli, *n. callus*, haard, tyk Hud. 2) *corrus, musculus*, en Muskel.

Þyckinn, *ambiciosus*, argjerrig.

Þyckiudrátr, *m. studium, favor, Gunst*, Partiffhed.

Þyckiulus, *sine indignatione*, uden Fortrydelse, Forbittrelse. 2) *securus*, trug, sikker.

Þyckiuleysi, *n. securitas*, Sikkerhed, Tryghed.

Þyckiumikill, *ira tenax, memor offensæ*, som længe er vred, længe erindret Fornærmelser.

Þyckipángur, *idem*.

Þyckleytr, *bucculentus*, En som har tykke Rinder.

Þyckna, *crassescere*, blive tyk. Vedrid Þycknar, *aer nubilus*, Luften bliver tyk. Nú Þycknar í hönum, *indignatur*, nú bliver han vred.

Þyckt, *f. crassities*, Tykthed.

Þyckvaxinn, *crassus, corpulentus*, tyk, for.

Þyckvidri, *n. aer obscurus*, tyk Luft.

Þyckr, *spissus, densus*, tæt, sammenpakked; *item ansterus*, bliser, alvorlig. 2) *crassus*, tyk, for. 3) *obscurus*, mørk. Þyckr is, *alium gelu*, tyk Is. Þyck blöð, *folia pexa*, tykke Blade. Þyck sót, *vestes pexa*, tykke Klæder.

Þyckr, *m. injuria*, Fornærmelse. 2) *vulnus*, Saar. 3) *indignatio*, Fortornelse, Forbittrelse. Hann gærdi hönum þúngann Þyck, *graviter illum irritavit*, han optvæde ham meget. Kóngr gaf ei þá slú Þyck, *rex bis non iratus est*, Kongen blev ikke vred derover. Gunnar féck Þyck af eins manns Ljóti, *gæck lagit í gægunum lærid, lasta unius viri Gunnar vulnus accepit, transfixus femur*,

- Sunnar blev saaret o: hans Laar gjennebor-
ret af en Wands Epyd.
- Pyl (Puldi, at Pylia), *sermonem facere; inem
massare*, holde en Tale; ogsaa: munde ved
sig selv Hann Puldi i gaupnir sér, *in suum
mufficavis*, han munde ved sig selv.
- Pynd, *f. diaphragma*, Wellemgulv; å punnr.
Pyndarlaus, *respirationis non indigus*, som ikke
har Wellemgulv (siges om En, som kan løbe
uafsladeligen, uden at trættes).
- Pýngd, *f. gravitas*, Tyngde. 2) *morbus*,
Sygdom.
- Pýngi (at Pýngia), *gravare, onerare*, betyngæ,
bedyrde. Manninam Pýngir, *morbus ingra-
vescit*, Sygdommen tager til.
- Pýngiz (ei Pýngiaz), *ingravescere*, blive svæ-
rere, tungere.
- Pýngsl, *n. pl. vid. Pýngd.*
- Pýngsli, *n. pl. gravitas, onus*, Tyngde, Byrde,
Tungbed. 2) *gravamen*, Betyngelse.
- Pyinni (at Pynna), *extenuare*, fortynde, gjøre
tyndt. 2) *diluere*, udskylle, afskylle. At
Pynna at einum lygd, *mendacium per am-
bags obijicere*, forebringe en Lagn ved Omsvøb.
Nú Pynnir í loftid, *jan nubes rarefcans*, nu
opklaræ Lusten, fortyndes Skyerne.
- Pyinnaz (at Pynnoz), *senerefcieri, rarefcieri*,
blive tyndere, fortyndes.
- Pynka, *f. res senera v. diluta*, en fortyndet,
udskyllet Ting.
- Pýr, *m. servus*, Trol, Slave; *vid. Þír.*
- Pyrnibusk, *m. rubus, dumus*, Tornebusk.
- Pyrniland, *n. spinicetum*, et Tornekraat, Tjør-
net.
- Pyrnir, *m. spina, sentis*, Torn, Tidsel. 2)
banus; en Krog, Hage; *vid. Þorn.*
- Pyripiz (at Þyripaz), *congregari*, stikle sammen,
stokkes; å þorp.
- Pyriping, *f. congregatio, turba*, Sammenslim-
len, Sammenløb.
- Pyripingr, *m. venus aridus, qualis nobis sepe
meses*, en tør Vind; å þurr.
- Pyrrinn, *aurus, aridus*, tør, haard.
- Pyripingsegr, *asper, austerus*, haard, bitter, al-
vorlig.
- Pyripklinge, *m. asellus minor*, en liden Tørst;-
å þorste.
- Pyripstr (at Þyripsta), *siire*, tørste.
- Pyripstr, *sitiens*, tørstig; å þorsti.
- Pys, *m. tunulus, strepitus*, Allarm, Bulder.
- Pys (Þusti, hefi Þust, at Þysia), *proruere*,
bryde, styrte frem.
- Þýsker, *Teudo*, Tydsk, en Tydsker; *vid. Þýðsk.*
- Þýt (Þaut, hefi Þotid, at Þioto), *ululare, hyle*,
tude. Ulfurinn Þýtr, *lupus ulular*, Ulven
hylet. 2) *fremere, stridere*, buldre, susse.
Nú Þýtr í skóginum, *lylva fremis*, nu
susser, o: Winden, i Skoven. Þýtr í nðsum,
excandescit, fremis ira, Breden opflammeæ.
Þeir þiuv á fætur, *rapim se in pedes erige-
bant*, de rejste sig í stærste Hast. Þeir þuru
upp, *idem*. 2) *excandescabant, precipitan-
ciam animi prodebant*, de opflammedes af
Brede.

Pytr, *m. ululatus*, Hulen, Tuden; *vid. ulfa*.
 Pytr, 2) *fremisus venis provientis*, Blindens
 Eusen.

Pæsa, *f. nifus inanis et molestus*, en stærk, men
 forslaved Anstrængelse.

Pæsd, *f. idem*.

Pæsi (at pæsa), *densare, conspissare*, valke.

Pæfni, *f. consumacia*, Haardnakkenhed, Etiv-
 sindighed.

Pægi (at pægio), *offendere, molestare*,

fornærme, gjøre en imod. 2) *abjurgare*,
 irettesætte. 3) *gratificari*, være til Villje,
 vise en Tjeneste.

Pægilegr, *idem quod sequens*.

Pægd, *f. gratia, favor, Gunst, Yndest, Vel-
 villje*.

Pægr, *gratus, acceptus*, takkelig, behagelig.

Pærrur, *f. pl. vid. skammrif*. 2) *pulpa carnosus
 animalis macraei*, et tykt Stykke Kød af et
 slagtet Dyr.

Æ.

Æ! *interjectio dolens* ah, Ah! Al! Au!

Æ, *semper, in æternum*, stedse; *Angl. ay.*

Æa (æadi, at æa), *præ dolore ejulare*, hyle,
 skrike for Smerte.

Æd, *f. vena*, en Aare. Ædablød, *n. sanguis
 venarum*, Aareblød.

Æda, *subans*, som har Parreløst d: om Svin.
 Sæt æda til grise, *subans porca furienti mari*,
 en parreløsten So, en So som løber.

Æda-blød-taka, *f. phlebotomia, inciso vena*,
 Aareladen.

Æda-slåtr, *m. pulsus arteriorum*, Puls, Puls-
 slag.

Æda-proti, *m. varix, circus*, Hævelse i
 Aarene.

Ædi, *n. furor, rabies, Naseri, Afstandighed*.
 2) *mos; item, opus, facta*, Sædvane; ogsaa:
 Opførsel, Handlinger. Hann hagar ser vel
 til ords og ædis, *dicis et factis inculpatæ visa*

est, han opfører sig godt baade i Ord og
 Handlinger; *propr. munus vitæ animalis; vid.
 ôdr*.

Ædi (æddi, at æda), *furere, irem prouere*,
 rase, stytte frem.

Ædi-fugl v. ædar-fugl, *m. vid. ædur*.

Ædikolla, *f. eider v. anas cuthbertiana femina*,
 Edderfugl d: Hunnen.

Ædisgenginn, *furens, delirans*, rasende, affin-
 dig.

Ædi, *perquam*, særdeles meget.

Ædihædr, *prædurus*, meget haard.

Ædikalldr, *perfrigidus*, meget kold.

Ædra, *f. alienatio mentis, parbema*, Sindsfors-
 relse, heftig lidenskab. 2) *formido*, Skrak,
 Forvirrelse. Ædru ord, *vox affectuosa*, hefti-
 tige, lidensfabelige Udtryk. Hønnum vârd alle
 um ædru, *aff. etibus abripiebat*, han blev
 hentrevet af sine lidenskaber.

Ædroz (at ædræz), *impotentiam animi prodere*, lade sig henrive af sine Lidenstaber. 2) *pa-vere, timere*, frygte, forstrækkes. Þér ædriz at beiaz, *prælium simeris*, 3) frygte for at slaas.

Ædri, *superior*, høiere. Ædtr, *supremus, summus*, højest, øverst.

Ædur, *f. anas plumis mollissimis, eider*, Edders, fugl. Ædar-dán, *m. pluma mollissima*, Edeberdun.

Æfa, *ab, inde*, derfra. Hvordan æfa, *undique*, allesteds fra, fra alle Sider.

Æfi, *f. avum, avas*, Levetid, Ulder. 2) *vita, res gesta*, Bedrifter, Levnetsbeskrivelse.

Æfi (æfði, at æfa), *exercere, studere*, øve.

Æfidr, *versatus*, øvet.

Æfilánger, *perpetuus, ad dies vitæ*, i den hese Levetid, saa længe Livet varer. Æfilánger og eylliflega, *in avum et æternum*, i Tid og Evighed.

Æfílegv, *fiqvens, copiosus*, overflodig, talrig. 2) *vehemens*, voldsom, heftig; *vid æfr.*

Æfílega, *copiose*, overflodigen, i Mængde; *item vehementer*, voldsomt. Blóð féll æfílega úr sárinu, og fé hann þá opinn dauda sinn, *ex vulnere prorupit copiose sanguis, et ium moris præsentiam sensit*, Blod strømmede i Mængde ud af Saaret, og da mærkede han sin Død forhaanden; Ps:1 B. S.

Æfíng, *f. exercitarius, stuanum*, Øvelse.

Æfínlegr, *perpetuus*, stedsevarende, evig.

Æfínlega, *perenniter*, evigen, stedse.

Æfínn, *vid ærinn*. Æfíð hafði hann féit, *sat pecunia habuit*, han havde Penge i Overflodighed.

Æfir, *affectuosus*, heftig, lidenstabelig. 2) *ex-candescens*, ophidset, optandt til Vrede.

Ægi (ægði, hefi ægt, at ægin), *admirationi v. terrori esse*, indjage Forundring eller Stræk. Mér ægir, *commoveor, item me terret*, jeg falder i Forundring, eller: det forstrækker mig. Flest ægir velalun, *misello omnia magna sunt*, en Usling forundres eller forstrækkes over alting. Hónum ægir ecki allt, *non omnia miratur*, han forundres, forstræktes ikke over enhver Ting.

Ægir (at æga), *confluere, inundare*, flyde sammen, overskylle; *vid æga*. Þar ægir allt saman, *colluvies est ibi omnium*, der ere alle Ting i et Virvar.

Ægir, *m. mare, ægenum*, Havet, Søen. 2) *gigax, pr. terrificus*, en Jette, egentl. forstrækkelig. Sói gengr i æginu, *sol occidit*, Solen gaar ned.

Ægi-líðr, *m. pelagus*, Havet, Søen.

Ægis-hjálmr, *m ægis, scutum Palladis*, Vallas's Hjelm, en Ægide. 2) *character magicus*, et Heksetegn. At bera ægishjálm yfir, *terrori esse*, indjage Stræk. At hafa ægishjálm i augum, *flammanibus esse oculis*, have gloende, flammende Øjne. Hann er undir ægishjálm, *omnibus terrori est*, han indjager alle Stræk.

Ægr, *vid ýgr*. Æglundaðr, *idem*.

Æli (at æla), vomere, spy, kasse op; *Angl.*
to ail.

Ælilegr, sanus, robustus, de cuius pastu bene
sperandum, sund, rask, som ser ud til at ville
trives godt.

Ælor, f. pl. vomitus, Epyen, Oplasten; *Angl.*
ail.

Æpi (æpti, hest æpt, at æpa), clamare, accla-
mare, raabe, skrig; à ép. At æpá hérop,
ad arma conclamare, give Signal til Slag,
(som Skjete ved Skrig). Hér æpir eiet stråid
til annars, gramen unum alieyem acclamat
∴ rarum est, der er libet Græs, det ene
Straa maa skrig til det andet. Æpir Maria
Pá einn er eptisk linn, acclamat Maria ne-
lectorem humanitatis, Maria ∴ Jesu Nos-
der graðer, naar man forbigaar en eneste
Vesjgeraingers Uddelelse.

Ær, f. pl. oves, agnæ, Faar ∴ Hunnerue;
vid. á.

Ær, fureus, amens, furibundus, affindig, rasende.
Þad er ærs manns ódr v. ædi, mos est fu-
renis, det er en Rasendes Høfard.

Ærdr, remis instructus, forsynet, udrustet med
Hæree; à ár v. sexærdr. 2) amens factus,
bragt i Raseri.

Æra, f. fama, honor, Ære, Hæder.

Ærgilldi, n. pretium unius ovis, et Jaars Værdi.

Æri (ærði, hest ærdt, at æra), in furorem
agere, dementare, bringe i Raseri, gjøre gal,
affindig. At æraz, furere, blive rasende,
affindig.

Æringi, m. morus, En som har mange lystige
Indfald; item alios fascians, En som for-
trylser andre.

Ærinn, sufficiens, satis, nok, tilstrækkelig.

Ærlegr, bonus, integra fama, ærlig, rets-
kaffen; (dicitur de estimacione simplici, siges
om dem, som ikke have mistet den borgerlige
Agtelse).

Ærr, annuus, aarlig. 2) fecundus, item quali-
ficatus, frugtbar. Þá var illa ært, annona
rum erat gravis, den Tid var et ufrugtbart
Aar.

Ærsl, n. pl. furor, insania, Raseri, Affiis-
dighed.

Æslla-belgr, m. vir clamorosus, et overgivent
Menneske, som gjør megen Støj og Alarm.

Æslla-gledi, f. chorea sancti Vini, overdreven
Glæde og Lystighed.

Ærulous, legaliser infamis, æveløs, dømt fra
Æren.

Ærun-nesia, f. vid. klumbu-nesia.

Ærutillar, m. pl. characteres personales, tituli,
item encomia, Ærestitler; ogsaa: Berøms-
melse.

Æruverdrgr, venerabilis, venerandus, ærværdig.

Æs, f. incisio, Indsnit. 2) margo, Kant,
Bredde; item fimbria, en Bræmme. Æsar
á sköun, margines calcei, Kanter paa Sto.

Æsa, f. Dea eibnicorum asatica, en hedensk,
asiatisk Gudinde. 2) nom. pr. mulierum, et
Fruentimmers Egennavn.

Æfi (æfti, hefi æft, at æfa), *excitare, incen-*
dere, opægge, aphiðfe.

Ælimálga, *garrulus*, fladdervorren, svadfig.

Ælingr, *m. incitatus, incisementum*, Eggen,
Ophiðfen.

Ælings veðr, *n. incitata procella*, heftig Storm.

Ælka, *f. quasi æska, juvenus*, Ungdom; à ár.

Æskubragd, *n. gestus juvenilis*, Ungdoms Op-
førsel.

Æski (æskti, hefi æskt, at æskia), *postulare*,
postulare, forðre, begjære, æske; à ðsk; *Angl.*
to ask.

Æta, *f. vid. áta.*

Æti, *n. pl. edulia*, Episevare, spifeltge Ting.

Æti-kóngr, *m. vid. kubbi.*

Ætilegr, *edulis*, spifelig, som kan spises.

Ælimofar, *m. pl. lichenes*, spifeltge Moosarter.

Æinn, *edex*, ødende, fortærende. 2) *poly-*
phagus, som spiser meget.

Æ-i-sveppr, *m. fungus edulis, planus, agaricus*,
Padderhat, Ekampion.

Ætla (ut ætia), *existimare, putare*, mene, holde
for. 2) *designare, in propositis habere*, fore;
sætte sig, beslutte. Eg ætla þetta bygg til
máltra. *videndum bocce in hunc preparandum*
d fino, jeg har bestemt dette Byg til at lave
Malt af.

Ætlan, *f. opinio*, Mening, Tanke. 2) *pro-*
visio, Forudsæen.

Ætlanar-madr, *m. sagax*, en vis Mand, som
kan se noget forud.

Ætt, *f. genus, stirps*, Æt, Slægt. I'll er

i ætt allra giarnast, *mali corvi malum ovum*,
neglectis urenda filix innascitur agris, Æblet
falder ikke langt fra Stammen, onde Foræl-
dre efterlade gjerne ondt Afkom.

Ættadr, *ortus, oriundus*, som har sin Herkomst
af, kommen af.

Ættar-bót, *f. recreatio labentis familiae*, en fals-
den Familjæs Opførsning.

Ættar-blómi, *m. familia v. generis sui decus*,
sin Slægts Prædelse.

Ættar-bragd, *n. gestus v. vultus patronymicus*,
mores gentica, Familjæ-Træk, det at En i
Udseende eller Skikke ligner andre af den
samme Familje.

Ættar-laukr, *m. vid. ættarblómi.*

Ættor-merki, *n. signum gentilicium*, en Æts
Særkende.

Ættar-mót, *n. vid. ættarbragd.*

Ættar-skömm, *f. dedecus familiae*, Familjens
Vanære.

Ættar-stofn, *m. fundator stirpis*, Stamfader.

Ættar-tala, *f. genealogia*, Slægtregister.

Ættbadmr, *m. vid. ættbogi.*

Ættbálkr, *m. profapia, propago*, Stamme, Af-
kom, Slægt.

Ættbogi, *m. idem v. circulus genealogicus*, Fa-
milje, Slægt.

Ættbugr, *m. obliquitas lineæ consanguineitatis*,
Slægtsskab i Sidelinier.

Ætterni, *n. vid. ætt.*

Ættfólk, *n. consanguinei, necessarii*, Paarørende,
Slægtninge.

Ættsylgia, *f. vid. ættarmerki.*

Ættisari (at ættisara), *patrem pronunciare*, lægge ud som Børnefader; (*de feminis dicitur, liberos extra conjugium enixis*, siges om Arvenerimner, som føde Børn udenfor Egtekab).

Ættisarsli, *f. declaratio, quis poter sit*, Udtægelse for Børnefader. 2) *adoptio*, Udtærelse i Børns Æted.

Ættigengr, *hæres morum et affectuum patris*, den som ligner sin Fader i Opførelse og Karakter. Kolbein var ættigengr at ei-gri stillingu, *impotentia affectuum*. Kolbeinnur patrem referebat, Kolbein lignede sin Fader i Uregjerlighed.

Ættigöfugr, *nobilis natus*, fornem af Byrd.

Ættिंगi, *m. cognatus*, Ættging.

Ættlegggr, *m. linea consanguineitatis*, en Ættstabs Linie.

Ættleidi (at ættleida), *adoprare*, udtaare i Børns Æted. 2) *filium illegitimum heredem nuncupare, abostardare*, indsatte en Ættfædson til sin Arving.

Ættleidingr, *m. hæres testatus, adoptivus*, en udtaaret, testamentarisk Arving.

Ættleiding, *f. adoptio*, Udtærelse i Børns Æted.

Ættleifd, *f. patrimonium*, Fædrenes Arv.

Ættleri, *m. degener*, en Vanættiget.

Ættlidr, *m. gradus consanguineitatis*, Grad, Led i Ættstabs.

Ættmenn, *m. pl. cognati*, Ættginge.

Ættöfösk, *f. ramus generis*, Gren af en Familie.

Ættörækkion, *pius in propolis*, som elsker sine Ættginge.

Ættsprengr, *n. profapia, propago*, Afkom.

Ættstaf, *m. ramus profapia*, Gren af en Ætt.

Ættstodull, *m. idem*. 2) *culmen familia*, en Families Stotte.

Ættspök, *f. sciencia genealogica*, genealogiske Kundskaber.

Ættvíd, *f. idem*.

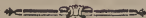
Ætt, *edulis, vestus*, spiselig.

Ævintýr, *n. eventus*, en Begivenhed, Eventyr.

Æxl, *n. tuber*, Hævelse, Knude. Æxli, *n. idem*.

Æxlaz (at æxlaz), *extuberare*, blive til Hævelse, Knude.

Æxlez (at æxlez), *multificari, prognerari*, avles, frembringes. 2) *causa remota esse*, være fjævn Årsag til noget. Þad æxladiz so til, *per remotas causas tandem evenit*, det tilbrog sig saaledes ved et Sammenstød af Omstændigheder.

101

